

SFÎNTA EVANGHELIE

CEA DE LA MATTEI

CAPITOLUL I.

Cartea neamului lui Iisus Hristos, fiului lui David, fiului lui Avraam.

2. Avraam a născut pre Isaac; iar Isaac a născut pre Iacov; iar Iacov a născut pre Iuda și pre frații lui;

3. Iar Iuda a născut pre Fares și pre Zara din Tamar; iar Fares a născut pre Esrom; iar Esrom a născut pre Aram;

4. Iar Aram a născut pre Aminadav; iar Aminadav a născut pre Naason; iar Naason a născut pre Salmon;

5. Iar Salmon a născut pre Vooz din Rahav; iar Vooz a născut pre Ovid din Rut; iar Ovid a născut pre Iesse;

6. Iar Iesse a născut pre David împăratul; iar David împăratul a născut pre Solomon din *mutarea care a fost* a lui Urie;

7. Iar Solomon a născut pre Rovoam; iar Rovoam a născut pre Avia; iar Avia a născut pre Asa;

8. Iar Asa a născut pre Iosafat; iar Iosafat a născut pre Ioram; iar Ioram a născut pre Ozia;

9. Iar Ozia a născut pre Ioatam; iar Ioatam a născut pre Ahaz; iar Ahaz a născut pre Ezechia;

10. Iar Ezechia a născut pre Manassi; iar Manassi a născut pre Amon; iar Amon a născut pre Iosia;

11. Iar Iosia a născut pre Iehonia și pre frații lui, la mutarea în Vavilon;

12. Iar după mutarea în Vavilon, Iehonia a născut pre Salatiil; iar Salatiil a născut pre Zorovavel;

13. Iar Zorovavel a născut pre Aviud; iar Aviud a născut pre Eliachim; iar Eliachim a născut pre Azor;

14. Iar Azor a născut pre Sadoc; iar Sadoc a născut pre Ahim; iar Ahim a născut pre Eliud;

15. Iar Eliud a născut pre Eleazar; iar Eleazar a născut pre Mattan; iar Mattan a născut pre Iacov;

16. Iar Iacov a născut pre Iosif bărbatul Mariei, din care s'a născut Iisus, ce se dice Hristos.

17. Deci toate neamurile de la Avraam până la David, *sunt* neamuri patru-spre-dece; și de la David până la mutarea în Vavilon *sunt* neamuri patru-spre-dece; și de la mutarea în Vavilon până la Hristos, *sunt* neamuri patru-spre-dece.

18. Și iar nașterea lui Iisus Hristos așa a fost: Că logodită fiind muma lui, Maria, cu Iosif, mai înainte de a se aduna ei, s'a aflat având în pântecul din Duhul Sfânt.

19. Iar Iosif, bărbatul ei, drept fiind, și nevrind s'o vădească pre ea, a vrut pre ascuns s'o lase pre dânsa.

MATTEI, II.

20. Și aceasta gândind el, iată, ingerul Domnului în vis s'a arătat lui, grăind, Iosife, fiul lui David, nu te teme a lua pre Maria muierea ta: că ce s'a zămislit într'insa, din Duhul Sfânt este.

21. Și va naște fiu, și vei chie-ma numele lui IISUS: că acesta va mântui pre norodul său de păcatele lor.

22. Iar acestea toate s'a făcut, ca să se împlinească ceea ce s'a ȳis de la Domnul prin proorocul, ce ȳice,

23. Iată, fecioara în pântece va avea, și va naște fiu, și vor chie-ma numele lui Emanuil. ce se tlcu-este, Cu noi Dumnezeu.

24. Și sculându-se Iosif din somn a făcut precum 'I a po-runcit lui ingerul Domnului, și a luat pre muierea sa:

25. Și nu o a cunoscut pre ea până ce a născut pre fiul său cel întâi născut; și a chie-mat numele lui IISUS.

CAPITOLUL II.

Iar dacă s'a născut Iisus în Vitleemul Iudeei, în ȳilele lui Irod împăratul, iată maghi de la răsărit au venit în Ierusalim,

1. ȳicend, Unde este cel ce s'a născut Împăratul Iudeilor? că am văȳut steaȳa lui la răsărit, și am venit să ne închinăm lui.

2. Și aȳind acestea Irod împăratul, s'a turburat, și tot Ierusalimul cu dănsul.

3. Și adunând pre toȳi arhie-reii și cărturarii norodului, a în-

trebat de dănsii, unde este să se nască Hristos.

4. Iar el au ȳis lui, în Vitleemul Iudeei: că așa este scris prin proorocul.

5. Și tu Vitleeme, în pământul Iudeei, nici de cum nu ești mai mic între domni lui Iuda: că dintru tine va eȳi Povăȳitor, care va paște pre norodul meu Israil.

6. Atunci Irod, întru ascuȳis chie-mând pre maghi, a cercat cu de amăruntul de la dănsii de vremea întru care s'a arătat steaȳa.

7. Și trimiȳându'i pre el în Vitleem, le a ȳis, Mergend cercetaȳi cu amăruntul pentru prune; și dacă 'I veȳi afla, să 'mi vestiȳi și mie, ca și eu venind să mă închin lui.

8. Iar el ascultând pre Împăratul, s'a duse; și, iată, steaȳa, pre care o văȳuseră la răsărit, mergea înaintea lor, până a venit și a stă-tut d'asupra unde era pruncul.

9. Iar el văȳend steaȳa, s'a duse bucurat cu bucurie mare foarte.

10. Și întrând în casă, au văȳut pruncul cu Maria muma lui, și căȳend, s'a închinat lui: și deschidându'si vistierii lor, au adus lui daruri; aur, și tămăie, și smirnă.

11. Și luând înȳiinȳare prin vis să nu se întoarcă către Irod, pre altă cale s'a duse la țara lor.

12. Iar după ce s'a duse el, iată, ingerul Domnului în vis se arată lui Iosif, ȳicend: Sculându-te, ia pruncul și pre muma lui, și fugi în Eghipet, și fi acolo

până voiți dice ție: că va Irod să caute pruncul să-l piardă pre el.

14. Iar el sculându-se, a luat pruncul și pre muma lui noaptea, și s'a dus în Eghipt.

15. Și a fost acolo până la moartea lui Irod: ca să se împlinească ceea ce s'a dis de Domnul prin proorocul, ce dice, Din Eghipt am chemat pre fiul meu.

16. ¶ Atunci Irod, vedând că s'a batjocorit de maghi, s'a mâniat foarte, și trimițând a omorât pre toți pruncii, cari erau în Vitleem, și în toate hotarele lui, de doi ani și mai mic, după vremea care cercase de la maghi.

17. Atunci s'a împlinit ceea ce s'a dis de Ieremias proorocul, ce dice,

18. Glas în Rama s'a audit, plângere, și tânguire, și țipet mult, Rahil plângând pre fiil sâi, și nu vrea să se mângâie, pentru că nu sunt.

19. ¶ Iar după ce a murit Irod, iată, ingerul Domnului în vis se arată lui Iosif în Eghipt.

20. Dicând, Sculându-te, ia pruncul și pre muma lui, și mergi în pământul lui Israil: că au murit cei ce căuta suflul pruncului.

21. Iar el sculându-se, a luat pruncul și pre muma lui, și a venit în pământul lui Israil.

22. Iar auzind că Arhelau împărătește în Iudeea, în locul lui Irod, tatălui său, s'a temut să mergă acolo: iar luând poruncă în vis, s'a dus în părțile Galileei:

23. Și venind a lăcuit în cetatea ce se numește Nazaret: ca

să se împlinească ceea ce s'a dis prin proorocul, Nazarinean se va chema.

CAPITOLUL III.

Iar în zilele aolea a venit Ioan Botezătorul, propoveduind în pustia Iudeei.

2. Și dicând, Pocăți-vă: că s'a apropiat împărăția cerurilor.

3. Că acesta este oela ce s'a dis de Isaia proorocul, ce dice, Glasul celui ce strigă în pustie, Gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările lui.

4. Și acest Ioan avea îmbrăcăminte de peri de cămilă, și brâu de curea împrejurul mijlocului lui; și hrana lui era acride și miere sălbatică.

5. Atunci eșia la dânsul Ierusalimul, și toată Iudeea, și toată lătura d'imprejurul Iordanului,

6. Și se botează în Iordan de la dânsul, mărturisindu-și păcatele lor.

7. ¶ Iar vedând pre mulți din Farisei și din Sadduchei venind la botezul lui, a dis lor: Pui de năpirci, cine v'a arătat voă să fugiți de mânia ce va să fie?

8. Faceți dar roduri vrednice de pocăință:

9. Și să nu vi se pară a grăi întru sine-vă, Tată avem pre Avraam: că dic voă, că poate Dumnezeu și din pietrele acestea să rădice fiil lui Avraam.

10. Că iată și săcurea la rădăcina pomilor zace: deci tot pomul care nu face roadă bună se taie, și în foc se aruncă.

11. Eu adică vă botez pre voi cu apă spre pocăință: iar acela ce vine după mine mai tare decât mine este, căruia nu sunt vrednic a-l purta încălțăminte: acela vă va boteza pre voi cu Duhul Sfânt, și cu foc:

12. A cărui venturătoare este în mânia lui, și va curăți ariea sa, și va aduna grîul său în jitniță; iar plevile le va arde cu focul nestins.

13. Și atunci a venit Iisus din Galileea la Iordan către Ioan, ca să se boteze de la dînsul.

14. Iar Ioan îl oprea pre el, zicînd, Eu am trebuință a mă boteza de tine, și tu vii la mine?

15. Și răspunzînd Iisus a zis către el, Lasă acum; că așa se cade noă să împlinim toată dreptatea. Atunci l'a lăsat pre el.

16. Și botezându-se Iisus, îndatăși a eșit din apă: și, iată, l'a deschis lui cerurile, și a vădut pre Duhul lui Dumnezeu pogorîndu-se ca un porumb, și venind preste dînsul:

17. Și iată glas din ceruri, zicînd, Acesta este Fiul meu cel iubit, întru care bine am voit.

CAPITOLUL IV.

Atunci dus a fost Iisus în pustie de duhul ca să se ispitească de diavolul.

2. Și postind patru-zece de zile și patru-zece de nopți, după aceea a flămîndit.

3. Și venind la dînsul ispititorul, a zis, De ești Fiul lui

Dumnezeu, și ca pietrele acestea să se facă pâine.

4. Iar el răspunzînd a zis, Scris este, Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot graiul ce este din gura lui Dumnezeu.

5. Atunci l'a adus pre el diavolul în sfînta cetate, și l'a pus pre el pre aripa bisericii,

6. Și a zis lui, De ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te jos: că scris este, Îngerilor săi va porunci pentru tine: și pre mâini te vor redica, ca nu cum-va să împiedici de piatră piciorul tău.

7. Și a zis Iisus lui, Iarăși scris este, Să nu ispitești pre Domnul Dumnezeul tău.

8. Iarăși l'a dus pre dînsul diavolul într'un munte înalt foarte, și l'a arătat lui toate împărățiile lumii, și slava lor;

9. Și l'a zis lui, Acestea toate le voi da ție, dacă cădînd te vei închina mie.

10. Atunci a zis Iisus lui, Mergi înapoia mea, Satano: că scris este, Domnului Dumnezeuului tău să te închini, și lui unuia să l' slujești.

11. Atunci l'a lăsat pre el diavolul, și iată, înger l'a venit la dînsul și-l slujia lui.

12. Și iar auzind Iisus că Ioan s'a prins, s'a dus în Galileea;

13. Și lăsînd Nazaretul, venind a lăcuit în Capernaum, lângă mare, în hotarele Zavelonului și ale Neftalimului:

14. Ca să se împlinească ceea ce s'a zis prin Isaia prorocul, ce zice,

15. Pămîntul Zavelonului, și

pământul Neftalimului, pe calea mării, de cea parte de Iordan, Galileea Neamurilor;

16. Norodul cel ce se şedea întru întuneric a vădut lumină mare; şi celor ce şedeau în laturea şi în umbra morţii, lumină a resărit lor.

17. Şi de atunci a început Iisus a propovedui, şi a dice, Pocăiţi-vă: că s'a apropiat împărăţia cerurilor.

18. Şi umblând Iisus pre lângă marea Galileei, a vădut pre doi fraţi, pre Simon ce se numeşte Petru, şi pre Andrei fratele lui, aruncându-şi mreaja în mare: că erau pescari.

19. Şi a dis lor, Veniţi după mine, şi ve voi face pre voi pescari de oameni.

20. Iar ei îndată lăsând mrejele, au mers după dânsul.

21. Şi de acolo mai înainte mergându, a vădut pre alţi doi fraţi, pre Iacov al lui Zevedei, şi pre Ioan fratele lui, în corabie cu Zevedei tatăl lor, cărpindu-şi mrejele lor; şi-i a chemat pre dânsii.

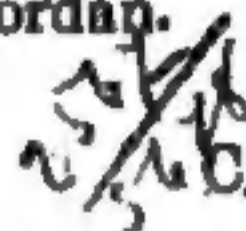
22. Iar ei îndată lăsând corabia şi pre Zevedei tatăl lor, au mers după dânsul.

23. Şi a străbătut Iisus toată Galileea, învăţând în adunările lor, şi propoveduind evanghelia împărăţiei, şi vindecând toată boala, şi toată neputinţa întru norod.

24. Şi a eşit vestea lui în toată Siria: şi aduceau către dânsul pre toţi cei ce se aflau cu feluri de boale, şi pre cei ce se ţineau de

chinuri, şi pre cei îndrăciţi, şi pre cei lunatici, şi pre cei slăbănogi; şi îi vindeca pre ei.

25. Şi au mers după dânsul noroade multe din Galileea, şi din Dicapoli, şi din Ierusalim, şi din Iudeea, şi din cea parte de Iordan.

CAPITOLUL V.

Iar vădând pre noroade, s'a suit în munte: şi şedând el, au venit către dânsul ucenicii lui:

2. Şi deschizându-şi gura sa, îi învăţa pre ei, dicând,

3. Fericiţi cei săraci ou duhul: că acelora este împărăţia cerurilor.

4. Fericiţi cei ce plâng: că aceia se vor mângâia.

5. Fericiţi cei blânzi: că aceia vor moşteni pământul.

6. Fericiţi cei ce flămânzesc şi insetează de dreptate: că aceia se vor sătura.

7. Fericiţi cei milostivi: că aceia se vor milui.

8. Fericiţi cei curaţi cu inima: că aceia vor vedea pre Dumnezeu.

9. Fericiţi făcătorii de pace: că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

10. Fericiţi cei ce se gonesc pentru dreptate: că acelora este împărăţia cerurilor.

11. Fericiţi veţi fi, când ve vor ocări pre voi, şi ve vor goni, şi vor dice tot cuvântul rău împotriva voastră minţind, pentru mine.

12. Bucuraţi-vă, şi ve veseliţi: că plata voastră multă este în

ceruri: că așa s'au gonit pre proorocii cei mai înainte de voi.

13. ¶ Voi sunteți sarea pământului: iar dacă sarea se va împuți, cu ce se va săra? întru nimic nu mai este de treabă, fără numai a se arunca afară, și a se călca de oameni.

14. Voi sunteți lumina lumii. Nu poate cetatea a se ascunde, d'asupra muntelui stând.

15. Nici aprind făclie, și o pun sub obroc, ci în sfeșnic; și luminează tuturilor celor ce sunt în casă.

16. Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă lucrurile voastre cele bune, și să slăvească pre Tatăl vostru cel din ceruri.

17. ¶ Să nu socotiți că am venit să stric legea, sau proorocii: nu am venit să stric, ci să împlinesc.

18. Că amin Ție voă, Până ce va trece cerul și pământul, o iotă sau o cirtă nu va trece din lege, până ce vor fi toate.

19. Deci cea ce va strica una dintr'aceste porunci mai mici, și va învăța așa pre oameni, mai mic se va chieama întru împărăția cerurilor: iar cea ce va face și va învăța, acela mare se va chieama întru împărăția cerurilor.

20. Că Ție voă, Că de nu va prisosi dreptatea voastră mai mult de cât a cărturarilor și a Fariseilor, nu veți intra întru împărăția cerurilor.

21. ¶ Audiți-ăți că s'a Țis celor de demult, Să nu uiciți; că cine va uicide vinovat va fi judecat:

22. Iar eu Ție voă, Că tot cel ce se mânie asupra fratelui său în desert, vinovat va fi judecat: și cine va Ție fratelui său, Raca, vinovat va fi soborului: iar cine va Ție, Nebune, vinovat va fi gheenelor locului.

23. Deci de 'ți vei aduce darul tău la altar, și acolo îți vei aduce aminte că fratele tău are ceva asupra ta;

24. Lasă acolo darul tău înaintea altarului, și mergi mai întâi de te împacă cu fratele tău, și atunci venind adu darul tău.

25. Împacă-te cu pirișul tău degrab, până ești pre cale cu dânsul; ca nu cum-va să te dea pirișul judecătorului, și judecătorul te va da slugii, și în temniță vei fi aruncat.

26. Amin Ție Ție, Nu vei ești de acolo, până nu vei da oodran-tul cel mai de apoi.

27. ¶ Audiți-ăți că s'a Țis celor de demult, Să nu preacurvești:

28. Iar eu Ție voă, Că tot acela ce caută la muiere spre a o pofti pre ea, iată a preacurvit cu dânsa întru inima sa.

29. Iar dacă ochiul tău cel drept te smintește pre tine, scoate-l pre ei, și 'l leapădă de la tine: că 'ți folosește Ție ca să piară unul din mădulările tale, și nu tot trupul tău să se arunce în gheena.

30. Și dacă mâna ta cea dreaptă te smintește pre tine, taie-o pre ea, și o leapădă de la tine: că 'ți folosește Ție ca să piară unul din mădulările tale, și nu tot trupul tău să se arunce în gheena.

MATTEI, VI.

31. Iarăși s'a ȋis, Că cela ce'și va lăsa muierea sa, să 'i dea al carte de despărțire;

32. Iar eū ȋic voă, Că tot cela ce'și va lăsa muierea sa, afară de cuvânt de curvie, o face pre ea să preacurvească: și cela ce va lua pre cea lăsată, preaourvește:

33. ¶ Iar ați audīt, că s'a ȋis celor de demult, Să nu juri strimb, ci să dai Domnului jurăminturile tale:

34. Iar eū ȋic voă, Să nu te juri nici de cum; nici pre cer: că este soare al lui Dumnezeu:

35. Nici pre pământ; că este așternut al picioarelor lui: nici pre Ierusalim; că este cetate a marelui Impărat.

36. Nici pre capul tău să te juri, că nu poți un păr alb sau negru să faci.

37. Ci fie cuvântul vostru, Așa, așa; Nu, nu: iar ce este mai mult de cât acestea de la cel rău este.

38. ¶ Audīt-ați că s'a ȋis, Ochiu pentru ochi, și dinte pentru dinte:

39. Iar eū ȋic voă, Să nu stați improtiva celui rău: ci de te va lovi cineva preste fața obrazului cea dreaptă, întoarce-ți lui și pre cealaltă.

40. Și celui ce voește să se judece cu tine, și să 'ți iee haina ta, lasă 'i lui și cămașa.

41. Și cel ce te va sili pre tine o milă de loc, mergi cu dânsul două.

42. Celui ce cere de la tine, dă 'i; și de cel ce voește să se împrumute de la tine, nu te întoarce.

43. ¶ Audīt-ați că s'a ȋis, Să

iubești pre aproapele tău, și să urăști pre vrăjmașul tău.

44. Iar eū ȋic voă, Iubiți pre vrăjmașii voștri, bine cuvântați pre cel ce vă blastămă pre voi, bine faceți celor ce vă urăsc pre voi, și vă rugați pentru cel ce vă asupreso, și vă gonesco pre voi;

45. Ca să fiți fi ai Tatălui vostru celui din ceruri: că pre soarele său îl rasare preste cel rău și preste cel bun, și ploă preste cel drept și preste cel nedrept.

46. Că de iubiți pre cel ce vă iubesc pre voi, ce plată veți avea? au nu și vameșii aceeași fac?

47. Și de veți îmbrăța cu dragoste numai pre prietenii voștri, ce mai mult faceți? au nu și vameșii fac așa?

48. Fiți dar voi desăvârșit, precum și Tatăl vostru cel din ceruri desăvârșit este.

CAPITOLUL VI.

Luați aminte milostenia voastră să nu o faceți înaintea oamenilor, spre a fi văduți de dânsii: iar de nu, plată nu veți avea de la Tatăl vostru care este în ceruri.

1. Deci când faci milostenie, să nu trimbițezi înaintea ta, precum fac fățarnicii în adunări și în ulițe, ca să se slăvească de oameni. Amin ȋic voă, că 'și ieați plata lor.

2. Iar tu făcând milostenie, să nu știe stânga ta ce face dreapta ta:

3. Ca să fie milostenia ta întru ascuns: și Tatăl tău cel ce vede întru ascuns acesta va răsplăti ție întru arătare.

MATTEI, VI.

5. Ți când te rogi, nu fi ca fățarnicii: că iubesc în adunări și în unghiurile uliților stând să se roage, ca să se arăte oamenilor. Amin dico voă, că și ieau plata lor.

6. Iar tu, când te rogi, intră în camera ta, și încuind ușa ta, roagă-te Tatălui tău ocolui întru ascuns; și Tatăl tău cel ce vede întru ascuns va răsplăti ție la arătare.

7. Iar rugându-vă, să nu vato-loghisiți, ca păgânii: că li se pare că întru multă vorba lor se vor auzi.

8. Decî nu vă asemănați lor: că știe Tatăl vostru de ce aveți trebuință, mai înainte de a cere voi de la dînsul.

9. Decî așa să vă rugați voi: Tatăl nostru, care ești în ceruri, Sîntească-se numele tău.

10. Vie împărăția ta. Fie voea ta, precum în cer, și pre pămînt.

11. Păinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi.

12. Și ne eartă nouă datoriile noastre, precum și noi ertăm datornicilor noștri.

13. Și nu ne duce pre noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău: Că a ta este împărăția, și puterea, și slava, în veac. Amin.

14. Că de veți erta oamenilor greșalele lor, erta-va și voă Tatăl vostru ocol cerească:

15. Iar de nu veți erta oamenilor greșalele lor, nici Tatăl vostru nu va erta voă greșalele voastre.

16. Ți când postiți, nu fiți ca fățarnicii, triști: că și smolesc

fețele lor, ca să se arăte oamenilor postindu-se. Amin dico voă, că și ieau plata lor.

17. Iar tu, postindu-te, ungeți capul tău, și fața ta o spală;

18. Ca să nu te arăți oamenilor că postești, ci Tatălui tău celui ce este întru ascuns: și Tatăl tău cel ce vede întru ascuns, va răsplăti ție la arătare.

19. Ți Nu vă adunați voă comori pre pămînt, unde moliile și rugina le strică, și unde furii le sapă și le fură:

20. Ci vă adunați voă comori în cer, unde nici moliile nici rugina nu le strică, și unde furii nu le sapă nici le fură:

21. Că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.

22. Luminătorul trupului este ochiul: deci de va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat.

23. Iar de va fi ochiul tău rău, tot trupul tău va fi întunecat. Decî dacă lumina care este întru tine este întunecată, dar întunerecul cu cât mai mult!

24. Ți Nimenea nu poate a sluji la doi domni: că sau pre unul va urî, și pre altul va iubi; sau de unul se va ținea, și de altul nu va griji. Nu puteți lul Dumnezeu a sluji și lul mamona.

25. Pentru aceasta grăesc voă, Nu vă grijiți cu sufletul vostru, ce veți mânca, și ce veți bea; nici cu trupul vostru cu ce vă veți îmbrăca. Aă nu sufletul mai mare este de cât hrana, și trupul de cât haina?

26. Căutați la pasările cerului:

MATTEI, VII.

că nici samănă, nici secără, nici adună în jirnițe; și Tatăl vostru cel ceresc le hrănește pre dânsule. Ați nu sunteți voi cu mult mai aleși de cât acestea?

27. Dar cine din voi grijindu-se poate să-și adăogă statului său un cot?

28. Și de haină ce vă grijiți? Socotiți crinii câmpului, cum cresc; nu se ostenesco, nici toro:

29. Iar grăesc voă, Că nici Solomon întru toată slava sa nu s'a îmbrăcat ca unul dintr'aceștia.

30. Deci dacă pre iarba câmpului, care astăzi este, și mâine se aruncă în coptor, Dumnezeu așa o îmbracă, ați nu cu mult mai virtos pre voi, puțin credincioșilor?

31. Deci nu vă grijiți, dicând, Ce vom mânca? sau, Ce vom bea? sau, Cu ce ne vom îmbrăca?

32. (Că aceste toate Neamurile le caută:) că știe Tatăl vostru cel ceresc că trebuință aveți de acestea toate.

33. Ci căutați mai întâiu împărăția lui Dumnezeu, și dreptatea lui; și acestea toate se vor adăoga voă.

34. Drept aceea, nu vă grijiți de ziua de mâine: că ziua de mâine va griji de ale sale. Ajungeți-vă zilei răutății ei.

CAPITOLUL VII.

Nu judecați, ca să nu fiți judecați.

2. Că cu ce judecată veți judeca, veți fi judecați: și cu ce

măsură veți măsura, se va măsura voă.

3. Și ce veți ștercul cel ce este în ochiul fratelui tău, iar birna care este în ochiul tău nu o simți?

4. Sau cum poți fratele tău, Lasă să scoți ștercul din ochiul tău, și, iată, birna este în ochiul tău?

5. Fățarnice, spoate întâiu birna din ochiul tău; și atunci vei vedea să scoți ștercul din ochiul fratelui tău.

6. Nu dați sfînta căinilor, nici lepădați înărgăritarii voștri înaintea poroilor, ca nu cum-va să-i calce cu picioarele lor, și întorcându-se să vă rupă pre voi.

7. Ț Cereți, și se va da voă; căutați, și veți afla; bateți, și se va deschide voă.

8. Că tot cela ce cere, lea; și acela ce caută, află; și celui ce bate, i se va deschide.

9. Sau care om este dintre voi, de la care de va cere fiul lui pâine, ați doară piatră 'i va da lui?

10. Sau de va cere pește, ați doară șerpe 'i va da lui?

11. Deci dacă voi, răi fiind, știți să dați dări bune fiilor voștri, cu cât mai virtos Tatăl vostru cel din ceruri va da cele bune celor ce cer de la dânsul?

12. Deci toate câte voiți să vă facă voă oamenii, faceți și voi lor asemenea: că aceasta este legea și proorocii.

13. Ț Intrați prin poarta cea strîmtă: că largă este poarta, și lată calea, care duce în pierdere, și mulți sînt cei ce intră printr'însa:

MATTEI, VIII.

14. Că strîmtă este poarta, și îngustă calea, care duce în viață, și puțini sunt cei ce o află pre ea.

15. ¶ Iăziți-vă de proorocii celor mincinoși, cari vin la voi în haine de oi, iar înăuntru sunt lupi răpitori.

16. Din roadele lor îi veți cunoaște pre ei. Aă doară ouleg din spină struguri, sau din ciulin smochine?

17. Așa tot pomul bun roade bune face; iar pomul putred roade rele face.

18. Nu poate pomul bun să facă roade rele, nici pomul putred să facă roade bune.

19. Tot pomul care nu face roadă bună se taie, și în foc se aruncă.

20. Pentru aceea din roada lor îi veți cunoaște pre dînsii.

21. ¶ Nu tot acela ce 'mi dice mie, Doamne, Doamne, va intra întru împărăția cerurilor; ci acela ce face voia Tatălui meu care este în ceruri.

22. Mulți vor dice mie în ziua aceea, Doamne, Doamne, aă nu cu numele tău am proorocit? și cu numele tău draci am scos? și cu numele tău multe puteri am făcut?

23. Și atunci voi mărturisi lor, Nici odată nu v'am știut pre voi: depărtați-vă de la mine, cei ce lucrați fără de legea.

24. ¶ Deci tot acela ce aude cuvintele mele acestea, și le face pre ele, asemenea 'l voi pre el bărbatul înțelept, care 'și a zidit casa sa pre piatră:

25. Și s'a pogorit ploaia, și aă

venit furtunile, și aă suflat vînturile, și s'aă pornit spre casa aceea; și n'aă cădut: că era întemeiată pre piatră.

26. Și tot acela ce aude cuvintele mele acestea, și nu le face pre ele, asemenea-se va bărbatului nebun, care 'și a zidit casa sa pre nisip:

27. Și s'aă pogorit ploaia și aă venit furtunile, și aă suflat vînturile, și aă lovit în casa aceea; și aă cădut: și era căderea ei mare.

28. Și a fost după ce a sfîrșit Iisus cuvintele acestea, se mirău noroadele de învățătura lui:

29. Că 'l învăța pre ei ca acela ce are putere, iar nu ca cărturarii.

CAPITOLUL VIII

¶ Si pogorîndu-se el din munte, S'aă mers după dînsul noroade multe.

1. Și, iată, un lepros venind se închina lui, dicînd, Doamne, de vei vrea, poți să mă curățești.

2. Și întîndînd Iisus mîna, s'a atins de dînsul, dicînd, Voiesc; curățește-te. Și îndată s'a curățit lepra lui.

3. Și a dice Iisus lui, Veți nimicul să nu spu; ci mergi de te arată preotului, și du darul care a poruncit Moisi întru mărturie lor.

4. ¶ Si intrînd Iisus în Capernaum, s'a apropiat de dînsul un sutaș, rugându-l pre el.

5. Și dicînd, Doamne, sluga mea zace în casă slăbănog, cumplit chinuindu-se.

7. Și a zis Iisus lui, Eu venind îți voi tămădui pre dânsul.

8. Și răspundând sutașul a zis, Doamne, nu sunt vrednic ca să intri sub acoperământul meu: ci numai ȕi cu cuvântul, și se tămădui sluga mea.

9. Că și eu sunt om sub stăpânire, având sub mine ostași: și ȕic acestuia, Mergi, și merge; și altuia, Vino, și vine; și slugelor mele, Fă aceasta, și face.

10. Iar Iisus auzind aceasta, s'a minunat, și a zis celor ce veneau după dânsul, Amin grăesc voă, nici întru Israel n'am aflat atâta credință.

11. Și grăesc voă, Că mulți de la răsărituri și de la apusuri vor veni, și vor odihni cu Avraam, și cu Isaac, și cu Iacov, întru împărăția cerurilor.

12. Iar fiii împărăției vor fi aruncați întru întunerecul cel mai din afară: acolo va plângerea și solăreșirea dinților.

13. Și a zis Iisus sutașului, Mergi; și cum ai crezut, fie ție. Și s'a tămăduit sluga lui într'acei.

14. Și venind Iisus în Petru, a vădut pe el zăcând și aprinsă de friguri.

15. Și s'a atins de mâna ei, și o a lăsat pre dânsa frigurile: și s'a sculat, și slujia lor.

16. Și făcându-se sară, a adus lui pre mulți îndrăciți: și a scos duhurile cu cuvântul, și pre toți bolnavii i'a tămăduit.

17. Ca să implinească ceea ce a zis prin proorocul Isaia, care grăește, Acesta neputințele

noastre a luat, și boalele noastre a purtat.

18. Și deci vădând Iisus, no- roade multe împrejurul său, a poruncit să meargă de parte.

19. Și apropiindu-se un cărturar, i'a zis lui, Învățătorule, voi merg după tine ori unde vei merge.

20. Și a grăit Iisus lui, Vulpile au vizuină, și păsările cerului ouiburi; iar Fiul omului n'are unde să-și plece capul.

21. Iar altul din ucenicii lui i'a zis lui, Doamne, dă-mi voie întâi să merg să îngrop pre tatăl meu.

22. Iar Iisus i'a zis lui, Vino după mine; și lasă morții să-și îngroape pre morții lor.

23. Și intrând el în corabie, a mers după dânsul ucenicii lui.

24. Și, iată, vifor s'a făcut în mare, cât se acoperea corabia de valuri: iar el dormea.

25. Și venind ucenicii lui l'a deșteptat pre el, ȕicând, Doamne, mântuește-ne: că perim.

26. Și le a grăit lor, Ce sunteți înfricoșați, Puțin credincioșilor? Atunci sculându-se a cerut vânturile și marea; și s'a făcut liniște.

27. Iar oamenii mirați, grăind, Cine este acesta, că și vânturile și marea ascultă pre el?

28. Și trecând el de cea parte în laturea Ghergheseanilor, l'a întâmpinat pre dânsul doi îndrăciți, esind din morminturi, foarte cumpliți, cât nu putea nimenea să treacă pre calea aceea.

29. Și, iată, a strigat grăind,

MATTEI, IX.

Ce este noi și ție, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu? ai venit aici mai înainte de vreme să ne muncești pre noi?

80. Și ■ de parte de densul o turmă de porci mulți păsoend.

81. Iar draoii îl rugau pre el, dicend, De ne scoți pre noi, dă-ne voie ■ ne ducem în turma ■ de porci.

82. Și ■ dis lor, Mergeți. Iar ei esind, nū mers în turma cea de porci: și, iată, s'a pornit toată turma cea de porci de pre țărmuri în mare, și ■ murit în ape.

83. Iar păstorii aū fugit, și ■ gend în cetate, aū spus de toate, și cele de cei Indrăciți.

84. Și, iată, toată cetatea a esit întru întempinarea lui Iisus: și vedendu'l pre densul 'l aū rugat, ■ treacă din hotarele lor.

CAPITOLUL IX.

Si intrând în corabie, a treout, și ■ venit în cetatea ■

2. Și, iată, aū adus lui pre un slăbănog, care zăcea în pat: și vedend Iisus credința lor, ■ dis slăbănogului, Indrăznește, fiule; eartă-ți-se ție păcatele tale.

3. Și, iată, oare-carii din cărturari ■ dis întru sine, Acesta hulește.

4. Și vedend Iisus gândurile lor, ■ dis, Pentru ce voi cugetați violene întru inimile voastre?

5. Că ■ este mai lesne a dice. Eartă-ți-se ție păcatele tale; sau a dice, Scoală-te, și umblă?

6. Ci ca ■ știți că putere are

Fiul omului pre pământ a erta păcatele. (atunci ■ dis slăbănogului,) Scoală-te, redică-ți patul tău, și mergi la casa ta.

7. Și sculându-se, s'a dus la ■ sa.

8. Iar noroadele vedend aceasta ■ miraū, și slăviaū pre Dumnezeu. ■ dat putere ca aceasta oamenilor.

9. 71 Și trecend Iisus de acolo, ■ vedut pre un ■ sedend la vamă, ■ se numia Mattei și 'l ■ dis lui, Vino după mine. Și sculându-se, a mers după densul.

10. 71 Și ■ fost când sedea el în casă, iată, mulți vameși și păcătoși venind, sedeaū cu Iisus și cu ucenicii lui.

11. Și vedend aceasta Fariseii, aū dis ucenicilor lui. Pentru ■ cu vameșii și cu păcătoșii mănâncă învățătorul vostru?

12. Iar Iisus auđind aceasta, ■ dis lor, N'aū trebuință cei sânătoși de doftor, ci cei bolnavi.

13. Deci mergend învățați-vē ■ este aceasta, Mila voesc, iar nu jertva: că n'am venit ■ chiem pre cei drepti, ci pre cei păcătoși la pocăință.

14. 71 Atunci aū venit la densul ucenicii lui Iohn, dicend, Pentru ■ noi și Fariseii postim mult, iar ucenicii tăi nu postesc?

15. Și le a dis lor Iisus, Aū doară pot fiil nunței să se jălească, în câtă vreme este cu densul mirele? ci vor veni zile, când se va lua de ■ densul mirele, și atunci vor posti.

16. Nimeni nu pune petec pânză nouă la haină veche, ■

MATTEI, X.

'și lea plinirea ■ de la haină, și mai rea spărtură se face.

17. Nici pun vin nou în foi vechi: iar de nu. ■ sparg foi, și vinul ■ varsă, și foi per: ci pun vinul nou în foi noi, și emendoă ■ tin.

18. Ți Acestea grăind el către dânsul, iată, un boier oare-care venind, s'a închinat lui, dicend, Fiica ■ acum a murit: ci venind pune mâna ta peste dânsa, și va învia.

19. Și sculându-se Iisus, ■ mers după dânsul, și ucenicii lui.

20. Ți Și iată, o muiere, întru ougerea sângelui fiind de doispre-dece ani, venind din apoi, s'a atins de poala hainei lui:

21. Că dăcea întru sine, Numai de mă voiū atinge de haina lui, mă voiū mântui.

22. Iar Iisus întorcându-se, și vedându-o pre ea, i ■ dă, Indrăznește flică; credința ta te a mântuit. Și s'a tămăduit muierea din oăsal acela.

23. Și venind Iisus în casa boierului, și vedend fluerătorii și mulțimea gâlcevind.

24. A dă lor, Fugiți: că n'a murit fecioara, ci doarme. Și 'și rîdea de dânsul.

■ Iar dacă s'a scos afară norodul, intrând, o ■ luat de mână, și ■ sculat fecioara.

25. Și a eșit vestea aceasta, peste ■ pământul acela.

27. Ți Și trecend Iisus de acolo, aū mers după dânsul doi orbi, strigând, și grăind, Miluește-ne pre noi, Fiul lui David.

28. Iar după ■ ■ mers în casă,

aū venit ■ dânsul orbii; și le a grăit lor Iisus, Credeți că pot să fac eu aceasta? Grăit aū lui, Așa, Doamne.

29. Atunci s'a atins de ochii lor, grăind, După credința voastră fie voă.

30. Și s'aū deschis ochii lor; și cu asprime le ■ poruncit lor Iisus, grăind, Vedeți nimenia să nu știe.

31. Iar el eșind, 'l aū vestit pre dânsul în tot pământul acela.

32. Ți Iar eșind el, iată, aū adus la dânsul pre un om mut îndrăc t.

33. Și scoțendu-se dracul, ■ grăit mutul: și s'aū mirat noroadele, grăind, Nici odată nu s'a arătat așa întru Iyrail.

34. Iar Fariseii grăiaū, Cu domnul dracilor scoate pre draci.

35. Și străbătea Iisus prin toate cetățile și orașele, învățând în soboarele lor, și propoveduind evanghelia împărăției, și vindecând toată boala și toată neputința întru norod.

36. Ți Iar vedend el noroadele, i s'a făcut milă de dânsul, că erau supărați, și răsipiți, ■ oile ■ n'aū păstor.

37. Atunci ■ dă ucenicilor lui, Iată secerișul este mult, iar lucrătorii puțin;

■. Deci rugați pre Domnul secerișului, ca să scoată lucrători la secerișul său.

CAPITOLUL X.

Si chiemând pre cei doispre-dece ucenici ai săi, le ■ dat putere *asupra* duhurilor celor ne-

curate, ■■■ le scoată pre ele, și ■■■ tămăduiască toată boala și toată neputința.

2. Iar ale celor doi-spre-dece apostoli numele sunt acestea; Cel d'întîi, Simon, ce ■■■ numește Petru, și Andrei fratele lui; Iacov al lui Zevedei, și Ioan fratele lui;

3. Filip și Vartolomei; Toma, și Mattei vameșul; Iacov al lui Alfeu, și Levvi, ce s'a numit Taddei.

4. Simon Cananitul, și Iuda Isarioteanul, ■■■ l-a și vîndut pre dînsul.

5. Pre acești doi-spre-dece l-a trimis Iisus, poruncindu-le lor, ■■■ grăind, în ■■■ păgănilor ■■■ nu mergeți, și în cetatea Samarineilor ■■■ nu intrați:

6. Ci ■■■ virtos mergeți oătră oile cele pierdute ale casei lui Israel.

7. Și umblînd propoveduiți, dîcînd, S'a apropiat împărăția cerurilor.

8. Pre cei bolnavi vindecați, pre cei leproși curățiți, pre cei morți înviați, pre dracl scoateți: în dar ați luat, în dar dați.

9. Nu căștigați aur, nici argint, nici aramă la briele voastre,

10. Nici traistă în cale, nici doă haine, nici încălțăminte, nici toag: ■■■ vrednic este lucrătorul de hrana sa.

11. Și ori în care cetate săd oraș veți intra, cercetați cine este întru dînsul vrednic; și acolo să petreceți până când veți eși.

12. Și intrînd în casă, urați bine ei.

13. Și de va fi casa aceea vred-

nică, va veni pacea voastră preste dînsa: iar de nu ■■■ vrednică, pacea voastră se va întoarce la voi.

14. Și ori-cine nu va primi pre voi, nici va asculta cuvîntele voastre, eșind din ■■■ săd din cetatea aceea, scuturați praful de pre picioarele voastre.

15. Amin grăesc vouă, Măi ușor ■■■ fi pămîntului Sodomului și Gomorului în ziua judecătoi, de ■■■ cetății aculeia

16. Și iată, eu vă trimit pre voi ■■■ oile în mijlocul lupilor: Fiți dar înțelepți ca șerpii, și proști ■■■ porumbii.

17. Iar vă păziți de oameni: că ■■■ vor da pre voi în soboară, și întru adunările lor vă vor bate pre voi;

18. Și înaintea domnilor și ■■■ împăraților veți fi duși pentru mine, spre mărturie lor și Neamurilor.

19. Iar când vă vor da pre voi, nu vă grijiți cum săd ce veți grăi: că se va ■■■ voă într'acel oas ce veți grăi.

20. Că nu voi sînteți ■■■ grăiți, ci Dubul Tatălui vostru care grăește întru voi.

21. Și va da frate pre frate spre moarte, și tată pre fecior: și ■■■ vor acula feciorii asupra părinților, și l vor omori pre dînsii.

22. Și veți fi urîți de toți pentru numele meu: iar acela ■■■ va răbda până în sfîrșit, acela ■■■ mîntui.

23. Iar când vă vor goni ■■■ voi într'această cetate, fugiți în cea-l-altă: amin grăesc vouă. Nu

veți sfârși cetățile lui Israel, până când va veni Fiul omului.

24. Nu este ucenicul mai prețios de dascălul său, nici sluga mai prețios de domnul său.

25. Ajunge ucenicului să fie ca dascălul său, și sluga ca domnul său. Dacă pre stăpânul casei l-au numit Vcelzevul, cu cât mai virtuos pre casnicul lui?

26. Deci nu vă temeți de dânsii: că nimic nu este acoperit, să nu se descopere; și ascuns, care să nu se cunoască.

27. Ceca ce grăesc voă la întunecare, să spuneți la lumină; și ce ascunși la urechie, să propoveduiți d'asupra caselor.

28. Și să nu vă temeți de cei ceucid trupul, iar sufletul nu pot să-l ucidă: ci să vă temeți mai virtuos de acela ce poate să piardă și sufletul și trupul în gheena.

29. Aă doară nu se vind două pasări într'un flear? și nici una dintr'însele nu cade pre pământ fără de voia Tatălui vostru.

30. Iar ai voștri și perii capului vă sunt toți numărați.

31. Pentru aceea nu vă temeți, că voi sunteți mai aleși de cât multe pasări.

32. Deci tot acela ce va mărturisi pentru mine înaintea oamenilor, voi mărturisi și eu pentru dânsul înaintea Tatălui meu care este în ceruri.

33. Iar acela ce mă lepăda de mine înaintea oamenilor, mă voi lepăda și eu de dânsul înaintea Tatălui meu care este în ceruri.

34. Nu socotiți că am venit

să pun pace pre pământ: n'am venit să pun pace, ci sabie.

35. Că am venit să despărțesc pre om de tatăl său, și pre fiică de mama sa, și pre noră de soacra sa.

36. Și vrăjmașii omului vor fi casnicii lui.

37. Căla ce iubește pre tatăl său pe mamă mai mult de cât pre mine, nu este mie vrednic: și acela ce iubește pre fiu sau pre fiică mai mult de cât pre mine, nu este mie vrednic.

38. Și acela ce nu ia crucea sa, și nu vine după mine, nu este mie vrednic.

39. Căla ce și-a aflat sufletul său, îl pierde pre el: și acela ce și-a pierdut sufletul său pentru mine, îl va afla pre el.

40. 7 Căla ce mă primește pre voi, pre mine mă primește, și acela ce mă primește pre mine, primește pre acela ce m'a trimis pre mine.

41. Căla ce primește prooroc în nume de prooroc plata proorocului să-l lua; și acela ce primește drept în nume de drept plata dreptului să-l lua.

42. Și acela ce va adăpa pre unul dintr'acești micș numai cu un pahar de apă în nume de ucenic, amin grăesc voă, nu și-l pierde plata.

CAPITOLUL XI

Si a fost, când s'aversit Iisus 7 poruncind celor doi spre-dece ucenici ai săi, s'a mutat de acolo

ca să învețe și să propoveduească în cetățile lor.

2. Iar Ioan auzind din închisurile de lucrurile lui Iristos, trimițând pre doi din ucenicii săi,

3. I auzi lui, 'Tu ești acela ce vine, sau pre altul să așteptăm?

4. Și răspundând Iisus ■ dis lor, Mergemți spuneți lui Ioan cele ■ auziți și vedeți :

5. Orbii ved, și șchiopii umblă, leproșii se curătesc, și surzii aud, morții se scoală, și săracilor bine se vestește.

6. Și fericit esto acela ce nu se ■ sminti întru mine.

7. ■ Și ducându-se ei, a început Iisus a grăi noroadelor de Ioan, Ce ați eșit în pustie ■ vedeți? Auzi trestie clătită de vânt?

8. Dar ce ați eșit să vedeți? Auzi ■ îmbrăcat în haine moi? Iată, cei ce poartă cele moi în casele împăraților sunt.

9. Dar ce ați eșit ■ vedeți? Auzi prooroc? adevărat, grăesc voă, și mai pre sus de prooroc.

10. Că ■ este de care este scris, Iată, eu trimet pre îngerele meu înaintea feței tale, ■ va găti calea ■ înaintea ta.

11. Amin grăesc voă, Nu s'a sculat întru cei născuți din muieri ■ mare do cât Ioan Botezătorul; iar cel mai mic întru împărăția cerurilor, mai ■ de cât el este.

12. Și din zilele lui Ioan Botezătorul până acum împărăția cerurilor se așteaptă, și alitorii o răpesc pre ■

13. Că toți proorocii și legea până la Ioan au proorocit.

14. Și de voiți să primiți, acesta este Ilie, acela ce va ■ vie.

15. Că ■ are urechi de auzit, auză.

16. ■ Iar cui voiți asemăna neamul acesta? Asemenea este copiilor celor ■ sed în tîrg, și strigă către soțiile lor,

17. Și grăesc, Pluerat-am voă, și n'ați jucat; plâns-am voă și nu v'ați linguit.

18. Că ■ venit Ioan nîc mîncînd nîc bînd, și dic, Drac are.

19. A venit Fiul omului mîncînd și bînd, și dic, Iată om mîncător și bîutor de vîn, prieten vameșilor și păcătoșilor. Și s'a îndreptat înțelepciunea de la fiii săi.

20. ■ Atunci ■ început Iisus ■ imputa orașelor întru ■ se făcuseră puterile sale cele mai multe, pentru ■ nu s'au pocăit:

21. Vai ție, Horazinai vai ție, Vitsaidoi ■ de s'ar fi făcut în Tir și în Sidon, puterile care s'au făcut întru voi, de demult în sac și în cenușă s'ar fi pocăit.

22. Inșă dic voă, Tirului și Sidonului mai ușor va fi în ziua judecării, de cât voă.

23. Și tu, Capernaume, care până la cer ■ ai înălțat, până la iad te vei pogori: că de s'ar fi făcut în Sodom, puterile ■ s'au făcut întru tine, ar fi rămas până în ziua de astăzi.

24. Inșă grăesc voă, Că pămentului Sodomului mai ușor ■ fi în ziua judecării, de cât ție.

25. ■ Intr'acea vreme răspundând Iisus, ■ dis, Mulțumesc ție, Părinte, Doamne al cerului și al

pământului, că ai ascuns acestea de cei înțelepți și pricepuți, și le ai descoperit pre ele pruncilor.

26. Adevărat, Părinte: că așa ■ fost buna-voință înaintea ta.

27. Toate 'mi sunt date mie ■ la Tatăl meu: și niminea nu cunoaște pre Fiul, fără numai Tatăl; nici pre Tatăl nu'l cunoaște niminea, fără numai Fiul, și acela căruia va voi Fiul să 'l descopere.

28. ¶ Veniți oătră mine, toți cei osteniți și însărcinați; și eu vă voi odihni pre voi.

29. Luați jugul meu preste voi, și vă învățați de la mine; că sunt blând și smerit cu inima: și veți afla odihnă sufletelor voastre.

30. Că jugul meu este bun, și sarcina mea ușoară.

CAPITOLUL XII.

In vremea ■ mergea Iisus sâmbăta prin sămănături; iar ucenicii lui au flămândit, și au început ■ smulge spice, și a mânca.

2. Iar fariseii vădând aceasta, au dis lui, lată, ucenicii tăi fac ce nu se cade ■ face sâmbăta.

3. Iar el le a dis lor, Au n'ați cetit ce a făcut David, când a flămândit el, și cei ce erau cu dânsul;

4. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu, și pâinile punerii înainte ■ mâncat, care nu ■ cuvenea lui ■ le mănânce, nici celor ce erau cu dânsul, fără numai preoților?

5. S'au n'ați cetit în lege, că

sâmbăta preoții în biserică spurcă sâmbăta, și nevinovați sunt?

6. Iar grăeso voă. Că mai mare de cât biserică este aici.

7. Iar de ați ști ce este aceasta, Mila voeso iar nu jertva, n'ați osudit pre cei nevinovați.

8. Că Domn este și al sâmbătei Fiul omului.

9. Și trecând de acolo, ■ venit în sinagoga lor:

10. ¶ Și iată, un om era acolo având mâna uscată. Și'l au întrebat pre dânsul, dicând. Se cuvine sâmbăta a vindeca? ■ să'l vinuească pre el.

11. Iar ■ le a dis lor, Ce ■ este dintru voi, care va avea o oare, și de ■ cădea aceasta sâmbăta în groapă, au nu o va apuca pre ea, și ■ va scoate?

12. Dar omul cu cât ■ deosebește de oare? Pentru ■ se cuvine sâmbăta a face bine.

13. Atunci a dis omului, Întinde mâna ta. Și o ■ întins; și s'a făcut sănătoasă, ■ și l-altă.

14. ¶ Iar fariseii căind afară, s'at au făcut asupra lui, ca să'l piardă pre el.

15. Iar Iisus cunoscând aceasta, s'a dus de acolo: și ■ mers după dânsul, noroadă multe, și'l a tămăduit pre dânsul pre toți;

16. Și le a poruncit lor ■ nu'l facă pre el arătat:

17. Ca ■ implinească ceea ce s'a grăit prin Isaia proorocul, ce dice,

18. Iată robul meu, pre ■ ales; iubitul meu, întru ■ bine a voit sufletul meu: pune-

voiu duhul meu, preste dânsul, și judecată Neamurilor va vesti.

19. Nu ■ va prici, nici va striga; nici va auzi cineva în ulițe glasul lui.

20. Trestie zdrobită nu va frînge, și în aprins nu va stinge. până ce nu va scoate judecată spre biruință.

21. Și în numele lui Neamurile vor nădăjdui.

22. * Atunci aș adus la dânsul pre un îndrăcit, orb și mut: și l-a tămăduit pre el, cât orbul și mutul grăia și vedea.

23. Și se miraū toate noroadele, și diceaū, Nu cumva acesta este Fiul lui David?

24. Iar Fariseii auzind, diceaū, Acesta nu scoate dracii, fără numai cu Veelzevul, domnul dracilor.

25. Iar Iisus știind gândurile lor, le a dîs lor, Toată împărăția ■ ■ împărechiază între sine, ■ pustiește; și toată cetatea saū ■ ■ ce se împărechiază între sine, nu va sta:

26. Și dacă Satana pre Satana scoate, între sine s'a împărechiat; deoi cum ■ sta împărăția lui?

27. Și dacă eū cu Veelzevul ■ ■ dracii, feciorii voștri cu cine Țscot? pentru aceasta ei vor ■ judecătorii voștri.

28. Iar dacă eū cu Duhul lui Dumnezeu scot dracii, iată ■ ajuns la voi împărăția lui Dumnezeu.

29. Saū cum poate cineva să intre în casa celui tare, și va-sele lui să le jefuească, de nu va

lega întâi pre cel tare? și atunci va jefui ■ lui.

30. Cea ce nu este cu mine, împotriva ■ este; și cea ■ nu adună ■ mine, răsipește.

31. * Pentru aceasta grăiesc voă, Tot păcatul și hula ■ erta oamenilor: iar hula care este împotriva Duhului nu se va erta oamenilor.

32. Și ori-oine va dîce cuvânt împotriva Fiului omului, ■ va erta lui: iar ori-oine va dîce împotriva Duhului Sfînt, nu se va erta lui, nici în veacul de acum, nici în cel ce ■ să fie.

33. Saū faceți pomul bun, și roada lui bună; saū faceți pomul putred, și roada lui putredă: că din roadă se cunoaște pomul.

34. Pul de năpîrci, ■ puteți grăi cele bune, rîl fiind? că din prisosința inimei grăește gura.

35. Omul cel bun din comoara cea bună ■ inimei scoate cele bune: iar omul cel rău din comoara cea rea scoate cele rele.

36. Deci grăesc voă, Că pentru tot cuvîntul deșert care vor grăi oamenii, vor să 'dea' samă de dânsul în ziua judecăței.

37. Că din cuvintele tale te vei îndrepta, și din cuvintele tale te vei osîdi.

38. * Atunci ■ răspuns vărcaril din cărturari și din Farisei, dîcînd, Învățătorule, voim ■ vedem de la tino semn.

39. Iar el răspundînd, ■ dîs lor, Neamul violent și preacurvar, semn caută; și semn ■ se va da lui, fără numai semnul lui Iona proorocului.

MATTEI, XIII.

40. Că precum a fost Iona în pântecul peștii trei zile și trei nopți; ■ va fi Fiul omului în inima pământului trei zile și trei nopți.

41. Barbații Nineviteanilor se vor scula la judecată cu neamul acesta, și îl vor osîndi pre el: căci el s'aî pocăit la propoveduirea lui Iona; și iată, ■ mult de cât Iona aici.

42. Împărăteasa de la austru se va scula la judecată cu neamul acesta, și îl va osîndi pre el: că ■ venit de la marginile pământului, să audă înțelepciunea lui Solomon; și iată, mai mult de cât Solomon aici.

43. Când duhul cel necurat ■ eșit din om, umblă prin locuri fără de apă, căutând odihnă, și ■ află.

44. Atunci dîce, Mă voiî întoarce în casa mea de unde am eșit; și venind o află deșartă, măturată, și împodobită.

45. Atunci se duce, și ia cu sine alte șapte dăhuri mai rele de cât sine, și întrînd lăcuiesc acolo: și ■ fac cele de pre urmă ale omului aceluia mai rele de cât cele d'întîi. Așa va fi și acestui neam viclean.

46. Și încă grăind el către noroadă, iată, muma lui și frații lui staî afară, căutînd să grăiască cu dînsul.

47. Și ■ dîs lui ■ care, Iată, muma ta și frații tăi staî afară, vrînd să grăiască ■ tine.

48. Iar el răspundînd, a dîs celui ce 'la dîs lui, Cine este muma mea? și cariî sînt frații mei?

49. Și tîndîndu'si mîna sa spre ucenicîi săi, a dîs, Iată ■ mea și frații mei!

50. Că ori cine va face voia Tatălui mîcî celui din ceruri, acela este fratele meu, și soră, și muma mea.

CAPITOLUL, XIII.

Si în ziua aceea eșind Iisus din casă, ședea lingă mare.

2. Și s'aî adunat la dînsul noroadă multe, căt 'la fost lui a intra în corabie să șadă; și tot norodul sta pre țărmurile mării.

3. Și le ■ grăit lor multe în pilde, dîcînd, Iată, ■ eșit sîmîntătorul să sîmene;

4. Și sîmîntînd el, unele aî cădît lingă cale, și aî venit pasărilor și le aî mîncat pre ele:

5. Iar altele aî cădît pre pietriș, unde n'aveaî pîmînt mult: și îndată aî resărit, pentru căci n'aveaî pîmînt adînc:

6. Și resăriînd soarele, s'aî pîlit; și pentru căci n'aveaî rădăcină, s'aî uscat.

7. Iar altele aî cădît în spinî; și aî crescut spinîl, și le aî înnecat pre ele:

8. Iar altele aî cădît pe pîmînt bun, și aî dat roadă, unele o sută, iar altele șosc-șocî. Iar altele trei-șeci.

9. Cîla ce ■ urechî de audît, audă.

10. Și apropiîndu-se ucenicîi, aî dîs lui, Pentru ce în pilde grăești lor?

11. Iar el răspundînd, ■ dîs

MATTEI, XIII.

lor, Că voă n'a dat ■ ști tainele împărăției cerurilor, iar acelora nu s'a dat.

12. Că cea ce are, i se va da lui, și 'l va prisosi: iar cea ce n'are, și ceea ce are se va lua de la dânsul.

13. Pentru aceasta în pilde grăesc lor: că vădând nu văd; și auzind nu aud, nici înțeleg.

14. Și ■ implinește întru dânsii proorocia lui Isaia, ceea ce dice, Cu auzul veți auzi, și nu veți înțelege; și privind veți privi, și nu veți vedea:

15. Că s'a îngroșat inima norodului acestuia, și cu urechile greă au' auzit, și ochii lor 'și au închis; ca nu cumva să vadă cu ochii; și cu urechile să audă, și cu inima să înțeleagă, și ■ se întoarcă, și ■ 'l vindeco pre ei.

16. Iar ochii voștri fericiți sânt ■ văd: și urechile voastre, că aud.

17. Că amin grăesc voă, Că mulți prooroci și drepți au dorit să vadă cele ce vedeți voi, și n'au văzut; și să audă cele ce auziți, și n'au auzit.

18. 'I Deci voi auziți pilda sămănătorului.

19. La tot cela ■ aude cuvântul împărăției, și nu 'l înțelege, vine vicleanul, și răpește ■ ce este sămănată în inima lui. Aceasta este cea sămănată lângă cale.

20. Iar cea sămănată pre pietriși, acesta este care aude cuvântul, și îndată cu bucurie îl primește;

21. însă n'are rădăcină întru

sine, ci este până la o vreme: iar făcându-se necaz sau goană pentru cuvânt, îndatăși ■ smintește.

22. Iar cea sămănată în spini, acesta este care aude cuvântul; iar grija vieacului acestuia, și înșelăciunea bogăției, înneacă cuvântul și neroditor se face.

23. Iar cea sămănată în pământ bun, acesta este ■ aude cuvântul, și 'l înțelege; care aduce roadă, și face, unul o sută, iar altul șase-deci, iar altul trei-deci.

24. 'I Altă pildă le ■ pus lor înainte, dicând, Asemenatu-s'a împărăția cerurilor omului care a sămănat sămânța bună în țarina sa:

25. Iar dormind oamenii, ■ venit vrăjmașul lui și a sămănat zizaniile între grâu, și s'a dus.

26. Iar dacă a crescut iarba și a făcut roadă, atunci s'au arătat și zizaniile.

27. Și venind slugile stăpânului casei, 'l au dis lui, Doamne, au n'ai sămănat sămânță bună în țarina ta? dar de unde are zizaniile?

28. Iar el le a dis lor, Un om vrăjmaș a făcut aceasta. Iar slugile au dis lui, Vrea-vei dar să mergem să le plivim?

29. Iar el a dis lor, Ba; ca nu cumva plivind zizaniile să smulgeți și grâul împreună cu dânsule.

30. Lăsați să crească amândouă împreună până la seceriș: și la vremea secerișului voiți dice secerătorilor, Pliviți întâiu zizaniile, și le legați snope ca să le ardem pre dânsule: iar grâul îl adunați în jitița mea.

31. ¶ Altă pildă le ■ pus lor înainte, dicând. Asemenea este împărăția cerurilor grăunțului de muștar, pre care luându'l omul, 'l ■ sâmnănat în țarina sa :

32. Care este mai mic de cât toate semințele : iar dacă crește, este mai mare de cât toate buruenele, și se face copac, cât vin pisările cerului și se sălășluiesc în ramurile lui.

33. - Altă pildă ■ grăit lor, Asemenea este împărăția cerurilor aluatului, pre ■ luându'l muierea, 'l ■ ascuns în trei măsură de făină, până ■ s'a dospit toată.

34. Acestea toate a grăit Iisus în pilde noroadelor; și fără de pildă nu grăia lor :

35. Ca să se împlinescă ■ ce s'a grăit prin prorocul, ce zice, Deschide-voi în pilde gura mea; spune-voi cele ascunse din începutul lumii.

36. Atunci lăsând noradele, a venit în casă Iisus: și s'a apropiat către densul ucenicilor lui, dicând. Spune noă pilda zizaniilor țarinei.

37. Iar el răspundând, a zis lor, Cea ce ■ sâmnănat sâmnăța cea bună este Fiul omului;

■ Iar țarina este lumea; iar sâmnăța cea bună, aceștia sunt filii împărăției; iar zizaniile sunt filii celui viclean ;

38. Iar vrăjmașul cel ce le a sâmnănat pre dâensele este diavolul; iar secerișul este sfârșitul veacului; iar secerătorii sunt ingerii.

40. Deci cum se adună ziza-

niile și ■ ard cu foc; așa ■ la sfârșitul veacului acestuia.

41. Va trimite Fiul omului pre ingerii săi, și vor aduna dintru împărăția lui pre toate semintelele, și pre cei ce fac fără de legea;

42. Și 'i vor ■ pre ei în coptorul cel de foc: acolo va fi plânsul și scârșnirea dinților.

43. Atunci dreptii vor străluci ca soarele întru împărăția Tatălui lor. Cei ce ■ urechi de auzit, audă.

44. ¶ Iarăși, asemenea este împărăția cerurilor cu comoară ascunsă în țarină; pre care aflându-o omul, o a ascuns, și de bucuria ei merge și toate câte are le vinde, și cumpără țarina aceea.

45. ¶ Iarăși, asemenea este împărăția cerurilor omului neguțator, ce caută mărgăritarii buni:

46. Care, aflând un mărgăritar de mult preț, mergând ■ vindut toate câte avea, și 'l ■ cumpărat pre el.

47. ¶ Iarăși, ■ este împărăția cerurilor năvodului, ■ s'a aruncat în mare, și a adunat de tot fel de pește:

48. Pre care, după ce s'a umplut, scoțându'l la margine, și ședând, au ales pre cei buni în vase, iar pre cei răi 'i au lepădat afară.

49. Așa va ■ la sfârșitul veacului: vor eși ingerii, și vor despărți pre cei răi din mijlocul celor drepți.

50. Și 'i vor arunca pre ei în coptorul cel de foc: acolo va fi plângerea și scârșnirea dinților.

MATTEI, XIV.

51. Grăit-a lor Iisus, Înțeles-ați acestea toate? Dis-a-lui, Așa, Doamne.

52. Iar el le-a dis lor, Pentru aceasta tot cărturarul care se învață întru împărăția cerurilor, asemenea este omului stăpân al casei, care scoate din vistierie sa nouă și vechi.

53. Și a fost, după ce a sfârșit Iisus pildele acestea, a trecut de acolo.

54. Și venind în patria sa, îi învăța pre densii în sinagoga lor, cât-mira ei și diceau, De unde îi este lui înțelepciunea aceasta și puterile?

55. A-lui nu este acesta feciorul teslarului? a-lui nu se numește muma lui Maria? și frații lui, Iacov, și Iosie, și Simon și Iuda?

56. Și surorile lui, a-lui nu sunt toate-n-și? De unde dar sunt lui acestea toate?

57. Și se sminteau întru densul. Iar Iisus a dis lor, Nu este prooroc necinstit, fără numai în patria sa, și în casa sa.

58. Și n'a făcut acolo puteri multe, pentru necredința lor.

CAPITOLUL XIV.

Într'acea vreme a-audit Irod, tetrarhul, vestea lui Iisus.

2. Și a dis slugelor sale, Acesta-i Ioan Botezătorul; el-i înviat din morți; și pentru aceasta se fac puteri întru el.

3. Că Irod prindând pre Ioan, l'a legat pre el, și l'a pus în temniță pentru Irodiada, mulfă-lui Filip fratelui său.

4. Că dicea Ioan lui, Nu ți se cuvine ție a-o albi pre-

5. Și vrind să-l pre densul, se temea de norod, pentru căci ea pre prooroc îl pre el.

6. Iar prăznuindu-se ziua nașterii lui Irod, a jucat sala Irodiadelor înaintea lor, și plăcut lui Irod.

7. Pentru cu jurământ a făgăduit l' da ei ori-ce cere.

8. Iar fiind mai înainte învățată de muma sa, a dis, Dă-mi aici în tipsele capul lui Ioan Botezătorul.

9. Și s'a întristat împăratul: iar pentru jurământul, și pentru cel ce se dă împreună cu densul, a poruncit să-i dea.

10. Și trimițând, a capul lui Ioan în temniță.

11. Și s'a adus capul lui în tipsele, și s'a dat fetel; și l'a dus la muma sa.

12. Și venind ucenicii lui, a luat trupul, și l'a îngropat pre el, și venind a-l vestit lui Iisus.

13. Și a-audit Iisus, s'a dus de acolo cu corabia în loc pustiă de osebi: și a-audit noroadele, s'a dus după densul pedestri din orașe.

14. Și esind Iisus, a vădit norod mult, și i s'a făcut milă de ei, și a tămăduit pre bolnavii lor.

15. Iar făcându-se sară, a venit la densul ucenicii lui, dicând, Locul este pustiă, și vremea iată a trecut; slobodește norodul, ca să ducă prin sate, să cumpere bucate loruși.

MATTEI, XV.

16. Iar Iisus le a ȕis lor, Nu trebuie sã meargã; dați-le lor voi sã mănânce.

17. Iar el aũ ȕis lui, N'avem aici, fãrã numai cinci pâini, și doi pești.

18. El a ȕis, Aduceți-le pre ele aici la mine.

19. Și a poruncit norodului sã așază pre iarbã, și luând cele cinci pâini, și cei doi pești, și cãutând la cer, a blagoslovit, și fringend a dat ucenicilor pâinile, iar ucenicii noroadelor.

20. Și aũ mănecat toți, și s'aũ sãturat: și aũ luat rãmãșițele de sfãrșimituri doã-spre-dece coșuri pline.

21. Iar cei ce mãncașerã erau bãrbați ca cinci mil, afarã de muieri și de copii.

22. Și îndatã a silit Iisus pre ucenicii săi sã intre în corabie, și sã meargã înaintea lui de cea parte, pãnã ce va sloboȕi noroadele.

23. Și sloboȕind noroadele, s'a suit în munte sã roage de osebã: și fãcenduse sarã, acolo singur.

24. Iar corabia în mijlocul mãrei, învãluindu-se de valuri: era ventul improtivã.

25. Iar iutru a patra streajã a nopței a mers la dẽșul Iisus, umblând pre mare.

26. Și vedendul pre ucenicii umblând pre mare, s'aũ spãlmântat, grãind, Nãlucã este; și fricã aũ strigat.

27. Iar Iisus îndatã a grãit lor, ȕicend, Indrãzniți; eũ sũnt; nu vẽ temeți.

28. Iar Petru rãspundend ȕis, Doamne, de ești tu, poruncește-mi sã vin la tine pre apã.

29. Iar el a ȕis, Vino. Și pogorindu-se Petru din corabie, umbla pre apã, ca sã meargã la Iisus.

30. Iar bătend vântul tare, s'a înfricoșat; și începend se așunda, a strigat, grãind, Doamne, mântuește-mẽ.

31. Și îndatã Iisus tindend mâina, 'l apucat pre dẽnsul, și 'l ȕis lui, Puțin credinciosule, pentru ce te îndoit?

32. Și intrând el în corabie, a stãtut vântul.

33. Iar cei erau în corabie, venind s'aũ închinat lui, ȕicend, Cu adevãrat Fiul lui Dumnezeu ești.

34. Și trecend, aũ venit în pãmẽntul Ghenisatului.

35. Și cunoscẽdu 'l pre el oamenii locului aceluia, aũ trimis în toatã laturea aceea, și aũ adus la dẽnsul pre toți bolnavii;

36. Și 'l rugau pre el ca numai sã atingã de poalele veșmintelor lui: și cãți atingeau mântuiaũ.

CAPITOLUL XV.

Atunci aũ venit la Iisus cãruraril și Fariseii, cei din Ierusalim, ȕicend,

2. Pentru ucenicii tãi calcã așezãmẽntul bãtrãnilor? cã nu 'și spalã mâinele lor când mãnecã pãine.

3. Iar el rãspundend, le ȕis lor, Pentru și voi cãlcați po-

lui Dumnezeu prin așezământul vostru?

4. Că Dumnezeu a poruncit, zicând, Cinsteste pre tatăl tău și pre muma ta : și, Cea va grăi de rău pre tatăl său sau pre muma sa, cu moarte să moară.

5. Iar voi ziceți, Orîcine va zice tătâne-său sau mame-sa, Daru este aceea cu care te ai fi folosit de la mine ;

6. Și nu cinști pre tatăl său sau pre muma-sa, acela va fi slobod. Și așa ați stricat porunca lui Dumnezeu prin așezământul vostru.

7. Fățarnicilor, bine a proorocit pentru voi Isaia, zicând,

8. Se apropie de mine norodul acesta cu gura lor, și cu buzele cinsteso; iar inima lor departe este de la mine.

9. Și în zadar mă cinsteso, învățând învățătură, ce sunt poruncilor omenestii.

10. Și chemând la sine pre noroade, le zice lor, Audiți, și înțelegeți :

11. Nu intră în gură spurcă pre om; ci ce esc din gură, spurcă pre om.

12. Atunci apropiindu-se ucenicul lui, Iată zice lui, Cunoscut-ai Fariseii auzind cuvântul, s'au smintit ?

13. Iar el răspundând, zice, Tot sadul, pre care nu lă sădit Tatăl meu oel ceresc, se desrădăcina.

14. Lăsați pre dânsii : povățuitorii orbi sunt al orbilor. Și orb pre orb de povățui, amândoi în groapă vor cădea.

15. Și răspundând Petru, zice lui, Spune noă pilda aceasta.

16. Iar Iisus a zice, Încă și voi nepricepuți sunteți ?

17. Dar nu înțelegeți, tot ce intră în gură merge în pântece, și ese pe afedron ?

18. Iar cele ce os din gură din inimă es; și acelea spurcă pre om.

19. Că din inimă es gânduri rele, ucideri, preacurvi, curvi, furtisaguri, mărturii minoinoase, hule :

20. Acestea sunt care spurcă pre om : iar ou mâinii nespălate a mânca spurcă pre om.

21. Și esind Iisus de acolo, s'a dus în părțile Tirului și ale Sidonului.

22. Și, iată, Haniaucă esind din acelea, striga către dânsul, zicând, Miluește-mă, Doamne, Fiul lui David; fiica mea se îndrăcește.

23. Iar el nu lă răspuns ei cuvânt. Și apropiindu-se ucenicul lui, îl rugă pre el, zicând, Slobodește-o pre ea; strigă în urma noastră.

24. Iar el răspundând, a zice, Nu sunt trimis, fără numai către oile cele pierdute ale casei lui Israel.

25. Iar venind s'a închinat lui, zicând, Doamne, ajută-mi.

26. Iar el răspundând a zice, Nu este bine lua pâinea fiilor, și o arunca câinilor.

27. Iar ea zice, Adevărat, Doamne: că și câinii mănâncă din sfărâmaturile ce cad din domnilor lor.

28. Atunci răspundând Iisus, a zice ei, O mulere, mare este

MATTEI, XVI.

credința ta: fie ție precum voești. Și s'a tămăduit sîca ei dintr'acel ceas.

29. Și trecînd de acolo Iisus, a venit lingă marea Galileei; și suindu-se în munte, a ședut acolo.

30. Și aū venit la dînsul noroadă multe, avînd cu sine șchiopi, orbi, muți, ciungi, și alți mulți, și 'i aū aruncat pre dînsul la picioarele lui Iisus; și 'i a tămăduit pre ei:

31. Cît se miraū noroadele, vîdînd pre muți grăind, pre ciungi sănătoși, pre șchiopi umblînd, și pre orbi vîdînd: și slăviaū pre Dumnezeuul lui Israel.

32. Iar Iisus chîemînd la sine pre ucenicii săi, a dîs, Milă'mi este de norodul acesta, că iată trei zile sînt de cînd așteaptă lingă mine, și n'aū ce mîncă: și n'i slobodi pre dînsul flămîndi nu voesc, ca nu oumva elăbească pre cale.

33. Și aū grăit lui ucenicii lui, De unde să avem în pustie atâtea pâini în cît se sature atîta norod?

34. Și a dîs lor Iisus, Cîte pâini aveți? Iar aū dîs, Șapte, și puținii peștișori.

35. Și a poruncit norodului să șadă pre pămînt.

36. Și luînd pre cele șapte pâini și pre pești, mulțumind, a frînt, și a dat ucenicilor lui, iar ucenicii norodului.

37. Și aū mîncat toți, și s'aū săturat: și aū luat rămășițele de sfărîmături șapte coșnițe pline.

38. Iar cei mîncaseră erau

patru mîi de bărbați, afară de femei și de copil.

39. Și slobodînd noroadele, a intrat în corabie, și a trecut în hotarele Magdalinului.

CAPITOLUL XVI

Si apropiindu-se fariseii și Saducheeii, ispitindu-l îl rugau pre dînsul să le arăte lor semn din cer.

2. Iar el răspunzînd, a dîs lor, Cînd se face sară, diceți, Serin va fi: că se roșește cerul.

3. Și dimineața, Astăzi a fortună: că se roșește cerul posomorit. Iatărniceilor, fața cerului știți să o socotiți; iar semnele vremilor nu puteți socoti?

4. Neamul viclean și preacurvar semn caută; și semn nu va da lui, fără numai semnul lui Iona prorocului. Și lăsându-l pre dînsul, s'a dus.

5. Și venind ucenicii lui de ocea parte, ultaseră să iea pâine.

6. Iar Iisus le a dîs lor, Căutați și vă păziți de aluatul Fariseilor și al Saducheeilor.

7. Iar el cugetaū întru sine, dîcînd, Că pâine n'am luat.

8. Iar Iisus cunoscînd aceasta, le a dîs lor, Ce cugetați întru voi, puțin-credincioșilor, că n'ați luat pâine?

9. Încă nu înțelegeți, nici vă aduceți aminte de cele cînoi pâini ale celor cînoi mîi, și câte coșnițe ați luat?

10. Nici de cele șapte pâini ale celor patru mîi, și câte coșnițe ați luat?

11. Cum nu înțelegeți că nu pentru pâine am dis voă, să vă păziți de aluatul Fariseilor și al Sadducheeilor?

12. Atunci au înțeles că ■ de aluatul pâinei a dis lor să se păzească, ci de învățătura Fariseilor și a Sadducheeilor.

13. Ți Iar venind Iisus în părțile Chesariei lui Filip, a întrebat pe ucenicii săi, dicând, Cine'ni dic oamenii că sunt eu Fiul omului?

14. Iar ei au dis, Unii dic, ■ ești Ioan Botezătorul; alții, Ilie; iar alții, Ieremia, sau unul din prooroci.

15. Dis-a lor. Dar voi cine 'mi diceți că sunt?

16. Și răspundând Simon Petru, ■ dis, Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu celui viu.

17. Și răspundând Iisus, ■ dis lui, Fericit ești, Simone Var-lona: ■ trup și sânge nu 'ți-a descoperit ție, ci Tatăl meu cel din ceruri.

18. Și eu dis ție. Că tu ești Petru, și pre această piatră voi zidi biserica mea; și porțile iadului nu o vor birui pre dânsa.

19. Și 'ți voi da ție cheile împărăției cerurilor: și ori-ce vei lega pre pământ va ■ legat în ceruri; și ori-ce vei deslega pre pământ ■ fi deslegat în ceruri.

20. Atunci ■ poruncit ucenicilor săi ■ să nu spue nimăru ■ el este Iisus, Hristosul.

21. Ț De atunci a început Iisus ■ spune ucenicilor săi, că se cuvine lui ■ merge în Ierusalim,

și multe ■ pătimi de la bătrâni și de la arhierii și de la cărturari, și ■ omorât, și ■ treia zi a învia.

22. Și luându'l pre el Petru, ■ început a'i sta lui improtivă, dicând, Milostiv fi ție, Doamne: nu va fi ție aceasta.

23. Iar el întorcându-se, ■ dis lui Petru, Mergi după mine, Satano: sminteală 'mi ești: că nu ougeți cele ce sunt ale lui Dumnezeu, ci cele ce sunt ale oamenilor.

24. Ț Atunci Iisus ■ dis ucenicilor săi, Ori-cine voește să vie după mine, să se lepede de sine, și să'și iee crucea sa, și să'mi urmeze mie.

25. Că cine va ■ să'și mântuească sufletul eău pierde 'l va pre el: iar cine 'și va pierde sufletul eău pentru mine afla 'l ■ pre el.

26. Că ce folos ■ omului, de ■ dobândi lumea toată, iar sufletul eău își va pierde? ■ ce va da omul schimb pentru sufletul eău?

27. Că ■ vie Fiul omului întru slava Tatălui ■ cu îngerii săi; și atunci ■ răsplăti fie-căruia după faptele lui.

28. Amin grăesc voă, Sunt unii din cei ce ■ aici, cari ■ vor gusta moarte, până ce ■ vedea pre Fiul omului venind întru împărăția sa.

CAPITOLUL XVII.

Și după șese zile a luat Iisus pre Petru, și pre Iacov, și pre Ioan

MATTEI, XVII.

fratele lui, și 'l ■ suit pre dēnsul într'un munte înalt deosebi,

2. Și s'a schimbat la față înaintea lor: și ■ strălucit fața lui ca soarele, iar hainele lui s'aū făcut albe ca lumina.

3. Și iată, s'aū arătat lor Moisi și Ilie împreună cu dēnsul vorbind.

4. Și răspundēnd Petru, a dīs cātră Iisus, Doamne, bine este noă ■ ■ aici: de voești, să facem aici trei colibi; ție una, și lui Moisi una, și una lui Ilie.

5. Încă el grăind, iată, nor luminos 'l a umbrat pre el: și iată glas din nor, dīcēnd, Acesta este Fiul meu cel iubit, întru care bine am voit; pre acesta să ascultați.

6. Și aūdind ucenici, aū cădut pre fețele lor, și s'aū spălmāntat foarte.

7. Și apropiindu-se Iisus s'a atins de dēnsul, și a dīs, Sculați-vē, și nu vē temeți.

8. Și redicāndu'si ochii lor, pre nimēni n'aū vēdūt, fără numai pre Iisus singur.

9. Și pogorindu-se el din munte, le a poruncit lor Iisus, dīcēnd, Nīnăru! ■ nu spuneți vederea aceasta, până când Fiul omului se va scula din morți.

10. Și 'l ■ întrebāt pre el ucenici, dīcēnd, Dar ■ dīc o cārturari că Ilie trebuie să vie mai înainte?

11. Iar Iisus răspundēnd, a dīs lor, Ilie adevărat va veni mai înainte, și va aședa toată.

12. Iar grăesc voă, Că Ilie ■ venit, și nu 'l aū cunoscut pre dēnsul, ci aū făcut lui câte aū

voit. Așa și Fiul omului va să pătimească de la dēnsul.

13. Atunci aū înțeles ucenicii că pentru Ioan Botezătorul ■ dīs lor.

14. Și venind el la norod, s'a apropiat cātră dēnsul un om, în-genunchind înaintea lui, și dīcēnd,

15. Doamne, miluește pre fiul meu: că este lunatic, și rău pătimește: că de multe ori cade în foc, și de multe ori în apă.

16. Și 'l am adus p■ dēnsul la ucenicii tăi, și n'aū putut să 'l vindece pre el.

17. Iar Iisus răspundēnd, a dīs, O ■ necredincios și iudă-rătnic, până când voi fi cu voi? până când voi suferi pre voi? aduceți 'l pre el aici la mine.

18. Și 'l a certat pre el Iisus, și ■ eșit dracul dintr'însul: și s'a tāmăduit copilul din ceasul acela.

19. Atunci apropiindu-se ucenicii cātră Iisus deosebi, aū dīs, Pentru ce noi n'am putut să 'l scoatem pre el?

20. Iar Iisus a dīs lor, Pentru necredința voastră: că amin grăesc voă, De veți ■ credință ca un grăunț de muștar, veți dīce muntelui acestuia, Mută-te de aici acolo; și se ■ muta; și nimic nu ■ fi voă cu neputință.

21. Că acest fel ■ este fără numai cu rugăciune și ■ post.

22. Și petrecēnd el în Galileea, le a dīs lor Iisus, Va să se dea Fiul omului în mâinele ■ nilor:

23. Și 'l vor omori pre el, și

■ treia și va învia. Și s'au în-
tristat ei foarte.

24. Si venind el în Capernaum, au venit cei ce luaū dajde la Petru, și au dis, Iuvățătorul vostru nu dă dajde?

25. Dis-a, Da. Si când a intrat în casă, ■ apucat Iisus mai înainte de el dicēnd, Ce ți se pare, Simone? împărații pământului de la carii ieaū dăjdī saū bir? de la fiil lor, saū de ■ cei streini?

26. Grăit-a Petru lui, De la streini, Dis-a Iisus lui, Iată dar că sūnt slobođi fiil.

27. Ci ca să nu'i amintim pre dēnsii, mergēnd la mare, aruncă undița, și peștele care vei prinde întēiū, iea l; și deschidēnd gura lui, vei afla un statir: acela luādu'l, dă'l lor pentru mine și pentru tine.

CAPITOLUL XVIII.

În ceasul acela s'au apropiat ucenici cātră Iisus, grāind, Oare cine ■ mai mare întru împărăția cerurilor?

3. Si chiamānd Iisus un pruno, l a pus pre el în mijlocul lor.

4. Si ■ dis, Amin grăeso voă, De nu vē veți întoarce, și să vē faceți ■ pruncii, nu veți intra întru împărăția cerurilor.

5. Că cine ■ smeri pre sine ■ pruncul acesta, acela este cel mai mare întru împărăția cerurilor.

6. Si ori-cine ■ primi pre un prunc ■ acesta întru numele meū, pre mine mă primește.

7. Iar ori-cine ■ sminti pre

unul dintr'acești mici carii cred întru mine, mai de folos 'i ■ ■ lui ■ să'și spānzure o piatră de moară la grumazul lui și să se înnece întru adīncul mării.

8. Val lumii de smintelele! că nevoe este să vie smintelele; dar val omului aceleia prin care vine sminteala!

9. Iar de te smintește pre tine mâlna ta ■ piciorul tēu, ta-e-le pre ele și le leapădă de la tine: mai bine 'ți ■ ție să intri în viață schiop ■ olung, de cât doă mâlni saū doă picioare avēnd să fi aruncat în focul cel veclnic.

10. Si ochiul tēu de te smintește pre tine, scoate'l pre el, și'l aruncă de la tine: mai bine este ție cu un ochi ■ intri în viață, de cât amēndoi ochii avēnd să fi aruncat în gheena focului.

11. Căutați să nu defăimați pre vre unul dintr'acești, mai mici; că dīo voă, Că ingerii lor în ceruri pururea vād fața Tatălui meū ■ ■ în ceruri.

12. Că ■ venit Fiul omului ■ mântuească pre cel pierdut.

13. Ce vi ■ pare voă? de ■ avea un om o sută de oi, și se va rătăci una dintr'losele, ■ nū lasă pre cele noă-deci și poă, ■ mergēnd în munți, caută pre ■ rătăcită!

14. Si de i ■ ■ întēmpla s'o găsească pre ea, amin grăeso voă, că ■ bucură de dēnsa mai virtos de cât de cele noă-deci și noă ■ nu s'au rătăcit.

15. Așa nu este voia înaintea Tatălui vostru cel din ceruri, ■ ■ piară unul dintr'acești mici

MATTEI, XVIII.

15. Ți și de 'ți va greși ție fra-tele tău, mergi și 'l muștră pre dânsul între tine și între el singur: decî de ■ va asculta, ai dobân-
dit pre fratele tău.

16. Iar de nu te ■ asculta, *atunci* mai ica împreună cu tine încă pre unul sau doi, ca în gura a doi sau ■ trei marturi să stee tot graiul.

17. Iar de nu 'l va asculta pre el, spune 'l bisericei: și de nu va asculta niol de biserică, să 'ți fie ție ca un păgân și vameș.

18. Amin grăesc voă, Ori-câte veți lega pre pământ vor ■ legate în cer: și ori câte veți deslega pre pământ vor fi deslegate în cer.

19. Iarăși amin grăesc voă, Că dacă doi din voi ■ vor uni pre pământ pentru tot lucrul ce vor cere, ■ fi dor de la Tatăl meu ■ ceruri.

20. Că ■ sunt doi sau trei adunați întru numele meu, acolo sunt în mijlocul lor.

21. Ți Atunci apropiindu-se că-
tră dânsul Petru, a Țis, Doamne, de câte ori va greși mie fratele meu și voi erta lui? aū doară până de șapte ori?

22. Grăit-a Iisus lui, Nu 'ți Ție, Până de șapte ori: ci, Până de șapte-deci de ori câte șapte.

23. Ți Pentru aceasta asemă-
natu-s'a împărăția cerurilor o-
mului împărat, ■ vrut să lee ■ slugelor sale.

24. Și lupeūd el a lua sama, aū adus la dânsul pre ■ datornic
cu dece mii de talanți.

■ Și neavēnd el să 'l plătească,
a poruncit domnul lui să 'l vindă

pre el, și pre muierea lui, și pre copil, și toate câte avea, și să plătească.

26. Decî cădēnd sluga aceea se închina lui Țicēnd, Doamne, mai îngăduēște-mē pre mine, ■ 'ți voi Ți plăti Ție tot.

27. Și milostivindu-se domn
slugel aceleia, 'l ■ sloboȚi pre dânsul, și 'l a ertat lui și datoriea.

28. Iar eșind sluga aceea, ■ aflat pre unul din cei împreună cu sine slujitori, ■ era dator lui o sută de dinari: și apucāndu'l pre el il sugruma, Țicēnd, Plătește 'mi ce 'mi ești dator.

29. Decî oȚdēnd cel împreună cu el slugă la picioarele lui, il ruga pre dânsul, Țicēnd, Mai îngăduēște-mē pre mine, și 'ți voi Ți plăti tot.

30. Iar el n'a vrut: oi mergēnd 'l ■ băgat în temniță, până cȚpd va plăti datoria.

31. Iar vȚdēnd cei d'împreună el slugi cele ■ s'aū făcut, s'aū întristat foarte, și venind aū spus domnului lor toate cele ce s'aū făcut.

32. Atunci chiemāndu'l pre el domnul lui, 'l a Țis lui, Slugă vicleană, toată datoria ■ 'ți ertat Ție, pentru că m'ai rugat:

33. Aū nu ■ cȚdea și Ție să 'ți fie milă de cel împreună cu tine slugă, precum și mie 'mi a fost milă de tine?

■ Și mȚniindu-se domnul lui 'l a dat pre el muncitorilor, până ■ va plăti toată datoria lui.

34. AȚa ■ Tatăl meu cel cere-
resc ■ face voă, de nu veți ■ fi-cȚre fratelui sȚu din ini-
mȚle voastre greșalele lor.

CAPITOLUL XIX.

Si a fost, când s'fârșit Iisus cu-vintele acestea, a trecut din Galileea, și a venit în hotarele Iudee de cea parte de Iordan; și a mers după densul no-
roade multe; și l'a vindecat pre el acolo.

3. Si a venit la densul Farisei, ispitindu-l pre el, și dicend lui, Oare se cade omului să-l lăse muiera sa' pentru fie-ce pricină?

4. Iar el răspundend a dis lor, Dar n'ați citit, că cela ce l'a fă-out d'inteu, bărbat și muiera l'a fă-out pre el,

5. Și a dis, Pentru aceasta va lăsa omul pre tatăl său și pre muma sa, și se lipi de muie-sa; și vor amândoi un trup.

6. Pentru aceea nu mai sunt doi, ci un trup. Deo'ce a îm-preunat Dumnezeu, omul să nu despartă.

7. Dis-a lui, Dar cum Moisi a poruncit să i se dea carte de despărțire, și s'o lăse pre ea?

8. Dis-a lor, Moisi duple înver-toșarea inimii voastre a dat voie voă să vă lăsați muierile voas-tre; dar din început n'a fost așa.

9. Iar grăesc voă, Că ori-cine l'a lăsa muiera sa, afară de cuvânt-de curvie, și va lua alta, preacurvește: și acela care lua pre cea lăsată preacurvește.

10. Dis-a lui necurcilor lui, Dacă pricina bisericii cu muiera, nu este de folos a se însura.

11. Iar el a dis lor, Nu toți

cuprind cuvântul acesta, ci ce-lora ce s'a dat.

12. Că sunt famenți, cari din pântecele mamei lor s'a născut așa; și sunt famenți, cari s'a născut de oameni; și sunt famenți, cari singuri s'a născut pre sine pentru împărăția cerurilor. Că-
ce poate cuprinde, să cuprindă.

13. Atunci s'a adus la den-sul pruncilor, și puse mâinele preste ei, și se roage: iar u-cenicul l'a certat pre el.

14. Iar Iisus a dis lor, Lăsați pruncii, și nu l'opriți pre ei a veni la mine: că a unora ca a-cestora împărăția cerurilor.

15. Și pându-l preste mâi-nele, s'a dus de acolo.

16. Si iată, unul venind la el, a dis lui, Învățătorule Bune, ce bine vreau face ca să viața de veș?

17. Iar el a dis lui, De mi dăi bun? niminec n'este bun, fără numai unul, Dumnezeu: iar de voești într'în viață, păzește poruncile.

18. Dis-a lui, Care? Iar Iisus a dis, Nu uici, Să nu preacur-vești, nu furi, nu mărtu-risești mărturie mincinoasă,

19. Cinsteste pre tatăl tău și pre mama ta: și, Să iubești pre aproapele tău ca însuși pre tine:

20. Dis-a lui tinerul, Toate acestea le păzesc din tinere-tele mele: încă mi lipsește?

21. Dis-a Iisus lui, De voești să fii desăvârșit, mergi, vindeți averile tale, și dă săracilor, și vei avea comoară în cer: și vino urmează mie.

22. Iar ténurul auzind cuvén-
tul, s'a dus întristat, că
nvuți multe.

23. Iar Iisus a dîs ucenicilor
sîi, Amin grăesc voă, Că cu
mevoe intra bogatul intru
împărăția cerurilor.

24. Și iarăși grăesc voă, Că
mai lesne este trage cămila
prin urechilea acului, de cît bo-
gatul a intra intru împărăția
lui Dumnezeu.

25. Iar ucenicii lui auzind a-
ceasta, s'aû mirat foarte, dîcînd.
Dar cine poate să se mîntuiească?

26. Iar Iisus căutînd, a dîs lor,
La oameni aceasta este cu ne-
putință; iar la Dumnezeu, toate
sînt cu putință.

27. Atunci rîspundînd Petru,
dîs lui, Iată, noi am lăsat toate,
și am urmat ție; oare ce va fi noă?

28. Iar Iisus dîs lor, Amin
grăesc voă, Că voi oel de ați
urmat mie, intru a doua naștere
cînd ședea Fiul omului pre
scaunul slavei sale, veți ședea
și voi pre două-spre-dece soane,
judecînd pre cele două-spre-dece
semintii lui Israel.

29. Și tot cel ce lăsat case,
saû frați, saû surori, saû tată,
saû mamă, saû muliere, saû fe-
ciori, saû holde, pentru numele
meu, însutit va lua, și viață veci-
nică va moșteni.

30. Și mulți d'întîiî vor fi pre
urmă; și de pre urmă întîiî.

CAPITOLUL XX.

Că asemenea este împărăția
cerului omului stăpîn al casei,

care a' eșit dis de dimineață
toomească lucrători la viea sa.

2. Și tocmindu-se ou lucrătorii
câte un dinar pe zi, I a trimis
pre ei în viea.

3. Și eșind la al treilea ceas,
vêdut pre alții stînd în tîrg
fără de lucru,

4. Și dîs și acelora, Mergeți
și voi în vie, și va fi dreptul
voiu da voă. Iar ei aû mers.

5. Iarăși eșind intru al șaselea
și intru al noălea ceas, făcut
asemenea.

6. Iar intru al un-spre-decelea
eșind, aflat-a pre alții stînd
fără de lucru, și dîs lor, Ce
stați aici toată ziua fără de lucru?

7. Dîs-aû lui, Că nimenia pre
noi ne a tocmît. Dîs-a lor,
Mergeți și voi în viea mea; și
oe fi cu dreptul, veți lua.

8. Iar dacă s'a făcut sară, a
dîs domnul viei către ispravnicul
său, Chieamă pre lucrători, și le
da lor plata, începînd de la cel
de pre urmă pînă la cel d'întîiî.

9. Deci venind cel de la al
un-spre-decelea ceas, aû luat fie-
cine câte un dinar.

10. Iar venind cel d'întîiî, so-
coteaû că vor lua mai mult; și
aû luat și ei fie-care câte un
dinar.

11. Iar după aû luat, cîr-
teaû împotriva stăpînului casei,

12. Dîcînd, Acești de pre urmă
numai un ceas aû lucrat, și I
aî făcut pre dînsii întocma cu
noi, cari am purtat greutatea
zilei și zădăful.

13. Iar el rîspundînd, dîs
unuia dintr'înșii, Prietene, nu'ți

MATTEI, XXI.

fac și strâmbătate: adu nu
un dinar ■ ■ toornit cu mine ?
14. Iată ■ ■ tău și mergi: că
■ ■ și acestuia de pre urmă
să'i dau ca și ție.

15. Adoară nu mi ■ ■ cade
■ ■ fac eu ce voi ■ ■ ale
mele? Adu este ochiul tău vi-
clean, pentru că eu sunt bun ?

16. Așa vor fi cei ■ ■ pre urmă
intăi, și cei d'intăi pre urmă:
că mulți sunt chemați, dar puțini
aleși.

17. Și suindu-se Iisus în Ie-
rusalim ■ ■ luat pre ■ ■ doi-spre-
dece ucenici deosebi pre cale, și
le a dis lor,

18. Iată, ne suim în Ierusalim;
și Fiul omului se ■ ■ da arhie-
reilor și cărturarilor, și 'l vor ju-
deca ■ ■ el spre moarte,

19. Și 'l ■ ■ pre el Nea-
murilor ■ ■ batjocorească, și
să'l bată, și ■ ■ 'l răstignească:
și a treia zi ■ ■ învia.

20. Și Atunci s'a apropiat ■ ■
dănsul ■ ■ fiilor lui Zevedei
împreună cu fiilei, închinându-
se, și cerând oare ce de la dănsul.

21. Iar el ■ ■ dis ei, Ce voadi ?
Dis-a lui, Di ■ ■ sădă acești doi
fi ai mei, unul d'a dreapta ■ ■
și altul d'a stânga ta, întru îm-
părăția ta.

22. Iar Iisus răspundând, a dis,
Nu știți ■ ■ cereți. Puteți ■ ■ beți
paharul ■ ■ voadi să'l bea eu, și
■ ■ botezul cu care eu ■ ■ botez
■ ■ vă botezați ? Dis-a lui, Putem.

■ ■ Și a grăit lor, Paharul meu
cu adevărat veți bea, și cu bote-
zul cu care eu mă botez, vă veți
boteza: iar ■ ■ ședea d'a dreapta

mea, și d'a stânga mea, nu este al
meu ■ ■ da, ei se va ■ ■ celora
pentru caril este gătit de la Tatăl
meu

24. Și auzind cei dece aceasta,
s'a înmăniat pentru cei doi frați.

25. Iar Iisus chemându'l pre
dănsul, a dis, Știți că domnii pă-
gânilor li domnesc pre ei, și cel
mare ■ ■ stăpânește pre dănsul.

26. Iar întru voi nu va fi așa:
ei care întru voi va vrea să fie
mai mare, să fie voș slugă ;

27. Și care întru voi va vrea
■ ■ fie intăi, să fie voș slugă :

28. Precum și Fiul omului n'a
venit să'l slujească lui, ci să slu-
jească și să și dea sufletul său
răscumptare pentru mulți.

29. Și fiind el din Ierihon, a
mers după dănsul norod mult.

30. Și Iată, doi orbi ședând
lingă cale, auzind că Iisus trece,
adugat, grăind, Miluește-ne pre
noi, Doamne, Fiul lui David.

31. Iar norodul 'l a certat pre
dănsul ca să tacă: iar ei mai tare
strigau, grăind, Miluește-ne pre
noi, Doamne, Fiul lui David.

32. Și stând Iisus 'l a chie-
ma pre dănsul, și a dis, Ce voadi
să se fac voș ?

33. Dis-a lui, Doamne, să se
deschidă ochii noștri.

34. Și făcându-se milă lui Ii-
sus, s'a atins de ochii lor: și in-
dădă adă ■ ■ ochii lor, și au
mă după dănsul.

CAPITOLUL XXI.

Și când s'a apropiat de Ieru-
salem, și ■ ■ venit în Vitisaghi,

MATTEI, XXI.

la muntele Maslinilor, atunci Iisus a trimis doi ucenici,

2. Dicându-le lor, Mergeți în satul ■ este înalptea voastră, și numai de ■ veți găsi ■ asină legată, și mânz cu dânsa: deslegându-le, aduceți-le la mine.

3. Și de va dice voă cineva ceva, veți dice, Domnului trebuiesc acestea; și numai ■ cât le ■ trimite.

4. Iar acestea toate s'au făcut, ■ ■ ■ implinească ceea ce s'a dice prin prorocul ce dice,

5. Diceți fetei Sionului, Iată, Împăratul tău vine la ■ blând, și sedând pre asină, și pre mânz flul celei de sub jug.

6. Și mergând ucenicii ■ făcut precum le a poruncit lor Iisus,

7. Au adus asina și ■ și au pus d'asupra lor veșmintele lor, și 'I au pus d'asupra acestora

■ Și cei ■ mulți din norod așterneau veșmintele lor pre cale; iar alții ■ stăpări din copaci, și le așterneau pre cale.

8. Iar noroadele cele ■ mergeau înainte, și cele ce veniau pre urmă, strigau, dicând, Osanna Fiului lui David: Bine este cuvântat cel ■ vine intru numele Domnului; Osanna intru cel de ■

10. Și intrând el în Ierusalim, s'a ■ toată cetatea, dicând, Cine ■ acesta?

11. Iar noroadele diceau, Aceasta este Iisus prorocul ce din Nazaretul Galileei.

12. Și ■ intrat Iisus în biserică lui Dumnezeu, și a scos pre toți ■ ce vindeau și ■

în biserică, și mesele schimbătorilor de bani le ■ răsturnat, și scaunele celor ce vindeau porumbi,

13. Și ■ dice lor, Scris este, Casa ■ de rugăciune ■ chiama; iar voi o ați făcut pre dânsa peșteră tâlharilor.

14. Și au venit la dânsul orbi și schiopi în biserică; și 'I a vindecat pre ei.

15. Iar vedând arhierii și cărturarii minunile ■ făcut, și prunci strigând în biserică, și dicând, Osanna Fiului lui David; s'au mâniat,

16. Și 'I au dice lui, Audi ■ dio acestia? Iar Iisus a dice lor, Adevărat; ■ nici odată n'ati citit, Din gura pruncilor și a celor ■ sug, s'auversit laudă?

17. Și lăsându'l pre ei, a eșit afară din cetate la Vitanie; și s'a sălășluit acolo.

18. Iar dimineață întorcându-se în cetate, ■ flămândit.

19. Și vedând ■ smochin lângă cale, a venit la dânsul și n'a aflat nimic într'insul, fără numai frunze, și a dice lui, De ■ nu ■ mai faci din tine rod în veol. Și îndată s'a ■ smochinul.

20. Și vedând aceasta ucenicii s'au minunat, dicând, Cum îndată s'a uscat smochinul!

21. Și răspundând Iisus a dice lor, Amin dice voă, Do veți avea credință și nu vă veți îndoi, nu numai ■ smochinul veți face, ci și montelul acestuia ■ veți dice, Rădăcă-te, și ■ aruncă în mare; ■ fi.

MATTEI, XXI.

■ Și toate ori câte veți cere întru rugăciune, creștând, veți lua.

23. ¶ Și venind el în biserică, ■ mers ■ dânsul când învăța arhierii și bătrânii norodului, dicând, Cu ce putere faci aceasta? și cine ți a dat ție puterea aceasta?

24. Și răspundând Iisus a dis lor, întreba-voiū și ■ pre voi un cuvânt, pre ■ de mi'l veți spune mie, și eu voiū spune voă cu ce putere fac acestea.

25. Botezul lui Ioan, de unde ■ fost? din cer, sau de la oameni? Iar ei cugetau întru sine, dicând, De vom dice din cer; va dice noă; Dar pentru ce n'ați creștut lui?

26. Iar de ■ dice, De la oameni; ne temem de norod; ■ toți au pre Ioan ca pre un prooroc.

27. Și răspundând lui Iisus, au dis, Nu știm. Dis-a lor și el, Nici eu nu voiū spune voă cu ce putere fac acestea.

28. ¶ Dar ce vi se pare voă? Un om ■ doi feciori; și mergând la cel d'întăiu, 'l a dis, Fiule, mergi astăzi de lucrează în via mea.

29. Iar el răspundând, ■ dis, Nu voiū; Iar mai pre urmă căindu-se, ■ mers.

30. Și mergând la cel-l-alt, a dis așijderea. Iar el răspundând, ■ dis, Eu Doamne voiū merge; și n'a mers.

31. Care dintr'acești doi ■ făcut voia tatălui său? Dis-au lui, Cel d'întăiu. Dis-a lor Iisus, Amin dic voă, Că vameșii și cur-

vele merg mai înainte de voi întru împărăția lui Dumnezeu.

32. Că ■ venit la voi Ioan în calea dreptății, și n'ați creștut lui; Iar vameșii și curvele ■ creștut lui; Iar voi, vădând acestea, nu v'ați căit mai în urmă, ca să creșteți lui.

33. ¶ Aspănați altă pildă: Un ■ stăpân al casei, ■ a sădit vie, ■ o ■ îngrădit împrejur ■ gard și a săpat într'însă teacă, și a zidit turn, și o a dat lucrătorilor, și s'a dus departe;

34. Iar când s'a apropiat vremea roadelor, a trimis pre slugile sale la lucrători, ca ■ rodul ei.

35. Iar lucrătorii prindând pre slugile lui, pre unul 'l au bătut, Iar pre altul 'l au omorât, Iar pre altul cu pietre 'l au ucis.

36. Iar ■ a trimis pre alte slugi mai multe de cât cele d'întăiu; și au făcut lor așijderea.

37. Iar mai pre urmă a trimis la ei pre fiul său, dicând, Se vor rușina de fiul meu.

38. Iar lucrătorii vădând pre fiul, au dis întru sine, Acesta este moștenitorul: veniți să 'l omorim pre el, și să stăpânim moștenirea lui.

39. Și prindându'l pre el, 'l au scos afară din vie, și 'l au omorât.

40. Decă când ■ veni domnul viei, ce va face lucrătorilor avelor?

41. Dis-au lui, Pre cei răi, rău-ți va pierde, și viaa o va da altor lucrători, cărîi vor da lui rodirile lor în vremea lor.

42. Dis-a lor Iisus, Au nici odată

n'ați cetit în scripturi, Piatra pre care nu o ați băgat în samă ziditorii, aceasta s'a făcut în capul unghiului: de la Domnul s'a făcut aceasta, și este minunată întru ochii noștri?

43. 'Întru aceasta ȳic voă, Că se va lua de la voi împărăția lui Dumnezeu, și va da mului va face rodurile ei.

44. Și cel ce va cădea preste piatra aceasta se sfărîma: iar preste va cădea, îl va spulbera.

45. Și auzind arhiereii și Fariseii pildele lui, auz cunoscut că pentru dănsii grăește.

46. Și căutând 'l prindă pre el, s'auz temut de norod, de vreme ce ca pre un prooroc îl avea pre el.

CAPITOLUL XXII.

Si răspundend Iisus iarăși a grăit lor în pilde, ȳicend,

2. Asemănatu-s'a împărăția cerului omului împărat, a făcut nuntă fiului său,

3. Și a trimis pre slugele sale a chema pre cei chemați la nuntă: și nu vrea să vie.

4. Iarăși a mai trimis pre alte slugi, ȳicend, ȳioeți celor chemați, iată, că a gătit prânzul meu: juncii mei și cele hrănite ale mele s'auz junghiat, și toate s'ânt gata: veniți la nuntă.

5. Iar ei nebăgand samă de aceasta, s'auz dus unul la holda sa, altul la neguțătoria sa:

6. Iar cei-l-alți prindend pre slugele lui 'l auz pedepsit, și 'l auz omorît pre el.

7. Și auzind împăratul aceasta, s'a mîniat: și trimițend oștile sale, a pierdut pre ucigașii aceia, și lor o a ars.

8. Atunci a ȳis slugelor sale, Iată nunta este gata, iar chemați n'auz fost vrednici!

9. Deci mergeți la răspîntile căilor, și pre câți veți afla, chemați la nuntă.

10. Și esind slugele acelea la răspîntii, auz adunat pre toți câți auz aflat, și ei și buni: și s'a umplut nunta de cei ce ședeau.

11. Și intrand împăratul vadă pre cei ce ședeau, vedut-a acolo pre un om nu îmbrăcat în haină de nuntă:

12. Și 'l a ȳis lui, Prietene, cum ai intrat aici neavend haină de nuntă? Iar el tăcea.

13. Atunci a ȳis împăratul slugelor, Legăndu'l lui mâinele și picioarele, luați'l pre dănsul, și 'l aruncați întru întunerecul cel mai din afară; acolo va plângerea și scîrșnirea dinților.

14. Că mulți s'ânt chemați, dar puțini aleși.

15. Și Atunci mergend Fariseii, astat auz făcut ca 'l vineze pre el în cuvînt.

16. Și a trimis el pre ucenicii lor împreună cu Irodianii, ȳicend, Învățătorule, știm că adevărat ești, și calea lui Dumnezeu întru adevăr înveți, și nu 'ți este ȳie grijă de nimenea: că a cauți în fața oamenilor.

17. Deci spune noă, Ce ȳi p ȳie? Se cade a da dajde Cesarului, sau nu?

18. Iar Iisus cunoscend viole-

rugul lor, ■ dîs, Ce ■ ispitîi, fărnîcilor?

19. Arătați-mî mie banul dîjdel. Iar ■ aû adus lui un dinar.

■ Si a dîs lor. Al cui este chipul acesta și scriptura ■ de pre el?

21. Dîs-aû lui, Ale Chesarului. Atunci a dîs lor, Dați înapoi dar pre cele ce sînt ale Chesarului, Chesarului; și pre cele ce sînt ale lui Dumnezeu, lui Dumnezeu.

22. Si aûdînd aceasta, s'aû mirat, și lăsându-l pre el, s'aû dus.

■ 71 Intr'aceea dî aû venit ■ dînsul Sadducheii, carî dîo ■ este înviere, și'l ■ întrebă pre el,

24. Dîcînd, Invățătorule, Moisi a dîs, De va muri cineva neavînd feciori, ■ iee fratele lui pre muierea lui, și ■ rîdice sîmîntă fratelui sîu.

25. Decî erau la noi șapte frați: și oel d'întîi însurîndu-se, a murit, și neavînd sîmîntă, ■ lăsat pre muierea sa fratelui sîu:

26. Așîderea și al dollea, și al treilea, pîna la al șeptelea.

27. Iar mai pre urmă de toți ■ murit și muierea.

28. Decî la înviere ■ căruia dînr'acel șapte ■ fi muierea? ■ toți o aû avut pre ea.

29. Iar Iisus rîspundînd a dîs lor, Vî rîtîciți, neștiînd scripturile, nîcî puterea lui Dumnezeu.

30. Că ■ înviere nîcî se însoară, nîcî se mîrită, ci ca îngeri lui Dumnezeu în ■ sînt.

31. Iar pentru învierea morți-

lor, aû n'afî citit ceea ■ s'a dîs voă de la Dumnezeu, grîînd,

32. Eû sînt Dumnezeul lui Avraam, și Dumnezeul lui Iaaac, și Dumnezeul lui Iacov? Nu este Dumnezeu, Dumnezeu al morților, ci al viilor.

33. Si aûdînd noroadele ■ se, se miră de învățatura lui.

34. 71 Iar Fariseii aûdînd ■ a astupat gurile Sadducheilor, s'aû adunat împreună.

35. Si 'laû întrebă pre el unul dîn ei, învățător de lege, ispitîndu-l pre el, și dîcînd,

36. Invățătorule, ■ poruncă este mai ■ în lege?

37. Iar Iisus ■ dîs lui, Să iubești pre Domnul Dumnezeul ■ cu toată inîma ta, și cu tot sufletul tîu, și cu tot ougetul tîu.

38. Aceasta ■ întîi și mai ■ poruncă.

39. Iar ■ doă ■ teia este, ■ iubești pre aproapele tîu ■ însuși pre tine.

40. Intr'aceste doă porunci toată legea și proorocîi atîrnă.

41. 71 Si fîînd adunați Fariseii, 71 ■ întrebă pre ei Iisus,

42. Dîcînd, Ce vi ■ pare voă de Hristos? al cui fiû este? Dîs-aû lui, Al lui David

43. Dîs-a lor, Dar cum David ou dubul îl numește pre el Domn, dîcînd,

44. Dîs-a Domnui Domnului meû, Seî d'a dreapta mea, pîna ■ voî pune pre vrăjmașîl ■ așternut picioarelor tale?

45. Decî dacă David îl numește pre el Domn, cum fiû al lui este?

46. Și nimeni nu putea ■
răspundă lui cuvânt, nici ■ mai
îndrăznit cineva dintr'acea și
să-l mai întrebe pre el.

CAPITOLUL XXIII.

Atunci Iisus ■ grăit noroade-
lor și ucenicilor săi,

2. Dicând, Pre scaunul lui
Moisi au ședut cărturarilor și Fa-
riseilor:

3. Decî toate oate vor dice voă
să păziți, păziți și faceți; iar du-
pre lucrurile lor nu faceți: că
ei dic, și nu fac.

4. Că leagă sarcini grele și ■
anevoe de purtat, și le pun pre
umerile oamenilor; iar ei nici cu
degetul lor nu vor ■ le miște
pre ele.

5. Și toate lucrurile lor le fac
ca să ■ vadă de oameni: că și
lătesc filactiriile lor, și și măresc
cepragile bănelor lor,

6. Și iubesc șederile cele mai
întîi la ospeturi, și scaunele
cele mai de sus în sinagoguri,

7. Și închinăciunile prin tir-
guri, și a ■ chioma de oameni,
Ravvi, Ravvi.

8. Iar voi să nu vă numiți
Ravvi: că unul este învățătorul
vostriu, Hristos; iar voi toți frați
sînteți.

9. Și tată să nu chiemați pre
nimeni pre pământ: că unul este
Tatăl vostru cel din ceruri.

10. Nici să vă numiți învăță-
tori: că unul este învățătorul
vostriu, Hristos.

11. Iar cel ce este mai mare
între voi, să fie voă slugă.

12. Că cel ■ se ■ înălța pre
sine, ■ va smeri; și cel ce ■
■ smeri pre sine, ■ ■ înălța.

13. 7 Ci voi voă, cărturarilor
și Fariseilor, fățarnici! că închi-
deți împărăția cerurilor înaintea
oamenilor: că voi nu intrați, nici
pre cel ■ vor să intre nu-l lăsați.

14. Vai voă, cărturarilor și
Fariseilor, fățarnici! că măncați
casele văduvelor, și ou pricină
îndelung rugându-vă: pentru a-
ceasta mai multă osîndă veți lua.

15. Vai voă, cărturarilor și Fa-
riseilor, fățarnici! ■ încungiurați
■ și uscatul os ■ faceți un
nemernic, și dacă ■ face, îl fa-
ceți pre el fiu gheenei mai îndoit
de cât pre voi.

16. Vai voă, povățuitori orbi,
caril diceți, Că cel ce se ■ jura
pre biserică, nimio ■ este; iar
cel ■ ■ ■ jura pre aurul bi-
sericeii, vinovat este!

17. Nebuni și orbi: că ce ■
mai mare, aurul, sau biserica
oare sfințește pre aur?

18. Și, Cel ce se va jura pre
oltar, nimio nu este; iar cel ce
se ■ jura pre darul ce este d'a-
supra lui, vinovat este.

19. Nebuni și orbi: că ce ■
mai mare, darul, sau oltarul care
sfințește pre dar?

20. Decî oela ce se jură pre
oltar, se jură pre el, și pre toate
cele ce sînt d'asupra lui.

21. Și ceta ce ■ jură pre bi-
serică, se jură pre ea, și pre ceta
■ lăcuește într'însa.

22. Și ceta ce se jură pre cer,
■ jură pre scaunul lui Dumne-
deu, și pre ceta ce șede pre el.

MATTEI, XXIV.

23. Vai voă, cărturarilor și Fariseilor, fățarnici! că deoluiți izmă și măraru și chimenu, și ați lăsat cele mai grele ale legii, judecata, și mila, și credința : ■■■ se cădea să le faceți, și ■■■ lea ■■■ nu le lăsați.

24. Povățuitori orbi, cari strecurați tînțarul, și înghițiți cămila.

25. Vai voă, cărturarilor și Fariseilor, fățarnici! că curățiți partea cea din afară a paharului și a blidului, iar din lăuntru sunt pline de răpire și de nedreptate.

26. Farisee oarbe, curățește întâi partea ■■■ din lăuntru ■■ paharului și a blidului, ca ■■■ fie și ■■■ din afară curată.

27. Vai voă, cărturarilor și Fariseilor, fățarnici! că vă asemănați morminturilor celor văruite, ■■■ din afară se arată frumoase, iar din lăuntru sunt pline de oasele morților, și de toată necurăția.

28. Așa și voi din afară vă arătați oamenilor drepti, iar din lăuntru sunteți plini de fățerie și de fără de lege.

29. Vai voă, cărturarilor și Fariseilor, fățarnici! că zidiți morminturile proorocilor, și împodobiți groapele dreptilor,

30. Și dicit, De ■■■ fi fost în zilele părinților noștri, n'am fi fost părtași lor întru sângele proorocilor.

31. Drept aceea, înși-vă mărturisiți de voi, că sunteți fii ai celor ce ■■■ omorit pre prooroci.

32. Și voi împliniți măsura părinților voștri.

33. Șerpi, pui de năpîrci, oum

veți scăpa ■■ judecata gheenelor?

34. 7 Pentru aceasta, iată, eu trimit la voi prooroci, și înțelepți, și cărturari : și dintru densii veți uicide și veți răstigni ; și dintru densii veți bate în soboarele voastre, și'i veți goni din oraș în oraș :

35. Ca ■■■ vie asupra voastră tot sângele drept care s'a vărsat pre pământ, de la sângele lui Avel celui drept până la sângele Zahariel fiul Varahiel, pre care 'l ați omorit între biserică și între altar.

36. Amin grăesc voă, Vor veni acestea toate preste neamul acesta.

37. Ierusalime, Ierusalime, ce ce omori pre prooroci, și uciți cu pietre pre cei trimiși la tine, de câte ori am vrut să adun pre fiii tăi, în ce chip adună găina puii ■■■ sub aripi, și n'ați vrut!

38. Iată, se lasă voă casa voastră pustie.

39. Că dicit voă, De acum nu mă veți mai vedea, până când veți dice, Bine este cîntărit cel ce vine întru numele Domnului.

CAPITOLUL XXIV.

Si esind Iisus, mergea din biserică : și s'a apropiat cătră densul ucenicilor lui ■■■ să'i arăte lui zidirile bisericilor.

2. Iar Iisus ■■ dis lor, Vedeți acestea toate ? amin grăesc voă, Nu va rămânea aici piatră pre piatră, care să nu ■■■ răsipească.

3. Si sedînd ■■ pre muntele Maslinilor, s'a apropiat cătră

dănsul ucenicilor lui deosebi, zicând, Spune noastră, când vor fi acestea? și ce este semnul venirii tale, și al sfârșitului veacului?

4. Și răspunzând Iisus ■ zise lor, Căutați să nu vă amăgească cineva pre voi.

5. Că mulți vor veni întru numele meu, zicând, Eu sunt Hristos; și pre mulți vor înșela.

6. Și veți să auziți războaie și vești de războaie: căutați ■ nu vă spălmântați: că se cuvine toate acestea să fie, ci încă nu va fi atunci sfârșitul.

7. Că ■ va scula neam preste neam, și împărăție preste împărăție: și vor fi foamete, și ciume, și cutremure pre alocurea.

8. Ci ■ toate sunt începătură a durerilor.

9. Atunci vă vor da pre voi în neazuri, și vă vor omori pre voi: și veți fi urți de toate neamurile pentru numele meu.

10. Și atunci se vor sminti mulți, și ■ vor vinde unul pre altul, și vor urî unul pre altul.

11. Și mulți prooroci mincinoși ■ vor scula, și vor înșela pre mulți.

12. Și pentru înmulțirea fără-de-legei, ■ răci dragostea ■ multora.

13. Iar acela ce ■ răbda până în sfârșit, acela se ■ mântui.

14. Și se va propovedui această evanghelia împărăției întru toată lumea, întru mărturie la toate neamurile; și atunci ■ veni sfârșitul.

15. Deci când veți vedea ur-

olunea pustiirii, ■ s'a dis prin Daniil proorocul, stând în locul cel sfânt, (cela ■ citește, ■ înțeleagă:)

16. Atunci cei ce sunt în Iudea ■ fugă la munți:

17. Și cel ce va fi pre casă să nu ■ pogoare să iee ■ din ■

18. Și cel ce va fi în câmp să nu ■ întoarcă înapoi să'și iee hainele sale.

19. Iar voi celor ce ■ avea în pânțec, și celor ce vor apleca în dăile a ceea!

20. Ci rugați-vă ca ■ ■ fie fuga voastră iarna, nici sâmbăta:

21. Că va ■ atunci neaz mare, ■ n'a fost de la începutul lumii până acum, nici va fi.

22. Și de nu s'ar fi scurtat dăile a ceea, nu s'ar ■ mântuit tot trupul: ci pentru cei aleși se vor scurta dăile a ceea.

23. Atunci de ■ dice voă cineva, Iată, aici este Hristos, ■ acolo; ■ nu credeți.

24. Că ■ vor scula Hristoși mincinoși, și prooroci mincinoși, și vor da semne mari și minuni; ■ să amăgească, de va fi'cu puțință, și pre cei aleși.

25. Iată, mai înainte ■ spus voă.

26. Deci de vor dice voă, Iată, în pustie este; să nu eșiți: Iată, în cămări; să nu credeți.

27. Că precum ese fulgerul de la răsărit, și se arată până la apus, așa va fi și venirea Fiului omului.

28. Că unde ■ fi trupul cel mort, acolo se vor aduna vulturii.

39. Însă îndată după necazul acelor zile, soarele se va întuneca, și luna nu-și da lumina sa, și stelele vor cădea din cer, și puterile cerurilor vor clăti:

40. Și atunci se arăta semnul Fiului omului în cer: și atunci vor plânge toate semințiile pământului, și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și cu slavă multă.

41. Și trimite pre îngerii săi cu glas mare de trîmbiță, și vor aduna pre cei aleși lui din cele patru vînturi, de la marginile cerurilor până la sfîrșiturile lor.

42. Iar de la smochin vă învățați pildă: Când mlădița lui este moale și înfrunzește, știți aproape este vara:

Așa și voi, când veți vedea acestea toate, știți aproape este îngerul uși.

44. Amin grăesc vouă, Nu trece neamul acesta, până când toate vor fi.

45. Cerul și pământul vor trece, iar cuvintele mele nu vor trece.

46. Iar de ziua și ceasul nimeni nu știe, nici îngerii din ceruri, fără numai Tatăl meu singur.

47. Că precum fost în zilele lui Noe, așa va și venirea Fiului omului.

48. Și precum era în zilele cele mai înainte de potop: mîncău și beău, însurau și se măritaui, până în ziua întru care intrat Noe în corabie,

49. Și n'au știut până când

venit potopul și a luat pre toți; așa fi și venirea Fiului omului.

40. Atunci doi fi în câmp; unul se va lua, și unul va lăsa.

41. Doă măcinând la moară; una se va lua, și una se lăsa.

42. Deol priveghiați: nu știți în care Domnul vostru va veni.

43. Iar știți, de ști stăpînul casei în care ceas veni furul, ar fi priveghiat, și n'ar fi lăsat să-l aștepte lui.

44. Pentru și voi fiți gata: în ceasul în nu gândiți, Fiul omului va veni.

45. Oare cine sluga cea credincioasă și înțeleaptă, pre care l'a pus domnul său preste slugele sale, le deilor h la vreme?

46. Fericită este sluga aceea, pre care venind domnul său îi va afla făcînd așa.

47. Amin grăesc vouă, Că preste toate averile sale îi va pune pre el.

48. Iar de dice slugă întru inima sa, Zăbovește domnul meu veni;

49. Și începe bate pre soțiile sale, și mîncă și bea cu bețivii;

50. Veni-va Domnul slugii aceleia în ziua întru care nu' așteaptă, și în ceasul întru care nu știe,

51. Și l' va tăia pre el în două, și partea lui cu fățarnicii o va pune: acolo va fi plîngerea și scîrșnirea dinților.

CAPITOLUL XXV.

Atunci va asemăna împără-
ția cerurilor cu deose fecioare,
care luându-și candelarele lor, ie-
șit într-o întâmpinare a mirelui.

2 Și cinci dintru ele erau în-
țelepte, iar cinci nebune.

3. Cele nebune luându-și can-
delele lor, n'au luat cu sine unt-
de-lemn :

4. Iar cele înțelepte au luat
unt-de-lemn în vasele lor cu
candelarele lor.

5. Și zăbovindu-se mirele, au
dormitat toate, și au adormit.

6. Iar la miezul nopții s'a fă-
cut strigare, iată, mirele vine ;
ieșiți într-o întâmpinare a lui.

7. Atunci s'au sculat toate fe-
cioarele acelea, și 'și au împodo-
bit candelarele lor.

8. Iar cele nebune au zis ce-
lor înțelepte, Dați-ne noă din
untul-de-lemn al vostru; ■ ■ ■
sting candelarele noastre.

9. Și au răspuns cele înțelepte,
zicând, Nu așa; nu ■ ■ ■ ■ ■
ne ■ ■ ■ ajunge noă și voă: ci mai
bine mergeți la cuf ■ ■ ■ vind și
vă cumpărați voă.

10. Iar mergând ele ■ ■ ■ cum-
pere, venit-a mirele; și cele ■ ■ ■
gata au intrat cu el la
nuntă: și s'a închis ușa.

11. Iar mai pre urmă au ve-
nit și cele-lalte fecioare, zicând,
Doamne, Doamne, deschide noă.

12. Iar el răspundând, a zis,
Amin zic voă, nu vă știu pre voi.

13. Drept aceea, priveghiați,
■ ■ ■ nu știți ziua nici ■ ■ ■ ■ ■ intru
care Fiul omului va veni.

14. 71 Că împărăția cerului
este ■ ■ ■ un om mergând departe,
■ ■ ■ ■ ■ chemat slugile sale, și
le ■ ■ ■ ■ ■ lor averea ■ ■ ■

15. ■ ■ ■ unuia 7 ■ ■ ■ dat cinci ta-
lanți, iar altuia doi, iar altuia
unul; fie-căruia după puterea
lui; și s'a dus îndată.

16. Deci mergând cel ce luase
cinci talanți, a lucrat cu dănsii,
și ■ ■ ■ făcut alți cinci talanți.

17. Așijderea și cel cu doi, ■
dobândit și ■ ■ ■ alți doi.

18. Iar cel ce luase unul, du-
cându-se, ■ ■ ■ săpat în pământ, și
■ ■ ■ ■ ■ argintul domnului său.

19. Iar după multă vreme a
venit domnul slugelor acelor, și
a făcut socoteală cu dănsii.

20. Și venind cel ce ■ ■ ■ luat
cinci talanți, ■ ■ ■ adus alți cinci ta-
lanți, zicând, Doamne, cinci ta-
lanți 'mi ai dat mie: iată, alți
cinci talanți am dobândit cu ei.

21. Zis-a lui Domnul său, Bine,
slugă bună și credincioasă; preste
puține ai fost credincios, preste
multe ■ ■ ■ voi pune: intră întru
bucuria domnului tău.

22. Și venind și cel ■ ■ ■ ■ ■ luat
doi talanți, a zis, Doamne, doi
talanți 'mi ai d ■ ■ ■ mie: iată, alți
doi talanți am dobândit cu ei.

23. Zis-a lui Domnul său, Bine,
slugă bună și credincioasă; preste
puține ■ ■ ■ fost credincios, preste
multe te voi pune: intră întru
bucuria domnului tău.

24. Și venind și cel ■ ■ ■ ■ ■ luat
un talant, ■ ■ ■ zis, Doamne, te ■ ■ ■
știut că, ești om aspru, seceri
unde n'ai semănat, și aduni de
unde n'ai răsipit:

25. Și temându-mă, m'am dus
am talantul tău în pământ: iată, alai tău.

26. Și răspundând domnul său,
Iai dis lui, Slugă vicleană și leneșă, alai știut că secer ude n'am
semănat, și adun de unde n'am
răsipit:

27. Pentru dar ou-
vineă ție să dat argintul meu
schimbătorilor, și venind eu, alai
fi luat al meu dobândă.

28. Luați dar de la el talantul,
și dați celui ce are cece talanți.

29. Că tot celui ce are, i se
da, și'l va prisosi: iar de la cel
ce n'are, și ce i se pare că
are i se lua de la dânsul.

30. Și pe sluga cea netrebnică
aruncați-l întru întunerecul cel
mai din afară: acolo va fi plân-
gerea și scârșirea dinților.

31. Iar când va veni Fiul o-
mului întru slava sa, și toți sfinții
îngerii dânsul, atunci va se-
dea pre scaunul slavei sale:

32. Și se vor aduna înaintea
lui toate limbele: și'l va despărți
pre dânsii unul de altul, precum
desparte păstorul oile din ezi:

33. Și va pune oile d'a dreapta
lui, iar ezi d'a stânga.

34. Atunci dice împăratul
celor d'a dreapta lui, Veniți, bla-
gosloviți Părintelui meu, moște-
niți împărăția care este gătită
voă de la întemeierea lumii:

35. Că flămândit, și m'ai dat
de am mâncat: însetat,
și m'ai dat de am băut: strein
fost, și m'ai primit;

36. Gol, și m'ai îmbrăcat: bol-
av am fost, și m'ai cercetat:

în temniță am fost, și ai venit
la mine.

37. Atunci vor răspunde lui
dreptii, dicând, Doamne, când te
vădui, flămând, și am hră-
nit? sau însetat, și m'ai dat de
ai băut?

38. Sau când te vădui stre-
in, și te am primit? sau gol, și
te îmbrăcat?

39. Sau când te am vădui bol-
nav, sau în temniță, și am venit
tine?

40. Și răspundând împăratul,
dice lor, Amin dico voă, În-
tru cât ai făcut acestea unuia
dintr'acești frați mai mici mei,
mie ai făcut.

41. Atunci dice și celor d'a
stânga lui, Duceți-vă de la mine,
blăstemaților, în focul cel veol-
nic, care este gătit diavolului și
îngerilor lui:

42. Că flămândit, și nu m'ai
dat mâncare: am însetat,
și nu m'ai dat să bea:

43. Strein am fost, și nu m'ai
primit: gol, și nu m'ai îmbră-
cat: bolnav și în temniță, și nu
m'ai cercetat pre mine.

44. Atunci vor răspunde lui
și ei, dicând, Doamne, când te
am vădui flămând, sau însetat,
sau strein, sau gol, sau bolnav,
sau în temniță, și n'am slujit ție?

45. Atunci va răspunde lor,
dicând, Amin grăesc voă, Întru
cât n'ai făcut acestea unuia
dintr'acești mai mici, nici mie
n'ai făcut.

46. Și vor merge aceștia în
muncă veșnică: iar dreptii în
viața veșnică.

MATTEI, XXVI.

CAPITOLUL XXVI

Si a fost, când ■ săvârșit Iisus toate cuvintele acestea, a dat ucenicilor săi.

2. Știți ■ după două zile paștele vor fi, și Fiul omului se va da să se răstignească.

3. Atunci s'a adunat arhierii, și cărturarii, și bătrânii norodului în curtea arhierelui, ■ se numea Caiafa,

4. Și sfat au făcut să prindă pre Iisus cu vicleșug, și să 'l omoare.

5. Și diceau, Nu în ziua praznicului, ■ să nu se facă turburare întru norod.

6. 7. Iar fiind Iisus în Vitania, în ■ lui Simon leprosul,

7. Venit-a la dânsul o femeie având un alabastru cu mir de mult preț, și 'l a turnat pre capul lui, ședând el.

8. Iar ucenicii lui vădând ■ aceasta, s'au mâniat, dicând, Pentru ce s'a făcut această pagubă?

9. Oă se putea vinde acest mir drept mult, și ■ se dee săracilor.

10. Iar Iisus știind aceasta, a dat lor, Pentru ce dați supărare femeii? oă bun lucru ■ făcut cu mine.

11. Că pre săraci pururea îi aveți cu voi; iar pre mine nu mă aveți pururea.

12. Că vărsând ea mirul acesta pre trupul meu, spre îngroparea ■ ■ făcut ■

13. Amin grăesc vouă, Ori unde se va propovedui evanghelia a- ■ în toată lumea, dă-se-va

și ■ ■ făcut aceasta, întru pomenirea ei.

14. 7. Atunci unul din cei doi-spre-dece, care ■ numea Iuda Iscarioteanul, mergând la arhierii,

15. A dat lor, Ce mă veți da mie, și eu îl voi da pre el vouă? Iar ei 'l au pus lui trei-deci de arginți.

16. Și de atunci căuta vreme cu prilej ■ să 'l dee pre el.

17. 7. Iar în ziua cea d'întăiu ■ azimilor ■ venit ucenicii la Iisus, dădând lui, Unde voești să gătim ție ■ mânaui paștele?

18. Iar ei a dat lor, Mergeți în oraș la oare-cine, și dăceți lui, Învățătorul dăce, Vremea mea aproape este: la tine voi da face paștele cu ucenicii mei.

19. Și au făcut ucenicii pre- ■ le ■ porunci lor Iisus; și au gătit paștele.

20. Iar făcându-se sară, a ședut cu cei doi-spre-dece ucenici ai săi.

21. Și mâncând ei, ■ dă, Amin grăesc vouă, ■ unul din voi va ■ mă vinde.

22. Iar el întristându-se foarte, au început ■ dăce lui fie-care dintr'înșii, Nu ■ ■ eu sunt, Doamne?

23. Iar el răspundând ■ dăce, Că ce a întins cu mine mâna în blid, acela va să mă vinde.

24. Ci Fiul omului merge, pre- ■ este scris pentru el: dar vai omului: acelaia prin care Fiul omului se vinde! mai bine ar fi fost lui de nu s'ar ■ născut omul acela.

25. Și răspundând Iuda, cel ce l'a vîndut pre el, ■ dîs, Nu cumva sînt eî, învățătorule? Dîs-a lui, Tu ai dîs.

26. ■ Dîcî mîncînd el, luînd Iisus pâinea, și blagoslovînd, ■ frînt, și a dat ucenicilor, și a dîs, Luați, mînași; acesta ■ trupul meu.

27. Și luînd paharul, și mulțumînd, a dat lor, dîcînd, Beți dintru acesta toți;

28. Că acesta este sângele meu al legii celei noue, ■ pentru mulți ■ varsă spre ertarea păcatelor.

29. Că dîc voă, că nu voiî mai bea de acum dintr'această roadă ■ vițel, pînă în dîos aceea cînd o voiî bea pro aceasta cu voi nouă întru împărăția Tatălui meu.

30. Și dînd laudă, aî eșit în muntele Maslinilor.

31. Atunci ■ dîs lor Iisus, Toți voi vî veți smînti întru mine în noaptea aceasta: că scris este, Bate-voiî păstorul, și se vor răsipi oile turmei.

32. Iar după ce voiî învia, voiî merge mai înainte de voi în Galileea.

33. Și răspundînd Petru, ■ dîs lui, De și toți se vor smînti întru tine, iar eî nîc odată nu ■ voiî smînti.

34. Dîs-a Iisus lui, Amin dîcî tie, Că într'această noapte, ■ înainte de ■ cînta cocoșul, de ■ ori ■ lepăda de mine.

■ Dîs-a Petru lui, De mi s'ar întempla și a muri împreună ■ tine, nu mă voiî lepăda de tine.

Asijderea ■ și toți ucenicii aî dîs.

35. ■ Atunci a venit împreună cu dînșii Iisus în satul ■ se numește Ghetsimani, și ■ dîs ucenicilor, Sedeți aici, pînă voiî merge să ■ rog acolo.

36. Și luînd pre Petru și pre cel doi fii ■ lui Zevedei, ■ început ■ se întrista și a ■ mîhni.

37. Atunci a dîs lor Iisus, Întristat este sufletul meu pînă ■ moarte: rămâneți aici, și priveghiați împreună cu mine.

38. Și mergînd puțin mai înainte, ■ cădînd pre fața sa, rugîndu-se, și dîcînd, Părintele meu, de este cu putință, treacă de la mine paharul acesta: însă nu precum ■ eî, ci precum tu.

39. Și ■ venit cîtră ucenici, și 'l ■ aflat pre dînșii dormînd, și a dîs lui Petru, Așa, n'ai pu- ■ un ceas a priveghia împreună cu mine?

40. Priveghiați și vă rugați, ■ nu intrați în ispită: că duhul este oîrduitor, iar trupul neputincios.

41. Iarăși a doa oară mergînd, s'a rugat, dîcînd, Părintele meu, de nu poate ■ acest pahar de la mine, ca să nu'l bea pre el, fie ■ ta.

42. Și venînd 'l ■ aflat pre dînșii iarăși dormînd, ■ erau ochii lor îngreuiati.

43. Și lăsîndu'l pre el, ■ gînd iarăși, s'a rugat a treia oară, același cuvînt dîcînd.

44. Atunci a venit la ucenici săi, și la ■ dîs lor, Dormiți de

MATTEI, XXVI.

acum, și vă odihniți: iată, s'a apropiat ceasul, și Fiul omului se va da în mâinele păcătoșilor.

46. Solați-vă, ■ mergem: iată, s'a apropiat cela ■ m'a vîndut.

47. ¶ Și încă el grăind, iată, Iuda, unul din cei doi-spre-șase, a venit. și împreună cu el norod mult cu sabii și cu fuști, trimiși de arhierii și de bătrânii norodului.

48. Iar cela ce'l vînduse pre el, le a dat lor semn, dicînd, Pre care voiû săruta, acela este: prindeți'l pre el.

49. Și îndatăși apropiindu-se de Iisus, a zis, Bucură-te, învățătorule; și 'l a sărutat pre el.

50. Iar Iisus a zis lui, Prietene, pentru ■ ai venit? Atunci apropiindu-se el, aû pus mâinele pre Iisus, și 'l aû prins pre el.

51. Și iată, unul din cei ce erau ■ Iisus, întîndendu'și mîina, 'și ■ ■ sabia sa, și lovind pre sluga arhierelui, 'I a ■ urechile lui.

52. Atunci ■ zis Iisus lui, Intoarce sabia ■ în locul ei: că toți cei ■ scot sabie, de sabie vor muri.

53. Aû și se pare că nu pot a ruga acum pre Tatăl meu, și să'mi pue mie înainte ■ mult de cât două-spre-șase legheane de ingeri?

54. Dar cum ■ ■ umplea scripturile care zic, că așa ■ cade să fie?

55. Intr'aceiași ceas a zis Iisus noroadelor, Ca la un tâlhar ați oșit cu sabii și cu fuști ■ m'ă prindeți pre mine? în ■ di-

lele la voi ședeam învățînd în biserică, și nu m'ați prins pre mine.

56. Însă acestea toate s'aû făcut, ■ ■ se împlinescă scripturile proorociilor. Atunci ucenicii toți lăsându'l pre el, aû fugit.

57. ¶ Iar el prindînd pre Iisus 'l aû dus la Caiafa arhierul, unde cărturarilor și bătrânii erau adunați.

58. Iar Petru mergea după el de departe până la curtea arhierelui, și intrînd în lăuntru, ședea cu slugile, să vadă sfîrșitul.

59. Iar arhierii, și bătrânii, și tot sfatul, căutaû mărturie mincinoasă asupra lui Iisus, ■ să'l omoare pre el;

60. Și n'aû aflat: și mulți marturi mincinoși venind de față, n'aû aflat. Iar mai pre urmă venind doi marturi mincinoși,

61. Aû zis, Acesta a zis, Pot ■ stric biserica lui Dumnezeu, și în trei zile s'o zidesc pre dînsa.

62. Și sculându-se arhierul, ■ zis lui, Nimica nu răspunzi? ce este ■ ce mărturisesc aceștia asupra ta?

63. Iar Iisus tăcea. Și răspunzînd arhierul ■ zis lui, Jură-te pre Dumnezeu cel viu, ■ ■ spui noă, de ești tu Hristosul, Fiul lui Dumnezeu.

64. Zis-a Iisus lui, Tu ■ zis: însă zic voă, De acum veți vedea pre Fiul omului ședînd d'a dreapta puterii, și venind pre norii cerului.

65. Atunci arhierul 'și a ■ hainele sale dicînd, A hulit;

MATTEI, XXVII.

■ no mai trebuiesc alți marturi? iată, acum ați audit hula lui.

66. Ce vi se pare voă? Iar ei răspundând, au zis, Vinovat este morțel.

67. Atunci ■ sculptat în obrazul lui, și cu pumnii l'au bătut; iar alții l'au palmuit.

68. Zicând, Proorocește nouă, Hristoase, Cine este cel ce te ■ lovit?

69. Ți Iar Petru ședea afară în curte: și ■ venit la el o slujnică, zicând, ■ tu erai cu Iisus Galileanul.

70. Iar el s'a lepădat înaintea tuturor, zicând, Nu știu ce zici.

71. Și eșind el la poartă, l'a vădut pre el alta, și a zis celor de acolo, Si acesta ■ ou Iisus Nazarineanul.

72. Si iarăși s'a lepădat ■ jurământ, Nu știu pre omul acesta.

73. Iar preste puțin apropiindu-se cel ce sta acolo, au zis lui Petru, Adevărat și tu dintr'înșii ești; ■ și graiul tău arătat te face pre tine.

74. Atunci a început a se blăstema și ■ se jura, Nu știu pre omul acesta. Și îndatăși cocoșul a cântat.

75. Și l'a adus aminte Petru de cuvântul lui Iisus, ce l'zisesse lui, Mai înainte de ■ cânta cocoșul, de trei ori te vei lepăda de mine. Și eșind afară, a plâns ■ amar.

CAPITOLUL XXVII.

I ■ dacă s'a făcut ziua, sfat au făcut toți arhiereii și bătrânii

norodului ■ pra lui Iisus ca să l'omoare pre el:

2. Și legându'l pre dânsul, l'au dus și l'au dat domnului Pilat din Pont.

3. Ți Atunci vădând Iuda, cel ■ l'a vîndut pre el, că s'a judecat spre moarte, căindu-se, ■ întors cel trei-zeci de arginți arhiereilor și bătrânilor,

4. Zicând, Greșit-am de am vîndut sînge nevinovat. Iar ■ au zis, Ce este nouă? tu vei vedea. 5. Și aruncând arginții în biserică, s'a dus de acolo, și mergînd s'a spînzurat.

6. Iar arhiereii luând arginții, au zis, Nu ■ ouvine a pune pre aceștia în oorvănă, de ■ ce preț de sînge este.

7. Și sfat făcînd, au cumpărat ou ei țarina olarului, pentru îngroparea străinilor.

8. Pentru ■ s'a numit țarina aceea, Țarina sîngelui, până în ziua de astăzi.

9. Atunci s'a împlinit ceea ce s'a zis prin proorocul Ieremia, ■ zice, Și au luat trei-zeci de arginți, prețul celui prețuit, care, s'a prețuit de sîl lui Israel;

10. Și l'au dat pre ■ pre țarina olarului, precum m'a spus mie Domnul.

11. Iar Iisus sta înaintea dregătorului: și l' ■ întrebat pre el dregătorul, zicînd, Tu ești împăratul Iudeilor? Iar Iisus a zis lui, Tu zici.

12. Și cînd grăiași asupra lui arhiereii și bătrânii, nimio nu răspundea.

13. Atunci ■ zis Pilat lui, Au

nu au'li câte mărturisesc asupra sa ?

14. Și nu l'a răspuns lui la nici un cuvânt; cât se mira dregătorul foarte.

15. Iar la praznic avea obiceiul dregătorul să slobodească norodului un vinovat, pre care vroia el.

16. Și avea atunci un vinovat vestit, ce se numia Varavva.

17. Deci adunându-se ei, a'is lor Pilat, l're care voiți să vă slobodească voă ? pre Varavva, sau pre Iisus ce se' dice Hristos ?

18. Că știa că pentru pizmă l' a' dat pre el.

19. Și ședând el pe scaun la judecată, a trimis la dânsul muierea lui, dicând, Nimio ție și dreptului acestuia : că multo pătimit astăzi în vis pentru dânsul.

20. Iar arhierii și bătrânii au plecat pre noroadă ca să ceară pre Varavva, iar pre Iisus să l' piardă.

21. Și răspundând dregătorul, a'is lor, Pre care voiți dintr'amândoi să vă slobodească voă ? Iar ei au'is, Pre Varavva.

22. A'is-a lor Pilat, Dar ce voiți face lui Iisus, ce se' dice Hristos ? A'is-au lui toți, Să se răstignească.

23. Iar dregătorul a'is, Dar ce rău a' făcut ? Iar ei mai virtos striga'au, dicând, Răstignească.

24. Deci vădând Pilat că nimio nu folosește, ci mai multă găleavă so face, luând apă, și a spălat mâinele înaintea noro-

dului, dicând, Nevinovat sunt de sângele dreptului acestuia : voi veți vedea.

25. Și răspundând tot norodul, a'is, Sângele lui a'asupra noastră, și asupra feciorilor noștri.

26. Atunci le a slobo'it lor pre Varavva : iar pre Iisus bătondu'l, l' a dat să se răstignească.

27. Atunci ostașii dregătorului, ducând pre Iisus în divan, adunat-au dânsul toată mulțimea ostașilor.

28. Și desbrăcându'l pre el, l' au îmbrăcat cu hlamidă roșie.

29. Și împletind o'unună de spină, au pus în capul lui, și trestie în dreapta lui : și luge-nunchind înaintea lui, își băteau joc de el, dicând, Bucură-te, Împăratul Iudeilor !

30. Și scuipând asupra lui, au luat trestia, și l' băteau pre el preste cap.

31. Și dacă l' au batjoco'it pre dânsul, au desbrăcat de pre el hlamida, și l' au îmbrăcat în hainele sale, și l' au dus pre dânsul să l' răstignească.

32. Iar esind afară, a' aflat pre un om Chirinean, nume Simon : pre acesta l' au silit să ducă crucea lui.

33. Și venind la locul ce numește Golgota, care' dice, locul căpăținei,

34. l' a' dat lui să bea oțet amestecat ou fiere : și gustând, nu să bea.

35. Iar după ce l' au răstignit pre el, au împărțit hainele lui, aruncând sorți : să impli-

nească ceea ce s'a dat de proorocul, împărțit-au hainele mele loruși, ■ pentru cămașa mea au aruncat sorți.

36. Și ședând, îl păziau pre el acolo.

37. Și au pus d'asupra capului lui vina lui scrisă, ACESTA ESTE IISUS ÎMPĂRATUL IUDEILOR.

38. Atunci au răstignit împreună cu dânsul doi tâlhari, unul d'a dreapta, și altul d'a stânga.

39. ■ Iar cei ■ treceau ■ hulau pre dânsul, clătind cu capetele lor.

40. Și dicând, Tu cel ce strici biserica, și în trei zile o zidești, mântuește-te pe tine însuși. De ești Fiul lui Dumnezeu, pogoa-
ră-te de pre cruce.

41. Așijderea încă și arhierii batjocorindu' /, împreună cu cărturarilor și cu bătrânii, diceau,

42. Pre alții a mântuit; Iar pre sine nu poate să se mântuească. De este Împărat al lui Israil, pogoa-
re-se acum de pre cruce, și vom crede într'însul.

43. Nădăjduia spre Dumnezeu; izbăvească-l acum pre dânsul, de-l voește pre el: că a dat, Fiul lui Dumnezeu sunt.

44. Asemenea și tâlharii, cei ■ erau împreună cu el răstigniți, îl ocăriau pre el.

45. Iar de la ■ șaptelea ceas întunerec s'a făcut preste tot pământul până la al noălea ceas.

46. Și în ceasul al noălea ■ strigat Iisus ■ glas mare, dicând, «ILI, ILI, LAMA SAVAHTANI» ? a-

decă, Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, căci m'ai lăsat ?

47. Iar unul din cei ce stați acolo, auzind aceasta, diceau, Pre Ilie strigă acesta.

48. Și îndată alergând unul dintr'înși, și luând un burete, ' / ■ umplut de oțet, și puindu' / într'o trestie, ' / a adăpat pre el.

49. Iar cel-l-alti diceau, Lasă, să vedem au veri-va Ilie să-l mântuească pre el.

50. ■ Iar Iisus iarăși strigând cu glas mare, și ■ dat duhul.

51. Și iată, catapetenzma bisericii s'a rupt în două, de sus până jos; și pământul s'a cutremurat, și pietrele s'au despicat;

52. Și morminturile s'au deschis; și multe trupuri ale sfinților ■ adormiseră s'au sculat.

53. Și eșind din morminturi după învierea lui, au venit în sfânta cetate, și s'au arătat multora.

54. Iar sutașul și cei ce erau împreună cu el păzind pre Iisus, vădând cutremurul, și cele ce s'au făcut, s'au înfricoșat foarte, dicând, Adevărat Fiul lui Dumnezeu a fost acesta.

55. Și erau acolo și femei multe de departe privind, ■ merseseră după Iisus din Galileea, slujind lui:

56. Intre care ■ Maria Magdalena, și Maria ■ lui Iacov, și ■ lui Iosie, și ■ fiilor lui Zevedei.

57. Iar făcându-se sară, a venit un om bogat din Arimatea, numele lui Iosif, ■ și el fu ■ ucenic al lui Iisus.

MATTEI, XXVIII.

58. Acesta venind la Pilat, a cerut trupul lui Iisus. Atunci Pilat a poruncit ■ se dea trupul.

59. Și luând Iosif trupul, l' ■ înfășurat în giulgiu, curat,

60. Și l' a pus pre el într'un mormint nou al său, pre care îl săpase în piatră: și prăvălind o piatră ■ pre ușa mormintului, s'a dus.

61. Și ■ acolo Maria Magdalena, și cea-l-altă Marie, ședând în preajma mormintului.

62. Ți ■ doă Ți, care este după vineri, s'aū adunat arhierii și Fariseii la Pilat,

63. Dicând, Doamne, adușune-am aminte că înșelătorul acela a Țis, încă fiind viu, După trei Țile mă voiū scula.

64. Deci poruncește să se întărească mormintul până ■ treia Ți, ca nu cumva venind ucenicii lui noaptea, să'l fure pre el, și să Țică norodului, S'a sculat din morȚi: și ■ fi rătăcirea cea de apoi mai ■ de cât cea d'întăi.

65. Țis-a lor Pilat, AveȚi custodie: mergeȚi de întăriȚi cum ȚiȚi.

66. Iar ei mergând aū întărit mormintul, pecetluind piatra, și puind custodie.

CAPITOLUL XXVIII.

Iar în ■ Sâmbătel, ■ luma spre Ți d'întăi ■ Aplămânel, ■ venit Maria Magdalena și cea-l-altă Marie să vadă mormintul.

2. Și iată, cutremur mare s'a făcut: ■ ingerul Domnului po-

gorindu-se din cer, și venind, a prăvălit piatra de pre ușa, și ședea d'asupra ei.

3. Și ■ vederea lui ca fulgerul, și îmbrăcăminteă lui albă ca zăpada.

4. Și de frica lui s'aū outremurat păzitorii, și s'aū făcut ■ niște morȚi.

5. Iar ingerul răspundând, ■ Țis muierilor, Nu vă temeȚi voi: că Țtiū că pre Iisus cel răstignit căutaȚi.

6. Nu este aiol: ■ s'a sculat, precum ■ Țis. VeniȚi de vedeȚi locul unde a zăcut Domnul.

7. Și degrab mergând, spuneȚi ucenicilor lui, că s'a sculat din morȚi; și iată, ■ merge mai înainte de voi în Galileea; acolo veȚi vedea pre dânsul: iată, am spus voă.

8. Și eșind degrab de la mormint cu frică și cu bucurie mare, aū alergat să vestească ucenicilor lui.

9. Ți când mergeaū ele ■ spus ucenicilor lui, iată, Iisus le ■ întâmpinat pre dânsule, Țicând, BucuraȚi-vă. Iar ele apropiindu-se aū cuprins picioarele lui, și s'aū închinat lui.

10. Atunci ■ Țis lor Iisus, Nu vă temeȚi; mergeȚi și vestiȚi fraȚilor mei, ■ meargă în Galileea, și acolo mă vor vedea.

11. Ți Iar mergând ele, iată, unii din custodie, venind în cetate, aū vestit arhierilor toate cele ce s'aū făcut.

12. Și adunându-se împreună cu bătrânii, și sfat făcând, arginȚi mulȚi aū dat ostașilor.

13. Dicând, Diceți, Uconioil' lui noaptea venind 'l' aũ furat pre el, dormind noi.

14. Și de ■ va aũdi aceasta ■ dregătorul, noi il vom potoli pre el, și pre voi fără de grijă vœ vom face.

15. Iar ei luând arginți, aũ făcut cum 'l' aũ învățat: și s'a vestit cuvântul acesta intru ludei până astăzi.

16. ■ Iar cei un-spre-dece ucenici aũ mers in Galileea, in muntele unde lo a poruncit lor Iisus.

17. Și vedându'l pre el, s'aũ

inclinat lui: iar unil' s'aũ îndoit.

18. Și apropiindu-se Iisus le a grăit lor, dicând, Datu-mi-s'a toată puterea în ■ și pre pământ.

19. ■ Drept ■ mergând învățați toate neamurile, botezându'l pre ei in numele 'tatălui, și al Fiului, și al Sfintului Duh:

20. Invățându'l pre dânsil' să păzească toate câte am poruncit voă: și iată, eu cu voi sunt in toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.

SFÎNTA EVANGHELIE

CEA DE LA MARCO.

CAPITOLUL I.

Inceperea evangheliei a lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu;

2. Precum s'a scris in prooroci, Iată, eu trimet pre îngerul meu înaintea feței tale, ■ gâti calea ta înaintea ta.

3. Glasul celui ce strigă in pustie, Gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările lui.

4. Era Ioan botezând in pustie, și propoveduind botezul pocăinței intru ertarea păcatelor.

5. Și mergeau la dânsul toată laturea Iudeei, și Ierusalimleanii, și ■ botezau toți in riul Iordanului de la dânsul, mărturisindu'și păcatele lor.

6. Și era Ioan îmbrăcat ■ peri de cămilă, și cu brâu de ■ imprejurul mijlocului lui; și mânca acide și miere sălbatecă;

7. Și propoveduia, dicând, Vine după mine cel mai tare de oât mine, căruia nu sunt vrednic, plecându-mă, să'l desleg cureașa încălțămintelor lui.

8. Eu adecă v'am botezat pre voi cu apă: iar acela vœ va boteza pre voi cu Duhul Sfînt.

9. Și a fost in zilele acelea, ■ venit Iisus din Nazaretul Galileei, și s'a botezat de la Ioan in Iordan.

10. Și îndată eșind din apă, a vădut cerurile deschise, și Duhul

ca un porumb pogrindu-sopreste densul.

11. Și glas ■ fost din coruri, *dicând*, Tu ești Fiul meu cel iubit, întru care bine am voit.

12. Și îndată 'l ■ scos pre densul duhul în pustie.

13. Și era acolo în pustie patru-deci de zile, ispitindu-se de Satana; și era ou flarele; și iugerul slujiaului.

14. Iar după ce s'a prins Ioan, a venit Iisus în Galileea, propovăduind evanghelia împărăției lui Dumnezeu.

15. Și dicând, S'a implinit vremea, și s'a apropiat împărăția lui Dumnezeu: pocăți-vă, și credeți în evanghelie.

16. Și umblând pre lângă ■ a Galileei, a vădut pre Simon și pre Andrei fratele lui aruncând mreaja în mare: că erau pescari.

17. Și le ■ dis lor Iisus, Veniți după mine, și vă voi face pre voi a fi pescari de oameni.

18. Și ei îndatăși lăsându-și mrejele, au mers după densul.

19. Și de acolo mergând mai înainte puțin, a vădut pre Iacov al lui, Zevedei, și pre Ioan fratele lui dregându-și și ei mrejele în corabie.

20. Și îndatăși 'l ■ chemat pre densii: și ei lăsând pre tatăl lor Zevedei în corabie împreună cu năimiții, s'au dus după densul.

21. Și au intrat în Capernaum; și îndată sâmbăta intrând în sinagogă, învăța.

■ Și se mira toți de învățătura lui: că era învățându-i pre

ei ca cela ■ are putere, iar nu ca cârturarii.

23. Și era în sinagoga lor un om ■ duh necurat; și ■ strigat,

24. Grăind, Lasă; ce este noastră și ție Iisuse Nazarineanule? ai venit să ne pierzi pre noi? te știu pre tine cine ești, Sfântul lui Dumnezeu.

25. Iar Iisus 'l ■ certat pre el, grăind, Taci, și ești dintr'însul.

26. Și 'l ■ scuturat pre el duhul cel necurat, și strigând cu glas mare, a eșit dintr'însul.

27. Și s'au spălmântat toți, cât se întrebați între sine, grăind, Ce este aceasta? și ce este această învățătură nouă? că cu stăpânire poruncește și duhurilor celor necurate, și 'l ascultă pre densul.

28. Și a eșit îndată vestea lui în toată laturea Galileei.

29. Și îndată eșind din sinagogă, au venit în casa lui Simon și a lui Andrei, cu Iacov și cu Ioan.

30. Iar ■ lui Simon zăcea aprinsă de friguri, și îndată au spus lui pentru dânsa.

31. Și venind ■ ■ redieat pre ea, apucându-o de mână; și o a lăsat pre dânsa frigurile îndată, și slujia lor.

32. Iar făcându-se sară, când apunea soarele, aduceau la densul pre toți bolnavii și îndrăciți.

33. Și toată cetatea ■ adunată la ușă.

34. Și a vindecat pre mulți cari pătimați rău de multe feluri de boale, și mulți draei a gonit;

și nu lăsa ■ grăescă dracii, că 'l știaū pre el.

35. Și a doa ȕi foarte de noapte sculându-se a eșit, și s'a dus în loc pustiu, și acolo ■ ruga.

36. Și aū mers după el Simon și cei ce erau cu el.

37. Și găsindu'l pre dēnsul, 'i ■ ȕis lui, Toți te caută.

38. Și ■ grăit lor, Să mergem în orașele și în satele ■ sunt mai aproape, ca să propoveduesc și acolo: că spre aceasta ■ venit.

39. Și propoveduia în adunările lor în toată Galileea, și dracii scotea.

40. Și ■ venit la dēnsul un leproș, rugându'l pre el, și închinându-l înaintea lui, și ȕicēd lui, De vei vrea, poți să mă curățești pre mine.

41. I ■ lui Iisus făcēdu-i-se milă, ■ întins mâlna, și s'a atins de el, și 'l a ȕis lui, Voesc; curățește-te.

42. Și ȕicēd el, îndată s'a depărtat de la dēnsul lepra, și s'a curățit.

43. Și rēstindu-se cătră dēnsul, numai de cât 'l a sloboȕit pre el;

44. Și 'l ■ ȕis lui, Veȕi nimēru-l nimic să nu spu-l: ci mergi de te arată preotului, și du pentru curățenia ta cele ce a poruncit Moisi, întru mărturie lor.

45. Iar el eșind, ■ început ■ propovedui multe, și ■ vesti cuvēntul, cât nu mai putea Iisus alegea ■ între în cetate, ci ■ afară în locuri pustii, și veniaū la el de pretulindenia.

Și a intrat iarăși în Capernaum după câte-va ȕile; și s'a auȕit că este în casă.

2. Și îndată s'aū adunat mulți, cât nu mai puteaū înăpea nioi pre lângă ușă: și le grăia lor cuvēntul.

3. Și aū venit la el, aducēd ■ slăbănog, ■ purta de patru.

4. Și neputēd eia ■ apropia de el pentru norod, aū descoperit casa unde ■ și spărgēd, aū pogorit patul în care zăcea slăbănogul.

5. Iar Iisus vēdēd credința lor, ■ ȕis slăbănogului, Fiule, eartă-ȕi-se ȕie păcatele tale.

6. Și erau acolo unii din cărturari șēȕēd, și ougetānd întru inimile lor,

7. Ce grăește acesta așa hule? cine poate erta păcatele fără numai unul Dumnezeu?

8. Și îndată cunoscēd Iisus ou duhul ■ ougetaū aceea întru sine, le ■ ȕis lor, Ce ougetați aceștea întru inimile voastre?

9. Ce este mai lesne ■ ȕice slăbănogului, Eartă-ȕi-se ȕie păcatele; sau ■ ȕice, Scoală, și 'ȕi rēdică patul tēu, și umblă?

10. Ci ■ să știți că putere ■ Fiul omului pre pământ a erta păcatele, (a ȕis slăbănogului.)

11. ȕie ȕic, Scoală, și îți rēdică patul tēu, și mergi la ■ ta.

12. Și s'a sculat îndată, și rēdicādu'si patul, ■ eșit înaintea tuturor; cât se spālăntaū toți,

și lăudaș pre Dumneșu, dicend, Nici odată n'am vădut așa.

13. Și ■ eșit iarăși la mare; și toată mulțimea venia la el, și 'l învăța pre dēșil.

14. Și trecend, ■ vādut pre Levi ■ lui Alfeū sedend la vamă, și 'l ■ dis lui, Vino după mine. Și sculându-se a ■ după dēșul.

15. Și a fost când a șeșut Iisus în casa lui, mulți vameși și păcătoși sedeaș împreună cu Iisus și ■ uceniciil lui: că eraș mulți, și mergeaș după el.

16. Iar cărturarii și Fariseii vādendul pre el că mănâncă cu vameșil și cu păcătoșil, aș dis ucenicilor lui, Ce este că cu vameșil și ■ păcătoșil mănâncă și hea?

17. Și așind Iisus, a dis lor, N'aș trebuință cel sânătoș de doștor, ci cel bolnav: că n'am venit să chiem pre cel drept, ci pre cel păcătoș la pocăință.

18. Și eraș uceniciil lui Ioan și ■ Fariseilor postindu-se: și aș venit și 'l aș dis lui, Pentru ce uceniciil lui Ioan și al Fariseilor postesc, iar uceniciil tēi nu postesc?

19. Și a dis lor Iisus, Aș doară pot fiil nunței să postească, până când este mirele cu dēșil? câtă vreme aș pre mirele ou el, nu pot să postească.

20. Iar vor veni zile, când ■ va lua de la dēșil mirele, și atunci vor posti într'acele zile.

21. Și nimenia nu coase petec de pânză nouă la haină veche: iar de nu își iea plinirea lui cel

noș de la cea veche, și mai ■ spărtură se face.

■ Și nimenia nu pune vin noș în foil vechi: iar de nu sparge vinul cel noș foil, și vinul se varsă, și foil pier: ci vinul noș în foil noi ■ cuvine ■ ■ pue.

22. Și ■ fost când mergea el sâmbăta prin sâmnăturil, și aș început uceniciil lui ■ face cale smulgend spioele.

24. Iar Fariseil aș dis lui, Vēdi, ce fac sâmbăta ce nu ■ cuvine?

25. Iar el ■ dis lor, Aș nici odată n'aș cetit ce ■ făcut David, când a avut lipsă, și a flămândit, el și cel ce eraș cu dōșul?

26. Cum ■ intrat în casa lui Dumneșu în vremea lui Aviatar arhiereului, și pâlnile punerei înainte le ■ māncat, care nu i se cădea să le mānānce, fără numai preoșilor, și a dat și celor ce eraș împreună ou el?

27. Și a dis lor, Sâmbăta pentru om s'a făcut, iar ■ omul pentru sâmbătă:

28. Drept aceea, Domn este Fiul omului și al sâmbătei.

CAPITOLUL III.

Și ■ intrat iarăși în sinagoga; și era acolo ■ om avend mâlnă uscată.

2. Și îl pāndiaș pre dēșul, de 'l ■ vindeca pre el sâmbăta; ca să'l vinuească pre el.

3. Și ■ dis omului celui ■ a-vea mâlnă uscată, Rōdică-te în mijloc.

4. Și a dis lor, Se cuvine

sămbăta bine ■ face, sau rău a face? suflet ■ mântui, sau ■ pierde? Iar el tăcea.

6. Și căutând spre ei cu mânie, intristându-se pentru împietrirea inimii lor, a dis omului, întinde 'ți mâna ta. Și o a întins: și ■ venit mâna lui la starea cea d'întăi sănătoasă ca și cealaltă.

6. Și fiind Fariseii, îndată au făcut sfat cu Irodianii împotriva lui, ca să 'l piardă pre dânsul.

7. Iar Iisus s'a dus cu ucenicii săi către mare: și după dânsul a mers mulțime multă din Galileea, și din Iudeea,

8. Și din Ierusalim, și din Iudumea, și din cea parte de Iordan; și din prejurul Tirului și al Sidonului, mulțime multă, auzind câte făcea, au venit către dânsul.

9. Și ■ dis ucenicilor săi, ca ■ stea corăblioara aproape de ei, pentru norod, ca să nu 'l împresoare pre el.

10. ■ pre mulți ■ vindecat; cât năvăliau spre el ■ să se atingă de dânsul, călăveau bătaii.

11. Și duhurile cele necurate, când îl vedea pre el, cădea înaintea lui, și striga, grăind, Tu ești Fiul lui Dumnezeu.

12. Și mult îi certa pre dânsul ■ să nu 'l facă arătat pre el.

13. Și s'a suit la munte, și a chemat pre cari ■ vrut el însuși: și au venit la dânsul.

14. Și a făcut doi-spre-dece, ■ să fie ■ el, și să 'l trimită pre dânsul să propoveduească,

15. Și să aibă putere ■ vin-
boalele, și a goni dracii.

16. Și a pus lui Simon numele Petru;

17. Și pre Iacov al lui Zevedei, și pre Ioan fratele lui Iacov; și le ■ pus lor numele Voanergheș, adică, Fiii tunetului:.

18. Și pro Andrei, și pro Filip, și pre Vartolomei, și pre Mattei, și pre Toma, și pre Iacov al lui Alfeu; și pro Taddai, și pro Simon Cananitul,

19. Și pre Iuda Iscarioteanul, care 'l a și vîndut pre el: și au venit în casă.

20. Și iarăși s'a adunat norodul, cât nu puteau ei nici pâine să mănânce.

21. Și auzind cei ce erau despre dânsul *aceasta*, au eșit să 'l prindă pre el: că grăiau, Nu-și esto în fire.

22. ■ Și cărturarii cei ce se pogoriseră din Ierusalim diceau, Beelzevul are, și cu domnul dracilor soate dracii.

23. Și chemându 'l pre dânsul, în pilde grăia lor, Cum poate Satana să sînță pre Satana?

24. Și dacă împărăția ■ va împărăchia între sine, nu poate să stea împărăția aceea.

25. Și dacă casa ■ va împărăchia între sine, nu poate să stea oasa aceea.

26. Și dacă Satana s'a sculat însuși asupra sa, și s'a împărăchiat, nu poate să stea, ci ■ sfîrșit.

27. Nimeni nu poate să jăfuească vasele celui tare intrînd în casa lui, de nu va lega întăi pre cel tare; și atunci va jăfui casa lui.

28. Amin grăesc voă, Toate păcatele se vor erta fiilor oamenilor, și hulele ori câte vor huli:

29. Iar cine va huli împotriva Sfântului Duh n'are ertare în veac, el este vinovat judecâței de veac:

30. Pentru că diceau, Duh necurat are.

31. ¶ Deci a venit frații și muma lui, și stând afară, așteptându-l pe dânsul.

32. Și ședea norodul împrejurul lui, și a dis lui, Iată, muma ta și frații tăi afară te caută pre tine.

33. Și ■ răspuns lor, grăind, Cui este muma mea și frații mei?

34. Și căutând la cei ce ședea împrejurul lui, ■ dis, Iată muma mea, și frații mei!

35. Că ori-cine va face voia lui Dumnezeu, acela fratele meu, și sora mea, și muma mea este.

CAPITOLUL IV.

Și iarăși a început a învăța lângă mare: și s'a adunat la dânsul norod mult, cât a intrat el în corabie, și ■ ședut pre mare; și tot norodul sta pre uscat lângă mare.

2. Și 'l învăța pre dânsii în pilde mult, și grăia lor întru învățătura sa,

3. Ascultați; Iată, ■ eșit sămănătorul să samăne:

4. Și ■ fost când sămăna, unele aș cădut lângă cale, și aș venit păsările cerului și le aș mâncat pre dânsese.

5. Iar altele aș cădut pre pietriș, unde n'aveaș pământ mult;

și îndatăși aș resărit, pentru că n'aveaș pământ adânc;

6. Deci resărind soarele s'aș pălit; și pentru că n'aveaș rădăcină, s'aș uscat.

7. Iar altele aș cădut în spinii, și s'aș înălțat spinii, și le aș înecat, și n'aș dat rod.

8. Iar altele aș cădut în pământ bun, și aș dat roadă înălțându-se și crescând; și aș adus unele trei-deci, și altele șese-deci, iar altele ■ sută.

9. Și dicea lor, Cei ce are urechi de audit, audă.

10. Iar când a fost singur, 'l aș întrebat pre el de pildă cea ce eraș lângă el împreună cu cei doi-spre-dece.

11. Și la a dis lor, Voă s'a dat ■ ști taina împărăției lui Dumnezeu: iar celor de afară toate în pilde sânt lor:

12. Ca privind să privească, și să nu vadă; și audind să audă, și să nu înțeleagă; ca nu cumva să se întorcă, și să se erte lor păcatele.

13. Și le ■ dis lor, Aș nu știți pilda aceasta? și ■ veți înțelege toate pildele?

14. ¶ Sămănătorul samăna cuvântul.

15. Și aceștia sânt cei de lângă cale; unde ■ samănaș cuvântul; și când // aud îndată vine Sătana, și iea cuvântul care este sămănat întru inimile lor.

16. Și aceștia sânt așijderea cei ■ se samănaș pre pietriș; carii când aud cuvântul, îndată cu bucurie îl primesc pre el:

17. Și n'aș rădăcină întru sine-

MARCO, IV.

și, ei sunt până la o vreme: după aceea, făcându-se necaz săi goană pentru cuvânt, îndată ■ smințesc.

18. Și aceștia sunt cei ce ■ samănă în spin; cari aud cuvântul.

19. Dar grijele veacului acestuia, și înșelăciunea bogăției, și pofta celor-l-alte intrând, înneacă cuvântul, și se face neroditor.

20. Și aceștia sunt cei sămănați în pământ bun; cari aud cuvântul, și 'l primesc, și aduc roadă, unul trei-deci, iar altul șese-deci, iar altul o sută.

21. 71 Și dicea lor, Ați doară făcliea vine ■ să se pue sub obroc, sau sub pat? ați ■ ca ■ se pue în sfeșnic?

22. ■ nu este ceva tălănit, care ■ pu să vădească; nici a fost ascuns, ca ■ nu vie întru arătare.

23. De ■ cînta urechi de audit, audă.

24. ■ dicea lor, Vedeți ce auziți: cu ■ măsură măsurați, se va măsura voă; și se va adăoga voă celor ce auziți.

25. Că cel ce are, i se va da lui: ■ cel ce n'are, și ce are i se va lua de la dînsul.

26. 71 Și dicea, Așa este și împărăția lui Dumnezeu, în ■ chip este dacă aruncă omul sămânța în pământ;

27. Și doarme, și se scoală noaptea și ziua, și sămânța resare și crește cum nu știe el.

28. Că pământul din sine rodește; întâi iarbă, apoi spic, după aceea deplin grîu în spic.

29. Iar când ■ rodul, îndată trimete secerea, că a sosit secerișul.

30. 71 Și dicea, Cui vom ■ mîna împărăția lui Dumnezeu? sau cu ce pildă vom potrivi pre ea?

31. Este ■ grăunțul de muștar, care când se samănă în pământ, este mai mic de cît toate sămințele pământului:

32. Și după ■ ■ samănă, crește, și ■ face mai mare de cît toate buruenele, și face ramuri mari; cît sub umbra lui pot ■ lăcuiască pasările cerului.

33. Și cu pilde ca acestea multe grăia lor cuvântul, precum puterî a auzi.

34. Iar fără de pilde ■ grăia lor: deosebi ucenicilor săi, le deslega toate.

35. Și ■ dis lor, în ziua aceea, făcându-se sară, ■ trecem ■ ceea parte.

36. Și lăsînd norodul 'l au luat pre dînsul așa precum ■ în corabie. Și erau și alte corăbii cu dînsul.

37. Și s'a făcut vîfor mare de vînt, iar valurile intrau în corabie, cît mai ■ umplea ■

38. Și el era la cărmă, dormind pre căpătîi; și 'l au deșteptat pre el, și 'l au dis lui, învîtătorule, ați nu 'ți este grijă că perim?

39. Și sculându-se ■ certat vîntul, și a dis mării, Tacî, încetează. Și ■ stătut vîntul, și s'a făcut liniște mare.

40. Și ■ dis lor, Ce sunteți așa fricoși? cum n'aveți credință?

41. Și s'a'au înfricoșat cu frică mare, și grăiau unul către altul, Oare cine este acesta, că și vântul și ■■■■ îl ascultă pre el?

CAPITOLUL V.

Si a'au venit de ceea parte de mare, în laturea Gadarenilor.

2. Și eșind el din corabie, îndată 'l ■■ întâmpinat pre el un om din morminturi ■■ duh necurat,

3. Care avea locuința în morminturi; și nici cu lanțuri de fer nimeni nu putea ■■ 'l lege pre el:

4. Pentru că de multe ori fiind legat cu obezi și cu lanțuri de fer, ■■ rupeau de ei lanțurile, și obezile ■■ sfărâmau; și nimeni nu putea să 'l domolească pre dânsul.

5. Și pururea, noaptea și ziua, era prin munți și prin morminturi, strigând, și tăindu-se de pietre.

6. Iar vedând pre Iisus de departe, a alergat și s'a închinat lui,

7. Și strigând ■■ glas mare, ■■ zis, Ce este mie și ție, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu celui Preaînalt? juru-te pre tine cu Dumnezeu, ■■ ■■ mă muncești pre mine.

8. Că grăia lui, Ești duh necurat din om.

9. Și 'l a întrebat pre el, Cum îți este numele? Și a răspuns, grăind, Legheon imi este numele: că mulți suntem.

10. Și ■■ ruga pre el mult ca

să nu 'l trimită pre dânsul afară din laturea ■■■■

11. Și ■■ acolo lângă munte, ■■ turmă mare de porci păscându-se.

12. Și 'l a rugat pre dânsul toți dracii, zicând, Trimite-ne pre noi în porci, să intrăm într'înșii.

13. Și 'l a slobodit pre el Iisus îndatăși. Și eșind duhurile cele necurate, a'au intrat în porci: și s'a pornit turma de porci țermuri în mare, (și erau ca la două mii;) și s'a'au innecat în mare.

14. Iar cei ce pășteau porcii a'au fugit, și a'au vestit în cetate, și în sate. Și a'au eșit să vadă ■■ este ceea ce s'a făcut.

15. Și a'au venit către Iisus, și a'au vedut pre cel ce fusese îndrăcit, și avusese legheonul, ședând, și îmbrăcat, și întreg la minte, și s'a'au spălmănit.

16. Și povestiau lor cel ce veduseră ce s'a făcut celui îndrăcit, și celor pentru porci.

17. Și a'au început a 'l ruga pre dânsul ca ■■ easă din hotarele lor.

18. Și intrând el în corabie, îl ruga pre el cela ce fusese îndrăcit ■■ să fie cu dânsul.

19. Iar Iisus nu 'l ■■ lăsat pre el, ci 'l a zis lui, Mergi în casa ■■ către ■■ tăi, și vestește lor câte 'ți ■■ făcut ție Domnul, și te ■■ miuit.

20. Și s'a dus, și a început ■■ propovedui în Decapoli câte ■■ făcut Iisus lui; și toți se minunau.

21. Și trecând Iisus în corabie iarăși de ceea parte, s'a adunat

norod mult la el: și era lângă

22. Și iată, a venit unul din
maî maril sinagogei, ou numele
Iair; și vădându-l pre dânsul, a
căzut la picioarele lui.

23. Și l ruga pre dânsul mult,
dicând, Fiica mea spre sfârșit
este: vino, de ți pune mâinele
pre dânsa, ■ să se mântuească;
și să trăiască.

24. Și a mers Iisus ou dânsul;
și după dânsul ■ mers norod
mult, și l impresura pre el.

25. Și o muliere oare-care, fiind
întru curgeroa sângelui de doi-
spre-zece ani,

26. Și multe pătîmind de la
mulți doctori, și cheltuindu-și
toate cele ■ avusese, și nimic
folosindu-se, ci mai virtos spre
mai rău venind,

27. Auzind pentru Iisus, venind
între norod din apoi, s'a atins
de haina lui.

28. Că dîcea, Macar de hai-
nele lui de mî voiî atinge, mî
voiî mîntui.

29. Și îndată ■ sciat isvorul
sângelui ei; și ■ simțit cu tru-
pul că s'a vindecat de boală.

30. Și îndatăși Iisus cunoscînd
întru sine-și puterea ce ■ eșit
dintru el, întorcîndu-se către
norod, ■ dîs, Cine s'a atins de
hainele mele?

31. Și aî dîs lui ucenicil lui,
Veți norodul îmbulzindu-te, și
dîs, Cine s'a atins de mine?

32. Și căuta împrejur să vadă
pre ceea ■ ■ făcîut aceasta.

33. Iar mulierea înfricoșându-

se și tremurînd, știind ce s'a
făcîut ei, a venit și a căzut în-
întea lui, și l a spus lui tot a-
devărul.

34. Iar el a dîs ei, Fiică, cre-
dința ta te a mîntuit; mergi în
pace, și fii sănătoasă de boala ta.

35. Încă grăind el, aî venit
unul de la maî marele sinagogei,
dicînd, Fiica ta ■ murit: ce maî
superi pre învățătorul?

36. Iar Iisus îndată ce ■ au-
dît cuvîntul ■ s'a grăit, a dîs
maî marcului sinagogei, Nu te
teme, crede numai.

37. Și n'a lăsat pre dîs unul
să meargă după dânsul, fără nu-
maî pre Petru, și pre Iacov, și pre
Ioan fratele lui Iacov.

38. Și a venit în casa maî ma-
relui sinagogei, și ■ vădîut tur-
burare, plîngînd acela și lîngu-
indu-se mult.

39. Și intrînd, a dîs lor, Ce vî
turburați și plîngeți? fecioara
n'a murit, ci doarme.

40. Și și rideaî de dânsul. Iar
el scotînd afară pre toți, a luat
pre tatăl fecioarei și pre muma
ei, și pre oî ce erau cu el, și a
intrat unde ■ fecioara zăcînd.

41. Și apucînd pre fecioară de
mîină, l a dîs ei, TALITA CUMI;
■ ■ tîlcuește, Fecioară, ție dîc,
scoală-te.

42. Și îndatăși s'a sculat feci-
oara, și umbla; că era de doi
spre-zece ani. Și s'aî spălmîntat
cu spalmă mare.

43. Și le a poruncit lor mult
ca nimeni să ■ știe aceasta; și
a dîs să l dea ei să mînînce.

CAPITOLUL VI.

Și a eșit de acolo, și a venit la patria sa; și după dânsul au mers ucenicii lui.

2. Și fiind sâmbătă, a început a învăța în sinagogă: și mulți audindu' se mira, dicând, De unde îl sunt acestuia acestea? și ce este înțelociunea ce l s'a dat lui, că și puteri a acestea prin mâinile lui se fac?

3. Aă nu este acesta teslarul, feciorul Mariei, și fratele lui Iacov, și al lui Iosie, și al lui Iuda, și al lui Simon? și aă nu sunt surorile lui aici la noi? Și se smintia întru el.

4. Și dîcea lor Iisus, Nu este prooroc necinstit, fără numai în patria sa, și între rudeni, și în casa sa.

5. Și nu putea acolo nici o putere să facă, fără numai preste puțin bolnavi puindu'și mâinile, și vindecă pre el.

6. Și se mira pentru necredința lor. Și umbla în satele cele de prin prejur, învățând.

7. Și a chemat pre cei doispre-dece, și a început a-i trimete pre dânsii câte doi câte doi; și le a dat lor putere asupra duhurilor celor necurate;

8. Și le a poruncit lor să năiea nimic pre cale, fără numai toiag; nici traistă, nici pâine, nici bani la brîu:

9. Ci numai să se încălțați cu sandali; și să nu se îmbrace cu două halne.

10. Și grăia lor, Ori unde veți

intra în casă, acolo petreceți până veți eși de acolo.

11. Și ori câți nu vă vor primi pre voi, nici vor asculta pre voi, eșind de acolo, scuturați praful cel de sub picioarele voastre întru mărturie lor. Amin grăesc voă. Mai ușor va fi Sodomului și Gomorului în ziua judecâței, de cât cetăței aceleia.

12. Și eșind el propoveduia, să se pocăească.

13. Și draci mulți scoteau, și ungeau unt-de-lemn pre mulți bolnavi, și-l tămăduiau.

14. Și a audiat despre dânsul împăratul Irod; (căci arătat se făcuse numele lui:) și dîcea, Că Ioan Botezătorul s'a sculat din morți, și pentru aceasta lucrează puterile întru el.

15. Alții dîceau, Că Ilie este. Iar alții dîceau, Că prooroc este, sau că unul din prooroci.

16. Și audind Irod, a dîs, Acesta este Ioan pre eu l am tăiat; el s'a sculat din morți.

17. Că Irod acesta trimetînd a prins pre Ioan, și l a legat pre el în temniță, pentru Irodiada, muierea lui Filip fratele său; căci o luase pre dînsa muiere.

18. Că dîcea Ioan lui Irod, Nu ți se ouvine să ai muierea fratelui tău.

19. Iar Irodiada pizmuia lui, și să l omoare; și nu putea:

20. Că Irod se temea de Ioan știindu'l pre dânsul om drept și sfînt, și îl socotea pre el; și ascultându'l pre dânsul, multe fă-

MARCO, VI.

cea, și cu dragoste îl asculta pre el.

21. Și întemplantându-se o zi cu bun prilej, când Irod făcea ospetul nașterii sale boerilor săi, și căpitanilor, și celor mai mari ■ Galileei;

22. Și intrând fata Irodiiadei, și jucând, și plăcând lui Irod și celor ce ședeaū ou dēnsul, ■ dis împăratul fetei, Cere de la mine ori ce vei vrea, și voiū da ție.

23. Și s'a jurat el, Ori ce vei cere de la mine voiū da ție, până la jumătate de împărăția mea.

24. Iar ea eșind, ■ dis maicei sale, Ce voiū cere? Iar ■ a dis, Capul lui Ioan Botezătorului.

25. Și intrând îndată ou sirguintă la împăratul, ■ cerut, dicēnd, Voiū ca să 'mī dai mie ■ in tipse capul lui Ioan Botezătorului.

■ Și împăratul foarte s'a intristat; dar pentru jurământul, și pentru cei ce ședeaū împreună cu dēnsul, n'a vrut să 'l lepede cererea.

27. Și îndată trimetēnd împăratul speculator, ■ poruncit să aducă capul lui; iar el mergēnd 'l ■ tăiat capul lui in temniță,

28. Și 'l a adus in tipse, și 'l ■ dat pre el fetei: și fata 'l ■ dat maicei sale.

29. Și auđind ucenicii lui, au venit și au rēdicat trupul lui cel cādut, și 'l ■ p■ in mormint.

30. Și s'au adunat apostolii la Iisus, și 'l au vestit lui toate câte au făcut și câte au învățat.

31. Și le ■ dis lor, Veniți voi înși-vē deosebi in loc pustiū, și vē odibniți puțin: că eraū mulți carii veniaū și se duceaū, și n'aveaū vreme nici ■ mănānce.

32. Și s'au dus in loc pustiū singuri cu corăbia.

33. Și 'l au vēdut pre dēnsii noroadele mergēnd, și 'l au cunoscut pre el mulți, și pedestri din toate cetățile alergaū acolo, și mai înainte de cât ei au venit, și s'au adunat la dēnsul.

34. Și eșind Iisus, ■ vēdut norod mult, și i s'a făcut milă de el, pentru că eraū ca oile ce n'au păstor: și ■ incepūt ■ 'l învăța pre dēnsii multe.

35. Și iată vreme multă fiind, s'au apropiat la dēnsul ucenicii lui, și au dis, Locul este pustiū, și iată vreme ■ trecut multă:

36. Slobodește'l pre dēnsii, ca mergēnd in orașele cele din prejur și in sate, ■ 'și cumpere lor-și pâini: că n'au ■ să mănānce.

37. Iar el rēspundēnd ■ dis lor, Dați-le voi lor să mănānce. Și au dis ei lui, Mergēnd poate să cumpărām pâini de două sute de dinari, și ■ le dām lor ■ mănānce?

38. Iar el a dis ior, Câte pâini aveți? mergeți și vedeți. Și după ce au vēdut, au dis, Cinci, și doi pești.

39. Și a poruncit lor să'l pue pre toți mese ■ pre iarbă verde.

40. Și au ședut cete, cete, câte o sută și câte cinci-deci.

41. Și luând cele cinci pâini și cel doi pești, oăutând la cer, ■ blagoslovit, și a frint pâinile, și le ■ dat ucenicilor săi ■ ■ ■ ■ ■ pue înaintea lor; și pre cel doi pești 'l ■ împărțit la toți.

42. Și au mâncat toți, și s'au săturat.

43. Și au luat două-spre-șase coșuri pline de sfărâmaturi, și din pești.

44. Și erau cei ce mâncaseră pâinile ■ la cinci mil de bărbați.

45. Și îndată a silit pre ucenicii săi ■ între în corabie, și să meargă mai înainte de ceea parte la Vitsaida, până ce va slobozi el norodul.

46. Și după ce 'l ■ slobozit pre el, s'a dus în munte să se ■ ■ ■ ■ ■

47. Și făcându-se sară, era corabia în mijlocul mării, și el singur pre uscat.

48. Și 'l ■ vădut pre dânsul că se chinuesc vislind; că era vântul împotriva lor; iar întru ■ patra strajă a nopții ■ venit la dânsul, umblând pre mare, și vrea ■ treacă pre lângă ei.

49. Iar ei vădându'l pre dânsul umblând pre mare, li s'a părut că este nălucă, și au strigat.

50. Că toți 'l au vădut pre el, și s'au turburat. Și el îndatăși a grăit cu dânsul, și le a dis lor, îndrăzniți: eu sunt; nu vă temeți.

51. Și s'a suit la dânsul în corabie; și a încetat vântul: și ■ foarte preste măsură ■ spăl-mânta întru sine, și se minuna.

52. Că n'au priceput ■ ■ ■ ■ ■ că ■ ■ ■ ■ ■ făcuse cu pâinile, căci ■ ■ ■ ■ ■ inima lor impietrită.

53. Și trecând, au venit în pământul Ghenisaretului, și au stăut la liman.

54. Și eșind ei din corabie, îndată 'l ■ cunoscut pre el.

55. Și înoungiurând toată țlatura aceea, au început pre paturi ■ aduce bolnavii, unde audeau că este el acolo.

56. Și ori unde intra, în sate, sau în cetăți, sau în orașe, puneau la ulițe pre cei bolnavi, și 'l rugau pre el ca măcar de poalele veșmintelor lui să se atingă: și câți se atingeau de el se mântuia.

CAPITOLUL VII.

Si s'au adunat la dânsul Fariseii, și unii din cărturarii, cari veniseră din Ierusalim.

2. Și vădând pre oare-cari din ucenicii lui cu mâinele necurate, adecă nespălate, mâncând pâine, 'l au prihănit.

3. Că Fariseii și toți Iudeii, de nu'și vor spăla mâinele până în cot, nu mănâncă, ținând așezământul bătrânilor.

4. Și dacă vin din tîrg, de nu se vor spăla, ■ mănâncă. Și altele multe sînt, ■ ■ ■ ■ ■ au luat a ■ ținea, precum spălarea paharelor, și ■ urcioarelor, și ■ oăldărilor, și ■ paturilor.

5. După aceea 'l au întrebat pre el Fariseii și cărturarii, Pentru ce ucenicii tăi nu umblă după așezământul bătrânilor, ci

MARCO, VII.

cu mâlnele nespălate mănâncă pâine?

6. Iar el răspundând, ■ dis lor, Bine a prorocit Isaia pentru voi fățarnicilor, precum este scris, Norodul acesta cu buzele mă cinsteste, iar inima lor departe stă de la mine.

7. Și în zadar mă cinstesc, învățând învățătură care sunt porunci omenești.

8. Că lăsând porunca lui Dumnezeu, țineți așezământul oamenilor, spălarea urcioarelor, și a paharelor: și alte asemenea ■ acestea multe faceți.

9. Și dicea lor, Bine lepădați porunca lui Dumnezeu, ca să păziți așezământul vostru.

10. Că Moisi ■ dis, Cinsteste pre tatăl ■ și pre muma ta; și, Cea ce va grăi de rău pre tatăl său sau pre muma sa, cu moarte ■ moară.

11. Iar voi diceți, De va dice omul tatănesău său mînesa, Corban, adică, dară este aceea cu care te ai fi folosit de la mine;

12. Și nu'l mai lăsați pre dînsul să mai facă ceva tatănesău său mînesa;

13. Călcând cuvîntul lui Dumnezeu pentru așezământul vostru, ■ l' ați dat: și asemenea ca acestea multe faceți.

14. ¶ Și chemînd la sine pre tot norodul, ■ dis lor, Ascultați-mă pre mine toți, și înțelegeți:

15. Nimic nu este din afară ■ om, ce intră într'însul, ■ poate să'l spurce pre el: ci cele ce ■ dintr'însul, acelea sunt care spurcă pre om.

16. De are cineva urechi de auzit, auză.

17. Și după ce a intrat în casă de la norod, l' auzi întrebând pre el ucenicul lui pentru pildă.

18. Și le a dis lor, Auzi și voi sînteți așa neînțelegători? Auzi ■ vă pricepeți, că tot ce intră în om din afară, nu poate să 'l spurce;

19. Că nu intră în inima lui, ci în pîntece, și ese pe afedron, curățind toate bucatele?

20. Și dicea, Ceea ce ese din om, aceea spurcă pre om.

21. Că din lăuntru din inima oamenilor, es gândurile cele rele, preacurviile, curviile, uciderile,

22. Furtisagurile, lăcomiile, viclăugurile, înșălăciunile, faptele de rușine, ochiul viclean, hula, trufiea, nebuniea:

23. Toate relele acestea es din lăuntru, și spurcă pre om.

24. ¶ Și sculându-se de acolo, s'a dus în hotarele Tirului și ale Sidonului, și intrînd în casă, vrea să nu stie nimeni de el; și n'a putut să ■ tălănuască.

25. Că auzind o femeie pentru dînsul, a cărei fiică avea duh necurat, venind a căzut la picioarele lui:

26. Și ■ femeia Elină, de neam din Finichia Siriei; și l' ruga pre el ca să gonească dracul din fiica ei.

27. Iar Iisus ■ dis ei, Lasă să se sature întâiul fiil; că nu este bine ■ lua pâinea fiilor, și a o arunca câinilor.

28. Iar ■ răspundând, a dis lui, Adevărat, Doamne: că și câinii

subt masă mănâncă din sfărâ-
măturile filor.

29. Și ■ dis ei, Pentru acest
ouvent mergi; ■ eșit draoul din
flica ta.

30. Și mergând la ■ ea,
■ aflat pre draoul eșit, și pre fiică
zăcând in pat.

31. Și iarăși eșind din hota-
rele Tirului și ale Sidonului, a
venit la ■ Galileei, in mij-
locul hotarelor Decapoliei.

32. Și aū adus la dēnsul un
surd grăind anevoe; și 'l aū ru-
gat pre dēnsul ■ să'și pue mări-
na pre el.

33. Și luându'l pre el din mul-
țime deosebi, ■ pus degetele sale
in urechile lui, și scurpând, s'a
atins de limba lui;

34. Și cântând la cer, ■ sus-
pinat, și ■ dis lui, EFFATTA, ce
este, Deschide-te.

35. Și îndatăși s'aū deschis au-
durile lui, și s'a deslegat legă-
tura limbii lui, și grăia drept.

36. Și ■ poruncit lor ■ să nu
spue nimēru: ci pre cât el le
porunceă lor, ei mai mult ves-
tiau;

37. Și preste măsură se miraū,
dicēd, Toate le a făcut bine:
și pre surdī 'l a făcut de aud,
și pre muți de grăesc.

CAPITOLUL VIII.

In zilele acelea fiind norod mult
foarte, și neavēd ■ mănca,
chiamând Iisus pre ucenicii săi,
le ■ dis lor,

2. Milă 'mī este de norod, că
iată trei zile sūnt de când aș-

teaptă lângă mine, și n'aū ■
mănca:

3. Și de 'l voia slobodi pre
dēnsul flămândī la casele lor,
vor slăbi pre oale: că 'unī din-
tr'inșii ■ venit de departe.

4. Și ■ răspuns lui ucenicii
lui, De unde pre aceștia ■ pu-
tea cineva să'ī sature de pâine
aici in pustie?

5. Și 'l ■ întrebat pre ei,
Câte pâini aveți? Iar ■ aū dis,
Septe.

6. Și ■ poruncit norodului ■
șadă pre pământ: și luând pre
cele șep ■ pâini, mulțumind, a
frint, ■ dat ucenicilor săi, ca
■ le pue înaintea lor; și le aū pus
înaintea norodului.

7. Și aveau și puținī peștișori:
și blagoslovind, ■ dis să 'l pue
și pre aceia înaintea lor.

8. Și aū mâncat, și s'aū să-
turat: și aū luat rămășițe de
sfărâmături șapte coșnițe.

9. Și erau cei ce mâncaseră
■ patru mii: și 'l ■ slobodit
pre el.

10. Și îndată intrând in co-
rabie ■ ucenicii săi, a venit in
părțile Dalmanutei.

11. Și aū eșit Fariseii, și aū
inceput ■ întreba cu dēnsul,
cerēd de la dēnsul semn din
cer, ispitindu'l pre el.

12. Și suspinând cu duhul său,
a dis, Pentru ■ neamul acesta
semn cere? amin dic voă, Nu
se ■ da neamului acestuia
semn.

13. Și lăsându'l pre dēnsul, ■
intrat iarăși in corabie și a tre-
cut de ceea parte.

14. Și ucenicii ultaseră să ia pâine, și mai mult de cât o pâine n'aveau cu dânsii în corabie.

15. Și le poruncii lor, zicând, Căutați de vă păziți de aluatul Fariseilor, și de aluatul lui Irod.

16. Și ougeta unul către altul, zicând, Că pâine n'avem.

17. Iar Iisus cunoscând, a zis lor, Drept ce ougetați pâine n'aveți? înă nu înțelegeți, nici pricepeți? ați încă împietrită aveți inima voastră?

18. Ochi având, nu vedeți? și urechi având, n'audiți? și nu vă aduceți aminte?

19. Când am frânt pre cele cinci pâini la cele cinci mii, câte coșuri pline sfărâmături ați luat? Zis-au ei lui, Doăspre-dece.

20. Și pre cele șapte la patru mii, câte coșuri pline sfărâmături ați luat? Iar el a zis, Șapte.

21. Și le zis lor, Dar înă nu înțelegeți?

22. Și venit în Viteaida; și 'l a adus lui orb, și 'l a rugat pre el să atingă de dânsul.

23. Și apucând pre orbul de mână, 'l scos pre el afară din sat, și scuipând pre ochii lui, și puindu 'și mâinele pre el, 'l întrebat de vede ceva.

24. Și redicându 'și ochii, a zis, Văd oamenii ca copaci umblând.

25. După aceasta iarăși 'și a pus mâinele pre ochii lui, și 'l

a făcut de vădut; și s'a îndreptat, și a vădut luminat pre toți.

26. Și 'l trimise pre el la casa sa, zicând, Nici în sat intri, nici spui cuiva în sat.

27. Și eșit Iisus, și ucenicii lui în satele Chesariei lui Filip; și pre cale a întrebat pre ucenicii săi, zicând lor, Cine dic oamenii sunt eu?

28. Iar au răspuns, Ioan Botezătorul; și alții, Ilie; iar alții, Unul din prooroci.

29. Și 'l le a zis lor, Dar voi cine diceți că sunt eu? Și răspundând Petru a zis lui, Tu ești Hristosul.

30. Și 'l a oprit pre ei ca să nu spue nimérul pentru dânsul.

31. Și a început a 'l învăța pre el, că se cuvine Fiul omului multe pătimi, și se de-lâma de bătrâni, și de arhierii, și de cărturari, și a se omori, și după trei zile a învia.

32. Și de față cuvântul aceasta grăia. Și apucându 'l pre el Petru, a început a 'l sta lui împotriva.

33. Iar el întorcându-se și căutând ucenicii săi, a zis pre Petru, zicând, Mergi după mine, Satano: că cugeți cele ce sunt ale lui Dumnezeu, ci cele sunt ale oamenilor.

34. Și chemând la sine pre norod împreună cu ucenicii săi, a zis lor, Că ce voește vie după mine, să lepede de sine, și 'și lea crucea sa, și să mă urmeze mie.

MARCO, IX.

85. Că cine va pierde sufletul său, pierde-l va pre el; iar cine 'și pierde sufletul său pentru mine și pentru evanghelie, acela îl va mântui pre el.

86. Că cine folosi omului, de ar dobîndi lumea toată, și 'și pierde sufletul său?

87. Său da omul schimb pentru sufletul său?

88. Că cine va rușina de mine și de cuvintele mele într'acest neam precum vor și păcătoșii; și Fiul omului va rușina de el când va veni întru slava Tatălui său cu sfinții îngeri.

CAPITOLUL IX.

Și le dicea lor, Amin grăesc voă, Că sînt unii din cei ce staî aîoi, carii nu vor gusta moarte pînă cînd vor vedea împărăția lui Dumnezeu venind întru putere.

2. Și după șase zile a luat Iisus pre Petru, și pre Iacov, și pre Ioan, și 'i suit pre dînsii în munte înalt deosebi singuri: și s'a schimbat la față înaintea lor.

3. Și hainele lui erau steluind, albe foarte zăpada; în ce chip nălbitorul pre pămînt nu poate să nălbească.

4. Și s'a arătat lor Ilie împreună cu Moisi: și grăiau cu Iisus.

5. Și răspundînd Petru dîs lui Iisus, învățătorule, bine este fi aîoi: și facem trei

colibi; ție una, și lui Moisi una, și lui Ilie una.

6. Că știa ce grăia; erau înfricoșați.

7. Și s'a făcut nor umbrindu-l pre ei: și venit glas din nor, grăind, Acesta este Fiul meu oel iubit: pre acesta ascultați.

8. Și de năprasă cîntînd ei împrejur, pre nimeni n'au mai vădut, ci numai pre Iisus împreună cu dînsii.

9. Iar pogorîndu-se ei din munte, le poruncit lor numărul nu spus cele ce vădut, fără numai cînd Fiul omului din morți învia.

10. Și ei au ținut cuvîntul între sine, întrebându-se ce este a învia din morți.

11. Și 'i au întrebat pre el, dîcînd, Pentru dîo cărturarilor că Ilie cuvine vie mai înainte?

12. Iar el răspundînd, dîs lor, Ilie cu adevărat venind mai înainte, așeza toate; și precum este scris de Fiul omului, că pătîmească multe, și fie desălmăț.

13. Ci dîo voă, Că și Ilie a venit, și au făcut lui câte vrut, cum este scris de el.

14. Și venind la ucenicii, vădut norod mult împrejurul lor, și cărturarilor întrebându-se cu dînsii.

15. Și îndată tot norodul vădîndu-l pre el s'a spălmîntat, și alergînd s'a închinat lui.

16. Și întrebat pre cărturari, Ce vă întrebați între voi?

17. Și răspundînd unul din

MARCO, IX.

norod, ■ dis, învățătorule, am adus pre fiul meu la tine, având ■ mut;

18. Și ori unde îl apucă pre el, îl zdrobește : și face spume, și scirșnește cu dinții săi, și se usucă : și ■ dis ucenicilor tel să-l scoată; și n'aū putut.

19. Iar el răspundend, ■ dis lui. O neam necredincios, până când voiū fi cu voi? până când voiū suferi pre voi? aduceți-l pre el la mine.

20. Și 'l aū adus pre el la dēnsul: și vedēdu-l pre dēnsul, îndată duhul 'l a scuturat pre el; și cādēnd la pământ, se tă- ■ spumând.

21. Și a întrebat pre tatăl lui, ■ este de când i s'a făcut lui aceasta? Iar el a dis, Din copilărie.

22. Și de multe ori pre el și ■ loc 'l ■ aruncat, și în apă, ca să-l piardă: ci de poți oeva, ajută-ne noă, fiindu-ți milă de noi.

23. Iar Iisus 'l ■ dis lui, De poți crede, toate ■ cu puțință credinciosului.

24. Și îndată strigând cu lacrimi tatăl copilului, ■ grăit, Cred, Doamne; ajută necredințel mele.

25. Iar vedēnd Iisus că năvălește norodul, ■ poruncit duhului celui necurat, dicēnd lui, Duh mut și surd, eū ție 'ți poruncesc, eși dintr'insul, și de ■ cum ■ nu mai intri în el.

26. Și strigând, și mult scuturându-l pre el, ■ eșit: și s'a făcut ■ un mort; cât mulți di- oeaū, A murit.

27. Iar Iisus apucādu-l pre el de mână, 'l ■ redicat; și s'a sculat.

28. Și intrānd el în casă, ucenicii lui 'l aū întrebat pre dēnsul deosebi, Pentru ce noi nu am putut ■ 'l scoatem pre el?

29. Iar el ■ dis lor, Acest neam cu nimic nu poate eși, fără numai cu rugăciune și ■ post.

30. Și de acolo eșind, ■ geaū prin Galileea; și nu vrea ca să 'l știe cineva.

31. Că învăța pre ucenicii săi, și dicea lor, Fiul omului se ■ da în mâinele oamenilor, și 'l vor omori pre el; și după ce 'l vor omori, ■ treia di ■ învia.

32. Iar ei nu înțelegeaū cuvēntul acela, și ■ temeāū să 'l întrebe pre el.

33. Și a venit în Capernaum: și fiind în casă 'l a întrebat pre dēnsul, De ce vă prigoniți pre cale?

34. Iar ei aū tăcut: că se priceise pro cale unul cu altul, cine ■ fi mai mare.

35. Și ședēnd, ■ ohiemat pre cei doi-spre-dece, și le a dis lor, Cea ■ va să fie întâiū, a-cesta să fie mai pre urmă de toți, și tutulor slugă.

36. Și luānd un pruno, 'l a pus pre el în mijlocul lor: și luādu-l în brațe a dis lor,

37. Ori cine ■ primi pre unul dintr'acești prunci întru numele meu, pre mine primește: și ori cine primește pre mine, nu pri-

mește pre mine, ci pre cel ce m'a trimes pre mine.

38. Și ■ răspuns Ioan lui, zicând, învățătorule, am vădut pre oare cine intru numele tău scoțând dracii, ■ nu vine după noi: și 'l am oprit pre el, pentru că nu vine după noi.

39. Iar Iisus ■ zis, Nu 'l opriți pre el: că nimeni nu este care va face putere intru numele meu, și ■ poată degrab a mă grăi de rău.

40. Că cel ■ nu este împotriva noastră pentru noi este.

41. Că ori oine va adăpa pre voi cu un pahar de apă intru numele meu, pentru că sunteți al lui Hristos, amin grăesc voă, nu 'și va pierde plata ■

42. Și ori oine va sminti pre unul dintr'acești miei cari cred intru mine, mai bine ar fi lui de 'și ■ lega o piatră de moară împrejurul grumazului său, și să se arunce în mare.

43. Și de te smintește pre tine mâina ta, iae-o pre ea: că mai bine 'ți este ție ciung ■ întrî în viață, de cât două mâini având să intrî în gheena, în focul nestins:

44. Unde viermele lor nu moare, și focul ■ ■ stinge.

45. Și de te smintește pre tine piciorul tău, taie-l pre el: că mai bine 'ți este ție ■ întrî în viață schiop, de cât două picioare având ■ fi aruncat în gheena, în focul nestins;

46. Unde viermele lor ■ ■ moare, și focul nu ■ ■ stinge.

47. Și de ■ ■ smintește pre

tine ochiul tău, scoate-l pre el: că mai bine 'ți este ție cu un ochi ■ întrî intru împărăția lui Dumnezeu, de cât doi ochi având ■ fi aruncat în gheena focului:

48. Unde viermele lor nu moare, și focul nu se stinge.

49. Că fie-oare ou foc se ■ sara, și toată jertva cu ■ ■ va sara.

50. Bună este ■ ■ iar de ■ ■ fi sarea noastră, ou ■ o veți îndulci pre aceasta? Aveți intru voi sare, și pace aveți între voi.

CAPITOLUL X.

Si de acolo sculându-se, ■ venit în hotarele Iudeei de ceea parte de Iordan: și iarăși s'ați adunat noroadale la dânsul; și precum îi ■ obiceiul, iarăși ■ învăța pre el.

2. Și apropiindu-se Fariseii, 'l ați întrebat pre el, Oare se cade bărbatului să 'și lase muierea? ispitindu-l pre el.

3. Iar el răspundând a zis lor, Ce ■ poruncit voă Moisi?

4. Iar el ați zis, Moisi ■ dat voie ■ 'l sorie cartede despărțire, și s'o lase.

5. Și răspundând Iisus, a zis lor, Dupre înviroșarea inimii voastre ■ scris voă porunca aceasta.

6. Iar din înocputul zidirei bărbat și muiere 'l a făcut pre el Dumnezeu.

7. Pentru aceasta va lăsa omul

MARCO, X.

pre tatăl său și pre muma sa, și se ■ lipi de murea sa:

8. Și vor fi amândoi un trup: pentru ■ nu mai sunt doi, ci un trup.

9. Deci ■ ■ împreunat Dumne-deu, omul să nu despartă.

10. Și în casă iarăși 'l au întrebat pre el ucenicii lui de a-cesta.

11. Și le a dis lor, Ori cine 'și va lăsa muierea sa, și va lua alta, preacurvește ■ dēnsa.

12. Și muierea de 'și ■ lăsa bărbatul, și se va mărita după altul, preacurvește.

13. ■ Și aducea-și la dēnsul prunc, ca ■ se atingă de el: iar ucenicii certău pre cei ce 'l aducea-și.

14. Iar vedēnd Iisus a-cesta, nu 'l a părut bine, și ■ dis lor, Lăsa-și pruncul ■ vie la mine, și nu 'l opri-și pre el: ■ a unora ca acestora ■ împărăția lui Dumne-deu.

15. Amin dē voă, Ori-cine nu va primi împărăția lui Dumne-deu ■ pruncul, ■ va intra întru ea.

16. Și luându-'l în brațe, 'și ■ puz mâinile preste el, și 'l a bla-goslovit pre dēnsul.

17. ■ Și eșind el în cale, alergând oare-cine, și ingenuchind înaintea lui, îl întreba pre el, dī-cēnd, învățătorule bun, ce voi face ca să moștenesc viața vecl-nică?

18. Iar Iisus ■ dis lui, Ce'mi dīoi bun? nimeni nu este bun, fără numai unul, Dumne-deu.

19. Poruncele ști, Să nu preacurvești, ■ nu uici, ■ nu furi,

Să nu mărturisești mărturie min-cinoasă, Să nu răpești, Cinstește pre tatăl tău și pre muma ta.

20. Iar el răspundēnd, a dis lui, Învățătorule, toate acestea le am păzit din tinerețele mele.

21. Iar Iisus căutānd spre el 'l ■ iubit pre dēnsul, și a dis lui, Încă una îți lipsește: mergi, vinde 'ți câte ai, și le dă săracilor, și vei avea comoară în cer: și luānd orucea, vino, urmează mie.

22. Iar el întristāndu-se de cu-ventul acesta, s'a dus mahnit: pentru că ■ avuți multe.

23. ■ Și căutānd împrejur Iisus, ■ dis ucenicilor săi, Cāt de ane-voe vor intra întru împărăția lui Dumne-deu cei ce au avuți?

24. Iar ucenicii s'au spāimāntat de cuvintele lui. Iar Iisus iarăși răspundēnd, le ■ dis lor, Fiilor, cāt de ane-voe este să între întru împărăția lui Dumne-deu cei ce ■ nādājduesc întru avuți?

25. Mai lesne este a trece că-mila prin urechiera acului, de cāt bogatul ■ intra întru împărăția lui Dumne-deu.

26. Iar ■ mai mult se îngro-zia-și, dīcēnd unui cătră altul, Și cine poate să se mântuească?

27. Și căutānd Iisus la dēnsul, ■ dis, La oameni este cu neputință, dar nu ■ Dumne-deu: că la Dumne-deu toate sunt ■ pu-tință.

28. ■ Și ■ început Petru a dīce lui, ■ noi am lăsat toate, și am urmat ție.

29. Și răspundēnd Iisus a dis, Amin grăesc voă, Nimeni nu este ■ 'și ■ lăsat casă, sau frați,

sau surori, sau tata, sau mama, sau muiere, sau feciori, sau holde, pentru mine si pentru evanghelie,

30. Si sa nu lee insutite in vremea aceasta, case, si frati, si surori, si tata, si mama, si feciori, si holde, cu goniri; si in veacul cel viitor viața veșnică.

31. Si mulți d'întîi vor fi pre urmă; si de pre urmă întîi.

32. Si erau pre cale suindu-se in Ierusalim; si mergea Iisus inaintea lor: iar el se spăimânta; si mergend după dînsul, le era frică. Si luand iarăși pre cel doi-apre-dece, incepui a le spune lor cele erau să i întem-ple lui,

33. Dicend, Iată, ne suim in Ierusalim; si Fiul omului da arhierilor si cărturarilor; si 'l judeca pre el spre moarte, si 'l vor da pre el Neamurilor:

34. Si 'l vor batjocori pre el, si 'l vor bate pre el, si 'l vor scuipi, si 'l vor omori pre el: si treia zi va învia:

35. Si venit la el Iacov si Ioan, fiii lui Zevedei, dicend, Iu-vățătorule, voim ca ceea ce cere să ne faci noă.

36. Iar el dîs lor, Ce voiți să vă fac voă?

37. Iar el a dîs lui, Dă-ne noă ca să ședem unul d'a dreapta ta, si altul d'a stînga ta, intru slava ta.

38. Iar Iisus le dîs lor, Nu știți cereți: puteți să beți paharul eă beă si cu botezul cu eă mă botez vă botezați?

39. Iar el a dîs lui, Putem. Iar Iisus dîs lor, Paharul pre eă beă, adevărat îl veți bea; si cu botezul care eă mă botez, vă veți boteza:

40. Iar ședea d'a dreapta si d'a stînga mea nu este al meu da; ci se da celor pentru caril s'a gătit.

41. Si audind aceasta cei deose, a început a mânia pre Iacov si pre Ioan.

42. Iar Iisus chiemându'l pre dînsul la sine, le dîs lor, Știți că celor li se pare împărăteso Neamurile, le stăpăneso pre ele; si cei mai mari lor le domneso p dînsesele.

43. Iar intru voi nu va fi așa: ci care va vrea să fie mai mare intru voi, fie voă slugă.

44. Si va vrea să fie intru voi întîi, să fie tutulor slugă.

45. Pentru că si Fiul omului n'a venit 'l slujească lui, ci ca slujască el, si să 'și deo sufletul sōu rēsoompărare pentru mulți.

46. Si a venit in Ierihon: si esind el din Ierihon si ucenicii lui si norod mult, Vartimef orbul, fiul lui Timei, ședea lingă cale cerșind.

47. Si audind că Iisus Nazari-neanul este, incepui a striga, si dice, Iisuse, Fiul lui David, miluește-mă.

48. Si 'l certaui pre dînsul mulți să tacă: iar el cu mult mai virtos striga, Fiul lui David, miluește-mă.

49. Si stând Iisus, a dîs să 'l chieame pre el. Si a chieamat pre

**orbul, dîcîndu'î lui, Indrăzneşte,
scoală-te; oă te chiamă.**

50. Iar el, lepădându'si haina
sa, s'a sculat, și ■ venit la Iisus.

61. Și răspundând Iisus, 'I a
 ȋis lui, Ce voești să'ți fac ție?
 I orbul T ■ ȋis lui, Invățăto-
 rule, ca să vėd.

52. Iar Iisus 'I ■ dis în I, Mergi;
credința ■ te a mântuit. Și in-
dată a vădut, și a mers după
Iisus în cale.

CAPITOLUL XI

Și când s'au apropiat de Ierusalim, în Vitefaghi și Vitania. ~~pe~~ muntele Maslinilor, a trimis doi din ucenicii săi,

2. Și ■ ziua lor, Mergeți în sa-
tul ■ este înaintea voastră: și
îndată intrând într'înoul, veți afla
■ legat, pre ■ nimeni
din oameni n'a sedut; deslegân-
du'l pr ■ el, să ' / aduceți.

8. Și de ■■ ■■ dice voă cineva, Căoi faceți aceasta? ■■ ■■ diceți, că Domnului trebuie; și numai de cât îl ■■ trimete pre el aici.

4. Și auz mers, și auz aflat mân-
zul legat lingă ușa afară la răs-
pintie; și 'l auz deslegat pre el.

b. Iar unul din cei ce stau acolo, auzis lor, Ce faceți de deslegați mánzul?

6. Iar ei au dat lor precum le poruncise Iisus: și 'i au lăsat pre ei.

7. Și aș adus mînzul la Iisus,
și 'și aș pus pre el haîncele lor;
și aș sedut pînă dînsul.

8. Și mulți așterneau veșmintele lor pe cale: iar alții tăiau

stălpări din oopaci, și le așter-
neau pre cale.

9. Și cel ■ mergeau înainte, și cel ce venia în urmă, striga, zicând, Osanna; Bine este cuvântul cel ce vine întru numele Domnului:

10. Bine este cuvântul împărăția, ■■■ vine întru numele Domnului, a părintelui nostru David: Osanna întru cel de ■■■

11. Și a intrat Iisus în Ierusalim, și în biserică: și după ■
■ vădut toate, fiind vremea în
de sară, ■ eșit la Vitania cu cel
doi-spre-zece.

12. 7. Și a doua zi, eșind ei din Vitania, ■ flămândit;

13. Și vădând un smochin de departe având frunze, a venit, ca doară va afla ceva într'insul: și venind la el, nimic n'a aflat fără numai frunze; că încă era

14. Și răspundând Iisus, ■ dis-
luși, De ■ ■ ■ ■ ■ înainte nimeni să
nu mai mănânce rod din tine
în veac. Și audiați ucenicii lui.

15. „Și ■■■ venit în Ierusalim: și intrând lăsat în biserică, ■ început a scoate pre cel ■ vindeau și cumpăra în biserică, și mesele schimbătorilor de bani, și scaunele celor ce vindeau porumbi le a răsturnat;

16. Și nu lăsa să poarte cineva
■ prin biserică.

17. Și învăța, dicând lor, Adu-
mă este scris, Casa mea, casă de
rugăciune ■ va chema întru
toate neamurile? iar voi ■ ați
făcut pesteră tâlharilor.

18. Si aŭ audit cãrturaril si

arhieriei, și căuta în chip 'l
fi pierdut pre el: că temeau
de densul, căci tot norodul se
mira de învățătura lui.

19. Și dacă s'a făcut sară, eșit afară din cetate.

20. Și doia trecând, a vădut smochinul uscat din rădăcină.

21. Și aducându'și aminte Petru 'l a dis lui, învățătorule, veți, smochinul pe care 'l ai blăstămat n'a uscat.

22. Și răspundând Iisus, a dis lor, Aveți credință în Dumnezeu.

23. Că amin dăc voă, Că oela ce ar dăce muntelui acestuia, tădică-te, și te aruncă în mare; și nu se va îndoi întru inima sa, oi crede că va dăce va fi; și va lă orî-ce va dăce.

24. Pentru aceasta dăc voă, Toate câte cereți, rugându-vă, să credeți că veți lua, și va fi voă.

25. Și când stați de vă rugați, ertați orî-ce aveți asupra oulva: și Tatăl vostru cel din ceruri să erte voă greșalele voastre.

26. Iar dacă voi nu veți erta, nici Tatăl vostru cel din ceruri nu vă erta voă greșalele voastre.

27. Și aș venit iarăși în Ierusalim: și umblând el prin biserică, aș venit la densul arhieriei, și cărturarilor, și bătrânii,

28. Și aș dis lui, Cu ce putere faci acestea? și cine 'ți a dat ție puterea aceasta ca să faci acestea?

29. Iar Iisus răspundând, a dis lor, Intreba-voi și eu pre voi un cuvânt, și să'mi răspun-

deți mie, și voiți spune și voă cu putere fac acestea.

30. Botezul lui Ioan din fost, sau de la oameni? răspun- deți'mi mie.

31. Și el ougetaș întru sine, dăcând, De dăce, Din cer; va dăce, Pentru ce dar n'aș oreșut lui?

32. Iar de dăce, De la oameni; se temeau de norod: toți aveau pre Ioan, ou adevărat prooroc fost.

33. Și răspundând, dis lui Iisus, Nu știm. Și Iisus răspun- dând a dis lor, Nici eu nu voiți spune voă cu ce putere fac a- cestea.

CAPITOLUL XII.

Si început în pilde grăi lor. Un om sădit vie, și o a îngrădit împrejur ou gard, și a săpat într'însa teasc, și zidit turn, și o a dat p ea lucră- torilor, și s'a dus departe.

2. Și la vreme a trimes slugă la lucrători, ca lee de la lucrători din rodul viei.

3. Iar el apucându' pre den- sul, 'l aș bătut, și 'l aș trimes deșert.

4. Și iarăși a trimes cătră'den- si pre altă slugă; și pre acela bătându'l ou pietre, 'l aș sfă- rămat capul, și 'l aș trimes ocărit.

5. Și iarăși a trimes pre altul; și pre acela 'l aș omorit, și pre alții mulți; pre unii bătându'l, pre alții omorându'l.

6. Decă având încă un fiu, iu-

bit al său, 'l a trimes și pre acela mai pre urmă la el, dîcînd, Se vor rușina de fiul meu.

7. Iar lucrătorii aceia au dîs între sine. Acesta este moștenitorul; veniți ■ 'l ucidem pre el, și va fi moșia ■ noastră.

8. Și apucându'l pre el 'l au omorît, ■ 'l au ■ afară din vie.

9. Ce dar ■ face stăpînul viei? veni-va și ■ pierde pre lucrătorii aceia, și viea o va da altora.

10. Adu nioi scriptura aceasta n'ați cetit, Piatra care nu o au băgat în samă ziditorii, aceasta s'a făcut în capul unghiului:

11. De la Domnul s'a făcut aceasta, și este minunată întru ochii noștri?

12. Și căutați să 'l prindă pre el, și ■ de norod: căci au ■ împotriva lor ■ dîs pilda: și lăsându'l pre el, s'au dus.

13. Și ■ trimes către dînsul pre unul din Iarisei și din Irodiani. ■ să 'l prindă pre el în cuvînt.

14. Iar ■ venind 'l au dîs lui, Învățătorule, știm că adevărat ești, și nu 'ți este ție grijă de nimeni: că nu cauți în fața oamenilor, ci întru adevăr calea lui Dumnezeu înveți: Se cade ■ da dajdie Chesarului, sau nu?

15. Să dăm, sau să nu dăm? Iar el știind fățarnicia lor, ■ dîs lor, Ce ■ ispitiți? aduceți-mi un dinar să 'l ved.

16. Iar ■ 'l adus. Și a dîs lor, Al cui este chipul acesta

și scriptura cea de pre el? Și el 'l au dîs lui, Ale Chesarului.

17. Și răspundînd Iisus, a dîs lor, Dați înapoi pre cele ce sînt ale Chesarului, Chesarului; și pre cele ■ sînt ale lui Dumnezeu, lui Dumnezeu. Și s'au mirat de dînsul.

18. Și ■ venit la dînsul Sadducheii, cari dîc că nu este înviere; și 'l au întrebat pre el, dîcînd,

19. Învățătorule, Moisi ■ scris noă, De va muri fratele culva, și 'l va rămînea mulierea, și feciori nu ■ lăsa, să iee fratele lui pre mulierea lui, și să redico sămînta fratelui său.

20. Deci șapte frați au fost: și cel d'întîi a luat muliere, și murind n'a lăsat sămîntă.

21. Și al doilea o a luat pre dînsa, și ■ murit, și nici acela n'a lăsat sămîntă: și al treilea așijderea.

22. Și o au luat pre dînsa toți șapte, și n'au lăsat sămîntă: iar mai pre urmă de toți a murit și mulierea..

23. Deci la înviere, cînd vor învia, al căruia dintr'înșii va ■ mulierea? că toți șapte o au avut pre ■ mulere.

24. Și răspundînd Iisus, ■ dîs lor, Adu nu pentru aceasta vî rătăciți, neștiind scripturele, nioi puterea lui Dumnezeu?

25. Că după ■ vor învia din morți, nici se vor însura, nici ■ vor mărita; ci vor fi ■ ingeri în ceruri.

26. Iar pentru morți, ■ se vor scula: au n'ați cetit în ■

tea lui Moisi, la rug ■ ■ ■ 'I a
grăit Dumnezeu lui, zicând, Eu
sînt Dumnezeu lui Avraam, și
Dumnezeul lui Isaac, și Dum-
nezeul lui Iacov?

27. Nu este Dumnezeu al
morților, ci Dumnezeu al viilor:
deci voi mult vă rătăciți.

28. ■ ■ ■ Și apropiindu-se unul
din cărturari, care auțise pre
el prigonindu-se ■ ■ ■ dînsul, și
vedînd că bine le a răspuns lor,
'I ■ ■ ■ întrebă pre el, Care po-
runcă este mai întîiu de toate?

■ ■ ■ Iar Iisus 'I ■ ■ ■ răspuns lui,
Mai întîiu de toate poruncele
este, Auzi, Israile; Domnul Dum-
nezeul nostru, este un Domn.

30. Și să iubești pre Domnul
Dumnezeul tău din toată inima
ta, și din tot sufletul tău, și din
■ ■ ■ ougetul tău, și din toată
puterea ta: aceasta este porunca
■ ■ ■ d'întîiu.

31. Iar ■ ■ ■ doă, ■ ■ ■ ace-
leia este aceasta, Să iubești pre
aproapele tău, ca însuși pre tine.
Mai mare de cât acestea altă
poruncă nu este.

32. Și a zis lui cărturarul,
Bine, învățătorule, adevărat ai
zis: că unul este Dumnezeu;
și nu este altul afară de dînsul:

33. Și a 'I iubi pre el din toată
inima, și din tot ougetul, și din
tot sufletul, și din toată pute-
rea, și ■ ■ ■ iubi pre aproapele ca
insuși pre sine, mai mult este
de cât toate prinoasele și jert-
vele.

34. Iar Iisus vedînd că ■ ■ ■ in-
țelepciune ■ ■ ■ răspuns, 'I ■ ■ ■ zis
lui, Nu ești departe de împă-

răția lui Dumnezeu. Si nimeni
mai mult nu îndrăznea să 'I în-
trebe pre el.

35. ■ ■ ■ Și răspundînd Iisus ■ ■ ■
zis, învățînd în biserică, Cum
zic cărturarii ■ ■ ■ Hristos este
Fiul lui David?

36. Că însuși David ■ ■ ■ zis cu
Duhul Sfînt, Zis-a Domnul Dom-
nului meu, Șezi d'a dreapta mea,
până ce voi pune pre vrăj-
mași ■ ■ ■ așternut picioarelor
tale.

37. Deci însuși David îl nu-
mește pre ■ ■ ■ Domn; și de unde
dară este fiu al lui? Si norodul
cel mult asculta pre el cu dul-
ceață.

38. ■ ■ ■ Și grăia lor întru învă-
țătura sa, Păziți-vă de cărturari,
cărora le place ■ ■ ■ umbla în haine
lungi, și iubesc închinăciunile
prin tîrguri.

39. Și scaunele cele mai de
sus în sinagoguri, și șederile
cele mai întîiu la ospete:

40. Carii mînăncă casele vă-
duvelor, și cu pricină îndelung
se roagă: aceștia vor lua mai
grea osîndă.

41. ■ ■ ■ Și ședînd Iisus în preajma
gazofilachiei, privia cum arunca
norodul bani în gazofilachie; și
mulți bogați aruncau multe.

42. Și venind o văduvă să-
racă, a aruncat doi filiarî, ce
este un codrant.

43. Și obîiemînd pre ucenicii
sîi, le a zis lor, Amin zic voă,
Că această văduvă săracă, ■ ■ ■ a-
runcat mai mult de cât toți cei
■ ■ ■ au aruncat în gazofilachie.

44. Că toți aceia din prino-

MARCO, XIII.

sința lor să aruncat; iar aceasta din lipsa sa, toate câte ■ avut a aruncat, toată averea sa.

CAPITOLUL XIII.

Si eșind el din biserică ■ dis-
pulsul unul din ucenicii lui. In-
vățătorule, veți ce fel de pietre
și ce fel de zidiri!

2. Și răspundând Iisus ■ dis-
pulsul, Veți aceste zidiri mari? nu
va rămânea aici piatră pre pia-
tră, care să nu ■ răsipească.

3. Și ședând el pre muntele
Maslinilor în preajma bisericei,
l'au întrebat pre dânsul deosebi
Petru și Iacov și Ioan și An-
drei.

4. Spune noă, când vor fi a-
■? și ce semn va fi când
se vor săvârși ■ toate?

5. Iar Iisus răspundând lor, ■
început ■ dice, Căutați ■ ■ nu
■ înșele pre voi cineva:

6. Că mulți vor veni intru nu-
mele meu, dicând, Eu sunt *Hris-*
tos; și pre mulți vor înșela.

7. Iar când veți auzi de răs-
boae și de vești de răsboae, să
nu vă spăimântați: că se cuvine
să fie acestea; ci încă nu va fi
sfârșitul.

8. Că ■ va scula ■ preste
neam, și împărăție preste împă-
răție: și vor ■ cutremuri pre a-
locurea, și vor fi foamete și tur-
burări: începuturi ale durerilor
sunt acestea.

9. Ți Deoi păziți-vă pre voi lu-
și-vă: că vă vor da pre voi în
soboară; și în adunări veți fi bă-
tuți: și înaintea domnilor și a

împăraților veți ■ pentru mine,
spre mărturie lor.

10. Și în toate neamurile ■
cuvine mai întâi ■ ■ propo-
veduească evanghelia.

11. Iar când vă vor duce pre
voi, dându-vă, ■ nu vă grijiți
mai înainte ce veți grăi, nici să
cugetați: ci ■ ce ■ da voă
într'acel oas, ■ să grăiți: ■
nu voi sînteți oei ce grăiți, ci
Duhul Sfînt.

12. Și va da frate pre frate
spre moarte, și tată pre fiu; și
se vor scula fiii asupra părinți-
lor, și Ți vor omori pre ei.

13. Și veți fi urîți de toți pentru
numele meu: iar cel ce va răbda
până ■ sfârșit, acela ■ va mîntui.

14. Ți Iar când veți vedea urî-
ciunea pustierei, ■ s'a dis de
Daniil prorocul, stînd unde nu
se cuvine, (cela ce cetește să în-
țeleagă,) atunci cel ce vor fi în
Iudeea să fugă la munți.

15. Și oia ce ■ fi pre casă
■ nu ■ pogoare în casă, nici
să intre, ■ iee ceva din casa sa.

16. ■ oia ce ■ fi în câmp
să nu ■ întoarcă înapoi, ■ și
iee halna ■

17. Iar val oelor ■ vor ■
în pîntece, și oelor ce vor ■ pleca
în zilele acelea!

18. Ci rugați-vă ■ să nu fie
fuga voastră iarna.

19. Că va ■ fi zilele acelea
decăz ■ acela, care n'a fost din
începutul zidirei ■ a zidit Dum-
neșeu, până acum, și nici va
mai fi.

20. Și de nu ■ ■ scurtat Dom-
nul zilele acelea, nu s'ar fi mân-

MARCO, XIV.

tuit nioi ■■■ trup; ci pentru oei
aleei, pre oarii 'i a alea, va souria
dilele acelea.

21. Și atunci de ■■ dăce voă
cineva, iată, aici este Hristos;
sau, iată, acolo; ■■ nu credeți;

22. Că ■ vor scula Hristoși
mincinoși și prooroci mincinoși,
și vor da semne și minuni, ca
■ înșele, de ■ fi cu putință, și
pre cei aleși.

23. Iar voi vă păziți: că iată, mai înainte am spus voă toate.

24. 7 Ci în zilele acelea, după
neocazul acela, soarele se va in-
tuneca, și luna ■■ 'rī va da lu-
mina sa, v

25. Și stelele cerului vor cădea,
și puterile cele din ceruri se vor
clăti.

26. Și atunci vor vedea pre Fiul omului venind pre nori cu putere și cu slavă multă.

27. Și atunci va trimite pre-ingerii săi, și va aduna pre-aleși ai săi din cele patru vânturi, de la marginea pământului până la marginea cerului.

28. Iar de la smochin vă învățați pildă; Când mlădița lui este moale, și infrundește, știți că aproape este vara:

29. Aşa şi voi, când veţi vedea
acestea făcându-se, ■ ştiţi că ■
proape este, lângă uşă.

30. Amin grăesc voă, că nu
trece neamul acesta, până
când toate acestea vor fi.

31. Cerul și pământul vor trece: iar cuvintele mele nu vor trece.

32. „Iar de ziua aceea și de
ceasul acela, nimeni nu știe, nici

**Îngerii oarî sînt în cer, noi Fiul,
fără numai Tatăl.**

33. Păziți-vă, priveghiați și vă rugați: că nu știți când ■ veni
■ aceea.

84. Că *Fiul omului* este ca un
 om ce se duce departe, lăsându'și
 casa sa, și dând slugelor sale pu-
 tere, și fie-oăruia lucrul lui, și
 portarului poruncește ca să pri-
 vegheze.

35. Priveghiați dar: că nu știți
când va veni Domnul casei, sara,
sau la miezul nopții, sau la cân-
tatul cocosilor, sau dimineața :

36. Ca nu cumva venind fără de veste, să vă afle pre voi dormind.

237. Iar cele ce voă dic, tutulor
dic, Priveghiati.

CAPITOLUL XIV.

Si erau paștele și azimele după
doă zile: și căutaū arhierii
și cărturarii cum pre el ■ vi-
clesug prindēdu'l, ■ 'l omoare.

2. Iar **diceau**, **Nu** la praznic, ca
■ **nu** fie turburare întru norod.

3. Și fiind el în Vitania în
 ■ lui Simon leprosul, și se-
 dînd el, a venit o mulier avînd un
 vas de alabastru cu mir de nard
 de credință, de mult preț; și sfă-
 rămînd vasul, 'l ■ turnat pre
 capul lui.

4. Și erau unii de le părea rău întru sine și diceau, Pentru ce faci această pagubă a mîrului?

6. Că se putea vinde acesta
mai mult de cât trei sute de di-
nari, și să le dea săracilor. Și se
răstiau asupra ei.

MARCO, XIV.

6. Iar Iisus a zis, Lăsați-o pre dânsa; pentru ce îl faceți el supărare? că bun lucru a făcut cu mine.

7. Pentru că pre săraci pururea îl aveți voi, și când veți vrea puteți a le face lor bine: iar pre mine nu mă aveți pururea.

8. Aceasta a avut a făcut: mai înainte a apucat de a uns trupul meu spre îngropare.

9. Amin grăesc voă, Ori unde a va propovedui evanghelia a-aceasta în toată lumea, și ceea ce a făcut ea se va povesti spre pomenirea ei.

10. Și Iuda Iscarioteanul, unul din cei doi-spre-dece, a mers la arhieroi, ca 'l vină pre el lor.

11. Iar el auzind aceasta s-a bucurat, și 'l a făgăduit lui 'l dea ban. Și căuta cum în vreme cu prilej 'l ar da pre el lor.

12. Și în ziua cea d'inteiu a uzinelor, când jertviau paștele, a zis către dânsul ucenicilor lui, Unde voești a mergem să gătim ca să mănâncăm paștele?

13. Și a trimis doi din ucenicilor săi, și le a zis lor, Mergeți în cetate, și va întimpina pre voi un om ducând un de lut cu apă: mergeți după dânsul.

14. Și ori unde va intra, diceți stăpânului casei, Invățătorul dice, Unde este sălășul, intru a să mănâncăm paștele cu ucenicilor mei?

15. Și el a arăta voă un foisor mare, așternut gata, acolo gătiți noă.

16. Și așit ucenicii lui, și aș venit în cetate, și aș aflat precum le disese lor: și aș gătit paștele.

17. Și făcându-se sară, a venit cu cei doi-spre-dece.

18. Și ședând el și mâncând, a zis Iisus, Amin dic voă, Unul din voi va mă vină, cel ce mănâncă cu mine.

19. Iar el a început a se întrista, și a dice lui unul câte unul, Nu cumva sunt eu? și altul, Nu cumva sunt eu?

20. Iar el răspundând a zis lor, Unul din doi spre-dece este, care întinge cu mine în blid,

21. Fiul omului va merge, precum este scris pentru dânsul: dar voi omului aceluia prin care fiul omului se vinde mai bine ar a fost lui de nu s'ar născut omul acela.

22. Și mâncând el, a luat lișă pâine, și blagoslovind a frânt, și a dat lor, și a zis, Luați, mâncați: este trupul meu.

23. Și luând paharul, mulțumind, a dat lor: și aș bătut dintr'însul toți.

24. Și a zis lor, Aceasta sângere meu al legii celei nouă, care pentru mulți a varsă.

25. Amin dic voă, De nu voi mai ben din roada viței, până în ziua aceea, când o voi bea pre nouă întru împărăția lui Dumnezeu.

26. Și dând îndă, aș eșt în muntele Maslinilor.

27. Și a zis lor Iisus, Toți veți sminti întru mine în noap-

aceasta: că scris este, Rato-
voi păstorul, și se vor răsi-
pici.

28. Dar după voi învia,
voi merge mai înainte de voi
în Galileea.

29. Iar Petru și discipul. De și
toți vor sminti, iar eu nu.

30. Și a discipul lui, Amin
dică ție, Că tu astăzi, în noaptea
aceasta, mai înainte de cănta
ocoșul de două ori, te vei le-
păda de mine de trei ori.

31. Iar el cu mult mai virtos
dicea, De mi s'ar întempla
muri cu tine, nu mă voi lepă-
da de tine. Asemenea încă și
toți diceau.

32. Și a venit în saul și că-
rui nume este Ghetanani,
discipul ucenicilor săi, și
până mă voi ruga.

33. Și a luat pre Petru și
pre Iacov și pre Iohana cu sine,
și a început se spălmănta și
a se măhni;

34. Și a discipul lor, Intristat este
sufletul meu până la moarte:
rămâneți aici, și priveghiați.

35. Și mergând puțin mai
înainte, a căzut pre pământ și
se ruga, ca, de este cu putință,
treacă de la dânsul acea
noaptea.

36. Și dicea, Avva, Părinte,
tute sunt cu putință ție; treci
de la mine paharul acesta; însă
nu ceea ce vreau eu, ci ceea ce
vrei tu.

37. Și a venit, și l'a găsit
pre el dormind, și a discipul
lui Petru, Simone, dormi? pu-
tuși un să priveghezi?

38. Priveghiați și vă rugați,
ca să intrați în ispită. Că
duhul osîrduitor, iar trupul
neputincios.

39. Și iarăși mergând, s'a ru-
gat, același cuvânt dicând.

40. Și întorcându-se l'a aflat
pre dânsii iarăși dormind, erau
ochii lor îngreuați, și nu
știa ce să răspundă lui.

41. Și a venit treia oară, și
a discipul lor, Dormiți de acum și
vă odihniți; destul este, venit
ceasul; iată, se Fiul omului
în mâinile păcătoșilor.

42. Sculați-vă, mergem;
iată cel m'a vîndut s'a apro-
piat.

43. Și numai de cât, înco-
rind el, venit Iuda, unul
din cei doi-spre-dece, și cu el
hoțod mult cu săbil și cu fuști,
de la arhierul și cărturarii și bă-
trânii.

44. Și dedese cel ce vînduse
pre el semnul lor, dicând, Pre
care voi săruta, acela este;
prindeți-l pre el, și l' ducoți
pază.

45. Și venind, s'a apro-
piat de el, și l'a discipul lui, învâ-
țătorule, învățătorule; și l'a
sărutat pre el.

46. Și la și a pus mâinele
pre el, și l'a prins.

47. Iar unul din cei
lîngă el, scoțînd sabiea, a lovit
pre sluga arhierului, și l'a
tăiat urechile lui.

48. Și răspundînd Iesus, disci-
pul lor, Că la un tâlhar ați eșit cu
săbil și cu fuști, prin-
deți?

MARCO, XIV.

49. În toate zilele am fost la voi în biserică învățând, și nu m'ați prins: ci ■ ■ ■ împlinească scripturile.

50. Și lăsându-l pre el toți, a fugit.

51. Iar un tînăr ■ ■ ■ mergea după el, îmbrăcat ■ giulgiu pre trupul gol; și l'a prins pre el tineril:

52. Iar el lăsând giulgiul, gol ■ fugit de la el.

53. ■ ■ ■ Și ■ ■ ■ dus pre Iisus la arhiereul: și s'a adunat ■ densusul toți arhierail și bătrânii și cărturaril.

54. Iar Petru de departe mergea după el, până în curtea arhiereului: și se așeză împreună cu slugile, și se încălzea la foc.

55. Iar arhierail și tot statul căntau împotriva lui Iisus mărturie ca să-l omoare; și nu afla.

56. Că mulți mărturiseau minciună asupra lui, și nu erau a ■ ■ ■ mărturiile lor.

57. Și unii sculându-se a mărturisit minciună asupra lui, grăind,

58. Noi l'am auzit pre el, dicând, Eu voi strica această biserică făcută de mâini, și în trei zile alta nefăcută de mâini voi zidi.

59. Și nici așa nu era asemenea mărturia lor.

60. Și sculându-se arhiereul în mijloc, ■ ■ ■ întrebat pre Iisus, dicând, Nimic nu răspunzi? ce mărturisesc aceștia asupra ta?

61. Iar el tăcea, și nimic nu răspundea. Iarăși l'a întrebat

pre el arhiereul, și l'a zis lui, A tu ești Iristosul, Fiul celui Bine-Cuvântat?

62. Iar Iisus a zis, Eu sunt: și veți vedea pre Fiul omului ședând d'a dreapta puterii, și venind cu norii cerului.

63. Iar arhiereul rumpendu-și hainele sale, a zis, (Ce ne mai trebuiesc noi alte mărturii?

64. Ați auzit hula: ce vi ■ ■ ■ pare voă? Iar ■ ■ ■ toți l' ■ ■ ■ judecat pre el că este vinovat morții.

65. Și a început unii ■ ■ ■ scuipa pre el, și ■ ■ ■ l'acoperi fața lui, și a l' bătut ■ ■ ■ pumnul, și a zice lui, Proorocește: și slugile îl bătău pre el cu palme preste obraz.

66. ■ ■ ■ Și fiind Petru jos în curte a venit una din slujnicele arhiereului:

67. Și vădend pre Petru încăldindu-se, căutând la el, a zis, Și tu erai cu Iisus Nazarineanul.

68. Iar el s'a lepădat, dicând, Nu știu, nici pricep ce grăești tu, și a eșit afară înaintea curții; și a cântat cocoșul.

69. Și slujnica vădendu-l pre el iarăși, a început ■ ■ ■ dice celor ce stău acolo, Acesta dintr'înșii este.

70. Iar el iarăși s'a lepădat. Și preste puțin, iarăși cei ce stău acolo ■ ■ ■ zis lui Petru, Adevărat dintr'înșii ești: că Galilean ești, și graul tău samănă.

71. Iar el ■ ■ ■ început ■ ■ ■ blăstăma și a ■ ■ ■ jura, dicând, Nu știu pre omul acesta ■ ■ ■ dicet.

MARCO, XV.

72. Și a doua oară a cântat cocoșul. Și 'și adus aminte Petru de cuvântul care 'l a dat lui, înainte de ce va cânta cocoșul de două ori, te vei lepăda de mine trei ori. Și a început a plânge.

CAPITOLUL XV.

1. Și îndată dimineata s'at făcând arhierii cu bătrânii și cărturarilor și toată adunarea, și legând pre Iisus, 'l a dus, și 'l a dat lui Pilat.

2. Și 'l a întrebat pre el Pilat, Tu ești împăratul iudeilor? Iar el răspundând, a dat lui. Tu zici.

3. Și multe grăiaș asupra arhierii.

4. Iar Pilat iarăși 'l a întrebat pre el, zicând, Nimic nu răspunzi? vezi câte mărturisesc asupra ta.

5. Iar Iisus mai mult nimic n'a răspuns; cât mira Pilat.

6. Iar praznicul acela le slobodia lor câte un vinovat, pre care cereau ei.

7. Și era unul 'l numia Varavva, cu soțiile lui prins, în zarvă ucidere făcuse.

8. Și strigând norodul a început precum pururea le făcea lor.

9. Iar Pilat le a răspuns lor, zicând, Voiți să slobodească voă pre împăratul iudeilor?

10. Că știa pentru pizmă 'l a dat pre el arhierii.

11. Iar arhierii au îndemnat

pre norod, să virtos pre Varavva le slobodească lor.

12. Iar Pilat răspundând, iarăși le a dat lor, Dar ce voiți să fac acestuia pre care ziceți împăratul iudeilor?

13. Iar iarăși strigat, Răstignește-l pre el.

14. Iar Pilat le a dat lor, Dar ce rău a făcut? Iar ei mai virs strigau, Răstignește-l pre el.

15. Iar Pilat vrind pre norodului, le a slobodit lor pre Varavva, și pre Iisus bătându-l, 'l a dat se răstignească.

16. Iar ostașii 'l au adus pre el în lăuntrul curței, ce este Divan; și au adunat ostea.

17. Și 'l au îmbrăcat pre el în porfiră, și împletind cunună de spini, 'l au pus lui.

18. Și au început a se închina lui, zicând, Bucură-te, împăratul iudeilor!

19. Și 'l bătău preste cap cu trestie, și 'l sculptă pre el, și puindu-se în genunchi închinau lui.

20. Și după ce batjocorit pre el, au deosebit pre el porfira, și 'l au îmbrăcat în hainele sale, și 'l a dus pre el să răstignească.

21. Și au silit pre oare-care, Simon, Chirinean, ce trecea, venind din țarină, tatăl lui Alexandru și al lui Rufu, să ducă lui.

22. Și 'l au adus pre el la locul Golgota, care tălmăcește, Locul căpăținei.

MARCO, XV.

29. Și Ț a dat lui să bée vin
amestecat ou amirnă: iar el n'a
luat.

· 24. Și răstignindu-l pre el, aŭ împărțit hainele lui, aruncând sorți pre dânselo, cine ce va lua.

20. Și era ceasul al treilea și
'l aŭ răstignit pre el.

26. Și era scrișoarea pricinii lui
sorisă, ÎMPĂRATUL IUDEILOR.

27. Și împreună cu densul să
răstignit doi tâlhari; unul d'a
dreapta, și altul d'a stânga lui.

28. Și s'a împlinit scriitura
— dice, Și cu cel fără de lege
s'a socotit.

29. Și oel ce trecea în huliă
pre el, clătind cu capetele lor,
și dicând, Uă ! oel se strică bi-
serica, și în trei zile e zidită.

80. Ma [redacted] pre tine in
cuti, si te poartă pe cruce.

31. Așadar și arhierii
lăudându-l în joc, diceau unul că-
lăudându-l împreună cu cărturarii.
Pre alții a mântuit ; iar pre sine
nu poate să se mântuească.

4. Să. Hristos Impăratul lui Is-
rail pogoare-se acum de pre-
cruce, ca să vedem și să credem
într'însul. Și cei ce erau impre-
ună cu el 'răstigniți îl ocăriau
pre el.

1939. Iar când a fost ceasul al șaselea, întineric s'a făcut pres-
te tot pământul până la al
noălea ceas.

84. Iar în ceasul al noălea
strigat Iisus cu glas mare di-
când, ELOI, ELOI, LAMA SAVAH-
TANI? ■ ■ ■■ tilcuindu-se, Dum-
neşorul meu, Dumneşorul meu,
pentru ce m'ai lăsat ?

35. Iar unul din cei ~~ce~~ sta
acolo auzind, zicea, Iată pro
fete strigă.

36. Și alergând unul și umplând un burete de oțet, și puindu-l într-o trestie, îl adăpa pre el, zicând, Lăsați; să vedem auz veni-va Ilie să 'l pogoare pre el.

37. Iar lista slobodind glas mare, 'si ■ dat duhul.

**48. Și catapetazma bisericii
s'a rupt în două, de sus până jos.**

39. Și vedând cutașul, cel
ce sta în preajma lui, oă zău
strigând 'și ■ dat duhul, ■ dis,
Cu adevărat omul acesta fidi
al lui Dumnezeu ■ fost.

174. Și erau și muleri de de-
serte privind: între care era
Maria Magdalena, și Maria muma
lui Iacov celui mic și al lui Iosie,
și Salomi ;

41. (Care și, când — în Ga-
lileea, mergea după el, și slu-
giau lui;) și altele multe —
suisoră cu el în Ierusalim.

42. 71 Și iată sară făcându-se,
de [] [] [] vineri, care
este mai înainte de sâmbătă,

43. A venit Iosif din Arimatea, sfetnic cu bun chip, care și acela era așteptând împărăția lui Dumnezeu, și îndrăznind a intrat la Pilat, și a cerut trupul lui Iisus.

44. Iar Pilat s'a mirat de ■
murit așa curând: și ohiemând
pre sutașul, 'l ■ întrebat pre
dânsul de ■ murit de mult.

43. Și înțelegând de la suta-
sul, ■ dăruit lui Iosif trupul.

46. Și ouspărând giulgiu, și

MARCO, XVI.

pozorindu-l pre el, 'l a înfăşu-
■ cu giulgiul, şi 'l a pus în
mormint, care era săpat în
piatră, şi ■ prăvălit o piatră pre
uşa mormintului.

47. Iar Maria Magdalena şi
Maria ■ lui Iosie priviau unde
'l pun.

CAPITOLUL XVI.

Si dacă ■ trecut sâmbăta,
Maria Magdalena, şi Maria lui
Iacov, şi Salomi, au cumpărat
mirezme ■ să mergă ■ 'l
ungă pre el.

2. Si foarte de dimineaţă în
dîia ■ d'înteu a săptămănei,
au venit la mormint, resărind
noarele.

3. Si diceau una cătră alta,
Cine va prăvăli noă piatra de
pre uşa mormintului?

4. Si căutând, au vădut piatra
prăvălită: că era mare foarte.

5. Si intrând în mormint, au
vădut pre ■ ténér şedend d'a
dreapta, îmbrăcat în veşmint
alb; şi s'au spălmăntat.

6. Iar el ■ dis lor, Nu vă
spălmăntaţi: Pre Iisus Nazari-
neanul cel răstignit, căutaţi; s'a
sculat; nu este aici: iată locul
unde 'l au pus pre el.

7. Ci mergeţi de spuneţi uce-
nicilor lui şi lui Petru, că va
merge mai înainte de voi în
Galileea: acolo il veţi vedea pre
el, precum ■ dis voă.

8. Si eşind, au fugit de la
mormint; că erau cuprinse de
outremur şi de spălmă: şi ni-

mărul nimio n'au spus; că se
temeau.

9. 7 Iar după ce a înviat
Iisus dimineaţa în dîia ■
d'înteu a săptămănei, s'a arătat
înteu Mariei Magdalinei, dintru
care scosese şapte dracl.

10. Aceea mergend, ■ vestit
celor ce fusseră cu el, carli
plăngeau şi se tînguiau.

11. Si ei audind: că este viu,
şi ■ fost vădut de dînsa, n'au
crecut.

12. 7 Iar după aceea ■ doi
dintr'înşi mergend ei, s'a ară-
tat într'alt chip, carli mergeau
la o ţarină.

13. Si acela mergend, au spus
celor-l-alti; şi nioi pre acela nu
'l ■ crecut.

14. 7 Iar după aceea, şedend
cel un-apre-deceia li s'a arătat,
şi a imputat necredinţei lor şi
impietiriei inimel, căci oelor ■
'l au vădut pre el că a înviat,
n'au crecut.

15. Si ■ dis lor, Mergeţi în
toată lumea, şi propoveduiţi
evanghelia la toată zidirea.

16. Cei ce ■ crede şi se ■
boteza se va mântui; iar oia ce
nu va crede, ■ va osindi.

17. Si semne celor ce vor
crede: acestea vor urma; întru
numele meu dracl vor scoate;
în limbi nouă vor grăi;

18. Serpi vor lua; şi de vor
bea ceva de moarte, nu 'l ■
vătăma pre el; pre bolnavi mîi-
nele îşi vor pune, şi bine le
va fi.

19. 7 Deci Domnul după ■ ■
grăit cu dînsii, s'a înălţat la cer.

și a ședut d'a dreapta lui Dumnezeu.

20. Iar el eșind, ■ propove-
■ pretutindenea, Domnul im-

preună lucrând, și cuvântul a-
deverindu'l prin semnele ce ur-
mau. Amin.

SFÎNTA EVANGHELIE

CEA DE LA LUCA.

CAPITOLUL I.

De ■ ■ ■ mulți s'au apu-
■ ■ alcătui povestire pentru
lucrurile cele ce au fost adeve-
rite intru noi,

2. I'recum ■ dat noă, cel ce
dintru început au fost singuri
vădători și slujitori cuvântului ;

3. Părutu-mi-s'a și mie, ur-
mând toate d'întâi cu de amă-
runtul, pre rînd a scrie ție,
puternice Teofile,

4. Ca ■ cunoști întărirea cu-
vintelor, intru care te ai în-
vățat.

5. Ți Fost-a în zilele lui Irod,
împăratul iudeei, un preot care-
care ■ nume Zaharia, din rin-
duiala preoției lui Avia: și mu-
ierea lui din fetele lui Aaron,
și numele ei era Elisavet.

6. Și erau drepti amândoi ina-
intea lui Dumnezeu, umblând
intru toate poruncele și îndrep-
tările Domnului fără prihană.

7. Și n'aveau ei feciori, pentru
■ Elisavet era stearpă, și amên-
doi erau trecuți în zilele lor.

8. Și a fost când ■ slujit el

în rîndul săptămânei sale ina-
intea lui Dumnezeu,

9. După obiceiul preoției, i
s'a întemplat ■ tămăia intrând
în biserica Domnului.

10. Și toată mulțimea noro-
dului ■ rugându-se afară, în
■ tămălerii.

11. Și i s'a aștat lui ingerul
Domnului stînd d'a dreapta ol-
tarului tămălerii.

12. Și s'a spălmîntat Zaharia
vădîndu', și frica a cădut pres-
te dînsul.

13. Iar ingerul a dis către
dînsul, Nu ■ ■ Zahario: că
s'a auzit rugăciunea ta ; și mu-
ierea ta Elisavet ■ naște ție
fiu, și vei cheama numele lui
Ioan.

14. Și ■ fie ție bucurie și
veselie ; și mulți de nașterea
lui ■ vor bucura.

15. Că ■ fi mare înaintea
Domnului, și viu și sichea nu
■ bea ; și se ■ umplea de Duhul
Sfînt, încă din pîntecele mai-
cei sale.

16. Și pre mulți din ■ lui

Israelii întoarcă la Domnul Dumnezeu lor.

17. Și el merge înaintea lui cu duhul și cu puterea lui Ilie, întoarcă inimile părinților spre fiu, și pre cei oultători întru înțelepciunea dreptilor; gătească Domnului norod mai înainte gătit.

18. Și zice Zaharia către inger, Din ce voi curoaște aceasta? că sunt bătrân, și muierea trecută în zilele sale.

19. Și răspundând ingerul, a zice lui, sunt Gavriil acela sta înaintea lui Dumnezeu; și sunt trimis a grăi către tine, și a bine vesti ție acestea.

Și iată, vei fi tăcând, și neputând grăi, până în ziua aceea ce vor fi acestea, pentru că n'ai crezut cuvintelor mele, care vor implini la voi.

21. Și aștepta norodul pre Zaharia, și mira că zăbovia în biserică.

22. Și esind, nu putea să grăiască lor: și au cunoscut că vedere vădută în biserică: și le făcea cu mâna, și ră-mut.

23. Și a fost dacă s'au umplut zilele slujbei lui, s'a dus la casa.

24. Iar după zilele acelea, a îngrecat Elisavet muierea lui, și s'a tălnuit pre sine în ciocul lui, dicând,

25. Așa făcut, mie Domnul în zilele în care socotit iee mea dintre oameni.

26. Iar în luna șesca, trimis fost ingerul Gavriil de la Dumnezeu în cetatea Galileei, carei numele era Nazaret,

27. La fecioară logodită bărbat cărui numele Iosif, din oasa lui David; și numele fecioarei Mariam.

28. Și intrând ingerul la dânsa, zice, Bucură-te, că ești plină de har, Domnul este cu tine: blagoslovită ești tu între muieri.

29. Iar ea vedându 'l s'a spăimântat de cuvântul lui, și cugeta în ce chip fi închinarea aceasta.

30. Și zice ei ingerul, Nu teme Mariam: că ai aflat har la Dumnezeu.

31. Și iată, vei zămisi în pântece, și vei naște fiu și vei chie-ma numele lui ISUS.

32. Acesta fi mare, și Fiul celui Prea-Înalt va chie-ma: și 'l va da lui Domnul Dumnezeu scaunul lui David tatăl lui:

33. Și va împărăți preste casa lui Iacov în veci; și împărăției lui nu fi sfârșit.

34. Și a zice Mariam către inger, Cum va fi aceasta, de vreme ce bărbat știu?

35. Și răspundând ingerul, zice ei, Duhul Sfânt se va pogori preste tine, și puterea celui Prea-Înalt te va umbri: pentru ta și Sfântul se va naște din tine, și chiema Fiul lui Dumnezeu.

36. Și iată, Elisavet rudenia ta, și ea a zămislit fiu bătrânețele ei: și șesca lună este

ei aceasta, celui ce se obiema
steapă.

37. Că la Dumnezeu nief un
cuvânt nu este cu neputință.

38. Și a zis Mariam, Iată roaba
Domnului; fie mie după cuvân-
tul tău. Și s'a dus de la dânsa
lugerul.

39. Și sculându-se Mariam în
dilele acelea, mers-a la munte
cu degrabă, în cetatea Iudei;

40. Și a intrat în casa Zaha-
riei, și s'a închinat Elisavetei.

41. Și a fost când a audit Eli-
savet închinăciunea Mariei, săl-
tat-a pruncul în pântecele ei; și
s'a umplut de Duhul Sfânt Eli-
savet:

42. Și a strigat cu glas mare.
și a zis, Blagoslovită ești tu în-
tre mieri, și blagoslovit este
rodul pântecelei tale.

43. Și de unde iese aceasta,
că vie mahală Domnului meu
în mine?

44. Că iată, cum fu glasul în-
chinărei tale întru urechile mele,
săltat-a pruncul cu bucurie în
pântecele meu.

45. Și fericită este ocea
credut: că va fi săvârșire celor
dise ei de la Domnul.

46. Și a zis Mariam, Mărește
sufletul meu pre Domnul,

47. Și s'a bucurat duhul meu
de Dumnezeu Mântuitorul meu.

48. Că a căutat spre smere-
nia roabei sale: că iată, de a-
cum mă vor ferici toate neamu-
rile.

49. Și mi a făcut mie mă-

rire cel puternic; și sfânt este
numele lui.

50. Și mila lui este din neam
în neam spre cei ce se tem
de el.

51. Făcut-a tărie cu brațul său;
răsipit-a pre cei mândri cu cu-
getul inimii lor.

52. Pogorît-a pre cei puternici
de pre scaune, și înălțat pre
cel smeriți.

53. Pro cel sămândi l a um-
plut de bunătăți; și pre cel bo-
gați l a scos afară deșerti.

54. Luat-a pre Israel sluga sa,
ca să pomenească mila;

55. Precum a grăit către pă-
rinții noștri, lui Avraam, și se-
minției lui până în veac.

56. Și a rămas Mariam impre-
ună cu dânsa la trei luni, și
s'a întors la casa sa.

57. Iar Elisavetei i sa împlinit
vremea născă; și a născut
fiu.

58. Și au audit cei ce înconia
împrejur și rudeniile ei că mă-
rit Domnul mila cu dânsa;
și bucurău împreună cu dânsa.

59. Și a fost în ziua a opta
au venit la ea împrejur prun-
cul; și l a chema pre numele ta-
tălui lui, Zaharia.

60. Și răspundând muma lui,
a zis, Nu așa; ci se cheama
Ioan.

61. Și au zis către dânsa. Ni-
men nu este întru rudenia ta,
care se cheame cu numele
acesta.

62. Și au făcut tatălui
lui, cum vrea să l a cheme
pre dânsul.

68. Și cerând el panachidă, a scris, dicând, Ioan va fi numele lui. Și s'au mirat toți.

64. Și i s'a deschis gura lui
lodață, și i s'a deslegat limba
lui, și grăia, lăudând pre Dum-
nezeu.

66. Și s'a făcut frică preste toți cel ce lăcuia în împrejurul lor: și întru toată latura de prin munții Iudeei s'au vestit toate cuvintele acestea.

66. Și au pus toți cei ce au-
diază în inima lor, zicând, Oare
ce va să fie pruncuț acesta ! Și
mânia Domnului ■■■ cu dânsul.

67. Și Zaharia tatăl lui s'a umplut de Duhul Sfânt, și a proorocit, dicând,

68. Bine este cunoscut Domnul Dumnezeu lui Israel ; că a cerolat și a făcut răscumpărare popoului său.

69. Și a rădicat corn de măn-
tuire noă în [REDACTED] lui David slu-
gei sale;

70. Precum a grăit prin gura
sfinților celor din veac prooroci
ai lui.

**71. Mântuire de vrăjmașii noștri, și din mâina tuturor celor
■ ne urise pro noi;**

72. Să facă milă cu părinții
noștri, și să 'și aducă aminte de
legătura lui cea sfântă ;

73. De jurământul care s'a jurat către Avraam părintele nostru,

74. ■■■■ de noi, ■■■■ fără de
frică, din mâinile vrăjmașilor noș-
tri izbăvind-ne, să-i slujim lui.

7b: Intru sfîntenie și intru

**dreptate inaintea lui, in toate
dilele vietii noastre.**

76. Și tu, pruncule, proorocul
celui Prea-Înalt te vei chiama :
că vei merge înaintea feței Dom-
nului să găsești căile lui ;

77. Ca ■■ dai cunoștința mântuirii norodului lui întru erta-rea păcatelor lor.

74. Pentru milostivirea milei
Dumnezeului nostru ; în care
ne a cercetat pre noi resăritul
din înălțime.

79. Ca să lumineze oelor ca
ședea întru întunecare și în
umbră morții, să îndrepteze plă-
cioarele noastre în calea păcii.

80. Iar pruncul creștea, și se întăria cu duhul, și a fost în pustie până în ziua arătării lui către Israel.

CAPITOLUL II

Si a fost în zilele acelea, eșt-a
poruncă de la Ciesarul August,
să se scrie toată lumea.

2. (Această scrisoare înleită s'a făcut dombind în Siria Chirineu.)

3. Și mergeați toți să se sorie,
fie-care în celatlea sa.

4. Și s'a suit și Iosif din Galileea, din cetatea Nazaret, la Iudeea, în cetatea lui David, care se cheamă Vitleem; (pentru că era el din [] și din seminția lui David:)

5. Să se scrie cu Mariam cea logodită lui muiere, fiind grea.

6. Și a fost când erau ei acolo, s'au umplut zilele ca ■■■■ nască ea.

7. Și a născut pre fiul său cel

intâi născut, și 'l a înfășat pre dânsul, și 'l a culcat în esle; pentru că nu aveau el loc la gazdă.

8. Și păstorii erau într'aceeași lature petrecând, și păzind străji, noaptea împrejurul turmei lor.

9. Și iată, îngerul Domnului a stătut înaintea lor, și slava Domnului a strălucit împrejurul lor: și s'au înfricoșat cu frică mare.

10. Și le a zis lor îngerul, Nu vă temeți: că voă bucurie mare, la norodul.

11. Că s'a născut voă astăzi Mân'uator, care este Hristos Domnul, în cetatea lui David.

12. Și acesta a voă semn; Așa-veți un prunc înfășat, culcat în esle.

13. Și îndată s'a făcut împreună cu îngerul mulțime de oaste cerească lăudând pre Dumnezeu, și zicând.

14. Slavă lui Dumnezeu întru de sus, și pre pământ pace, întru oameni bună voire.

15. Și a fost, dacă s'au dus de la dânsii îngerii la cer, și păstorii au zis unul către altii, Să mergem dară până la Vitleem, și să vedem cuvântul acesta care s'a făcut, care Domnul a arătat noă.

16. Și au venit de grabă și au aflat pre Mariam și pre Iosif, și pruncul culcat în esle.

17. Și vedându'au spus pentru cuvântul că grăise lor de pruncul acesta.

18. Și toți cei ce au audiat s'au mirat de cele ce s'au zis de păstorii către dânsii.

19. Iar Mariam păzia toate cu-

vintele acelea, puindu-le întru inima sa.

20. Și s'au întors păstorii, slăvind și lăudând pre Dumnezeu de toate cele ce au audiat și vădut, precum s'a zis către dânsii.

21. Și când s'au umplut opt zile, ca să pruncul împrejur, s'a chemat numele lui IISUS, care s'a numit de înger mai înainte să se zămislă el în pântec.

22. Și când s'au umplut zilele curățirei ei după legea lui Moisi, 'l au suit pe el în Ierusalim, ca să 'l pue înaintea Domnului;

23. (Precum este scris în legea Domnului, Toată partea bărbătească ce deschide pântecoele, sfiint Domnului se va chema;)

24. Și des jertvă după ceea ce s'a zis în legea Domnului, O pereche de turturele, sau doi pui de porumb.

25. Și iată, era un om în Ierusalim, a nume Simeon; și omul acela drept și temător de Dumnezeu, așteptând mângâierea lui Israel: și Duhul Sfint era preste dânsul.

26. Și lui făgăduit de la Duhul Sfint, să nu vadă moartea, până să vedea pre Hristosul Domnului.

27. Și a venit cu Duhul în biserică: și când au adus în lăuntru părinții pe Iisus pruncul, ca să facă el după obiceiul legii pentru el,

28. Și acela 'l a luat pre dânsul în brațele sale, și bine a cuvântat pre Dumnezeu, și zis.

29. Acum sloboțește pre ro-

bul tău, Stăpâne, după cuvântul tău, cu pace:

30. Că vedură ochii mei mântuirea ta,

31. Care ai gătit înaintea feței tuturor noroadelor;

■ Lumină spre descoperirea Neamurilor, și alava norodului tău Israel.

32. Și era Iosif și ■ lui mirându-se de oale ce se grăiau pentru dănsul.

33. Și 'l ■ blagoslovit pre dănsul Simeon, și a dis către Mariam muma lui, iată, acesta ■ pus spre căderea și scularea ■ multora întru Israel; și spre semnul, cărui se va dice împotrivă;

34. (Și prin însuși sufletul tău ■ trece sable,) ■ să descopere de la multe inimi ougetele.

35. Și era Anna prooroică, fata lui Fanuil, din neamul lui Asir: aceasta îmbătrânise în zile multe, care trăise cu bărbatul său șapte ani din fecioria sa;

36. Și aceasta ■ fost văduvă ca la opt-deci și patru de ani, care nu ■ depărta de la biserică, ci cu posturi și cu rugăciuni slujind lui Dumnezeu ziua și noaptea.

37. Și aceea într'acel ■ venind, ■ mărturisia Domnului, și grăia pentru dănsul tuturor celor ce așteptau mântuire în Ierusalim.

38. Și după ce au săvârșit ei toate după legea Domnului, s'au întors în Galileea, în cetatea lor Nazaret.

39. Iar pruncul creștea și se întăria cu duhul, umplându-se de

înțelepciune: și harul lui Dumnezeu ■ peste dănsul.

40. Și ■ ducea părinții lui în fie-care ■ în Ierusalim la praznicul paștelor.

41. Și când ■ fost de doi-spre-dece ani suindu-se ei în Ierusalim după obiceiul praznicului.

42. Și sfârșind zilele, când s'au întors ei, ■ rămas lăsat pruncul în Ierusalim; și n'au știut Iosif și muma lui.

43. Și socotind că este el cu alte soți, au venit oale de o zi: și 'l au căutat pre el prin rudeni și prin cunoscuți.

44. Și neaflându'l, s'au întors în Ierusalim, căutându'l pre el.

45. Și ■ fost, după trei zile 'l au aflat în biserică ședând în mijlocul dascălilor, ascultându'l, și întrebându'l pre el.

46. Și ■ minuna toți oale ce 'l au auzat pre dănsul de priceperea și de răspunsurile lui.

47. Și vedându'l pre el, s'au mirat: și ■ dis către el muma lui, Fiule, căci ai făcut ■ așa? iată, tatăl tău și eu dorindu-te, te căutam.

48. Și a dis către dănsul, Ce este ■ mă căutați? au n'au știut că întru oale ce sunt ale Tatălui meu se cade mie ■ fiu?

49. Și ei n'au înțeles graul care a grăit lor.

50. Și s'a pogorit împreună cu dănsul, și ■ venit în Nazaret, și era supundu-se lor: iar muma lui păzia toate graiurile ■ în inima sa.

51. Și lăsat sporia ■ înțelep-

clunea și cu vrista, și cu harul la Dumneșu și la oameni.

CAPITOLUL III.

Iar în anul al cincisprezecelea al împărăției lui Tiberie Cezarul, domnind Pilat din Pont în Iudeea, și Irod stăpânind patru parte din Galileea, iar Filip, fratele lui, stăpânind patru parte din Ituria și din laturea Trahoniiei și Lisaniie patru parte stăpânind din Avilinia,

2. În zilele arhierilor Anna și Caiafa, fost-a cuvântul lui Dumneșu către Ioan fiul Zahariei în pustie.

3. Și a venit în toată laturea Iordanului, propovăduind botezul pocăinței întru ertarea păcatelor.

4. Prooroc este scris în cartea cuvintelor Isaiei, proorocului, căte dă: Glasul celui strigă în pustie, Găsiți calea Domnului, dreptă faceți cărările lui.

5. Toată valea va umplea, și tot muntele și măgura se va smeri; și vor fi cele strimbe drepte, și cele colțuroase căi netede;

6. Și va vedea tot trupul mântuirea lui Dumneșu.

7. Atunci dicea noroadelor celor ce mergeau să boteze de la el, Pui de năpârci, cine v'a arătat voă ca să fugiți de mânia cea ce va să fie?

8. Faceți dar roduri vrednice de pocăință, și nu începeți a dice întru voi, Tată nostru pre Avraam: că dic voă, Că poate

Dumneșu și din pietrele poartea să rădice fiu lui Avraam.

9. Că iată și la rădăcina pomilor zace: deci tot pomul nu face roadă bună tace, și în foc se aruncă.

10. Și îl întrebau pre el noroadele, dicând, Dar ce face?

11. Și răspundând, dicea lor, Cel ce are haine, să dea celui ce n'are; și cel ce are bucate, să facă.

12. Și venit și vameșii se botezo de la dânsul, și au dis către el, Iuvățătorule, vom face?

13. Iar el dis către dânsii, Nimic mai mult de cât este rinduit voă, nu faceți.

14. Și îl întrebau și ostașii, dicând, Și noi vom face? Și dis către dânsii, Pre nimeni să nu asupriți, nici să clevețiți; și să vă îndestulați cu lefele voastre.

15. Iar așteptând norodul, și cugătând toți întru inimile lor de Ioan, că nu cum-va el să fie Hristos;

16. Răspuns-a Ioan tuturilor, dicând, Eu cu apă vă botez pre voi; iar vine cel mai tare de cât mine, căruia nu sunt vrednic a-l deslega cureaoa încălțămintelor lui: acesta va boteza pre voi cu Duhul Sfânt și cu foc:

17. A cărui lopată este în mână lui, și curăți arlea sa, și aduna grul în jirnița sa; iar plevile le va arde cu focul nestius.

18. Și multe încă și altele

LUCA, IV.

bine-vestia norodului mângăindu-l.

19. Iar Irod tetrarhul, ilustrat fiind de el pentru Irodiada muiera frății-său Filip, și pentru toate relele care a făcut Irod,

20. A adăos și aceeașta preste toate, și ■ închis pre Ioan în temniță.

21. Și a fost dacă s'a botezat tot norodul, și Iisus botezându-se, și rugându-se, s'a deschis cerul,

22. Și s'a pogorit Duhul Sfânt ■ chip trupesc ca un porumb preste densul, și glas din cer s'a făcut, dicând, Tu ești Fiul meu cel iubit; intru tine bine am voit.

23. Și Iisus începuse ■ fi de trei-zeci de ani, fiind (precum se socotia) fiul lui Iosif al lui Ili,

24. Al lui Mattat, al lui Levi, al lui Melhi, al lui Ionna, al lui Iosif,

25. Al lui Mattatia, al lui Amos, al lui Naum, al lui Eli, al lui Naghe,

26. Al lui Maat, al lui Mattatia, al lui Semei, al lui Iosif, al lui Iuda,

27. Al lui Ioanna, al lui Risa, al lui Zorovavel, al lui Salatiil, al lui Niri.

28. Al lui Melhi, al lui Addi, al lui Cosam, ■ lui Elmodam, al lui Ir.

29. Al lui Iosi, al lui Eliezer, al lui Iorim, al lui Mattat, al lui Levi,

30. Al lui Simeon, al lui Iuda,

al lui Iosif, al lui Ionan, al lui Eliachim,

31. Al lui Melea, al lui Matnan, al lui Mattata, ■ lui Natan, al lui David,

32. Al lui Iesse, al lui Ovid, al lui Vooz, al lui Salmon, al lui Naason.

33. Al lui Aminadav, al lui Aram, al lui Esrom, al lui Fares, al lui Iuda,

34. Al lui Iacov, al lui Isaac, al lui Avraam, al lui Tara, ■ lui Nahor,

35. Al lui Saruh, al lui Ragav, al lui Faleo, al lui Ever, al lui Sala,

36. Al lui Cainan, al lui Arfacead, al lui Sim, al lui Noe, al lui Lameh,

37. Al lui Matusala, al lui Enoh, al lui Jared, al lui Maleleil, al lui Cainan,

38. Al lui Enos, al lui Sit, al lui Adam, al lui Dumneșu.

CAPITOLUL IV.

Iar Iisus plin de Duhul Sfânt s'a întors de la Iordan, și s'a dus de Duhul în pustie,

2. Patru-zece pe zile ispitindu-se de diavolul. Și n'a mâncat nimic în zilele acelea: și sfârșindu-se ele, mai pre urmă ■ flămândit.

3. Și ■ zis lui diavolul, De ești Fiul lui Dumneșu, di pietrei acesteia să se facă pâine.

4. Și ■ răspuns Iisus către el, dicând, Scris este, Că nu numai ■ pâine va trăi omul, ci cu tot grațul lui Dumneșu.

5. Și suindu-l pre el diavolul într'un munte înalt, 'l ■ arătat lui toate împărățiile lumii într'o clipeală de vreme.

6. Și 'l ■ dîs lui diavolul, Tîe void da ntăpănirea aceasta toată, și slava lor: că mie este dată; și orî-cîruia voesc ■ dau pre ■

7. Deol tu de te vei închina înaintea mea, vor fi toate ale tale.

■ Și răspundend Iisus, ■ dîs lui, Mergi înapoia mea, Satano: ■ soris este, Domnului Dumnezeuului tîu ■ te închini, și lui unuia să 'l slujești.

9. Și 'l a dus pre el în Ierusalim, și 'l a pus pre dînsul pre aripa biserioei, și 'l a dîs lui, De ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te de aici jos:

10. ■ soris este, Ingerilor ■ porunoi pentru tine, să ■ păzească:

11. Și pre ■ vor rîdica, ca ■ nu 'l împlădecî de piatră piciorul tîu.

12. Și răspundend Iisus, a dîs lui, S'a dîs, Să nu ispitești pre Domnul Dumnezeuul tîu.

13. Și sfîrșind diavolul toată ispita, a fugit de la dînsul până la o vreme.

14. 71 Și s'a întors Iisus întru puterea Duhului în Galileea: și vestea ■ eșit de el în toată latură aceea.

15. Și el învăța în sinagogurile lor, slăvindu-se de toți.

16. 71 Și ■ venit în Nazaret, unde era crescut: și ■ intrat duple obiceiul ■ în dîoa sîm-

bătei în sinagogă, și s'a sculat să cetească.

17. Și i s'a dat lui cartea Isaiei proorocului. Și deschidend cartea, ■ aflat locul unde era ■ is,

18. Duhul Domnului este preste mine, pentru ■ m'a uns bine ■ vesti sîracilor; m'a trimes ■ tîmădui pre cei zdrobiți la inimă, ■ propovedui robilor slobođire, și orbilor vedere, ■ slobođi pre cei sfărâmați întru ușurare,

19. A propovedui anul Domnului primit.

20. Și închidend cartea, o ■ dat slugei, și ■ ședut. Și ochii tuturor din sinagogă erau privind ■ el.

21. Și ■ început ■ dice cătră dînsul, Astăzi s'a împlinit scriptura ■ întru urechile ■ tre.

22. Și toți îl mărturisiau pre el, și ■ miraū de cuvintele harului ■ eșiau din gura lui. Și diceau, Aū nu este acesta feciorul lui Iosif?

23. Și a dîs cătră el, Cu adevărat veți dice mie pilda aceasta, Doctore, vindecă-te pre tine însuși: câte ■ auđit că s'au făcut în Capernaum, fă și aici în patria ta.

24. Și ■ dîs, Amin grăeso voă, Nici un prooroc nu este primit în patria ■

25. Și într'adevăr grăesc voă, multe văduve erau în dîlele lui Ilie întru Israil, când s'a încuiat cerul trei ani și șese luni, cât s'a făcut foamete ■ preste tot pămîntul.

LUCA, V.

26. Și cătră nici unul dintr'acelea n'a fost trimis Ilie, fără numai la Sarepta Sidonului, la o mulere văduvă.

27. Și mulți leproși erau în Țările lui Elisei, proorocul întru Israel; și nici unul dintr'înșii nu s'a curățit, fără numai Neeman Sirianul.

28. Și s'a umplut toți de mânie în sinagogă, auzind acestea.

29. Și sculându-se, 'l așut pe el afară din cetate, și 'l așut dus pre el până în sprinceană muntelui, pre care era zidită cetatea lor, să 'l lăse jos.

30. Iar el trecând prin mijlocul lor s'a dus.

31. Și s'a pogorât în Capernaum în cetatea Galileei, și învățându-l pre el sămbăta.

32. Și se mira de învătătura lui: că cu stăpânire cuvântul lui.

33. Și în sinagogă un om, care avea duh de drac necurat, și strigat cu glas mare,

34. Grăind, Lasă; ce este noă și ție Iisuse, Nazarineanule? venit să ne pierdă pre noi? te știu pre tine cine ești; Sfântul lui Dumnezeu.

35. Și 'l a certat pre el Iisus, grăind, Taci, și ești dintr'însul. Și aruncându-l pre el dracul în mijloc, eșit dintr'însul, nimic vătămându-l pre el.

36. Și s'a făcut spaimă preste toți, și întrebau între sine, dicând, Ce este cuvântul acesta? că cu stăpânire și cu putere poruncește duhurilor celor necurate, și

37. Și se ducea vestea de el în tot locul cel de prin prejur.

38. Și sculându-se din sinagogă, intrat în casa lui Simon. Iar lui Simon cuprinsă de friguri mari; și 'l așut rugat pre el pentru dânsa.

39. Și stând lângă ea, certat frigurile; și o așut lăsat pre dânsa: și îndată sculându-se, alujia lor.

40. Și apuind soarele, toți câți aveau bolnavi cu multe feluri de boale 'l așut adus pre cătră dânsul; iar el pre din ei puindu-și mâinile, 'l așut tămăduit pre ei.

41. Și eșiau și draci din mulți, strigând, și grăind, Tu ești Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Și certându-l, nu 'l lăsa pre dânsii grăescă; căci îl știa oă este Hristos.

42. Iar făcându-se dimineață, eșind s'a dus în loc pustiu: și noroadele căuta pre dânsul, și așut venit până la dânsul, și 'l ținea pre el, să nu se ducă de la dânsii.

43. Iar el dis cătră ei, cade mie vestea și altor cetăți împărăției lui Dumnezeu: că spre aceasta sunt trimise.

44. Și era propovăduind în sinagogurile Galileei.

CAPITOLUL V.

Si a fost când îl imbulzia pre el norodul, ca să așută cuvântul lui Dumnezeu, și el sta lângă iazerul Gheusaretului.

2. Și a vădut două corăbii stând

Îngăzaseră; iar pescarii fiind dintr'însele, spălau mrejele.

3. Și intrând într-o corabie, era el al lui Simon, 'l rugat pre el s'o depărteze puțin de la pământ. Și ședând, învăța pre noroadă din corabie.

4. Iar dacă a încetat a grăi, a dis către Simon, Depărtează-o la adînc, și aruncăți mrejele voastre spre pescuit.

5. Și răspundând Simon, a dis lui, învățătorule, toată noaptea ostentindu-ne, nimic n'am prins: dar duple cuvântul tău voi arunca mreaja.

6. Și aceasta făcând, au prins mulțime multă de pești: și rupea mreaja lor.

7. Și făcând soților lor, erau într'altă corabie, ce să vie și să le ajute lor. Și au venit, și implut amîndoa corăbiile, păt afundau ele.

8. Iar Simon Petru vedînd aceasta, a cădut la genunchile lui Iisus, grăind, Ești tu la mine; om păcătos sînt, Doamne.

9. Că 'l cuprinsese pre el spălmă, și pre toți cei ce erau eu dînsul, pentru vînarca peștilor care prinseseră:

10. Așijderea și pre Iacov, și pre Ioan, feciorii lui Zevedei, cari erau soți ai lui Simon. Și a dis Iisus către Simon, Nu te teme; de acum vei vîna oameni.

11. Și scoțînd corăbiile la pământ, lăsînd toate, au după dînsul.

12. Și fost cînd el intr'una din cetăți, iată, un om plin de lepră, și vedînd pre Iisus

a cădut la fața în jos, și s'a rugat lui, grăind, Doamne, de vei vrea, poți să mă curățești.

13. Și întînd mîna, s'a atins de dînsul, dicînd, Voesc: curățește. Și îndată lepra s'a dîs de la dînsul.

14. Și el poruncit lui nimărul să nu spue: ci mergi de te arată pre sineși preotului, și du pentru curățenia ta, precum poruncit Moisi, întru mărturie lor.

15. Iar cuvîntul mai mult străbătea pentru dînsul: și adunau noroadă multe să audă, și să tămăduască de la dînsul de boalele lor.

16. Iar el ducea în pustie, și se ruga.

17. Și fost într'una din zile, și el era învățînd, și ședea Fariseii și învățătorii legii, cari veniseră din toate satele Galileei, și ale Iudeei, și ale Ierusalimului: și puterea Domnului spre a 'l tămădui pre el.

18. Și iată, niște bărbați purtînd în pat pre un om care slăbănog, și căuta 'l ducă pre el în lăuntru, și 'l pue înaintea lui.

19. Și neaflînd pre unde să 'l ducă pentru norod, suindu-se d'asupra acoperîmîntului, prin tre cărămiți 'l au slobodit pre dînsul cu patul în mijloc înaintea lui Iisus.

20. Și vedînd credința lor, a dis lui, Omiule, eartă-ți-se ție păcatele tale.

21. Și au început a cugeta cărturarii și Fariseii, grăind, Cine

este acesta ce grăește hule? Cine poate ■ erete păcatele, fără numai unul Dumnezeu !

23. Iar cunoscând Iisus gândurile lor, răspundând ■ dîs către dînsii, Ce gândiți întru inimele voastre ?

24. Ce este mai lesne, ■ dîce, Eartă-ți-se ție păcatele tale ; sau a dîce, Scoală și umblă ?

24. Ci ■ ■ știți că putere ■ Fiul omului pre pămînt a erta păcatele, (a dîs slăbănogului,) Ție grăesc, Scoală, și luând patul tîu, mergi la casa ta.

25. Și îndatăși sculându-se înaintea lor, ■ luat patul pre care zăcea, și s'a dus la ■ sa, slăvind pre Dumnezeu.

26. Și spalmă a cuprins pre toți, și slăviau pre Dumnezeu, și s'a umplut de frică, grăind, Am vădut lucruri minunate astăzi.

27. Ți după acestea a eșit, și ■ vedut pre un vameș, a nume ■ Levi, sedend la vamă: și 'l ■ dîs lui, Viu după mine.

28. Și lăsând toate, s'a sculat, și a mers după dînsul.

29. Și i-a făcut Levi lui ospet mare în casa sa: și ■ norod mult de vameși și de alții cari sedeau cu el.

30. Și cărtiau cîrturaril lor și Fariseii către ucenicil lui, grăind, Pentru ce cu vameșii și ■ păcătoșii mâncați și beți ?

31. Și răspundend Iisus ■ dîs către el, N'aū trebuință de doctor cel sănătos; ci cel bolnav.

32. Nu am venit să chiem pre

cel drept, ci pre cel păcătos la pocăință.

33. Ți Iar el aū dîs către el, Pentru ce ucenicil lui Ioan postesc adese ori, și rugăciuni fac, asijderen și al Fariseilor; iar al tîi mîncău și beaū ?

34. Iar el ■ dîs către dînsii, Aū doară puteți pre fii nunței ■ 'l faceți ■ postească, pîna cînd este mirele ■ dînsii ?

35. Iar vor veni zile, cînd se ■ lua mirele ■ la dînsii, și atunci vor posti într'acele zile.

36. Ți Și grăia și pildă către dînsii; Nimeni nu pune petec de haină nouă la haină veche; iar ■ nu, și pro cea nouă o rupe, și la ■ veche nu ■ potrivește petecul cel ce este de la ■ nouă.

37. Și nimeni nu pune vin nou în foli vechi; iar dî nu, ■ sparge vinul cel nou pre foli, și el ■ va vîrșa, și foile vor peri.

38. Ci vinul nou ■ cade să 'l pue în foli noi; și amîndoa ■ vor ținea.

39. Și nimenea ■ bea de cel vechiū îndată voeste de cel nou: că dîce, Cel vechiū mai bun este.

CAPITOLUL VI

Si ■ fost într'o sîmbătă ■ doa Ți după cea d'intîiū, trecea el prin sîmănături; și smulgeaū ucenicil lui spice, și mînaū, frecându-le cu mâinele.

2. Iar oare-cari din Farisei

le să dă lor, Ce faceți ■ nu se cade a face sâmbăta?

3. Și răspunzând Iisus, a dă cătră dēnșil, Nici ■ n'atî cetit ■ a făcut David, când a flămândit el însuși, și oel ■ erau ou dēnsul;

4. Cum ■ intrat în casa lui Dumnedeu, și ■ luat pâinile punerei-înainte, și ■ mâncat, și a dat și celor ce erau ou el; care nu se cădea ■ le mănânce, fără numai preoții.

5. Și dăcea lor, Că Domn ■ Fiul omului și ■ sâmbătel.

6. Și a fost și în altă sâmbătă, a intrat ■ în sinagogă și învăța: și ■ acolo ■ om a cărui ■ dreaptă era uscată.

7. Și îl pândiaș pre el cărturaril și Fariseil de 'l ■ vindeca sâmbăta; ■ aște vină asupra lui.

8. Iar el știa gândurile lor, și ■ dă omului care ■ mâina uscată, Scoală-te, și stă în mijloc. Iar el sculându-se ■ stătu.

9. Deci ■ dă Iisus cătră dēnșil, Întreba-voiș pre voi; Ce ■ cade sâmbăta, bine ■ face, sau rău a face? suflet ■ mântui, sau a pierde?

10. Și căutând spre toți aceștia, a dă omului, Întindeți mâina ta. Iar el a făcut așa; și a venit mâina lui la starea ■ d'întăit sănătoasă, ca și ceea-l-altă.

11. Iar el s'aș implut de nebulie; și vorbeaș unul ou altul ce ar fi făcut lui Iisus.

12. Și a fost în zilele acestea, ■ eșit la munte ■ se roage, și

toată noaptea ■ petrecut întru rugăciunea lui Dumnedeu.

13. 71 Și când s'a făcut dă, a chemat pre uceniciil săi: și alegend întru dēnșil doi-spre-dece, pre caril și apostoli 'l ■ numit;

14. Pre Simon, (pre care 'l a și numit Petru,) și pre Andrei fratele lui, pre Iacov și pre Ioan, pre Filip ■ Vartolomei,

15. Pre ■ și pre Toma, pre Iacov al lui Alfei, și pre Simon ■ se cheamă Zilotia,

16. Pre Iuda al lui Iacov, și pre Iuda Iscarioteanul, care s'a făcut și vânzător.

17. 71 Și pogorîndu-se ou dēnșil, ■ stătu în loc șes, și mulțimea ucenicilor lui, și mulțime multă de norod din toată Iudeea și din Ierusalim, și de pre lângă marea Tirului și ■ bidonului, caril veniseră ■ 'l asculte pre el, și ■ se tămăduescă de neputințele lor;

18. Și oel ■ se chinuiaș de duhuri necurate: și ■ vindecaș.

19. Și tot norodul căuta să ■ atingă de el: ■ putere eșia din el, și vindeca pre toți.

20. 71 Și el rēdicându'ș ochil săi spre uceniciil lui, dăcea. Fericiți *sântei* săracilor: că a voastră este împărăția lui Dumnedeu.

21. Fericiți *sântei* caril flămândiș acum: că vă veți sătura. Fericiți *sântei* caril plângeș acum: că veți rîde.

22. Fericiți veți fi, când vă vor urî pre voi oamenii, și când

vă vor despărți pre voi, și vă vor ocări, și vor scoate numele vostru ■ un rău pentru Fiul omului.

23. Bucurați-vă într'acea zi, și săltați: că iată, plata voastră multă este în ceruri: că într'acel ochip făceați proorocilor părinții lor.

24. Însă vai voă bogaților! ■ vă luați mângâierea voastră.

25. Vai voă celor ce sunteți sătuli ■! că veți flămânzi. Vai voă celor ce rideți acum! ■ veți plânge și vă veți lingui.

26. Vai voă, când vă vor dice bine toți oamenii! că într'acel ochip făceați părinții lor proorocilor celor mincinoși.

27. Ci voă grăesc celor ■ auziți, iubiți pre vrăjmașii voștri, bine faceți celor ■ vă urisc p■ voi,

28. Bine cuvântați pre cel ■ vă blastămă pre voi, și vă rugați pentru cel ce vă fac voă neoz.

29. Celui ■ te bate pre tine preste o față, a obrazului, întoarce-l lui și cealaltă; și celui se îți iea haina, nu l'opri lui și cămășă.

30. Și tot celuia cu care de la tine, dă-l; și de la cel ce îți iea ale tale nu ■ înapoi.

31. Și precum voiți ca să vă facă voă oamenii, și voi faceți lor așațerea.

32. Și de iubiți pre cel ce vă iubesc pre voi, ce har este voă? că și păcătoșii iubesc pre cel ce îi iubesc p■ dăușii.

33. Și de faceți bine celor ce

vă fac voă bine, ce har este voă? că și păcătoșii aceeași fac.

34. Și de dați împrumut celor de la carii nădăjduiți ■ lua, ce har ■ voă? că și păcătoșii păcătoșilor dau împrumut, ca să iea întoema.

35. Ci iubiți pre vrăjmașii voștri, și faceți bine, și dați împrumut, nimio nădăjduind; și va fi plata voastră multă, și veți fi fiii celui Prea-Înalt: că el ■ bun spre cel nemulțumitor și spre cel rău.

36. Deci fiți milostivi, precum și Tatăl vostru este milostiv.

37. Nu judecați, și nu vă veți judeca: nu osindiți, și nu vă veți osindi: ertați, și vi ■ va erta.

38. Dați, și vi ■ va da voă; măsură bună, îndesată, și clătită, și pro d'asupra vărsându-se, vor da în sinul vostru. Că cu aceeași măsură cu care veți măsura, ■ va măsura voă.

39. Și le a dă lor și pildă, Adu domră poate orb pre orb să povățuească? adu ■ amândoi vor cădea în groapă?

40. Nu este ucenic mai pre ■ de dascălul său: iar tot cel desăvârșit va fi ■ dascălul său.

41. Și ce vedeți ștercul cel ■ este în ochiul fratelui tău, iar birna ■ este în ochiul tău, n'o simți?

42. Sau ■ poți dice fratelui tău, Frate, lasă să soot ștercul ■ este în ochiul tău, însuși neveddud birna ■ este în ochiul tău? Fățarnice, scoate întâia birna din ochiul tău, și

atunci vei vedea să scoți ștercul care este în ochiul frate lui tău.

42. Că nu este pom bun care face roadă rea ; nici pom rău face roadă bună.

44. Că tot pomul din roadă se cunoaște. Că nu adună smochine din măracin, nici din rug culeg struguri.

45. Omul cel bun din vistieria cea bună a inimii sale scoate cele bune ; și omul cel rău din vistieria cea rea a inimii sale scoate cele rele : că din prisosința inimii, grăește gura lui.

46. Și ce mă chemați, Doamne, Doamne, și nu faceți cele ce vă zic ?

47. Tot ceea ce vine către mine, și aude cuvintele mele, și le face pre ele, voi arăta voă cui este.

48. Este omului care și zidește casă, și sapă a-fund, și a pus temeliea pre piatră, și vărsare de ape făcându-se, și lovit riul în casa aceea, și o putut clăti pre ea ; căci era întemeiată pe piatră.

49. Iar acela ce a auzit, și n'a făcut, este omului care și zidit casa pre pământ fără de temelie ; în care lovit riul, și îndată căzut ; și s'a făcut sfărâmarea casei aceleia mare.

CAPITOLUL VII.

Și după ce s'au sfârșit toate cuvintele sale întru auzul norodului, a intrat în Capernaum.

2. Iar sluga unui sutaș fiind

bolnavă, vrea moară, era la dânsul de cinste.

3. Și auzind de Iisus, trimis la dânsul bătrânii iudeilor, rugându-l pre el ca vie să mântuească sluga lui.

4. Iar el venind către Iisus, îl rugă pre el ou deadinsul, zicând, Că este vrednic acela căruia vei da aceasta :

5. Căci iubește neamul nostru, și sinagoga ei o a zidit nouă.

6. Iar Iisus mergea dânsul. Și nefiind el departe de casă, trimis la dânsul sutașul prieten, grăind lui, Doamne, nu te osteni : că sunt vrednic într'însuț acoporemântul meu :

7. Pentru nici pre mine nu m'am socotit fi vrednic veni către tine, ci și cu cuvântul, și se tămădui sluga mea.

8. Că și eu sunt om rinduit sub dregătorie, având sub mine slujitori, și zic acestuia, Mergi, și merge ; și altuia, Vino, și vine ; și slugii mele, Fă aceasta, și face.

9. Iar Iisus auzind acestea s'a minunat de el, și întorcându-se, și zis norodului care mergea după dânsul, Grăesci voă, nici într'însuț n'am aflat atâta credință.

10. Și întorcându-se trimisul a casă, au aflat pre sluga cea bolnavă sănătoasă.

11. Și a fost după mergea într'o cetate ce chema Nain ; și împreună cu dânsul mergeau ucenicii lui mulți și norod mult.

12. Iar dacă s'a apropiat că-

tră poarta cetății, lată, scotea
pre un mort, fiu unul-născut
al maicei sale, și — era vă-
duvă ; și norod mult din cetate
era cu dânsa.

13. Și vedându-o pre dânsa
Domnul, i s'a făcut milă de ea,
și — dis ei. Nu plânge.

14. Și apropiindu-se s'a atins
de pat : iar cei ce // ducea, a
stăut. Și — dis, Tencrile,
ție grăesc, Scoală-te.

15. Și a scut drept mortul,
și a început — grăi. Și 'la dat
pre el maicei lui.

16. Și a luat frică pre toți : și
slăvia pre Dumneșu, grăind,
Că prooroc mare s'a sculat in-
tru noi ; și, Că — corcetat Dum-
neșu pre norodul său.

17. Și — eșit cuvântul acesta
de el intru toată Iudeea, și intru
toată laturea.

18. Și a vestit lui Ioan uce-
nicii lui de toate acestea.

19. Și chemând Ioan pre
doi din ucenicii săi, ' — trimes
cătră Iisus, dicend, Tu ești oia
— vine? sau pre altul — aș-
teptăm?

20. Și venind cătră el bār-
bații aceia, a dis, Ioan Boteză-
torul — — trimes pre noi cătră
tine, dicend, Tu ești oia ce vine?
sau pre altul să așteptăm?

21. Și intr'acel — — tāmă-
dit pre mulți de boale și de
răne, și de duhuri rele ; și a dat
vedere multor orbi.

22. Și răspundend Iisus, — dis
lor, Mergeți, și spuneți lui Ioan
cele ce ați vedut și ați audit ;
că orbi ved, șchiopi umblă, le-

proși — curățeso, surdi aud,
morți se scoală, săracilor bine
— vestește.

23. Și fericit este cel ce nu se
va sminti intru mine.

24. Și iar dacă s'a dus vesti-
torii lui Ioan, a început — grăi
cătră noroadă de Ioan, Ce ați
eșit in pustie să vedeți? Ați
trestie clătită de vânt?

25. Dar ce ați eșit să vedeți?
Ați om îmbrăcat in haine moi?
Iată, cei ce sunt in haine scumpe,
și petrec intru desfătare, in ca-
sele împărătești sunt.

26. Dar ce ați eșit să vedeți?
Ați prooroc? Adevăr grăesc voă,
și mai mult de prooroc.

27. Acesta este do care este
scris, Iată, eu trimet ingerul meu
înaintea feței tale, care va gâti
calca ta înaintea ta.

28. Că dic voă, Mai mare pro-
oroc între cei născuți din muleri
de cât Ioan Botezătorul nimeni
nu este : iar cel mai mic intru
împărăția lui Dumneșu, —
— de cât el este.

29. Și tot norodul și vameșii
auzindu', drept ați făcut pre
Dumneșu, botezându-se cu bo-
tezul lui Ioan.

30. Iar Fariseii și legiuitorii —
lepădat de la sine sfatul lui Dum-
neșu, nebotezându-se dela dânsul.

31. Și iar Domnul a dis, Deoi
cu cine voi asemăna pre oamenii
neamului acestuia? și cu cine
sunt asemenea?

32. Ascemenea sunt cu copii
ce sed in tîrg, și strigă unii
— alții, și dic, Fluerați-am voă,

și n'ați jucat; tinguitu-ne am voă, și n'ați plâns.

33. Că ■ venit Ioan Botezătorul nici pâine mâncând, nici vin bând; și diceți drac ■

34. A venit Fiul omului mâncând și bând; și diceți, iată om mâncător, și beutor de vin, prieten vameșilor și păcătoșilor!

35. Și s'a îndreptat lățelepciunea de la toți fiil săi.

36. ■ Și l' ruga pre el unul din Farisei, ca să mănânce cu el. Și intrând în casa Fariseului, ■ sedut.

37. Și iată, o muliere din cetate, care ■ păcătoasă, înțelegând că șede în ■ Fariseului, aducând un vas de alabastru cu mir,

38. Și stând lângă picioarele lui, dinapoi plângând, ■ început a uda picioarele lui cu lacrimi, și cu perul capului său le ștergea, și săruta picioarele lui, și le ungea cu mir.

39. Iar vedând Fariseul ■ chiasmase pre el, a zis întru sine, grăind, Acesta de ■ îi prooroc, ar ști cine și ce fel de muliere este ceea ce se atinge de el: că este păcătoasă.

40. Și răspundând Iisus, a zis către el, Simone, ■ oare ce să ți dic. Iar el a zis, Învățătorule, da.

41. Doi datornici erau oare căruia cămătarie: unul ■ dator cu cinci sute de dinari, iar celălalt cu cinci deci.

42. Și neavând ei cu ce plăti, amândurora le a dăruit. Deci

■ dintr'înși, spune-mi mai mult va iubi pre el?

43. Iar Simon răspundând ■ zis, Scurtează oă acela căruia l' a dăruit mai mult. Iar el ■ zis lui, Drept ai judecat.

44. Și întorcându-se către muliere, a zis lui Simon, Vezi pre această muliere? Am intrat în casa ta, apă pre picioarele mele n'ai dat: iar aceasta cu lacrimi 'mi ■ udat picioarele mele, și le ■ șters cu perul capului său.

45. Sărutarea mie nu 'mi ai dat: iar aceasta de când am intrat, n'a învelat sărutându'mi picioarele mele.

46. Cu unt-de-lemn capul meu nu l' ai uns: iar aceasta cu mir mi-a uns picioarele mele.

47. Pentru ■ grăiesc ție, Eartă-se păcatele ei cele multe, că a iubit mult: iar cui se eartă puțin, iubește mai puțin.

48. Și a zis el, Eartă-ți-se ție păcatele tale.

49. Și au început cei ce ședeau cu dânsul a grăi întru sine, Cine este acesta ■ eartă și păcatele?

50. Și a zis către muliere, Credința ■ te ■ mântuit; mergi în pace.

CAPITOLUL VIII.

Si a fost după aceasta, și el umbla prin cetăți și prin sate, propoveduind și bine vestind împărăția lui Dumnezeu: și cei doi spre-dece erau cu dânsul.

1. Și niște mulieri ■ erau

tămăduite de duhuri rele și de boale, Maria ce ■ chiama Magdalena, dintru ■ eșiseră șapte draci,

3. Și Ioana femeia lui Huza, ispravnicul lui Irod, și Sosanna, și altele multe, care slujiau lui din averile lor.

4. Și adunându-se norod mult, și cei de prin cetăți venind către dânsul, a zis prin pildă :

5. Eșit-a sămănătorul să sa- ■ sămânța ■ : și sămănând el, unele au căzut lângă cale; și s'au călcat, și păsările cerului le au mâncat.

6. Și altele au căzut pre piatră; și dacă au rosărit, s'au uscat, pentru că n'aveau umezeală.

7. Și altele au căzut în mijlocul spinilor; și crescând spinii, le au înecat pre ele.

8. Și altele au căzut pre pământ bun, și resărind au făcut rod înșutit. Acestea grăind, striga, Cei ce are urechi de auzit, auză.

9. Și 'l au întrebat pre el ucenicii lui, zicând, Ce este pilda aceasta?

10. Iar el a zis, Voă este dat ■ ști tainele împărăției lui Dumnezeu : iar celor-l-alți în pilde; ca vedând să nu vadă, și auzind să nu înțeleagă.

11. Iar pilda este aceasta: Sămânța este cuvântul lui Dumnezeu.

12. Iar cele de lângă cale sunt cei ce aud; apoi vine diavolul, și ia cuvântul din inimă lor, ■

nu cumva crezând să ■ mântuească.

13. Iar cele de pre piatră, sunt cei cari, când aud, cu bucurie primesc cuvântul; și aceștia rădăcină n'au, cari până la o vreme cred, și în vreme de ispită se leapădă.

14. Iar ■ ce ■ cădut în spinii, aceștia sunt cari au auzit, și de griji și de bogății și de dulceațurile vieții *acestea* umblând; se înneacă, și nu săvârșesc roadă.

15. Iar cea de pre pământ bun aceștia sunt, cari cu inimă bună și curată auzind cuvântul, îl țin, și fac roadă întru răbdare.

16. Nimeni aprinzând lumină, o acopere pre dânsa cu vas, sau o pune sub pat; ci o pune în sfeșnic, ca să vadă cei ce intră lumină.

17. Că nu este lucru de taină, care să nu se arăte; nici lucru ascuns care să nu se cunoască și întru arătare să vie.

18. Deoi vedeți cum auziți: că cea ce are, ■ va da lui, și cea ■ n'are, și ce l ■ pare că are, ■ va lua de la dânsul.

19. Și au venit către dânsul mama lui și frații lui, și nu puteau să se întâlnească cu dânsul pentru norod.

20. Și 'l a spus lui cineva zicând, Mama ta și frații tăi stau afară, vrind să te vadă pre tine.

21. Iar el răspundând, a zis către dânsul, Mama ■ și frații mei sunt aceștia cari aud

LUCA, VIII.

cuvântul lui Dumnezeu, și 'l făc pre dânsul.

22. Și a fost într'una din zile, și el a intrat în corabie și ucenicii lui : și a dis către el, ■ trecem de ceea parte de iazer. Și s'au slobođit.

23. Iar mergând ■ cu corabia, a adormit el : și s'a pogorit vifor de vânt în iazer ; și se umpleau de apă, și ■ primejduiau.

24. Și apropiindu-se 'l au deșteptat pre dânsul, grăind, învățătorule, învățătorule, perim. Iar el sculându-se, a oertat vântul și valul apei : și au încetat, și s'a făcut liniște.

25. Și a dis către ei, Unde este credința voastră ? Iar el spălmântându-se s'au mirat, grăind unul ■ altul, Cine este acesta ! ■ și vânturilor și apei poruncește, și 'l ascultă pre dânsul.

26. Și au venit cu corabia în laturea Gadareanilor, care este de ceea parte de Galileea.

27. Și esind el la uscat, 'l a întâmpinat pre el un ■ oarecare din cetate, care avea draci de multă vreme, și în haină nu se îmbrăca, și în casă nu petrecea, ci în morminturi.

28. Iar vădend pre Iisus, și strigând, a cădut înaintea lui, și cu glas mare a dis, Ce este mie și ție, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu celui Prea-Înalt ? Rogu-te, nu mă munci pre mine.

29. (Că poruncia diavolului celui necurat ■ easă din omul acela. Că de multe ori îl răpise

pre dânsul : și 'l legaă pre el, cu lanțuri de fer și cu obezi păzind pre el ; și sfărâmând legăturile, se gonja de dracul prin pustie.)

30. Și 'l a întrebat pre el Iisus, grăind, Cum îți este numele ? Iar el a dis, Legheon : că draci mulți intraseră într'însul.

31. Și 'l rugău pre el, ca ■ nu poruncească lor să meargă întru adînc.

32. Și era acolo o turmă de porci mulți ■ se pășteau în munte : și 'l rugău pre el ■ le dee voie lor să intre într'însii. Și le a dat lor voie.

33. Și esind dracii din om, au intrat în porci : și s'a pornit turma de pre țărmuri în iazer și s'a înecat.

34. Iar păstorii vădend ceea ■ se făcuse, au fugit, și mergend au spus în cetate și prin sate.

35. Și au esit să vadă ■ s'a făcut ; și au venit la Iisus, și au aflat pre omul dintru care esiseră dracii, îmbrăcat, și întreg la minte, ședend lângă picioarele lui Iisus : și s'au temut.

36. Și le au spus lor și cei ce văduseră, ■ s'a mântuit cel îndrăcit.

37. Și 'l a rugat pre dânsul tot norodul ținutului Gadareanilor, să ■ ducă de la dânsii ; că erau cuprinși de mare frică : iar el intrând în corabie, s'a întors.

38. Iar hărbatul dintru care esiseră dracii, ruga pre el, ■

LUCA, IX.

să fie cu dânsul : iar Iisus 'l a slobođit pre el, grăind,

39. Intoarce-te în ■■■■ ta, și povestește câte Ți a făcut Ție Dumnezeu. Și s'a dus, propovăduind prin toată oelalea câte 'l ■■ făcut Iisus lui.

40. Și ■■ fost când s'a întors Iisus, 'l ■■ primit pre el norodul : că toți îl așteptau pre el.

41. ■■ Și iată, ■■ venit un om căruia îl ■■ numele, Iair, și acesta era mai mare sinagogei. și cădend la picioarele lui Iisus, îl ruga pre el ■■ să intre în ■■■■ lui :

42. Că ■■■■ ■■ fiică una-născută, ca de doi-spre-dece ani, și aceea muria. Iar când mergea el, îl impresurau noroadele.

43. ■■ Și o mulere fiind în curgerea sângelui de doi-spre-dece ani, care cheltuisse la doctori toată avuția sa, și nici de la unul n'a putut să se vindece,

44. Apropiindu-se dinapoī, s'a atins de poala hainei lui : și îndatăși ■■ stătu curgerea sângelui ei.

45. Și a Țis Iisus, Cine este cel ce s'a atins de mine ? Iar lepădându-se toți, ■■ Țis Petru și cel ce era cu el, învățătore, noroadele te imbulzesc și te strimțorează, și Țiol, Cine este cel ce s'a atins de mine ?

46. Iar Iisus ■■ Țis, S'a atins de mine oare-cine : că eu am cunoscut puterea care ■■ eșit din mine.

47. Iar vedend mulerea că nu s'a ascuns, ■■ venit tremurând, și cădend înaintea lui, 'l a spus

lui înaintea ■■ tot norodul pentru ■■■■ pricină s'a atins de el, și cum s'a tămăduit îndată.

48. Iar el 'l a Țis el, Indrăznește fiică : credința ta ■■ ■■ mântuit : mergi în pace.

49. ■■ Înca grăind el, vine oarecare de la mai marele sinagogei, grăind lui, A murit fiica ta ; nu supăra pre învățătorul.

50. Iar Iisus auđind, ■■ răspuns lui, grăind, Nu te teme : crede numai, și ■■ va mântui,

51. Iar intrând în casă, n'a lăsat nici pre unul să intre, lără numai pre Petru, și pre Iacov, și pre Ioan, și pre tatăl fecioarei și pre muma ei.

52. Și plângeau toți, și ■■ tănguiau de dânsa : iar el a Țis, Nu plângeți ; n'a murit, ci doarme.

53. Și 'și rideau de dânsul, știind că a murit.

54. Iar el scoțend pre toți afară, și apucându-o de mână, a strigat, grăind, Fecioarei, scoală-te :

55. Și s'a întors duhul ei, și s'a sculat îndată : și ■■ poruncit să 'l dea ei să mănânce.

56. Și s'a u spălmântat părinții ei : iar el a poruncit lor să nu spue nimöru cee ce se făcuse.

CAPITOLUL IX.

Si chemând pre cel doi-spre-dece ucenici ai săi, le a dat lor putere și stăpânire preste toți dracii, și ■■ vindeca boalele.

2. Și 'l a trimis pre dânsii să propovăduiască împărăția lui

Dumnezeu, și să tămăduască pre cei bolnavi.

3. Și a dis către dânsul, Nimic nu luați pre cale, nici toiag, nici traistă, nici pâine, nici argint; nici câte două haine aveți.

4. Și ori în care casă veți intra, acolo petreceți, și de acolo eșiți.

5. Și ori câți nu vă vor primi pre voi, esind din cetatea aceea, și praful de pre picioarele voastre scuturați întru mărturie asupra lor.

6. Și esind, umblați prin sate, bine vestind, și tămăduind pre-tutindenea.

7. Și auzit Irod tetrarhul, cele ce făceau de el; și priosea, pentru că unii ziceau, Ioan s'a sculat din morți.

8. Iar alții, Ilie s'a arătat; iar alții, că un prooroc din cei demult a înviat.

9. Și a dis Irod, Pre Ioan eu 'l am tăiat; dar acesta cine este, de care eu aud unele ca acestea? Și căuta să 'l vadă pre el.

10. Și întorcându-se apostolii, au spus lui toate câte au făcut. Și luându-l pre dânsul, s'a dus deosebi în loc pustiu al tătei ce se cheamă Viteaida.

11. Iar noroadele înțelegând aceasta au mers după dânsul: și primindu-l pre dânsul, le grăia de împărăția lui Dumnezeu, și pre cei ce aveau trebuință de tămăduire, îl vindeca.

12. Iar ziua a început a se pleca, și venind cei doi-spre-

dece, au dis lui, Slobodește noroadele, ca mergând în satele și în orașele cele de prin prejur, să găzduască și să 'și aște hrănă: că aici suntem în loc pustiu.

13. Iar el a dis către dânsul, Dați-le lor voi să mănânce. Iar el a dis, Nu este la noi înal mult de cât cinci pâini și doi pești; fără de cât ne ducem noi și să cumpărăm la tot norodul acesta bucate.

14. Că erau ca cinci miș de bărbați. Și a dis către ucenicii săi, Puneți 'l pre dânsul oște câte cinci-școl.

15. Și au făcut așa, și 'l au așezat pre toți.

16. Deci luând cele cinci pâini și cei doi pești, căutând la cer, le-a blagoslovit, și le a frânt, și le a dat ucenicilor să le pue înaintea norodului.

17. Și au mâncat, și s'au săturat toți: și au luat din sfărâ-măturile rămăseseră lor, două-spre-dece coșuri.

18. Și a fost când ruga el deosebi, erau cu dânsul ucenicii lui; și 'l a întrebat pre dânsul, zicând, Cine 'mi dic noroadele că sunt?

19. Iar el răspundând, au dis, Ioan Botezătorul; iar alții, Ilie; iar alții, că prooroc oare-care din cei de demult a înviat.

20. Și le a dis lor, Dar voi cine 'mi ziceți că sunt? Iar Petru răspundând a dis, Hristosul lui Dumnezeu.

21. Iar el dojenind pre dânsul,

Je a poruncit nimêrul să nu spue
aceasta;

22. Dicend, Se cade Fiului
omului multa ■ pătîmî, și ■ se
defăima de bătrîni și de arhie-
rei și de cărturari, și ■ se omori,
și a treia zi a învia.

23. ■ Și grăia către toți, Ori
cine ■ voi să vie după mine,
să se lepede de sine, și să 'și
îce crucea sa în toate zilele, și
să 'mî urmeze mie.

24. Că cine va voi să 'și măn-
tuească sufletul său, pierde'l va
pre el: iar cine 'și va pierde
sufletul său pentru mine, acesta
îl va mîntui pre dînsul.

25. Că ce folos este omului, de
va dobîndi lumea toată, iar pre
sine se va pierde, sau se va pă-
gubi?

26. Că ori cine se va rușina
de mine și de cuvintele mele, de
acesta Fiul omului se va rușina,
când va veni întru slava sa, și
a Tatălui, și a sfinților îngeri.

27. Și vă grăesc voă cu ade-
vărat, sînt unii din cei ce stău
aici, cari nu vor gusta moarte,
pînă cînd vor vedea împărăția
lui Dumnezeu.

28. ■ Și a fost după cuvintele
acestea ca la opt zile, și luînd
pre Petru și pre Ioan și pre Iacov,
s'a suit în munte să ■ roage.

29. Și s'a făcut, cînd se ruga
el, chipul feței lui altul, și îm-
brăcămîntea lui albă, strălucind.

30. Și iată, doi bărbați vorbi-
au cu dînsul, cari erau Moisi
și Ilie:

31. Cari arătându-se în slavă,

grăiau de esirea lui ■ vrea
să o îplinească în Ierusalim.

32. Iar Petru și cei ce erau cu
dînsul erau îngreuiți de somn:
și deșteptându-se, au văzut slava
lui, și pre cei doi bărbați stînd
împreună cu dînsul.

33. Și ■ fost cînd s'au despăr-
țit ei de la dînsul, a zis Petru
cătră Iisus, Iuvățătorule, bine
este noă a fi aici: și să facem
trei oolibi; una ție, și una lui
Moisi, și una lui Ilie: neștiind
ce grăia.

34. Și acestea grăind el, s'a
făcut nor, și 'l ■ umbrît pre
dînsul; și s'au spălmîntat cînd
au intrat el în nor.

35. Și glas a fost din nor,
dicend, Acesta este Fiul meu
cel iubit: pre acesta să ascu-
tați.

36. Și după ce a fost glasul,
s'a aflat Iisus singur. Și el a
tăcut și nimêrul n'au spus în
zilele acelea nimio din cele ce
văduseră.

37. ■ Și a fost, a doua zi, po-
gorîndu-se el din munte, 'l a în-
tîmpinat pre el norod mult.

38. Și iată, un bărbat din no-
rod ■ strigat, grăind, Iuvățăto-
rule, rogu-te caută spre fiul meu:
că unui născut îmi este mie.

39. Și iată, duh îl apucă pre
el, și de năprasună strigă; și 'l
zdrobește pre el cu spumă, și
abia se duce de la el, sfărămân-
du'l pre el.

40. Și m'am rugat de ucenicii
tîi să 'l scoată; și n'au putut.

41. Iar Iisus răspundend, a zis,
O neam necredincios și îndărăt-

nic, până cînd, voi ■ cu voi, și voi ■ suferi pre voi? Adu-mi pre fiul tîu aici.

42. Și încă apropiindu-se el, 'l ■ trîntit pre el dracul, și 'l a scuturat. Iar Iisus ■ certat pre duhul cel necurat, și ■ tîmăduit copilul, și 'l ■ dat tatălui său.

43. Și se spălmîntau toți de mîrimea lui Dumnezeu. Și mîrîndu-se toți de toate care ■ făc-
out Iisus, a dis către ucenicii săi,

44. Puneți voi în urechile voastre cuvintele acestea: că Fiul omului se va da în mîinile oamenilor.

45. Iar ei nu înțelegeau cuvîntul acesta, și era acoperit de către dînsul, ca ■ nu 'l priceapă: și se temeau ■ 'l întrebe pre el de cuvîntul acesta.

46. Și a intrat gînd întru dînsul, cine ■ fi dintru ei mai mare.

47. Iar Iisus, știind gîndul inimii lor, luînd un prunc, 'l a pus pre el lingă sine.

48. Și a dis lor, Orî cine va primi pruncul acesta întru numele meu, pre mine mă primește: și orî cine mă va primi pre mine, primește pre acela ce m'a trimis pre mine: că acela ■ este mai mic întru voi toți, acesta va fi mare.

49. Și Iar Ioan răspundînd, a dis, Învățătorule, am vădut pre unul în numele tîu scoțînd draci; și 'l am oprit pre el, că nu umblă pre urma ta cu noi.

50. Și ■ dis către el Iisus, Nu

'l opriți: că cel ce nu este împotriva noastră, pentru noi este.

51. Și a fost cînd s'au umplut zilele înălțării lui, și el 'și a întărit fața ■ ■ mergă în Ierusalim.

52. Și ■ trimis vestitori înaintea feței sale: și mergînd au intrat într'un oraș al Samaritanilor, ca să 'l gătească lui.

53. Și nu 'l au primit pre dînsul, că fața lui era mergînd în Ierusalim.

54. Și vădînd ucenicii lui, Iacov și Ioan, au dis, Doamne, voești să dicem să se pogoare foc din cer, și să 'l mistuească pre el, precum și Ilie a făcut?

55. Iar Iisus întorcîndu-se, 'l a certat pre dînsul, și a dis, Nu știți al cărui duh sînteți voi.

56. Că Fiul omului n'a venit să piardă sufletele oamenilor, ci să le mîntuească. Și au mers într'alt sat.

57. Și ■ fost cînd mergeau ei pre cale, a dis oare-cine către el, Doamne voi ■ să merg după tine, ori unde vei merge.

58. Și ■ dis Iisus lui, Vulpile au vizuni, și pasările cerului culburi; iar Fiul omului n'are unde să 'și plece capul.

59. Și a dis către altul, Vino după mine. Iar el a dis, Doamne, dă-mi voie întîi să merg să îngrop pre tatăl meu.

60. Iar Iisus a dis lui, Lasă morții să 'și îngroape pre morții lor: iar tu mergi de vestește împărăția lui Dumnezeu.

61. Și a dis și altul, Voi ■ să merg după tine, Doamne; dar

întâi ■ 'mî voie să tocmesc
cele ce sînt în casa mea.

82. Iar Iisus ■ dîs către el,
Nimeni puindu'și mâna lui pre
plug, și căutînd înapoi, este în-
dreptat întru împărăția lui Dum-
neșu.

CAPITOLUL X.

După acestea a arătat Dom-
nul și pre alți șapte-deci, și a
trimes pre dînsul câte doi înaintea
feței sale, întru tot orașul și lo-
cul, unde vrea el ■ meargă.

2. Și dîcea către dînsul, Iată
secerișul este mult, iar lucrătorii
sînt puțini : deci rugați pre
Domnul secerișului, ■ să scoată
lucrători la secerișul său.

3. Mergeți : iată, eu vă trimet
pre voi ■ miei în mijlocul lu-
pilor.

4. ■ nu purtați pungă, nici
traistă, nici încălțăminte : și pre
nimeni să nu întrebați de sănă-
tate în cale.

5. Și ori în care casă veți în-
tra, întâi dîceți, Pace casei a-
cesteia.

6. Și de va fi acolo fiul păcii,
■ va odihni preste dînsul pa-
cea voastră : iar de nu, la voi
■ va întoarce.

7. Și într'aceeași casă petreceți,
mîncînd și bînd cele ce sînt la
dînsul : că vrednic este lucrătorul
de plata sa. Să nu vă mutați
din casă în casă.

8. Și ori în care cetate veți în-
tra, și vă vor primi pe voi, mîn-
cați cele ce ■ vor pune înain-
tea voastră.

9. Și tîmăduiți bolnavii cari
sînt într'însa, și grăiți lor, S'a
apropiat spre voi împărăția lui
Dumneșu.

10. Iar ori în care cetate veți
intra, și ■ vă vor primi pre-
voi, eșînd la ulițele ei, dîceți,

11. Și praful ce s'a lipit de
noi din cetatea voastră, îl scu-
turăm voă : însă aceasta să știți,
că s'a apropiat spre voi împără-
ția lui Dumneșu.

12. Iar grăesc voă, că mai
ușor va fi Sodomului în ziua a-
ceea, de cât cetății aceleia.

13. Vai ție, Horazine ! vai
ție, Vitsaido ! că de s'ar fi fă-
cut în Tir și în Sidon puterile
care s'a făcut întru voi, de
mult în sac și în cenușă ședînd,
s'ar fi pocăit.

14. Însă Tirului și Sidonului
mai ușor va fi la judecată, de
cât voă.

15. Și tu, Capernaume, care
până la cer te ai înălțat, până
la iad te vei pogori.

16. Cei ce vă ascultă pre voi,
pre mine mă ascultă : și cei ce
se leapădă de voi, de mine se
leapădă : iar cei ce ■ leapădă
de mine, se leapădă de ■ ce-
ni'a trimes pre mine.

17. Și s'a întors cei șapte-
zeci cu bucurie, dîcînd, Doamne,
și dracii ■ pleacă noă întru nu-
mele tîu.

18. Și ■ dîs lor. Vădut-am pre
Satana ca un fulgor din cer
cădînd.

19. Iată, dau voă stăpînire să
călcați preste șerpi și preste
scorpi, și preste toată puterea.

vrăjmaşului, şi nimic pre voi !
nu vă va vătăma.

20. Inşă pentru aceasta nu vă
bucuraţi, căci duhurile ■ pleacă
voă ; ci vă bucuraţi mai virtos.
că numele voastre s'au scris în
ceruri.

21. ¶ Intr'acest ■ s'a bu-
curat cu duhul Iisus, şi a zis,
Mulţumesc ție, Părinte, Doamne
al cerului şi al pământului, ■
ai ascuns acestea de cei înţe-
lepti şi pricepuţi, şi le ai desco-
perit pre cei pruncilor : adevă-
rat Părinte ; că aşa a fost buna
voinţă, înaintea ta.

22. Toate 'mi sunt date mie
de la Tatăl meu : şi nimeni nu
ştie cine este Fiul, fără numai
Tatăl, şi cine este Tatăl, fără
numai Fiul, şi căruia va voi
Fiul ■ 'l descoperă.

23. ¶ Şi întorcându-se către
ucenilor deosebi ■ zis, Fericiţi
ochii cari ■ cele ce vedeţi voi.

24. Că grăsesc voi, că mulţi
prooroci şi împăraţi au voit să
vadă cele ce vedeţi voi, şi n'au
vădut ; şi să audă cele ce auziţi,
şi n'au auzit.

25. ¶ Şi iată, un legiuitor s'a
sculat, ispitindu'l pre el, şi di-
când, învăţătorule, ce voiţi face
■ moştenesc viaţa cea vecinică ?

26. Iar el a zis lui. În legea ce
este scris ? cum celeşti ?

27. Iar el răspundând, ■ zis,
■ iubescţi pre Domnul Dum-
nezeul tău din toată inima ta,
şi din tot sufletul tău, şi din
toată virtutea ta, şi din tot cu-
getul tău ; şi pre aproapele tău
ca însuşi pre tine.

28. Şi 'l a zis lui, Drept ai
răspuns : aceasta fă, şi vei ■ vii.

29. Iar el vrînd să se îndrep-
teze pre sine, ■ zis către Iisus,
Şi cine este aproapele meu ?

30. Iar Iisus răspundând, ■
zis, Un om oare care se pogo-
ria din Ierusalim în Ierihon, şi
■ căzut în tâlhari, cari desbră-
cându'l pre el, şi răbindu'l, s'au
dus, lăsându'l abia viu.

31. Şi din întâmplare un preot
■ pogoria pre calea aceea : şi
vădându'l pre dînsul, a trecut
pre alături.

32. Aşijderea şi un Levit,
fiind la acel loc, venind şi vă-
dându'l pre el, ■ trecut pre ală-
tura.

33. Iar un Samarinean mer-
gînd pre cale, ■ venit la el : şi
vădându'l l s'a făcut milă de el,

34. Şi apropiindu-se, a legat
ranele lui, turnând unt-de-lemn
şi vin, şi puindu'l pre dobitoacul
lui, 'l a dus ■ o casă de oas-
peţi, şi a purtat grijă de el.

35. Şi a doua zi când a purces
scotînd doi dinari, ■ dat gazdei,
şi 'l ■ zis lui, P-oartă grijă de
dînsul ; şi ori-ce vei mai chel-
tui, eu când mă voi întoarce,
voi da ție.

36. Deci oare dintr'acei trei,
■ pare ■ fi aproapele celui
ce căduse în tâlhari ?

37. Iar el ■ zis, Cea ■ ■ fă-
cut milă cu dînsul. Iar Iisus ■
zis lui, Mergi, de fă şi tu ase-
menea.

38. ¶ Şi ■ fost când se du-
cea el, şi el ■ intrat într'un
sat : iar o mulere numele ei

Marta 'l ■ primit pre el în casa sa.

39. Și ■ ■ ■ ■ ■ soră ce se chiema Marta, care și ședând lângă picioarele lui Iisus, asculta cuvintele lui.

40. Iar Marta ■ silia spre multă slujbă, și stând ■ di-, Doamne, au nu socotești că soru-mea singură m'a lăsat ■ slujesc? ci di el ■ să 'mi ajute.

41. Și răspundând Iisus, ■ diș el, Marto, Marto, ■ grijești, și spre multe te silești:

42. Ci un lucru trebuiește: iar Maria partea cea bună 'și ■ ales, care nu se ■ lua de la dânsa.

CAPITOLUL XI.

Si ■ fost când ■ el la un loc rugându-se, după ce ■ încetat, a diș unul din ucenicii lui către dânsul, Doamne, învață-ne pre noi să ne rugăm, precum și Ioan a învățat pre ucenicii săi.

2. Și le ■ diș lor, Când vă rugați, diceți, Tatăl nostru care ești în ceruri, Sfintează-se numele tău. Vie împărăția ta. Fie voia ta, precum în cer, așa și pre pământ.

3. Pâinea noastră ■ de toate dăilele dă-uo-nă astăzi.

4. Și ■ eartă noastră păcatele noastre, precum și noi ertăm tutulor celor ce ne sunt datorî noastră. Și nu ne duce pre noi în ispită; ci ne izbăvește de cel rău.

5. Și ■ diș către el, Cine dintru voi are prieten, și va merge către dânsul la miezul nopții, și va dice lui, Prietene, dă-mi împrumut trei pâini;

6. ■ a venit din cale un prieten la mine, și n'am ce pune înaintea lui?

7. Și acela răspundând dinlăuntru, va dice, Nu'mi face osteneală: acum ușa s'a încuiat, și copiii mei sunt în șternut cu mine; nu pot ■ mă scoi ■ 'ți dau ție.

8. Grăesc voă, Măoar de nu i ar da lui sculându-se pentru că este lui prieten, dar pentru obrăznicia lui sculându-se, va da lui câte îl trebuie.

9. Și eū diș voă, Cereți, și se va da voă; căutați, și veți afla; bateți, și se va deschide voă.

10. Că tot cela ce cere, va lua; și cela ■ caută, va afla; și celui ■ bate, i se va deschide.

11. Și la care tată dintru voi, de va ■ fiul pâine, au doară piatră îl va da lui? sau de ■ cere pește, au doară în loc de pește șerpe îl va da lui?

12. Sau de va cere ou, au îl va da lui scorpie?

13. Deci dacă voi fiind răi, știți ■ dați daruri bune fiilor voștri: ■ cât mai virtu- Tatăl vostru cel din ■ va da Duh Sfint celor ce cer de la dânsul?

14. Și ■ scotând un drac, și acela ■ mut. Și ■ fost după ce ■ eșit dracul, a grăit mutul: și s'au mirat poroadele.

15. Iar unul dintr'înșii diceau,

Cu Veelzevul domnul dracilor scoate dracii.

16. Iar alții, ispitindu'1, cereau de la dânsul **mir** din cer.

17. Iar el știind gândurile lor, **le** zise lor, Toată împărăția ce s'a împărăchiat între sine se pustiește : și casă ce s'a împărăchiat preste casă, cade.

18. Deci și Satana dacă s'a împărăchiat între sine, cum va sta împărăția lui? că ziceți, **cu** Veelzevul scot eu dracii.

19. Iar dacă eu cu Veelzevul scot dracii, feciorii voștri cu cine-1 scot? pentru aceasta ei vor fi voă judecători.

20. Iar dacă eu cu degetul lui Dumnezeu scot dracii, iată a ajuns la voi împărăția lui Dumnezeu.

21. Când oel tare intrarmat fiind păzește curtea sa, în pace sînt averile lui :

22. Iar când va veni oel mai **mare** de **la** dânsul, și 'l va birui pre el, **toate** armele lui întru **el** se nădăjduia, și împărtește prădele lui.

23. Cei **care** nu este cu mine, împotriva mea este : și oel **care** nu adună cu mine răsipește.

24. Când duhul oel neourat **ieși** din om, umblă prin locuri fără de apă, căutându'și odihnă ; și neaflînd, zice, Mă voi duce în casă **mea** de unde am ieșit.

25. Și venind o află măturată și împodobită.

26. Atunci merge și ia alte șapte duhuri mai rele de cât sine ; și intrînd, lăcuiesc acolo :

și **eu** fac cele de pre urmă ale omului acelaia **care** rele de cât cele d'înteu.

27. **Și** **eu** fost oînd zicea ei acestea, rîdicînd o mulere glas din norod, a zis lui, Fericit este pîntecel care **eu** purtat, și țîțele care al supt.

28. Iar el a zis, Adevărat, fericiți **sînt** cei ce ascultă cuvîntul lui Dumnezeu, și 'l păzesc pre el.

29. **Și** Iar adunându-se noroadele, a început **eu** zice, Neamul acesta viclean este : semn oere ; și semn nu **eu** va da lui, fără numai semnul lui Iona proorocului.

30. Că precum **eu** fost Iona semn Nineviteanilor, așa **eu** fi și Fiul omului la neamul acesta.

31. Împărăteasa de la austru se va scula la judecată cu bărbații neamului acestuia, și 'l **osîndi** pre el : că a venit de la marginele pămîntului să audă înțeleptunea lui Solomon ; și iată, mai mult de cât Solomon aici.

32. Bărbații de la Ninevia se vor scula la judecată cu neamul acesta, și 'l vor osîndi pre el : că el s'a pocăit pentru propovăduirea lui Iona ; și iată, mai mult de cât Iona aici.

33. Nimeni aprindînd lumina o pune întru ascuns, nici sub obroc, ci în sfeșnic, **ca** cel **care** intră **va** vadă lumina.

34. Lumina trupului este ochiul : deci de va **eu** ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat ; iar când **eu** rău, și trupul tău întunecat va fi.

35. Drept aceea, socotește ca lumina care este întru tine să nu fie întunec.

36. Deci dacă trupul tău va fi tot luminat, neavând vre o parte întunecată, va fi luminat tot, și când lumina cu strălucirea te luminează.

37. Iar când grăia, îl ruga pre dânsul un Fariseu ca să prânzească la el: și intrând, a ședut.

38. Iar Fariseul vădând, s'a mirat că nu s'a spălat întoia mai înainte de prânz.

39. Iar Domnul așis către dânsul, Acum voi Fariseii partea din afară a paharului și a blidului curățiți; iar cea din lăuntru vostru este plină de răpire și de vicleșug.

40. Nebunilor, aș nu cela aș făcut cea din afară, aș făcut și cea din lăuntru?

41. Inșă din cele ce aveți voi, dați milostenie; și iată, toate vor fi voă curate.

42. Dar vai voă, Fariseilor! că decluiți izma și ruta și toate verdețurile, și treceți judecata și dragostea lui Dumnezeu: acestea aș cădea aș le face, și acelea aș nu le lăsa.

43. Vai voă, Fariseilor! că iubiți scaunele cele mai de sus în sinagoguri, și lăchinăciunile prin țirguri.

44. Vai voă, cărturarilor și Fariseilor fățarnici! că sunteți ca morminturile cele ce nu se ved, și oamenii ce umblă d'asupra lor aș le știu.

45. Și răspundând unul din

legiuitori, așis lui, învățătorule, acestea dicând și pre noi ocărești.

46. Iar el așis, Și voă, legiuitorilor, vai! că însărcinați pre oameni cu sarcini aș nu pot leane purta, iar voi nici cu un deget al vostru nu vă atingeți de sarcini.

47. Vai voă! că zidiți morminturile proorocilor, și părinții voștri aș ucis pre ei.

48. Deci mărturisiți și împreună voiți lucrurile părinților voștri: că accia aș ucis pre ei, iar voi zidiți morminturile lor.

49. Pentru aceasta și înțelepciunea lui Dumnezeu așis, Trimete-voia către aș prooroci și apostoli, și pre unii dintr'ioșii vor ucide și vor goni:

50. Ca să aș ceară sângele tuturor proorocilor, aș s'a vărsat din începutul lumii de la neamul acesta.

51. De la sângele lui Avel până la sângele Zahariei, care a perit între oltar și între biserică: adevărat dic voă, Se cere de la neamul acesta.

52. Vai voă, legiuitorilor! că ați luat cheia cunoștinței: voi n'ați intrat, și pre cel ce vrea să intre ați oprit.

53. Și dicând el acestea către ei, aș început cărturarii și Fariseii tare aș se mânia spre dânsul, și aș lui împotriva de multe:

54. Pândindu'l pre el, și căutând ca aș vîneze ceva din gura lui, aș să aș viuească pre el.

CAPITOLUL XII.

Si adunându-se mulțime de noroade, cât ■ oâlcău unii pre alții, ■ început ■ dice ucenicilor săi mai întâi, Păziți-vă de alutatul Fariseilor, care este fățărimea.

2. Că nimio nu este acoperit, care nu se va descoperi; și ascuns, care nu ■ va cunoaște.

3. Pentru aceea câte ați dis la întunec, la lumină se vor auzi; și ■ ați grăit la urechie în cămări, se va propovedui d'asupra caselor.

4. Deci grațeso voă prietenilor mei. Nu vă temeți de cei ce ucid trupul, și după aceea nu pot nimio mai mult să facă.

5. Ci voiți arăta voă de cine să vă temeți; Să vă temeți de acela ■ ■ putere după ce ■ uois, să arunce în gheena; adevăr, grațeso voă, De acela să vă temeți.

6. Aă nu ■ vînd cinci păsări cu doi filari, și nici una dintr'însele nu este uitată înaintea lui Dumnezeu?

7. Ci și perii capului vostru toți sînt numărați. Deci nu vă temeți: că voi sunteți mai aleși de cît multe păsări.

8. Și dic voă, Tot cela ce mă va mărturisi pre mine înaintea oamenilor, și Fiul omului va mărturisi pentru dînsul înaintea ingerilor lui Dumnezeu:

9. Iar cela ce ■ va lepăda de mine înaintea oamenilor, lepădat va fi înaintea ingerilor lui Dumnezeu.

10. Și tot cela ce va dice cu-

vînt împotriva Fiului omului, se va erta lui: Iar celui ce ■ huli împotriva Duhului Sfînt, nu se va erta.

11. Iar cînd vă vor duce pre voi la soboară, și la dregători, și la stăpîni, nu vă grijiți cum, și ce veți răspunde, sau ce veți dice:

12. Că Duhul Sfînt vă ■ învăța pre voi într'acel ceas cele ce se cade a dice.

13. ■ Și ■ dis lui unul din norod, învățătorule, și fratelui meu să împartă cu mine ■ stenirea.

14. Iar el a dis lui, Omule, cîc m'a pus pre mine judecător sau împărțitor preste voi?

15. Și a dis către el, Vedeți și vă feriți de lăcomie: că nu este viața culva din prisosința avuției sale.

16. Și a dis pildă către dînsii, grăind, Unul ■ bogat 'i ■ rodit țarina:

17. Și ougeta întru sine, dicînd, Ce voi face, că n'am unde aduna rodurile mele?

18. Și ■ dis, Aceasta voi face: Strica-voiți jitnițele mele, și mai mari le voiți zidi; și voiți strînge acolo toate rodurile mele și bunătățile mele.

19. Și voiți dice sufletului meu, Suflete, ai multe bunătăți strînsse spre mulți ani; odihnește-te, mănăucă, bea, și ve-selește-te.

20. Iar Dumnezeu 'i a dis lui, Nebune, într'această noapte sufletul tău va fi cerut de la

line: dar cele ce ai gătit, cui vor fi?

21. Așa este cela ce strunge luiși comoară, iar în Dumnezeu nu se îmbogățește.

22. Și așis către ucenicii săi, Pentru aceasta ȳic voă, Nu vă grijiți cu sufletul vostru, ce veți mânca; nici cu trupul, în ce vă veți îmbrăca.

23. Sufletul mai mult este de cât hrana, și trupul de cât haina.

24. Căutați la corbi: că nu samănă nici seceră; care n'au cămări nici ȳitnițe; și Dumnezeu îi hrănește p[er] ei: ou cât mai mult voi sunteți mai buni de cât pasările?

25. Și cine din voi grijindu-se poate să adauge statului său cot?

26. Deci dacă nu poți nici ce este mai mic să face, ce vă mai grijiți de cele-lalte?

27. Socotiți crinii cum cresc: nu se ostenesc, nici toro; și grăesc voă, că nici Solomon întru toată slava sa nu s'a îmbrăcat ca unul dintr'aceștia.

28. Și de vreme ce iarba, care este astăzi în câmp, și mâine în coptor se aruncă, Dumnezeu așa o îmbracă; cu cât mai virtuos pre voi, puțin credincioșilor?

29. Și voi să nu căutați ce veți mânca, sau ce veți bea, și să nu vă înălțați.

30. Că toate acestea păgânii lumii acesteia le caută: iar Părintele vostru știe că vă trebuiesc acestea.

31. Și însă căutați împărăția lui Dumnezeu; și acestea toate se vor adăuga voă.

32. Nu le teme, turmă mică; că bine a'voit Tatăl vostru să vă dea voă împărăția.

33. Vindeți avuțiile voastre, și dați milostenie; faceți-vă voă pungă care nu se învechesc, comoară neimputinată în ceruri, unde furul nu se apropie, nici moliea nu strică.

34. Că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.

35. Să fie mijloacele voastre încinse, și făcliiile aprinse;

36. Și voi asemenea cu oamenii caril așteaptă pre domnul lor când se va întoarce de la nuntă; ca venind și bătând, îndată să'i deschidă lui.

37. Fericite sânt slugile acelea, pre cari venind domnul, îi va afla priveghind: amin ȳic voă, că se va încinge, și îi va pune pre dâșii să șadă, și venind să slui lor.

38. Și de va veni la a doua streajă, și la a treia streajă de va veni, și 'i va afla așa, ferice sânt slugile acelea.

39. Iar aceasta să știți, că de ar ști stăpânul casei în care ceas va veni furul, ar priveghia, și n'ar lăsa să'i sape casa lui.

40. Deci și voi fiți gata: că în ceasul care nu gândiți, Fiul omului va veni.

41. Și iar Petru așis către el, Doamne, către noi ȳic pilda aceasta, sau către toți?

42. Și așis Domnul, Oare

elne este iconomul cel credincios și înțelept, pre care ■ va pune domnul preste slugele sale, ■ să le dea ■ vreme măsura de griu?

43. Fericită este sluga aceea, pre care venind domnul lui il va afla făcând așa.

44. Cu adevărat grăesc voă, ■ 'l va pune pre dânsul preste toate avuțiile sale.

45. Iar de va dice sluga aceea întru inima sa, Zăbovește domnul meu a veni; și va începe ■ bate pre slugi și pre slujnice, și a mânca și ■ bea, și a se îmbăta;

46. Veni-va domnul slavei a-oleia la dîoa întru care nu gîndește, și în ceasul întru care nu știe, și 'l va tăia pre el în două, și partea lui cu necredincioșii o ■ pune.

47. Iar sluga ce n'a știut voia domnului său, și n'a gătit, nici ■ făcut duple voia lui, ■ va bate mult.

48. Iar cela ce n'a știut, și a făcut cele vrednice de bătăi, ■ va bate puțin. Și tot căruia s'a dat mult, mult se va cere de la el; și căruia i s'a încredințat mult, mai mult vor cere de la el.

49. ¶ P'oc am venit să arunc pre pământ; și ce voesc, dacă acum s'a aprins?

50. Și cu botez am să mă botez; și oum mă strimtoresc până ce se ■ săvârși!

51. Aū vi ■ pare că ■ venit să dau pace pre pământ? Nu, dio voă; ci împărțire:

52. Că vor fi de acum înainte cinci într'o casă împărțiți, trei împotriva a doi, și doi împotriva a trei.

53. Ne va împărți tatăl împotriva feciorului, și feciorul împotriva tatălui; muma împotriva fetel, și fata împotriva mamei; soacra împotriva noră-sa, și nora împotriva soacră-sa.

54. ¶ Și dicea și noroadelor, Când vedeți norul răsărind de la apus, numai de cât diceți, Vine ploaie mare; și este așa.

55. Și când vedeți austrul suflând, diceți, Zăduf va să fie; și este.

56. Pășarnicilor, fața cerului și ■ pământului știți a cerca; dar vremea aceasta cum n'o cereați?

57. Căci nu judecați, și întru voi. ■ este drept?

58. ¶ Când mergi cu prișul tău la domn, pre cale, dă-l lucrare ■ te izbăvești de el; ■ nu cumva să te tragă la judecător, și judecătorul te va da temnicherului, și temnicherul te va arunca în temniță.

59. Dic ție, nu vei eși de acolo, până nu vei plăti și filiarul cel mai de apoi.

CAPITOLUL XIII.

Intr'acea vreme erau de față unii caril i-aū spus despre Galileeanil, al căror sânge Pilat 'l ■ amestecat cu jertvele lor.

2. Și răspundend liisua, ■ dis lor, Aū vi se pare că Galileeanil aceștia mai păcătoși de cât toți

Jerusalimeanilor aŭ fost, pentru cã aŭ pãtimit acestea?

3. Nu, dŕio voã : ci de nu vã veŕi pocãi, toŕi aãa veŕi peri.

4. Sãu acei opt-spre-dece, preste caril a cãdut turnul in Siloam, si 'l a omorit, vi se pare cã aceștia mai pãcãtoși aŭ fost de cãt toŕi oamenii caril lãcuiau in Ierusalim ?

5. Nu, dŕic voã: ci de nu vã veŕi pocãi, toŕi aãa veŕi peri.

6. Si dŕicea pilda aceasta: Oare-cine avea un smochin in viaa lui sãdit; si a venit cãutãnd roadã intru el, si n'a aflat.

7. Si a dŕis cãtrã vierul, Iatã, trei ani sũnt de cãnd vin cãutãnd roadã in smochinul acesta, si nu aflu: Iae'l pre el; pentru ce si pãmẽntul impresoarã in zadar?

8. Iar el rãspundõnd a dŕis lui, Doamne, lasã'l pre el si in tr'a-cest an, pãuã 'l voiũ sãpa imprejur si voiũ pune gunol:

9. Si de va face roadã, bine: Iar de nu, il vei tãia in anul a-cel viitor.

10. Si in vãtãnd in tr'una din sinagoguril sãmbãta.

11. Si iatã, o mulere era care avea duhul neputinței de opt-spre-dece ani, si era girbovã, si nu putea sã rãdice in sus nici de cum.

12. Iar Iisus vãdẽndu-o pre dẽnsa, o chemat, si a dŕis ei, Mulere, te ai slobođit de boala ta.

13. Si 's'a pus pre dẽnsa mãinele: si indatã s'a indreptat, si slãvia p Dumneđeũ.

14. Iar mai marele sinago-

gël mãnũindu-se cãci o vindecase Iisus sãmbãta, rãspundẽnd, dŕicea norodului, Șese dŕile sũnt intru care se cade a lucra: decŕ in tr'acestea venind vã vindecaŕi, iar nu in dŕioa sãmbetel.

15. Iar Domnul rãspundẽnd dis lui, Fãrãnice, fie-care din voi sãmbãta aŭ nu 's'i desleagã boul sãu sau asinul de la esle, si 'l duce de 'l adapã?

16. Dar aceasta, fiicã a lui Avraam fiind, pre care o legat Satana, iatã, de opt-spre-dece ani, aŭ nu se cãdea a se deslega din legãtura aceasta in dŕioa sãmbãtei?

17. Si acestea dŕicẽdu-le, rușinaũ toŕi cel co staũ impotriva lui: si tot norodul se bucura de toate cele slãvite ce fãceã de dẽnsul.

18. Si dŕicea, Cuĩ este asemenea impãrãŕiea lui Dumneđeũ? si cu ce o voiũ asemãna pre dẽnsa?

19. Asemenea este grãunŕului de muștar, pre care luãndu'l omul, 'l aruncat in grãdina sa; si crescut, si s'a fãcut copac mare; si pãșãrile cerului s'aũ sãlășluit in ramurile lui.

20. Si iarãși a dŕis, Cu co voiũ asemãna impãrãŕiea lui Dumneđeũ?

21. Asemenea este aluatului, pre care luãndu'l mulerea 'l ascuns, in trei mãsuri de fãinã, pãnã s'a dospit toatã.

22. Si umbla prin orașe si prin sate invãŕãnd, si cale fãcẽnd in Ierusalim,

23. Si 'l a dŕis oare cine lui,

LUCA, XIV.

Doamne, adă puținii sunt cei ce
■ mântuiesc? Iar el a zis lor,

24. ■; Nevoiți-vă ■ intra prin
poarta cea strîmă: că mulți, zice
voă, vor căuta să intre, și ■
vor putea.

25. Decî după ce se va scula
stăpînul casei, și va încuia
ușa, și veți începe ■ sta afară,
și ■ bate în ușă, zicînd, Doamne,
Doamne, deschide noă; și răs-
pundînd va zice voă, Nu vă știu
pre voi de unde sînteți:

26. Alunci veți începe a zice,
Am mîncat înaintea ta și am
bătut, și în ulițele noastre ai în-
vîțat.

27. Și va zice, Zice voă, nu vă
știu pre voi de unde sînteți;
depărtați-vă de la mine toți lu-
orătorii nedreptății.

■ Acolo ■ fi plîngerea și
sclîrșirea dinților, cînd veți
vedea pre Avraam, și pre Isaac,
■ pre Iacov, și pre toți proorocii
întru împărăția lui Dumnezeu,
iar pre voi înși-vă scoși afară.

28. Și vor veni de la răsărit,
și de la apus, și de la amiază-
noapte, și de la amiază-ză, și vor
ședea întru împărăția lui Dum-
negeu.

29. Și iată, sînt pre urmă
carii vor fi întîi, și sînt întîi
carii vor fi pre urmă.

31. 7 În ziua ■ s'au apro-
piat unii din Farisei, zicînd lui
Esi, și te du de aici: că Irod va
■ te omoare.

■ Și ■ zis lor, Mergînd, spu-
neți vulpei aceleia, Iată, scot
dracl, și fac vindecări astăzi și

mîine, și ■ treia zi mă voi
sclîrși.

33. Însă mi se cade astăzi, și
mîine, și în ceea-l-altă zi ■
merge: că nu este cu putință
să piară prooroc afară din Ieru-
salim.

34. Ierusalime, Ierusalime, cel
ce omori prooroci, și uciși cu
pietru pre cei trimiși la tine; de
cîte ori am vrut să adun pre
fiii tăi, precum adună găina
puil săi sub aripi, și n'ai vrut!

35. Iată, so lasă voă ■
voastră pustie: și amin grăesc
voă, Nu mă veți vedea de acum
păuă va veni ■ cînd veți
zice, Bine este cuvîntat cel ■
vine întru numele Domnului.

CAPITOLUL XIV.

Si ■ fost cînd a intrat el în
■ oare-căruia din boerii
Fariseilor sîmbăta, ■ să mî-
nânce pîne, și acela îl pîn-
diau pre el.

2. Si iată, un om bolnav de
idropică era înaintea lui.

3. Si răspundînd Iisus, ■ zis
cătră legiuitorii și cătră Farisei,
grăind, Oare este slobod sîm-
băta ■ vindeca?

4. Iar el a tăcut. Si apu-
cându' l a vindecat pre el, și
l ■ slobodit;

5. Si răspundînd cătră el, a
zis, Al căruia dintru voi asinul
său boul de va cădea în puț,
aș nu îndată îl va scoate pre
el în ziua sîmbetei?

6. Si n'au putut răspunde lui
la acestea.

7. 7. Și dădea câtră cei chemați pildă, luând aminte cum își alegeau șederile mai sus ; dăcând câtră dânsul.

8. Când te vei chema de cina la nuntă, nu ședea în locul cel mai de sus ; ca nu cumva să fie chemat de dânsul altul mai cinstit de cât tine ;

9. Și venind acela ce și pre tine și pre acela a chemat, va dăce ție, Dă locul acestuia ; și atunci vei începe cu rușine locul cel mai de jos a 'l ținea.

10. Ci când te vei chema, mergând șcdi la locul cel mai de jos ; ca când va veni cel ce te a chemat, să 'l dăcă ție, Prietene, sue-te mai sus : atunci îți va ■ ție cinste înaintea celor ce vor ședea împreună ou tine.

11. Că tot cel ce se înalță, se ■ smeri ; și cel ce se smerește, ■ va înalță.

12. 7. Și dăcea și celui ce îl chemaso pre el, Când faci prânz sau cină, nu chema prietenii tăi, nici frații tăi, nici rudele tale, nici vecinii bogați ; ca nu când-va să ■ cheme și el pre tine, și să ți se facă răsplătire.

13. Ci când faci ospet, chieamă săracii, neputincioșii, schiopii și orbi :

14. Și fericit vei fi ; că ei nu pot să 'ți întoarcă : că ție se va răsplăti la învieroa dreptilor.

15. 7. Și auđind acestea unul din cei ce ședea cu el, a dăc, Fericit este cel ce va prânzi întru împărăția lui Dumnezeu.

16. Iar el a dăc lui, Un ■

oare-care a făcut cină mare, și chemat pre mulți ;

17. Și ■ trimes pre sluga ■ în ceasul cinei să dăcă celor chemați, Veniți ; că iată, gata sunt toate.

18. Și au început toți d'impreună a se lepăda. Cel d'întăi ■ dăc lui, Țarină am cumpărat, și am nevoie să ■ și să o vđd : rogu-te să mă erți.

19. Și altul a dăc, Părechii de boi am cumpărat cinei, și merg să'l ispitesc : rogu-te ■ mă erți.

20. Și altul a dăc, Mulere 'mi ■ luat, și pentru aceasta nu pot veni.

21. Și întorcându-se sluga aceea ■ spus domnului său acestea. Atunci măriindu-se stăpânul casei a dăc slugii sale, Eși curând la răspintiiile și ulițele cetății, și săracii, și betegii și schiopii, și orbi adu'i aici.

22. Și ■ dăc sluga, Doamne, s'a făcut cum ai poruncit, și încă mai este loc.

23. Și a dăc domnul câtră slugă, Eși la drumuri și la garduri, și 'i silcește să între, ca ■ se umple casa mea.

24. Că dăc voă, Că nici unul din bărbații aceia ce erau chemați nu va gusta cina mea.

25. 7. Și mergeau cu dânsul noroadе multe : și întorcându-se, le a dăc lor,

26. Ori-cine vine câtră mine, și nu urește pre tatăl său, și pre mamă, și pre mulere, și pre feciori, și pre frați, și pre surori, încă, și pre sufletul său, nu poate fi ucenic ■ meu.

27. Și cel ce nu 'și poartă ■

sa, și nu vine după mine, nu poate fi ucenic al meu.

28. Că cine dintru voi vrind să zidească turn, nu începe să zidească, ci întâi să ședă și să socotească cheltuiala, de să nu se săvârșire?

29. Ca nu când-va puind el temeliea, și neputând săvârși, toți cei ce 'l vor vedea să înceapă a-l batjocori.

30. Dicând, Acest om a început a zidi, și n'a putut săvârși.

31. Sau care împărat, mergând să se lovească cu alt împărat la război, nu ședând întâi, să se sfătuiască de va putea cu deee mil să se întîmpine cu acela ce vine asupra lui cu douăzeci de mil?

32. Iar de nu, încă fiind el departe, trimetînd solie, să roagă de pace.

33. Deol să fie-care dintre voi, care nu să leapadă de toate avuțiile sale, nu poate fi ucenic al meu.

34. Și Bună este sarea : iar dacă sarea se va imputi, cu ce să îndulci?

35. Nici în pământ, nici în gunoiu nu este de treabă ; ci afară o leapadă pre ea. Căci ce are urechi de auzit, audă.

CAPITOLUL XV.

Si erau apropiindu-se de densul toți vameșii și păcătoșii ca să-l asculte pre el.

2. Și cărtiașii Fariseii și cărturarii, dicînd, Acesta pre păcătoși primește, și înăunță cu densul.

3. Și așis dis către el pilda aceasta, grăind,

4. Care om dintre voi, avînd o sută de oi, și pierdînd una dintru ele, nu lasă pre cele douăzeci și două în pustie, și merge după cea pierdută, până când o află pre ea?

5. Și aflîndu-o, să pune pre umerile sale bucurîndu-se.

6. Și venind la casa sa, chieamă prietenii și vecinii, dicînd lor, Bucurați-vă cu mine ; că am găsit oaea cea pierdută.

7. Dic voă, că așa va fi bucurie în cer de un păcătos ce se pocăiește, de cît de douăzeci și două de drepti, cărora nu le trebuie pocăință.

8. Sau care mulere avînd deee drahme, de pierde o drahmă, nu aprinde făcliea, și mătură casa, și caută cu deadiusul până o află?

9. Și aflîndu-o chieamă prietenele și vecinele, dicînd, Bucurați-vă cu mine ; că am găsit drahma o am pierdut.

10. Așa, dic voă, bucurie se face înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un păcătos ce se pocăiește.

11. Și așis, Un om avea doi feciori :

12. Și așis cel mai tînăr din ei tatălui său, Tată, că-mi partea ce mi se cade de avuție. Și le a împărțit lor avuția.

13. Și nu după multe zile adunînd toate feciorul cel mai tînăr, s'a dus într-o țară departe, și acolo a răsipit toată avuția sa, viețuind într-o desmierdare.

LUCA, XVI.

14. Și cheltuind el toate, s'a făcut foamete ■■ într'acea țară; și el ■ început ■ se lipsi.

15. Și mergând s'a lipit de unul din lăcuiitorii țării aceleia, și'l ■ trimis pre el la țarinele sale să pască porcii.

16. Și doria să'si sature pânteculo său de roșcovele ce mâncau porcii: și nimeni nu'l da lui.

17. Iar venindu'si întru sine, a zis, Căci argați ai tatălui meu sunt îndestulați de pâine, iar eu pier de foame!

18. Scula-mă-voi și mă voi duce la tatăl meu, și voi zice lui, Tată, greșit-am la cer și înaintea ta.

19. Și nu mai sunt vrednic ■ mă chema fiul tău: fă-mă ■ pre unul din argații tăi.

20. Și sculându-se, ■ venit la tatăl său. Iar el încă departe fiind, 'l ■ vădit pre dânsul tatăl lui, și i s'a făcut milă, și alergând, ■ căzut pre grumazii lui, și'l a sărutat pre el.

21. Și ■ zis lui feciorul, Tată greșit-am la cer și înaintea ta, și nu mai sunt vrednic a mă chema fiul tău.

22. Și ■ zis tatăl către slugile sale, Aducoți haina cea d'întăiu, și'l îmbrăcați pre el; și dați inel în mână lui, și încălțăminte în picioarele lui:

23. Și aducând vițelul cel hrănit, îl junghiați; și mâncând să ne veselim:

24. Că fiul meu acesta mort era, și ■ înviat; și pierdut era, și s'a aflat. Și au început a se veseli.

25. Iar feciorul lui cel mai mare era la țarină: și dacă a venit și s'a apropiat de casă, ■ auzit cântece și jocuri.

26. Și chemând pre unul din slugi, 'l ■ întrebat ce sunt acestea.

27. Iar el a zis lui, Fratele tău a venit; și a junghiat tatăl tău vițelul cel hrănit, pentru că s'nătos pre el 'l ■ primit.

28. Și s'a mâniat, și nu vrea să intre: iar tatăl lui eşind, îl ruga pre el.

29. Iar el răspundând, a zis tatălui său, Iată, atâția ani slujesc ție, și nioi odată porunca ta n'am călcat: și mie nici odată nu 'mi ai dat măcar un ed, ■ să mă vesolesc cu prietenii mei:

30. Iar când veni fiul tău acesta, care ■ mâncoat averea ta ■ curvele, junghiași lui vițelul cel hrănit.

31. Iar el ■ zis lui, Fiule, tu în toată vremea ești ■ mine, și toate ale mele, ale tale sunt.

32. Ci ■ cădea a ne veseli, și ■ ne bucura: căci fratele tău acesta mort era, și a înviat; și pierdut era, și s'a aflat.

CAPITOLUL XVI.

Si zicea și către ucenicii săi, Era un om bogat, care ■ ■ ■ ■ ■ iconom; și acesta ■ fost pîrît la el că răsipește averile lui.

2. Și chemând pre el, 'l a zis lui, Ce aud aceasta de tînc? dă sama de iconomia ta; că nu vei putea mai mult ■ fi iconom.

LUCA, XVI.

3. Iar iconomul a ȋis intru sine, Ce voiŭ face? cȃ domnul meŭ iea iconomia de la mine: a sȃpa nu pot; a cere imi este rușine.

4. Știŭ ce voiŭ face, ■ dacă meŭ voiŭ schimba din iconomie, sȃ meŭ primească în casele lor.

5. Și chemȃnd cȃte unul pre fie-care din datorniciŭ domnului sȃu, ■ ȋis celui d'întȃiu, Cu cȃt ești dator domnului meŭ?

6. Iar el ■ ȋis, Cu o sutȃ de mȃsurŭ de unt-de-lemn. Și ■ ȋis lui, Iați zapisul tȃu, și ședŭ curenȃ de scrie cincŭ deei.

7. Iar dupȃ ■ ■ ȋis altuia, Dar tu cu cȃt ești dator? Iar el a ȋis, Cu o sutȃ de mȃsurŭ de grȃu. Și ■ ȋis lui, Iați zapisul tȃu, și scrie opt-deei.

8. Și ■ lȃudat domnul pre iconomul nedreptȃței, cȃ înțelepȃte ■ fȃcut: ■ filŭ veacului a- ■ mai înțelepȃți sȃnt de cȃt filŭ luminei intru neamul lor.

9. Și eŭ ȋis voȃ, Fȃceți-vȃ voȃ-prieteni din ■ nedreptȃței; ■ dacă veți fi lipsiți, sȃ vȃ primească pre voi în corturile cele vecnice.

10. Cel ce este credincios intru puȃin, și intru mult credincios este: și cel ce este nedrept intru puȃin, și intru mult nedrept este.

11. Deȃi dacă intru cel nedrept mamona n'ați fost credincioși, pre cele adevȃrate cine le va încredinȃa voȃ?

12. Și dacă intru cel strein n'ați fost credincioși, pre cel ce este al vostru cine il va da voȃ?

13. ■ Nicŭ o slugȃ nu poate

la doi domni sȃ slujească: pentru cȃ sȃu pre unul va urŭ, și pre altul va iubi; sȃu de unul ■ ținea, și de altul nu va griji. Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui mamona.

14. Și auȃiau acestea toate și Fariseii, cari erau iubitori de argint: și 'l batjocoriau pre el.

15. Și le ■ ȋis lor, Voi sȃnteți cei ce vȃ faceți pre voi dreptŭ înaintea oamenilor; iar Dumnezeu știe inimile voastre: cȃ ce e-te intru oameni înȃlȃtat, uricioane este înaintea lui Dumnezeu.

16. Legea și proorocii erau pȃnȃ la Ioan: de atunci împȃrȃția lui Dumnezeu bine se vestește, și fie-care spre ■ silește.

17. Iar mai lesne esto cerul și pȃmȃntul sȃ treacȃ, de cȃt din lege o cirtȃ ■ caȃ.

18. Tot cela ce 'și lasȃ mulereȃ sa, și iea alta, preacurvește: și tot cela ce iea pre cea lȃsatȃ de bȃrbat, preacurvește.

19. ■ Era un ■ oare care bogat, ■ se îmbrȃca în porfirȃ și în vison, veselindu-se în toate ȃilele luminat.

20. Și ■ un sȃrac oare-care ■ nume Lazar, ■ zȃcea înaintea ușei lui plin de bube,

21. Și poștia sȃ se sature din sfȃrȃmȃturele care cȃdeau din masa bogatului: ci și cȃinii venind lingeau bubele lui.

22. Și a fost cȃ ■ murit sȃracul, și s'a dus de ingerŭ în sinul lui Avraam: și a murit și bogatul, și s'a îngropat;

23. Și în iad rătăcindu'si ochii săi, fiind în muncă, vede pre Avraam de departe, și pre Lazar în sinul lui.

24. Și el strigând, ■ dis, Părinte Avraame, miluește-mă, și trimete pre Lazar, să'si întingă vârful degetului lui în apă, și să'mi răcorească limba mea; că mă chinuesc în vâpaea aceasta.

25. Iar Avraam a dis, Fiule, adu'ți aminte că ai luat cele bune ale tale în viața ta, și Lazar așijderea cele rele: iar acum aceasta se mângăie, iar tu te chinuești.

26. Și preste toate acestea, între noi și între voi prăpastie mare s'a înălțat; ca cei ce vor vrea să treacă de aici către voi, să nu poată; nici cei de acolo la noi să treacă.

27. Și ■ dis, Rogu-te dar, părinte, ■ să 'l trimeți pre dânsul în casa tatălui meu:

28. Că am cinci frați; să le mărturisească lor, ca să nu vie și el la acest loc de muncă.

29. Și 'l ■ dis Avraam lui, Adu pre Moisi și pre prooroci; să 'l asculte pre dânsul.

30. Iar el ■ dis, Nu, părinte Avraame: ci de va merge cineva din morți la dânsul, se vor pocăi.

31. Și 'l a dis lui, Dacă nu ascultă pre Moisi și pre prooroci, măcar de ■ și învia cineva din morți, nu vor crede.

CAPITOLUL XVII.

Atunci ■ dis către ucenicii săi, Cu neputință este să nu vie

smintelele: dar va! *aceluia* prin care vin!

2. Mai de folos 'l ar fi lui, de s'ar lega ■ piatră de moară de grumazii lui, și să se arunce în mare, de cât să smintească pre unul dintr'acești mai mici.

3. * Luați aminte de sine-vă: De va greși ție fratele tău, cearță-l pre el; și de se va pocăi, earță-l lui.

4. Și măcar de șapte ori în zi de va greși ție, și de șapte ori se va întoarce la tine, dicând, Căescu-mă; earță-l lui.

5. Și au dis apostolii Domnului, Aduge-ne noi credință.

6. Iar Domnul ■ dis, De ați avea credință ca un grăunț de muștar, ați dice dudului acestuia, Desrădăcinează-te, și te sădește în mare; și v'ar asculta pre voi.

7. Și cine dintru voi având slugă arând sau păstorind, care venind acela din câmp, va dice îndatăși, Trece de ședii?

8. Ci au nu 'l va dico lui, Gătește-mi ce voi dă cina, și încoingându-te, slujește-mi, până voi dă mânca și voi dă bea; și după ■ voi mânca și vei bea și tu?

9. Adu doară va ■ har slugi aceleia căoi a făcut cele ce el s'a poruncit lui? Nu mi se pare.

10. Așa și voi, când veți face toate cele ■ vi s'a poruncit voă, diceți, Slugi netrebnice suntem: că ce am fost datorii a face, am făcut.

11. * Și a fost când mergea el în Ierusalim, și el trecea prin mijlocul Samariei și a Galileei.

12. Și intrând el într'un sat,

11. I aũ intimpinat pre el dece b̃rba(1) leproși, caril aũ st̃tut de departe.

13. Și aceea aũ r̃edicat glas, dic̃end, Iisusc, Invățatorule, mi-luește-ne pre noi.

14. Și ṽed̃endu'7, le ■ dis lor, Mergeți și ṽe arătați preoșilor. Și a fost c̃and mergeaũ ei, s'aũ curățit.

15. Iar unul dintru d̃ensii ṽed̃end c̃a s'a vindicat, s'a întors, cu glas mare slăvind pre Dumnedeũ.

16. Și ■ cădut cu fața la picioarele lui, mulțumind lui; și acela era Samarinean.

17. Iar Iisus r̃espund̃end, a dis, Aũ nu dece s'aũ curățit? dar cei noi unde s̃unt.

18. Nu s'aũ aflat s̃a se întorcă ■ dea slavă lui Dumnedeũ, c̃ră numai ■ str̃ein.

19. Și i a dis lui, Scoală-te, și mergi; credința ■ te a m̃antuit.

20. Și întreb̃at fiind de Farisei, c̃and ■ veni împărăția lui Dumnedeũ, ■ r̃espuis lor, și a dis, Nu va veni împărăția lui Dumnedeũ cu p̃andire.

21. Nicl vor dice, Iată aici! sau iată acolo! c̃a iată, împărăția lui Dumnedeũ în lăuntrul vostru este.

22. Și a dis cătră ucenici, Vor veni zile c̃and veți poști una din zilele Fiului omului s̃a vedeți, și nu veți vedea.

23. Și vor dice voă, Iată aici; sau, iată acolo: s̃a nu mergeți, nicl s̃a urmați.

24. C̃a precum fulgerul, care fulgeră din partea ■ de subt cer,

preste partea cea de subt cer luminează; așa va fi și Fiul omului în ziua sa.

25. Iar înt̃eiu l se cade lui mult a p̃ătimi, și a fi lepădat de neamul acesta.

26. Și precum ■ fost în zilele lui Noe, așa va fi și în zilele Fiului omului.

27. M̃ancaũ, beaũ, ■ insuraũ, se m̃aritaũ, p̃ână la ziua în ■ intrat Noe în corabie, și ■ venit potopul, și ■ pierdut pre toți.

28. Așijderea și precum a fost în zilele lui Lot; m̃ancaũ, beaũ, cumpăraũ, vindeaũ, s̃adiaũ, zid̃iaũ;

29. Iar în care zi a ești Lot din Sodoma ■ ploat foc și platră pucioasă din cer, și a pierdut pre toți.

30. Intr'acest chip va fi în ziua în care Fiul omului se va arăta.

31. Intr'acea zi c̃ela ce va fi d'asupra casei, și vasele lui în casă, s̃a nu ■ pogoare s̃a le iee pre ele; și cel ce ■ în câmp, asemenea ■ nu se întorcă înapoi.

32. Aduceți-ṽe aminte de m̃ierea lui Lot.

33. Ori cine va căuta sufletul s̃eũ s̃a l m̃antuească, pierdo 'i-va pre el; și cine îl va pierde, îl va învia pre el.

34. Dic voă, într'această noapte vor fi doi într'un pat; unul se va lua, și altul se va lăsa.

35. Doă vor m̃ăcina împreună; una se ■ lua, și alta se va lăsa.

36. Doi vor fi în câmp; unul ■ va lua, și altul se va lăsa.

37. Și r̃espund̃end aũ dis lui,

Unde Doamne? Iar el ■ dis lor, Unde va fi trupul, acolo se vor aduna și vulturii.

CAPITOLUL XVIII.

Si dicea și pildă lor cu acest scop. că se cade în totă vreme a ■ ruga, și a nu se lenevi;

2. Dicând, Un judecător era într-o cetate, care de Dumnezeu nu se temea, și de om nu se rușina:

3. Era și o văduvă în cetatea aceea; și venia la dânsul dicând, Izbăvește-mă de pirișul meu.

4. Și nu vrea în multă vreme: iar după aceea a dis întru sine, De și de Dumnezeu nu mă tem, și de om nu mă rușinez;

5. Dar pentru căci îmi face supărare văduva aceasta, o voi izbăvi pre ea, ca nu până în sfârșit venind să mă supere.

6. Și a dis Domnul, Auziți ce grăește judecătorul nedreptăței.

7. Dar Dumnezeu aș nu va face izbăvire aleșilor săi, cari strigă către dânsul ziua și noaptea, de și îndelung îl rabdă pre dânsii?

8. Dic voă, că va face izbăvirea lor curând. Inșă când va veni Fiul omului, oare va afla credința pre pământ?

9. Și ■ dis și către unii ce se încredeaș întru sine cum că sânt drepti, și defăimaș pre cel-l-alti, pilda aceasta:

10. Doi oameni s'aș suit în biserică să se roage; unul Fariseu, și altul vameș.

11. Fariseul stând așa se ruga

întru sine, Dumnezeuule, mulțumescu'ți, că nu sânt ca cel-l-alti oameni, răpitori, nedrepți, preacurvari, saș ■ și acest vameș.

12. Postesc de două ori în săptămână, dau deciueală din toate câte câștig.

13. Iar vameșul de departe stând, nu vrea nici ochii săi la cer să 'i rēdice, ci își bătea pieptul său, dicând, Dumnezeuule, milostiv fi! mie păcătosului.

14. Dic voă, s'a pogorît acesta mai îndreptat la casa sa, de cât acela: că tot cel ce se înalță pre sine, ■ va smeri; iar cel ce se smerește pre sine, ■ vz înalță.

15. Și aduceaș la el și pruncul, ■ să se atingă de el: iar ucenicii vădend, 'I aș certat pre dânsii.

16. Iar Iisus chemându'l la sine pre el, a dis, Lăsați pruncii să vie la mine, și nu 'i opriți pre el: că a unora ca acestora este împărăția lui Dumnezeu.

17. Amin dic voă, Ori cine nu va primi împărăția lui Dumnezeu ca pruncul, nu va intra într'iusa.

18. Și 'l a întrebat pre el un boier, dicând, Învățătorule bune, ce voi face să moștenesc viața vecnică?

19. Iar Iisus 'l a dis lui, Căci imi dici bun? nimeni nu este bun, fără numai unul Dumnezeu.

20. Poruncele știi, Să nu curveși, Să ■ uciși, Să nu furi, Să nu mărturiseși mărturie mincinoasă, Cinstește pre tatăl tău și pre muma ta.

LUCA, XIX.

21. Iar el ■ dîs, Acestea toate le am păzit din tinerețele mele.

22. Iar Iisus auzind acestea, 'I a dîs lui, Încă una îți lipsește : toate câte ai vinde le și le împărți săracilor, și vei avea comoră în cer : și viuo, urmează mie.

23. Iar el auzind acestea, s'a întristat, că era bogat foarte.

24. Și vedîndu'l Iisus oă s'a întristat, ■ dîs, Cât de anevoe vor intra întru împărăția lui Dumnezeu cei ce au avuți !

25. Că mai lesne este cămilei prin urechile acului ■ trece, de cât bogatul întru împărăția lui Dumnezeu a intra.

26. Iar cei ce au auzit acestea, au dîs, Dară cine poate să se mîntuească ?

27. Iar el a dîs, Cele ce nu sînt cu putință la oameni, sînt ■ puțînță la Dumnezeu.

28. Și ■ dîs Petru, Iată, noi am lăsat toate, și am urmat ție.

29. Iar el a dîs lor, Amin grăeso voă, Nimeni nu este care 'și a lăsat casă, sau părinți, sau frați, sau mulere, sau feciori pentru împărăția lui Dumnezeu.

30. Care să nu iee cu mult mai mult în vremea aceasta, și în veacul oel viitor viața vecluiască.

31. ■ Și luînd ca sine pre cei doi-spre-dece, ■ dîs cătră el, Iată, ne suim în Ierusalim, și se vor implini toate cele scrise prin prooroci pentru Fiul omului.

32. Că ■ va da Neamurilor, și ■ va batjocori, și se va ocări, și se va acupia :

33. Și bătîndu'l, îl vor omori pre el : și a treia zi va învia.

34. Iar el nimio dintr'acestea n'au înțeles : și era cuvîntul acesta ascuns de la ei, și nu cunoșteau cele ce se grăiau.

35. ■ Și a fost cînd s'a apropiat el de Ierihon, un orb ședea lingă cale cerșind :

36. Și auzind norodul trecînd, a întrebat ce este aceasta.

37. Și 'I au dîs lui, că Iisus Nazarineanul trece.

38. Și ■ strigat, dicînd, Iisuse, Fiul lui David, miluește-mă,

39. Iar cei ce mergeau înainte certaū pre el ■ tăcă : iar el cu mult mai virtos striga, Fiul lui David, miluește-mă.

40. Și stînd Iisus, a poruncit să'l aducă pre el la sine : iar apropiîndu-se el de dînsul, 'I a întrebat,

41. Dicînd, Ce voești să'ți fac ? Iar el ■ dîs, Doamne, ■ vîd.

42. Și Iisus 'I a dîs lui, Vedî : credința ta te a mîntuit.

43. Și îndată a vîdut, și a m ■ după el, slăvind pre Dumnezeu : și tot norodul vedînd, a dat laudă lui Dumnezeu.

CAPITOLUL XIX.

Si intrînd, trecea Iisus prin Ierihon.

2. Si iată, un om a nume Zacheu, și acesta era mai mare vamășilor, și era bogat.

3. Si căuta să vadă pre Iisus cine este ; și nu putea de norod, oă ■ mi : de stat.

LUCA, XIX.

4. Și alergând înainte, s'a suit într'un dud ca să-l vadă pre el : ■ pre acolo vrea să treacă.

5. Și dacă ■ venit la locul acela, căutând Iisus, 'l ■ vădut pre dânsul, și ■ dis către dânsul, Zachee, grăbește de te pogoră; că astăzi în casa ta mi ■ cade să fiu.

6. Și grăbindu-se, s'a pogorit, și 'l a primit pre dânsul bucurându-se.

7. Și vădând aceasta toți tinjiau, dicând, Că la un om păcătos ■ intrat să găzduască.

8. Iar Zacheu stând, ■ dis către Domnul; Iată, jumătate de averea mea, Doamne, o dau săracilor; și de ■ năpăstuit pre cineva cu ceva, întorc împătrit.

9. Și ■ dis către el Iisus, Astăzi s'a făcut mântuire casei acesteia, pentru că și acesta fiu al lui Avraam este.

10. Că ■ venit Fiul omului să caute și să mântuească pre cei pierduti.

11. Și ascultând ei acestea, adăugând ■ dis o pildă, pentru că era el aproape de Ierusalim, și li se părea lor cum că iudată va să so arăle împărăția lui Dumnezeu.

12. Deci ■ dis, Un om oarecare de bun neam s'a dus într'o țară departe ■ și iee lui împărăție, și să ■ întoarcă.

13. Și chemând de ce slugi ale sale, le a dat lor de ce mnas, și a dis către ei, Neguțătoriți până voi veni.

14. Iar cetățenii lui îl uriau pre el, și au trimes solie după

el, dicând, Nu voim pre acesta ■ împărătească preste noi.

15. Și ■ fost când s'a întors el luând împărăția, a dis să ■ chie me la dânsul slugile acelea, cărora dedese argintul, ca să știe cine ce a neguțătorit.

16. Și a venit cel d'întăiu, dicând, Doamne, mnaoa ta ■ agonisit de ce mnas.

17. Și ■ dis lui, Bine, slugă bună; pentru că întru puțin ai fost credincios, să albi putere preste de ce cetăți.

18. Și ■ venit cel al doilea, dicând, Doamne, ■ a făcut cinci ■

19. Și ■ dis și acestuia, Și tu fi preste cinci cetăți.

20. Și altul ■ venit, dicând, Doamne, iată mnaoa ta, care o ■ ținut legată în măbramă:

21. Că m'am temut de tine, pentru că om aspru ești: leai ce n'ai pus, și secerai ce n'ai sămănat.

22. Și 'l a dis, Din gura ta te voi judeca, slugă vicleană. Ai știut că eu om aspru sunt, luând ce n'au pus, și secerând ce n'am sămănat.

23. Dar pentru ce n'ai dat argintul meu schimbătorilor, și venind cu 'l ai cerut cu dobindă?

24. Și celor ■ sta înaintea le ■ dis, Luați de la el mnaoa, și o dați celui ce ■ de ce mnas.

25. (Și au dis lui, Doamne, acela are de ce mnas.)

26. Că dic voă, Că tot celui ■ are i se va da; iar de la acela ce n'are, și ■ are se va lua de la el.

27. Însă pre vrăjmașii mei aceia, carii n'au voit să împărătesc preste dânsii, aduceți-l încoace, și 'l tăiați înaintea mea.

28. Și dicând acestea, mergea înainte, suindu-se în Ierusalim:

29. Și ■ fost când s'a apropiat de Vitslaghi și Vitania, către muntele ce se cheamă al Maslinilor, a trimis doi din ucenicii săi,

30. Dicând, Mergeți în satul care este înaintea voastră; întru care intrând veți găsi un mânz legat, pre care nimeni din oameni nici odată n'a ședut: deslegați-l pre el, și 'l aduceți.

31. Și de va întreba cineva pre voi, Pentru ce 'l deslegați? așa să diceți lui, Că Domnulul trebuește.

32. Și mergând trimiseii, au aflat oam dîsese lor.

33. Și deslegând ei mînzul, ■ dîs stăpînii lui către ei, Ce deslegați mînzul?

34. Iar ei au dîs, Domnulul trebuește.

35. Și 'l au adus pre el la Iisus: și aruncându-și veșmintele lor pre mînz, au pus pre Iisus d'asupra.

36. Și mergând el, așterneau veșmintele lor pre cale.

37. Și apropiindu-se el la pogișul muntelui Maslinilor, ■ început toată mulțimea ucenicilor bucurându-se a lăuda pre Dumnezeu cu glas mare pentru toate puterile care vîduseră;

38. Dicând, Bine este cuvîntat Împăratul cel ce vine întru numele Domnului: pace în cer, și slavă întru cel de sus.

39. Și oare-carii Farisei din norod au dîs către el, Învățătorule, ceartă-ți ucenicii tăi.

40. Și răspundînd, ■ dîs lor, Vio voă, că de vor tăcea aceștia, pietrele vor striga.

41. Și dacă s'a apropiat, vîdînd cetatea, ■ plîns de dînsa.

42. Dicînd, De ai fi cunoscut, și tu, măcar în ziua aceasta a ta, cele ce sînt către pacea ta! iar acum s'au ascuns de către ochii tăi.

43. Că vor veni zile asupra ta, și vor pune vrăjmașii tăi șanț împrejurul tău, și te vor încungiura, și te vor împulzi de toate părțile,

44. Și te vor face întoama cu pămîntul, pre tine și pre feciorii tăi întru tine; și nu vor lăsa întru tine piatră pre piatră; pentru că n'ai cunoscut vremea cercetării tale.

45. Și intrînd în biserică, a început ■ soate pre cei ce vindea într'însa și cumpărau;

46. Dicînd lor, Scris este, Casa mea casă de rugăciune este: iar voi o ați făcut peșteră tâlharilor.

47. Și era învățînd în toate zilele în biserică. Iar arhierii și cărturarii și bătrînii norodului căuta să 'l piardă,

48. Și nu aflau ■ 'l vor face: că tot norodul se ținea de el, ascultîndu-l pre dînsul.

CAPITOLUL XX.

Si ■ fost într'una din zilele a-
celea, învățînd el norodul în biserică, și bine vestind, au

venit preoții și cărturarilor cu bătrânii.

2. Și aș grăit către el, zicând, Spune noastră, cu ce putere faci acestea? sau cine este care ți-a dat ție puterea aceasta?

3. Iar el răspundând, a zis către ei, Întreba-voiul și eu pre voi un cuvânt, și să-mi spuneți:

4. Botezul lui Ioan din cer a fost, sau de la oameni?

5. Iar ei cugetau întru sine, zicând, De vom zice, Din cer; va zice, Pentru ce dar n'ați crezut lui?

6. Iar de vom zice, De la oameni; tot norodul cu pietre ne va uide: căci este încredințat că Ioan proroc a fost.

7. Și aș răspuns, că nu știu de unde.

8. Și Iisus le a zis lor, Nici eu nu vă spun voastră cu ce putere fac acestea.

9. Și a început a zice către norod pilda aceasta; Un om a sădit vie, și o a dat lucrătorilor, și s'a dus departe multă vreme.

10. Și la vreme a trimis către lucrătorii o slugă, ca să-l dea lui din rodul viei; iar lucrătorii, bătându-l pre el, l-au trimis deșert.

11. Și a adăos a trimite și altă slugă; iar ei și pre acela bătându-l și batjocorindu-l, l-au trimis deșert.

12. Și a adăos a trimite și al treilea; iar ei și pre acela răbindu-l, l-au scos afară.

13. Și a zis domnul viei, Ce

voiul face? trimete-voiul pre fiul meu cel iubit: doară vedându-l pre dânsul se vor rușina.

14. Iar lucrătorii vedându-l pre el, cugetau întru sine, zicând, Acesta este moștenitorul: veniți să-l ucidem pre el, ca să fie noastră moștenirea.

15. Și scoțându-l afară din vie, l-au omorât. Ce va face dar lor domnul viei?

16. Veni-va și va pierde pre lucrătorii aceștia, și vien o va da altora. Iar ei auzind aceasta, au zis, Să nu fie.

17. Iar el căutând spre ei, a zis, Ce este dar aceasta ce este scris, Piatra pre care nu a băgat în samă ziditorii, aceasta s'a făcut în capul unghiului?

18. Tot cela ce va cădea pre acea piatră, va sfărâma; iar preste care va cădea, îl va apulbera.

19. Și căutați arhierii și cărturarilor ca să-și pue mâinile pre el într'acel ceas; și s'au temut de norod: căci înțeleseseră că către dânsul a zis pilda aceasta.

20. Și pândindu-l au trimis iscoade, cari se prefăceau pre sine a fi drepti, să-l prindă pre el în cuvânt, ca să-l dea pre el stăpânului și puterii dregătorului.

21. Și l-au întrebat pre el, zicând, Învățătorule, știm că drept grăești, și înveți, și nu alegi față, ci într'adevăr calea lui Dumnezeu-vei înveți:

22. Căde-se noastră da dădiei Cesarului, sau nu?

23. Iar el pricepând vicleșugul lor, a zis către ei, Ce ispitiți?

LUCA, XXI

24. Arătați-mi un dinar. Al cui chip și scriptură pre el are? Iar ei răspundând, au zis, Ale Cesarului.

25. Iar ei le a zis lor, Dați înapoi dar cele ce sunt ale Cesarului, Cesarului, și cele ce sunt ale lui Dumnezeu, lui Dumnezeu.

26. Și nu 'l au putut prinde pre dânsul în cuvânt înaintea norodului: și minunându-se de răspunsul lui, au tăcut.

27. Iar apropiindu-se unii din Sadduchei, cari zic că nu este înviere, 'l au întrebat pre el.

28. Zicând, învățătorule, Moisi a scris nouă, De va muri fratele tău, având mulțre, și acesta ■ muri fără feciori, ca să iee fratele lui pre mulțrea aceea, și ■ redice sămânță fratelui său.

29. Deci șapte frați au fost: și cel d'întoiu luând mulțre, a murit fără de feciori.

30. Și ■ luat al doilea pre mulțrea aceea, și acela ■ murit fără de feciori.

31. Și al treilea o a luat pre ea; și așijderea câte șapte: și n'au lăsat feciori, și au murit.

32. Iar mai apoi de toți, a murit și mulțrea.

33. Deci la înviere, al căruia dintr'înșii va fi mulțre? căci câte șapte ■ au avut pre ea mulțre.

34. Și răspundând Iisus, ■ zis lor, Fiii veacului acestuia se însoară și se mărită:

35. Iar cei ce se învrednicesc a dobîndi acel veac, și învierea din morți, nici se însoară, nici ■ mărită:

36. Că nici să moară nu mai

pot, ci asemenea cu îngerii sunt: și fiii lui Dumnezeu sunt, fiind fii ai învierii.

37. Iar acum că ■ vor soula morții, și Moisi ■ arătat la rug, precum zice, Domnul Dumnezeu lui Avraam, și Dumnezeu lui Isaac, și Dumnezeu lui Iacov.

38. Că Dumnezeu nu este al morților, ci al viilor: că toți lui viiază.

39. Și răspundând unii din cărturarii, au zis, Învățătorule, bine ai zis.

40. Și mai mult nu îndrăzniă să 'l întrebe pre el nimic.

41. Și a zis către dânsii, Cum zic că Hristos este fiul lui David?

42. Și însuși David zice în cartea Psalmilor, Zis-a Domnul Domnului meu, Ședî d'a dreapta mea,

43. Până ce voi pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale.

44. Deci David Domn îl cheamă pre el, și cum fiu al lui este?

45. Și ascultând tot norodul a zis ucenicilor săi,

46. Păziți-vă de cărturarii, că-roră le place a umbla în haine lungi, și iubesc închinăciunile prin țiguri, și scaunele cele mai de sus în sinagoguri, și șederile cele mai înteiu la ospete;

47. Cari mănâncă casele văduvelor, și ou pricină îndelung ■ roagă: aceștia vor lua mai multă osîndă.

CAPITOLUL XXI.

Și căutând, a vădut pre cei bogăți aruncând darurile lor în gazofilachie.

2. Și ■ vedut și pre o văduvă săracă aruncând acolo doi filiarl.

3. Și ■ dia, Adevărat dic voă, că această văduvă săracă, mai mult de cât toți ■ aruncat:

4. Că toți aceștia din prisosința lor au aruncat la darurile lui Dumnezeu: iar aceasta din lipsa sa, toată avuția sa care a avut, o ■ aruncat.

5. Și unii grăind pentru biserică, că este împodobită ■ pietre frumoase, și cu podoabe, a dis,

6. Cât pentru acestea care vedeți, vor veni zile într-o care nu va rămânea piatră pre piatră, oare să nu ■ răsipească.

7. Și 'l au întrebat pre el, dicând, învățătorule, dar când vor fi acestea? și ce semn este când vor să fie acestea?

8. Iar el ■ dia, Căutați să nu vă amăgiți: că mulți vor veni într-o numele meu, dicând, Eu sunt *Hristos*; și vremea s'a apropiat; ci ■ nu mergeți după ei.

9. Și când veți auzi războaie și răsmirițe, să nu vă spăimântați: că se cade să fie acestea întâi; ci nu va fi îndată sfârșitul.

10. Atunci dicca lor, Se va scula neam preste neam, și împărăție preste împărăție:

11. Și vor fi outremuri mari pre alocurea, și foamete, și ciumă, și spăime, și semne mari din cer vor fi.

12. Iar mai înainte de acestea toate, vor pune preste voi mâinile lor, și vă vor goni, dându-vă la adunări și în temnițe, du-

cându-vă la împărați și la domni pentru numele meu.

13. Și ■ va întâmpla voă într-o mărturisire.

14. Puneți dar întru inimile voastre, să ■ gândiți mai înainte ce veți răspunde.

15. Că eu vă voi da voă gură și înțelepciune, căreia nu 'l vor putea grăi nici sta împotrivă, toți cari ■ vor pune împotrivă voă.

16. Și vă veți da și de părinți, și de frați, și de rudeni, și de prieteni; și vor omori pre unii din voi.

17. Și veți fi urși de toți pentru numele meu.

18. Și pör din oapul vostru nu va peri.

19. Întru răbdarea voastră veți dobîndi sufletele voastre.

20. Iar când veți vedea Ierusalimul încungiuându-se de ostași, atunci să știți că s'a apropiat pustiirea lui.

21. Atunci cei ce vor fi în Iudeea să fugă la munți; și cei ce vor ■ în mijlocul lui să ■ dea în laturi; și cei ce vor ■ prin sate, să ■ între într'insul.

22. Că zilele izbândirei sunt acestea, ■ să ■ împlinească toate cele scrise.

23. Iar vai celor ce vor avea în pânțe, și celor ce vor apleca într'acele zile! că va fi nevoie mare p■ pământ, și mânie asupra norodului acestuia.

24. Și vor cădea într-o ascuțitul săbiei, și se vor duce robi în toate neamurile: și Ierusalimul va fi călcat de Neamuri, până

se vor împlini vremile Neamurilor.

25. Si vor fi semne în soare, si în lună, si în stele; si pre pământ măhnire limbilor, cu nedomerire; sunet făcând marea și valurile;

26. Mai murind oamenii de frică, și de așteptarea celor ce vor să vie în lume: că puterile cerurilor ■ vor cădi.

27. Și atunci vor vedea pre Fiul omului venind pre nori cu putere și cu slavă multă.

28. Deci începând acestea a ■ face, căutați în sua, și redicați capetele voastre; că ■ apropie rescumpărarea voastră.

29. Și le ■ dă lor pildă; Vedeti smochinul, și toți copacii;

30. Când înfrunDESC, vedând din voi înși-vă, știți că de acum aproape este vara.

31. Așa și voi, când veți vedea acestea făcându-se, să știți că aproape este împărăția lui Dumnezeu.

32. Amin dăc voă, Nu va trece neamul acesta, până când toate acestea vor fi.

33. Cerul și pământul vor trece: iar cuvintele mele nu vor trece.

34. Ci luați aminte de sine-vă, ca să nu ■ îngreueze inimile voastre cu sațiul mănărei și cu beția, și cu grijele lumii, și fără de veste ■ vie asupra voastră ziua aceea.

35. Căci ■ o cursă va veni preste toți cei ■ sed pre fața ■ tot pământul.

36. Priveghiați dar, în toată

vremea rugându-vă, ca să vă învredniciți ■ scăpa de toate cele ce vor să fie, și a sta înaintea Fiului omului.

37. Și era ziua învățând în biserică; iar noaptea esind, petrecea în muntele ce ■ chieamă al Maslinilor.

38. Și tot norodul măneca la densul în biserică, ca să 'l asculte pre el.

CAPITOLUL XXII.

Si se apropia praznicul azimelor, care se chieamă Paștele.

2. Și căutați arhierii și cărturarii cum 'l ar omori pre el; că se temeau de norod.

3. Si Iar Satana a intrat în Iuda ce se chioma Iscarioteanul, care era din numărul celor doi-spre-dece.

4. Și mergând, ■ grăit cu arhierii și cu voivozii, cum 'l ar vinde pre el lor.

5. Și ei s'ați bucurat, și s'ați tocmit cu densul să 'l dea bani.

6. Și el s'a făgăduit lor, și căuta vreme cu prilej ca să 'l vîndă pre el lor fără de norod.

7. Si ■ venit ziua azimelor, întru ■ ■ cădea să se jertvească paștele.

8. Si a trimes pre Petru și pre Ioan, dîcînd, Mergeți de gătiți noă paștele, ■ ■ mîncăm.

9. Iar ei au dîs lui, Undo voești să gătim?

10. Iar el a dîs lor, Iată, intrând voi în cetate, va întîmpina pre voi un om duocînd un vas

de lut cu apă; mergeți după densul în ■ unde va intra.

11. Și veți dice stăpânului casei, învățătorul dice ție, Unde este sălaşul de oaspeți. Intru oare nă mănânc paștele cu ucenicul mei?

12. Și el vă va arăta voă un foisor mare așternut: acolo gătiți.

13. Și mergend el, aū aflat precum le disese lor: și aū gătit paștele.

14. Și când a venit ceasul, ■ sedut, și cei doi-spre-dece apostoli cu el.

15. Și a dis lor, Cu poftă am poftit aceste paști să le mănânc cu voi mai înainte de patina mea.

16. Că dic voă, De acum nu voiū mai mânca dintr'acestea, până când ■ vor implini intru împărăția lui Dumnezeu.

17. Și luând paharul, mulțumind, a dis, Luați acesta, și 'l împărțiți voă:

18. Că dic voă, Nu voiū mai bea din rodul vitei, până când va veni împărăția lui Dumnezeu.

19. Și luând pâinea mulțumind ■ frint, și a dat lor, dicend, Acesta este trupul meu care ■ dă pentru voi: aceasta să faceți intru pomenirea mea.

20. Așijderea și paharul după ce aū cinat, dicend, Acest pahar este legea cea nouă intru sângele meu, care pentru voi se varsă.

21. Inșă iată, mâina vinđeto-
rului meu cu mine este la masă.

22. Și Fiul omului merge, după cum este rinduit: dar vai o-

mului aceluia prin ■ se vinde!

23. Și el aū început a ■ întreba între sine, ■ ar fi dintre ei oela ce va să facă aceasta.

24. Și s'a făcut și prigonire între densii, care dintru el s'ar părea a fi mai mare.

25. Iar el le a dis lor, Impărății păgânilor îi domnesc pre ei; și cei ce stăpănesc pre ei, făcători de bine ■ chieamă.

26. Iar voi să nu fiți așa: oi cel ce este mai mare între voi, să fie ■ cel mai mic; și cel ce este începător, ■ cel ce slujește.

27. Că cine este mai mare, cel ■ șede, sau cel ce slujește? aū nu este cel ce șede? iar eu sunt în mijlocul vostru ■ cel ce slujește.

28. Iar voi sunteți cari ați petrecut cu mine intru ispitele mele.

29. Și eu vă rinduesc voă împărăție, precum 'mi ■ rinduit mie Tatăl meu;

30. Ca să mâncați și să beți la masa mea intru împărăția mea, și să ședeți pre scaune judecând cele două-spre-dece seminții ale lui Israel.

31. Și a dis Domnul, Simone, Simone, iată, Satana v'a cerut pre voi, ca să vă cearnă ca griul.

32. Iar eu m'am rugat pentru tine, ■ să nu piară credința ta: și tu oare când întorcend-te, iulărește pre frații tăi.

33. Iar el 'l a dis lui, Doamne, cu tine gata sunt și în temniță și la moarte ■ merge.

34. Iar el 'l a dis, Dic ție, Petre, nu va cănta astăzi cocoșul, mai înainte până ce de trei ori

te vei lepăda că nu mă știi pre mine.

35. Și a zis lor, Când v'am trimis pre voi fără de pungă, și fără de traistă, și fără de încălțăminte, au avut-ați lipsă de ceva? Iar ei au zis, De nimic.

36. Dis-a drept aceea lor, Așa dar cel ce are pungă, să o iee, asijderea și traistă: iar oel ce n'are sabie, să 'și vindă halna și să 'și cumpere sabie.

37. Că zic voă, că încă aceasta ce este scrisă se cade să se împlinească intru mine, care zice, Și cel fără de lege s'a socotit: pentru că cele pentru mine, s'efectuat au.

38. Iar ei au zis, Doamne, iată aiol doă săbil. Și el a zis lor, Destul este.

39. Și fiind, a mers duple obicei în muntele Maslinilor; și s'au dus după el și ucenicii lui.

40. Și sosind la loc, a zis lor, Rugați-vă ca să nu intrați în ispită.

41. Și el s'a depărtat de la dânsii ca de o aruncătură de piatră, și ingenuochind se ruga,

42. Dicând, Părinte, de voești, să treacă paharul acesta de la mine: însă nu voia mea, ci a ta să fie.

43. Și i s'a arătat lui inger din cer, întărindu-l pre el.

44. Și fiind intru nevointă mai deadinsul se ruga: și se făcuse sudoarea lui ca picăturile de sânge ce pică pre pământ.

45. Și sculându-se de la rugăciune, venind către ucenici 'i a aflat pre ei dormind de intristare,

46. Și le a zis lor, Ce dormiți? sculați-vă și vă rugați, ca să nu intrați în ispită.

47. Și iar învâ grăind el, iată venia mulțime, și oel se chema Iuda, unul din cei doi spre-dece, mergea înaintea lor, și s'a apropiat de Iisus ca să 'l sărute pre el.

48. Iar Iisus a zis lui, Iudo, cu sărutare pre Fiul omului vinzi?

49. Și vedând cel ce era pre lingă el ceea ce vrea să fie, 'i au zis lui, Doamne, lovi-vom cu sabia?

50. Și unul dintr'înșii lovit pre sluga arhierelui, și 'i a tăiat lui urechia cea dreaptă.

51. Iar Iisus răspundând, a zis, Lăsați până aiol. Și atingându-se de urechia lui, 'l a vindecat pre el.

52. Și a zis Iisus celor ce veniseră la dânsul arhierelor și voivozilor biserice, și bătrânilor. Ca la un tâlhar ați eșit, cu săbil și cu fuști?

53. În toate zilele fiind cu voi în biserică, n'ați întins mâinele asupra mea: ci acesta este ceasul vostru și stăpânirea întunerecului.

54. Și prinzându-l pre el 'i au dus, și 'l au băgat în casa arhierelui. Iar Petru mergea departe după dânsul.

55. Și făcând ei foc în mijlocul curței, și ședând împreună, a ședut și Petru în mijlocul lor.

56. Și vedându-l pre el o slujnică ședând la foc, și căutând spre el, a zis, Acesta a fost cu el.

57. Iar el s'a lepădat de dânsul, dicând, Mulere, nu'l știu pre el.

LUCA, XXII.

68. Și după puțin altul vedându-l pre el, ■ dis, Și tu dintru el ești. Iar Petru ■ dis, Omule, nu sunt.

69. Și trecând ca un ceas, altul se întăria, zicând, Adevărat, și acesta cu el a fost: că Galilean este.

70. Iar Petru ■ dis, Omule, nu știu ce zici. Și îndatăși, încă grăind el, ■ cântat cocoșul.

71. Și întorcându-se Domnul, ■ căutat spre Petru. Și 'și a adus aminte Petru de cuvântul Domnului, cum îi disese lui, Malinainte de ce va cânta cocoșul, de trei ori te vei lepăda de mine.

72. Și eșind afară Petru, a plâns, cu amar.

73. Iar bărbații cei ce țineau pre Iisus, batjocoriau pre el, bătându-l.

74. Și acoperindu-l pre el, îl loviau preste obraz. și 'l întrebau pre el, zicând, Prooroceste, cine este cel ce te a lovit?

75. Și alte multe hulind, împotriva lui ziceau.

76. Și după ce s'a făcut ziua, s'a adunat bătrânii norodului și arhierii și cărturarii, și 'l au dus pre el la soborul lor, zicând,

77. De ești tu Hristosul? spune noastră. Și le a dis lor, De voiți spune noastră, nu veți crede:

78. Și de ră voiți întreba, nu 'mi veți răspunde, nici mă veți elibera.

79. De acum va fi Fiul omului ședând d'a dreapta puterii lui Dumnezeu.

80. Și au dis toți, Dar tu ești

Fiul lui Dumnezeu? Iar el a dis către ei, Voi ziceți, oă eu sunt.

81. Iar el au dis, Ce ne mai trebuie încă mărturie? că noi singuri ■ aușit din gura lui.

CAPITOLUL XXIII.

Și sculându-se toată mulțimea lor, 'l au dus pre el la Pilat.

2. Și au început ■ 'l pîrî pre el, zicând, Pre acesta 'l am aflat răzvrătind neamul, și oprind a ■ da dajdie Cezarului, zicând că este el Hristos Împărat.

3. Iar Pilat 'l a întrebat pre el, zicând, Tu ești Împăratul Iudeilor? Iar el răspundând, a dis lui, Tu zici.

4. Iar Pilat a dis către arhierii și către norod, Nici o vină nu aflu în omul acesta.

5. Iar el mai virtos ■ întăria, zicând, El întărită norodul, învățând preste toată Iudeca, începând din Galileea până aici.

6. Iar Pilat aușind de Galileea ■ întrebat, aș Galilean este omul?

7. Și înțelegând că din ținutul lui Irod este, 'l a trimis pre el la Irod, fiind și el în Ierusalim într'acele zile.

8. Iar Irod vedând pre Iisus, s'a bucurat foarte: că doria de multă vreme să 'l vadă pre el, pentru că aușia multe de el: și nădăjduia să vadă vre un semn făcându-se de el.

9. Și 'l ■ întrebat pre el cu cuvinte multe; iar el nimic nu 'l a răspuns lui.

10. Și stați arhierii și cărturarii ■ de adinsul pîrîndu' l pre el.

11. Iar Irod împreună cu ostașii săi batjocorindu' l și rîdîndu'și de el ' l a îmbrăcat într'un veșmint luminat, și ' l a trimis iarăși la Pilat.

12. Ți s'au făcut prietenii Pilat și Irod într'aceeași zi unul cu altul; că mai înainte erau învrăjbiți între dînșii.

13. Ți Iar Pilat chiemînd pre arhierii și pre boierii și pre norod,

14. A zis către el, Mi ai adus pre omul acesta, ■ pre cela ce răzvrătește norodul : și, iată, eu înaintea voastră întrebându' l, nici o vină n'am aflat în omul acesta de care pîrîți pre el:

15. Ci nici Irod: că v'am trimis ■ pre voi la el; și iată, nici un lucru vrednic de moarte este făcut de dînșii.

16. Deci certîndu' l, // voi slobodiți.

17. (Și ■ ■ ■ le slobodească lor la praznic un vi-novat.)

18. Și ■ strigat toată mulțimea, zicînd, lea' l pre acesta și ne slobodește noă pre Varavva;

19. (Care era pentru o zarvă oare-care și ucidere ■ ■ făcuse în cetate, aruncat în temniță.)

20. Și iarăși Pilat a grăit către el, vrînd să slobodească pre Iisus.

21. Iar el striga, zicînd, Răstignește' l, Răstignește' l pre el.

22. Iar el ■ treia oară ■ zis către el, Dar ce rău a făcut acesta? nici ■ vină de moarte n'am

aflat întru el; deci certîndu' l pre el, // voi slobodiți.

23. Iar el striga cu glasuri mari, cerînd să ' l răstignească pre el. Și se întăria glasurile lor și ale arhierilor.

24. Deci Pilat a judecat să se facă cererea lor.

25. Și ■ slobodit lor pre cel aruncat în temniță pentru zarva și uciderea, pre care îl cereau el; ■ pre Iisus ' l a dat duple voia lor.

26. Și cînd îl duceau pre el, prînd pre un Simon, Chirinean, ce venia din țarină, au pus pre el crucea, ■ să o ducă după Iisus.

27. Ți mergea după el mulțime multă de norod, și de mulieri, ■ plîngeau și se tînguiau pentru dînșii.

28. Și întorcîndu-se către ele Iisus, a zis, Fiicele Ierusalimului, nu mă plîngeți pre mine, ci pre voi vă plîngeți, și pre fiii voștri.

29. Că, iată, vin zile, în care vor zice, Ferice sînt cele sterpe, și pîntecole care n'au născut, și țighele care n'au aplecat.

30. Atunci vor începe ■ zice munților, Cădeți preste noi; și dealurilor, Acoperiți-ne pre noi.

31. Că de fac acestea în lemnul cel verde, dar în cel uscat ■ va fi?

32. Și duceau împreună cu el, și alți doi făcători de rele, să ' l piardă.

33. Și dacă au venit la locul ce se cheamă al Căpăținei, acolo ' l au răstignit pre el, și pre fă-

cătorii de rele, unul d'a dreapta, și altul d'a stânga.

34. • Iar Iisus zicea. Părinte, oartă-le lor: că nu știu ce fac. Și împărțind hainele lui, au aruncat sorți.

35. Și sta norodul de privia. Și își băteau joc de dânsul și bolerii împreună cu dânsii, zicând, Pre alții ■ mântuit; mântuiească-se și pre sine însuși, de este acesta, Hristosul, alesul lui Dumnezeu.

36. Și își făceau ris de dânsul și ostașii, apropiindu-se, și oțet aducându-l lui.

37. Și zicând, De ești tu împăratul iudeilor, mântuește-te pre tine însu-ți.

38. Și era și scrisoare scrisă d'asupra lui cu slove Eilinești, și Rimlinești, și Evrești, ACESTA ESTE ÎMPĂRĂTUL IUDEILOR.

39. • Iar unul din tâlharii cei răstigniți îl hulea pre dânsul, zicând, De ești tu Hristosul, mântuește-te pre tine și pre noi.

40. Iar răspundând cela-l-alt 'l a certat pre el, zicând, Nu te temi tu de Dumnezeu, că într'aceeași osindă ești?

41. Și noi duple dreptate; că cele vrednice duple faptele noastre luăm: iar acesta niol un rău n'a făcut.

42. Și dicea lui Iisus, Pomeneste-mă, Doamne, când vei veni întru împărăția ta.

43. Și a zis Iisus lui, Amin zic ție, Astăzi împreună cu mine vei fi în raiu.

44. Și ■ ca la al șeselea ceas, și întunerec s'a făcut preste

tot pământul până la al noilea ceas.

45. Și s'a întunecat soarele, și s'a rupt catapeteazma bicericeii prin mijloc.

46. • Și strigând ■ glas mare Iisus, a zis, Părinte, în mâinile tale încredințez duhul meu; și acestea zicând, 'și ■ dat duhul.

47. Iar vedând sutașul ceea ce ■ făcuse, ■ slăvit pre Dumnezeu, zicând, Cu adevărat omul acesta drept a fost.

48. Și tot norodul ce venise împreună la privială aceea, vedând cele ce ■ făcuseră, bălându-și piepturile lor, se întorceau.

49. Și stau toți cunoscuții lui de departe, și muierile care veniseră după el din Galilcea; privind acestea.

50. • Și, iată, un bărbat ■ nume Iosif, așetnic fiind; bărbat bun și drept;

51. (Acesta ■ se însoțise la sfatul și fapta lor;) din Arimatea, oraș al iudeilor; care și el aștepta împărăția lui Dumnezeu.

52. Acesta venind la Pilat, ■ cerut trupul lui Iisus.

53. Și pogorându-l pre el, 'l a înfășurat în giulgiu, și 'l a pus în mormint ■ ■ săpat în piatră, întru ■ nu fusese pus niol odată nimeni.

54. Și ziua era vineri, și se lumina spre sâmbătă.

55. Și mergând după el și muierile care veniseră cu dânsul din Galileea, au vedut mormintul, și cum s'a pus trupul lui.

56. Și întorcându-se, au gătit mirezme și miruri; și sâmbătă s'au odihnit după poruncă.

CAPITOLUL XXIV.

Iar în ziua cea dintâi a săptămânii, la mănecare adincă, au venit la mormint, aducând mirezmele cele ce gătiseră, și altele împreună cu ele.

2. Și au aflat piatra răsturnată de pe mormint.

3. Și intrând, n'au aflat trupul Domnului Iisus.

4. Și a fost, când se mira ele de aceasta, și iată, doi bărbați au stătut înaintea lor în veșminte strălucitoare:

5. Și înfricosându-se ele, și plecându-și fețele la pământ, au zis către dânsule, Ce căutați pe cel viu cu morți?

6. Nu este aici, ci s'a sculat: aduceți-vă aminte cum a zis voă încă fiind în Galileea,

7. Zicând, Trebuie să se dea Fiul omului în mâinele oamenilor păcătoși, și să se răstignească, și a treia zi să învieze.

8. Și și au adus aminte de cuvintele lui.

9. Și întorcându-se de la mormint, au spus acestea toate celor unsprezece, și tuturor celorlalți.

10. Și era Maria Magdalena și Ioanna, și Maria lui Iacov, și celelalte împreună cu dânsule, care diceau către apostoli acestea.

11. Și s'au părut înaintea lor

ca o minciună cuvintele lor, și nu le credeau pre dânsule.

12. Iar Petru sculându-se, a alergat la mormint; și plecându-se, a vădit giulgiurile singure zăcând, și s'a dus de acolo, mirându-se întru sine de cele ce se făuseră.

13. Și, iată, doi dintru ei mergeau într'aceeași zi la un sat, care era departe de Ierusalim de șesezeci de stadii, al cărui nume Emmaus.

14. Și ei vorbeau între sine de toate cele ce întâmplaseră.

15. Și a fost când vorbeau ei și întrebau, și însuși Iisus apropiindu-se, mergea împreună cu dânsii.

16. Iar ochii lor țineau, ca să nu 'l cunoască pro ei.

17. Și zis către ei, Ce sunt ouintele acestea de care vă întrebați între voi mergând, și sunteți triști?

18. Și răspundând unul, al cărui nume era Cleopa, zis către el, Tu singur ești nemernic în Ierusalim, și nu știi cele ce s'au făcut întru ei în zilele acestea?

19. Și ei a zis lor, Care? Iar ei au zis lui, Cele pentru Iisus Nazarineanul, care era bărbat prooroc, puternic în lucru și în cuvânt înaintea lui Dumnezeu și a tot norodul:

20. Cum 'l au dat pre ei arhierii și boerii noștri spre judecată de moarte, și 'l au răstignit pre dânsul.

21. Iar noi nădărduiam că acela este cel ce va să izbăvească

pre Israel, oi cu toate acestea, ■ treia zi este astăzi de când s'a făcut acestea.

22. Ci, și niște muleri dintr'ale noastre ■ aș spăimântat pro noi, care aș fost ■ mănecare la mormint;

23. Și neaflând trupul lui, aș venit, zicând, că și vedere de ingeri să li vedut, cari zic că este el viu.

24. Și s'aș dus unul dintru noi la mormint, și aș aflat așa precum și mulerile aș zis: iar pre el nu l'aș vedut.

25. Și el ■ zis către el, O nepricepuților, și zăbavnici ■ inima ■ crede toate câte aș grăit prorocii:

26. Aș nu trebuia a pătimi acestea Hristos, și a intra întru slava sa?

27. Și începând de la Moisi și de la toți prorocii, tilcuia lor din toate scripturele cele ce erau pentru el.

28. Și s'aș apropiat de satul la care mergeau: și el se făcea ■ merge mai departe.

29. Și l'aș îndemnat pre el zicând, Rămâi cu noi: căci către sară este, și s'a plecat ziua. Și ■ intrat să rămâie cu dânsul.

30. Și ■ fost când ■ ședut el cu el, luând pâine, ■ blagoslovit, și fringând, ■ dat lor.

31. Și li s'aș deschis lor ochii, și l'aș cunoscut pre dânsul; și el s'a făcut nevedut de dânsul.

32. Și aș zis unul către altul, Aș nu ■ inima noastră ardând întru noi, când grăia noastră pre

cale, și când ne tilcuia scripturele?

33. Și sculându-se într'acel ceas, saș întors în Ierusalim, și aș aflat adunați pre cei un-spre-dece și pre cei ce erau cu dânsul,

34. Carii diceau, S'a sculat Domnul ■ adevărat, și s'a arătat lui Simon.

35. Și ei povestiau cele ce ■ făcuseră pre cale, și cum s'a cunoscut de dânsul întru fringerea pâinei.

36. Și acestea grăind ei, și însuși Iisus ■ stătat în mijlocul lor, și ■ zis lor, Pace voă.

37. Iar ei spăimântându-se și înfricoșându-se, li se părea că ved duh.

38. Și a zis lor, Ce sunteți turburați? și pentru ■ se suogânduri în inimile voăstre?

39. Vedeți mâinele și picioarele mele, că însumi eu sunt: pipăiți-mă, și vedeți; că duhul carne și ■ n'are, precum mă vedeți pre mine având.

40. Și acestea zicând, le a arătat lor mâinele și picioarele.

41. Și încă necredând ei de bucurie, și mirându-se, le a zis lor, Aveți ceva de mănecare aici?

42. Iar ei aș dat lui o parte de pește fript, și dintr'un lagur de miere.

43. Și luându-le înaintea lor ■ mănecat.

44. Și a zis lor, Acestea sunt cuvintele care ■ grăit către voi, încă fiind cu voi, că trebuie a ■ implini toate cele scrise în

legea lui Moisi, și în prooroci, și în psalmi pentru mine.

45. Atunci le ■ deschis min-
tea lor, ca să înțeleagă scrip-
turele.

46. Și a dis lor, Așa este scris,
și așa trebuia să pătimească
Hristos, și ■ treia zi să învieze
din morți:

47. Și să se propoveduască
întru numele lui pocăința și er-
tarea păcatelor în toate neamu-
rile, începând de la Ierusalim.

48. Iar voi sunteți marturi a-
cestora.

49. ■ Și, iată, eu trimet făgă-
duința Tatălui meu întru voi;

iar voi sedeți în cetatea Ierusa-
limului, până ce veți îmbrăoa
cu putere de sus.

50. ■ Și l a scos pre el afară
până în Vitanja, și redicându'și
mănele sale, l a blagoslovit pre
dânșil.

51. Și ■ fost, când l ■ bla-
goslovit pre el, s'a depărtat de
■ dânsil, și se înălța la cer.

52. Iar el închinându-se lui,
s'a înțors în Ierusalim cu bu-
curie mare:

53. Și erau în toată vremea
în biserică, lăudând și bine-cu-
vântând pre Dumnezeu. Amin.

SFÎNTA EVANGHELIE

CEA DE LA IOAN.

CAPITOLUL I.

La început era Cuvântul, și Cu-
vântul era la Dumnezeu, și
Dumnezeu era Cuvântul.

2. Acesta era întru început la
Dumnezeu.

3. Toate printr'însul s'a în-
făcut; și fără de dânsul nimic nu
s'a făcut ce s'a făcut.

4. Întru dânsul viață era; și
viața ■ lumina oamenilor.

5. Și lumina întru întuneric
luminează; și întunerecul pre
dânsa nu o a cuprins.

6. ■ Fost-a om trimis de la
Dumnezeu, numele lui Ioan.

7. Acesta ■ venit spre măr-
turie, ca ■ mărturisească de
Lumină, ca toți să creadă prin el.

8. Nu era el Lumina, ci *fost-a*
el trimis ■ ■ mărturisească de
Lumină.

9. Era Lumina ■ adevărată,
care luminează pre tot omul ce
vine în lume.

10. În lume era, și lumea prin-
tr'însul s'a făcut, și lumea pre
dânsul nu l ■ cunoscut.

11. Întru ale sale ■ venit, și
ai ■ pro dânsul nu l a primit.

12. Iar câți l a primit pre
dânsul, le a dat lor stăpânire
ca ■ se facă fii ai lui Dum-

neșed, *adecă* celor ce cred întru numele lui.

13. Carii nu din sânge, nici din postă trupească, nici din postă bărbătească, ci de la Dumnezeu s'au născut.

14. Și Cuvântul trup s'a făcut, și s'a sălăsluit întru noi, (și am văzut slava lui, slavă ca a unui-născut din Tatăl,) plin de har și de adevăr.

15. Și Ioan mărturisia pentru dânsul, și striga, grăind, Acesta era pentru care am zis, Cel ce după mine vine, mai înainte de mine s'a făcut: că mai întâiu de mine a fost;

16. Și din plinirea lui noi toți am luat, și har pentru har.

17. Că ~~lingua~~ prin Moisi s'a dat, iar harul și adevărul prin Iisus Hristos s'au făcut.

18. Pre Dumnezeu nimeni nu l'a văzut nici odinioară; cel unul născut Fiul care este în sânul Tatălui, acela a spus.

19. Și aceasta este mărturia lui Ioan, când au trimes Iudeii din Ierusalim precoți și Leviți ca să l'întrebe pre dânsul, Tu cine ești?

20. Și a mărturisit, și n'a tăgăduit; și a mărturisit, Nu sunt eu Hristosul.

21. Și l'au întrebat pre dânsul, Ce dar? Ilie ești tu? Și a zis, Nu sunt. Proorocul ești tu? Și a răspuns, Nu.

22. Deci au zis lui, Cine ești? ca să dăm răspuns celor ce ne au trimes pre noi. Ce zicî de tine însuși?

23. El a zis, Eu *sînt* glasul

celui ce strigă în pustie, îndreptăți calea Domnului, precum a zis Isaia proorocul.

24. Și trimiseii erau din Farisei.

25. Și l'au întrebat pre dânsul, și l'au zis lui, Pentru ce dăbotezi, dacă nu ești tu Hristosul, nici Ilie, nici proorocul?

26. Răspuns-a lor Ioan, grăind, Eu botez cu apă: iar în mijlocul vostru stă, pre care voi nu l'știți;

27. Acela este cel ■ vine după mine, care mai înainte de mine s'a făcut, căruia nu sînt vrednic să l'desleg cureaoa încălțămîntei lui.

28. Acesta s'au făcut în Vitavara de ceea parte de Iordan, unde era Ioan botezând.

29. Și A doua zi vede Ioan pre Iisus venind către dânsul, și zice, Iată Mielul lui Dumnezeu, care mîdică păcatul lumii.

30. Acesta este pentru care eu am zis. După mine vine bărbat care înainte de mine s'a făcut: că mai întâiu de mine a fost.

31. Și eu nu l'am știut pre el: ci ca să se arăte lui Israel, pentru aceasta ■■ venit eu cu apă botezând.

32. Și ■ mărturisit Ioan, zicînd, Am văzut Duhul ca un porumb pogorindu-se din cer, și ■ rămas preste dânsul.

33. Și eu nu l'am știut pre el: ci acela ■ m'a trimes pro mine să botez cu apă, acela, mî a zis mie, Preste care vei vedea Duhul pogorindu-se, și rămîind

IOAN, II.

preste dânsul, acela este — bo-
tează ou Duh Sfânt.

34. Și eu am văzut, și am
mărturisit că acesta este Fiul
lui Dumnezeu.

35. ¶ A doua zi iarăși sta Ioan,
și din ucenicii lui doi;

36. Și căutând la Iisus care
umbla, dice, Iată Mielul lui Dum-
nezeu!

37. Și 'l au auzit pre el cei
doi ucenici grăind, și au mers
după Iisus.

38. Iar întorcându-se Iisus, și
vădându-l pre el mergând după
el, ■ dis lor, Ce căutați? Iar ei
au dis lui, Ravvi, (ce ■ dice til-
cuindu-se, învățătorule,) unde
lăcuești?

39. A dis lor, Veniți și vedeți.
Au venit și au văzut unde lă-
cuește, și ■ el au rămas în ziua
aceea: și era ca la al decilea
ceas.

40. Și ■ Andrei, fratele lui
Simon Petru, unul din cei doi
care au auziseră de la Ioan, și
merseseră după dânsul.

41. A aflat acesta întâiu pre
Simon fratele său, și 'l a dis lui,
Am aflat pre Mesia, ce se til-
cuește, Hristos.

42. Și 'l a adus pre dânsul
cătră Iisus. Și căutând la el Ii-
sus, ■ dis, Tu ești Simon fecio-
rul lui Iona: tu te vei chema
Chifa, ce ■ tilcuește, Petru.

43. ¶ A doua zi ■ vrut Iisus
■ mergea în Galileea, și ■ aflat
pre Filip, și 'l a dis lui, Vino
după mine.

44. Și era Filip din Vitsaida, din
orașul lui Andrei și al lui Petru.

45. A aflat Filip pre Natanail,
și dice lui, Pentru care ■ scris
Moisi în lege și proorocii, ■ a-
flat pre Iisus fiul lui Iosif, care
este din Nazaret.

46. Și ■ dis Natanail lui, Din
Nazaret poate fi ceva bun? Dice
Filip lui, Vino și vezi.

47. A văzut Iisus pre Natanail
venind cătră dânsul, și ■ dis
pentru dânsul, Iată cu adevărat
Israelitean, întru care vicleșug nu
este!

48. Dis-a Natanail lui, De unde
mă cunoști? Răspuns-a Iisus și
'l a dis lui, Mai înainte până ■
nu chema pre tine Filip, fiind
tu sub smochin, te am văzut.

49. Răspuns-a Natanail și 'l ■
dis lui, Ravvi, tu ești Fiul lui
Dumnezeu; tu ești împăratul lui
Israel.

50. Răspuns-a Iisus și 'l a dis
lui, Pentru că am dis ție, că, to
■ vădut sub smochin, crești?
mai mari de cât acelea vei
vedea.

51. Și 'l a dis lui, Amin, amin,
grăesc voă, De ■ veți vedea
cerul deschidându-se, și p ■ in-
gerii lui Dumnezeu suindu-se și
pogorându-se preste Fiul omului.

CAPITOLUL II.

Si a treia zi nuntă s'a făcut
în Cana-Galileei; și era nuna
lui Iisus acolo.

2. Și a fost chemat și Iisus, și
ucenicii lui, la nuntă.

3. Și sfârșindu-se vinul, dice
nuna lui Iisus cătră dânsul,
Vin nu ad.

IOAN, III.

4. Duce el Iisus, Ce este mie și tie, muiere? încă n'a venit ceasul meu.

5. Duce ■■■■ lui slugelor, Ori ce va dice voă, faceți.

6. Și erau acolo șese vase de piatră, puse duple curățenia ludelor, care luați câte două sau trei vedre.

7. Duce lor Iisus, Umpleți vasele de apă. Și le au umplut până ■■■■

8. Și dice lor, Scoateți acum, și aduceți nunulul. Și 'l au adus.

9. Și după ce ■■ gustat nunul apa ce se făcuse vin, și nu știa de unde este: (iar slugele cari scosaseră apa știa;,) strigă pre mirele nunul,

10. Și dice lui, Tot omul întâi vinul cel bun pune; și dacă ■■ îmbată, atunci cel mai prost: iar tu ai ținut vinul ■■ bun până acum.

11. Aceasta ■■ făcut începătura minunilor Iisus în Cana-Galileei, și 'și a arătat slavă sa; și au crezut întru el ucenicii lui.

12. Și După aceasta s'a pogorit în Capernaum, el, și ■■■■ lui, și frații lui, și ucenicii lui: și acolo au sedut nu multe zile.

13. Și Și erau aproape paștele Iudeilor, și s'a suit Iisus în Ierusalim,

14. Și ■■ aflat în biserică pre cei ce vindeau boi și oi și porumbi, și pre schimbătorii de bani sedând:

15. Și făcând biciu de streanguri, pre toți 'l a scos din biserică, oile și boii; și schimbăto-

rilor ■■ vărsat banii, și mesele le ■■ răsturnat;

16. Și celor ce vindeau porumbi le a dis, Luați acestea de aici; și nu faceți ■■■■ Tatălui meu casă de neguțatorie.

17. Și 'și au adus aminte ucenicii lui că este scris, Rivna casei tale n'a mâncat pre mine.

18. Și Răspuns-au Iudeii și 'l-au dis lui, Ce semn arăți noă, că faci acestea?

19. Răspuns-a Iisus și ■■ dis lor, Stricați biserică aceasta, și în trei zile o voi rădica.

20. Și ■■ dis Iudeii, În patruzeci și șese de ani s'a zidit biserică aceasta, și tu în trei zile o vei rădica?

21. Iar el dicea pentru biserică trupulul său.

22. Pentru aceasta când s'a sculat din morți, și au ■■■■ aminte ucenicii lui că aceasta dicea lor; și au crezut scripturii, și cuvântului care disese Iisus.

23. •, Și când era în Ierusalim la praznicul paștelor, mulți au crezut întru numele lui, vedând semnele lui cele ce făcea.

24. Iar însuși Iisus nu ■■ încredința pre sine lor, pentru că el știa pre toți,

25. Și n'avea trebuință ca cineva ■■ mărturisească pentru om; că el știa ce era în om.

CAPITOLUL III.

Si ■■ un ■■ din Farisei, Nicodim numele lui, boier al Iudeilor.

2. Acesta ■ venit către Iisus noaptea, și 'l a ȋis lui, Ravvi, știm că de la Dumnezeu ai venit învățător, că nimeni nu poate aceste semne să facă, care tu faci, de nu va fi Dumnezeu cu dănsul.

3. Răspuns-a Iisus și 'l a ȋis lui, Amin, amin, grăesc ție, De nu se va naște cineva de sus, nu va putea vedea împărăția lui Dumnezeu.

4. Dice către el Nicodim, Cum poate omul să se nască fiind bătrân? aū doară poate a doară să intre în pântecce mamei sale, și să ■ nască?

5. Răspuns-a Iisus, Amin, amin, grăesc ție, De nu se va naște cineva din apă și din Duh, ■ va putea ■ între întru împărăția lui Dumnezeu.

6. Ce ■ născut din trup, trup este; și ce este născut din Duh, duh este.

7. Nu ■ mira căci am ȋis ție, Se cade voă a vă naște de sus.

8. Vântul unde voește suflă, și glasul lui aūȋ, dar nu știi de unde vine, și unde merge: așa este tot care este născut din Duhul.

9. Răspuns-a Nicodim și 'l a ȋis lui, Cum pot să fie acestea?

10. Răspuns-a Iisus și 'l a ȋis lui, Tu ești învățător lui Israel, și acestea nu le știi?

11. Amin, amin, grăesc ție, Noi ■ știm grăim, și ce ■ vedut mărturisim, și mărturia noastră nu o primim.

12. Dacă cele pământești ■

spus voă, și nu credeți, cum de voi spune voă cele cerești, veți crede?

13. Și nimeni nu s'a suit în cer, fără numai cel ce s'a pogorit din cer, adevărat Fiul omului care este în cer.

14. Si precum Moisi a înălțat șerpele în pustie, așa se cade a ■ înălța Fiul omului:

15. Ca tot cel ■ crede întru el să nu piară, ci să aibă viață veșnică.

16. Că așa ■ iubit Dumnezeu lumea, căt și pre Fiul său cel unul născut 'l ■ dat, ca tot cel ce crede întru el ■ nu piară, ci să aibă viață veșnică.

17. Că n'a trimis Dumnezeu pre Fiul său în lume ■ să judece lumea; ci ■ să ■ mântuească lumea prin el.

18. Că acela ce crede întru el nu se judecă; iar acela ce nu crede, iată este judecat, că n'a creȋut întru numele celui unuia-născut Fiului lui Dumnezeu.

19. Iar aceasta este judecata, că lumina ■ venit în lume, și aū iubit oamenii mai mult înșurubul de căt lumina, că erau faptele lor rele.

20. Că tot acela ■ face rele, urește lumina, și nu vine la lumină, ca să nu ■ vădească lucrurile lui.

21. Iar acela ce face adevăratul vine la lumină, ca ■ se arăte lucrurile lui, că întru Dumnezeu sunt lucrate.

22. După acestea ■ venit Iisus și ucenicii lui în pământul

Iudeei; și acolo petrecea cu ei și boteza.

23. Și era și Ioan botezând în Enon aproape de Salim, că era acolo ape multe: și veneau, și se botezau.

24. Că încă nu era Ioan închis în temniță.

25. Și a fost întrebare de ucenicul lui Ioan cu Iudeii pentru curățenie.

26. Și au venit către Ioan, și 'l au dus lui, Ravvi, cel ce era cu tine de cea parte de Iordan, pentru care tu ai mărturisit, iată, el botează, și toți merg către dânsul.

27. Răspuns-a Ioan și a dus, Nu poate omul lua nimic, de nu va ■ dat lui din cer.

28. Voi înși-vă mărturisiți pentru mine, că ■■ dus, Nu sunt eu Hristosul, ci cum că sunt trimis înaintea aceluia.

29. Căla ce are mireasă mire este: iar prietenul mirelui care stă și 'l ascultă pre el, cu bucurie se bucură de glasul mirelui: deci această bucurie ■ mea s'a umplut.

30. Aceluia se cade ■ crește, iar mie ■ mă micșora.

31. Cel ce vine de sus d'asupra tuturor este; cel ce este de pre pământ pământesc este, și de pre pământ grăește: cel ■ vine din ■■ d'asupra tuturor este.

32. Și ce ■ vădut și ■ audit, ■■ mărturisește; și mărturia lui nimeni nu o primește.

33. Căla ■ primește mărturia

lui, a peotluit, că Dumnezeu adevărat este.

34. Că pre ■■ trimis Dumnezeu, cuvintele lui Dumnezeu grăește: că nu cu măsură dă Dumnezeu Duhul.

35. Tatăl iubeste pre Fiul, și toate le a dat în mâna lui.

36. Căla ce crede într-un Fiul are viață veșnică: ■■ căla ce ■■ ascultă pre Fiul, nu va vedea viață; ci mânia lui Dumnezeu va rămânea preste el.

CAPITOLUL IV.

Deci dacă a înțeles Domnul că au audit Fariseii că Iisus mai mulți ucenici face și botează de cât Ioan,

1. (Măcar că însuși Iisus nu boteza, ci ucenicii lui.)

2. A lăsat Iudeea, și s'a dus iarăși în Galileea.

3. Și trebuia să treacă el prin Samaria.

4. Deci ■■ venit în cetatea Samariei, ce se cheamă Sihar, aproape de locul care a dat Iacov lui Iosif fiului său.

5. Și era acolo puțul lui Iacov. Iar Iisus, ostenit fiind de călătorie, ședea așa la puț: și era ca la al șeselen ■■

6. A venit o femeie din Samaria ■■ iee apă: Dus-a ei Iisus, Dă-mi să beau.

7. (Că ucenicii lui se duseseră în cetate ■■ cumpere hrană.)

8. Deci a dus lui mulțea Samarineancă, Cum tu, Iudeu fiind, ceri de la mine să bei, femeie Samarineancă fiind tu? că nu

se amestecă Iudeii cu Samari-
nenii.

10. Răspuns-a Iisus și 'I a dis
ei, De ai fi știut darul lui Dum-
neșu, și cine este cel ce dă
ție, Dă-mi să beau; tu ai fi cer-
rut de la dânsul, și 'ți fi dat
ție apă vie.

11. Dis-a lui mulerea, Doamne,
nici ai cu ce scoate apă, și pu-
țul este adînc: de unde dar ai
apa în via?

12. Adu doară, tu mai mare
ești de cît Iacov părintele nos-
tru, care ne a dat noia puțul a-
cesta, și el însuși dintr'însul
beu, și filii lui, și dobitoacele
lui?

13. Răspuns-a Iisus și 'I a dis
ei, Tot cel ce bea din apa a-
ceasta înseta iarăși:

14. Iar cel ce bea din apa
voi da lui, nu va înseta
în veac; ci apa, care e în voi
da lui, se face într-o dînsă iz-
vor de apă săltătoare întru viață
veșnică.

15. Dis-a către dînsul mulerea,
Doamne, dă-mi această apă, ca
să nu mai însetez, nici să mai
vin aici să scot.

16. Dis-a ei Iisus, Mergi, și
chiamă pre bărbatul tău, și vino
aici.

17. Răspuns-a mulerea și 'I a
dis lui, N'am bărbat. Dis-a ei
Iisus, Bine ai dis că n'ai bărbat:

18. Că cinci bărbați ai avut;
și pre care ai nu 'ți este
ție bărbat: aceasta adevărat ai
grăit.

19. Dis-a lui mulerea, Doamne,
ved că prooroc ești tu.

20. Părinții noștri în muntele
acesta s'au închinat; și voi dicți,
că în Ierusalim este locul unde
se cade se închina.

21. Dis-a ei Iisus, Mulere, cre-
de mie, veni vreme, când nici
în muntele acesta, nici în Ieru-
salim, vă veți închina Tatălui.

22. Voi vă închinați căruia nu
știți: noi închinăm căruia știm:
că mântuirea din Iudei este.

23. Ci va veni vremea, și acum
este, când închinătorii cei ade-
vărați se vor închina Tatălui cu
duhul și cu adevărul: Tatăl
acest fel caută să fie cei ce
închina lui.

24. Duh este Dumnezeu: și
cel ce se închina lui cu duhul
și cu adevărul cade să în-
chine.

25. Dis-a lui mulerea, Știm
va veni Mesia, care se cheamă
Hristos: când va veni acela, spune
noia toate.

26. Dis-a ei Iisus, Eu sunt,
cela ce grăiesc cu tine.

27. Și atunci ei vorit uce-
nioii lui, și se rădă la mu-
lerea grăia: Ispăsiment eu 'I a
a dis, Ce cauți său, Ce grăiești
cu dînsa?

28. Iar mulerea a lăsat ciutura
sa, și a mers în cetate, și a dis
oamenilor,

29. Veniți de vedeți om, care
'mi a spus mie toate câte am
făcut: nu cumva acesta este
Hristosul?

30. Deci a ieșit din cetate, și
venia către dînsul.

31. Iar între acestea îl rugă

pre dânsul ucenicilor, grăind, Rav-
vi, mănâncă.

32. Iar el ■ dîs lor, Eû mân-
■ am a mânca, ■ voi nu
ştiţi.

33. Iar ucenicilor grăiau între
dânsul, Nu cumva 'l a adus lui
cineva să mănânce?

34. Dîs-a lor Iisus, Mîncarea
mea este să fac voia celui ce
m'a trimis pre mine, şi să săvêr-
şesc lucrul lui.

35. Aû nu voi diceţi, Că încă
patru luni sînt, şi secerişul va
veni? iată, dîc voă, Rêdicaţi o-
chii voştri, şi vedeţi holdele; că
sînt albe spre secerare acum.

36. Şi acela ce seceră plăteşte ie-
şi adună roadă în viaţă vecnică:
că ■ ■ bucore d'impreună şi cel
ce samănă şi cel ce seceră.

37. Că întru aceasta este cu-
vîntul adevărat, Altul este cel
ce samănă, şi altul cel ce seceră.

38. Eû v'am trimis pre voi să
secerăţi, unde voi nu v'aţi ostenit:
alţii s'aû ostenit, şi voi aţi în-
trat întru osteneala lor.

39. ¶ Iar din cetatea aceea
mulţi din Samarineni ■ cre-
dîtr'însul pentru cuvîntul mule-
rei, care mărturisise, El mi-a
spus mie toate câte am făcut.

40. Decî după ■ aû venit la
dânsul Samarinenilor, îi rugau pre
el ca să rămîie la dânsul: şi a
rămas acolo două zile.

41. Şi mult mai mulţi aû cre-
dît pentru cuvîntul lui;

42. Şi mulerele diceau, De a-
cum nu pentru vorba ta credem:
că înşî-ne am auzit, şi ştim că a-

cesta este cu adevărat Hristosul,
Mîntuitorul lumii.

43. ¶ Iar după cele două zile ■
eşit de acolo, şi a ■ în Ga-
lileea.

44. Că însuşi Iisus a mărturisit,
■ prooroc în patria ■ cinste
nu are.

45. Şi cînd a venit în Galileea,
'l aû primit pre dânsul Galileeanilor,
fiind că aû fost vîdît toate câte
a făcut în Ierusalim la praznic:
că şi el aû fost venit la praznic.

46. Şi ■ venit Iisus iarăşi în
Cana-Galileei, unde ■ făcut apa
vin. Şi ■ un om împărătesc,
al cărui fiu era bolnav în Caper-
naum.

47. Acesta auzînd că Iisus ■
venit din Iudeea în Galileea, ■
mers ■ el, şi 'l ruga pre dânsul
ca să ■ pogoare şi să tămă-
duiască pre fiul lui: că ■ ■
moară.

48. Iar Iisus a dîs către el, De
nu veţi vedea semne şi minuni,
nu veţi crede.

49. Dîs-a oătră el omul cel îm-
părătesc, Doamne, pogoară-te
mai înainte până ■ ■ muri fiul
meu.

50. Dîs-a Iisus lui, Mergi; fiul
tău viu este. Şi ■ cre-
dîntul celui care a dîs Iisus lui, şi
s'a dus.

51. Şi iată pogorîndu-se el,
slugele lui 'l aû întîmpinat pre
el, şi 'l aû spus, dicînd, Fiul tău
este viu.

52. Decî îi întreba pre el de
ceasul întru ■ 'l ■ fost mai
bine. Şi 'l aû dîs lui, Erî în cea-

sul al şeptelea 'l au lăsat frigurile.

53. Deci a cunoscut tatăl că în ceasul acela ■ *fost*, în care a zis Iisus lui, Fiul tău viu este : şi ■ crezut el, şi casa lui toată.

54. Acesta este iarăşi al doilea, semn ce ■ făcut Iisus, venind din Iudeea în Galileea.

CAPITOLUL V.

După acestea era praznicul Iudeilor ; şi s'a suit Iisus în Ierusalim.

2. Şi este în Ierusalim scăldătoarea oilor, care se cheamă Evreeşte Vitezda, cînd pridvoare avînd.

3. Într'acelea zăcea multime ■ de bolnavi, orbi, şchiopi, uscaţi, aşteptînd mişcarea apei.

4. Că înger la vreme ■ pogoria în scăldătoare, şi turbura apa : ■ care intra întîi după turburarea apei se făcea sănătos ori de ce boală ■ ţinut.

5. Şi ■ acolo un om, treizeci şi opt de ani avînd în boală.

6. Pre acesta vedîndu'l Iisus zăcînd, şi cunoscînd că iată multă vreme avea în boala sa, 'l a zis lui, Voeşti să fii sănătos?

7. Răspuns-a lui bolnavul, Doamne, om n'am, ca dacă se ■ turbura apa, să mă bage în scăldătoare : deci până cînd merg eu, altul înaintea mea se poară.

8. Zis-a Iisus lui, Scoală-te, ia-ţi patul tău, şi umblă.

9. Şi îndată s'a făcut sănătos

omul, şi 'şi a luat patul său, şi umbla : şi era într'acea zi sîmbătă.

10. ¶ Deci diceau Iudeii celui vindecat, Sîmbătă este : nu ■ oade ţie a 'ţi lua patul.

11. Răspuns-a lor, Cea ce m'a făcut sănătos, acela 'mî a zis, ia-ţi patul tău, şi umblă.

12. Deci 'l au întrebat pre el, Cine este omul acela ce 'ţi a zis, ia-ţi patul tău, şi umblă?

13. Iar cel vindecat nu ştia cine este : că Iisus ■ dedese în laturî, norod fiind într'acei loc.

14. După aceea 'l a aflat pre ■ Iisus în biserică, şi 'l ■ zis lui, Iată că te ai făcut sănătos : de acum să nu mai păcătueşti, ca ■ nu 'ţi fie ţie ■ mai rău.

15. A ■ omul acela, şi a vestit Iudeilor, că Iisus este cel ce 'l a făcut pre dînsul sănătos.

16. Şi pentru aceea goniau Iudeii pre Iisus, şi 'l căutau pre el să 'l omoare, că acestea făcea sîmbăta.

17. ¶ Iar Iisus a răspuns lor, Tatăl meu până acum lucrează, şi eu lucrez.

18. Deci pentru aceasta mai virtos căutau Iudeii pre el ■ 'l omoare, că nu numai deslega sîmbăta ci şi pre Dumnezeu dicea că 'l este Tată, întocma pre sine făcîndu-se cu Dumnezeu.

19. Deci ■ răspuns Iisus şi ■ zis lor, Amin, amin, grăesc voă, Nu poate Fiul să facă de la sine nimic, de nu va vedea pre Tatăl făcînd : că cele ■ face el, acelea şi Fiul asemenea face.

20. Că Tatăl iubeşte pre Fiul,

și toate arată lui care le face el; și mai mari lucruri de cât acestea va arăta lui, voi veți mirați.

21. Că precum Tatăl scoală pre morți, și îi înviază; așa și Fiul pre cari voește îi înviază.

22. Că Tatăl nu judecă pre nimeni, ci toată judecata o a dat Fiului:

23. Ca toți să cinstească pre Fiul, precum cinstesc pre Tatăl. Cel ce nu cinstește pre Fiul nu cinstește pre Tatăl care 'l-a trimis.

24. Amin, amin, grăesc: voă, Cei care ascultă cuvintele mele, și cred celui ce m'a trimis pre mine, are viață veșnică, și la judecată nu va veni; ci s'a scuturat din moarte în viață.

25. Amin, amin, grăesc: voă, Vine ceasul, și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu: și cari vor auzi vor învia.

26. Că precum Tatăl are viață întru sine; așa a dat și Fiului viață să aibă întru sine;

27. Și stăpânire 'l-a dat lui, și judecată să facă, căci Fiul al omului este.

28. Nu veți mirați de aceasta: că vine ocașul, întru care toți cei din morminturi vor auzi glasul lui.

29. Și vor eși; cei ce au făcut cele bune, întru învierea vieții; iar cei ce au făcut cele rele, întru învierea osândirei.

30. Nu pot să fac eu de la mine nimica: precum aud, judec: și judecata mea dreaptă

este; pentru că nu caut voia mea, ci voia Tatălui celui ce m'a trimis.

31. De mărturisesc eu pentru mine, mărturia mea este adevărată.

32. Altfel cel care mărturisește pentru mine; și știu că adevărată este mărturia care mărturisește pentru mine.

33. Voi ați trimis oătră Ioan, și el mărturisit adevărul.

34. Iar eu nu de la mine iau mărturie: ci acestea grăesc, voi să veți mântuiți.

35. Acela era făclie care ardea și lumina: iar voi ați voit să vă veseliți întru lumina lui.

36. Iar eu am mărturie mai mare decât a lui Ioan: că lucrurile care m'a dat mie Tatăl ca să le săvârșesc pre ele, aceste lucruri care cu iac, mărturisesc pentru mine, că Tatăl m'a trimis.

37. Și Tatăl care m'a trimis, acela mărturisit pentru mine. Nici glasul lui ați auzit vreodată, nici chipul lui ați văzut.

38. Și cuvântul lui nu l-a veștit rămânând întru voi: că pre cel care m'a trimis el, acestuia voi nu credeți.

39. Căci scripturile; că voă vi se pare întru dăusele că avea viață veșnică: și acelea sunt cele ce mărturisesc pentru mine.

40. Și nu voiți să veniți către mine, ca viață să aveți.

41. Slavă de la oameni nu iau.

42. Ci v'am cunoscut pre voi, că dragostea lui Dumnezeu n'aveți întru voi.

43. Eu am venit întru numele Tatălui meu, și nu mă primiți pre mine: de va veni altul întru numele său, pre acela veți primi.

44. Cum puteți voi să credeți, slavă unul din altul luând, și pre slava de la singur Dumnezeu nu o căutați?

45. Să nu vi se pară că eu voi pîrî voi la Tatăl: este acela ce vă pîrește pre voi, Moisi, spre care voi ați nădăjduit.

46. Că de ați crezut lui Moisi, ați fi crezut și mie: că pentru mine acela a scris.

47. Iar dacă scripturilor aceluia nu credeți, cum cuvintelor mele veți crede?

CAPITOLUL VI.

După acestea s'a dus Iisus de la parte de marea Galileei, care este a Tiveriadel.

2. Și a mers după dînsul norod mult, căci vedeau semnele lui care făcea la cei bolnavi.

3. Și s'a suit în munte Iisus, și acolo seșut cu ucenicii săi.

4. Și erau aproape paștele, praznicul Iudeilor.

5. ¶ Deci redicându'se Iisus ochii, și vedînd că mult norod vine la dînsul, dice către Filip, De unde vom cumpăra pâini, să mănânce aceștia?

6. Iar aceasta dicea ispitind pre el: că însuși știa ce vrea să facă.

7. Răspuns-a Filip lui, De două

sute de dinari pâini nu le ajunge lor, ca fie-care dintr'înși câte puțin să lee.

8. Grăit-a lui unul din ucenicii lui, Andrei, fratele lui Simon Petru,

9. Este un copil aici, cinci pâini de orz, și doi pești: oi acestea ce sînt la atîția?

10. Și dis Iisus, Faceți pre oameni să șadă. Și era iarbă multă într'acel loc. Deci au seșut bărbații, cu numărul ca la cinci mil.

11. Și luat pâinile Iisus, și mulțumind, împărțit ucenicilor, iar ucenicii celor ședeau; așijderea și din pești cât au vrut ei.

12. Iar dacă s'au săturat, dînd ucenicilor săi, Adunați sfărămăturile ce au prisosit, nu se pierdă ceva.

13. Deci au adunat, și au umplut două-spre-zece coșuri de sfărămături din cinci pâini de orz, care au prisosit celor au mîncat.

14. Iar oamenii acela vedînd semnul care făcut Iisus, diceau, Acesta este cu adevărat prorocul cel va să vie în lume.

15. ¶ Deci Iisus cunoscînd că vor să vie și 'l apuce pre el ca să 'l facă împărat, s'a dus iarăși în munte el singur.

16. Și dacă s'a făcut sară, s'au pogorit ucenicii lui la mare.

17. Și intrînd în corabie, mergeau de cea parte de mare la Capernaum. Și iată întinerie

s'a făcut, și nu venise către el Iisus.

18. Și s'a redicat, vânt nău suflând.

19. Deoi venind ei ca la douăzeci și cinci sau trei-deci de stadii, văd pre Iisus umblând pre mare, și apropiindu-se de corabie: și s'a înfricoșat.

20. Iar el le zice lor, Eu sunt; nu vă temeți.

21. Deci voia să îl ia pre el în corabie: și îndatăși corabia a sosit la pământul la care el mergea.

22. ¶ A doua zi, norodul care sta de cea parte de mare vădând că altă corabie nu era acolo, fără numai una întru care intraseră ucenicii lui, și cum că Iisus n'a intrat în corabie împreună cu ucenicii săi, ci numai singurul ucenicul lui s'a dus;

23. (Iar alte corăbii venise de la Tiveriada aproape de locul unde au mâncat pâinea, mulțumind Domnul:)

24. Deoi dacă au văzut norodul că Iisus nu este acolo, nici ucenicii lui, au intrat și ei în corăbii, și au mers în Capernaum, căutând pre Iisus.

25. Și aflându-l pre el de cea parte de mare, îl zice lui, Rabbî, când ai venit aici?

26. Răspuns-a Iisus lor și a zice, Amin, amin, grăesc voă, Mă căutați pre mine, nu pentru că ați văzut semne, ci pentru că ați mâncat din pâinea, și v'ați săturat.

27. Lucrați nu pentru mânca-

rea, ci pentru peritoare, ci pentru mâncarea aceea rămâne spre viață veșnică, care Fiul omului da voă: că pre acesta îl peceluit Dumnezeu, Tatăl.

28. Deoi au zice către dânsul, Ce vom face, să lucrăm lucrurile lui Dumnezeu?

29. Răspuns-a Iisus și a zice lor, Acesta este lucrul lui Dumnezeu, ca să credeți întru acela pre care îl a trimis el.

30. Zis-au drept aceea lui, Dar ce semn faci tu, să vedem, și să credem ție? ce lucrezi?

31. Părinții noștri mană au mâncat în pustie; precum este scris, Pâine din cer le a dat lor să mănec.

32. Deci le zice lor Iisus, Amin, amin, zic voă, Nu Moisi a dat voă pâinea din cer; ci Tatăl meu dă voă din cer pâinea cea adevărată.

33. Pentru că pâinea lui Dumnezeu este cea ce pogoră din cer, și viață dă lumii.

34. Deoi au zice către dânsul, Doamne, pururea dă-ne noă pâinea aceasta.

35. Și zice lor Iisus, Eu sunt pâinea vieții: cea ce vine către mine nu va flămândi; și cea ce crede întru mine va înseta nici odată.

36. Ci am zice voă, Că m'ați și văzut pre mine, și nu credeți.

37. Tot ce îmi dă mie Tatăl către mine va veni; și pre cea ce vine către mine, nu îl voi scoate afară.

38. Că m'am pogorât din cer,

IOAN, VI.

nu ■ ■ fac voia mea, ci voia
celui ce m'a trimes pre mine.

39. Si aceasta este voia Ta-
tălui celui ■ m'a trimes pre mine,
■ tot ce 'mi ■ dat mie ■ nu
pierd dintr'insul, ci să 'l înviez
pre el în ziua cea de apoi.

40. Si aceasta este voia celui
ce m'a trimes pre mine, ■ tot
cine vede pre Fiul, și crede în-
tru el, ■ alba viață veșnică: și
eu îl voi învia pre el în ziua
cea de apoi.

41. Deci cârtiaș ludei pentru
el, că a zis, Eu sunt pâinea ce
s'a pogorît din cer.

42. Si diceau, Aș nu este a-
ceasta Iisus, fiul lui Iosif, căruia
știm noi pre tatăl său și pre
mama sa? dar cum zice el, M'am
pogorît din cer?

43. Deci răspuns-a Iisus și ■
zis lor, Nu cârtiți între voi.

44. Nimeni nu poate să vie
■ mine, de nu 'l va trage pre
■ Tatăl cel ce m'a trimes pre
mine: și eu îl voi învia pre el
în ziua cea de apoi.

45. Este scris în proorocii, Si
vor fi toți învățați de Dumnezeu.
Deci tot cela ce aude de la Ta-
tăl, și se învață, vine către mine.

46. Nu doară că pre Tatăl 'l
a vădut cineva, fără numai cela
ce este de la Dumnezeu, acela
■ vădut pre Tatăl.

47. Amin, amin, grăesc voă,
Cela ce crede întru mine ■
viață veșnică.

48. Eu sunt pâinea vieții.

49. Părinții voștri au mâncat
mannă în pustie, și au murit.

50. Aceasta este pâinea ■ ■

pogoră din cer, ■ ■ mănânce
cineva dintr'însa, și să nu moară.

51. Eu sunt pâinea cea vie,
care s'a pogorît din cer: de va
mânca cineva din pâinea aceasta,
va fi viu în veac: și pâinea care
eu voi da, trupul meu este, pre
care îl voi da pentru viața lumii.

52. Deci ■ priciaș între sine
ludei, zicând, Cum poate acesta
să 'și dea noi trupul să 'l mân-
căm?

53. Si ■ zis lor Iisus, Amin,
amin, grăesc voă, De nu veți
mânca trupul Fiului omului, și
nu veți bea sângele lui, nu veți
avea viață întru voi.

54. Cela ce mănâncă trupul
meu, și bea sângele meu, are
viață veșnică: și eu ■ voi în-
via pre el în ziua cea de apoi.

55. Că trupul meu cu adevărat
este mâncare, și sângele meu cu
adevărat este băutură.

56. Cela ■ mănâncă trupul
meu, și bea sângele meu, întru
mine petrece, și eu întru el.

57. Precum m'a trimes pre
mine Tatăl cel viu, și eu viez
prin Tatăl: și cela ce mă măn-
că pre mine, și acela va ■
viu prin mine.

58. Aceasta este pâinea care
din cer s'a pogorît: nu precum
au mâncat manna părinții voștri,
și au murit: cela ■ va mânca
pâinea aceasta va ■ viu în veac.

59. Acestea a zis în sinagogă,
învățând în Capernaum.

60. Deci mulți din ucenicii lui,
auzind acestea, ■ zis, Greu
este cuvântul acesta: cine poate
să 'l audă pre el?

61. Iar Iisus știind întru sine că cârtesc pentru aceasta ucenicii lui, ■ dis lor, Aceasta vă amintește pre voi?

62. Dar de veți vedea pre Fiul omului suindu-se unde ■ mal înainte?

63. Duhul este ■ face viu; trupul nu folosește nimic: graziurile care cu grăesc voă, duh sunt, și viață sunt.

64. Ci sunt unii din voi cari nu cred. Că știa dintru început Iisus cari sunt cei ce nu cred, și care este acela ■ vrea să-l vîndă pre el.

65. Și dicea, Pentru aceasta am dis voă, că nimeni nu poate ■ vie la mine de nu va fi dat lui de la Tatăl meu.

66. „Dintr'această vreme mulți din ucenicii lui s'au întors înapoi, și numai umblau cu dînsul.

67. Deci a dis Iisus celor doispre-dece, Ați doară și voi voîți ■ vă duceți?

68. Răspuns-a Simon Petru lui, Doamne, la cine ■ vom duce? cuvinte ale vieții veșnice al.

69. Și noi am crezut și ■ cunoscut că tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu celui viu.

70. Răspuns-a lor Iisus, Ați nu eți pre voi cei doispre-dece v'am ales, și unul din voi diavol este?

71. Și dicea de Iuda al lui Simon Iscarioteanul: că acela vrea să-l vîndă pre el, unul fiind din cei doispre-dece.

Si umbla Iisus după acestea în Galileea: că nu voia în Iudeea să umble, că 'l căutați pre el Iudeii să 'l ■ ■ ■ ■ ■

2. Și era aproape praznicul Iudeilor, înfigerea corturilor.

3. Deci au dis către dînsul frații lui, Treceți de aici, și mergeți în Iudeea, ca și ucenicii tăi să vadă lucrurile care faci.

4. Că nimeni întru asouns face ceva, și caută ■ fie el la arătare. Dacă faci acestea, arată-te pre tine lumei.

5. Pentru ■ nici frații lui nu credeau într'Insul.

6. Deoi ■ dis lor Iisus, Vremea mea încă n'a sosit: iar vremea voastră tot-dea-una este gata.

7. Nu poate lumca să vă urească pre voi; iar pre mine mă urește, pentru că eți mărturisesc de dînsa, că lucrurile ei sunt rele.

8. Voi suiți-vă la praznicul acesta: eți încă nu mă suiți la praznicul acesta; căci vremea mea încă nu s'a implinit.

9. Și acestea dicînd lor, a rămas în Galileea.

10. „Și dacă s'au suit frații lui, atunci și el s'a suit la praznic, nu de față, ci cam pre ascuns.

11. Iar Iudeii îl căutați pre el la praznic, și diceau, Unde este acela?

12. Și cărtire multă era pentru dînsul între noroadă: că unii diceau, Bun este: iar alții diceau, Nu; ci amăgește norodul.

13. Însă nimeni de față nu

grăia de dânsul pentru frica Iudeilor.

14. Ți s'ar înjunătățindu-se praznicul s'a suit Iisus în biserică, și învăța.

15. Și se mira Iudeii, dicând, Cum știe acesta carte, nefiind învățat?

16. Decî ■ răspuns lor Iisus, și a zis, A mea învățătură nu este ■ mea, ci ■ celui ce m'a trimis pre mine.

17. De va voi cineva să facă voia lui, va cunoaște din învățătură de este de la Dumnezeu, sau oare e de la mine grăesc.

18. Cei ce grăesc de la sine, slava sa caută: iar cei ce caută slava celui ce 'l ■ trimis pre el, acesta adevărat este, și nedreptate nu e ■ întru dânsul.

19. Aș nu Moisi v'a dat voia legea, și nimeni din voi ■ face legea. Ce mă căutați să mă omorâți?

20. Răspuns-a norodul și a zis, Drag al: cine te caută să te omoare?

21. Răspuns-a Iisus și ■ zis lor, Un lucru am făcut, și toți vă mirați.

■ Pentru aceasta v'a dat voia Moisi tăerea împrejur; (nu că de la Moisi este, ci de la părinți;) și sâmbăta tăceți împrejur pre om.

22. Dacă primește omul tăerea împrejur sâmbăta, ■ să nu se strice legea lui Moisi; pre mine vă mâniați căol om întreg sănă. ■ am făcut sâmbăta?

24. Nu judecați duple față, ci dreaptă judecată judecați.

25. Decî diceau unii din Ierusalimneni, Aș nu este acesta, pre care îl canta ■ 'l omoare?

26. Și, iată, de față grăesc, și nimic lui nu 'l dic. Nu cumva aș cunoscut cu adevărat boierii că adevărat acesta este Hristos?

27. Ci pre acesta îl știu de unde este: iar pre Hristos când va veni, nimeni nu știe de unde este.

28. Decî striga Iisus în biserică învățând, și dicând, Și pre mine mă știți, și știți de unde sunt: și de la mine n'am venit, ci este adevărat că m'a trimis, pre care voi nu 'l știți.

29. Iar eu îl știu pre el: că de la dânsul sunt, și acela m'a trimis.

30. Decî îl căutați pre el să 'l prindă: și nimeni ■ 'și a pus pre dânsul mâinele, că încă nu venise ceasul lui.

31. Și mulți din norod au crezut într'insul, și diceau, Hristos când va veni, aș doară mai multe semne va face de cât acestuia, ■ a făcut acesta?

32. Ți Aș audit Fariseii pre norod cărtind pentru dânsul acestea, și aș trimis slugi Fariseii și arhierii ca ■ 'l prindă pre dânsul.

33. Decî ■ zis lor Iisus, Încă puțină vreme cu voi sunt, și apoi merg la cei ce m'a trimis pre mine.

34. Căuta-mă-veți, și nu mă veți afla: și unde sunt eu, voi nu puteți să veniți.

35. Deci ■■ dīs Iudeiī între sine. Unde va ■■ merge acesta, că noi nu 'l vom afla pre el? nu cumva intra risipirea Ellinilor ■■ ■■ merge, și să învețe pre Ellini?

36. C■ este cuvântul acesta care ■ dīs, Căuta-mă-veți și nu mă veți afla: și unde sunt eu, voi ■■ puteți să veniți?

37. Iar în ziua cea de pre urmă, cea mare ■ praznicului, ■ stătut Iisus, și a strigat, zicând, De insetează cineva, să vie la mine, și să bea.

38. Cei ce crede întru mine, precum a dīs scriptura, riuri de apă vie vor curge din pântecul lui.

39. (Iar aceasta ■ dīs pentru Dubul, pre ■■ erau să'l primească cei ce cred întru dēnsul: că încă nu ■■ Duh Sfint; că Iisus încă nu se proslăvise.)

40. •, Deci mulți din norod auzind cuvântul, ziceau, Acesta este cu adevărat Proorocul.

41. Alții ziceau, Acesta este Hristosul. Iar alții ziceau, Aū doară din Galileea va să vie Hristos?

42. Aū n'a dīs scriptura, Că din sămânța lui David, și din orașul Vitleam, unde ■■ fost David, va să vie Hristos?

43. Și împerechere între norod s'a făcut pentru dēnsul.

44. Iar unii dintr'înși voiau să 'l prindă pre el; dar nimeni nu 'și a pus pre dēnsul mâinele.

45. •, Deci aū venit sluga cătră arhierii și cătră Farisei; și

aū dīs lor aceia, Pentru ■■ nu 'l ați adus pre el?

46. Răspuns-au sluga, Nici odată nu a grăit om, ca acest om.

47. Și aū răspuns lor Farisei, Aū doară și voi v'ați amăgit?

48. A■ doară cineva din boierii ■■ creșut într'însul, sau din Farisei?

49. Ci norodul acesta ■■ ■■ știe legea blăstămat este.

50. Dīs-a Nicodim cătră ei (care venise noaptea la dēnsul, unul fiind dintru ei.)

51. Aū doară legea noastră judecă pre om, de nu ■■ auzi de la el mai înainte, și ■■ cunoaște ce face?

52. Răspuns-au și 'l aū dīs lui, Aū doară și tu din Galileea ești? Cearcă, și veți: că prooroc din Galileea nu s'a sculat.

53. Și a mers fie-care la casa sa.

CAPITOLUL VIII.

Iar Iisus s'a dus în muntele Maslinelor.

2. Iar la mâncare iarăși a venit în biserică, și tot norodul a venit la dēnsul; și ședând învăța pre ei.

3. Și aū adus la dēnsul cărturarii și Farisei pre o mulier prinsă în preacurvie; și puindu-o pre dēnsa în mijloc,

4: Aū dīs lui, Învățătorule, pre această mulier o am prins așa de față preacurviind.

5. Iar în lege Moisi ■■ a poruncit noastră, unele ca acestea ■■ se ucidă cu pietre: dar tu ce zici?

6. Și aceasta dicea, ispitindu-l pre el, ca să alba ce cleveți împotriva lui. Iar Iisus jos plecându-se, scria cu degetul pre pământ.

7. Și neîncetând ■ 'l întreba pre el, s'a rădicat, și ■ dis lor, Cea ce este fără de păcat între voi, acela întoii să arunce piatra asupra ei.

8. Și iarăși plecându-se jos, ■ soris pre pământ.

9. Iar ei auzind, și de știință muștrându-se, eșiau unul după altul, începând de la cei mai bătrâni, până la cei mai de jos: și a rămas Iisus singur, și muliera în mijloc stând.

10. Și rădicându-se Iisus și nevădând pre nimeni, fără numai pre mulere, 'l a dis ei, Muliere, unde îți sunt prișii tăi? au nimeni pre tine ■ te ■ judecata ■ vinovată?

11. Iar ■ a dis, Nimeni, Doamne. Și a dis ei Iisus, Nici eu ■ te judec: du-te, și de ■ să ■ mai păcătuiești.

12. ■ Deci iarăși ■ grăit lor Iisus, dîcînd, Eu sînt lumina lumii: cea ce urmează mie nu va umbla întru întunerec. ci va avea lumina vieții.

13. Deci au dis lui Fariseii, Tu însuși mărturisești pentru tine; mărturia ta nu este adevărată.

14. Răspuns-a Iisus și a dis lor, De și ■ însumi mărturisesc pentru mine, adevărată este mărturia ■ că știu de unde am venit, și unde merg; iar voi

nu știți de unde vin, și unde merg.

15. Voi duple trup judecați; eu nu judec pre nimeni.

16. Și de ași și judeca eu, judecata mea adevărată este: că singur nu sînt, ci eu și Tatăl cea ce m'a trimis pre mine.

17. Și în legea voastră scrie este, că mărturia a doi oameni adevărată este.

18. Eu sînt cel ce mărturisesc pentru mine însumi, și mărturisește pentru mine Tatăl cel ■ m'a trimis.

19. Deci dicea lui, Unde este Tatăl tău? răspuns-a Iisus, Nici pre mine mă știți, nici pre Tatăl meu: de m'ați ști pre mine, și pre Tatăl meu ați ști.

20. Acoste graiuri le ■ grăit Iisus în gazofilachie, învățând în biserică: și nimeni nu 'l a prins pre el; că încă nu venise ceasul lui.

21. Și iarăși ■ dis lor Iisus, Eu merg, și mă veți căuta pre mine, și în păcatul vostru veți muri: unde merg eu, voi nu puteți ■ veniți.

22. Deci dicea Iudeii, Au doară va să ■ însuși pre sine? ■ dîce, Unde merg eu, voi nu puteți să veniți.

23. Și ■ dis lor, Voi din cele de jos sînteți; eu din cele de ■ sînt; voi din lumea aceasta sînteți; eu nu sînt din lumea aceasta.

24. Deci ■ dis voă, că veți muri în păcatele voastre: că de nu veți crede, ■ sînt, veți muri în păcatele voastre.

25. Deci dicea ei lui, Tu cine

ești? și a dis lor Iisus, Inceputul, ■ și grăesc cu voi.

26. Multe am pentru voi ■ grăi și ■ judeca: ci cea ce m'a trimes pre mine adevărat este; și eu cele ce am audīt de la dēnsul, acestea grăesc în lume.

27. Și n'aū cunoscut că de Tatăl grăia lor.

28. Decī ■ dis lor Iisus, Când veți înălța pre Fiul omului, atuncī veți cunoaște că eu sūnt, și că de la mine însumī nu fac nimic; ci precum m'a învățat pre mine Tatăl meu, acestea grăesc.

29. Și cea ce m'a trimes pre mine cu mine esto: nu m'a lăsat pre mine singur Tatăl; că eu cele plăcute lui fac pururea.

30. Acestea grăind el, mulți aū cređut întru dēnsul.

31. Decī dicea Iisus cătră ludei cei ce cređuseră lui, De veți petrece voi întru cuvēntul meu, atuncea cu adevărat ucenici ai mei sūnteți;

32. Și veți cunoaște adevărul, și adevărul vē va slobođi pre voi.

33. 7 Rēspuns-aū el lui, Sămānță a lui Avraam sūntem, și nimēruī n'am fost robi nicī odată: dar tu cum dici, Slobođi veți fi?

34. Rēspuns-a Iisus lor, Amin, amin, grăesc voă, Tot cea ce face păcatul, rob este păcatului.

35. Iar robul nu rămāne în casă în veac: Iar Fiul rămāne în veac.

36. Decī dacă vē ■ slobođi pre voi Fiul, cu adevărat slobođi veți fi.

37. Știū că sămānță a lui Avraam sūnteți; dar mē căutați ■

■ omoriți, că cuvēntul meu nu încapē întru voi.

38. Eu ceea ■ am vēđut la Tatăl meu grăesc: și voi ■ ați vēđut la tatăl vostru faceți.

39. Rēspuns-aū și aū dis lui, Tatăl nostru Avraam este. Dis-a lor Iisus, De ați fi fost fi ai lui Avraam, lucrurile lui Avraam ați fi făcut.

40. Iar acum mē căutați să mē omoriți pre mine, om care adevărul ■ grăit voă, care am audīt de la Dumneđeu: aceasta Avraam n'a făcut.

41. Voi faceți lucrurile tatălui vostru. Decī ei aū dis lui, Noi din curvie nu sūntem născuți; un Tată avem, pre Dumneđeu.

42. Dis-a lor Iisus, De ar fi fost Dumneđeu Tatăl vostru, m'ați fi iubit pre mine: că eu de la Dumneđeu am eșit și am venit; că n'am venit de la mine însumī, ci acela m'a trimes.

43. Pentru ce graiul meu nu 'l cunoașteți? căci nu puteți să audīți cuvēntul meu.

44. Voi din tatăl vostru diavolul sūnteți, și poștele tatălui vostru voiți să faceți. Acela ucidētor de oameni a fost din Inceput, și întru adevăr n'a stătut, că nu este adevăr întru dēnsul. Când grăește minciună, dintru ale sale grăește: că mincinos este, și tatăl ei.

45. Iar ■ pentru că adevărul grăesc, nu credeți mie.

46. Cine dintru voi mē vādește pre mine pentru păcat? Iar dacă adevărul grăesc, pentru ce voi nu credeți mie?

47. Cei ce este de Dumnezeu graiurile lui Dumnezeu ascultă: pentru aceasta voi nu ascultați, că nu de la Dumnezeu sunteți.

48. Răspuns-au Iudeii, și 'l au zis lui. Oare cum dicam noi bine că Samarinean ești tu, și drac al?

49. Răspuns-a Iisus. Eu drac n'am; ci cinstesc pe Tatăl meu, și voi mă necinștiți pe mine.

50. Iar eu nu caut slava mea: este cea ce caută și judecă.

51. Amin, amin, grăesc vouă. De va păzi cineva cuvântul meu, nu va vedea moartea în veac.

52. Deci au zis lui Iudeii. Acum cum cunoscut că tu drac. Avraam tu murit, și proorocii; și tu zici, De va păzi cineva cuvântul meu, nu va gusta moartea în veac.

53. Au doară tu mai mare ești de cât părintele nostru Avraam, care tu murit? și proorocii au murit: cine te faci tu pre tine?

54. Răspuns-a Iisus. De slăvesc eu pre mine singur, slava mea nimic nu este: este Tatăl meu care mă slăvește pre mine; pre care voi ziceți că Dumnezeul vostru este:

55. Și nu 'l ați cunoscut pre el; iar eu îl știu pre el: și de voi zice că nu 'l știu pre el, voi fi voă mincinos: ei știu pre el, și cuvântul lui păzește.

56. Avraam părintele vostru

fost bucuros și vădă dloa și a vădut, și s'a bucurat.

57. Deci zis Iudeii către dânsul, Cinci-deci de ani încă nu ai, și pre Avraam 'l ai vădut.

58. Și a zis lor Iisus, Amin, amin, dlo vouă, Mai înainte de a se face Avraam, eu sunt.

59. Deci au luat pietre ca arunce într'însul: iar Iisus s'a ascuns, și a eșit din biserică, mergând prin mijlocul lor, și a trecut așa.

CAPITOLUL IX.

Si trecând Iisus, a vădut pre un om orb din naștere.

2. Și 'l au întrebat pre el ucenicii lui, zicând, Ravvi, cine păcătuiește, acesta, sau părinții lui, de s'a născut orb?

3. Răspuns-a Iisus, Nici acesta n'a păcătuiește, nici părinții lui: ci ca se arăte lucrurile lui Dumnezeu întru el.

4. Mie mi se cade lucrez lucrurile celui m'a trimis pre mine, până ziua: vine noaptea când nimeni nu poate să lucreze.

5. Până când sunt în lume, luminează sunt lumii.

6. Acestea zicând, a sculpat jos, și a făcut tină din sculpat. și una tina preste ochii orbului.

7. Și 'l a zis lui, Mergi de te spală în scaldătoarea Siloamului, (ce se tilcaște, Trimes.) Deci s'a dus, și s'a spălat, și a venit vădând.

8. „Iar vecinul, și cel ■ fi
văduseră pre el mai înainte că
era orb, diceau, Aă nu este a-
cesta cel ■ pehea și oerea?

9. Unul diceau, Acesta este;
iar altul diceau, Samănă ■ el:
iar ■ dicea, Eu sunt.

10. Deci îi diceau lui, Cum ți
n'au deschis ochii?

11. Răspuns-a el și ■ dis, Un
om ■ se numește Iisus, tină a
făcut, și a uns ochii mei, și 'mi
■ dis mie, Mergi la scaldătoarea
Siloamului, și ■ spală: și mer-
gând și spalându-mă, ■ văd.

12. Și 'i au dis lui, Unde este
acela? Dis-a, Nu știu.

13. „Adus-au la Farisei pre
cela ce oare-când a fost orb.

14. Și era sâmbătă când ■ fă-
cut Iisus tina, și 'i ■ deschis
ochii lui.

15. Deci iarăși 'i au întrebat
pre el și Fariseii cum ■ văd.
■ el ■ dis lor, Tină ■ pus pre
ochii mei, și m'am spălat, și
văd.

16. Deci diceau unul din Fa-
risei, Acest ■ nu este de la
Dumnezeu, că nu păzește sâmbă-
ta. Altul diceau, Cum poate
om păcătos să facă semne ca
acestea? Și împerechere era în-
tre ei.

17. Dis-au orbului iarăși, Tu,
ce diol pentru dânsul, că a des-
chis ochii tăi? Iar el a dis,
Prooroc este.

18. Deci n'au crezut Iudeii
pentru dânsul că orb ■ fost, și
■ văd, până ce au chemat
pre părinții aceluia ce ■ văd.

19. Și 'i au întrebat pre ei, di-

când, Acesta este fiul vostru,
care voi ați dis că s'a născut
orb? cum dar acum vede?

20. Răspuns-au lor părinții lui
și au dis, Știm că acesta este
fiul nostru, și cum că orb s'a
născut:

21. Iar cum acum vede, nu
știm, sau cine 'i a deschis lui ochii,
noi nu știm: însuși vristă are;
pre dânsul îi întrebați: el singur
pentru sineși va spune.

22. Acestea au dis părinții lui,
că se temeau de Iudei: pentru
că acum ■ sfătuiseră Iudeii, că
de îi va mărturisi pre el cineva
■ fi Hristos, să ■ lepede din si-
nagogă.

23. Pentru ■a părinții lui
au dis, Vristă are; pre dânsul îi
întrebați.

24. Deci au chemat ■ doa oară
pre omul care fusese orb, și au
dis lui, Dă slavă lui Dumnezeu:
noi știm că omul acesta păcătos
este.

25. Iar acela ■ răspuns și ■
dis, De este păcătos, nu știu;
una știu, că orb fiind, eu acum
văd.

26. Și 'i au dis lui iarăși, Ce
a făcut ție? cum 'i ■ deschis
ție ochii.

27. Răspuns-a lor, Am dis voă
acum, și n'ați auzit: ce iarăși
voiți ■ auziți? au doară și voi
voiți să vă faceți ucenici ai lui?

28. Deci 'i au ocărit pre el, și
au dis lui, 'Tu ești ucenic al a-
celuia; iar noi ai lui Moisi suntem
ucenici.

29. Noi știm că cu Moisi ■

grăit Dumnezeu: iar pre acesta
■ 'l ştim de unde este.

30. Răspuns-a omul şi a dis
lor, Intru aceasta este minune,
că voi nu ştiţi de unde este, şi
■ deschis ochii mei.

31. Şi ştim ■ pre păcătoşi
Dumnezeu nu 'l ascultă: ci de
este cineva cinstitor de Dum-
nezeu, şi face voia lui, pre a-
cesta îl ascultă.

32. Din ■ nu s'a audit cum că
să fi deschis cineva ochi ai vre-
unui orb din naştere.

33. De n'ar fi acesta de la
Dumnezeu, n'ar putea face ni-
mă.

34. Răspuns-au şi au dis lui,
Intru păcate tu ■ ai născut tot,
şi tu ne înveţi pre noi? Şi 'l ■
gonit pre ■ afară.

35. Audt-a Iisus că 'l au gonit
pre el afară; şi aflându'l pre
dânsul, 'l a dis lui, Tu crezi în
Fiul lui Dumnezeu?

36. Răspuns-a el, şi ■ dis, Cine
este, Doamne, ca ■ cred în-
tr'însul?

37. Şi 'l a dis Iisus lui, Şi 'l
ai vădut pre el, şi cel ce grăeşte
cu tine, acela este.

38. Iar el ■ dis, Cred, Doamne,
Şi s'a închinat lui.

39. 'l Şi ■ dis Iisus, Spre jude-
■ am venit eu în lumea a-
ceasta, ca cei ce nu văd, să vadă;
şi cei ce văd, să fie orbi.

40. Şi au audt acestea unii
din Farisei, carii erau cu dânsul, şi
■ dis lui, Adu doară şi noi suntem
orbi?

41. Dis-a lor Iisus, De aţi ■
orbi, n'aţi avea păcat: iar acum

diceţi, Vedem; pentru aceasta
păcatul vostru rămâne.

CAPITOLUL X.

Amin, amin, grăesc voă, Cea
ce nu intră prin uşă în staulul
oilor, ci ■ pe aiurea, acela
fur este şi tâlhar.

2. ■ cea ce intră prin uşă
păstor este oilor.

3. Aceluia portarul îi deschide;
şi oile ascultă glasul lui: şi oile
sale le cheamă pre nume, şi le
scoate pre ele.

4. Şi când scoate oile sale,
merge înaintea lor, şi oile merg
după dânsul: căci cunosc glasul
lui.

5. Iar după ■ străin nu merg,
ci fug ■ la dânsul: ■ nu cu-
nosc glasul străinilor.

6. Această pildă a dis lor Iisus:
iar ei n'au înţeles ce erau ace-
lea ce grăia lor.

7. Deci iarăşi le ■ dis lor Iisus,
Amin, amin, grăesc voă, Eu sunt
uşa oilor.

8. Toţi câţi au venit mai în-
ainte de mine furii sunt şi tâlhari:
ci ■ 'l ■ ascultat p ■ ei oile.

9. ■ sunt uşa: prin mine de
■ intra cineva, se ■ mântui,
şi va intra si ■ eşi, şi păşune
va afla.

10. Furul nu vine, fără numai
să fure, şi ■ junghie, şi ■
piardă: eu am venit ca viaţă să
aibă, şi mai mult ■ aibă.

11. Eu sunt păstorul cel bun:
păstorul cel bun sufletul său îl
pune pentru oi.

12. Iar nălmitul şi care nu

este păstor, căruia nu sunt oile ale lui, vede lupul venind, și lasă oile, și fuge: și lupul le răpește pre ele, și răsipește oile.

13. Năimitul fuge, că năimit este, și nu îi este lui grijă pentru oi.

14. Eu sunt păstorul cel bun, și cunosc pre ale mele, și mă cunosc de ale mele.

15. Precum mă cunoaște pre mine Tatăl, și eu cunosc pre Tatăl: și sufletul meu îmi pun pentru oi.

16. Și alte oi am, care nu sunt din staulul acesta: și pre acelea mi le aduce, și glasul lor vor auzi; și va fi o turmă și un păstor.

17. Pentru aceasta Tatăl mă iubește pre mine, că eu îmi pun sufletul meu, ca iarăși îl iea pre el.

18. Nimeni nu îl iea pre el de la mine, ci eu îl pun pre el de la mine însumi, Stăpânire să îl pun, și stăpânire am iarăși să îl iea pre el. Această poruncă luat de la Tatăl meu.

19. Deci iarăși s'a făcut priore între Iudei pentru cuvintele acestea.

20. Și diceau mulți dintr'înșii, Drac are, și este nebun; pentru ce îl ascultați pre el?

21. Alții diceau, Aceste cuvinte nu sunt de îndrăcit. Aș doară poate drac să deschidă ochii ai orbilor?

22. Și se făcea atunci înorile în Ierusalim, și era iarnă.

23. Și umbla Iisus în biserică în pridvorul lui Solomon.

24. Deci îl au impresurat pre el Iudeii, și îl au grăit lui, Până când îți sufletele noastre îndoit? De ești tu Iristos, spune noastră fără de sială.

25. Răspuns-a lor Iisus, Am dis voă, și nu credeți: lucrurile care eu fac întru numele Tatălui meu, acelea mărturisesc pentru mine.

26. Ci voi nu credeți, că nu sunteți din oile mele, precum dis voă.

27. Oile mele glasul meu ascultă, și eu le dăd pre dăsele, și vin după mine;

28. Și eu le dau lor viață veșnică; și nu vor peri în veac, și nimeni nu le răpi pre ele din mână.

29. Tatăl meu, Io a dat mie, mai de cât toți este; și nimeni nu poate să le răpească pre ele din mână Tatălui meu.

30. Eu și Tatăl una suntem.

31. Deci Iudeii iarăși au luat pietre ca să arunce asupra lui.

32. Răspuns-a lor Iisus, Multe lucruri bune arătat voă de la Tatăl meu; pentru dintr'aceste lucruri cu pietre aruncați asupra mea?

33. Răspuns-au lui Iudeii, dîcînd, Pentru lucru bun noi nu aruncăm pietre asupra ta; ci pentru hulă; tu om fiind, te faci pre tine Dumnezeu.

34. Răspuns-a lor Iisus, Aș nu este scris în legea voastră, Eu dis, dumnezei sunteți?

35. Dacă pre aceia îl a numit dumnezei, cătră cari fost cu-

vântul lui Dumnezeu, și nu poate
■ ■ strice scriptura:

36. Pre care Tatăl 'l a sfințit, și
'la trimis în lume, voi diceți, Înlă
grăești; pentru căci am zis, Fiul
lui Dumnezeu sunt?

37. De nu fac lucrurile Tată-
lui meu, ■ nu 'mi credeți mie.

38. Iar de fac, de și nu 'mi cre-
deți mie, credeți lucrurilor: ca să
cunoașteți, și să credeți, că Tatăl
este întru mine, și eu întru el.

39. Deci căutați iarăși să 'l prindă
pre el: și a eșit din mâna lor.

40. Și ■ ■ ■ iarăși de ■
parte de Iordan în locul unde ■
fost Ioan înteiu botezând; și ■
rămas acolo.

41. Și mulți veniau la dânsul,
și diceau, Ioan nici un semn n'a
făcut: iar toate câte ■ zis Ioan
pentru ■ adevărate erau.

42. Și mulți au crezut acolo
într'insul.

CAPITOLUL XI.

Si ■ bolnav oare-care Lazar
din Vitania, din satul Mariei
și al Martei surorii ei.

2. (Și ■ Maria ■ ce a uns
pre Domnul cu mir, și ■ șters
picioarele lui cu părul *capului* ei,
al cărei frate Lazar ■ bolnav.)

3. Deci au trimis surorile către
el, zicând, Doamne, iată, acela
pre care iubești este bolnav.

4. ■ Iisus auzind, ■ zis, A-
■ boală nu este spre moarte,
ci pentru slava lui Dumnezeu,
■ să se slăvească Fiul lui Dum-
nezeu printr'însa.

5. Și iubia Iisus pre Marta, și
pre sora ei, și pre Lazar.

6. Deci după ■ ■ auzit că este
bolnav, atunci s'a zăbăvit în locul
în ■ ■ era, două zile.

7. Apoi după aceea ■ zis uce-
nicilor, ■ mergem iarăși în Iu-
deea.

8. Zis-au lui ucenicilor, Invăță-
torule, acum ■ căutați prin tine
ludeii ■ ■ ucidă cu pietre; și
iarăși mergi acolo?

9. Răspuns-a Iisus, Ați nu două-
spre-zece ceasuri sunt în zi?
De va umbla cineva ziua, nu se
va împiedica, că vede lumina lu-
mei acesteia.

10. Iar de va umbla cineva
noaptea, se va împiedica, că lu-
mina nu este întru el.

11. Acestea a zis: și după a-
ceea ■ grăit lor, Lazar prietenul
nostru ■ adormit; ci merg ca
să 'l deștept pre el.

12. Deci 'l au zis ucenicilor lui,
Doamne, de ■ adormit, ■ va
mântui.

13. Aceasta dicea Iisus pentru
moartea lui: iar lor le părea că
pentru adormirea somnului zice.

14. Deci atunci a zis Iisus lor
arătat, Lazar a murit.

15. Și mă bucur pentru voi că
n'am fost acolo, ca să credeți;
ci să mergem la el.

16. Deci ■ zis Toma, care
se numește Geamăn, celor-l-alți
împreună ucenici, Să mergem și
noi, ca să murim cu el.

17. Deci venind Iisus, 'l ■ aflat
pre el patru zile având acum în
mormint.

18. Și era Vitania aproape de

Ierusalim, ca la cinoi-spre-dece stadii:

19. Si mulți din Iudei veniseră la Marta și Maria, ca să le mângâie pre ele pentru fratele lor.

20. Deci Marta, după ce a audīt că vine Iisus, a eșit întru întâmpinarea lui: iar Maria ședea în casă.

21. Deci a zis Marta către Iisus, Doamne, de ai fi fost aici, fratele meu n'ar fi murit.

22. Ci și acum știu, că ori câte vei cere de la Dumnezeu, îți va da ție Dumnezeu.

23. Zis-a el Iisus, Invia-va fratele tău.

24. Zis-a lui Marta. Știu că va invia la înviere în ziua cea de apoi.

25. Zis-a el Iisus, Eu sunt învierea și viața: cel care crede întru mine, de va și muri, viu va fi.

26. Și tot cel care este viu și crede întru mine nu va muri în veac. Crezi aceasta?

27. Zis-a lui, Așa este, Doamne: eu am crezut că tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, cel care ai venit în lume.

28. Și acestea zicând, s'a dus, și a chemat pre Maria sora sa în taină, zicând, Învățătorul a venit, și te cheamă.

29. Accea, dacă a audīt, s'a sculat degrab, și a mers la dânsul.

30. Și încă nu venise Iisus în sat, ci era în locul unde l'a întâmpinat pre el Marta.

31. Iar Iudeii cari erau cu dânsa în casă, și o mângăiau pre ea, vedând pre Maria, că degrab

s'a sculat și a eșit, au mers după dânsa, zicând, Merge la mormint ca să plângă acolo.

32. Deci Maria venind unde a fost Iisus, și vedându-l pre el, a căzut la picioarele lui, zicând lui, Doamne, de ai fi fost aici, n'ar fi murit fratele meu.

33. Iar Iisus dacă o a vădūt pre dânsa plângând, și pre Iudeii cari veniseră împreună cu dânsa plângând, s'a răstit cu duhul, și s'a turburat întru sine;

34. Și a zis, Unde l' ai pus pre el? Zis-au lui, Doamne, vino și vezi.

35. Și a lăcrămat Iisus.

36. Deci diceau Iudeii, Iată cum îl iubia pre el!

37. Iar unii dintr-înșii au zis, Adu nu putea acesta care a deschis ochii orbului, să facă ca și acesta să nu moară?

38. Deci Iisus iarăși răstindu-se întru sine a mers la mormint. Și era peșteră, și piatră era preste dânsa.

39. Zis-a Iisus, Redicați piatra. Zis-a lui, sora mortului, Marta, Doamne, pute: că este mort de patru zile.

40. Zis-a el Iisus, Adu-mă, și spus ție, că de vei crede, vei vedea slava lui Dumnezeu?

41. Și au redicat piatra de unde era mortul zăcând. Iar Iisus și a redicat ochii în sus, și a zis, Părinte mulțumescu-ți ție că m'ai ascultat.

42. Și a știut că pururea mă ascultă: ci pentru norodul care era împrejur a zis, ca să creadă că tu m'ai trimis.

43. Și acestea dicând, ■ strigat cu glas mare, Lazare, vino afară.

44. Și a eșit oel mort, legate fiindu-î mâinele și picioarele cu fașe: și fața lui ou mähramă ■ legată. Dis-a lor Iisus, Deslegați-l pre el și 'l lăsați să meargă.

45. Deci mulți din ludeii carii veniseră la Maria, și ■ vădut cele ce a făcut Iisus, au cređut într'insul.

46. Iar unii din ei au ■ la Farisei, și le au spus cele ce ■ făcut Iisus.

47. 7. Deci au adunat arhierii și Fariseii sobor, și grăiau, Ce vom face? că omul acesta multe semne face.

48. De ■ vom lăsa pre el așa, tot, ■ crede într'insul: și vor veni Rimlenii și vor lua și locul și neamul nostru.

■ Iar unul dintr'insii a nume, Caiafa, arhieru fiind al anului aceluia, a dis lor, Voi nu știți nimic,

50. Nioi gândiți că de folos este noă ■ moară un om pentru norod, și ■ tot ■ piară.

51. Iar aceasta nu de la sine ■ ia dis: ci arhieru fiind al anului aceluia, a proorocit că vrea Iisus să moară pentru norod;

52. Și nu numai pentru norod, ci și ■ pre fiul lui Dumnezeu oel risipiți să 'l adune într'una

53. Deci dintr'acea di s'au sfătuit ■ să 'l omoare pre el.

54. Deci Iisus nu mai umbla de față între ludei; ci s'a dus de acolo într'o lature aproape de pustie, într'o cetate ■ se chieamă Efrem și acolo petrecea cu ucenicii săi.

55. - Și erau aproape paștele ludeilor: și s'au suit mulți în Ierusalim din laturea aceea mai înainte de paști, ■ ■ ■ curăț-

56. Deci căutaū pre Iisus, și grăiau între ei în biserică stând, Ce vi se pare voă, că nu va veni la praznic?

57. Și dedeseră arhierii și Fariseii poruncă, ca de va ști cineva unde este, să vestească, ca să 'l prindă pre el.

CAPITOLUL XII.

Deci Iisus, mai înainte de paști cu șese zile, ■ venit în Vitană, unde era Lazar cel ce fusese mort, pre care 'l ■ înviat din morți.

2. Și 'l au făcut lui acolo cină; și Marta slujia: iar Lazar ■ unul din cei ce ședeau împreună ■ dănsul.

3. Deci Maria luând o litră cu mir de nard de credință, de mult preț, a uns picioarele lui Iisus, și a șters cu părul său picioarele lui: iar ■ s'a umplut de mirosul mirului.

4. Deci ■ dis unul din ucenicii lui, Iuda al lui Simon Iscarioteanul, care vrea să 'l vîndă pre el.

5. Pentru ce acost mir nu s'a vîndut trei sute de dinari, și să ■ fie dat săracilor?

6. Iar aceasta ■ a dis, nu că pentru săraci ■ era lui grijă; ci căci fur era, și pungă avea, și ■ ■ punea într'însa purta.

7. Și ■ dis Iisus, Lasă o pre

densa : spre dia ingropării mele
'l ■ păzit pre acesta.

8. Că pre săraci pururea li aveți cu voi; ■ pre mine nu mă aveți pururea.

9. Și ■ înțeles norod mult din Iudei ■ acolo este : și au venit nu pentru Iisus numai; ci ca să vadă și pro Lazar, pre ■
'l ■ înviat din morți.

10. ■ Și s'au sfătuit arhierii ca și pre Lazar să 'l omoare;

11. Căci pentru el mulți din Iudei mergeau, și credeau în Iisus.

12. ■ Iar a doua zi norod mult care venise la praznic, auzind că vine Iisus în Ierusalim,

13. Au luat stâlpi de finioi, și au căs întru întâmpinarea lui, și strigau, Osanna: Bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului, împăratul lui Israel.

14. Și aflând Iisus un mânz de asină, a ședut pre el; precum este scris :

15. Nu te teme fiica Sionului: iată, împăratul tău vine la tine, ședând pre mânzul asinilor.

16. Iar pre acestea nu le au cunoscut ucenicii lui mai înainte; ci după ce s'a proslăvit Iisus, atunci 'și au adus aminte că acestea erau pentru el scrise, și că acestea 'l ■ făcut lui.

17. Deci mărturisia norodul, care ■ cu el, când pre Lazar 'l a strigat din mormint, și 'l ■ sculat pre el din morți.

18. Pentru ■ 'l a și întâmpinat pre el norodul, căci au auzit că el a făcut această minune.

19. Deci au dis Fariseii între

densii, Vedeți că nimio nu folosiți? iată, lumea merge după densul.

20. ■ Și erau oare-cari Ellini din cei ce se suiseră să ■ înainte la praznic :

21. Deci aceștia s'au apropiat la Filip, ■ era din Vitsaida Galileei, și 'l au rugat pre densul, grăind, Doamne, voim să vedem pre Iisus.

22. Venit-a Filip și ■ spus lui Andrei : și iarăși Andrei și Filip ■ spus lui Iisus.

23. ■ Iar Iisus ■ răspuns lor, dicând, A venit ceasul, ca să se proslăvească Fiul omului.

24. Amin, amin, grăesc voă, Grăunțul de grâu cădând pre pământ de nu va muri, el singur rămâne : iar de va muri, multă roadă aduce.

25. Cei ce își iubesc sufletul său, pierde-l va pro el; și cei ce își urește sufletul său în lumea aceasta, în viața cea vecnică îl va păzi pre el.

26. De slujește cineva mie, mie să 'mî urmeze; și unde voi fi eu, acolo și sluga mea va fi : și de va sluji cineva mie, îl ■ cinsti pre el Tatăl meu.

27. Acum sufletul meu s'a turburat; și ce voi dice? Părinte, mântuște-mă pre mine de ceasul acesta : oi pentru aceasta am venit la ceasul acesta.

28. Părinte, proslăvește numele tău. Deci a venit glas din cer, dicând, Și 'l am proslăvit, și iarăși 'l voi proslăvi.

29. Iar norodul, care sta, și

audia, dicea, Tunet ■ făcu: alții diceau, Inger grăi lui.

30. Răspuns-a lor Iisus și a dis, Nu pentru mine s'a făcut glasul acesta, ci pentru voi.

31. Acum este judecata lumii acesteia: acum stăpânitorul lumii acesteia se va goni afară.

32. Și eu, de mă voi înălța de pre pământ, pre' toți voi trage la mine.

33. Iar aceasta dicea, însemnând cu ce moarte vrea să moară.

34. Răspuns-a lui norodul, Noi am audiat din lege că Iristos petrece în ■ și cum tu dici, Se cade să ■ înalțe Fiul omului? cine este acesta Fiul omului?

35. Deci a dis lor Iisus, Încă puțină vreme lumina cu voi este. Umblați până când aveți lumina, ca ■ nu vă coprină pre voi întunerecul: că cel ce umblă într-un întunerec nu știe unde merge.

36. Până când aveți lumina, credeți în lumină, ca fi al luminei să fiți. Acestea a grăit Iisus, și mergând s'a ascuns de densii.

37. Și atâtea ■ făcând el înaintea lor, tot nu credeau într'insul:

38. Ca să ■ împlinească cuvântul lui Isaia prorocul, pre care 'l a dis, Doamne, cine ■ crezut auzului nostru? și brațul Domnului cu s'a descoperit?

39. Pentru aceasta ■ puteau să creadă, că iarăși ■ dis Isaia,

40. A orbit ochii lor, și a împietrit inima lor; ■ să nu vadă cu ochii, nimeni ■ înțeleagă cu

inima, și să se întoarcă, și să 'l vindec pre el.

41. Acestea a dis Isaia, când a vădut slava lui, și a grăit pentru densul.

42. Și însă și din boieri mulți au crezut într'Isus; dar pentru Farisei nu 'l mărturisiau, ca să nu fie goniți din sinagogă:

43. Că au iubit slava oamenilor mai mult de cât slava lui Dumnezeu.

44. Și Iar Iisus ■ strigat și ■ dis Cei ce crede într-un mine, nu crede într-un mine, ci într-un acela ce m'a trimis pre mine.

45. Și cei ce mă vede pre mine, vede pre acela ce m'a trimis pre mine.

46. Eu lumină în lume am venit, ca tot acela ce crede într-un mine într-un întunerec să nu rămăe.

47. Și de va auzi cineva graiurile mele, și nu va crede, eu nu 'l judec pre el; că n'am venit ca să judec lumea, ci ca să mântuesc lumea.

48. Cei ce se leapădă de mine, și nu primește graiurile mele, are pre acela ce îl judecă pre el: cuvântul care am grăit, acela îl va judeca pre el în ziua ■ de apoi.

49. Că eu de la mine nu am grăit; ci Tatăl acela ce m'a trimis pre mine, acela poruncă 'mi a dat, ce voi dice, și ■ voi grăi.

50. Și știți ■ porunca lui viață veșnică este: deci cele ■ grăesc eu, precum 'mi ■ dis mie 'tatăl, așa grăesc.

CAPITOLUL XIII.

Iar mai înainte de praznicul paștelor, știind Iisus că 'l a venit lui ceasul ca ■ se mute din lumea aceasta către Tatăl, iubind pre ai săi, caril erau în lume, până în sfârșit 'l ■ iubit pre el.

2. Și cină făcându-se, când diavolul acum pusese în inima lui de 'l Simon Iscarioteanul, ca să 'l vîndă pre el ;

3. Știind Iisus că toate 'l a dat lui Tatăl în mînă, și cum că de la Dumnezeu ■ eșit, și la Dumnezeu merge;

4. S'a sculat de la cină, și 'și ■ pus veșmintele; și luând fotă, s'a înclinat.

5. După aceea ■ turnat apă în spălătoare, și ■ început a spăla picioarele ucenicilor, și a le șterge cu fola cu care era înclinat.

6. Deci a venit la Simon Petru: și Petru 'l ■ dîs lui, Doamne, nu tu vei să 'mi spoli picioarele?

7. Răspuns-a Iisus și 'l a dîs lui, Ceea ce fac eu, tu nu știi acum: iar vei cunoaște după acestea.

8. Dîs-a Petru lui, Nu vei spăla picioarele mele în veac. Răspuns-a Iisus lui, De ■ te voi spăla pre tine, n'ai parte cu ■.

9. Dîs-a Simon Petru lui, Doamne, nu numai picioarele mele, ci și mîinile și capul.

10. Dîs-a Iisus lui, Cel spălat n'are trebuință fără numai pi-

cioarele ■ le spăla, ci este curat tot: și voi curăți sînteți, dar nu toți.

11. Că știa pre cela ■ vrea să 'l vîndă pre el; pentru aceea a dîs, Nu toți sînteți curați.

12. Deci după ce ■ spălat picioarele lor, și 'și a luat veșmintele sale, ședînd iarăși, a dîs lor, Cunoașteți ce ■ făcut voă?

13. Voi pre mine mă chie-mați învățătorul și Domnul: și bine diceți; că sînt.

14. Deci dacă eu, am spălat picioarele voastre, Domnul și învățătorul, și voi datori sînteți unul altuia ■ spăla picioarele.

15. Că pildă ■ dat voă, ■ precum eu am făcut voă și voi să faceți.

16. Amin, amin, dîc voă, Nu este sluga mai mare de cît domnul său; niciol solul mai mare de cît cel ce 'l ■ trimis pre el.

17. De știți acestea, fericiți sînteți de le veți face.

18. Nu pentru toți voi grăesc: eu știu pre caril 'l am ales: ci ca să se împlinească scrip-tura, Cela ce mănîncă împreună cu mine pâine ■ ridicat asupra mea călcîiul său.

19. De acum dîc voă mai înainte de a ■ face, ■ când se va face, să credeți că eu sînt.

20. Amin, amin, grăesc voă, Cela ce primește pre care voi trimite, pre mine mă primește; iar cela ■ mă primește pre mine, primește pre cela ce m'a trimis pre mine.

IOAN, XIV.

21. Acestea zicând Iisus, s'a turburat cu duhul, și ■ mărturisit, și ■ zis, Amin, amin, gră- ■ voă, că unul din voi mă va vinde.

22. Deci căutați unul la altul ucenicii, nepricepându-se pentru cine grăește,

23. Și ■ unul din ucenicii lui culcat pre sînul lui Iisus, pre care îl iubia Iisus. ■

24. Deci ■ făcut seară acea- tuia Simon Petru, ■ întrebe cine ■ ■ de ■ grăește.

25. Iar cel ce ■ culcase pre pieptul lui Iisus ■ zis lui, Doamne, cine este ?

26. Răspuns-a Iisus, Acela este, căruia eu întingînd imbucătura, ■ voiū da. Și întingînd imbucătura o a dat lui Iuda al lui Simon Isarioteanul.

27. Și după imbucătură ■ intrat într'însul Satana. Deci a zis Iisus lui, Ce vei să faci, ■ mai îngrab.

28. Și aceasta nimeni din cei ■ pedeau la masă n'a cunoscut pentru ce T a zis lui.

29. Că unii sooteau, de vreme ce pungă avea Iuda, că îi zice Iisus lui, Cumpără cele ce ■ trebuesc la praznic; sau, săracilor să dee ceva.

30. Deci după ce ■ luat el imbucătura, îndată a eșit : și era noapte.

31. ■ După ce ■ eșit el, a zis Iisus, Acum s'a proslăvit Fiul omului, și Dumnezeu s'a proslăvit întru el.

32. Dacă s'a proslăvit Dumnezeu întru el, și Dumnezeu va

proslăvi pre el întru sine, și îndatăși îl va proslăvi pre el.

33. Fiilor, încă puțin eu voi sînt. Căuta-mă-veți: și precum ■ zis Iudeilor, Unde eu merg, voi nu puteți veni ; și voă zic acum.

34. Poruncă nouă dau voă, Ca ■ vă iubiți unul pre altul; pre- ■ eu v'am iubit pro voi, ca și voi să vă iubiți unul pre altul.

35. Întru aceasta vor cunoaște toți că al mei ucenici sînteți, de veți avea dragoste între voi.

36. ■ Zis-a Simon Petru lui, Doamne, unde mergi? Răspuns-a Iisus lui, Unde merg eu, nu poți veni acum după mine; iar mai pre urmă vei veni după mine.

37. Zis-a Petru lui, Doamne, pentru ce nu pot veni după tine acum? Sufletul meu pentru tine voiū pune.

38. Răspuns-a Iisus lui, Sufletul tău pentru mine îl vei pune? Amin, amin, grăeso ție, Nu va căta cocoșul, până ce te vei lepăda de mine de trei ori.

CAPITOLUL XIV.

S ■ nu se turbure inima voastră: credeți întru Dumnezeu, și întru mine credeți.

2. În casa Tatălui meu multe lăcașuri sînt ; iar de nu, așa fi zis voă: Voiū să merg să gătesc voă loc.

3. Și de voiū merge să gătesc voă loc, iarăși voiū veni, și vă voiū lua pre voi la mine; ca unde sînt eu, și voi să fiți.

IOAN, XIV.

4. Și unde ești merg știți, și calea știți.

5. Dis-a Toma lui, Doamne, nu știu unde mergi; și — putem să știu calea?

6. Dis-a Iisus lui, Eu sunt calea, adevărul, și viața: nimeni nu vine la Tatăl, fără numai prin mine.

7. De m'ați fi cunoscut pre mine, și pre Tatăl meu ați fi cunoscut: și de acum îl cunoașteți pre el, și îl ați vădut.

8. Dis-a Filip lui, Doamne, arată noastră pre Tatăl, și noi va ajunge noastră.

9. Dis-a Iisus lui, Atâta vreme — voi sunteți, și nu m'ai cunoscut pre mine Filip? cel ce m'a vădut pre mine a vădut pre Tatăl; și cum tu zici, Arată noastră pre Tatăl?

10. Ați nu credeți că eu întru Tatăl, și Tatăl întru mine este? graiurile — eu grăesc voă, de la mine — le grăesc: iar Tatăl acela ce petrece întru mine, acela face lucrurile.

11. Credeți mie că eu întru Tatăl, și Tatăl întru mine este: iar de nu pentru lucrurile acestea credeți mie.

12. Amin, amin, grăesc voă, Cei ce crede întru mine, lucrurile care eu fac și acela — face; și mai mari de cât acestea va face; că eu la Tatăl meu merg.

13. Și ori-ce veți cere întru numele meu, — voi face, — să — proslăvească Tatăl întru Fiul.

14. Ori-ce veți cere întru numele meu, eu voi face.

15. De mă iubiți pre mine, poruncele mele păziți.

16. Și eu voi ruga pre Tatăl, și alt Mângâitor va da voă, ca să rămâne cu voi în veac;

17. Duhul adevărului, pre care lumea — îl poate primi, că nu îl vede pre el, nici îl cunoaște pre el: iar voi îl cunoașteți pre el; că cu voi petrece, și întru voi va fi.

18. Nu vă voi lăsa pre voi, și rămân: voi veni la voi.

19. Încă puțin, și lumea pre mine nu mă va mai vedea; iar voi mă veți vedea pre mine: că eu viu sunt, și voi veți fi vii.

20. Întru aceea și veți cunoaște voi, că eu — întru Tatăl meu, și voi întru mine, și eu întru voi.

21. Cei ce are poruncele mele, și le păzește pre ele, acela este care mă iubește pre mine: și cei ce mă iubește pre mine, iubi-se-va de Tatăl meu, și eu îi voi iubi pre el, și mă voi arăta lui.

22. Dis-a lui Iuda, nu Iscarioteanul, Doamne, ce poate fi că noi vei — te arăți, și nu lumii?

23. Răspuns-a Iisus și a dis lui, De mă iubește cineva pre mine, cuvântul meu va păzi: și Tatăl meu îl va iubi pre el, și — el vom veni, și la casa la dănsul vom face.

24. Cei ce nu mă iubește pre mine, cuvintele mele nu le păzește: și cuvântul care auziți nu este al meu, ci al Tatălui celui — m'a trimis pre mine.

25. Acestea am dis voă, la voi petrecând.

26. Iar Mângâitorul, Duhul cel Sfânt, pre care 'l va trimite Tatăl întru numele meu, acela pre voi vă va învăța toate, și va aduce aminte voă toate cele ce am grăit voă.

27. Pace las voă, pacea mea dau voă : nu precum lumea dă, eu dau voă. Să nu se turbure inima voastră, nici să ■ spălmânteze.

28. Auziți-ați că eu am dis voă, Merg. și iarăși voi veni la voi. De m'ați iubi pre mine, v'ați fi bucurat, căci am dis, Merg la Tatăl : că Tatăl meu mai mare de cât mine este.

29. Și acum am dis voă mai înainte până ■ nu fi, ca când va fi, să credeți.

30. ■ voi mai grăi multe ■ voi : ■ vine stăpânitorul lumii aceastea și întru mine n'are nimic.

31. Ci ca ■ cunoască lumea ■ iubesc pre Tatăl ; și precum 'mi a poruncit mie Tatăl, așa fac. Sculați-vă, să mergem de aici.

CAPITOLUL XV.

Eu sunt vița cea adevărată, și Tatăl meu lucrătorul este.

2. Toată mlădița care ■ aduce roadă întru mine o scoate pre ea ; și toată care aduce roadă, o ■ ardește pre ca, ca mai multă roadă ■ aducă.

3. Acum voi curați sunteți pentru cuvântul care am grăit voă.

4. Rămâneți întru mine, și eu în-

tru voi. Precum mlădița nu poate să aducă roadă din sine singură, de nu va rămânea în viță : așa nici voi, de nu veți rămânea întru mine.

5. Eu sunt vița, voi mlădițele : Cea ce rămâne întru mine, și eu întru el, acela aduce roadă multă : că fără de mine nu puteți face nimic.

6. De nu rămâne cineva întru mine se scoate afară ca mlădița, și se usucă : și o adună pre ea, și în foc o aruncă, și arde.

7. De veți rămânea în mine, și cuvintele mele de vor rămânea întru voi, ori ce veți vrea veți cere, și se va face voă.

8. Întru aceasta s'a proslăvit Tatăl meu, ca roadă multă să aduceți ; și să vă faceți al mei ucenici.

9. Precum m'a iubit pre mine Tatăl, și eu v'am iubit pre voi : rămâneți întru dragostea mea.

10. De veți păzi poruncele mele, veți rămânea întru dragostea mea ; precum eu poruncele Tatălui meu am păzit, și rămân întru dragostea lui.

11. Acestea ■ grăit voă, ca bucuria ■ întru voi să rămăe, și bucuria voastră să se împlinească.

12. Aceasta este porunca mea, Ca să vă iubiți unul pre altul, precum eu v'am iubit pre voi.

13. Mai mare dragoste de cât aceasta nimeni nu are, ca cineva sufletul său ■ și pue pentru prietenii săi.

IOAN, XVI.

14. Voi prietenii mei sunteți. ■ veți face câte eu poruncesc voă.

15. De acum nu vă mai dic voă slugi; că sluga nu știe ce face domnul său: ci pre voi v'am dis prietenii; că toate câte am auzit de la Tatăl meu am arătat voă.

16. Nu voi m'ați ales pre mine, ci eu v'am ales pre voi, și v'am pus, ca voi să mergeți și roadă să aduceți, și roada voastră să rămâne: ca ori-că veți cere de la Tatăl într-unele mele, să dea voă.

17. Acestea poruncesc voă, ca să vă iubiți unul pre altul.

18. De vă urește pre voi lumea, știți că pre mine mai înainte de cât pre voi m'a urit.

19. De ați fi din lume, lumea ar iubi pre al său: iar căci din lume nu sunteți, ci eu v'am ales pre voi din lume, pentru aceasta urește pre voi lumea.

20. Aduceți-vă aminte de cuvântul care am grăit voă, Nu este sluga mai mare de cât domnul său. De m'ați gonit pre mine, și pre voi vă vor goni; de ați păzit cuvântul meu, și al vostru vor păzi.

21. Ci acestea toate vor face voă pentru numele meu, căci nu știți pre cela ■ m'a trimis pre mine.

22. De n'ați fi venit și ați fi grăit lor, păcat n'ar avea: iar acum răspuns n'ați pentru păcatul lor.

23. Cela ce mă urește pre mine și pre Tatăl meu urește.

24. De n'ați ■ făcut lucruri într-ai, care nimeni altul n'a făcut, păcat n'ar avea: iar acum ați și vădut și ați urit și pre mine și pre Tatăl meu.

25. Ci ca să se împlinească cuvântul cel scris în legea lor, M'ați urit în zadar.

26. Iar când va veni Mângăitorul, pre care eu voi trimete voă de la Tatăl, Duhul adevărului, care de la Tatăl poroade, acela va mărturisi pentru mine:

27. Încă și voi mărturisiți, că din început eu mine sunteți.

CAPITOLUL XVI.

Acestea am grăit voă, ca să nu vă smintiți.

2. Scoate-vă-vor pre voi din sinagoguri: și va veni vremea, ca tot cel ce va ucide pre voi, să i se pară că aduce slujbă lui Dumnezeu.

3. Și acestea vor face voă, că n'adăunosc pre Tatăl, nici pre mine.

4. Ci acestea am grăit voă, ca dacă va veni vremea, să mă aduceți aminte de ele, că eu ■ spus voă. Și acestea voă din început n'am spus, căci eu voi eram.

5. Iar acum merg la cela ■ m'a trimis pre mine; și nimeni din voi nu mă întreabă, Unde merg?

6. Ci căci acestea am grăit voă, întristarea umplut inimă voastră.

7. Ci eu adevărul dic voă; De folos este voă ca să mă duceți; că de nu mă voi duce eu, Mân-

găitorul nu va veni la voi; iar de mă voi duce, îl voi trimite pre el la voi.

8. Și venind acela, va vădi lumea de păcat, și de dreptate, și de judecată:

9. De păcat, căci nu cred întru mine;

10. De dreptate, căci la Tatăl meu merg, și nu mă veți vedea pre mine;

11. De judecată, căci stăpânitorul lumii acesteia judecat.

12. Încă multe am să vă spun, ci nu puteți a le purta acum.

13. Iar când va veni acela, Duhul adevărului, va povățui pre voi la tot adevărul: că nu va grăi de la sine; ci câte va auzi, va grăi: și cele viitoare va vesti voă.

14. Acela pre mine mă va slăvi: că dintr'al meu va lua, și va vesti voă.

15. Toate câte are Tatăl, ale mele sunt: pentru aceasta am spus, că dintr'al meu va lua, și va vesti voă.

16. Puțin, și nu mă veți vedea: și iarăși puțin, și mă veți vedea, că eu merg la Tatăl.

17. Decă ați spus unii din ucenicilor lui între sine, Ce este aceasta ce spune noă, puțin, și nu mă veți vedea: și iarăși puțin, și mă veți vedea: și, Cum că eu merg la Tatăl?

18. Decă diceau, Ce este aceasta ce spune, puțin? nu știm ce grăiește.

19. Decă cunoscut Iisus că vrea să-l întrebe pre el, și a spus lor, De aceasta vă întrebați între

voi căoi spus, puțin, și nu mă veți vedea: și iarăși puțin, și mă veți vedea?

20. Amin, amin, grăesc voă, Că voi veți plânge și vă veți tângui, iar lumea va bucura: și voi vă veți întrista, ci întristarea voastră întru bucurie se va întoarce.

21. Muierea când naște întristare are, căci sosit ceasul ei: iarăși naște copilul, nu și mai aminte de scribă, pentru bucuria, căci născout om în lume.

22. Deoi și voi întristare aveți: ci iarăși vă voi vedea pre voi, și să vă bucura inima voastră, și bucuria voastră nimeni nu o va lua de la voi.

23. Și într'acea zi pre mine nu mă veți întreba nimic. Amin, amin, grăesc voă, Ori-co veți cere de la Tatăl întru numele meu, va da voă.

24. Până acum n'ați cerut nimic întru numele meu: cereți, și veți lua, ca bucuria voastră să fie deplin.

25. Acestea în pilde am grăit voă: ci veni ceasul, când nu voi mai grăi în pilde voă, ci arătat pentru Tatăl voi vesti voă.

26. Într'acea zi în numele meu veți cere: și nu dic voă, că eu voi ruga pre Tatăl pentru voi:

27. Că însuși Tatăl vă iubeste pre voi, căci voi pre mine m'ați iubit, și ați crezut că eu de la Dumnezeu am eșit.

28. Eșit-am de la Tatăl, și am

venit în lume: iarăși las lumea, și merg la Tatăl.

29. Dis-ați lui ucenicii, Iată, acum arătat grăoșii, și nici o pildă nu dăci.

30. Acum știm că știți toate, și nu 'ți trebuie ca să te întrebe cineva: prin aceasta credem că de la Dumnezeu ești.

31. Răspuns-a lor Iisus, Acum credeți?

32. Iată, vine ceasul, și acum e să sosim, și să vă răscumprăm de la ale sale, și pre mine singur veți lăsa: dar nu sunt singur, că Tatăl cu mine este.

33. Acestea am grăit voă, ca întru mine pădă să aveți. În lume e să veți avea: oi înfrânți; eu biruit lumea.

CAPITOLUL XVII.

Acestea a grăit Iisus, și 'și a rădicat ochii săi la cer, și a dis. Părinte, a venit ceasul: proslăvește pre Fiul tău, și Fiul tău să te proslăvească pre tine:

2. Precum ai dat lui stăpânire a tot trupul, ca tot a dat lui le dea lor viață vecinică.

3. Și aceasta este viața vecinică, să te cunoască pre tine unul adevăratul Dumnezeu, și pre cel trimis, pre Iisus Hristos.

4. Eu te proslăvit pre tine pre pământ: lucrul am săvârșit, ai dat mie 'l fac.

5. Și acum mă proslăvește, tu Părinte, la tine însuși, cu slava

am avut la tine mai înainte până a fi lumea.

6. Arătat-am numele tău oamenilor pre cari ai dat mie din lume: ai tăi erau, și mie 'l ai dat pre ei; și cuvântul tău a păzit.

7. Acum a cunoscut că toate câte ai dat mie de la tine sunt.

8. Pentru că cuvintele care ai dat mie, le am dat lor; și ei le au primit, și au cunoscut cu adevărat că de la tine am eșit, și au crezut că tu m'ai trimis.

9. Eu pentru aceștia mă rog: nu pentru lume mă rog, ci pentru aceștia cari ai dat mie; că ai tăi sunt.

10. Și ale mele toate ale tale sunt, și ale tale ale mele; și m'am proslăvit întru dânsii.

11. Și de acum nu mai sunt în lume, iar aceștia în lume sunt, și eu la tine vin. Părinte sfinte, păzește 'l pre dânsii întru numele tău pre cari ai dat mie, ca fie una, precum și noi.

12. Când eram eu în lume, eu îi păziam pre ei întru numele tău: pre cari 'l ai dat mie 'l am păzit, și nimeni dintru dânsii n'a perit, fără numai fiul pierdorei; ca să se implinească scriptura.

13. Iar acum la tine vin; și acestea grăesc în lume, ca să aibă bucuria mea deplină întru ei.

14. Eu am dat lor cuvântul tău; și lumea 'l a urit pre ei, căci sunt ei din lume, precum eu nu sunt din lume.

15. Nu mă rog ca să 'l iocai pre ei din lume, ci ca 'l păzești pre ei de cel viclean.

16. Ei din lume nu sînt, precum și eu din lume nu sînt?

17. Sfințește-l pre el întru adevărul tău: cuvîntul tău adevăr este.

18. Precum pre mine m'ai trimis în lume, și eu 'l am trimis pre el în lume.

19. Și pentru dînsul eu mă sfințesc pre mine însumi, și ei să fie sfințiți întru adevăr.

20. Și nu numai pentru aceștia mă rog, ci și pentru cei care vor crede prin cuvîntul lor întru mine;

21. Ca toți una să fie; precum tu, Părinte, întru mine, și eu întru tine, ca și aceștia întru noi una să fie: ca să oareadă lumea că tu m'ai trimis.

22. Și eu slava ta mi ai dat mie o am dat lor; să fie una, precum noi una sîntem :

23. Întru ei, și tu întru mine, ca să fie ei desăvîrșiți întru una; și ca să cunoască lumea că tu m'ai trimis, și 'l ai iubit pre el, precum pre mine m'ai iubit.

24. Părinte, pre carii 'l ai dat mie, voesc ca unde sînt eu, și aceia să fie împreună cu mine; ca să vadă slava mea, care ai dat mie: pentru că m'ai iubit pre mine mai înainte de întemeierea lumii.

25. Părinte drepte, și lumea pre tine te a cunoscut: iar eu am cunoscut, și aceștia au cunoscut, tu m'ai trimis pre mine.

26. Și arătat lor numele tău, și 'l voi arăta: ca dragostea

cu care m'ai iubit pre mine întru dînsul să fie, și eu întru ei.

CAPITOLUL XVIII.

Acestea grăind Iisus, a eșit împreună cu ucenicii săi de ceea parte de pîriul Chiedrului unde era o grădină, întru care a intrat el și ucenicii lui.

2. Și știa și Iuda, cel ce 'l vindeut pre el, locul: căci de multe ori se aduna Iisus acolo cu ucenicii săi.

3. Deci Iuda, liderul oaste, și de la arhierii și de la Fariseii slugi, a venit acolo felinare și cu făclii și cu arme.

4. Iar Iisus, știind toate cele ce erau să vie asupra lui, eșind din lor, Pre cine căutați?

5. Răspuns-au lui. Pre Iisus Nazarincanul. Dis-a lor Iisus, Eu sînt. Și sta și Iuda, cel ce îl vînduse pre el împreună cu dînsul.

6. Deci după ce a dis lor, Eu sînt, s'au întors ei înapoi, și au căzut jos.

7. Și iarăși 'l întrebat pre el, Pre cine căutați? Iar ei au dis, Pre Iisus Nazarineanul.

8. Răspuns-a Iisus, Am spus voă că eu sînt: deci de mă căutați pre mine, lăsați pre aceștia să ducă:

9. Ca să se împlinească cuvîntul, dis, Pre carii 'l ai dat mie n'am perdut dintru dînsul nici pre unul.

10. Iar Simon Petru avînd sabie, o a scos pre ea, și a lovit pre sluga arhierelui, și 'l tăiat u-

urechile lui cea dreaptă. Și era numele slugii Malh.

11. Deci a zis Iisus lui Petru. Bagă sabia ta în teacă: paharul ■■■ mi l-a dat mie Tatăl, așu nu-l voi bea pre el?

12. Deci oastea, și căpitenia, și slugile Iudeilor așu prins pre Iisus, și l-așu legat pre el.

13. Și l-așu dus pre el la Anna întăiu; că era sooru lui Caiafa, care era arhieru al anului aceluia.

14. Și era Caiafa cel ce a sfătuit pre Iudei, că de folos esto așu moară un om pentru norod.

15. ■■■ Și mergea după Iisus Simon Petru, și cel-l-alt ucenic: iar ucenicul acela ■■■ cunoscut arhierului, și a intrat împreună cu Iisus în curtea arhierului.

16. Iar Petru a statut la ușă afară. Deci a eșit cel-l-alt ucenic care era cunoscut arhierului, și a zis portăritei, și a băgat în lăuntru pre Petru.

17. Și a zis lui Petru slujnica portăritei, Așu nu cumva și tu ești din ucenicii omului acestuia? Dis-a el, Nu sânt.

18. Și stașu slugile și slujitorii, cari făcuseră foc; că era frig, și se încălțiau; și era ou el Petru stând, și încălțându-se.

19. ■■■ Deci arhierul a întrebat pre Iisus de ucenicii lui, și de învățătura lui.

20. Răspuns-a Iisus lui, Eu de față am grăit lumii; eu totdeauna am învățat în sinagogă, și în biserică, unde toți Iudeii se adună, și intru ascuns n-am grăit nimic.

21. Ce mă întrebă? Întreabă

pre cei ce așu aușit, ce ■■■ grăit lor: iată, aceștia știu cele ce am grăit eu.

22. Și acestea dicend el, unul din slugile ce stașu înainte, ■■■ dat palmă lui Iisus, dicend, Așu răspundă arhierului?

23. Răspuns-a Iisus lui, De am grăit rău, mărturisește de rău: iar de ■■■ grăit bine, ce mă băta?

24. Deci l-a trimes pre el Anna legat la Caiafa arhiercul.

25. Și era Simon Petru stând și încălțându-se. Deci diseră lui, Așu doară și tu din ucenicii lui ești? Iar el s'a lepădat, și a zis, Nu sânt.

26. Dis-a lui unul din slugile arhierului, rudenie fiind al celui ce l-a tăiat Petru urechile, Așu nu te am vădut eu în grădină cu dănsul?

27. Și iarăși s'a lepădat Petru: și îndatăși ■■■ cântat cocoșul.

28. ■■■ Și așu adus pre Iisus de la Caiafa în divan: și era dimineată; și el n'așu intrat în divan, ca să nu se spurce; ci ca să mănânce pasteale.

29. ■■■ Și a eșit Pilat la el, și a zis, Ce piră aducotă omului acestuia?

30. Răspuns-așu și l-așu zis, De n'ar fi fost acesta făcător de rele, nu l-■■■ fi dat pre oi ție.

31. Deci a zis lor Pilat, Luați-l pre el voi, și duple legea voastră judecați-l pre el. Și așu zis lui Iudeii, Noă nu este cu putință să omorăm pre nimic.

32. Ca cuvântul lui Iisus ■■■ se împlănească, ■■■ a zis, însem-

nând ■ ce moarte vrea să moară.

33. Și ■ intrat iarăși în divan Pilat, și ■ chemat pre Iisus, și 'l a dîs lui, Tu ești Impăratul Iudeilor?

34. Răspuns-a Iisus lui, De la tine tu dîoi aceasta, sau alții au grăit ție pentru mine?

35. Răspuns-a Pilat, Aș doream să știu dacă ești Iudeu? Neamul tău și arhierii te au dat pre tine mie: ce ■ făcut?

36. Răspuns-a Iisus, Impărăția ■ nu este din lumea aceasta: de ar fi fost din lumea aceasta împărăția mea, slugile mele s'ar fi nevoit, ca să nu fiu dat Iudeilor: iar acum împărăția mea nu este de aici.

37. Deci a dîs Pilat lui, Aș împărat ești tu? Răspuns-a Iisus, Tu dîoi că împărat sunt eu. Eu spre ■ m'am născut, și spre ■ venit în lume, ca să mărturisesc adevărul. Tot cel ce este din adevăr ascultă glasul meu.

38. Dîs-a Pilat lui, Ce este adevărul? Și aceasta dicînd, iarăși a eșit la Iudei, și a dîs lor, Eu aici ■ vină nu aflu întru el.

39. Ci este voă obicei, ca să vă slobodească pro unul la paști: deci voiți să vă slobodească voă pre Impăratul Iudeilor?

40. Strigat-au drept aceea iarăși toți, dicînd, Nu pre acesta, ci pre Varavva. Iar Varavva era tâlhar.

Deci atunci a luat Pilat pre Iisus, și 'l a bătut.

2. Și ostașii împletind cunună de spini, au pus-o în capul lui, și cu haină mohorită 'l au îmbrăcat pre el.

3. Și diceau, Bucură-te, Impăratul Iudeilor! Și îi dau lui palme.

4. Deci a oșit iarăși afară Pilat, și a dîs lor, Iată, aduc voă pre el afară, ca să cunoașteți că întru dînsul nici o vină nu aflu.

5. Deci a eșit Iisus afară, purtând cea de spini, și haina ■ mohorită. Și Pilat le ■ dîs lor, Iată omul!

6. Iar dacă 'l au văduți pre el arhierii și slugile, au strigat, dicînd, Răstignește-l, răstignește-l pre el. Dîs-a lor Pilat, Luați-l pre el voi, și 'l răstigniți; căci eu nu aflu întru el vină.

7. Răspuns-au lui Iudeii, Noi lege avem, și duple legea noastră dator este să moară, căci pre sine Fiul al lui Dumnezeu s'a făcut.

8. ■ Iar dacă a auzit Pilat acest cuvînt, mai mult s'a temut;

9. Și a intrat în divan iarăși, și ■ dîs lui Iisus, De unde ești tu? Iar Iisus răspuns nu 'l a dat lui.

10. Deci a dîs Pilat lui, Mie nu 'mi grăești? au nu știți că putere am să te răstignesc, și putere am să te slobodească?

11. Răspuns-a Iisus, N'ai avea nici o putere asupra mea, de n'ar ■ fost dat ție de sus: pentru

aceasta cel ce m'a dat ție mai mare păcat are.

12. Dintr'aceasta căuta Pilat să'l slobodească pre el: iar Iudeii strigau, zicând, De vei slobodi pre acesta, nu ești prieten (Chesarului: tot cel ce face pre sine împărat, stă împotriva Chesarului.

13. Deci Pilat auzind cuvântul acesta, scos afară pre Iisus, și sedut pre scaun la judecată în locul ce cheamă Pardosit cu pietre, iar Evreește, Gavvata.

14. Și era vinerea pastelor, și ceasul ca la al șeselea: și a zis Iudeilor, Iată Împăratul vostru!

15. Iar el a zis strigat, lea'!, iea'!, răstignește'l pre el. Zis-a lor Pilat, Pre Împăratul vostru să'l răstignesc? Răspuns-a arhierii, N'avem împărat fără numai pre Chesarul.

16. Deci atunci l-a dat pre el lor ca să răstignească. Și a luat pre Iisus, și l-a dus.

17. Și ducându'și crucea sa, a eșit la locul ce cheamă al căpăținei, se zice Evrește Golgota:

18. Unde l-a răstignit pre el, și împreună cu el alți doi, de o parte și de alta, și în mijloc pre Iisus.

19. Și scris și titlu Pilat, el l-a pus pre cruce. Și era scris, IISUS NAZARINEANUL ÎMPĂRĂTUL IUDEILOR.

20. Și pre acest titlu mulți din Iudei l-au oțit: aproape era de locul unde s'a răstignit Iisus: și scris Evrește, Elinește și Rimlinește.

21. Deci a zis lui Pilat arhierii Iudeilor, Nu sorie, Împăratul Iudeilor; ci cum că el zis, Împărat sunt al Iudeilor.

22. Răspuns-a Pilat, Ceea ce am scris, am scris.

23. Iar ostașii, dacă au răstignit pre Iisus, au luat hainele lui, și le au făcut patru părți, fiecărui ostaș o parte; și cămașa a luat: și era cămașa neousută, sus țesută preste tot.

24. Și a zis întru dânsii, nu o sfășiem, ci să aruncăm sorți pentru dânsa, căruiă va fi. Și implinească scriptura ce zice, Împărțit-au hainele mele lor-și, și pentru cămașa au aruncat sorți. Deci ostașii aceștia au făcut.

25. Și sta lângă crucea lui Iisus mama lui, și sora mamei lui, Maria a lui Cleopa, și Maria Magdalina.

26. Deci Iisus vădând pre maicăsa, și pre ucenicul stând, pre care iubia, a zis maicei sale, Mulere, Iată fiul tău!

27. După aceea a zis ucenicului, Iată mama ta! Și dintr'acel ceas o a luat pre dânsa ucenicul întru ale sale.

28. După știind Iisus că toate s'au săvârșit, ca să se implinească scriptura, a zis, Mi e sete.

29. Și era acolo un vas plin de oțet: iar umplând un burete de oțet, și în isop puindu'l, l-a dus la gura lui.

30. Deci dacă a luat oțetul Iisus, a zis, Săvârșitu-s'a: și plecându'și capul, și dat duhul.

31. Iar iudeii, ca să nu rămăie pre cruce trupurile sâmbăta, de vreme ce vineri era, (că era mare ziua sâmbetei aceea,) au rugat pre Pilat ca să le zdrobească lor fluerile, și să 'l rădice.

42. Deci au venit ostașii, și celui d'întăiu 'l au zdrobit fluerile, și celui-l-alt ■ s'a răstignit împreună ■ el.

33. Iar la Iisus venind, dacă 'l au vădut pre el că atunci murise, nu 'l au zdrobit lui fluerile:

34. Ci unul din ostași cu sulita coasta lui a impuns, și îndată a eșit sânge și apă.

35. Și cel ce a vădut a mărturisit, și adevărată este mărturisirea lui: și acela știe că adevărate zile, ca și voi ■ credeți.

36. Că s'au făcut acestea, ca să se împlinească scriptura, Oș nu se va zdrobi dintr'însul.

37. Și iarăși altă scriptură dice, Vede-vor pre care 'l au impuns.

38. Iar după acestea a rugat pre Pilat Iosif cel din Arimatea, fiind și el ucenic al lui Iisus, dar într'ascuns pentru frica iudeilor, ca să iee trupul lui Iisus: și ■ dat voie Pilat. Deci a venit, și ■ luat trupul lui Iisus.

39. Și ■ venit și Nicodim, cel ■ venise la Iisus ncăpea mai înainte, aducând amestecătură ■ smirnă și de aloi, ca la o sută ■ litre.

40. Și au luat trupul lui Iisus, și 'l-au înfășurat pre el în giulgiuri cu mirezme, precum este obiceiul iudeilor ■ îngropa.

41. Și ■ grădină în locul

unde s'a răstignit; și în grădină mormint nou, întru care nimeni nioi odată nu se pusese.

42. Deci acolo pentru vinerea iudeilor, căci aproape era mormintul, au pus pre Iisus.

CAPITOLUL XX.

Iar în ziua d'întăiu ■ septămănei ■ venit Maria Magdalena de dimineață, încă întunecă fiind, la mormint, și a vădut piatra luată de pre mormint.

2. Deci ■ alergat aceea, și a venit la Simon Petru, și la cela-l-alt ucenic, pre care iubia Iisus, și ■ dis lor, Au luat, pre Domnul din mormint, și nu știu unde 'l au pus pre el.

3. Deci ■ eșit Petru, și cela-l-alt ucenic, și veniau la mormint.

4. Și alergau amândoi împreună: și cela-l-alt ucenic a alergat înainte mai curând de cât Petru, și ■ venit mai întâi la mormint.

5. Și plecându-se, ■ vădut giulgiurile zăcând, dar n'a intrat.

6. Deci a venit ■ Simon Petru urmându 'l lui, și ■ intrat în mormint, și ■ vădut giulgiurile zăcând,

7. Și mătrea care ■ fost pre capul lui, nu cu giulgiurile zăcând, ci deosebi învâluită într'un loc.

8. Deci atunci ■ intrat și cela-l-alt ucenic, ■ venise întâi la mormint, și ■ vădut, și a creșut.

9. Că încă nu știa scriptura,

că trebuia să învieze el din morți.

10. Și s'a dă dus ucenicii iarăși la al söl.

11. Ți lar Maria sta la mormint plângend afară: și plângend, s'a plecat, și ■ căutat în mormint,

12. Și ■ vedut doi ingeri în veșminte albe ședend, unul de cătră cap, și altul de cătră picioare, unde zăcuse trupul lui Iisus.

13. Și a dă el acia, Mulere, ■ plângi? Dis-a lor, Că a dă luat pre Domnul meu, și nu știu unde 'l a dă pus pro dēnsul.

14. Și acestea dicend, s'a întors înapoi, și ■ vedut pre Iisus stând, și nu știa că Iisus este.

15. Dis-a el Iisus, Mulere, ce plângi? pre ciue cauți? Iar el pâröndu-i-se că este grădinarul, a dă lui, Doamne, de 'l ai luat tu pre el, spune'mi mie unde 'l ai pus pre dēnsul, și eu voi dă lua pre el.

16. Dis-a el Iisus, Mario! Întorcenduse aceea, ■ dă lui, Ravvuni; ■ se dăce, Învățăto rule.

17. Dis-a el Iisus, Nu te atinge de mine; că încă nu m'am suit la Tatăl meu: ci mergi la frații mei, și le spune lor, Mă sui dă la Tatăl meu, și Tatăl vostru; și la Dumnezeuul meu, și Dumnezeuul vostru.

18. A venit Maria Magdalina vestind ucenicilor că ■ vedut pre Domnul, și că acestea ■ dă el.

19. Ți Deci intr'acea sară fiind dăoa cea d'înteu ■ săptămănel,

și ușele fiind încuiete unde erau ucenicii adunați pentru frica Iudeilor, venit-a Iisus și ■ stătat în mijloc, și ■ dă lor, Pace voă.

20. Și aceasta dicend, a arătat lor mâinele și coasta ■. Și s'a dă bucurat ucenicii; vedend pre Domnul.

21. Deci a dă lor Iisus iarăși, Pace voă: p ■ m'a trimes pre mine Tatăl, și eu trimet pre voi.

22. Și aceasta dicend, a suflat, și ■ dă lor, Luați Duh Sfint:

23. Căroa veți ■ pēnte, se vor erta lor; și căroa veți ținea, vor fi ținute.

24. Ți Iar Toma, unul din cei doi-spre-dece, care se ■ Geamăn, nu ■ cu dēnsul când ■ venit Iisus.

25. Deci a dă lui cel-l-alti ucenici, Am vedut pre Domnul. Iar el le a dă lor, De nu voi dă vedea în mâinele lui semnul cuielor, și de nu voi dă pune degetul meu în semnul cuielor, și de nu voi dă pune mâna mea în coasta lui, nu voi dă crede.

26. Ți Si după opt dăle iarăși erau în lăuntru ucenicii lui, și Toma cu dēnsul: venit-a Iisus, fiind ușele încuiete, și a ■ stătat în mijloc, și ■ dă, Pace voă.

27. Apoi ■ dă lui Toma, Adu'ți degetul tēu încoace, și ve dă mâinele mele; și ado mâna ta, și ■ pune în coasta ■ și nu fi necredincios, ci credincios.

28. Și a răspuns Toma și a dă lui, Domnul meu și Dumnezeuul meu.

29. Dis-a Iisus lui, Căoi m'ai vedut pre mine, Tomo, ■ ■

cut: fericiți cei ce n'au vădut, și au crezut.

30. *| Multe încă și alte semne a făcut Iisus înaintea ucenicilor săi, care nu sunt scrise în cartea aceasta:

31. Iar acestea s'au scris, ■ să credeți că Iisus este Hristos, Fiul lui Dumnezeu; și creștând viață să aveți întru numele lui.

CAPITOLUL XXI.

După acestea iarăși s'a arătat pre sine Iisus ucenicilor săi, la marea Tiveriadei; și s'a arătat așa.

2. Erau împreună Simon Petru, și Toma ■ se dicea Gemaîn, și Natanail, cel din Cana-Galileei, și ■ lui Zevedei, și alți doi din ucenicii lui.

3. Dis-a lor Simon Petru, Mă duceți să pescuiesc. Dis-au el lui, Mergem și noi împreună cu tine. Și au eșit, și s'au suit în corabie îndată, și totă acea noapte n'au prins nimic.

4. Iar dacă s'a făcut dimineață, ■ stătut Iisus la țărmuri: dar nu știa ucenicii că Iisus este.

5. Deci a dis lor Iisus, Fiilor, nu cumva aveți ceva de mâncare? Răspuns-au lui, Nu.

6. Iar el a dis lor, Aruncați mreaja d'n dreapta parte ■ corăbiei, și veți afla. Și au aruncat, și nu mai puteau să o tragă pre ea de mulțimea peștilor.

7. Deci ■ dis ucenicul acela pre ■ l iubia Iisus, lui Petru, Domnul este. Iar Simon Petru aușind că Domnul este, cu open-

ditul s'a încins (că ■ gol,) și s'a aruncat în mare.

8. Iar cel-l-alti ucenici cu corăbioara au venit; (căci nu erau departe de pământ, ci ca la două sute de coți) trăgând mreaja cu peștii.

9. Deci dacă au eșit la pământ, au vădut jăratec stând, și pește pus d'asupra, și pâine.

10. Dis-a lor Iisus, Aduceți din peștii cari ați prins acum.

11. S'a suit Simon Petru, și a tras mreaja la uscat plină de pești mari, o sută cincideci și trei: și atâția fiind, nu s'a rupt mreaja.

12. Dis-a lor Iisus, Veniți de prânziți. Și nimeni ■ cuteza din ucenici să l întrebe pre el, Tu cine ești? știind că Domnul este.

13. Și ■ venit Iisus, și ■ luat pâinea, și le a dat lor, și peștele ajdorea.

14. Cu aceasta acum a treia oară s'a arătat Iisus ucenicilor săi, după ce s'a sculat din morți.

15. *| Deci dacă au prânzit, ■ dis Iisus lui Simon Petru, Simone al lui Iona, iubești-mă mai mult de cât aceștia? Dis-a lui, Așa, Doamne; tu știi ■ te iubesc. Dis-a lui, Paste micușei mele.

16. Dis-a lui iarăși a doua oară, Simone, al lui Iona, iubești-mă? Răspuns-a lui, Așa, Doamne; tu știi că te iubesc. Dis-a lui, Paste olle mele.

17. Dis-a lui a treia oară, Simone, al lui Iona, iubești-mă? S'a mâhnit Petru căci ■ dis lui ■ treia oară, Iubești-mă? Și ■

dis lui, Doamne, tu toate ştii; tu ştii că te iubesc. Dis-a Iisus lui, Paşte oile mele.

18. Amin, amin, dis ție. Când orai mai ténér, te încingeai pre tine însuși, și umblai unde vrea; iar după ■ vei îmbătrâni, vei întinde mâinele tale, și altul te ■ încinge, și te va duce unde tu nu vociți.

19. Și aceasta a dis, însemnând ou ce moarte va slăvi pre Dumnezeu. Și aceasta grăind, a dis lui, Urmează mie.

20. Iar întorcându-se Petru, a vedut pre ucenicul pre ■ iubia Iisus mergând după el; care ■ și culcase la cină pre pleptul lui, și disese, Doamne, cine este acela ce va ■ te vinde?

21. Pre acela vedându-l Petru

a dis lui Iisus, Doamne, dar a oesta ce ■ face?

22. Dis a Iisus lui, De voin vrea să rămăe acesta până voin veni, ■ ți este ție? tu urmează mie.

23. Deci a eșit cuvântul acesta între frați, că ucenicul acesta nu va muri; și n'a dis Iisus lui, Nu va muri; ci, De voin vrea ■ rămăe acesta până voin veni, ce ți este ție?

24. Acesta este ucenicul care mărturisește pentru acestea, și a scris acestea; și știm că adevărată ■ mărturisirea lui.

25. Sânt încă și altele multe câte ■ făcut Iisus, ■ s'ar fi scris câte ■, nici în lumea aceasta mi ■ pare că n'ar în- căpea cărțile ■ s'ar fi scris. Amin.

FAPTELE

SFINȚILOR APOSTOLÎ.

CAPITOLUL I.

Cuvântul cel d'înteu am făcut, O Teofle, pentru toate cele ■ a început Iisus ■ face și în- vârf,

1. ■ în ziua întru care s'a înălțat, poruncind prin Duhul ■ apostolilor, pre cari i-a ales:

2. Căroră s'a și pus înainte pre

sine viū după patima ■ în multe semne adevărate, în patru-deci de zile arătându-se lor, și grăind cele pentru împărăția lui Dumnezeu:

3. Și cu dânsii petrecând, le ■ poruncit lor de la Ierusalim să nu se despartă, ci să aștepte făgăduința Tatălui, care, diso el, ați aușit de la mine.

4. Căci Ioana botezat cu apă;

FAPTELE, I.

iar voi vă veți boteza cu Duhul Sfânt nu după multe zilele acestea.

6. Iar ei adunându-se, 'l au întrebat pre dânsul, zicând, Doamne, au în vremea aceasta vei să așezi împărăția lui Israil?

7. Iar el ■ zis către dânsii, Nu este ■ vostru ■ ști anii ■ vreme, care Tatăl le ■ pus întru a sa stăpânire.

8. Ci veți lua putere, venind Duhul Sfânt preste voi: și veți fi mie marturi în Ierusalim, și în toată Iudeea, și în Samaria, și până la marginea pământului.

9. ■ acestea zicând, privind el, s'a înălțat; și nor 'l a luat ■ el de la ochii lor.

10. Și căutând ei la oer când mergea el, iată, doi bărbați au statut înaltea lor în veșminte albe;

11. Carii au și zis, Bărbați Galileeni, ■ stați căutând spre oer? acest Iisus, care s'a înălțat de la voi la cer, așa va veni precum 'l ați vădut pre el mergând la cer.

12. Atunci s'au întors apostolii în Ierusalim de la muntele ce ■ cheamă Eleon, care este aproape de Ierusalim, calea sâmbotei având.

13. Și dacă au intrat, s'au suit în casa de sus, unde lăcuiau Petru, și Iacov, și Ioan, și Andrei, Filip și Toma, Vartolomei, și Mattei, Iacov al lui Alfei, și Simon Zilotis, și Iuda fratele lui Iacov.

14. Aceștia toți erau așteptând

cu un cuget în rugăciune și în cerere, cu mulerile, și cu Maria muma lui Iisus, și cu frații lui.

15. 71 Și în zilele acelea sculându-se Petru în mijlocul ucenicilor, ■ zis, (și era mulțime de nume împreună ca la ■ bută și două-deci,)

16. Bărbați, frați, ■ cădea a ■ împlini scriptura aceasta, care ■ zis mai înainte Duhul Sfânt prin gura lui David pentru Iuda, care s'a făcut povățuitor celor ce s'au prins pre Iisus.

17. Căci numărat era împreună cu noi, și luase soartea slujbei acesteia.

18. Deci acesta ■ câștigat țarină din plata nedreptăței; și cădând la pământ, a plesnit preste mijloc, și s'au vărsat toate măruntalele lui.

19. Și s'a făcut aceasta cunoscută la toți cei ce lăcuiau în Ierusalim; așa că s'a chemat țarina ■ în limbilor, Acheldama, adică, Țarina sângelui.

20. Pentru că scris este în cartea Psalmilor, Făcă-se curtea lui pustie, și să nu fie cine să lăcuească întru ea: și episcopia lui să o iec altul.

21. Deci, se cuvina, dintr'acești bărbați cari se adunau cu noi în toată vremea întru care intra și esia între noi Domnul Iisus,

22. Incepând de la botezul lui Ioan, până în ziua întru care s'a înălțat de la noi, să fie cu noi martur învierii lui, unul dintr'aceștia.

23. Și au pus pre doi, pre

FAPTELE. II.

Iosif ce se chieamă Varsava, care s'a numit Iust, și pre Mattia.

24. Și rugându-se au dis, Tu, Doamne, care știi inimile tuturor, arată dintr'acești doi pre unul care ai ales.

25. Ca să iee soartea slujbei și apostoliei acesteia, dintru care a cădut Iuda, ca să meargă în locul lui.

26. Și au dat sorții lor; și a cădut soartea pre Mattia: și s'a numărat cu cei un-spre-dece apostoli.

CAPITOLUL II.

Și dacă s'a implinit ziua Praznicului a cinci-zeci de zile, erau toți împreună adunați la un loc.

2. Și s'a făcut fără de veste din cer sunet de suflare de vifor ce vine repede, și a umplut toată unde seadea.

3. Și li s'au arătat lor limbi împărțite de foc, și seșut pre fie-care din ei.

4. Și s'au umplut toți de Duhul Sfînt, și au început a grăi într'alte limbi, precum le da lor Duhul a grăi.

5. Și erau în Ierusalim lăcuitori Iudei, bărbați cucernici, dintru tot neamul este sub cer.

6. Și făcându-se glasul acela, au adunat mulțimea, și s'a turburat, căci aușia fie-care pre el grăind în limba

7. Și se spăimântau toți și se miraș, dicend unul către altul, Au nu sînt aceștia ce grăesc toți Galileeani?

8. Și noi aușim fie-care limba noastră, întru care ne am născut?

9. Parteni, și Mideni, și Elamiteni, și cei lăcuiesc în Mesopotamia, și în Iudeea, și în Cappadochia, în Pont, și în Asia.

10. În Frigia, și în Pamfilia; în Eghipt, și în părțile Liviei cele de lingă Chirint, și nemernicii Romani, Iudei și veneticii.

11. Criteri și Arapi, aușim pre ei grăind în limbele noastre măririile lui Dumnezeu.

12. Și se spăimântau toți, și se miraș, dicend unul către altul, Ce fie aceasta?

13. Iar alții batjocorind diceau, Acești oameni de must sînt plini.

14. Iar stând Petru cu cei un-spre-dece și a rōdicat glasul său, și dis lor, Bărbați Iudei, și toți cei lăcuți în Ierusalim, aceasta voă să vă știută, și ascultați cuvintele mele.

15. Pentru nu precum pare voă, aceștia sînt beți, este numai al treilea oas din zi.

16. Ci aceasta oas s'a dis prin proorocul Ioș:

17. Și va fi în zilele cele de apoi, dice Dumnezeu, turna-voi din Duhul meu preste tot trupul: și vor prooroci feciorii voștri, și fetele voastre, și tinerii voștri vedenii vor vedea, și bătrânii voștri visuri vor visa.

18. Încă și preste slugile mele și preste slujnicele mele în zilele

acelea voi turna din **Duhul**
meu; și vor **prooroci**.

19. Și voiŭ da minuni în cer
sus, și semne pre pământ jos ;
sânge, și foc, și fumegare de
fum :

20. Soarele ■ ■ ■ intoarce in-
tru intunec, și luna în sânge,
mai înainte până ce va veni
dia Domnului cea mare și lu-
minată.

21. Și va fi, că tot cela ce va
chama numele Domnului ■ va
mântui.

22. Bărbați Israeliteni, ascultați cuvintele acestea ; pre Iisus Nazarineanul, bărbat de la Dumnezeu arătat la voi, cu puteri și cu minuni și cu semne care a făcut printr'însul Dumnezeu în mijlocul vostru, precum și voi știți :

28. Pre acesta, duple sfatul
 ■■■ ■■■■■ și duple mai înainte
 ■■■■■ la Dumnezeu, fiind dat,
 luându' /, și prin mâinele celor
 ■■■ de lege răstignindu' /, / ați
 omorât.

24. Pre care Dumnezeu 'l ■
inviat, stricând durerile morții:
pentru că nu era cu putință ■
fi el de dănea ținut.

25. Că David grăește pentru
dânsul, Vădut-am pre Domnul
înaintea ■■■ pururea, că d'a
dreapta ■■■ este, ca ■■ nu mă
clătesc:

28. Pentru aceasta s'a veselit
inima mea ; și s'a bucurat limba
mea ; încă și trupul meu se va
odihni spre nădejde :

87. Că nu vei lăsa sufletul

**meu în iad, nici veți da pre
Sfântul. totu să vadă stricăciune.**

28. Cunoscute ai făcut mie
căile vieții; umplea-mă-vei de
veselie cu fața ta.

29. Bărbați, frați, să fie mlobod
cu îndrăznire ■ grăi către voi
pentru patriarhul David, că a și
murit și s'a îngropat, și mor-
mintul lui este între noi până
în ziua aceasta.

30. Deci prooroc fiind, și știind
că cu jurământ s'a jurat Dum-
nezeu lui, că din rodul coapse-
lor lui, după trup, va rîdica pe
Hristos, să șadă pe scaunul lui;

31. Mai înainte vădând aceasta,
■ grăit de învierea lui Hristos,
că nu s'a lăsat sufletul lui în iad,
nici trupul lui ■ vădu ■ strică-
ciune.

32. Pre acest Iisus 'l ■ înviaț
Dumnezeu, căruia noi toți sūn-
tem marturi.

33. Drept ■■■■ cu dreapta lui Dumnezeu înălțându-se și făgăduința Duhului Sfânt luând de la Tatăl, a turnat aceasta care acum voi vedea și auziți.

84. Pentru că nu David s'a suit
în ceruri: ci dîce însuși, Dis-a
Domnul Domnului meu, Ședî d'a
dreapta mea.

35. Până ce voiți pune pe
vrăjmașii tăi așternut picioarelor
tale.

36. Deci cu adevărate să ştie
toată casa lui Israil, că Domn
şi Hristos ■ făcut Dumnezeu
pre Iisus acesta, pre ■ voi 'l
aţi răstignit.

37. - Iar ei auzind *aceasta*
s'aũ umilit cu inima, si aũ dia

FAI'TELE, III.

cătră Petru și cătră cel-l-alti apostoli, Ce vom face bărbați, frați?

38. Iar Petru ■ dis cătră ei, Pocăți-vă, și să ■ boteze fie-care dintru voi întru numele lui Iisus Hristos spre ertarea păcatelor, și veți lua darul Sfântului Duh.

39. Pentru că voă este făgăduința, și feciorilor voștri, și tuturilor celor de departe, ori pre căși va chiema Domnul Dumnezeuul nostru.

40. Și cu alte cuvinte mai multe mărturisia și îndemna pre dânsii dicând, Mântuiți-vă de acest neam îndărătnic.

41. 7. Deci cei ■ bucuroși au primit cuvântul lui, s'au botezat; și s'au adăugat în qioa aceea suflete ca la trei mii.

42. Și erau așteptând întru învățătura apostolilor, și întru împărtășirea și întru frângerea pâinei, și întru rugăciuni.

43. Și s'a făcut preste tot sufletul irică: și multe minuni și semne prin apostoli ■ făceau.

44. Și toți cei ce au crezut erau la aceeași, și aveau toate de obșto.

45. Și moșiele și averile le vindeau, și le împărțeau pre ole tuturilor, duple oum fie-care avea lipsă.

46. Și în toate qilele așteptând ou un cuget în biserică, și frângend prin ■ pâine, primiau hrană cu bucurie și ■ prostimea inimel.

47. Lăudând pre Dumnezeu,

și avend har la tot norodul. Iar Domnul adăoga pre cei ce se mântuiau în toate qilele la biserică.

CAPITOLUL III.

Si împreună Petru și Ioan s'au suit în biserică în ceasul rugăciunii al noălea.

2. Și un bărbat oare-care schiop din pântecel mamei sale fiind, se purta, pre ■ il puneau în toate qilele înaintea ușei bisericei ce ■ chiema Frumoasă, ca să ceară milostenie de la cei ce intrau în biserică.

3. Care vedend pre Petru și pre Ioan, vrind să intre în biserică, cerea milostenie.

4. Iar Petru, cu Ioan căutând la dânsul, a qis, Caută la noi.

5. Iar el cu osirdie căuta la dânsii, așteptând să iee ceva de la ei.

6. Iar Petru a qis, Argint și aur ■ la mine; iar ce am aceea îți dau: Întru numele lui Iisus Hristos Nazarineanul scoală și umblă.

7. Și apucându'l pre dânsul de mâna cea dreaptă, 'l ■ redioat: și îndată i s'au întărit lui talpele și fluierile.

8. Și sărind ■ stăcut, și umbla, și ■ intrat cu dânsii în biserică, umblând, și sărind, și lăudând pre Dumnezeu.

■ Și 'l a vedut pre el tot norodul umblând și lăudând pre Dumnezeu:

10. Și îl cunoșteau pre el că acesta era acela ce ședea pentru

FAPTELE, III.

milostenie la ușa cea Frumoasă a bisericeî: și s'au umplut de spaimă și de mirare pentru ceea ce i s'a întemplat lui.

11. Și ținându-se schiopul cel vindecat de Petru și de Ioan, ■ alergat la densul tot norodul în pridvorul ce ■ chieamă al lui Solomon, înspălmântați.

12. ¶ Iar Petru vădend *aceasta*, ■ răspuns către norod, Bărbați Israiliteni, ce vă minunați de *aceasta*? sau ■ căutați la noi, ca cum cu ■ noastră putere sau cucernicie ■ fi făcut pre *acesta* ■ umble?

13. Dumnezeuul lui Avraam, și al lui Iaac, și al lui Iacov, Dumnezeuul părinților noștri, ■ proslăvit pre Fiul său Iisus; pre ■ voi 'l ați dat, și v'ați lepădat de densul înaintea feței lui Pilat, judecând el să 'l slobo-dească.

14. Iar voi de Cel Sfint și Drept v'ați lepădat, și ați cerut bărbat ucigaș ■ vi ■ dăru-ească voă;

15. Iar pre Incepătorul vieței 'l ați omorât, pre ■ Dumnezeu 'l ■ înviat din morți; căruia noi marturi suntem.

16. Și întru credința numelui lui, pre acesta pre care îl vedeți și // știți, 'l ■ întărit numele lui: și credința cea printr'însul 'l ■ dat lui toată întregimea *aceasta* înaintea voastră tutu-lor.

17. Și acum, fraților, știu că prin neștiință ați făcut *aceasta*, ■ și boierii voștri.

18. Ci Dumnezeu cele ce mai înainte ■ vestit prin gura tutu-lor proorocilor lui, că va pătimi Hristos, ■ implinit așa.

19. ¶ Deci pocăiți-vă, și vă întoarceți, ca să se șteargă păcatele voastre, când vor veni vremile răcorelei de la fața Dom-nului:

20. Și va trimete pre cel mai înainte propoveduit voă pre Iisus Hristos:

21. Pre care trebuie cerul să 'l primească până la anul aședă-rei tutu-lor, care ■ grăit Dum-ne-deu prin gura tutu-lor sfinților săi prooroci din veac.

22. Pentru că Moisi către pă-rinți a dis, Prooroc va redica voă Domnul Dumnezeuul vostru dintre frații voștri, ca pre mine; pre el să 'l ascultați întru toate ori câte va grăi către voi.

23. Și va fi, ■ tot sufletul care nu va asculta pre prooro-cul acela, ■ va pierdo dintre norod.

24. Și toți proorocii de la Sa-muil, și cel-l-alti, câtli au grăit mai înainte, ■ vestit dillele *acestea*.

25. Voi sunteți filii prooro-cilor, și al legăturii, care a pus Dumnezeu către părinții noștri, grăind către Avraam, Și întru sămânța ta ■ vor blagoslovi toate neamurile pământului.

26. Voă înteiți Dumnezeu, în-viind pre Fiul său Iisus, 'l a tri-mes pre el blagoslovindu-vă pre voi, când vă întoarceți fie-care de la vicleșugurile voastre.

CAPITOLUL IV.

Si grăind ei către norod, venit-au asupra lor preoții, și voievodul bisericeii, și Sadducheii,

2. Părându-le rău pentru că învăța ei pre norod, și vestia întru Iisus învierea cea din morți.

3. Și și-au pus pre deșii mâinile, și l-au pus pre ei la pază până a doua zi: că era sară.

4. Iar mulți din cei ce auțiseră cuvântul au crezut; și s-a făcut numărul bărbaților ca la cinci mii.

5. Și a fost a doua zi de s-au adunat boierii, și bătrânii, și cărturarii în Ierusalim.

6. Și Anna arhiereul, și Caiafa, și Ioan, și Alecsandru, și câți erau din neamul arhieresc.

7. Și puindu-l pre ei în mijloc, l-au întrebat, Cu ce putere, sau cu ce nume, ați făcut voi aceasta?

8. Atunci Petru, umplându-se de Duhul Sfânt, și dis către deșii, Boierii norodului, și bătrânii lui Israil,

9. De vreme ce noi astăzi suntem întrebați pentru facerea de bine a unui om bolnav, întru cine acesta s-a mântuit:

10. Cunoscut să fie voă tuturor, și la tot norodul lui Israil, că întru numele lui Iisus Hristos Nazarineanul, pre care voi l-ați răstignit, pre care Dumnezeu l-a înviat din morți, întru acela acesta stă înaintea voastră sănătos.

11. Aceasta este piatra care nu s-a băgat în samă de către voi ziditori, și s-a făcut în capul unghiului.

12. Și întru nimeni altul nu este mântuire: pentru că niciol nume este altul sub cer dat întru oameni, întru care trebuie să ne mântuim noi.

13. Și vădând îndrăznirea lui Petru și a lui Ioan, și știind că oameni necărturarii sunt și proști, se mira; și îi cunoșteau pre deșii că cu Iisus fuseseră.

14. Iar vădând pre omul cel tămăduit cu ei stând, nimic, n'aveau a dice împotrivă.

15. Ci poruncindu-le lor să easă afară din sobor, vorbeau întru sine,

16. Dicând, Ce vom face oamenilor acestora? de vreme ce vedut semn s-a făcut prin ei știut tuturor celor ce locuiesc în Ierusalim; și nu putem tăgădui.

17. Ci ca nu mai mult să se lățească în norod, cu înfricoșare să l'înfricoșăm pre ei, ca mai mult să nu grăească de numele acesta niciol unul om.

18. Și chemându-l pre ei, le-au poruncit lor ca nici de acum să nu mai grăească nici să învețe în numele lui Iisus.

19. Iar Petru și Ioan răspundând și dis către deșii, De este drept înaintea lui Dumnezeu a asculta pre voi mai virtos de oât pre Dumnezeu, judecați.

20. Pentru că nu putem noi oiele să vedut și am audit să nu le grăim.

FAPTELE, V.

21. Iar ei înfricoșându-l pre densii, 'l au slobodit, nimic aflând cum 'l ar pedepsi pre ei, pentru norod: că toți proslăviau pre Dumneșu pentru ceea ce s'a făcut.

22. Pentru că mai mult de cât de patru-deci de ani era omul acela, întru care se făcuse semnul acela al tămăduirii.

23. 'I Iar după ■ s'au slobodit, au venit la ai săi, și le au spus câte au dis cătră densii arhierii și bătrânii.

24. Iar ei auzind, toți d'impreună au redicat glas cătră Dumneșu, și au dis, Stăpâne, tu Dumneșule, cel ce ai făcut cerul, și pământul, și marea, și toate cele ce sunt într'însele:

25. Care ai dis prin gura lui David, robului tău, Pentru ce s'au întărit neamurile, și noroadele ■ oale deșerte?

26. Stătu-ău de față împărații pământului, și boierii s'au adunat împreună asupra Domnului, și asupra Hristosului lui.

27. Că s'au adunat ou adevărat, în cetatea aceasta asupra sfintului pruncului tău Iisus, pre care 'l ai uns, Irod și Pilat din Pont, ■ neamurile și cu noroadele lui Israel,

28. Să facă câte mâina ta și sfatul tău mai înainte a rinduit ■ fie.

29. Și acum, Doamne, caută împotriva îngrozirilor lor: și dă robilor tăi cu toată îndrăzneala ■ grăescă cuvântul tău,

30. Când vei întinde mâina ta spre tămăduire; și semne și

minuni să ■ facă prin numele sfintului pruncului tău Iisus.

31. 'I Și rugându-se ei, s'a olătit locul unde erau adunați; și s'au umplut toți de Duhul Sfânt, și grăiau cuvântul lui Dumneșu cu îndrăznire.

32. Iar inima și sufletul mulțimei color ce au creșut ora unul, și nici unul ceva dintru averile lui dicca că este al său; ci erau lor toate de obște.

33. Și cu mare putere mărturisiau apostolii de învierea Domnului Iisus: și mare har ■ preste ■ toți.

34. Și nimeni nu era lipsit între ei: că toți oarii aveau țărini său case vindându-le, aduceau prețurile celor vindute,

35. Și le puneau la picioarele apostolilor, și se da de fie-care duple cum cineva avea trebuință.

36. Iar Iosi, cel ce s'a numit Varnava de apostoli, (care se înlocuiește, Fiul mângâierii,) Levit, și Critcan de neam,

37. Având el țarină, vindând a adus prețul, și 'l ■ pus la picioarele apostolilor.

CAPITOLUL V.

Iar un om oare-care, a ■ Anania. împreună ou Sapphira mulerea sa, 'și a vindut țarina,

2. Și a ■ din preț, știind și muliera lui, și aducând o parte oare-care, o ■ pus la picioarele apostolilor.

3. Iar Petru ■ dis, Anania, pentru ce ■ umplut Satana

inima ta, ■ minți tu Duhului Sfiut, și să ascunzi din prețul țarinei?

4. Aș nu rămâind, ție rămănea? și vindându-se, intru ■ ta stăpânire era? căci ai pus intru inima ta lucrul acesta? n'ai mințit oamenilor, ci lui Dumnezeu.

5. Iar Anania auzind cuvintele acestea, cădând, ■ murit: și s'a făcut frică mare preste toți cei ce auzea acestea.

6. Și sculându-se cel mai tineri, 'l aș luat pre el, și scoțându'l 'l aș îngropat.

7. Și ■ fost după ce aș trecut ■ trei ceasuri, și mulerea lui neștiind ceea ce se făcuse, a intrat.

8. Iar Petru a dīs el, Spune'mi mie de aș vindul intru atâta țarina? Iar ■ ■ dīs, Cu adevărat, intru atâta.

9. Iar Petru a dīs către dēnsa, Căci v'aș vorbit între voi ■ ispiti Duhul Domnului? Iată, picioarele celor ■ aș îngropat pre bărbatul tău lângă ușă sînt, și te vor scoate și pre tine.

10. Și ■ cădut îndatăși la picioarele lui, și a murit: și intrând tinerii, o aș aflat moartă, și scoțendu-o, o aș îngropat lângă bărbatul ei.

11. Și s'a făcut frică ■ preste toată biserica, și preste toți cei ce auzea acestea.

12. ¶ Iar prin mâinile apostolilor ■ făceau semne și minuni multe intru norod; (și erau toți

cu un gând în pridvorul lui Solomon.

13. Iar din cel-l-alti nimeni nu cuteza să ■ lipească de ei: ci îi măria pre ei norodul.

14. Și mai virtos se adăogiau cei ce credeau în Domnul, mulțime de bărbați și de femei.)

15. Cât și pre ulițe scoteau pre cei bolnavi, și îi puneau pre paturi și pre năsalii, ■ veniud Petru măcar umbra lui să umbreze pre ■ unul dintru ei.

16. Și se aduna și mulțimea din cetățile cele de prin prejur în Ierusalim, aducend pre cei bolnavi, și pre cei chinuți de duhurile cele necurate: cari ■ tămăduiau toți.

17. ¶ Și sculându-se arhiereul și toți cei ce erau cu dēnsul, (care este eresul Sadduceilor,) s'aș umplut de pismă,

18. Și 'și aș pus mâinele lor preste apostoli, și 'l aș pus pre ei în p■ de obște.

19. Iar ingerul Domnului noaptea a deschis ușele temniței, și scoțendu'l pre dēnșil afară, a dīs,

20. Mergeți, și stând graiți în biserică norodului toate cuvintele vieții acesteia.

21. Și auzind aceeași, aș intrat de dimineață în biserică, și învățau. Iar venind arhiereul, și cei ce erau ■ el, aș adunat soborul, și pre toți bătrânii fiilor lui Israil, și aș trimes la temniță să 'l aducă pre dēnșil.

22. Iar slugele mergend, ■

'I au aflat pre el în temniță, și întorcându-se, au spus,

23. Dicând, Temnița o ■■■ găsit încuiată cu toată întărirea, și porțile stând înaintea ușelor; iar deschidând, înăuntru pre nimeni n'am aflat.

24. Și dacă au auzit cuvintele acestea preotul și voivodul bisericeii și arhierii, ■■■ mirați de dânsii ce va să fie aceasta.

25. Iar venind oare-care le a spus lor, dicând, Iată bărbații pre cari 'i ați pus în temniță sunt în biserică stând, și învățând pre norod.

26. Atunci mergând voivodul cu slugile, 'I ■■■ adus pre el nu cu silă: că ■■■ temeau de norod, ■■■ nu 'I ucidă cu pietre.

27. Și aducându-l pre el, 'I au pus în sobor: și 'I ■■■ întrebat arhierul,

■ Dicând, Au nu cu poruncă v'am poruncit voă să nu învățați în numele acesta? și iată, ați umplut Ierusalimul cu învățătura voastră, și veți să aduceți asupra noastră sângele omului acestuia.

29. 'I Iar răspundând Petru și ceilalți apostoli, au zis, Trebuie ■■ asculta pre Dumnezeu mai mult de cât pre oameni.

30. Dumnezeul părinților noștri ■■ sculat pre Iisus, pre ■■■ voi 'i ați omorât, spânzurându-l pre lemn.

31. Pre acesta, Dumnezeu, Începător și Mântuitor, 'I a înălțat cu dreapta sa, ca să dea pocăință lui Israel, și ertare păcatelor.

32. Și noi suntem lui marturi cuvintelor acestora; precum și Duhul Sfânt, pre ■■■ 'I a dat Dumnezeu celor ■■■ 'I ascultă pre el.

33. 'I Iar ei auzind aceasta foarte se mâniău, și se sfătuiau să 'I omoare pre dânsii.

34. Și sculându-se oare-care Fariseu în sobor, ■■ nume Gamaliil, învățător de lege, cinstit la tot norodul, a poruncit ca să fie apostolii puțin ceva afară.

35. Și a zis către dânsii, Bărbați Israeliteni, luați-vă aminte voă de oamenii aceștia ce veți să faceți.

36. Pentru că mai înainte de zilele acestea s'a sculat Teida, dicând cum că el este ■■■ mare; lângă care s'a lipit un număr de bărbați, ca la patru sute: ■■■ s'a omorât; și toți câți ascultau pre el s'au risipit, și s'au făcut întru nimic.

37. După acesta s'a sculat Iuda Galileanul în zilele scrisorei, și a despărțit norod mult după dânsul: și acela a perit; și toți câți ascultau pre el s'au risipit.

38. Și acum zic voă, Feriți-vă de oamenii aceștia, și îi lăsați pre el: căci de va fi de la oameni sfatul acesta său lucrul acesta, se va risipi:

39. Iar de este de la Dumnezeu, nu veți putea să 'I risipiți; ca nu cumva și luptătorii de Dumnezeu să vă faceți.

40. Și au ascultat pre el: și chemând pre apostoli, bătându-le au poruncit să nu grăiască

FAPTELE, VI.

în numele lui Iisus, și 'l au slobo-
dit pre el.

41. Deci el se ducea, bu-
curându-se, de la fața soborului,
căci pentru numele lui s'au
învrednicit ■ se necinști.

42. Și toată ziua în biserică,
și prin case, nu încetau ■ în-
văța și a bine-vesti pre Iisus
Hristos.

CAPITOLUL VI.

Si în zilele acelea, înmulțin-
du-se ucenicii, au făcut că-
tore Iellini împotriva Evreilor,
căci văduvele lor se treceau cu
vederea întru slujba cea de toate
zilele.

2. Și chemând cei doi-spre-
dece pre mulțimea ucenicilor,
au dis, Nu este cu plăcere ■
lăsând cuvântul lui Dumne-
deu, să slujim meselor.

3. Socotiți, drept aceea, fra-
ților, dintre voi șapte bărbați
mărturișiți, plini de Duhul Sfânt
și de înțelepciune, pre cari
'l rînduim la treaba aceasta.

4. Iar noi întru rugăciune și
întru slujba cuvântului ne vom
zăbăvi.

5. Și ■ plăcut cuvântul a-
cesta înaintea a toată mulțimea:
și au ales pre Stefan, bărbat
plin de credință și de Duhul
Sfânt, și pre Filip, și pre Pro-
hor, și pre Nicanor, și pre Ti-
mon, și pre Parmena, și pre
Nicolae nemernicul Antiohiei:

6. Pre cari 'l au pus înaintea
apostolilor: și rugându-se, 'și au
pus preste dînsii mâinele.

7. Și cuvântul lui Dumne-deu

creștea; și se înmulția numă-
rul ucenicilor în Ierusalim foarte;
și multă mulțime de preoți se
supunea la credință.

8. Și Stefan *fiind* plin de cre-
dință și de putere, făcea minuni
și semne mari întru norod.

9. Și s'au sculat unii din
sinagoga, ce se dicea ■ Liver-
tinilor, și a Chirinenilor, și a
Alecsandrenilor, și a celor dela
Cilichia, și de la Asia, de se pri-
ciau cu Stefan.

10. Și nu puteau ■ stea îm-
potriva înțelepciunii și duhului
cu care grăia.

11. Atunci ■ scos pre niște
bărbați ce diceau, 'l am audīt
pre el: grăind cuvinte de hulă
împotriva lui Moisi, și ■ lui
Dumne-deu.

12. Și au întăritat pre norod,
și pre bătrâni, și pre cărturari,
și năvălind 'l au răpit pre dîn-
sul, și 'l au dus la sobor.

13. Și au pus marturi minel-
noși, cari diceau, Omul acesta
nu încetează a grăi cuvinte de
hulă împotriva acestui loc sfânt,
și ■ legel:

14. Pentru ■ 'l ■ audīt pre
el dicend, că Iisus Nazarineanul
acesta va strica locul acesta, și
va schimba obiceiurile care ■
a dat noă Moisi.

15. Și căutând spre el toți cei
ce ședeau în sobor, au vădūt
fața lui ■ o față de inger.

CAPITOLUL VII.

Si ■ dis arhiereul, Oare acestea
așa sînt?

FAPTELE, VII.

2. Iar el ■ dis, Bărbați, frați, și părinți, ascultați ; Dumnezeuul slavei s'a arătat părintelui nostru Avraam, când era în Mesopotamia, mai înainte până ■ lacui el în Harran.

3. Și ■ dis către dânsul, Ești din pământul tău, și din rudeniea ta, și vino în pământul ■ voiți arăta ție.

4. Atunci esind din pământul Haldeilor, ■ lăcuit în Harran : și de acolo, după ce a murit tatăl lui, 'l a mutat pre el în pământul acesta, întru care voi acum lăcuiți.

5. Și nu 'l ■ dat lui moștenire într'insul, nici ■ pas de picior : și ■ făgăduit că i'l va da lui spre stăpânire pre el, și seminției lui după dânsul, nefiind la el fiu.

6. Și ■ grăit așa Dumnezeu, Că va ■ sâmbanța lui nemernică în pământ străin ; și o vor robi pre ea, și o vor chinui ani patru sute.

7. Și neamul la care vor sluji îl voi judeca eu. ■ dis Dumnezeu : și după acestea vor ești, și vor sluji mie în locul acesta.

8. Și 'l ■ dat lui aședământul tăerei împrejur ; și așa a născut pre Isaac, și 'l a tăiat împrejur pre el în ziua a opta ; și Isaac ■ născut pre Iacov ; și Iacov pre cei doi-spre-zece patriarhi.

9. Și patriarhi, pismuind lui Iosif, 'l au vîndut la Eghipt : și ■ Dumnezeu cu dânsul.

10. Și 'l ■ ■ pre el din toate neazurile lui, și 'l ■ dat lui har și înțelepciune înaintea

lui Faraon împăratul Eghiptului : și 'l ■ pus pre el povățuitor preste Eghipt și preste toată casa lui.

11. Și a venit foamea preste tot pământul Eghiptului și al lui Hanaan, și necaz mare : și nu aflaū de mâncat părinții noștri.

12. Și auzind Iacov că sînt bucate în Eghipt. a trimis pre părinții noștri în Egipt.

13. Și într'al doilea rînd s'a arătat Iosif fraților lui ; și s'a făcut lui Faraon arătat neamul lui Iosif.

14. Și trimetînd Iosif, ■ chie-mat pre tatăl său Iacov, și toată rudeniea lui, cu suflete șeptedeci și cinci.

15. Și s'a pogorit Iacov în Eghipt, și ■ murit, el, și părinții noștri,

16. Și s'au mutat în Sihem, și s'au pus în mormintul care a cumpărat Avraam cu preț de argint de ■ fiu lui Lemor al lui Sihem.

17. Iar cum se apropia vremea făgăduinței, care s'a jurat Dumnezeu lui Avraam, ■ crescut norodul și s'a înmulțit în Eghipt,

18. Până ce s'a sculat alt împărat, ■ nu știa pre Iosif.

19. Aesela meșteșugind neamul nostru, a chinuit pre părinții noștri, ca să lopedu pruno lor, să nu vîlaze.

20. Întru care vreme s'a născut Moisi, și era plăcut lui Dumnezeu, care s'a hrănit luni trei în ■ lătane-său :

21. Și lepădându-se el, 'l ■

luat fata lui Faraon, și 'l a crescut pro el el'și fecior.

22. Și s'a învățat Moisi în-țelaputunon Eghiptenilor, și era puternic în cuvinte și în fapte.

23. Iar când se impliniau lui patru-deci de ani, s'a suit în inimă lui ca să cerceteze pre frații ■ ■ ■ ■ ■ lui Israil.

24. Și vădend pre oare-care pălăind strâmbătate, 'l a apărut, și ■ ■ ■ ■ ■ făcut izbîndă celui a-aurit, ucidend pre Eghiptean.

25. Și gîndia cum că prîcep frații lui că Dumne-deu prin mîna lui dă lor mîntuire: iar el n'a-ă înțeles.

26. Și ■ ■ ■ ■ ■ doi și s'a arătat lor, sfăduindu-se el, și 'l ■ ■ ■ ■ ■ îndemnat spre pace, dicend, Bărbați, frați sînteți voi; pentru ce faceți strâmbătate unul altuia.?

27. Iar cel ce făcea strâmbătate aproapelui, 'l ■ ■ ■ ■ ■ împins pre el, dicend, Cine te a pus pre tine domn și judecător preste noi?

28. A-ă voești tu să mă omori, precum ai omorît eri pre Eghipteanul?

29. Și a fugit Moisi pentru cuvîntul acesta, și s'a făcut nemernic în pămîntul lui Madian, unde a născut doi fii.

30. Și după ce s'a-ă implinit patru-deci de ani, s'a arătat lui ■ ■ ■ ■ ■ pustia muntele Sina îngerul Domnului în para focului rugului.

31. Iar Moisi vădend, s'a minunat de vedenie: și apropiindu-se el ■ ■ ■ ■ ■ iee aminte, s'a făcut glasul Domnului cătră el,

32. Dicend, ■ ■ ■ ■ ■ sînt Dumne-deul părinților tăi, Dumne-deul lui Avraam, și Dumne-deul lui Isaac, și Dumne-deul lui Iacov. Și cutremurându-se Moisi, nu cuteza ■ ■ ■ ■ ■ caute.

33. Și a -ăia lui Domnul, Desleagă încălțămîntea picioarelor tale: pentru că locul întru care stai pămînt sfînt este.

34. Vădend, am vădut chinuirea norodului meu celui din Eghiptet, și suspinul lor ■ ■ ■ ■ ■ audit, și m'am pogorit să 'l scot pre el. Și ■ ■ ■ ■ ■ vino, te trimet în Eghiptet.

35. Pre acest Moisi de oare s'a-ă lepădat, dicend, Cine te a pus pre tine domn și judecător? pre acesta, Dumne-deu, domn și izbăvitor 'l ■ ■ ■ ■ ■ trimes prin mîna ingerului celui ce s'a arătat lui în rug.

36. Acesta 'l ■ ■ ■ ■ ■ scos pre el, făcend minuni și semne în pămîntul Eghiptetului, și la Marea Roșie, și în pustie ani patru-deci.

37. ■ ■ ■ ■ ■ Acesta este Moisi cel ce ■ ■ ■ ■ ■ -ăia fiilor lui Israil. Prooroce-va rēdica voă Domnul Dumne-deul vostru dintre frați voștri, ca mine; pre el să ascultați.

38. Acesta este cela ce a fost întru adunare în pustie cu îngerul care grăia lui în muntele Sina, și cu părinții noștri: care ■ ■ ■ ■ ■ primit cuvinte vii să ne dee noă:

39. La ■ ■ ■ ■ ■ n'a-ă vrut să sofacă ascultători părinții noștri, ci 'l a-ă lepădat, și s'a-ă întors cu inimile lor în Eghiptet,

FAPTELE, VII.

40. Dicând lui Aaron, fă noă dumnezei cari vor merge înaintea noastră: pentru că Moisi acesta, care ne a scos pre noi din pământul Eghiptului, aștim ce a s'a întâmplat lui.

41. Și au făcut vițel în zilele acelea, și au adus jertvă idolului, și se veseliau întru lucrurile mâinilor lor.

42. Și s'a întors Dumneșcū, și l'a dat pre ei a slujească oșterei cerului; precum este scris în cartea proorocilor, Au jungheri și jertve ați adus mie ani patru-deci în pustie, casa lui Israel?

43. Și ați luat cortul lui Moloh, și steaoa dumnezeului vostru Remfan, chipurile care le ați făcut să vă închinați lor: și voiți muta pe voi dincolo de Vavilon.

44. Cortul mărturiei era întru părinții noștri în pustie, precum a rinduit oel ce grăia lui Moisi, să l' facă pre el duple asemenea: care a vedut.

45. Pre care l' au și adus primindu'l părinții noștri a Iisus întru stăpânirea Neamurilor, pre care le a gonit Dumneșcū de la fața părinților noștri, până în zilele lui David;

46. Care a aflat har înaintea lui Dumneșcū, și a cerut să afle lăcaș Dumneșcūlui lui Iacov.

47. Iar Solomon l' a zidit lui casă.

48. Iar cel Prea-Înalt nu în lăcașuri făcute de mâini lăcuște; precum proorocul dice,

49. Cerul este mie scaun, și pământul razim picioarelor mele: ce casă imi veți zidi mie? dice

Domnul: sau care este locul odihnei mele?

50. Au nu mâna a făcut acestea toate?

51. 71 Vol cei tari în cerbice și netăeți împrejur la inimă și la urechi, pururea împotriva Duhului Sfint stați: precum părinții voștri, așa și voi.

52. Pre oare din prooroci n'au gonit părinții voștri? și au omorât pre cei ce mai înainte vestiau de venirea Celui Drept; căruia acum voi vindețori și ucidători v'ați făcut:

53. Cari ați luat legea întru rânduiele ale ingerilor, și nu o ați păzit.

54. 71 Și ei aușind acestea, creșu în inimile lor, și scârșiau cu dinții împotriva lui.

55. Iar el fiind plin de Duhul Sfint, căutând la cer, a vedut slava lui Dumneșcū, și pre Iisus stând d'a dreapta lui Dumneșcū.

56. Și a dis, lată, ved cerurile deschise, și pre Fiul omului stând d'a dreapta lui Dumneșcū.

57. Iar el strigând cu glas mare, și au astupat urechile lor, și au năvălit toți cu un cuget asupra lui,

58. Și scoțându'l afară din cetate, l' ucidea cu pietre: și marturii și au pus hainele lor lângă picioarele unui tinăr, ce se chiema Savlu.

59. Și ucidea cu pietre pre Stefan, care a ruga și dicea, Doamne, liuse, primește duhul meu.

60. Și ingenuchind, a strigat

FAPTELE, VIII.

1. Cu glas mare, Doamne, nu le
pusti lor păcatul acesta. Și a-
dicând, a adormit.

CAPITOLUL VIII.

1. Și Saul bine-voină spre
vindecarea lui. Și s'a făcut în
Ierusalim goană mare asupra
bisericii celei din Ierusalim; și
lucrurile s'a risipit prin ținuturile
iudeilor și ale Samariei, afară de
apostoli.

2. Și au îngropat pre Stefan
bărbatul cucernic, și au făcut
plângere mare preste dânsul.

3. Și Saul strica biserica,
mergând prin case, și trăgând
bărbați și mulieri 'l da la tem-
niță.

4. Deci ei răsipindu-se, tre-
cură, din loc în loc, bine-vestind
cuvântul.

5. Iar Filip pogorîndu-se în
cetatea Samariei, propoveduia
lor pre Hristos.

6. Iar norodul lua aminte cu
un cuget la cele ce se grăiau de
Filip, auzind și vedând semnele
care le făcea.

7. Pentru că din mulți, cari
aveau duhuri necurate, strigând
cu glas mare, eșiau: și mulți slă-
bănogi și schiopi s'a vindecat.

8. Și s'a făcut bucurie mare
în cetatea aceea.

9. Iar un bărbat oare-care a
nume Simon, era mai ina-
inte în cetate vrăjind și amăgind
neamul Samariei, dicând cum că
ar fi el oare-care mare:

10. La el lua aminte toți,
de la mic până la mare, dicând,

Acesta este puterea lui Dumne-
deu mare.

11. Și lua aminte la el, pen-
tru că de multă vreme cu vră-
jele 'l a fost amăgit pre el.

12. Iar dacă au crezut lui
Filip propoveduia împă-
răția lui Dumnezeu, și de nu-
mele lui Iisus Hristos, s'a bote-
zat, bărbați și muleri.

13. Atunci și Simon acela
crezut: și botezându-se petrecea
cu Filip, și vedând puterile cele
mari și semnele ce se făceau, mira.

14. Iar auzind apostolii cel
din Ierusalim, cum că a primit
Samarita cuvântul lui Dumnezeu,
au trimis dânsii pre Petru
și pre Ioan:

15. Carii pogorîndu-se, s'a
rugat pentru ei, ca să ia Du-
hul Sfânt:

16. (Pentru că încă nici preste
unul dintru ei nu se pogorise:
ci numai botezați erau întru nu-
mulo Domnului Iisus.)

17. Atunci puneau mâinele
preste ei, și lua Duhul Sfânt.

18. Și vedând Simon că prin
punerea mâinelor apostolilor se
dă Duhul Sfânt, adus lor bani,

19. Dicând, Dați și mie această
putere, ca să pot pune
mâinele, să iee Duhul Sfânt.

20. Iar Petru dis către el,
Argintul tău să fie cu tine întru
pierdere, căci ai socotit că darul
lui Dumnezeu cu bani se ago-
nisește.

21. Nu este ție parte nici soarte
întru cuvântul acesta: pentru că

inima ta nu este dreaptă înaintea
lui Dumnezeu.

22. Pocăște-te, drept aceea,
de răutatea ta aceasta, și ■ roagă
lui Dumnezeu, ca doară s'ar
erta ție cuvântul inimei tale.

23. Pentru că întru amărăciune
■ fierei și întru legătură a ne-
dreptății te ved că ești.

24. Și răspundând Simon, ■
dis, Rugați-vă voi pentru mine
cătră Domnul, ca nimio dintr'a-
cestea care ați dis să nu vie
asupra mea.

25. Deci el mărturisind și grăind
cuvântul Domnului, s'au întors
în Ierusalim, și în multe sate de
ale Samarinenilor au bine ves-
tit.

26. Și ingerul Domnului a
grăit cătră Filip, dîcînd, Scoală-te,
și mergi spre amiață și la calea
ce se pogoră din Ierusalim în
Gaza, aceasta este pustie.

27. Și sculându-se a mers: și
iată, un bărbat Arap, famen, pu-
ternic al Candachiei, împărătesei
Arapilor, care era preste toate
vistiериile ei, care ■ fost venit să
se inchine în Ierusalim,

28. Și era întorcându-se, și
ședînd în căruța sa, cetia pre
proorocul Isaia.

29. Iar Duhul ■ dis lui Filip,
Apropie-te și te lipește de că-
ruța aceasta.

30. Și alergînd Filip, 'l a audît
cîntînd el pre proorocul Isaia, și
a dis, Oare înțelegi cele ce ce-
tești?

31. Iar el ■ dis, Cum voi
putea, de nu mă va povățui ci-

neva? Și a rugat pre Filip de s'a
sosit și a ședut cu el.

32. Iar locul scripturei care o
cetia ■ acesta, Ca o oare spre
junghiere s'a adus; și ca ■ miel
înaintea celui ce'l tunde pre el
fără de glas, așa nu 'și deschidea
gura sa:

33. Întru smerenia lui jude-
cata lui s'a redicat: și neamul
lui cine îl va spune? ■ se re-
dîcă de la pământ viața lui.

34. Și răspundînd famenul lui
Filip, a dis, Rogu-te, pentru cine
dîce proorocul acestea? pentru
sine, sau pentru alt cineva?

35. Și deschidînd Filip gura
sa, și începînd din scriptura
aocasta, a bine-vestit lui pre-
Iisus.

36. Și mergînd el pre cale, au
venit la oare care apă: și a dis
famenul, Iată, aici este apă; ce
mă oprește ■ mă boteza?

37. Iar Filip a dis lui, De crești
din toată inima ta, cu putință
este. Și el răspundînd ■ dis,
Cred că Fiul lui Dumnezeu este
Iisus Hristos.

38. Și ■ poruncit ■ ■ că-
ruța: și s'au pogorit amîndoi în
apă, și Filip și famenul; și 'l a
botezat pre el.

39. Iar dacă au eșit din apă,
Duhul Domnului ■ răpit pre Fi-
lip, și nu 'l a mai vedut pre el
famenul: și mergea în calea ■
bucurându-se.

40. Iar Filip s'a aflat în Azot:
și trecînd, bine-vestia în toate
cîtățile, până a venit el ■ Che-
sariea.

CAPITOLUL IX.

Iar Savlu, încă suflând în groziri și cu uideri împotriva tremurilor Domnului, ■ mers ■ arhieru.

■ ■ a cerut de la el cărți în Damasc la sinagoguri, ■ de ar afla pre vre unii cari ■ fie din calea aceasta, și bărbați și mulți, legați ■ i aducă în Ierusalim.

■ ■ mergând, a fost când s'a apropiat el de Damasc: fără de vânt ■ strălucit preste el lumină din cer:

4. ■ ■ cădând pre pământ, a auzit glas dicând lui, Savle, Savle, ce mă gonești?

5. ■ ■ a dis, Cine ești, Doamne? Iar Domnul ■ dis lui, Eă sunt Iisus pre care tu gonești: cu greă îți este ție a lovi cu piciorul împotriva boldurilor.

6. ■ ■ tremurând și spălmântat fiind, ■ dis, Doamne, ce vorești ■ fac? ■ ■ Domnul ■ dis către el, Scoală-te, și intră în cetate, și se va spune ție ce trebuie tu ■ faci.

7. Iar bărbații, cari mergeau pre cale cu el, stăteau incremenți, auzind glasul, și pre nimeni vedând.

8. ■ ■ s'a sculat Savlu de la pământ; și deschidându'și ochii săi, pre nimeni nu vedea: și duându'l de mâini, ' / aă băgat în Damasc.

9. ■ ■ fost trei zile nevădând, și nici ■ mâncat nici a băt.

10. ■ ■ Si era un ucenic în Damasc, ■ nume Anania; și ■ dis

cătră el Domnul în vedenie, Anania. Iar el ■ dis, ■ eă aiol sânt, Doamne.

11. Iar Domnul ■ dis către el, Soulându-te, mergi pre ulța ■ ■ cheamă Dreaptă, și caută în ■ ■ lui Iuda pre Savlu ■ nume, Tarsenean; că iată, ■ roagă,

12. ■ ■ a vădut în vedenie pre un bărbat ■ nume Anania intrând, și puindu'și pre el mâina, ca iarăși să vadă.

13. ■ ■ a răspuns Anania, Doamne, auđit-am de ■ mulți pentru bărbatul acesta, câte rele ■ făcut sfinților tăi în Ierusalim:

14. ■ ■ încă și aiol ■ putere de la arhieru ■ lege pre toți cari cheamă numele tău.

15. ■ ■ a dis către el Domnul, Mergi: că vas ales ții este mie acesta, ■ să poarte numele meu înaintea Neamurilor, și ■ împăraților, și ■ fiilor lui Israil:

16. Că eă voiă arăta lui câte i se cade să pătimească el pentru numele meu.

17. ■ ■ mers Anania, și a intrat în casă; și puindu'și pre el mâinele a dis, Savle frate, Domnul Iisus, care s'a arătat ție pre calea care veniai, m'a trimes ■ să veđi, și să te umpli de Duhul Ssint.

18. ■ ■ îndată ■ cădu de pre ochii lui ca niște solzi: și ■ vădut îndată, și sculându-se, s'a botezat.

19. ■ ■ luând mâncare, s'a întărit. ■ ■ a fost Savlu cu ucenicii cari erau în Damasc câte-va zile.

20. ■ ■ îndată în sinagoguri a

propoveduit pre Hristos, că acesta este Fiul lui Dumnezeu.

21. Și se mirați toți cei ce 'l au-
diau, și diceau, Aă, nu este acesta
cel ce a prădat în Ierusalim pre
cel ce chemau numele acesta, și
aiol pentru aceea ■ venit, ■ le-
gați p■ el să 'l ducă la ar-
hierii?

22. Iar Savlu mai virtos se
întăria, și turbura pre Iudeii cei
■ lăcuia în Damasco, dovedind
că acesta este Hristos.

23. ■ Și dacă s'au împlinit zile
multe, s'au sfătuit Iudeii să 'l
omoare pre dânsul:

24. Și s'a făcut lui Savlu cu-
noscut vicleșugul lor. Și păziau
porțile ziua și noaptea ca să 'l
omoare pre el.

25. Și luându'l pre dânsul uce-
nicii noaptea, 'l ■ slobođit pre-
■ lăsându 'l într'o coșniță.

26. ■ mergând Savlu în Ieru-
salim, ■ ispitia să se lipească
■ ucenicilor: și toți se temeau de
el, necredând că este ucenic.

27. Iar Varnava luându'l pre
el, 'l a dus la apostoli, și le ■
spus lor în ce chip pre cale a
vădut pre Domnul, și cum că 'l
a grăit lui, și în ce chip în Da-
■ ■ îndrăzneală ■ grăit în-
tru numele lui Iisus.

28. Și era cu ei intrând și
eșind în Ierusalim;

29. Și ou îndrăzneală vorbind
întru numele Domnului Iisus;
și grăia și se întreba cu Ellinii;
iar el căuta să 'l omoare pre el.

30. Și dacă au înțeles aceasta
frații, 'l au dus pre el în Che-
sariea, și 'l au trimis în Tars.

31. Iar bisericile prin toată
Iudeea și Galileea și Samaria, a-
veau pace, zidindu-se și umblând
întru frica Domnului, și întru
mângâierea Duhului Sfânt se în-
mulțiau.

32. ■ Și ■ fost, Petru trecând
pre la toți, a venit și la sfinții
ce lăcuia în Lidda.

33. Și ■ aflat acolo pre un om
oare-care ■ nume Enea, de opt
ani zăcând în pat, ■ era slă-
bănog.

34. Și a dīs Petru lui, Enea,
vindecă-te Iisus Hristos: scoală-
te, și 'ți așterne ție. Și îndată
s'a sculat.

35. Și 'l au vădut p■ el toți
cel ce lăcuia în Lidda și în Sa-
rona, cari s'au și întors la Dom-
nul.

36. ■ Iar în Ioppi ■ o uce-
niță a nume Tavita, care tilcu-
indu-se se dice Căprioară: acca-
sta era plină de fapte bune și
de milostenii ce făcea.

37. Și a fost în zilele acelea
bolnăvindu-se ea, ■ murit: și
scăldându-o o au pus în foisor.

38. Și aproape fiind Lidda de
Ioppi, ucenicii auzind că Petru
este într'însa, au trimis pre doi
bărbați la dânsul, rugându'l să
nu pregete ■ veni până la ei.

39. Și sculându-se Petru a
mers cu dânsii. Pre care dacă
a venit 'l au dus în foisor: și au
stătut înaintea lui toate vădu-
vele plângând, și arătând hai-
nele și îmbrăcămintele câte fă-
cea, fiind cu dânselc Căprioara.

40. Și scoțând Petru pre toți
afară, îngenunchind, s'a rugat;

FAPTELE, X.

și întorcându-se către trup ■ dis, Tavitn, soală. Iar ea 'și ■ deschis ochii săi: și vedând pre Petru, a ședut.

41. Și dându'i ■ mâina, ■ a ridicat pre ea, și chemând pre nfiuși și pre văduve, o a dat pre ea via.

42. Și s'a audit aceasta prin toată Ioppi; și mulți ■ creșut în Domnul.

43. Și ■ fost de ■ rămas el dle destule în Ioppi la ■ Simon oare-care curelar.

CAPITOLUL X.

Iar un bărbat oare-care era în Chesariea, ■ nume Cornilie, kutaș din ceata ce se chiama itallenească,

2. Cucernic și temător de Dumnezeu cu toată casa lui, și făcând milostenii multe norodului, și rugându-se lui Dumnezeu d'a pururea.

3. A vădut întru vedenie aceea ■ la al noălea ceas din zi pre ingerul lui Dumnezeu intrând către el, și dicând lui, Cornilie.

4. Iar el căutând spre dēnsul, și infrișându-se, a dis. Ce este, Doamne? Și 'l ■ dis lui, Rugăciunile tale și milosteniile tale s'aū suit întru pomenire înaintea lui Dumnezeu.

5. Și ■ trimete în Ioppi bărbați, și chieamă pre oare-care Simon, ■ se numește Petru.

6. Acesta găzduște la oare-care Simon curelar, căruia este

casa lângă mare: acesta va spune tie ce trebuie tu ■ faci.

7. Și dacă s'a dus ingerul ■ grăia cu Cornilie, chemând pre doi din slugile sale, și pre ■ ostaș cucernic din cei ce îi slujiau lui;

8. Și povestindu-le lor toate, 'l a trimes în Ioppi.

9. Ți Iar a doa zi, mergând el pre calc, și de cetate apropiindu-se, s'a suit Petru în casa de sus să ■ roage în ceasul al șeselea:

10. Și foarte flămând, vrea să guste: și gătind aceea, cădută a preste dēnsul ulmire,

11. Și ■ vădut cerul deschis, și pogorându-se preste el un vas oare-care, ca o față de masă mare de pânză de patru colțuri legată, și slobozându-se pre pământ:

12. Întru care erau toate cele câte cu patru picioare ale pământului, și fiarele, și cele ce ■ tîrșc, și paserile cerului.

13. Și s'a făcut glas către el, Sculându-te, Petre; junghie și mănâncă.

14. Iar Petru ■ dis, Nici de oum, Doamne; că nici odată n'am mâncat tot ■ este spurcat sau necurat.

15. Și glasul iarăși a doa oară grăia către el, Cele ce Dumnezeu a curățit, tu să nu le dici spurcate.

16. Și aceasta s'a făcut de trei ori: și iarăși s'a ridicat vasul la cer.

17. Și dacă a venit întru sino se mira Petru, ce ar putea să fie vedenia care ■ vădut, și iată,

bărbatîl cel trimiş de la Cornilie întrebând de casa lui Simon, aû stătut înaintea porţei,

18. Şi strigând, întrebaû de găzdueste aici Simon, cel ce se numeşte Petru.

19. ¶ Iar Petru gândind pentru vedenie, 'l a dis lui Duhul, iată, trei bărbaţi te caută pre tine.

20. Ci sculându-te, ■ pogoară, şi mergi împreună ■ el, nimic îndoindu-te : pentru că eû 'l am trimis pre el.

21. Şi pogorîndu-se Petru cătră bărbatîl cel trimiş de la Cornilie cătră el, ■ dis, iată, eû sînt pre care căutaţi : ce este pricina pentru care aţi venit?

22. Iar el aû dis, Cornilie suţasul, bărbat drept, şi temător ■ Dumnedeş, şi mărturisit de tot neamul Iudeilor, răspuns a luat de la inger sînt să te chieame pre tine la casa lui, şi ■ audă graţuri de la tine.

■ Deci el chieamând în lăuntru pre el, 'l ■ ospătat. Iar a doua zi Petru ■ eşit cu el, şi unîl din fraţiî cel din Ioppi aû mers cu dînsul.

24. Şi în ceea-l-altă zi aû intrat în Chesariea. Iar Cornilie era aşteptându'î pre el, chieamându'şî împreună rudeniile sale şi prietenî cel iubiî.

25. Şi ■ fost când era să între Petru, 'l a întîmpinat Cornilie, şi cădînd la picioarele lui, s'a închinat lui.

26. Iar Petru 'l a redieat pre el, dicînd, Scoală ; şi eû însumi ■ sînt.

27. Şi vorbînd cu el, a intrat,

şi a aflat pre mulţi cariî se adunaseră.

28. Şi a dis cătră el, Voi ştiţi că nu se cuvine bărbatului Iudeu să se lipească, sau să ■ apropie cătră cel de alt neam ; şi ■ Dumnedeş 'mî ■ arătat ca pre niol un om ■ nu dic spurcat sau necurat.

29. Drept aceea, şi fără îndoire am venit cătră voi, fiind chieamat : deci vă întreb pentru ■ pricină m'aî chieamat?

30. Şi Cornilie a dis, Din dioa ■ patra până în ceasul acesta eram postindu-mă ; şi întru al noălea ceas rugându-mă în casa mea, şi iată, un bărbat a stătut înaintea mea în haină luminată,

31. Şi ■ dis, Cornilie, auditu-ţi-s'a rugăciunea ta, şi milosteniile tale s'aû pomenit înaintea lui Dumnedeş.

32. Trimete dar în Ioppi, şi chieamă pre Simon, ce se numeşte Petru ; acesta găzdueste în ■ lui Simon curălarul lângă mare : care, dacă va veni, va spune şio.

33. Deci numai de cât ■ trimis la tine ; şi tu bine ai făcut căci ■ venit. Acum dar noi toţi înaintea lui Dumnedeş stăm, să ascultăm toate câte sînt poruncite ţie de la Dumnedeş.

34. ¶ Şi deschişînd Petru gura, ■ dis, Cu adevărat cunosc că Dumnedeş nu este făţarnic :

35. Ci în tot neamul, cela ce se teme de el şi face dreptate, primit esto la dînsul.

36. Cuvîntul care 'l ■ trimis

FAPTELE, XI

Dumnezeu fiilor lui Israel, bine-văzând pace prin Iisus Hristos : **(Dumnezeu este al tuturor Domn :)**

37. Voi știți cuvântul ce s'a făcut prin toată Iudeea, începând din Galileea, după botezul care 'l a propovedit Ioan ;

38. Pre Iisus cel din Nazaret cum 'l a văzut pre el Dumnezeu cu Duhul Sfânt și cu putere : care a umblat bine făcând, și vindecând pre toți cei impresurați de diavolul ; că Dumnezeu cu el dănsul.

39. Și noi suntem marturii tuturor care le a făcut și în ținutul Iudeilor, și în Ierusalim ; pre care 'l au omorât spânzurându-l pre lemn :

40. Pre acesta Dumnezeu 'l a înviat a treia zi, și 'l a dat să se facă arătat ;

41. Nu la tot norodul, ci noă marturilor celor mai înainte rânduși de la Dumnezeu, cari am mâncat și am băut împreună cu el după ce a înviat din morți.

42. Și a poruncit noă să propoveduim norodului, și să mărturisim că el este cel rânduit de la Dumnezeu și Judecătorul viilor și al morților.

43. De acesta toți proorocii mărturisesc, că certare păcatelor lua prin numele lui tot cel va crede întru dănsul.

44. Și încă grăind Petru cuvintele acestea, a căzut Duhul Sfânt preste toți cei auzea cuvântul.

45. Și s'a spălmântat credinciosii cei din țara împrejur,

căci veniseră cu Petru, căci și preste Neamuri darul Duhului Sfânt s'a vărsat.

46. Petru că îi auzea pre el grăind în limbi, și mărind pre Dumnezeu. Atunci a răspuns Petru,

47. Aă doară poate cineva a opri apa, să nu boteze acestia, cari au luat Duhul Sfânt, ca și noi ?

48. Și lo a poruncit lor să se boteze întru numele Domnului. Atunci 'l au rugat pre el să petreacă la dănsii câte-va zile.

CAPITOLUL XI.

Și au auzit apostolii și frații cari erau în Iudeea că și Neamurile au primit cuvântul lui Dumnezeu.

2. Și când s'a suit Petru în Ierusalim, se prioia cu el cei din țara împrejur.

3. Dicând, Căci către bărbați netăeși împrejur ai intrat, și ai mâncat cu ei.

4. Și începând Petru lea spus lor toate ce se întâmplaseră pre rind, dicând,

5. Eu am oțetă la Ioppi rugându-mă : și am vădut întru ulmirea minții, vedenie, Pogorându-se oare-care, ca o față de mare de pânză, de patru colțuri slobozindu-se din cer ; și venit până la mine :

6. În căutând, luam samă, și am vădut cele câte cu patru picioare ale pământului, și fiare, și cele ce se târăsc, și păsările cerului.

FAPTELE, XI.

**7. Și am auzit glas zicând mie,
Sculându-te Petre, junghie și mă-
pâncă.**

8. Și am zis, Nici de cum,
Doamne: că tot ce este spurcat
sau necurat nici odată n'a intrat
în gura mea.

9. Și 'mi ■ răspuns mie glasul
al doilea rînd din cer, dicînd,
Cele ce Dumnezeu ■ curățit, tu
să nu. le dîci spurcate.

10. Și această s'a făcut de trei ori: și iarăși s'a ridicat toate la cer.

11. Și iată, îndată trei oameni
veniră la casa în care eram. tri-
mesii de la Chesariea la mine.

12. Și 'mă ■ dis mie Duhul să
merg împreună cu el, nimic lu-
doindu-mă. Și aū venit împreună
cu mine și acești șese frați, și
am intrat în casa bărbatului:

18. ■ ■ vestit noă cum ■ vē-
dūt pre inger în casa lui stānd
și dicēnd lui, Trimete la Ioppi
bārbați, și ohieamă pre Simon,
oel ■ ■ numește Petru;

14. Care va grăi către tine grașuri, întru care te vei mântui, tu și toată ta.

15. Și când am început eu a
grăi, a oădut Duhul Sfint preste
ei, ca si preste noi intru început.

16. Și mi am adus aminte de
cuvântul Domnului, cum ■ dis,
Ioan a botezat cu apă; iar voi
vă veți boteza cu Duhul Sfânt.

17. Deci dacă a dat lor Dumnezeu întocma darul ■ și noi, creștând întru Domnul Iisus Hristos; eu bine eram, ca să pot opri pe Dumnezeu.

18. Și auzind acestea, au în

**cetat, și slăviau pre Dumneșeu,
dicând, Și Neamurilor dar a dat
Dumneșeu pocăință spre viață.**

19. 7 Deol cel ■ s'aũ risipit pentru turburarea . ce s'a făcut pentru Ștefan, aũ trecut până la Finichia, și la Chipru, și la Antiobia, nimulul grăind cuvântul fără numai Iudeilor.

20. Și erau uni dintru ei bărbați Chiprian și Chirineni, cari intrând în Antiohia, grăiau către Ellini, bine-vestind pre Domnul Iisus.

21. Si era mânia Domnului cu ei: ~~si~~ mult număr creștând, s'au înfrânt la Domnul.

22. Auzit cuvântul pentru
trezirea urechilor bisericii
și a trimis
pre Varnava, ■ meargă până la
Antiohia.

28. Care mergând și vădând
harul lui Dumnezeu, s'a bucurat,
și îndemna pe toți ca întru
voința inimii să petreacă întru
Domnul.

24. Căci **un** bărbat bun, și
plin de Duhul Sfânt și de cre-
dință: și s'a adăos norod mult
la Domnul.

25. Și a ~~1818~~ Varnava în
Tars să caute pre Savlu:

25. Și aflându-l, 'l a dus în Antiohia. Și ■ fost un an deplin de s'aū adunat el în biserică, și aū învățat norod mult. Și s'aū numit întoіu în Antiohia ucenicul Creștin.

27. - Iar in zilele acelea s'au pogorit din Ierusalim, prooroci in Antiohia.

28. Si sculându-se unul dintru

FAPTELE, XII.

1. **Agav** ■ nume Agav, însemna prin
dumnezeu o foamete mare va ■ fie
în toată lumea: care a și fost în
 zilele lui Claudie Chesarul.

2. Iar ucenicii, după cum
erau obicei, au așezat fie-care din
ei a trimite spre slujbă fraților
celor ce lăcuiau în Iudeea:

3. Care au și făcut, trimițând
la el bătrânul prin mânia lui Var-
nava și ■ lui Savlu.

CAPITOLUL XII.

1. În vremea aceea pus-a Irod
impăratul mâinele ca să facă
rețea unora din cei din Biserica.

2. Și a ucis pre lașii fratale
lui Ioan, cu sabia.

3. Și vedând că plăcut este
Iudeilor, a adăos ■ prinde și pre
Petru. (Și erau zilele azimelor.)

4. Pre ■ și prinzându-l, l-a
băgat în temniță, dându-l la
patru pătrari de ostași ■ să-l
păzească pre el; vrind după
Paști să-l scoată la norod.

5. Deci Petru se păzia în tem-
niță: iar rugăciunea se făcea
neîncetat de la biserică către
Dumnezeu pentru dânsul.

6. Și când vrea să-l scoată pre
el Irod, în noaptea ■ ■
Petru dormind între doi ostași,
legat cu două lanțuri: și păzitorii
înaintea ușii păziau temnița.

7. Și, iată, îngerul Domnului ■
venit, și luminează ■ strălucit în
casă: și lovind în coaste pre
Petru, l-a deșteptat pre el, di-
când, Scoală-te curând. Și au
cădat lanțurile din mâinele lui.

8. Și ■ dis îngerul către el,

Încinge-te, și te încalță cu în-
călțămintele tale. Și ■ făcut așa.
Și ■ dis lui. Imbracă-te în halna-
ta, și vino după mine.

9. Și eșind mergea după el; și
nu știa că este adevărat ■ ■
se făcea prin înger; ci i se părea
că vedenie vede.

10. Și trecând streaja ■
d'întăiu și ■ ■ doa, au venit
la poarta cea de fer ce duce în
cetate; care singură s'a deschis
lor: și eșind, au trecut o uliță;
și îndată s'a dus îngerul de
la el.

11. Și Petru venindu'și întru
sine, ■ dis; Acum știu cu ade-
vărat, că ■ trimis Domnul pre
îngerul său, și m'a ■ din mâ-
ina lui Irod, și din toată aștepta-
rea norodului Iudeilor.

12. Și luând aminte, a venit
la casa Mariei maicei lui Ioan,
ce se chema Marco; unde erau
mulți adunați și făcând rugă-
ciune.

13. Și bătând Petru în ușa
porței, a ■ o slujnică ■ aș-
culta, ■ nume Rodi.

14. Și cunoscând glasul lui
Petru, de bucurie n'a deschis
ușa, ci alergând în lăuntru a
spus că Petru ■ înaintea porței.

15. Iar el ■ dis către dânsa,
Au ai nebunit? ■ ■ ■ întâria
că este așa. Iar el dicea, În-
gerul lui este.

16. Iar Petru nu înceta bă-
tând: și deschizându-l, l-au vē-
dut pre el, și s'au spăimântat.

17. Și făcându-le cu mâna să
tacă, le ■ povestit lor în ce chip
Domnul l-a scos pe el din tem-

FAPTELE, XIII.

niță. Și a dis. Spuneți lui Iacov și fraților acei stea. Și fiind, s'a dus într'alt loc.

18. Și făcându-se ziua, nu puțină turburare era între ostași, oare ce să se facut Petru.

19. Iar Irod cercându-l pre el, și neaflându-l, cercetând pre străjări, a poruncit și pogorindu-se de la Iudeea la Cesareea, petrecea acolo.

20. Și era Irod mânios pre cei din Tir și pre Sidoneni: și toți d'impreună veniseră la el, și plecând pre Vlast care era preste câmara împăratului, cereau pace; pentru că se hrănea țara lor din pământul împărătesc.

21. Iar într-o zi rinduită Irod îmbrăcându-se în haină împărătească, și ședând la divan, grăia către dânsii.

Iar norodul striga, Glas dumnezeesc, și nu omenesc este.

22. Și îndată l'a lovit pre el ingerul Domnului, pentru căci n'a dat lui Dumnezeu slava: și făcându-se mâncat de viermi, murit.

24. Iar cuvântul lui Dumnezeu creștea și se înmulția.

25. Iar Varnava și Savlu s'au întors din Ierusalim după ce au implinit slujba, luând împreună cu sine și pre Ioan, cel ce se cheama Marco.

CAPITOLUL XIII.

Si erau oare-carii la biserica din Antiohia, prooroci și învățători; Varnava, și Simon

se cheama Nigher, și Luchie Chirineanul, și Manain, care crescut împreună cu tetrarhul Irod, și Savlu.

2. Și slujind Domnului, și postindu-se, dis Duhul Sfint, Osebiți mie pre Varnava și pre Savlu la lucrul la care 'i am chemat pre el.

3. Atunci postind și rugându-se, și puindu 'și pre ei mâinele, 'i au slobođit.

4. Deci aceștia, trimiși fiind de Duhul Sfint, s'au pogorit în Selevchia; și de acolo au mers cu corabia la Chipru.

5. Și venind în Salamin, vestia cuvântul lui Dumnezeu în sinagogurile Iudeilor: și aveau și pre Ioan slugă.

6. Și străbătând ostrovul până la Paf, aflat pre oare-care vrăjitor, prooroc mincinos, Iudeu, căruia numele Var-iisus.

7. Care împreună dregătorul Serghie Pavel, bărbat înțelept; acesta chemând pre Varnava și pre Savlu, poftia să audă cuvântul lui Dumnezeu.

8. Iar Elima vrăjitorul (că așa îl cheamă numele lui) sta împotrivă căutând să întoarcă pro dregătorul de la credință.

9. Iar Savlu (cel se dăce și Pavel,) umplându-se de Duhul Sfint, și căutând la el,

10. A dis, O plinulo de toată viclenia și de toată răutatea, fiul diavolului, vrăjmaș totă dreptatea, nu vei înceta răsvrătind căile Domnului cele drepte?

11. Și acum iată, mâina Domnului este proste tine, și vei fi orb,

nevădând soarele până la o ■■■■■
 ■■■■■ îndată ■■■■ cădută preste el ceață
 și întunec; și umblând împre-
 jur ■■■■■ povătuitori.

12. Atunci vădând dregătorul
 ■■■■■ s'a făcut, a creșut, mi-
 rându-se de învățătura Dom-
 nului.

13. ■■■■ purcedând de la Pa-
 vel și cei ce erau cu dăneul,
 ■■■■ venit în Perghia Pamfiliei;
 iar Ioan despărțindu-se de dăneul
 ■■■■ întors în Ierusalim.

14. ■■■■ iar ei trecând din Per-
 ghia, au venit în Antiohia Pi-
 sidiei, și intrând în sinagoga în
 ziua sâmbetei, au ședut.

15. ■■■■ și după cetirea legii și a
 prorocilor au trimes mai marii
 sinagogei la ei, dicându-le, Băr-
 bați, frați, de este întru voi cu-
 vent de mângăiere către norod,
 grațiți.

16. ■■■■ și sculându-se Pavel, și
 făcându-le cu mâna, ■■■■ și
 bărbați israeliteni, și cari vă temeți
 de Dumnezeu, ascultați.

17. Dumnezeuul norodului ace-
 stuia al lui Israel ■■■■ ales pre pă-
 rinții noștri, și pre norod 'l a
 înălțat când ■■■■ nemernic în
 pământul Eghiptului, și cu braț
 înalt 'l ■■■■ scos pre el dintr'insul.

18. ■■■■ și ca la o vreme de pa-
 tru-deci de ani ■■■■ răbdat năra-
 vurile lor în pustie.

19. ■■■■ și pierdând neamuri șapte
 în pământul lui Hanaan, le a
 împărțit lor cu soarte pământul
 lor.

20. ■■■■ și după acestea, ca la
 patru-sute și cinci-deci de ani

le ■■■■ dat lor judecători, până la
 Samuil prorocul.

21. ■■■■ și după aceea au cerut
 împărat; și ■■■■ dat Dumnezeu
 lor pre Saul feciorul lui Chis;
 bărbat din seminția lui Ve-
 niamin, ani patru-deci.

22. ■■■■ și schimbându'l pre el, le
 ■■■■ rădicat lor pre David să le ■■■■
 împărat; pentru care ■■■■ și șiis,
 mărturisindu'l, Aflat-am pre Da-
 vid al lui Iesse, bărbat după
 înima mea, care va face toate
 voile mele.

23. Din sămânța acestuia Dum-
 nezeu după făgăduință a rădi-
 cat lui Israel Mântuitor, pre
 Iisus:

24. Mai înainte propoveduind
 Ioan înaintea feței venirii lui
 botezul pocăinței la tot norodul
 lui Israel.

25. Iar dacă 'și a împlinit Ioan
 călătoria, dicea, Cine mă soco-
 tiți a fi? Nu sunt eu. Ci iată,
 vine după mine, căruia nu sunt
 eu vrednic încălțămintele picioa-
 relor ■■■■ deslega.

26. Bărbați, frați, fiți neamului
 lui Avraam, și cei ■■■■ întru voi
 se tem de Dumnezeu, vă cu-
 ventul mântuirii acestuia s'a
 trimes.

27. Pentru ■■■■ ■■■■ lăcuiesc
 în Ierusalim, și bolerii lor, pre
 acesta necunoscându'l, și glasu-
 rile prorocilor cele ce în toate
 sâmbetele ■■■■ cetesc, judecându'l,
 le au împlinit.

28. ■■■■ și nioi o vină de moarte
 aflând într'insul, au cerut de la
 Pilat ■■■■ 'l omoare pre el.

29. ■■■■ și dacă au săvârșit toate

FAPTELE, XIII.

cele ce erau pentru el scrise, pogorindu' / de pre lemn, / a pus in mormint.

30. Iar Dumneđeũ / a sculat pre el din morți :

31. Care s'a arătat in dıle multe celor ce s'aũ suit împreună cudensul din Galıleea in Ierusalim, cari sũnt lui marturi cătră norod.

32. Și noi bine-vestim voă făgăduința cea făcută oătră părinți,

33. Că pre aceea Dumneđeũ o a ımplinit noă fiilor acelora, inviind pre Iisus ; precum și in psalmul al doilea scris este, Fiul meũ ești tu, eũ astăzi te am născut pre tine.

34. Iar cum oă / a inviat pre el din morți, / mai mult să nu se întoarcă spre stricăciune, așa / ție, Volũ da voă cele cuvioase ale lui David, cele credincioase.

35. Drept / și intr'alt loc ție, Nu vei da pre Cel Cuvios al tẽu / vadă stricăciune.

36. Pentru că David in neamul sãu slujind sfatului lui Dumneđeũ, / adormit, și s'a adaos lingă părinții sãi, și a vedut stricăciune :

37. Iar pre care Dumneđeũ / a inviat, n'a vedut stricăciune.

38. / Deci cunoscut să fie voă, bărbați, frați, / prin aceasta, erțarea păcatelor voă se vestește :

39. Și despre toate cele ce n'ați putut in legea lui Moisi să vă îndreptați, intru acesta tot cela ce crede / îndreptează.

40. Socotiți dar, ca să nu vie

asupra voastră / s'a ție prin prooroci ;

41. Vedeți, oei nebăgători de samă, și vă mirați, și periți : că lucru lucrez eũ in dılele voastre, lucru căruia nu veți crede, de / povesti cineva voă.

42. Și esind Iudeii din sinagoga, s'aũ rugat Neamurile / in sâmbăta / viitoare să li se grăească lor graiurile acestea.

43. Și risipindu-se sinagoga, mulți din Iudei și din veneticii cel cucernici aũ mers după Pavel și după Varnava : cari grăind lor, îi îndemnaũ pre ei să rămăe intru harul lui Dumneđeũ.

44. / Iar in cea-l-altă sâmbătă mai toată cetatea s'a adunat / audă cuvântul lui Dumneđeũ.

45. Și vedend Iudeii noroadele, s'aũ umplut de pismă, și grălaũ impotriva celor ție de Pavel, impotrivindu-se și hulind.

46. Iar Pavel și Varnava îndrăznind, aũ ție, Voă se cădea mai întâi / se grăi cuvântul lui Dumneđeũ : iar de vreme ce îl lepădați pre el, și nevrednici pre voi vă judecați de viața cea vecinică, iată, ne întoarcem la Neamuri.

47. Că așa ne / poruncit noă Domnul ție, Pusu-te-am pre tine spre lumină Neamurilor, / să / tu spre mântuire până la marginea pământului.

48. Și audind Neamurile / bucuraũ, și slăviaũ cuvântul Domnului : și aũ cređut că

erau rinduiți spre viața veșnică.

49. Și ■ purta cuvântul Domnului prin toată țara.

50. Iar Iudeii au întăritat pre mulierile cele cucernice și de cinste, și pre cei de frunte ai cetății, și au ridicat goană asupra lui Pavel și ■ lui Varnava, și 'i au scos pre ei din hotarele lor.

51. Iar ei scuturând praful picioarelor lor asupra lor, au venit în Iconia.

52. Iar ucenicii se umpleau de bucurie, și de Duhul Sfânt.

CAPITOLUL XIV.

Si ■ fost în Iconia, de au intrat ei d'împreună în sinagoga Iudeilor, și așa au grăit, cât au creșut din Iudei ■ din Elini mulțime multă.

2. Iar Iudeii cei ce ■ credea au ridicat și au răsvrătit sufletele Neamurilor asupra fraților lor.

8. Deci multă vreme au zăbăvit cu îndrăzneală grăind întru Domnul, cela ■ mărturisia cuvântul harului său, dând semne și minuni ■ se face prin măștile lor.

Si s'a împărțit mulțimea cetății? și unii erau cu Iudeii, iar unii cu apostolii.

Si dacă s'a făcut pornirea Neamurilor și a Iudeilor împotriva cu bolerii lor, ca să 'i răstăpască și să 'i ucidă cu pietre pre ei.

6. Înțelegând ei au fugit la

cetățile Licaoniei, la Listra și ■ Dervi, și în ținutul de prin prejur :

7. Și acolo erau bine-vestind.

8. ■ Si un bărbat oare-care în Listra, neputincios la picioare, ședea, schiop din pântecel mamei sale fiind, ■ nici odată n'a fost umblat:

9. Acesta asculta pre Pavel când grăia: care căutând la el, și vedând că are credință ■ ■ mântui,

10. A zis cu mare glas, Scoală pre picioarele tale drept. Și ■ sărit și umbla.

11. Iar noroadele vedând ceea ■ ■ făcut Pavel, au ridicat glasul lor, Licaonește zicând, Dumnezeuii, asemănându-se oamenilor, s'au pogorît către noi.

12. Și numiau pre Varnava, Dia; iar pre Pavel, Ermi, de vreme ■ ■ ■ el era povățuitorul cuvântului.

13. Iar preotul lui Dia, celui ce era înaintea cetății lor, tauri, și cununii înaintea porților aducând, împreună cu noroadele vrea să le facă jertvă.

14. Și auzind ■ ■ apostolii, Varnava și Pavel, ■ ■ ■ pându'și hainele lor, au sărit în norod, strigând,

15. Si zicând, Bărbați, căci faceți acestea? Și noi oameni suntem ■ ■ ■ pătimiți ca voi, cari bine-vestim voă, ca să vă întoarceți de la aceste deserte spre Dumnezeul cel viu, care a făcut cerul, și pământul, și marea, și toate cele ce sunt într'însele:

FAPTELE, XV.

16. Care întru vremile cele trecute a lăsat toate limbele umble în căile lor.

17. Însă nu s'a lăsat pre sine nemărturisit, bine făcând, din cer ■ dat noastră ploaie, și timpuri roditoare, umplând de hrană și de veselie inimile noastre.

18. Și acestea dicând, abia au potolit pre noroade, ca să nu lo jertvească lor.

19. Și au venit de la Antiohia și Iconia Iudei, și îndemnând pre noroade, și cu pierte lovind pre Pavel, 'l au tras afară din cetate gândind că ■ murit.

20. Iar încungiuându'l pre el ucenicii, sculându-se ■ intrat în cetate: și ■ doa și a eșit împreună cu Varnava în Derui.

21. Și bine-vestind cetății aceleia, și învățând pre mulți, s'au întors în Listra, și în Iconia, și în Antiohia.

22. Întărind sufletele ucenicilor, și rugându'i să rămăe în credință, și cum că prin multe neocazuri se cade noastră a intra întru împărăția lui Dumnezeu.

23. Și hirotonindu-le lor preoți pre la biserică, rugându-se cu posturi, 'l au încredințat pre el Domnului, întru care au crezut.

24. Și trecând prin Pisidia, au venit în Pamfilia.

25. Și grăind în Perghia cuvântul, s'au pogorit în Attalia:

26. Și de acolo au mers cu corabia în Antiohia, de unde erau dați harului lui Dumnezeu, spre lucrul care 'l au implinit.

27. Și venind, și adunând biserică, au vestit câte a făcut

Dumnezeu cu ei, și ■ oă ■ deschis Neamurilor ușa credinței.

28. Și au petrecut acolo ■ nu puțină împreună cu ucenicii.

CAPITOLUL XV.

Si oare-cari pogorindu-se din Iudeea învățau pre frați, dicând, De nu vă veți tăia împrejur duple obiceiul lui Moisi, nu veți putea să vă mântuiți.

2. Deci făcându-se pricire și întrebare nu puțină de către Pavel și Varnava împotriva aceloră, au rinduit să ■ sue Pavel și Varnava, și alții oare-cari dintru ei, la apostoli și la bătrâni în Ierusalim pentru întrebarea aceasta.

3. Deci ei trimiși fiind de biserică, ■ trecut prin Finichia și Samaria, povestind de întoarcerea Neamurilor: și făceau bucurie mare tuturilor fraților.

4. Și dacă au venit în Ierusalim, au fost primiți de biserică, și de apostoli și de bătrâni, și au vestit câte ■ făcut Dumnezeu cu densus.

5. Iar s'au sculat oare-cari din cei din eresul Fariseilor cari creuseră, dicând, Că trebuie a 'l tăia împrejur pre ei, și a le porunci să păzească legea lui Moisi.

6. Și s'au adunat apostolii și bătrânii să vadă de cuvântul acesta.

7. Și multă întrebare făcându-se, sculându-se Petru, ■ către ei. Bărbați, frați, voi știți că din zilele cele mai d'înainte Dumnezeu întru noi a ales, ■

prin gura mea ■ auză Neamurile cuvântul evangheliei și să crească.

8. Și cunoscătorul de inimă, Dumnezeu le a mărturisit lor, dând lor Duhul Sfânt, ca și noi;

9. Și nimio n'a osebit între noi și între ei, cu credința curățind inimile lor.

10. Acum dar ce ispitiți pre Dumnezeu, ■ pune jug preste oarbicea ucericilor, ■ nici părinții noștri aici noi n'am putut să 'l purtăm.

11. Ci prin harul Domnului nostru Iisus Hristos credem că ne vom mântui, ■ și aceia.

12. Și a tăcut toată mulțimea, și asculta pre Varnava și pre Pavel, caril povestiau câte a făcut Dumnezeu semno și minuni întru Neamuri printr'înșii.

13. Și iar dacă au tăcut ei, a răspuns Iacov, zicând, Bărbați, frați, ascultați-mă pre mine:

14. Simon ■ spus ■ întâiu Dumnezeu a socotit să ieo din Neamuri norod întru numele lui.

15. Și cu aceasta se întocmesc cuvintele proorocilor: duple cum este scris,

16. După acestea mă voi du înapoi, și voi du zidi cortul lui David cel căzut; și cele surpate ale lui iarăși le voi du zidi, și voi du redica pre el:

17. Ca să caute cei-l-alți din oameni pre Domnul, și toate Neamurile preste ■ s'a chie-mat numele meu preste ei, zice Domnul, acela ce face acestea toate.

18. Cunoscut din veac sunt la Dumnezeu toate lucrurile lui.

19. Pentru ■ eă judec, ■ supăra pre cel ce din Neamuri se întoro la Dumnezeu:

20. Ci a le scrie lor, ca să se ferească de pângăriciunile idolor, și de curvie și de dobitoace sugrumate, și de sânge.

21. Pentru că Moisi din vremile cele de mult, ■ în toate cetățile pre cel ce îl propoveduesc pre el, oetindu-se în sinagoguri în toată sâmbăta.

22. Atunci s'a părut apostolilor și bătrânilor împreună cu toată adunarea, ca, alegând bărbați dintru ei, ■ 'l trimeată la Antiohia împreună cu Pavel și cu Varnava; pre Iuda cel ce ■ cheamă Varsava, și pre Sila, bărbați povățuitori întru frați:

23. Scriind prin mâinele lor acestea; Apostolii și bătrânii și frații, celor de la Antiohia și Siria și Chilichia frați, celor ce sunt din Neamuri, ■ se bu-cure:

24. De vreme ce ■ au auzit că oare-caril dintru noi eșind v'au turburat pre voi cu cuvinte, slăbind sufletele voastre, zicând, Să vă tăeți împrejur, și ■ pă-ziți legea, cărora noi n'am poruncit:

25. Părutu-s'a noi caril ne ■ adunat cu un suflet, ca, alegând bărbați, să 'l trimetem către voi împreună cu cei iubiți ai noștri Varnava și Pavel,

26. Oamenii, caril 'și au dat sufletele lor pentru numele Dom-nului nostru Iisus Hristos.

FAPTELE, XVI.

27. Drept aceea ■ trimes pre Iuda și pre Sila, cari și ei cu cuvântul ■ vesti voă acesteas.

28. Pentru că s'a părut Sfintului Duh, și noă, ■ mai mult nici o greutate să ■ pue preste voi, afară de nevoe acestea;

29. Adecă: A vă feride cele jertvite idolilor, și de sânge, și de dobitoace sugrumate, și de curvie: de ■ de vă veți păzi pre voi, bine veți face. Fiți sănătoși.

30. Deci aceștia slobozindu-se, au venit la Antiohia: și adunând mulțimea, au dat cartea:

31. Și cetindu-o, s'au bucurat pentru mângălere.

32. Și Iuda și Sila, și ei prooroci fiind, prin cuvânt mult au mângăleat pre frați și 'i au întărit.

33. Și făcând acolo câte-va vreme, s'au slobozit cu pace de la frați către apostoli.

34. Iar lui ■ i s'a părut să rămăe acolo.

35. Iar Pavel și Varnava se zăbăviau în Antiohia, învățând și bine-vestind împreună și cu alții mulți cuvântul Domnului.

36. Iar după câte-va zile a dis Pavel către Varnava, întorcându-ne, să cercetăm pre frații noștri prin toate cetățile, întru care ■ vestit cuvântul Domnului, să vedem cum petrec.

37. Și Varnava voia să iee împreună pre Ioan, ce se cheama Marco.

38. Iar Pavel dicea că pre cela ■ s'a despărțit de ei din Pamfilia, și n'a mers cu dânsii la lucru, să nu 'i iee împreună.

39. Drept aceea s'a făcut împerechiere între dânsii cât s'au despărțit ei unul de altul: și Varnava, luând pre Marco, ■ cu corabia în Chipru;

40. Iar Pavel alegând pre Sila s'a dus, dându-se harului lui Dumnezeu de către frați.

41. Și trecea prin Siria și Chilia, întărind bisericele.

CAPITOLUL XVII.

Si ■ sosit în Dervin în Listra; și iată, un ucenic oare-care era, acolo, ■ Timotei, ■ unei muleri Iudee credincioase; iar tatăl lui era Ellin:

2. Care ■ mărturisia de frații cei ce erau în Listra și Iconia.

3. Pre acesta a voit Pavel să meargă împreună cu el; și luându' l a tăiat împrejur pre el pentru Iudeii cei ■ erau în locurile acelea: pentru că știa toți pre tatăl lui că era Ellin.

4. Și cum trecea prin cetăți, le dă învățătură să păzească dogmele cele rînduite de apostoli și de bătrânii cei din Ierusalim.

5. Deci bisericile se întăria cu credința, și prisosia cu numărul în toate zilele.

6. Și trecând prin Frighia și prin ținutul Galatiei, fiind oprîți de Sfintul Duh a grăi cuvântul în Asia.

7. Venind spre Misia, se ispită ■ merge spre Vitinia: și nu 'i a lăsat pre el Duhul.

8. Și trecând Misia, s'au pogorit în Troada.

9. Și videnie noaptea s'a arătat lui Pavel: Un bărbat Mache-donean ■■■ stând, rugându'l p■■■■■, și dicând, Trecând în Mache-donia, ajută-ne noă.

10. Iar dacă ■■■ vădută videnia, în-dată ■■■ cercat să eșim în Mache-donia, socotind că ■■■ cheamă p■■■■■ noi Domnul să le bine-vestim lor.

11. Drept aceea pornind de la Troada, ■■■ mers drept la Samo-trachia, și ■■■ doa di la Neapoli;

12. Și de acolo la Filippi, care este cetatea ■■■ d'intre a părții acestei a Machedoniei, și co-lonie: și eram într'această cetate petrecând câte-va zile.

13. Și în ziua sâmbătei, am fost afară din cetate lângă riū, unde ■■■ obișnuia ■■■ fi rugăciune; și ședând, grăiam mulierilor celor ce se adunaseră.

14. ■■■ Și o mulere a nume Li-dia, ■■■ vindea pânze mohorite, din cetatea Tiatirilor, cinstind pre Dumneșu, asculta: căreia Domnul a deschis inima ca să iee aminte la cele ce se grăiau de Pavel.

15. Și dacă s'a botezat ea, și ■■■ ei, s'a rugat dicând, De m'ați judecat pre mine ■■■ fi cre-dincioasă Domnului, intrând în casa mea, rămâneți. Și ne ■■■ silit pre noi.

16. ■■■ Și a fost când mergeam noi la rugăciune, oare-zare sluj-nică având duh pitonicesc, ■■■ ■■■ intimpinat pre noi, care do-bindă multă de stăpânilor ei, vrăjind:

17. Aceasta urmând lui Pavel și noă, striga, dicând, Acești oa-

menți robii lui Dumneșu celui de sus sunt, carii vestesc noă calea mântuirii.

18. Și aceasta făcea în multe zile. Iar supărându-se Pavel și întorcându-se a dis duhului, Poruncescu'ți fie într numele lui Ii-sus Hristos, să eși dintr'însa. Și a eșit într'acel ceas.

19. ■■■ Și vădând stăpânii ei, că s'a dus nădejdea câștigului lor, prindând pre Pavel și pre Sila, 'l au dus în tirg la cel mai mare,

20. Și ducându'l pre ei la vol-vođi, au dis, Acești oameni tur-bură cetatea noastră, Iudei fiind,

21. Și vestesc obiceiuri care nu este slobod noă ■■■ le primi, nici ■■■ le face, Romani fiind noi.

22. Și s'a redicat norodul a-■■■ lor: și volvođii rumpându-le lor hainele, au poruncit să 'l bată.

23. Și multe lovituri dându-le lor, 'l au băgat în temniță, po-runcind temnițarului prea bine să 'l păzească pre ei:

24. Care, poruncă ■■■ ■■■ luând, 'l ■■■ pus pre ei în tem-nița cea din lăuntru, și picioa-rele lor ■■■ ■■■ băgat în gros.

25. ■■■ Iar în miezul nopții Pa-vel și Sila rugându-se, lăudaū pre Dumneșu: și li auđiau pre dēnsii cel legați.

26. Și fără de veste s'a făcut cutremur mare, cât s'au clătīt temelile temniței: și numai de cât s'au deschis toate ușle, și legăturile tuturilor s'au deslegat.

27. Și deșteptându-se temni-țarul, și vădând deschise ușle temniței, scoțend sabiea, vrea ■■■

se omoro, socotind că au scăpat cei legați.

28. Iar Pavel a strigat glas mare, zicând, Nimic rău să nu îți faci ție: că toți suntem aici.

29. Și cerând lumânare, sărit în lăuntru, și tremurând căzut înaintea lui Pavel și lui Sila,

30. Și scoțându-i pre ei afară, zis, Domnilor, ce mi se cade să fac ca să mă mântuesc?

31. Iar ei au zis, Crede întru Domnul Iisus Hristos, și te vei mântui, tu și casa ta.

32. Și i-au grăit lui cuvântul Domnului, și tutulor celor din casa lui.

33. Și luându-i pre ei într'acel ceas al nopții, i-a spălat de rane; și s'a botezat el și al lui toți îndatăși.

34. Și ducându-i pre ei în casa le-a pus lor masă, și s'a bucurat cu toată casa creștând întru Dumnezeu.

35. Și făcându-se ziua, au trimis voievozii pre purtătorii de toege, zicând, Slobodi pre oamenii aceia.

36. Și spus temnițarul cuvintele acestea către Pavel, Au trimis voievozii să vă slobodiți: acum dar ești, și mergeți cu pace.

37. Iar Pavel zis către ei, Ne-au bătut înaintea tutulor fără de judecată, pre noi oameni romani fiind, și au pus în temniță; și acum pre ascuns ne scot pre noi? că nu este așa; ci vie ei ne scoată.

38. Și au vestit voievozilor

purtătorii de toege graiurile acestea: și s'au temut auzind că Romani sunt.

39. Și venind s'au rugat lor, și scoțându-i li poftiau să casă din cetate.

40. Și esind din temniță, au intrat în casa Lidiei: și vădând pre frați, i-au mângâiat pre ei, și au eșit.

CAPITOLUL XVII.

Si trecând prin Amfipoli și Apollonia, au venit în Tessalonic, unde era sinagoga Iudeilor:

2. Și după obiceiul său Pavel intrat la ei, și în trei sâmbete s'a întrebat cu ei din scripturi,

3. Dovedind și arătând, că oădea lui Hristos să pătimească, și să înviezo din morți: și cum că acesta este Hristos Iisus, pre care eu vestesc voă.

4. Și unii dintr'înșii au crezut, și s'au însoțit cu Pavel și cu Sila; și mulțime multă din Ellinii cei cucernici, și din mulierile cele de frunte nu puțin.

5. Iar Iudeii cei necredincioși, umplându-se de pismă, și luând lingă ei pre niște oameni răi din cei proști, și făcând gloată, au întăritat cetatea, și năvălind asupra casei lui Iason, căuta să i scoată pre ei la norod.

6. Și neaflându-i pre ei, trăgeau pre Iason și pre unii din frați la marile cetăți, strigând, Cel au turburat toată lumea, aceștia și aici au venit;

7. Pre cari i-a primit Iason:

și aceștia toți împotriva rîndu-
elilor Căesarului fac, zicînd că
este alt împărat, Iisus.

8. Și au turburat pre norod
și pre mai marii cetății, cari
auziau acestea.

9. Și luând destulă facere de
la Iason și de la ceilalți, 'l au
alohodit pre el.

10. Și frații îndată noaptea
au trimis pre Pavel și pre Sila
la Veria: cari mergînd, au în-
trat în sinagoga Iudeilor.

11. Și aceștia erau mai de bun
neam de cît cei din Tessalonio,
cari au primit cuvîntul cu toată
osîrdia, în toate zilele cercînd
scripturile de sînt acestea așa.

12. Mulți dar dintru dînsii au
crezut; și din mulțurile Elînilor
cele de cinste, și din bărbați, nu
puțin.

13. Iar dacă au înțeles Iudeii
cei din Tessalonio că și în Veria
s'a vestit de Pavel cuvîntul lui
Dumnezeu, au venit și acolo,
turburînd noroadele.

14. Și îndată atunci frații au
trimis pre Pavel să meargă spre
mare: și au rămas Sila și Ti-
motei acolo.

15. Iar cei îngrijiau să
scape pre Pavel 'l au dus pre
el până la Atina: și luînd po-
runcă oîtră Sila și Timotei, cu
cui mai ouînd vie la el,
s'au dus.

16. Și iar în Atina așteptîndu-l
pre el Pavel, întărita întru
dînsul duhul lui, vedînd ceta-
te slujitoare idolilor.

17. Drept aceea întreba în
sinagogă cu Iudeii, și cu cei

credincioși, și în tîrg în toate
zilele cu cei ce se întîmplau.

18. Iar unii din Epicuri și din
Stoici filosofi priciau cu el.
Și unii diceau, Oare ce voește
acest spermolog să grăească?
iar alții, Se pare că de streini
dumnezei este vestitor: căci pre
Iisus și învierea lui bine-vestia
lor.

19. Și prindîndu-l pre dînsul,
'l au dus la Ariopag, zicînd,
Oare putem înțelege ce este
această învățătură nouă care de
tine grăește?

20. Pentru că streine oare-
care bați în audirile noastre:
drept voim să știm ce vor
să fim acestea.

21. (Că Atinenii toți și cei
streini cari mergeau acolo, la
nimic alt nu zăbăviau, fără
numai diceau și auzi ceva
nou.)

22. Și stînd Pavel în mi-
llocul Ariopagului, zis, Băr-
bați Atineni, întru toate vă ved
pre voi ca ați fi mai cu-
cernici.

23. Pentru că, trecînd și pri-
vind închinăciunile voastre,
aflat și jertvelnic întru care
soris, NECUNOSCUTULUI
DUMNEZEU. Pre dar ne-
cunoscîndu-l voi fi cinstiți, pre
acesta eu îl vestesc voă.

24. Dumnezeu care făcut
lumea și toate cele ce sînt în-
tr'însa, acesta fiind Domnul ce-
rului și al pămîntului, nu în bi-
serici făcute de mîini lăcuște;

25. Nici de mîini omenești
slujește, ca avînd trebu-

FAPTELE, XVIII.

ință de ceva, de vreme ce el dă tuturilor viață, și suflare, și toate ;

26. Și a făcut dintr'un sânger tot neamul omenesc, să lăcuscă preste toată fața pământului, aședând vremile cele mai înainte rînduite, și hotarele lăcuiței lor ;

27. Ca să caute pre Domnul, ■ doară 'l ar simți pre el, și 'l ar afla, macar că nu este departe de fie-care din noi :

28. Căci intru dînsul viem, și ne mișcăm, și sîntem ; precum și oare-caril din poeteoii voștri au dis, Că al lui și neam sîntem.

29. Deci de vreme ce neamul lui Dumnezeu sîntem, ■ sînd ■ datorî a socoti cum că Dumnezeu este ■ aurului, ■ argintului, sau pietrei care ■ cloplitură a meșteșugului și a gândului omului.

■ Deci anî neștiinței acestea trecîndu'î cu vederea Dumnezeu ; ■ poruncește tuturilor oamenilor pretutîndenea să se pocăiască :

31. Pentru că ■ pus dioă, intru care va să judece lumea intru dreptate prin bărbatul pre care mai înainte 'l a rînduit ; dînd credință tuturilor *despre aceasta* ; înviîndu'î pre dînsul din morți.

32. ¶ Iar auzînd de învierea morților, unî își băteau joc : iar alții au dis, Te vom auzi iarăși pre tine pentru aceasta.

33. Și așa Pavel a eșit din mijlocul lor.

34. Iar oare-carî bărbați lipindu-se de el, au crezut : între carî era și Dionisie Areopaghitul, și o mulere ■ nume Damaris, și alții împreună cu dînsî.

CAPITOLUL XVIII.

Iar după aocetca eșînd Pavel din Atîna, a venit la Corînt ;

2. Și așînd pre oare-care Iudeu a nume Achila, de neam din Pont, care de curînd venise de la Italia, și pre Prischila mulerea lui ; (pentru că ■ fost poruncit Claudie să easă toți Iudeii din Roma :) ■ venit la ei.

3. Și pentru că era de un fel de meșteșug ou el, a rămas lîngă dînsî, și luora : pentru că erau făcători de corturi ou meșteșugul.

4. Și ■ pricia în sinagogă în toate sîmbetele, și credința și pre Iudei și pre Ellîni.

5. Iar dacă s'au pogorit de la Machedonia Sila și Timotei, ■ cuprînsese de duhul Pavel, mîrturisînd Iudeilor că Iisus este Hristos.

6. Și stînd el împotrîvă și hulînd, scuturîndu'î haînele, ■ dis cătră dînsî, Sîngele vostru fie asupra capului vostru ; curat sînt eu : de acum la Neamuri mă voi duce.

7. ¶ Și mutîndu-se de acolo a venit la casa oare-căruia, a nume Iust, care cîstia pre Dumnezeu, ■ căruî oasă era alătura cu sinagoga.

8. Iar Crisp, mai marele sina-

gogei, ■ creșut în Domnul împreună cu toată casa lui; și mulți din Corinteni auzind credea, și ■ boteza.

9. Și ■ dis Domnul în videnie noaptea lui Pavel. Nu te teme, ci grăește, și nu tăcea:

10. Că eu sunt cu tine, și nimeni nu se va ispiți asupra ta ca să 'ți facă rău: pentru că norod mult este mie în cetatea aceasta.

11. Și ■ ședut acolo ■ an și șese luni, învățând întru ei cuvântul lui Dumnezeu.

12. ■ Și Gallion fiind dregător în Ahaia, s'au ridicat toți Iudeii cu un suflet ■ lui Pavel, și 'l au dus pre el în divan,

13. Dîcînd, Acesta afară de lege îndeamnă pre oameni ■ cinstească pe ■ Dumnezeu.

14. Și vrînd Pavel să desobidă gura, ■ dis Gallion către Iudei, De ar ■ vre o nedreptate sau vre o faptă rea, O Iudeilor, după cuviință v'ași fi suferit pre voi:

15. Iar de vreme ■ este întrebare pentru cuvînt și pentru nume, și pentru lege voastră, veți căuta voi; pentru că judecător acestora eu nu voi ■ fi.

16. Și 'l a gonit pre el de la divan.

17. Și apucînd toți Elini pre Sosien mai marele sinagogei, // băteau înaintea divanului. Și lui Gallion nici o grijă nu era de acestea.

18. ■ Iar Pavel, încă mai învățînd zile multe după acestea, ■ dîndu'și dîoa bună de la frați,

a ■ pre apă la Siria, și împreună cu el Prischila și Achila; care 'și ■ tuns capul în Chehbrees: pentru că avea făgăduință.

19. Și ■ sosit în Efes, și pre aceea 'l a lăsat acolo: iar el intrînd în sinagogă, ■ întreba cu Iudeii.

20. Și rugîndu' ei ca să rămăe la dînsii mai multă vreme, n'a voit;

21. Ci s'a despărțit de la ei, dîcînd, Mi se cade ■ adevărat ca praznicul cel ce vine ■ 'l fac în Ierusalim: și iarăși mă voi întoarce la voi, de va voi Dumnezeu. Și a pors de la Efes.

22. Și pogorîndu-se în Chesariea, suindu-se și închinându-se adunării, s'a pogorit la Antiohia.

23. Și făcînd acolo câte-va vreme, s'a dus, trecînd de rînd prin țînutul Galatiei și prin Frighia, întărînd pre toți ucenicii.

24. ■ Iar un Iudeu oare-care a nume Apolos, Alecsăndrean de neam, bărbat meșter la cuvînt, ■ venit în Efes, puternic fiind întru scripturi.

25. Acesta ■ învățat în calea Domnului; și serbînd cu dubul, grăia și învăța ■ de dînsul ■ sunt pentru Domnul, ■ numai botezul lui Ioan.

26. Acesta ■ început a grăi cu îndrăzneală în sinagogă: și auzîndu' pre el Achila și Prischila, 'l au luat la sine și mai ■ amăruntul, și au spus lui calea lui Dumnezeu.

27. Și vrînd el să treacă în Ahaia, frații au scris, îndemnînd

pre ucenici să 'l primească pre el: care mergând acolo, mult ■ a ajutat celor ce creduseră prin har:

28. Pentru că taro înfrunta pre Iudei înaintea norodului arătându-le din scripturi că Iisus este Hristos.

CAPITOLUL XIX.

Si a fost când era Apollos în Corint, Pavel trecând prin țările cele de sus a venit în Efes: și aflând pre oare-cari ucenici,

2. A dis către el, Luat-ați Duh Sfânt după ce ați creșut? Iar el a dis către dânsul, Încă nici de este Duh Sfânt am auzit.

3. Și a dis către el, Dar în ce v'ați botezat? Iar el a dis, În botezul lui Ioan.

4. Iar Pavel ■ dis, Ioan a botezat cu botezul pocăinței, norodului dicând, să creadă întru oclă ce vine după dânsul, adică, întru Hristos Iisus.

5. Și auzind aceasta, s'a botezat întru numele Domnului Iisus.

6. Și puindu'și Pavel mâinele preste el, a venit Duhul Sfânt ■ este dânsul; și grăiau în limbi, și proorociau.

7. Și erau toți bărbații ca la doi-spre-dece.

8. Și el intrând în sinagogă, ou îndrăzneală grăia în trei luni, întrebându-se și adevărind cele de împărăția lui Dumnezeu.

9. Iar de vreme ce unii se împietriau și nu ascultau, grăind

de rău calea înaintea norodului, Pavel depărtându-se de la ei, a osebit pre ucenici, în toate zilele pricindu-se în școala unui Tiran.

10. Și aceasta s'a făcut în doi ani; cât toți cei ce locuiau în Asia auzit cuvântul Domnului Iisus, și Iudeii și Elini.

11. Și puteri nu miol făcea Dumnezeu prin mâinele lui Pavel:

12. Cât și preste cei ce erau bolnavi se aduceau de pre trupul lui măhrămi sau ștergătoare, și se depărtau de la ei boalele, și duhurile cele rele eșiau dintr'înși.

13. ■ Și s'a ispitit oare-carii din Iudeii cei ce înoungiurau jurători, a chema preste cei ce aveau duhurile cele rele numele Domnului Iisus, dicând, Jurămu-vă pre voi cu Iisus pre care Pavel propoveduește.

14. Și erau șapte feciori ai lui Seheva, Iudeului, arhiereului, cari făceau aceasta.

15. Și răspundând duhul cel rău ■ dis, Pre Iisus cunosc, și pre Pavel știu; dar voi cine sunteți?

16. Și sărind asupra lor omul întru care era duhul cel rău, și biruindu'și pre el, s'a întărit asupra lor, cât golii și răniți au fugit din casa aceea.

17. Și aceasta s'a făcut știută la toți Iudeii și Elini cei ce locuiau în Efes; și a căzut frică preste toți acela, și ■ măriă numele Domnului Iisus.

18. Și mulți din cei ce cre-

seră veniaŭ de ■ mărturisiaŭ, și vestiaŭ faptele.

19. Și mulți din cei ce făcuseră vrăjele aducend cărțile, le ardeaŭ înaintea tuturilor: și aŭ socotit prețurilo lor, și aŭ aflat cinci-deci de mil de arginți.

20. Așa cu tărie cuvântul Domnului creștea și se întăria.

21. 7. Și dacă s'aŭ săvârșit acestea, ■ p■ Pavel cu duhul, ca trecend prin Machedonia și Ahaia, să meargă în Ierusalim, dicend, După ce voiŭ fi acolo, trebuie și Roma să o vöd.

22. Și trimetend la Machedonia doi din cei ce slujiaŭ lui, pre Timotei și pre Erast; el a rămas câte-va vreme în Asia.

23. Și s'a făcut în vremea aceea turburare nu puțină pentru calea Domnului.

24. Pentru că un argintar oarecare a nume Dimitrie, făcend biserică de argint Artemidel, da meșterilor lucru nu puțin:

25. Pre caril adunându'l, și pre cei ce eraŭ lucrători de unele ca acestea, a dis, Bărbaților, știți că dintr'acest lucru este câștigul nostru.

26. Și vedeți și auziți, că nu numai în Efes, ci mai în toată Asia, Pavel acesta, mult norod învățand a mutat, dicend, că nu sânt dumnezei cei ■ de mâini ■ fac:

27. Și nu numai această parolă noastră ■ primejdueste ■ veni pre defălmare; ci și biserica dumnezeoael celei mari, Artemidei, intru nimic ■ socoti, ■ să ■ surpe și mărimea

ei, pre care toată Asia și lumea o cinstește.

28. Și auzind aceasta, și umplendu-se de mânie, strigaŭ, dicend, Mare este Artemida Efesenilor!

29. Și s'a umplut toată cetatea de turburare: și s'aŭ pornit toți într'un suflet la priveriște, răpind împreună și pre Gai și pre Aristarh, Machedonenii, soțiile lui Pavel.

30. Iar Pavel vrind ■ între în norod, nu 'l aŭ lăsat pre el u-cenicii.

31. Încă și unii din mai marii Asiei, fiind lui prieteni, trimetend la densus, // rugaŭ ■ nu se des pre sine în priveriște.

32. Deci unii strigaŭ, una, iar alții alta: pentru că era adunarea turburată; și cei mai mulți nu știaŭ pentru ce s'aŭ adunat.

33. Iar din norod aŭ scos înainte pre Alecsandru, puindu'l pre el înainte ludeii. Iar Alecsandru făcend cu mâlua, vrea să răspundă norodului.

34. Iar cunoscend că este ludeu, un glas s'a făcut ■ cătră toți, care ■ vre-o douăzeci de ani striga, Mare este Artemidenilor.

35. Iar logofetul potolind norodul, a dis, Bărbați Efesenii, cine este omul acela care nu știe cetatea Efesenilor că este purtătoare de grija bisericei Artemidel, dumnezeoael celei mari, și ■ lui Diopet?

36. Deci fără de îndoeală fiind acestea, se cuvine voi ■ vë astem-

FAPTELE, XX.

părați, și nimic cu obrăznicie să nu faceți.

37. Că ați adus pre bărbații aceștia, nici furi de cele sfinte fiind, nici hulind pre dumnezeoarea voastră.

38. Iar de are Dimitrie, și ceilalți împreună cu el meșteri oătră cineva cuvânt, judecători sunt, și dregători: pîrească-se unul pre altul.

39. Iar dacă pentru alt ceva cereați, în adunarea cea legiuită se va isprăvi.

40. Pentru că ne primejduiți să ne vinuim de zarvă pentru dîoa de astăzi, fiind că nici o pricină nu este pentru care am putea să dăm samă pentru turburarea aceasta.

41. Și aceasta zicînd, a slobozît adunarea.

CAPITOLUL XX.

In după ■ ■ încetat gilceava, chemînd Pavel la sine pre ucenici, și închinîndu-se lor, ■ eșit să meargă în Machedonia.

2. Și trecînd prin părțile acelea, și mîngăindu-i pre ei cu cuvinte multe, a venit în Ellada.

3. Și făcînd trei luni acolo, ■ ■ că s'a făcut vîdeșug asupra lui despre Iudei, vrînd el să meargă cu corabia în Siria, s'a făcut socoteală să se întoarcă prin Machedonia.

4. Și mergea împreună cu el până la Asia Sosipatru Verianul; și din Tessalonicheni, Aristarh și Secund; și Gaie Deravianul, și Timotei; iar din Asia, Tihic și Trofim.

5. Aceștia mergînd înainte ne au așteptat pre noi în Troada.

6. Iar noi, după zilele azimelor, am mers cu corabia de la Filippi, și în cinci zile ■ venit la ei în Troada; unde am zăbăvit șapte zile.

7. Iar la întîia zi a săptămănei, adunați fiind ucenicii să frîngă pîne, Pavel vorbea cu densul, vrînd să purceadă a doua zi; și 'și a lungit cuvîntul până la miezul nopții.

8. Și erau făclii multe în foisor sus, unde erau adunați.

9. Și sedînd un tinerel ■ nume Eutih într'o fereastră, cuprins fiind de somn greud: vorbind Pavel de multe, plecîndu-se de somn, ■ cădut jos din casa de sus cea din rîndul al treilea și 'l au luat mort.

10. Iar Pavel pogorîndu-se, a cădut preste el, și îmbrățișîndu-l ■ zis, Nu vî turburați; că sufletul lui într'însul este.

11. Și suîndu-se, și frîgînd pîne, și mîncînd, și mult vorbind cu ei până la dîoa, așa ■ eșit.

12. Iar pre tîner 'l au adus viu, și s'au mîngăiat nu puțin.

13. ■ Iar noi venînd la corabic, am mers la Assos, de acolo vrînd ca să luăm pre Pavel: pentru că așa era rîcdut, vrînd el să meargă pre uscat pedestru.

14. Și dacă s'a întîlnit cu noi la Assos, luîndu-l pre el, am venit la Mitilini.

15. Și de acolo înotînd cu corabia ■ doua zi am sosit la preajma Hiului; și în ceea-

și am ajuns în Samos, și rămânând în Troghilion, ■ doia și am venit la Milit.

16. Pentru că a socotit Pavel să treacă Efesul, ■ ■ nu l ■ ■ făcă lui să zăbăvească în Asia: că se grăbia de ■ putea în ziua praznicului ■ cinci-zece de zile să fie în Ierusalim.

17. ■ Și din Milit trimetând în Efes, a chemat pre presviterii bisericei.

18. Și dacă au venit la el, a dis lor, Voi știți din ziua cea d'înteu întru care am intrat în Asia, cum ■ fost cu voi în toată vremea,

19. Slujind Domnulul cu toată smerenia, și cu multe lucrări, și ispite care mi s'au întemplat mie întru vicleșugurile Iudeilor:

20. Și cum nimio n'am lăcut din cele de folos, să nu vă vestesc voă, și să vă învăț pre voi înaintea norodului, și prin case,

21. Mărturisind Iudeilor și El-linilor pocăința cea către Dumnezeu, și credința ■ întru Domnul nostru Iisus Hristos.

22. Și acum iată, eu legat fiind cu duhul, merg în Ierusalim, neștiind cele ce mi se vor întempla mie întru el :

23. Fără numai că Duhul cel Sfint prin cetăți mărturisește, dicând că legături și necazuri pre mine mă așteaptă.

24. Ci nici de ■ nu bag samă, nici am sufletul meu cinstit mie, fără numai ca ■ săvârșesc a-lăudarea mea cu bucurie, și slujba care am luat de la Dom-

nul Iisus, ■ mărturisii evangheliea harului lui Dumnezeu.

25. Și acum, iată, eu știu că nu veți mai vedea fața mea voi toți, pre la cari ■ trecut propoveduind împărăția lui Dumnezeu.

26. Pentru aceea mărturisesco voă în ziua de astăzi, că curat sunt eu de sângele luturilor.

27. Pentru că nu m'am ferit ca ■ nu vă vestesc voă tot sfatul lui Dumnezeu.

28. ■ Drept aceea, luați aminte de voi, și de toată turma, întru care Duhul Sfint v'a pus pre voi episcopi, ■ ■ păstorii biserica lui Dumnezeu, care o a câștigat cu sângele său.

29. Că eu știu aceasta, că după ducerea mea vor intra lupi grei întru voi, cari nu vor cruța turma.

30. Și dintru voi înși-vă se vor scula bărbați, grăind îndărătnicii, ca să tragă pre ucenici după dânsii.

31. Pentru ■ priveghiați, aducându-vă aminte, că trei ani noaptea și ziua n'am încetat cu lucrări învățând pre unii fiecare dintru voi.

32. Și cum vă încredințez pre voi, fraților, lui Dumnezeu, și cuvântului harului lui, care poate să vă zidească, și ■ vă dea voă moștenire între toți cei sfinți.

33. Argintul, sau aurul sau haina, nici ■ unuia n'am poștit.

34. Singuri voi știți, că trebuințelor mele și celor ■ sunt cu mine, au slujit mâinele acestea.

35. Toate am arătat voă, că așa ostenindu-vă se cade să ajutați celor slabi, aducându-vă aminte de cuvântul Domnului Iisus, că el a zis, Mai fericit este a da de cât a lua.

36. Și acestea dicând, plecându-și genunchele sale, împreună cu toți cu el s'a rugat.

37. Și multă plângere a fost tuturilor, și cădând pre grumazii lui. Pavel îl săruta și pre el,

38. Cuprindându-l jale mai virtuos pentru cuvântul care a fost zis, că nu vor mai vedea fața lui. Și îl petreceau pre el la corabie.

CAPITOLUL XXI.

Și a fost după ce am purces noi despărțindu-ne de la el, mergând drept am venit la Cos, și a doua zi la Rodos, și de acolo la Patara;

2. Și aflând corabie trecând la Finichia, suindu-ne într'însa, am purces.

3. Și trăvindu-ne la Chipru, și lăsându-l pre el în stînga, mergeam cu corabia la Siria, și ne am pogorit în Tir: pentru că acolo era corabia a descărca povara.

4. Și aflând ucenici, am rămas acolo șapte zile: carii ziceau lui Pavel prin Duhul, să nu se sue la Ierusalim.

5. Și când a fost noă de am implinit zilele, fiind mergeam; petrecându-ne pre noi toți împreună cu muleri și cu copii,

până afară din cetate: și plecând genunchele pre țermure, am făcut rugăciune.

6. Și închinându-ne unii altora, am intrat în corabie; iar acela s'a întors la ale sale.

7. Iar noi calea pre apă săvârșind de la Tir, am venit la Ptolemaida, și închinându-ne fraților, am rămas o zi la el.

8. Iar a doua zi fiind noi, cei ce eram cu Pavel, am venit în Chesariea: și intrând în casa lui Filip evanghelistul, care din cei șapte, am rămas la el.

9. Și acesta avea patru fete, fecioare, proorocițe.

10. Și zăbăvindu-ne noi acolo multe zile, s'a pogorit din Iudeea oare-care prooroc, a nume Agav.

11. Și venind către noi, și luând briul lui Pavel, și legându-și mâinile și picioarele, a zis, Acestea zice Duhul Sfînt, Pro bărbatul al căruia este briul acesta, așa îl vor lega în Ierusalim Iudeii, și îl vor da în mâinile Neamurilor.

12. Și dacă am audit acestea, îl rugam noi și cei din locul acela, ca să nu sue el în Ierusalim.

13. Și a răspuns Pavel, Ce faceți de plîngeți și lîmîi întristată inima? că eu nu numai a fi legat, ci și a muri în Ierusalim gata sînt pentru numele Domnului Iisus.

14. Și neputînd noi pleca pre el, încetat, dicînd, Vola Domnului să fie.

15. Iar după zilele acestea,

FAPTELE, XXI.

gătlindu-ne, ne suiam în Ierusalim.

16. Și au venit împreună noi, și din ucenicii de la Chersonia, aducând cu sine la care au ne sălășluim, pre oare-care Mnason, Chiprian, vechiucenic.

17. Și sosind noi în Ierusalim, cu bucurie ne au primit pro noi frații.

18. Iar a doua zi a intrat Pavel împreună cu noi către Iacov; și toți bătrânii s'au adunat acolo.

19. Și închinându-se lor, spunea câte una pre rind cele ce a făcut Dumnezeu întru Neamuri prin slujba lui.

20. Și ei auzind, slăviau pre Domnul, și au dăd lui, Vești, frate, câte mil de Iudei sunt cari au crezut; și toți sunt rîvnitori legii.

21. Și au înțeles pentru tine, oă învești pre toți Iudeii cei dintre Neamuri, se despărțesc de la Moisi, dicend să nu 'și tac împrejur pre filii lor, nici duple obiecturi să umble.

22. Ce dar este? ou adevărat trebuie mulțimea să se adune: oă vor auzi că ai venit.

23. Deci aceasta fă, care îți dicem ție: Sînt la noi patru bărbați cari au făgăduință întru sine;

24. Pre aceștia luându-i, curățește-te împreună cu ei, și cheltuește pentru ei, ca 'și rădă capul: și vor cunoaște toți, că din cele au înțeles pentru tine, nimio nu este: ei umblă și tu păziud legea.

25. Iar pentru Neamurile

au crezut, noi am scris, judecând nimio de acest fel să păzească ei, fără numai se ferească ei de ce este jertvit idolilor, și de sânge, și de sugrumat, și de curvie.

26. Atunci Pavel luând pre bărbații aceia, a doua zi curățindu-se ou ei, a intrat în biserică, vestind împlinirea dărilor curățeniei, până ce s'a adus pentru unul fie-care din ei jertvă.

27. Și când era se împlinească șapte zile, Iudeii cei din Asia, vedend pre el în biserică, au întăritat tot norodul, și 'și au pus mâinele pre el.

28. Strigand, Bărbații Israeliteni, ajutați: Acesta este omul împotriva norodului, și a legii, și a locului acestuia, pre toți pretulindenea învăță: încă și Ellinii a băgat în biserică, și a spurcat acest sfînt loc.

29. (Că veduseră pre Trofim Efeseanul în cetate împreună el, pre care socotiau că l a băgat Pavel în biserică:

30. Și s'a pornit toată cetatea, și a alergat norodul: și prindend pre Pavel, îl trăgeau afară din biserică: și îndată s'au închis ușele.

31. Și căutand ei l pre el, a venit veste la căpitanul oastei, cum s'a turburat tot Ierusalimul.

32. Care îndată luand ostași și sutași, a alergat asupra lor: iar el vedend pre căpitanul și pre ostași, au încetat a bate pre Pavel.

33. Și apropiindu-se căpitanul,

'l a apucat pre el, și ■ poruncit să 'l lege cu două lanțuri; și întreba cine este, și ce a făcut.

34. Și unii strigau una, alții alta întru norod: și nepuțând ■ înțeleagă adevărul pentru gîlceava, a poruncit să 'l ducă pre el la tabără.

35. Și când a ajuns la trepte, s'a întemplat de se purta el de ostași, pentru sila norodului.

36. Pentru că mergea după el mulțimea norodului, strigând, lea'l pre el.

37. Și vrînd să 'l bage în tabără, Pavel ■ dis căpitanului, De este slobod mie ■ dice ceva către tine? Iar el a dis, El îneste ști?

38. Oare ■ ești tu Eghipteanul, ceta ce mai înainte de zilele acestora te ai ridicat asupra, și ■ ■ în pustie pre cele patru mii de bărbați sicari?

■ Și a dis Pavel, Eu sunt ■ Iudeu Tarsean, din Cilichia, cetățean ■ unei cetăți ■ nu este neînsemnată: și te rog pre tine, dă'mi voie să grăesc către norod.

40. Și dându'l voie el, Pavel stînd pre trepte, ■ făcut cu mîna norodului. Și multă tăcere făcîndu-se, ■ grăit în limba Evreească, dicînd,

CAPITOLUL XXII.

Bărbați, frați, și părinți, auziți acum răspunsul meu cel către voi.

2. (Și auzînd ei că în limba

Evreească grăește lor, mai multă tăcere au dat: și a dis,)

3. Eu sunt bărbat Iudeu, născut în Tarsul Cilichiei, și crescut în cetatea aceasta lingă picioarele lui Gamaliil, învățat pre amăruntul legea părințească, rîvnitor fiind lui Dumnezeu, precum toți voi sunteți astăzi.

4. Care această cale o am gonit până la moarte, legînd și dînd la temnițe bărbați și muleri.

5. Precum și arhiereul mărturisește de mine, și toată bătrînimia: de la cari și cărți luînd către frați, ■ Damasco mergeam, ca și pre oei ce erau acolo să 'l aduc legați în Ierusalim, ca să se pedepsească.

6. Și a fost când mergeam eu și mă apropiam de Damasc, întru amiază di, fără de veste din cer ■ strălucit împrejurul meu lumină multă.

7. Și ■ cădut la pămînt, și am auzit glas dicîndu'mi, Savle, Savle, ce mă gonești?

8. Iar eu am răspuns, Cine ești Doamne? Și a dis către mine, Eu sunt Iisus Nazarinca-nul, pre care tu gonești.

9. Iar oei ce erau împreună cu mine lumina o au vădut, și s'au înfricoșat; iar glasul celui ■ grăia mie nu 'l au auzit.

10. Și am dis, Ce voi face, Doamne? Iar Domnul ■ dis către mine, Sculîndu-te, mergi în Damasc; și acolo se va grăi ție pentru toate cele ■ s'au rînduit ție ■ le faci.

11. Și fiind că nu vedeam de slava luminii aceleia, ducîndu-

me de mână de cel ■ erau împreună ■ mine, ■ venit în Damasc.

12. Iar oare-care Anania, bărbat bine-credincios duple lege, mărturisit de toți Iudeii carilă-ouia în *Damasc*,

13. Venind la mine, și stând înaintea a dis mie, Savle frate, vești iarăși. Și eu în ceasul acela am căutat la el.

14. Iar el a dis, Dumnezeuul părinților noștri te ■ ales pre tine, ca să cunoști voia lui, și să vești pro Cel Drept, și să audți glas din gura lui.

15. Căci vei fi lui martur către toți oamenii de cele ■ ai vădut și ai audit.

16. Și acum ce zăbăvești? sculându-te, botează-te, și îți spală păcatele tale, chemând numele Domnului.

17. Și a fost mie, când m'am întors în Ierusalim și mă rugam în biserică, m'am făcut întru ulmire;

18. Și 'l ■ vădut pro el dîcînd mie, Grăbește, și ești curînd din Ierusalim: că nu vor primi mărturia ta cea pentru mine.

19. Și am dis, Doamne, ei știu că eu ■ puînd în temnițe și bătînd la sinagoguri pro cel ■ credeau întru tine:

20. Și când se vărsa sîngele lui Stefan muceniculul tău, și eu eram de față, și împreună voiam la moartea lui, păzind hainele celor ce îl omoriau pro el.

21. Și a dis către mine, Mergi: că eu la Neamuri departe te voi trimete.

22. Și 'l au ascultat pre el până la cuvîntul acesta, și atunci au rîdicat glasul lor, dîcînd; Ieai' do pro pămînt pro unul ■ acesta: că nu se cade el să trăească.

23. Și strigînd el, și aruncînd hainele, și praful aruncînd în văzduh,

24. A poruncit căpitanul să 'l ducă pre el în tabără, dîcînd cu bătaie să se certe el; ca să cunoască pentru care pricină strigau așa ■ lui.

25. Și strîngîndu' l pro el cu curele, ■ dis Pavel către sutasul cel ce ■ de față, Oare este slobod voia a bate om Roman, și nejudecat?

26. Și audînd sutasul, mergînd a spus căpitanului, dîcînd, Caută ce vei să faci: că omul acesta este Roman.

27. Și venind căpitanul ■ dis lui, Spune mie, de ești tu Roman? Iar el a dis, Așa.

28. Și a răspuns căpitanul, Eu cu multă cheltueală am cîștigat cetățenia aceasta. Iar Pavel ■ dis, Iar eu sunt și născut întru aceasta.

29. Deci îndată s'au depărtat de la el cel ■ voia să 'l bată; și căpitanul s'a înfricoșat după ■ a înțeles că ■ Roman, și căci îl legase pro el.

30. Și a doua zi vrînd ■ cunoască adevărul pentru ■ se pîrește de Iudei, 'l a slobodit pro el din legături, și ■ poruncit să vie arhierii, și toată adunarea lor, și aducînd pre Pavel, 'l ■ pus în mijlocul lor.

CAPITOLUL XXIII.

Si căutând Pavel spre adunare, **Ş**a zis. Bărbaţi, fraţi, eu cu toată ştiinţa bună **■** vieţuit înaintea lui Dumnezeu până în ziua aceasta.

2. Iar arhiereul Anania **■** poruncit celor ce **’**stau înaintea **■** **’**l bată preste gură.

3. Atunci Pavel a zis către el, Bate-te-va Dumnezeu, părete vărui: şi tu şedî judecându-mă duple lege, şi împotriva legii poruncit **■** mă bată?

4. Iar cei **■** stăteau înaintea **■** zis, Dar pre arhiereul lui Dumnezeu blastămi?

5. Iar Pavel **■** zis, N'am ştiut, fraţilor, că este arhiereu: că scris este, Pre mai marele norodului tău, **■** nu **’**l grăeşti de rău.

6. Deci cunoscând Pavel că o parte este Sadduchel, iar alta Farisei, **■** strigat întru adunare, Bărbaţi, fraţi, eu sunt Fariseu, fecior de Fariseu: pentru nădejdea şi învierea morţilor eu mă judec.

7. Şi aceasta el grăind, s'a făcut neunire între Farisei şi între Sadduchel: şi s'a împerechiat mulţimea.

8. Pentru că Sadduchel zice că nu este înviere, nici înger, nici duh: iar Farisei le mărturisesc amândoa.

9. Şi s'a făcut strigare mare: şi sculându-se cărturarî din partea Fariseilor, se pricla, zicând, Nici un rău nu aflăm în omul acesta: iar de a grăit lui

duh său înger, să nu ne împotrivism lui Dumnezeu.

10. Şi multă gîlceavă făcându-se, temându-se căpitanul ca să nu rumpă el pro Pavel, a poruncit ostaşilor să se pogoare şi să **’**l răpească pre el din mijlocul lor, şi să **’**l ducă în tabără.

11. Iar în noaptea ce venise stându[’]i Domnul înainte, **■** zis, Indrăzneşte, Pavel: că precum ai mărturisit de mine **■** Ierusalim, aşa ţie se cade şi în Roma să mărturiseşti.

12. Iar după ce s'a făcut ziua, adunându-se oare-carî ludel, s'a anatematizat pre el, zicând că nici vor mânca nici vor bea până nu vor omori pe Pavel.

13. Şi erau mai mulţi de patruzeci cei ce făcuseră jurământul acesta.

14. Carî mergînd la arhiereu şi **■** bătrîni, au zis, Cu anatema ne **■** anatematizat pre noi înşi-ne, ca nimic să **■** gustăm până nu vom omori pre Pavel.

15. Acum dar voi arătaţi căpitanului împreună **■** adunarea **■** mine **■** **’**l pogoare pre el la voi, ca cum aţi **■** **■** cercaţi mai pre amăruntul cele ce sînt pentru el: iar noi, mai înainte de ce se va apropia el, gata sîntem să **’**l omorîm pre el.

16. Şi auzînd feciorul surorii lui Pavel de acest vicleşug, mergînd şi intrînd în tabără, **■** spus lui Pavel.

17. Şi chemînd Pavel pre unul din sutaşi, **■** zis, Pre tinerelui

FAKTELE, XXIV.

acasta du'l la căpitanul: pentru că are oare-ce să spue lui.

18. Decî acela luându'l pre el, l'a adus la căpitanul, și a ȑis, l'avel oel legat chiemându-mă pre mine, s'a rugat pentru acest tinerel să l'aduc la tine, că are oare-ce să 'ȑi spue ȑie.

19. Iar căpitanul luându'l de mîină, și ducându-se în laturî, l'a întrebat, Ce este care al să 'mîi spuî mie?

20. Iar el a ȑis, Iudeî s'aû vorbit să se roage ȑie ■ mîine la adunare să pogorî pre Pavel, ca cum ■ vrăa ceva mai pre amăruntul să întrebe pentru el.

21. Decî tu ■ nu l'ascuȑi pre el: pentru că îl pîndesc pre el bărbaȑi mai mulȑi de patru ȑeol, cari s'aû anatematizat pre el-ȑi, nici să mănânce nici să bea pînă nu vor omorî pre el: și acum gata sînt, așteptînd cea de la tine făgăduinȑă.

22. Decî căpitanul ■ sloboȑit, pre tinerelul, poruncindu 'ȑ, ■ niminului să nu grăească că acestea lui i ar fi ■.

23. Și chiemînd p■ doi sute, ■ ȑis, Găȑiȑi două sute de ostaȑi ca să meargă pînă la Cherinea, și călăreȑi șapte-decî și fusȑiȑi două sute, la ■ l' treilea ■ din noapte;

24. Și dobitoace să aduceȑi, ca puînd pre Pavel, sănătos ■ l' ducă la Filios, domnul.

25. Sorîind carto care ouprinde într'acest chip:

26. Claudie Lisia lui Filios ■ puterniculul domn, ■ se bucore.

27. Pre acest bărbat fiind prins de Iudei, și vrînd să ■ omcare de dînsîl: mergînd cū ■ oaste, l'am scos, întelegînd că este Roman.

28. Și vrînd să înteleg pricina pentru care îl pîrăso pre el, l'am pogorit la adunarea lor:

29. Pre care l' ■ aflat pîrîndu-se pentru întrebările legoî lor, iar nici o vină vrednică de moarte saû de legăturî avînd.

30. Și vestîndu-mi-se mie cum că va să fie vicleșug asupra bărbatului acestuia despre Iudei, dintr'acel ■ l'am trimis la tine, poruncînd și pîrîșilor ■ pue cele ce aû asupra lui înaintea ta. Fîi sănătos.

31. Decî ostașî, duple cum li se poruncise lor, luînd p■ Pavel l'a adus noaptea la Antipatrida.

32. Iar a doa ȑi lăsînd pre călăreȑi să meargă cu el, s'aû întors în tabără:

33. Cariî întrînd în Chosariea, și dînd domnului cartea, aû pus și pre Pavel înaintea lui.

34. Și cetînd domnul cartea, și întrebîndu'l din ce ȑinut este, și întelegînd că este de la Chilikhia,

35. A ȑis, Te volû auȑi pre tine cînd și pîrîșî ■ vor veni. Și a poruncit ■ ■ se păzească el în divanul lui Irod.

CAPITOLUL XXIV.

I■ după cincî ȑile s'a pogorit arhieraul Anania, cu bătrînîl, și ■ oare-care rîtor ■ nume Ter-

til, cari aũ arãtat domnului a-
supra lui Pavel.

2. Si chiamãndu-se el, a in-
ceput a 'l piri pre el Tertil, di-
cend, Multã pace dobîndînd prin
tine, si isprãvi se fac la
neamul acesta prin a ta purtare
de grijã,

3. In toatã vremea si in tot
locul mãrturisim, puternice fi-
liose, toatã mulþumita.

4. Iar ca nu mai mult te
osteneso; te rog sã aũzi pre
noi in scurt cu a ta blãndeþe.

5. Cã am aflat pre omul acesta
pierdãtor, si pornind zarvã la
toþi Iudeii ce sũnt in toatã lu-
mea, si mai mare orosului Na-
zarinenilor:

6. Care si biserica s'a ispitit
sã o spuroe; pre care 'l am si
prins, si dupre legea noastrã
vrut sã 'l judecãm.

7. Dar venind Lisia cãpitanul,
cu multã alã din mãinele noastre
'l a luat,

8. Poruncind piriþilor lui sã
vie la tine; de la care vei putea
singur cercetãnd, de toate a-
cestea sã cunoaþti, de care noi
pirim pre el.

9. Si impreunã adeveriaũ si
Iudeii, dicend cum cã aþa
sũnt.

10. Iar Pavel a rãspuns, fã-
cendu'l lui semn domnul sã grã-
eascã, Stiindu-te pre tine cã de
mulþi ani eþti judecãtor neamu-
lui acestuia, mai cu bunã vole-
ce pentru mine rãspund:

11. Cã poþi tu cunoaþte, cã
nu sũnt mai mult de cãt doã-

spre-decc zile de cãnd m'am
suit sã mẽ inchin in Ierusalim.

12. Si nici in biserioã m'aũ
aflat pre mine cu oineva pri-
cindu-mẽ, sau turburare fãcend
norodului, nici in sinagoguri,
nici in cetate:

13. Nici pot adeveri pentru
care acum mẽ pirãsc.

14. Si mãrturisesco aoeasta þie,
cã dupre calea pre el o
dic eres, aþa slujesc Dumne-
deului pãrintesc, credend toate
cele scrise in lege si in proo-
roci:

15. Nãdejde avend intru Dum-
neþeũ, care si însuþi aoeþtia a-
þteaptã, cum cã sã fie in-
vierea morþilor, si a dreptilor si
a nedreþilor.

16. Si intru aoeasta si eu mẽ
nevoesc, fãrã de poticnire
stiinþã sã cãtrã Dumneþeũ
si cãtrã oameni pururea.

17. Si dupã mulþi ani ve-
nit ca fac milostenii la nea-
mul meũ, si prinoase.

18. Intru care m'aũ aflat ou-
rãþit in biserioã, nu gloatã,
nici cu gilceavã, niþte Iudei din
Asia.

19. Carii trebuia inaintea ta
sã vie de faþã, si sã pãreascã de
aũ ceva asupra mea.

20. Sau aceþtia singuri sã
spue, stãnd eu inaintea soboru-
lui, de aũ aflat ceva intru mine
strãmbãtate,

21. Fãrã numai pentru un
glas acesta care strigat,
stãnd intre ei, Pentru invierea
morþilor eu mẽ judec aþãdã de
vol.

FAPTELE XXV.

22. Și auzind acestea Filios, 'l n lăsat pre el, fiind că mai cu amăruntul știa cele pentru calea aceasta, și ■ dis. Când Lisia căpitanul se va pogori, voiți înțelege cele pentru voi.

23. Și a poruncit sutașului să ■ păzească Pavel, și să aibă odihnă, și pre nimeni să ■ oprească dintr'al lui de ■ 'l sluji sau a veni la el.

24. Iar după câte-va zile venind Filios cu Drusilla mușterea lui, care era Iudeică, a chemat pre Pavel, și 'l a auzit pre el pentru credința cea întru Hristos.

25. Și grăind el pentru dreptate, și pentru înfrinare, și pentru judecata ce va să fie, înfricoșându-se Filios, ■ răspuns, Amîn mergi; și aflând vreme, te voi mai chema.

26. Încă și nădăjduind că bani se vor da lui de la Pavel, ca să 'l slobodească: pentru ■ el mai adese ori chemându'l, vorbia cu el.

27. Iar după ce s'au împlinit doi ani s'a pus în locul lui Filios, Porchie Fist și vrind Filios să facă după plăcerea Iudeilor, n lăsat pre Pavel legat.

CAPITOLUL XXV.

Decî Fist intrând în dregătorie, după trei zile s'a suit în Ierusalim de la Chesariea.

2. Și au arătat lui arhiereul și cel mai de frunte al Iudeilor asupra lui Pavel, și îl rugau pre el,

3. Căcînd har asupra lui, ca

să 'l trimeată pre el la Ierusalim, făcînd vicleșug ca să 'l ucidă pre el pre drum.

4. Decî Fist ■ răspuns, că Pavel să ■ păzească în Chesariea, și el va degrab să meargă acolo.

5. Decî cel tari întru voi, dice el, pogorîndu-se împreună, de ■ ceva rău întru bărbatul acesta, pîrească'l pre el.

6. Și zăbăvind la el nu mai mult de cît dece zile, s'a pogorit în Chesariea; și ■ doa și sedînd la divan a poruncit ■ se aducă Pavel.

7. Și venind el, ■ stătut împrejurul lui Iudeiilor cari veniseră din Ierusalim, multe și grele vinuri aducînd asupra lui Pavel, pre ■ nu le puteau să le dovedească.

8. Răspunzînd el, Nici împotriva legii Iudeilor, nici împotriva bisericii, nici împotriva Chesarului ■ greșit ceva.

9. Iar Fist vrînd să facă plăcere Iudeilor, răspunzînd ■ dis lui Pavel, Voești să te sui în Ierusalim, și acolo pentru acestea ■ te judeci înaintea mea?

10. Iar Pavel ■ dis, ■ divanul Chesarului sînt stînd, unde trebuie ■ mă judec: Iudeilor nici o nedreptate n'am făcut, precum și tu mai bine știi.

11. Pentru că de am făcut nedreptate, și ■ vrednic de de moarte ■ lucrat, nu mă feresc de moarte: iar dacă nimic nu este din cele ce aceștia mă pîresc, nimeni nu poate pre mine lor ■ mă dăruească. Pre Chesarul chem.

FAPTELE, XXVI.

12. Atunci Fist, grăind împreună cu statul, a răspuns, Pre Chesarul ai chemat? la Chesarul vei merge.

13. Și dacă ai trecut câte-va zile Agrippa împăratul și Vernichi s-au pogorit în Chesariea să se închine lui Fist.

14. Și zăbăvindu-se zile multe acolo, Fist a spus împăratului pentru Pavel, dicând, Un bărbat oare-care este lăsat de Filics legat:

15. Pentru care, fiind eu în Ierusalim, ai arătat înaintea mea arhierilor și bătrânii Iudeilor, cerând împotriva lui judecată.

16. Cătră cari am răspuns, Nu este obiceiul la Romani să dea pre vre un om la pierdere, mai înainte până nu n'are de față oel pîrit pre pîrișii lui, și loc de răspuns și iee pentru vina sa.

17. Și adunându-se ei aici, nici o zăbavă făcând doi și ședînd la judecată, am poruncit să aducă bărbatul.

18. Pentru stînd pîrișii lui împrejur, nici o vină aduceau dintr'acelea care prepuneam eu:

19. Ci numai niște întrebări pentru lor credință aveau asupra lui, și pentru un Iisus, oare-care mort, pre care dicea Pavel că este viu.

20. Și nedumerindu-mă eu de întrebarea aceasta, dis de voește să mărgă în Ierusalim, și acolo să se judece pentru acestea.

21. Iar Pavel chemând să se păzească el la judecata lui Sevastu,

am poruncit să se păzească până îl voi trimete pre el la Chesarul.

22. Iar Agrippa cătră Fist a dis, Așa îi voi și eu să aud pre acel om. Iar el a dis, mîine vei auzi pre dînsul.

23. Deci doi venind Agrippa și Vernichi cu multă fală, și intrînd în divanul palatului, împreună cu căpitanii și cu bărbații cel mai de frunte ai cetății, și poruncind Fist s'a adus Pavel.

24. Și a dis Fist, Agrippa Impărate, și toți bărbații cei ce sînteți împreună cu noi, vedeți pre acesta, pentru toată mulțimea Iudeilor mi s'a rugat și în Ierusalim și aici, strigînd că nu trebuie să mai trăească el.

25. Iar eu cunoscînd că nimic vrednic de moarte el n'a făcut, și el singur chemînd pre Chesarul, socotit să îl trimet pre el.

26. Pentru care a scrie ceva adevărat domnului n'am. Pentru îl adus pre el la voi, și mai virtos înaintea ta, Impărate Agrippa, cercetare făcîndu-se să se scrie.

27. Pentru că fără cuviință mi pare fi, să îl trimet legat, și pricinele cele asupra lui să nu le însemnez.

CAPITOLUL XXVI.

Iar Agrippa cătră Pavel a dis, Se lasă ție a grăi pentru tine însuși. Atunci Pavel întîndînd mîna, a răspuns:

2. Pentru toate care mă pîrîso Iudeii, O împărate Agrippa, mă

scritesc pre mine ferioit ■ fi, pentru că înaintea ■ pot ■ răspund pentru mine astăzi.

3. Mai virtos, știutor fiind tu de toate cele ale Iudeilor obiceiuri și întrebări: pentru ■ ■ ■ rog ca ■ ■ ■ îngăduință să mă ascuți pre mine.

4. Pre viața mea ■ ■ ■ din tinerețe, care din început s'a făcut în neamul meu în Ierusalim, o știți toți Iudeii;

5. Știindu-mă pre mine mai d'înainte, de vor vrea să mărturisească, că după eresul cel proa cu cercare al legii noastre ■ ■ ■ trăit Fariseu.

6. Și acum pentru nădejdea îngăduinței celei ce s'a făcut către părinții noștri de la Dumnezeu, stau judecându-mă:

7. La care *îngăduință* cele două-spre-dece seminții ale noastre, neîncetat ziua și noaptea slujind lui Dumnezeu, nădăjduesc să ajungă. Pentru ■ ■ ■ nădejde sunt pirlit, împărate Agrippe, de Iudei.

8. Ce? lucru necredincios so judecă la voi, dacă Dumnezeu pro morți înviază?

9. Deci mie mi s'a părut, că asupra numelui lui Iisus Nazarineanul trebuia multe împotriva să fac.

10. Care am și făcut în Ierusalim: și pre mulți din sfinți eu în temniță 'i ■ ■ ■ închis, luând putere de la arhierii; și când am omoriau ei, dam hotărire.

11. Și la toate sinagogurile de multe ori muncindu'i pre ei, și alții să hulească; și mult tur-

bându-mă asupra lor, și goniam până și la cetățile cele din afară.

12. Întru care mergând și la Damasc cu putere și cu poruncă de la arhierii,

13. Întru amiață-și am vădut pre cale, împărate, din cer mai mult de cât strălucirea soarelui, luminează strălucind împrejurul meu și a celor ce mergeau cu mine.

14. Și toți noi cădând la pământ, ■ ■ ■ aușit eu glas dicând către mine, și grăind în limba Evreească, Savle, Savle, ■ ■ ■ mă gonești? Cu greu îți este ție a lovi cu piciorul împotriva bolurilor.

15. Iar eu ■ ■ ■ dis, Cine ești, Doamne? Iar el a dis, ■ ■ ■ sunt Iisus pre ■ ■ ■ tu gonești.

16. Ci te scoală, și stai pre picioarele tale: că spre aceasta m'am arătat ție, ca ■ ■ ■ te aleg pre tine slugă și martur, și ■ ■ ■ celor ce ai vădut, și a celor întru care mă voi arăta ție;

17. Scoțându-te pre tine de la norod, și de la Neamurile, la care acum te trimet.

18. Să deschizi ochii lor, ■ ■ ■ se întoarcă de la întunerec ■ ■ ■ lumina, și de la puterea Satanei la Dumnezeu, ■ ■ ■ să lea elertare păcatelor, și soarte între sfinți prin credința ■ ■ ■ întru mine.

19. Pentru aceea, împărate Agrippe, nu m'am făcut neascultător vedeniei cerești.

20. Ci celor din Damasc întâi, și din Ierusalim, și din toată țara Iudei, și Neamurilor, am mărturisit să se pocăiască și să ■ ■ ■ întoarcă la Dumnezeu,

facând lucruri vrednice de po-
căință.

21. Pentru acestea Iudeii
prindându-mă în biserică, ■
ispitiau să mă omoare.

22. Iar dobîndind ajutorul cel
de la Dumneșeu, până în ziua
aceasta stau, mărturisind la mic
și la mare, nimic grăind afară
de cele ce și proorocii au proo-
roci că vor să fie și Moisi.

23. Că va pătimi Hristos și că
el întăiu din învierca morților,
lumină va vesti norodului și
Neamurilor.

24. Și acestea el răspundînd,
Fist cu mare glas ■ dis, Te îno-
bunești, Pavel; cartea cea multă
spre nebunie te întoarce.

25. Iar el ■ dis, Nu mă îno-
bunesc, puternice Fiste; ci ale
adevărului și ale înțelepciunii
cuvinte grăiesc.

26. Că știe pentru acestea, îm-
păratul, ■ oare și îndrăz-
nind, grăiesc: că nu socotesc ■
■ oare dintr'acestea neștiut lui;
■ nu s'a făcut în unghiă a-
ceasta.

27. Crești, împărate Agrippa,
pre prooroci? Știu că crești.

28. Iar Agrippa către Pavel a
dis, Cu puțin de nu mă faci să
fiu Creștin.

29. Iar Pavel ■ dis, Așa pofti
de la Dumneșeu, și cu puțin
și cu mult, nu numai tu, ci și
toți cei ce mă aud pre mine
astăzi, să se facă într'acest fel
precum și eu sînt, afară de le-
găturile acestea.

30. Și acestea dîcînd el, s'a
sculat împăratul, și domnul, și

Vernichi, și cei ce ședeau îm-
preună cu el;

31. Și depărtîndu-se, grăiau
unul către altul, dîcînd, Nimic
vrednic de moarte sau de legă-
turi face omul acesta.

32. Iar Agrippa a dis lui Flst,
Se putea slobozi omul acesta,
de n'ar ■ chemat pre Chesarul.

CAPITOLUL XXVII.

Iar după ce s'a judecat ■ să
mergem noi în Italia, dat-au
pre Pavel și pro alții oare-carî
legați unui sutas ■ nume Iulie,
din ceata Sevastienească.

2. Și intrînd într'o corabie de
la Adramit, vrînd să mergem
pre lingă locurile Asiei, ■
purces; și cu noi Aristarh,
Machedoneanul din Tessalonic.

3. Și ■ dox și am venit în
Sidon. Și cu iubire omenească
arătîndu-se Iulio către Pavel, 'i
a dat voie să meargă pre la
prietenî să dobîndească purtare
de grijă.

4. Și de acolo purcedînd, ■
venit subț Chipru, pentru că
vînturile erau împotrivă.

5. Și trecînd marea Chili-
chiei și a Pamfiliei, am venit la
Mira o cetate ■ Lichiei.

6. Și acolo aflînd sutasul o
corabie din Alecsandria mer-
gînd în Italia, ne a băgat pre
noi într'însa.

7. Și în multe zile vîslînd cu
zăbavă, și abia sosînd lingă
Chnid, nelăsîndu-ne pre noi
vîntul, am trecut pre subț Crit,
alătura cu Salmona;

FAPTELE, XXVII.

8. Și de abia trecând, am venit la un loc ce ■ chiama Limanuri bune; de care ■ aproape cetatea Lasia.

9. Și multă vreme trecând, și fiind mergerea corabiei cu primejdie, pentru că și postul tre-cuse, li sfătuia pre el Pavel.

10. Dicându-le lor, Bărbaților, ved că cu necaz și cu multă pagubă, nu numai a povărcii și ■ corabiei, ci și a sufletelor noastre, va să fie mergerea corabiei.

11. Iar sutașul pre cărmaciți și pre chivernisitorul corabiei asculta mai mult, de cât cele ce grăia Pavel.

12. Și neștiind limanul bun de ernaț, cei mai mulți făceau sfat să se ducă de acolo, ca de ar putea să ajungă la Finichia, să erneze; care este limanul Critului, care caută spre Liva și spre Ilor.

13. Și suflând austrul, părându-le lor că vor dobîndi voia lor, redicînd păzele, au vâslit pre marginile Critului.

14. Iar nu după multă vreme s'a întăritat asupra lui un vînt viforitor, ce ■ cheamă Evroclidon.

15. Și răpindu-se corabia, și neputînd merge împotriva vîntului, slobodindu-ne după valuri ■ purtam.

16. Și trecînd un ostrov oarecare ■ ■ chiama Clavdi, abia am putut prinde luntrea.

17. Care trăgîndu-o în corabie ajutorințe întrebuintău incingînd corabia; și temîndu-se ■ nu

cază în sirt, slobodînd vetrele așa ■ purtău.

18. Și fiind noi foarte împresurați de viscol, ■ d ■ și au făcut lepădare din corabie;

19. Și a treia și noi ■ mările noastre am lepădat unelte corabiei.

20. Și nici soarele nici stelele arătându-se în multe zile, și vifor nu puțin fiindu-ne asupra, se luase drept aceea, toată nădejdea de a ne mîntui noi.

21. Și multă flămîndire fiind, atunci stînd Pavel în mijlocul lor, a dis. Se cădea, O bărbaților, ascultîndu-mă pre mine, să nu fi purces din Crit, și să fi cîștigat necazul acesta și paguba.

22. Și acum vă îndeam pre voi să aveți voie bună: că perire nici unui suflet nu va fi dintru voi, fără numai corabiei.

23. Că 'mi a stătut înainte într'această noapte ingerul lui Dumneșu, al căruia sînt eu, și căruia slujesc,

24. Dicînd, Nu te teme, Pavle, înaintea Chesarului și ■ căde și stai: și iată, 'ți a dăruit Țe Dumneșu pre toți cei ce sînt în corabie ■ tine.

25. Drept aceea, fiți cu bună nădejde, bărbaților: ■ cred lui Dumneșu, că așa va fi precum mi s'a dîs mie.

26. Și într'un ostrov oarecare este să cădem noi.

27. Și dacă s'a împlinit a patra-spre-șce noapte, purtându-ne noi cu corabia în marea Adriei, pre la miezul nopții le pă-

FAPTELE, XXVIII.

rea corăbierilor că ■ apropiie la vre o margine;

28. Și slobodind măsura, ■ aflat stânjină două-zeci: și puțin de acolo trecând, și iarăși măsurând, au aflat stânjină cincisprezece.

29. Și temându-se ca nu cum ■ în locuri prundoase să cadă, aruncând patru anghire despre cârma corabiei, poftiau ■ se facă țioă.

30. Iar corăbierii căutând ■ fugă din corabie, și slobodind luntrea în mare, ■ prilej ■ acela, ■ cum ■ vrea despre pisc să slobodească anghirele.

31. Dis-a Pavel sutașului și ostașilor, De nu vor rămânea acceptia în corabie, voi nu vă veți putea mântui.

32. Atunci au tăiat ostașii funiele luntrei, și o au lăsat ■ cadă.

33. Iar până când vrea să se ■ țioă, Pavel ruga pe toți să mănânce bucate, zicând, Patrusprezece zile sunt astăzi de când n'ați mâncat, așteptând și nimic gustând.

34. Pentru ■ vă rog pre voi să mâncați: că aceasta este spre mântuirea voastră: că nici unuia din voi un păr din cap nu va cădea.

35. Și zicând acestea, și luând pâine, ■ mulțumit lui Dumnezeu înaintea tuturor: și frângând, a început ■ mânca.

36. Și voie bună toți făcând, au luat și ■ de au mâncat.

37. Și eram în corabie toți,

suflete două sute și șapte-zeci și șese.

38. Și săturându-se de bucate, au ușurat corabia, aruncând griul în mare.

39. Și dacă s'a făcut țioă, pământul nu 'l cunoșteau: iar vedeau de departe un sin ce avea termuri, la ■ se sfătuiau, de ar fi cu putință, să scoată corabia.

40. Și trăgând afară anghirele, s'au slobodit prin mare, și împreună slăbind funiele cârmelor, și redicând vetrila cea mică după vântisorul care sufla, trăgeau spre termuri.

41. Și cădând într'un loc dintre două mări, s'a înfipt corabia; și piscul d'înainte s'a implintat și sta neclătit, iar partea din apoi ■ rumpea de sila valurilor.

42. Iar ostașii au făcut sîat ■ omoare pre cel legați, ca ■ nu înnoate cinova și să scape.

43. Iar sutașul, vrînd să se rească pre Pavel, a oprit sfatul lor; și ■ poruncit ca cei ■ vor putea să înnoate, sărind mai înteu, să easă la pământ:

44. Iar cei-l-alți, unii pre scânduri, alții pre alt ■ din corabie. Și ■ s'a făcut de au scăpat toți la uscat.

CAPITOLUL XXVIII.

Si dacă au scăpat, atunci au cunoscut ■ se cheamă ostrovul Melit.

2. Iar varvarii au făcut nu puțină milă cu noi; că făcând foc,

FAPTELE, XXVIII.

ne au primit pre noi pre toti, pentru ploaia si frigul ce era.

3. Si stringend Pavel gateje multe, si puindu-le in foc, esind o viperă din căldură, s'a apucat de mîna lui.

4. Si dacă au vedut varvarii spanzurand vipera de mîna lui, diceau unul către altul, Cu adevărat ucigaş este omul acesta, care mîntuindu-se din mare, judecata lui Dumnezeu nu l'a lăsat să trăiască.

5. Deci el scuturand vipera in foc, nici un rău n'a pătimit.

6. Iar el aşteptau să se umfle el, sau cădă de pripă mort: si aşteptand el mult, si vedend că nu se făcuse nici rău intru el, întorcindu-se, diceau că este dumnezeu.

7. Si împrejurul locului aceuia erau satele mai marelui ostrovului, nume Poplie; care primindu-ne pre noi, trei zile oment ne a ospătat.

8. Si s'a întemplat de zăcea tatăl lui Poplie, fiind cuprins de friguri si de urdinare cu sânge; către care intrand Pavel, si rugându-se, puindu'si mînele pre el, l'a vindecat.

9. Si aceasta făcendu-se, si alții cari aveau boale în ostrovul acela veniau si se vindecau:

10. Cari si cu multă cinste ne au cinstit pre noi; si când am pures noi, au pus cele ce erau de trebuință.

11. Si după trei luni am pornit cu o corabie Alecsandrienească ce ernaze în ostrov, era cu semnul Dioscurilor.

12. Si sosind în Siracusa, ne am zăbăvit acolo trei zile.

13. Si de acolo încungiurand, am venit în Righia: si preste o zi sufland austrul, a doua zi am venit în Potioli:

14. Unde afland frați, au rugat de ne am zăbăvit la ei șapte zile: si așa venit în Roma.

15. Si de acolo frații audind cele pentru noi, au ășit intru întimpinarea noastră până la forul lui Appie, si până la Trei cîroime: pre cari vedendu'l Pavel, si mulțumind lui Dumnezeu, luat îndrăzneală.

16. Iar dacă venit în Roma, sutașul a dat pre cel legat volvodului oastei: iar lui Pavel i s'a dat voie petreacă deosebi cu ostașul cel îl păzia pre el.

17. Si a fost, după trei zile a chemat Pavel pre cei mai mari ai Iudeilor, si adunandu-se ei, a ăis către dănsii, Bărbați, frați, eu nimic împotriva norodului făcend, sau obiceiurilor părintești, legat fiind în Ierusalim m'am dat în mînele Romanilor.

18. Cari, judecandu-mă voiau să mă slobodească, pentru că nici o vină de moarte întru mine.

19. Iar grăindu'mi Iudeii împotrivă, am fost silit a chema pre Cesarul; că așa avea intru oeva a pîri pre neamul meu.

20. Deci pentru această pricină v'am chemat pre voi, să vă ved, si să vorbeso voi: că

FAPTELE, XXVIII.

pentru nădejdea lui Israel cu acest lanț sunt legați

21. Iar ei către dânsul au zis, Noi nici cărți pentru tine am luat din Iudea, nici venind cineva din frați ■ ■ spus, sau ■ grăit ceva rău pentru tine.

22. Ci ne rugăm să auzim de la tine socotelele ce ai: că de eresul acesta, știm noi că prețutindenea împotriva ■ ■ dăce.

23. Și rînduindu-l lui zis, au venit la dânsul la gazdă mai mulți; cărora mărturisind le spus ■ de împărăția lui Dumnezeu, dovedindu-le lor cele pentru Iisus, din legea lui Moisi și din prooroci, de dimineața până sara.

24. Și unii credeau cele ce se diceau, iar alții nu credeau.

25. Și neamindu-se ei unul cu altul, s-au dus, zicând Pavel un cuvânt, Bine a grăit Duhul Sfânt prin proorocul Isaia către părinții noștri,

26. Zicând, Mergi la norodul

acesta, și zis, Cu auzul veți auzi, și nu veți înțelege; și privind veți privi, și ■ veți vedea:

27. Că s'a îngroșat inima norodului acestuia, și cu urechile greu au auzit, și ochilor ■ au închis; ■ nu cumva să ■ dă cu ochii, și cu urechile să audă, și cu inima să înțeleagă, și să se întoarcă, și să 'l vindec pre el.

28. Drept aceea, cunoscut să vă fie voă, că Neamurilor s'a trimis mântuirea lui Dumnezeu, și ei vor auzi.

29. Și acestea el zicând, au eșit Iudeii, multă prigonire având între dânsii.

30. Și a petrecut Pavel doi ani, deplin cu a sa chirie, și primia pre toți cari veniau către el,

31. Propovăduind împărăția lui Dumnezeu, și învățând cele ■ sunt pentru Domnul Iisus Hristos, cu toată îndrăzneala, fără opreală.

EPISTOLIEA

SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL

CEA CĂTRĂ ROMANI.

CAPITOLUL I.

Pavel, sluga lui Iisus Hristos, chemat apostol, ales spre evangheliea lui Dumnezeu,

2. (Care mai înainte a făgăduit-o prin proorocii săi întru sfînte scripturi.)

3. Pentru Fiul său Iisus Hristos, Domnul nostru, cel ce s'a

ROMANI, I.

născut din sămânța lui David după trup;

4. Care s'a hotărât Fiul lui Dumnezeu într-o putere, după duhul sfințeniei, prin învierea din morți;

5. Prin care am luat harul și apostolia, spre ascultarea credinței într-o toate neamurile, pentru numele lui;

6. Între cari sunteți și voi chemați ai lui Iisus Hristos;

7. Tuturor celor din Roma, iubitorilor lui Dumnezeu, celor chemați sfinți: Îar voă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru, și de la Domnul Iisus Hristos.

8. Întelî dar, mulțumesc Dumnezeului meu prin Iisus Hristos pentru voi toți, căci credința voastră ■ vestește în toată lumea.

9. Că martur imi este mie Dumnezeu, căruia slujesc cu duhul meu într-o evanghelia Fiului lui, că neîncetat fac pomenire de voi;

10. Tot de-a-una într-o rugăciunile mele rugându-mă, ■ doară când-va bine mi s'ar întâmpla cu voia lui Dumnezeu ca să vin la voi.

11. Că doresc să vă văd pre voi ca să vă dau voă vre un dar duhovnicesc spre întărirea voastră.

12. Și aceasta este, ca să mă mângaiî împreună cu voi prin credința cea d'impreună a voastră și ■ mea.

13. Și nu voi să nu știți voi, fraților, că de multe ori am gândit ca să vin la voi, (și am fost oprit, până acum,) ca să am

oeva roadă și într-o voi, precum și într-o cele-lalte Neamuri.

14. Că Eliniilor și Varvarilor, înțelepților și neînțelepților dator sunt.

15. Așijderea, cât este după a mea nevoință, sunt gata și voă celor din Roma ■ vă bine vestesc.

16. Că nu mă rușinez de evanghelia lui Hristos: că puterea lui Dumnezeu este ■ mântuire tot oelui ■ crede; Iudeului mai întâi, și Eliniului.

17. Că dreptatea lui Dumnezeu într-o dăna ■ descopere din credință în credință: precum este scris, Dreptul din credință va fi viu.

18. Pentru că ■ descopere mânia lui Dumnezeu din oer preste toată păgânătatea și nedreptatea oamenilor, cari țin adevărul într-o nedreptate.

19. Pentru că ce este cunoscut a lui Dumnezeu arătat este într-o densit; că Dumnezeu le ■ arătat lor.

20. Pentru că cele nevădute ale lui de la zidirea lumii, din faptele socotindu-se, se ved, și vecinică puterea lui și Dumnezeirea; ca să fie ei ■ de răspuns.

21. De vreme ce cunoscînd pre Dumnezeu, nu ca pre Dumnezeu 'I au slăvit, nici 'I au mulțumit; ci s'au făcut înzădarnici într-o cugetele lor, și s'au întunecat cea ne înțelegătoare inima lor.

22. Dicîndu-se pre sine a fi înțelepți, au nebunit.

23. Și aș mutat slava lui Dumnezeu celui nestricăcios întru asemănarea chipului omului celui stricăcios, și al paserilor, și al celor cu patru picioare, și al celor ■ se tirăsc.

24. Pentru aceea 'l ■ și dat Dumnezeu pre ei întru poștele inimelor lor în necurăție, ca să se spurce trupurile lor întru ei singuri.

25. Carii aș mutat adevărul lui Dumnezeu întru minciună. și aș cinstit și aș slujit săpturei mai virtos de cât Făcătorului, care esto bine-cuvântat în veci. Amin.

26. Pentru aceea 'l a dat pre ei Dumnezeu întru patimi de coară: ■ și muierile lor 'și aș schimbat rânduiala ■ fircască întru ■ ce este împotriva firei:

27. Așijderea și bărbații, lă- ■ cea duple fire rânduială ■ părței femeiești, s'aș aprins întru poșta lor unul spre altul; bărbați cu bărbați rușinea lucrându-o, și răsplătirea ce ■ ■ cădea ■ rătăcirii lor, întru sineși, luându-o.

28. Și precum n'aș ueroat ei a avea pre Dumnezeu întru cunoștință, așa 'l a dat pre ei Dumnezeu întru minte neiscușită, a face cele ce nu ■ cade;

29. Plini fiind de toată nedreptatea, de curvie, de violenție, de lăcomie, de răutate; plini de plamă, de ucidere, de sfadă, de înșelăciune, de năravuri rele; șoptitori,

30. Gălători de rău, uritori de

Dumnezeu, ocăritori, semeți trufași, aflători de rele, neascultători de părinți,

31. Noiștelegători, nestatornici întru aședământuri, fără dragoste, neîmpăcăcioși, nemilostivi:

32. Carii dreptatea lui Dumnezeu știind, ■ că cei ■ fac unele ■ acestea vrednici de moarte sunt, nu numai fac acestea, ci încă și bile-voesc cu ■ ce le fac.

CAPITOLUL II.

Pentru ■ fără de răspuns ești, O omule, tot cel ■ judeci: căci întru ce judeci pre altul, pre tine însuși te osindesti; că aceleași faci, cel ce judeci.

2. Iar știm că judecata lui Dumnezeu este duple adevăr asupra celor ce fac unele ■ acestea.

3. Și oare socotești aceasta, o omule, cel ■ judeci pre cei ce fac unele ca acestea, și tu însuși aceleași faci, că vei scăpa de judecata lui Dumnezeu?

4. Său aș nu bagi samă de bogățiile bunătății lui, și de îngăduința, și de îndelungă răbdarea lui; necunoscând că bunătatea lui Dumnezeu te aduce la pocăință?

5. Ci duple impietirea ta și nepocăita inimă îți adună ție mânia în dios mânia și ■ descoperirii dreptei judecăți ■ lui Dumnezeu;

6. Care va răsplăti fie-căruia duple faptele lui:

ROMANI, II.

7. Celor ■ prin răbdarea lucrului bun caută slavă și cinste și nestricăciune, viața veșnică.

8. Iar celor prigonitori, cari ■ pun împotriva adevărului, și se supun nedreptății, mânie și urgie.

9. Necaz și strămătorare preste tot sufletul omului celui făcător de rău, al Iudeului mai întâiu, și al Elfinului;

10. Iar slavă, și cinste, și pace, tot celui ce face binele, Iudeului mai întâiu; și Elfinului;

11. Că nu este fățarnicie la Dumnezeu.

12. Căci căl fără de lege au greșit, fără de lege vor și peri: și căl în lege au greșit prin lege ■ vor judeca;

13. (Că ■ auditorii legii sunt drepti la Dumnezeu, oi făcătorii legii se vor îndrepta.

14. Căci când Neamurile, cele ce n'au lege, din fire fac ale legii, acela lege neavând, ei singuri își sunt lege:

15. Cari arată fapta legii scrisă întru inimile lor, împreună mărturisindu-le lor cunoștința lor, și cugetele lor întru sine pîrindu-se sau și dându'și răspuns de îndreptare;)

16. În ziua când va judeca Dumnezeu cele ascunse ale oamenilor după evanghelia ■ prin Iisus Hristos.

17. Iată, tu te numești Iudeu, și te odihnești în lege, și te laudă întru Dumnezeu,

18. Și cunoști voia lui, și a-

legii cele de folos, fiind învățat din lege;

19. Și ■ nădăjduiești ■ ■ povătuitor orbilor, luminezi celor dintru întunec,

20. Îndreptător celor fără de minte, învățător pruncilor, ■ vînd închipuirea științei și a adevărului în lege.

21. Drept aceea, tu cel ce înveți pre altul, pre tine căci nu te înveți? cela ce propoveduești să ■ fure, fur?

22. Cela ce zici să nu preacurvească, preacurvești? cela ce urăști idolii, fură cele sfinte?

23. Cela ce te laudă în lege, prin călcarea legii necinstești pre Dumnezeu?

24. Că numele lui Dumnezeu pentru voi se hulește întru Neamuri, precum este scris.

25. Că tăerea împrejur tolosește, dacă faci legea: iar dacă ești călcător de lege, tăerea ta împrejur netăero împrejur s'a făcut.

26. Drept ■ de va păzi netăerea împrejur îndreptările legii, au ■ se va socoti netăerea lui împrejur în loc ■ tăere împrejur?

27. Și au nu te ■ judeca netăerea împrejur ■ de fire, împlinind legea, pre tine ■ prin slovă și prin tăerea împrejur, ești călcător de lege?

28. Că nu cel din afară arătat, este Iudeu; nici cea din afară arătată în trup esto tăere împrejur:

29. Ci cel dintru ascuns, acela este Iudeu; și tăerea împrejur

este cea în inimel, întru dubul, iar nu prin slovă; ■ căruia laudă nu este de la oameni, ci de la Dumnezeu.

CAPITOLUL III.

Ce este dar mai mult Iudeului? sau care este folosul tăcerii împrejur?

2. Mult în tot chipul: întâi, că lor s'aşa încredinţat cuvintele lui Dumnezeu.

3. Că ce este dacă n'aşa crezut unii? aş doară necredinţa lor va face netrebnică pre credinţa lui Dumnezeu?

4. ■ nu fie: ci fie Dumnezeu adevărat, şi tot omul mincinos; precum este scris, Ca să te îndreptezi întru cuvintele tale, şi să birueşti când vei judeca tu.

5. Şi de ■ ce nedreptăţea noastră adevărează pre dreptatea lui Dumnezeu, ce vom dice? Aş doară nedrept este Dumnezeu care aduce mâniea? (Ca ■ grăiesc.)

6. Să nu fie: că atunci în ■ chip va judeca Dumnezeu lumea?

7. Că de vrem ce adevărul lui Dumnezeu întru a mea minciună a prisosit spre slava lui; drept ce încă şi eu ca un păcătos mă judec?

8. Şi nu, (precum suntem bulici, şi precum dic unii că grăim noi,) ■ facem cele rele, ca să vie cele bune? a căror osîndă dreaptă este.

9. Ce dar? aş doară întrecem

pre ei? Nici de cum: pentru că mai înainte am vinuit şi pre Iudei şi pre Elini, că toţi sub păcat sînt;

10. Precum este scris, Nu este drept nici unul:

11. Nu este cine să înţeleagă, şi nu este cine să caute pre Dumnezeu.

12. Toţi s'aşa abătut, împreună netrebnic s'aşa făcut: nu este cel ■ face bine, nu este până la unul.

13. Mormint deschis este gîtlejul lor; cu limbele lor aş violenit: venin de aspidă este sub buzele lor:

14. A căror gură de blăstăm şi de amărăciune este plină.

15. Grabnice sînt picioarele lor ■ vărsa sânge:

16. Sfărîmare şi nevoie sînt întru căile lor.

17. Şi calea păcii n'aşa cunoscut.

18. Nu este frica lui Dumnezeu înaintea ochilor lor.

19. Iar ştim să câte dice legea, oelor ce sînt în lege dice: ca toată gura să se astupe, şi vinovată să fie toată lumea înaintea lui Dumnezeu.

20. Pentru că din faptele legii nu ■ va îndrepta nici un trup înaintea lui: că prin lege este cunoştinţa păcatului.

21. Iar acum afară de lege dreptatea lui Dumnezeu s'a arătat, fiind mărturisită de lege şi de prooroci;

22. Adecă dreptatea lui Dumnezeu care vine prin credinţa lui Iisus Hristos la toţi şi pre-

ROMANI, IV.

ste toți cei ■ cred : că nu esteosebire.

23. Pentru că toți au păcătuit, și se lipsesc de slava lui Dumnezeu;

24. Carii se îndreptează în dar cu harul lui prin răscumpărarea cea întru Hristos Iisus :

25. Pre care 'l ■ rinduit Dumnezeu a fi curățire prin credință întru sângele lui, spre arătarea dreptăței lui pentru ertarea păcatelor celor mai înainte făcute, întru multă răbdarea lui Dumnezeu ;

26. Spre arătarea dreptăței lui în vremea de acum: ca să fie el drept, și îndreptând pre cel ■ este din credința lui Iisus.

27. Deci unde este lauda? S'a închuiat. Prin care lege? ■ faptelor? Nu: ci prin legea credinței.

28. Socotim dar că ou credința ■ va îndrepta omul fără faptele legii.

29. Aă doară Dumnezeu este al iudeilor numai? iar nu și al Neamurilor? Adevărat, și al Neamurilor:

30. Oăol unul este Dumnezeu, care ■ îndrepta tăerea împrejur din credință, și netăerea împrejur prin credință.

31. Deci aă doară stricăm legea prin credință? Să nu fie: oi înlărim legea.

CAPITOLUL IV.

Deci ■ vom dice că Avraam părintele nostru să ■ aflat după trup?

1. Că de s'a îndreptat Avraam

din fapte, are laudă; ci nu la Dumnezeu.

2. Că ce dice scriptura? Și ■ creșut Avraam lui Dumnezeu și s'a socotit lui întru dreptate.

3. Iar celui ■ lucrează, plata nu i ■ socotește după har, ci după datorie.

4. Iar celui ce nu lucrează, oi crede întru cela ce îndreptează pre cel păcătos, i ■ socotește credința lui întru dreptate.

5. Precum și David vorbește despre fericirea omului, căruia Dumnezeu îi socotește dreptatea fără de fapte.

6. *Picând*, Fericit cel cărora s'a ertat fără de legile, și cărora s'a acoperit păcatele.

7. Fericit bărbatul căruia nu 'l va socoti Domnul păcatul.

8. Deci fericirea aceasta întru tăerea împrejur *este numai*, sau și întru netăerea împrejur? că dicem că s'a socotit lui Avraam credința întru dreptate.

9. Dar cum s'a socotit lui? întru tăerea împrejur fiind, sau întru netăerea împrejur? Nu întru tăcerea împrejur, ci întru netăerea împrejur.

10. Și semnul tăerei împrejur ■ luat, pecete a dreptăței credinței care ■ întru notăerea împrejur: ca ■ el tată tuturor celor ■ cred prin netăcerea împrejur; ca să se socotească și lor dreptate:

11. Și tată tăerei împrejur nu numai celor ce sunt din tăcerea împrejur, oi și celor ce umblă în urmele credinței celei dintru ne-

ROMANI, V.

țierea împrejur ■ părintelui nostru Avraam.

13. Că nu prin lege este lui Avraam făgăduința, sau seminției lui, ■ ■ ■ el moștenitor lumii, ci prin dreptatea credinței.

14. Că de *sunt* cei din lege moștenitori, în zadarnică s'a făcut credința, și s'a stricat făgăduința:

15. Că legea mânia lucrează: că unde nu este lege, *acolo* nici oălcare de lege nu este.

16. Pentru aceasta din credință este, va să fie duple har; ca să fie stătătoare făgăduința la toată seminția; nu numai la ceea ce este din lege, ci și la ceea ce este din credința lui Avraam; care este tată noastră tuturor,

17. (Precum este scris, Că tată al multor neamuri te am pus,) înaintea lui Dumnezeu căruia ■ creșut, celui ce înviază morții, și cheamă cele ■ nu sunt ca cum ■ fi.'

18. Care mai pre sus de nădejde întru nădejde ■ creșut, că va fi el tată al multor neamuri; după cum i s'a dat, Așa va fi sămânța ta.

19. Și neslăbind în credință, nu s'a ustat la trupul său cel omorât, fiind mai de o sută de ani, nici la omoriciunea pântecelui Sarei:

20. Și întru făgăduința lui Dumnezeu nu s'a îndoit cu necredința: ci s'a întărit cu credința, dând slavă lui Dumnezeu:

21. Și deplin știind că ce 'l a făgăduit, puternic este și ■ face.

22. Pentru ■ i s'a și socotit lui spre dreptate.

23. Și nu s'a scris pentru el numai, că i s'a socotit;

24. Ci și pentru noi, cărora ■ să ni se socotească, celor ce credem întru acela ce a sculat pe Iisus Hristos Domnul nostru din morți;

25. Care s'a vindut pentru greșalele noastre, și s'a sculat pentru îndreptarea noastră.

CAPITOLUL V.

Drept aceea, îndreptați fiind din credință, pace avem către Dumnezeu prin Domnul nostru Iisus Hristos:

2. Prin care și apropiere ■ aflat prin credință la harul acesta întru care stăm, și ne lăudăm întru nădejdea slavei lui Dumnezeu.

3. Și nu numai, ci ■ și lăudăm întru necazuri: știind că necăzul răbdare lucrează;

4. Iar răbdarea, curățire; iar curățirea, nădejde:

5. Iar nădejdea nu ■ rușinează; că dragostea lui Dumnezeu s'a vărsat întru inimele noastre prin Duhul Sfânt cel ce s'a dat noastră.

6. Pentru că Hristos, încă fiind noi neputincioși, în vremea cea cuvințioasă pentru cel necredincios ■ murit.

7. Că abia va muri cineva pentru cel drept: că pentru cel bun poate și îndrăznește cineva a muri.

8. Și întărește Dumnezeu dra-

ROMANI, VI.

gustea sa spre noi, că încă păcătoși fiind noi, Hristos pentru noi a murit.

9. Cu mult mai virtos dar cum, îndreptați fiind cu sângele lui, ne vom mântui printr'însul de mânia.

10. Că de vreme ce fiind noi vrăjmași, ■■■ impăcat cu Dumnezeu prin moartea Fiului lui, cu mult mai virtos fiind impăcați, ne vom mântui întru viața lui.

11. Și nu numai, ci ne și lăudăm întru Dumnezeu prin Domnul nostru Iisus Hristos, prin care acum împăcarea am luat.

12. Pentru aceea, precum printr'un ■■■ a intrat păcatul în lume, și prin păcat moartea; și așa la toți oamenii moartea a trecut, pentru că toți au păcătuit:

13. (Că până la lege păcatul era în lume: dar păcat ■■■ ■■■ necoteste, nefiind lege.

14. Ci ■■■ împărătit moartea de la Adam până la Moisi, și preste cei ce n'au păcătuit după asemănarea greșei lui Adam, care era chip al celui viitor.

15. Ci nu precum greșala, așa și darul. Că de au murit prin greșala unuia cei mulți, cu mult mai virtos harul lui Dumnezeu și darul prin harul unui om, Iisus Hristos, întru mulți s'a înmulțit.

16. Și nu precum prin unul ce a păcătuit, este darul: că judecata dintr'unul este spre osîndire, iar darul din multe greșale spre îndreptare.

17. Că de vreme ■■■ pentru

greșala unuia moartea a împărătit prin unul; cu mult mai virtos cei ■■■ au luat prisoaia harului și ■■■ darului dreptății vor împărăți întru viață prin cel unul, Iisus Hristos.)

18. Pentru aceea dar precum prin greșala unuia întru toți oamenii ■■■ intrat osîndirea; așa și prin îndreptarea unuia întru toți oamenii ■■■ intrat îndreptarea vieții.

19. Că precum pentru neascultarea unui om, păcătoși s'au făcut cei mulți, așa și prin ascultarea unuia, drepti ■■■ vor face cei mulți.

20. Însă legea ■■■ intrat, ■■■ ■■■ se înmulțească greșala. Și unde s'a înmulțit păcatul, acolo a prîsosit harul:

21. Ca precum ■■■ împărătit păcatul spre moarte, așa și harul să împărătească prin dreptate spre viață vecinică, prin Iisus Hristos Domnul nostru.

CAPITOLUL VI.

Ce vom dice dar? Rămânea vom în păcat, ca ■■■ ■■■ înmulțească harul?

2. Să nu fie. Căci cari am murit păcatului, în ce chip încă vom mai fi vii întru densul?

3. Au nu știți, că ■■■ oăți întru Iisus Hristos ■■■ ■■■ botezat, întru moartea lui ne am botezat?

4. Că împreună cu el ne am îngropat prin botez întru moarte: ■■■ în ■■■ chip s'a sculat Hristos din morți prin slava Tatălui,

ROMANI, VII.

asa si noi intru innoirea vielei sa umblam.

5. Ca de vreme ce impreună odrăsliti ne am făcut cu aşmănarea morţii lui, deci şi învierii lui vom fi părtaşi.

6. Aceasta ştiind, că omul nostru cel vechi cu dănsul împreună s'a răstignit, ca să se strice trupul păcatului, ca să nu mai slujim noi păcatului.

7. Pentru că cel ce a murit s'a îndreptat de păcat.

8. Că de am murit împreună cu Hristos, credem că vom şi via împreună cu dănsul:

9. Ştiind că Hristos cel ce a înviat din morţi nu mai moare; moartea pre dănsul nu l mai stăpâneşte.

10. Că de a murit, păcatului odată ■ murit: iar de viază, viază lui Dumnezeu.

11. Aşa şi voi scooti-vă pre voi morţi a ■ păcatului, şi vii lui Dumnezeu intru Iisus Hristos, Domnul nostru.

12. ■ nu împărătească dar păcatul in trupul vostru cel muritor, ca să l ascultaţi pre el intru poftele lui.

13. Nicl să vă faceţi mădulările voastre arme de nedreptate păcatului: ci să vă puneţi pre voi înaintea lui Dumnezeu, că din morţi vii, şi mădulările voastre arme de dreptate înaintea lui Dumnezeu.

14. Că păcatul pre voi nu vă ■ stăpâni: că nu sunteţi sub lege, ci sub har.

15. Ce dar? păcătui-vom, căci

nu suntem sub lege, ci sub har? Să nu fie.

16. Aū nu ştiţi, că celui ce vă daţi pre voi robī spre ascultare, robī sunteţi aceluia pre care ascultaţi; saū păcatului spre moarte, saū ascultărei spre dreptate?

17. Ci mulţumim lui Dumnezeu, căci aţi fost robī păcatului, dar aţi ascultat din inimă duple chipul învăţătorei la care v'aţi dat.

18. Şi slobođindu-vă de păcat, v'aţi făcut robī dreptăţei.

19. Omeneste grăesc pentru slăbăciunea trupului vostru: că precum v'aţi făcut mădulările voastre roabe necurăţiei şi fără de legei spre fără de lege; aşa acum să vă faceţi mădulările voastre roabe dreptăţei spre sfinţenie.

20. Căci când eraţi robī păcatului, eraţi slobođi de dreptate.

21. Caro roadă dar aţi avut atunci intru acelea de care acum vă ruşinaţi? că sfârşitul acelora este moartea.

22. Iar acum slobođindu-vă din păcat, şi făcându-vă robī lui Dumnezeu, aveţi roada voastră spre sfinţenie, iar sfârşitul viaţa vecnică.

23. Pentru că plata păcatului este moartea; iar darul lui Dumnezeu este viaţa vecnică intru Iisus Hristos, Domnul nostru.

CAPITOLUL VII.

Aū ■ ştiţi, fraţilor, (că celor ce ştiu legea grăesc,) ■ le-

Cum stăpânește pre om în câtă vreme trăiește?

2. Că miera bărbat, levată este de legă bărbatului până când trăiește el ; iar de 'l a murit bărbatul ei, s'a deslegat de legea bărbatului.

3. Drept aceea, trăindu'î bărbatul ei, prea-curvă se chieamă, de va fi cu alt bărbat: iar de îl va muri bărbatul ei, slobodă este de legă, ■ nu ■ ea prea-curvă, fiind cu alt bărbat.

4. Pentru aceea, frații mei,
să voi v'ați omorât legei prin
trupul lui Hristos; ■ să fiți voi
al altuia, al celui ■ ■ înviat
din morți, ca să aducem roadă
lui Dumnezeu.

6. Căci când [redacted] în trup,
patimele păcatelor, cele prin
lege lucrău întru mădularile
noastre [redacted] să aducă roada
mortei.

6. Iar acum ne am slobođit de lege, murind noi aceleia întru care eram ținuți; ca să slujim întru înnoirea duhului, iar nu *întru* vechitura slovel.

7. Ce dar vom dice? Aă doară legea păcat este? Să nu fie. Că păcatul nu 'l am cunoscut, fără numai prin lege : că și pre postă nu o ași fi știut, de n'ar fi dis legea, Să nu poftescă.

8. Că pricină luând păcatul prin poruncă, a lucrat întru mine toată pofta. Că fără de lege păcatul este mort.

9. Și eu trăiam fără de lege
une-când: iar venind porunca,
păcatul a înviat, iar eu ■■■
murii.

10. Și mi s'a aflat mie porunca, ■■ era spre viață, aceasta ■ fi spre moarte.

11. Că păcatul, luând pricină
prin poruncă, m'a amăgit, și
prin aceea m'a omorît.

12. Drept aceea, legea sfântă
este, și porunca sfântă, și dreaptă,
și bună.

18. Decî oare ■ era bun, mie mi s'a făcut moarte? ■ nu fie. Ci păcatul, ■ să se arate păcat, prin ce era bun lucrându' mi mie moarte ; ■ ■ se face preste măsură păcătoş păcatul prin poruncă.

14. Căci știm legea duhovnicească: iar eu sunt trupesc, vîndut subț păcat.

16. Că ceea ☐ lucrez, nu știu : că nu care voesc eu, a-
ceasta fac; ci ☐ urăsc, aceea
lucrez.

16. Iar de fac aceasta care nu voesc, laud legea ■ este bună.

17. Iar acum ■■■ ești fac aceea,
ci păcatul care lăcuște întru
mine.

18. Pentru că știu ■■■ nu lă-
cueste întru mine, (adecă, în tru-
pul meu,) ce ■■■ bun: ■■■ vol
se află la mine; iar a face bi-
nele, nu aflu.

19. CĂ nu fac binele care vo-
esc: ci răul care nu 'l vreau, a-
cela fac.

20. Iar **eu** fac **aceste** **lucruri** nu
voiesc eu, **eu** nu fac eu aceste,
ci păcatul care lăcuiește întru

81. Aflu, drept aceea, legea mie
celui ce voese să fac binele, ■■■
■■■ rătă la mine se află.

ROMANI, VIII.

22. Că împreună mă veselesc
■ legea lui Dumnezeu după
omul cel din lăuntru.

23. Dar ved altă legă întru mă-
dulările mele, oştindu-se impo-
triva legii minţii mele, şi dăn-
du-mă pre mine rob legii pă-
catului care este întru mădulă-
rile mele.

24. Ticălos om sunt eu! cine
mă va izbăvi de trupul morţii
acesteia?

25. Mulţumesc lui Dumnezeu
prin Iisus Hristos Domnul nostru.
Deci dar eu însumi cu mintea
mea slujesc legii lui Dumnezeu;
iar cu trupul legii păcatului.

CAPITOLUL VIII.

Drept aceea, ■ este acum nici
o pedeapsă celor ce sunt în-
tru Hris- ■ Iisus, cari nu umblă
dupre trup, ci dupre Duh.

2. Că legea Duhului vieţii în-
■ Hristos Iisus m'a izbăvit de
legea păcatului şi ■ morţii.

3. Pentru că ceea ce era cu ne-
putinţă legii, pentru că era sla-
b ■ prin trup, Dumnezeu pre Fiul
său trimetând întru asemănarea
trupului păcatului, ■ săvârşit, şi
pentru păcat, ■ osîndit păcatul
în trup:

4. Ca îndreptarea legii ■ ■
împlinească întru noi, cari nu
umblăm după trup, ci după Duh.

5. Că cei ce sunt după trup,
cele ale trupului cugotă; iar cei
ce sunt după Duh, cele ale Du-
hului:

6. Pentru ■ cugetul trupului

este moarte; iar cugetul Duhu-
lui viaţă şi pace.

7. Pentru că cugetul trupului
vrăjmaş este la Dumnezeu: că
legii lui Dumnezeu nu ■ su-
pune, că nici poate.

8. Şi cei ce sunt în trup lui
Dumnezeu ■ plăcea nu pot.

9. Iar voi nu sunteţi în trup,
ci în Duh, că Duhul lui Dum-
nezeu lăcuşte întru voi. Iar de
n'are cineva Duhul lui Hristos,
acela nu este al lui.

10. Iar de este Hristos întru
voi, trupul dar este mort pentru
păcat; iar Duhul viază pentru
dreptate.

11. Iar de lăcuşte întru voi
Duhul celui ce a sculat pre
Iisus din morţi, cel ce ■ sculat
pre Hristos din morţi, învia-va
şi trupurile voastre cele muri-
toare, pentru Duhul lui cel ■
lăcuşte întru voi.

12. Drept aceea, fraţilor, da-
tori suntem nu trupului, ■ ■
vieţuim după trup.

13. Că de vieţuiţi după trup,
veţi să muriţi; iar de veţi omori
cu Duhul faptele trupului, veţi
fi vii.

14. Că ori căţi cu Duhul lui
Dumnezeu ■ poartă, aceştia
sunt ■ al lui Dumnezeu.

15. Pentru că n'aţi luat iarăşi
duhul robiei spre temere; ci aţi
 luat Duhul punerii de fiu, întru
care strigăm, Avva, Părinte.

16. Insuşi Duhul acesta mărtu-
risesse d'impreună cu duhul
nostru, că suntem fiu al lui
Dumnezeu.

17. Iar de *suntem* fiu, *suntem*

dar și moștenitori; moștenitori *adecă* ai lui Dumnezeu, și împreună moștenitori ai lui Hristos; de vreme ce pătimim împreună *cu dânsul*, ca să ne și proslăvim împreună *cu dânsul*.

18. Că socotesc că nu *sunt* vrednice pătimirele vremii de acum *de* ■ *se asemana* cu slava cea viitoare care ■ *să* se descoperă intru noi.

19. Pentru că nădejdea zidirei, descoperirea *fiilor* lui Dumnezeu *asteaptă*.

20. Că *desertăciunii* s'a supus zidirea, nu de voie, ci pentru cel ce o a supus spre nădejde,

21. Că și singură zidirea aceasta ■ va slobozi din robia *stricăciunii* intru slobozenia slavei *fiilor* lui Dumnezeu.

22. Căci știm că toată zidirea împreună *suspina* și împreună are durere până acum.

23. Și nu numai *acola*, ci și noi *caril* avem *plăga* Duhului, și noi singuri intru noi *suspina*m, *asteptând* punerea de *fi*, *adecă* pre izbăvirea trupului nostru.

24. Că prin nădejde ne ■ *mântuit*: însă nădejdea care ■ vede nu este nădejde: că ceea ce vede cineva, pentru ce o și nădăjduiește?

25. Iar dacă ceea ce nu vedem nădăjdum, prin răbdare *asteptăm*.

26. Așijderea și Duhul împreună *ajutorează* noastră intru *slăbi*ciunile noastre; pentru că de ce ne vom ruga, precum se cade nu știm: ci singur Duhul

se roagă pentru noi cu *suspi*nuri *negrăite*.

27. Iar *cela* ce cercă inimile știe ■ *este* ougetul Duhului, că după *voia* lui Dumnezeu se roagă pentru *sfinți*.

28. Și știm că celor ce iubesc pre Dumnezeu toate li se lucrează spre bine, *acelora* *adecă* *caril* după *voință* sunt *ch*ie-mați.

29. Că pre *caril* mai înainte 'I a cunoscut, mai înainte 'I a și hotărît ■ *se* asemenea *chi*pului Fiului său, ■ *se* el *int*eu născut între mulți frați.

30. Iar *pre* *caril* mai înainte 'I a hotărît, pre *aceștia* 'I a și *ch*ie-mat: și pre *caril* 'I a *ch*ie-mat, pre *aceștia* 'I a și *in*dreptat: iar pre *caril* 'I ■ *in*dreptat, pre *aceștia* 'I a și *pro*slăvit.

31. Ce vom *dic*o dar *cătră* *ace*stea? De *este* Dumnezeu pentru noi, cine *este* *impotriva* noastră?

32. Că cel ce nu a *oru*țat pre Fiul său, ci pentru noi toți 'I a dat pre dânsul, cum nu împreună cu el și toate ne va *dăru*i noi?

33. Cine ■ *pl*u *impotriva* *ale*șilor lui Dumnezeu? Dumnezeu *este* cel ■ *in*dreptează.

34. Cine *este* cel ce *jud*ecă spre *pl*erzare? Hristos *este* cel ce ■ *m*urit, și mai *alea* care a și *in*viat, ■ și ■ *d'a* dreapta lui Dumnezeu, ■ și ■ roagă pentru noi.

35. Cine ■ va *despăr*ți pre noi de dragostea lui Hristos? *necazul*, sau *strămtorarea*, sau

ROMANI IX.

goana, sau foametea, sau golăte-
tea, sau nevoia, sau sabia?

36. Precum este scris, Că
pentru tine suntem omoriți toată
dăoa : socotitu-ne-am ca niște oi
de junghiere.

37. Ci întru acestea toate prea
biruim pentru cela ce ■ ■ iu-
bit pre noi.

38. Pentru că încredințat sunt,
că nici moartea, nici viața, nici
ingerii, nici căpeteniile, nici pu-
terile, nici cele de acum, nici
cele viitoare,

39. Nici înălțimea, nici adin-
cul, nici altă făptură oare-oare,
nu poate pre noi să ne despăr-
tească de dragostea lui Dum-
neșeu, ■ ■ este întru Hristos
Iesus Domnul nostru.

CAPITOLUL IX.

Adevărul dăo întru Hristos, nu
mint, împreună mărturisin-
du'mi mie cunoștința mea întru
Duhul Sfânt.

2. Că întristare mare imi este
mie, și neîncetată durere inimii
mele.

■ Că așa si poștit eă insumla
si anatima de la Hristos pentru
frații mei, rudele mele duple trup:

4. Carii sunt Israeliteni ; ■ că-
rora este punerea de fi, și slava,
■ așezământurile, și punerea de
lege, și slujba lui Dumneșeu, și
făgăduințele ;

6. Al cărora sânt părinții, și
dintru carii este Hristos duple
trup, care este preste toate,
Dumneșeu bine-cuvântat în veci.
Amin.

8. Că nu poate fi ca să cadă
cuvântul lui Dumneșeu. Că nu
toți carii sânt din Israel, aceștia
sânt Israel :

7. Nici, căci sânt sămânța lui
Avraam, toți sânt filii ei. Întru
Isaac se va numi ție sămânță.

8. Adecă, Nu carii sânt filii al
trupului, aceștia sânt filii al lui
Dumneșeu : ci carii sânt ■ al
făgăduinței ■ socotesc întru să-
mânță.

9. Că al făgăduinței este cu-
vântul acesta, Întru această vre-
me voiă veni, și va ■ Sarei fi.

10. Și nu numai aceasta : ci și
Rebecca dintru unul având așter-
nut, de la Isaac părintele nostru ;

11. (Că încă nici fiind *fiu* năș-
cuți, nici făcând ceva bine ■
rău, ca ■ duple alegere rindu-
ială a lui Dumneșeu să rămăie, nu
din fapto, ci de la cel ce chicamă ;)

12. I s'a dăis ei, Cel mai mare
va sluji celui mai mic.

12. Precum este scris, Pre Ia-
cov ■ iubit, iar pre Isav ■
urit.

14. Ce dar vom dăie, Aă doară
este nedreptate la Dumneșeu ?
Să nu fie.

15. Că lui Moisi dăie, Voiă mi-
lui pre ■ miluesc, și ■ voiă
indura de care mă îndur.

16. Deoi dar nu este nici a
celui ■ voește, nici ■ celui ce
aleargă, ci a lui Dumneșeu ce-
lui ce miluește.

17. Că dăie scriptura lui Fa-
raon, Că spre însăși aceasta te
■ redicât pre tine, ca ■
întru tine puterea mea, și ca să

ROMANI, X.

ne vestească numele meu în tot pământul.

18. Deci dar pre care voește înțelește, și pre care voește împotrivă?

19. Mi vei dice dar mie, Ce mai prihănește? că voley lui cine poate sta împotrivă?

20. Ci, O omule, tu cine ești? răspunzi împotiva lui Dumnezeu? Aū doară va dice fap-tura celui ce o a făcut pre ea, Căci m'ai făcut așa?

21. Aū n'are putere olarul pres-te lut, dintr'această frământătură, să facă un vas de cinste, iar altul de necinste?

22. Iar dacă vrind Dumnezeu să 'și arăte mânia, și să 'și des-copere puterea sa, a suferit în-tru multă răbdare vase ale mâ-niei, gătite spre perire:

23. Și să 'și arăte bogăția slavei sale spre vase ale milci, care a gătit mai înainte spre slavă,

24. Adecă pre noi, pre cari ne a și oblemat, nu numai din udei, ci și din Neamuri.

25. Precum și la Osie dico, Chiema-voiu pre cel ce nu este norodul meu, norodul meu; și pre cea iubită, iubită.

26. Și va fi, în locul unde s'a dis lor, Nu norodul meu s'ntest vol; acolo se vor chiema fii ai lui Dumnezeu celui viu.

27. Și Isaia strigă pentru Is-rail, De va fi numărul fiilor lui Israil năsipul mării rămășița a va mântui;

28. Pentru că lucrul va săvârși, și 7 va scurta întru dreptate, că

lucru scurt va face Domnul pre pământ.

29. Și precum a dis mai ina-into Isaia, De nu ne ar fi lăsat noi Domnul Savaot sămânță, Sodoma a făcut, și cu Gomora ne am asemănat.

30. Ce dar vom dice? Că Nea-purile care nu umblău după drep-tate, aū ajuns la dreptatea, dreptatea care este din credință.

31. Iar Israil umblând după legea dreptăței, la legea dreptăței n'a ajuns.

32. Pentru ce? Pentru că nu din credință o a căutat, ci din faptele legii. Că s'aū potio-nit de piatra potionirei;

33. Precum este scris, Iată, pun în Sion piatră de potionire și piatră de sminteală: și tot cel ce va crede întru el nu va ru-șina.

CAPITOLUL X.

Fraților, bună-voința inimii me-le și rugăciunea către Dumnezeu pentru Israil este spre mântuire.

1. Că mărturisesc lor că ryna lui Dumnezeu aū, ci nu duple cunoștință.

2. Că neștiind dreptatea lui Dumnezeu, și căutând să 'și pue dreptatea lor, dreptăței lui Dum-needeu nu s'aū supus.

3. Că sfârșitul legii este Hris-tos spre îndreptare tot celui ce crede.

4. Că Moisi scrie de dreptatea care este din lege, Că omul face acelea, viu va fi într'insele.

6. Iar dreptatea este din credință așa dice, Să nu dici întru inima ta, Cine se va sui în cer? (adecă, să pogoare pre Iristos:)

7. Său, Cine se va pogori întru adinc? (adecă, să redice pre Hristos din morți)

8. Dar dice scriptura? Aproape este de tine cuvântul, în gura ta, și întru inima ta: adecă, cuvântul credinței care propoveduim

9. Că de vei mărturisi cu gura pro Domnul Iisus, și vei crede întru inima ta că Dumneșu 'l redicoat pre el din morți, te vei mântui.

10. Că cu inima se crede spre dreptate; iar cu gura mărturisește spre mântuire.

11. dice scriptura, Tot cel crede întru el nu se va rușina.

12. Că nu este osebire Iudeului și Elilulul: pentru că același Domnul tutulor care îmbogățește pre toți cei ce 'l chieamă pre el.

13. Că tot ori-care chieama numele Domnului se mântui.

14. Cum dar vor chieama întru n'aș credut? și cum vor crede aceluia de care n'aș audut? și vor audă fără de propoveduitor?

15. Și cum vor propovedui, de nu se vor trimete? precum este scris, Că sunt de frumoase picioarele celor ce propoveduesc evanghelia păcei, ale celor ce bine-vestesc cele bune!

16. Ci nu toți aș ascultat e-

vanghelia. Că Isaia dice, Doamne, cine a creșut aușului nostru?

17. Drept aceea, credința este din auș, iar aușul prin cuvântul lui Dumneșu.

18. Ci dic, Aș doară n'aș audut? Că în tot pământul eșit vestirea lor, și în marginile lumii cuvintele lor.

19. Ci dic, Aș n'a cunoscut Israil? Inteu Moisi dice, Eu voi întărita pre voi întru cel ce nu este neam, întru neamul cel neînțelegător voi mânia pre voi.

20. Iar Isaia îndrăznește, și dice, Aflatu-m'am celor ce nu mă caută pre mine; arălatu-m'am celor ce nu întreabă de mine.

21. Iar către Israil dice, Toată ziua am întins mâinele mele către norodul cel neascultător și împotriva grăitor.

CAPITOLUL XI.

Drept aceea, Aș doară, aș lepădat Dumneșu pre norodul său? Să nu fie. Că și eu Israiltean sunt, din sămânța lui Avraam, din neamul lui Veniamin.

2. Nu lepădat Dumneșu pre norodul său, pre care mai înainte cunoscut. Aș nu știți de lile ce dice scriptura? cum se roagă lui Dumneșu împotriva lui Israil, dicend,

3. Doamne, pre proorocii tăi aș omorât, și iltarele tale aș surpat; și eu am rămas singur, și caută sufletul meu.

4. Dar ce fi dice lui Dumne-

deesoul răspuns? Lăsatu-mi am mie șapte mii de bărbați, cari nu 'și au plecat genunchiul înaintea lui Vaal.

5. Așa dar și în vremea aceasta, rămășiță duple alegera harului s'a făcut.

6. Și de este duple har, întâ oă nu este duple fapte: că apoi harul n'ar fi har. Iar de este din fapte, mai mult nu este har: că apoi fapta nu ■ ■ mai mult faptă.

7. Ce dar? Ce căuta Israil, aceea n'a nemerit; iar alegerea ■ nemerit, iar cei-l-alți s'au împietrit.

8. (Precum este scris, Datule-a lor Dumnezeu duh de adormire, ochi ca să nu vadă, și urechi ■ să nu audă;) până în ziua de astăzi.

9. Și David zice, Facă-se masa lor spre cursă, și spre laț, și spre sminteală, și spre răsplătire lor;

10. Intunece-se ochi lor ca să nu vadă, și spinarea lor de tot o girbovește.

11. Dio drept aceea, Așa doară s'au poticnit ■ să cadă? Să nu fie: ci prin poticnirea lor mântuire s'a făcut Neamurilor, ca să rivnească pre ele.

12. Și de vreme ce poticnirea lor este bogăție lumii, și împușinarea lor bogăție Neamurilor; cu cât mai mult împlinirea lor?

13. Că voă dio Neamurilor, întru cât sunt eu Neamurilor apostol, slujba ■ o slăvesc:

14. Ca doară așa face trupul

meu să rivnească, și să mântuesc pre vre-unul dintr'înși.

15. Că de este lepădarea lor împăcare lumii, ■ alt este luarea lor, fără numai viață din morți?

16. Că de este pirga sfântă, este și frământătura: și de este rădăcina sfântă, sânt și ramurile.

17. Și de s'au frint unele din ramuri, iar tu, maslin sălbatec fiind, te ai altuit întru ele, și pârtaș rădăcinii și grăsimii ■ slinului te ai făcut;

18. Nu te lăuda asupra ramurilor. Iar de te laudă, ■ porți tu pre rădăcină, ci rădăcina pre tine.

19. Dar vei zice, Frintu-s'au ramurile, ca să mă altuesc eu.

20. Bine; pentru necredință s'au frint, iar tu pentru credință stai. Nu te înalță cu mintea, ci te teme:

21. Că de n'a părținit Dumnezeu ramurilor celor țirești, nu cumva și ție să nu 'ți părținească.

22. Vezi dar bunătatea și amprimea lui Dumnezeu: ■ cel ce a cădut, asprime; ■ spre tine, bunătate, de vei rămânea în bunătate: iar de nu, și tu te vei tăia.

23. Ci și acela, de nu vor rămânea în necredință, se vor altui: oă puternic ■ Dumnezeu iarăși ■ 'i altuească pre el.

24. Că dacă ■ din maslinul cel din fire sălbatec de ai tăiat, și afară de fire te ai altuit în maslin bun: cu cât mai virtos

aceştia carii sunt după fire, vor altui întru al lor maslin?

25. Pentru că nu voesc să nu știți voi, fraților, taîna aceasta, ca să nu fiți într-u voi singuri înțelepți: că orbire din partea lui Israel s'a făcut, până ce va intra împlinirea Neamurilor.

26. Și așa tot Israelul ■ ■ ■
mântui : precum este scris, Veni-
■ ■ ■ din Sion Izbăvitorul, și va
întoarce necurățiile de la Iacov:

27. Și aceasta este lor cea de la mine legătură, când voiū lua păcatele lor.

28. După evanghelie cu adevărat vrăjmași *sunt* pentru voi: iar după alegere, iubiți pentru părinți.

29. Că fără câință sânt darurile și obiemarea lui Dumnezeu.

40. ■■■ precum și voi oare-
■■■ n'ați crezut lui Dumne-
deu, iar acum v'ați miluit prin
necredința acestora:

81. Așa și aceștia acum n'au creșut, ■ prin mila voastră și ei ■ se miluească.

32. Că a încuiat Dumnezeu pre
toți într-o necredință, ca pre toți
să 'l miluească.

34. O adîncul bogăției și al înțelepciunii și al științei lui Dumnezeu ! cât *sînt* de necercate judecățile lui, și neurmate căile lui !

44. Că cine a cunoscut gândul Domnului? sau cine s'a fă-
lul sfetnic?

88. Cine Ți-a dat mai înainte lui, și i-a va răsplăti lui?

■ Că dintr'insul, și prin-
tr'insul, și intru dânsul, *sunt*

**toate : aceluia slava in veci.
Amin.**

CAPITOLUL XII

Rogu-vă dar pre voi, fraților, pentru îndurările lui Dumnezeu, să vă puneți înainte trupurile voastre jertvă vie, sfântă, bine plăcută lui Dumnezeu, care este slujba voastră cea cuven-
tătoare.

2. Și nu vă asemenați ohipului veacului acestuia: ci să vă prefaceți întru înnoirea minții voastre, ca să adeveriți voi este voia lui Dumnezeu cea bună, și plăcută, și deplin.

3. Că ȋic, prin harul ■ mi s'a dat mie, tutulor celor ce sūnt intru vol, ■ nu ougeta innalt a-farā de cāt li ■ cade a ougota; ci ■ ougota spre ■ Ńi cu mintea intrcagā, precum fie-cāruia a im-pārȋit Dumnedeū māsura cre-dinȋei.

4. Că precum într'un trup multe mădulări avem, și mădulările n'aū toate o lucrare:

5. Intr'acestași chip noi, fiind mulți, un trup sîntem intru Hristos, și fie-care unul altuia mădu-lare.

6. Iar având daruri de multe feluri după harul care este dat nouă, ori proorocie, după măsura credinței;

7. Ori slujbă, intru slujbă: ori
cela ce învață, intru învățătură;

8. Ori oel ce îndeamnă, într-o îndemnare; oel ce idărueste, într-o neviolesug; oel ■ este is-

pravnic, întru osîrdie; cel ■ mi-lueşte, întru buna-voinţă.

9. Dragostea nefăţarnică *fiind*. Urînd rău; şi lipindu-vă de lucru bun.

10. Cu dragoste frăţească unul pre altul iubind; cu cinstea unul pre altul mai ■■ făcînd;

11. Întru nevoinţă nelenevoşi; cu dubul ardînd, Domnului slujind.

12. Întru nădejde bucurându-vă; întru necaz răbdînd; întru rugăciune petrecînd;

13. În treburile sfinţilor părtaş fiind; iubirea de streini urmînd.

14. Bine-cuvîntaţi pre cei ce vă gonesc pre voi: bine-cuvîntaţi, şi nu blăstămaţi.

15. Bucuraţi-vă cu cei ■ se bucură, şi plîngeţi cu cei ce plîng.

16. Aceeaşi unul cătră altul cugetînd. Nu cele înalte cugetînd, ci cu cei smeriţi împreună purtîndu-vă. Nu fiţi înţelepţi întru voi-înşi-vă.

17. Nimului rău pentru rău răsplătind. Făcînd purtare de grijă de cele bune înaintea tuturor oamenilor.

18. De este cu putinţă, în cât este întru voi, cu toţi oamenii avînd pace.

19. Nu vă izbîndiţi singuri voă, iubitorilor, ci daţi loc mîniei: că scris este, A mea este izbînda; eu voi răsplăti, dice Domnul.

20. Drept aceea, de flămîndeşte vrăjmaşul tău, dă-i lui de mîncat; de insotează, adapă-l pre el: că aceasta făcînd cărbuni de foc grămădeşti pre capul lui.

21. Nu ■ birui de rău, ci birueşte ■ binele pre rău.

CAPITOLUL XIII.

Tot sufletul ■ se supune stăpînirilor celor mai înalte. Că nu este stăpînire fără numai ■ la Dumnezeu: şi stăpînirile ■ sunt, de la Dumnezeu sunt rînduite.

2. Pentru ■ oala ce ■ împotrivesc stăpînirii, rînduelei lui Dumnezeu ■ împotrivesc: şi carii ■ împotrivesc, judecată îşi vor lua lor-şi.

3. Că dregătorii ■ sunt frică faptelor celor bune, ci celor rele. Iar de voeşti ■ nu 'ţi fie frică de stăpînire? Să bine, şi vei a- ■ laudă de la dînsa:

4. Că slujitor al lui Dumnezeu este ţie spre bine. Iar de faci rău, teme-te; că nu în zadar poartă sabia: că slujitor al lui Dumnezeu este, izbînditor spre mînie ocului ■ face rău.

5. Pentru aceea trebuie să vă supuneţi, nu numai pentru mînie, ci şi pentru ştiinţă.

6. Că pentru aceasta şi dădii daţi: că slujitorii ■ lui Dumnezeu sunt, spre înălţare ■ în-deletnicindu-se.

7. Daţi dar tuturor cele ce sînt cu datorie: celui cu dajdia, dajdie; celui ■ vama, vamă; celui cu frica, frică; celui cu cinstea, cinste.

8. Nimului cu nimic nu fiţi dator, fără numai cu a iubi unul pre altul: ■ cel ce iubeşte pre altul legea ■ implinit.

9. Pentru că aceea, Să nu preacurvești, Să nu uiciți, Să nu furi, Să nu mărturisești mărturie mincinoasă, ■ nu poștești; și ori-
■ altă poruncă, într'acest cuvânt se cuprinde adecă, Să iubești pre aproapele tău ■ însuși pre tine.

10. Dragostea nu lucrează rău aproapelui: drept aceea împlinirea legii este dragostea.

11. Și aceasta, știind vremea, că ■ vreme este noi din somn să ne sculăm: că mai aproape este noastră mântuirea acum decât când ■ creșut.

12. Că noaptea a trecut, iar ziua s'a apropiat: să lepădăm dar lucrurile întunerecului, și să ■ îmbrăcăm în ■ luminei.

13. Ca ziua, cu bun chip să umblăm; ■ în ospete și în beții; ■ întru curvie și întru fapte de rușine, nu întru pricioire și pismă.

14. O! vă îmbrăcați întru Domnul nostru Iisus Hristos, și pur-
■ de grijă ■ trupului să nu o faceți, spre poftă.

CAPITOLUL XIV.

Si pre cel slab întru credință, S'primiți'l, nu întru îndoirea gândurilor.

2. Că unul crede că va mânca toate: iar cel slab legumă mănâncă.

3. Cel ce mănâncă pre cel ce nu mănâncă să nu 'l defălmeze; și cel ce nu mănâncă pre cel ce mănâncă să nu 'l judece: că Dumnezeu 'l a primit pre dânsul.

4. Tu cine ești care judeci pre sluga streină? Domnului său stă să cadă. Și va sta: că puternic este Dumnezeu a 'l pune pre dânsul să stea.

5. Unul oscește o zi de alta; iar altul judecă toate zilele asemenea. Fie-care întru ■ mînte deplin să fie adoverit.

6. Cel ce socotește ziua, Domnului o socotește; și cel ce nu socotește ziua, Domnului nu o socotește. Și cel ce mănâncă, Domnului mănâncă, că mulțumește lui Dumnezeu; și cel ce nu mănâncă, Domnului nu mănâncă, și mulțumește lui Dumnezeu.

7. Că nimeni din noi lui-și viază, și nimeni lui-și moare.

8. Că de viem, Domnului viem; și de murim, Domnului murim: deci să de viem, să de murim, al Domnului suntem.

9. Că spre aceasta Iristos a și murit, și a înviat, și a viețuit, ca să stăpânească și pre cei morți și pre cei vii.

10. Dar tu, ce judeci pre fratele tău? să și tu, ce defălmezi pre fratele tău? fiind că toți vom sta înaintea judecăței lui Hristos.

11. Pentru că scris este, Viu sunt eu, zice Domnul, că mie ■ va pleca tot genunchiul, și toată limba ■ va mărturisi lui Dumnezeu.

12. Deci dar fie-care din noi de sine își va da sama înaintea lui Dumnezeu.

13. Deci mai mult ■ nu judecăm unul pre altul: ci aceasta mai virtos să judecați, ca să nu

puneți împiedecare fratelui său sminteață.

14. Știți, și bine adevărit sunt în Domnul Iisus, că nimio nu este spurcat prin sine: fără numai celui ■ i se pare a fi ceva spurcat, acelaia este spurcat.

15. Iar de se mănâncă fratele tău pentru bucate, iată nu umbli după dragoste. Nu perde cu bucatele tale precum acela, pentru că Hristos a murit.

16. ■ nu se hulească dar binele vostru:

17. Că nu este împărăția lui Dumnezeu mâncare și băutură; ci dreptate, și pace, și bucurie întru Domnul Sfânt.

18. Că cel ce întru acestea slujește lui Hristos, bine plăcut este lui Dumnezeu, și ales la oameni.

19. Deci cele ce sunt ale păcii să le urmăm, și cele ce sunt spre zidirea unuia către altul.

20. Pentru mâncare nu strica lucrul lui Dumnezeu. Că toate sunt curate; ci rău este omului celui ce prin sminteață mănâncă.

21. Bine este a nu mânca carne, nici ■ bea vin, nici de care fratele tău se poticnește, sau se smintește, sau se slăbește.

22. Tu oredință ai? întru tine însuși să ■ ai înaintea lui Dumnezeu. Fericit este cel ce nu se judecă pre sine întru ■ ce alege.

23. Iar cel ce se îndoaie cu gândul, dacă mănâncă ■ osindește, pentru că nu este din credință: că tot ce nu este din credință păcat este.

CAPITOLUL XV.

Iar datorii suntem noi cel tăr ■ să purtăm slăbiciunile celor neputincioși, și nu noi să plăcem.

2. Ci fie-care din noi ■ facă spre plăcere aproapelui întru bine, spre zidire.

3. Că și Hristos nu lui-și singur ■ făcut spre plăcere; ci precum este scris, Ocările celor ce te ocăresc pre tine au căzut preste mine.

4. Căci câte s'au scris mai înainte, spre învățătura noastră s'au scris, ■ prin răbdare și mângâierea scripturilor nădejde ■ avem.

5. Iar Dumnezeu răbdăreii și al mângâierii ■ de voi aceeași să gădiți între voi după Hristos Iisus:

6. Ca toți într'un suflet ■ ■ gură să slăviți pre Dumnezeu, și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos.

7. Deci dar primiți unii pre alții, precum și Hristos a primit pre voi întru slava lui Dumnezeu.

8. Și dăc eu, că Iisus Hristos ■ fost slujitor tărei împrejur pentru adevărul lui Dumnezeu, ca ■ întăresc făgăduințele date părinților:

9. Și ca și Neamurile pentru milă ■ proslăvesc pre Dumnezeu; precum ■ scris, Pentru aceasta mă voi mărturisi ție întru Neamuri, și numelui tău voi cânta.

10. Și iarăși dăc, Veseliți-vă, Neamuri, cu norodul lui.

11. Și iarăși, Lăudați pre Domnul, toate Neamurile; lăudați-l pro el, toate noroadele.

12. Și iarăși Isaia dăce, Fi-va rădăcina lui Iesse, și oel ce se va scula să stăpânească pro Neamuri, întru acela Neamurile vor nădăjdui.

13. Iar Dumneșeul nădejdei ■ vă umple pre voi de toată bucuria și pacea creșând, spre ■ prisosi voi întru nădejde, cu puterea Duhului Sfint.

14. Și adevărit sânt eu în-su-mi, frații mei, pentru voi, că și voi plini sunteți de bunătațe, plini de toată știința, putând și unii pre alții ■ vă învăța.

15. Și mai cu îndrăzneală ■ scris voă, fraților, din parte, ■ cum v'ași mai aduce aminte voă, pentru harul ce mi s'a dat mie de ■ Dumneșeu.

16. Ca ■ fiu eu slujitor lui Iisus Hristos întru Neamuri, slujind ■ sfintenile evangheliei lui Dumneșeu, ca ■ fie jertva Neamurilor bine primită, sfinită întru Duhul Sfint.

17. Drept aceea, ■ laudă întru Iisus Hristos întru cele ce sânt cătră Dumneșeu.

18. Că nu voiă cuteza a dăce ceva din cele ce n'a lucrat Hristos prin mine, spre ascultarea Neamurilor, cu cuvântul și fapta.

19. Întru puterea semnelor și ■ minunelor, cu puterea Duhului lui Dumneșeu; așa cât din Ierusalim și împrejur până la Iliric, am implinit evanghelia lui Hristos.

20. Și așa m'am nevoit ■ pro-

povedui evanghelia, ■ unde s'a numit Hristos, ca ■ nu zădesco pre temelie streină :

21. Ci precum este scris, Că rora nu s'a vestit pentru dănsul, îl vor vedea : și cari n'aă audīt vor înțelege.

22. Pentru ■ m'am și împiedecat de multe ori a veni la voi.

23. Iar ■ ne mai având loc într'aceste laturi, și dărință având ■ veni cătră voi de mulți ani ;

24. Când voiă merge în Ispania, voiă veni la voi : că am nădejde trecând pre acolo să vă ved pre voi, și de voi să mă petreo acolo, după ce mai loteliu despre o parte mă voiă sătura de voi.

25. Iar ■ merg în Ierusalim slujind sfinților.

26. Că bine aă voit Macheonia și Ahala ■ face o împărțășire oare-care la săracii sfinților cari sânt în Ierusalim.

27. Că bine aă voit ; și datorile sânt lor. Că de vreme ce întru cele duhovnicești ale lor s'aă împărțășit Neamurile, datorile sânt și întru cele trupesti a le sluji lor.

28. Aceasta dar săvărșind, și pecetluind lor roada aceasta, voiă merge pre la voi în Ispania.

29. Și știu că venind cătră voi, întru împlinirea blagosloveniei evangheliei lui Hristos voiă veni.

30. Iar vă rog pre voi, fraților, pentru Domnul nostru Iisus

ROMANI, XVI.

Hristos, și pentru dragostea Domnului, ca împreună cu mine să vă nevoiți întru rugăciuni pentru mine către Dumnezeu ;

31. Ca să mă izbăvesc de cei necredincioși în Iudeea ; și ca să fie slujba în Ierusalim bine primită sfinților ;

32. Ca bucurie să vin la voi prin voia lui Dumnezeu, și să mă odihnesc împreună cu voi.

33. Iar Dumnezeuul păcii cu voi cu toți. Amin.

CAPITOLUL XVI.

Si încredințez voș pre Fivi sora noastră, care este slujitoare bisericii din Cheghrees :

2. Ca să primiți pre întru Domnul după vrednicia sfinților, și să 'i fiți ajutători ei întru tot lucrul ori-ce poți de la voi : că și aceasta ajutoare a fost multora, și mie însu-mi.

3. Spuneți închinăciune Prischilei și lui Achila celor împreună mine lucrători întru Hristos Iisus :

4. Carii pentru sufletul meu grumazii lor 'și s'au supus : că nu numai eu singur mulțumesc, ci și toate bisericile Neamurilor.

5. Și bisericii celei din Epenet iubitului meu, este pîrga Abaiei întru Hristos.

6. Spuneți închinăciune Mariiei, care mult s'a ostenit pentru noi.

7. Spuneți închinăciune lui Andronic și lui Iunie, rudelor mele, și soților mele în robie, cari s'unt vestiți între apostoli, cari și mai înainte de mine s'au fost întru Hristos.

8. Spuneți închinăciune lui Amplie, iubitului meu în Domnul.

9. Spuneți închinăciune lui Urban, celui împreună cu noi lucrător întru Hristos, și lui Stahie iubitului meu.

10. Spuneți închinăciune lui Apelli celui ales întru Hristos. Spuneți închinăciune celor ce s'unt din ai lui Aristovul.

11. Spuneți închinăciune lui Irodion rudei mele. Spuneți închinăciune celor s'unt din lui Narchis, cari s'unt întru Domnul.

12. Spuneți închinăciune Trifenei și Trifosei, care s'au ostenit întru Domnul. Spuneți închinăciune Persidei iubitei, mult s'a ostenit întru Domnul.

13. Spuneți închinăciune lui Ruf celui ales întru Domnul, și mamei lui și alei mele.

14. Spuneți închinăciune lui Asincrit, lui Flegont, lui Erman, lui Patrova, lui Ermin, și fraților celor ce s'unt împreună cu ei.

15. Spuneți închinăciune lui Filolog, și Iuliei, lui Nireu și surorii lui, și lui Olimpan, și tuturor sfinților celor împreună cu ei.

16. Închinați-vă unul altuia cu sărutare sfîntă. Închină-se voș bisericile lui Hristos.

17. Iar vă rog pre voi, frați-

ROMANI, XVI

lor, să vă păziți de cei — fac împărechieri și smintele împotriva învățăturai care voi v'ati învățat ; și vă feriți de ei.

18. Că unii ca aceia Domnului nostru Iisus Hristos nu slujesc, ci pântecelui lor ; și prin cuvinte bune și prin cuvântare de bine înșală inimele celor fără de răutate.

19. Că ascultarea voastră la toți a ajuns. Și mă bucur drept aceea de voi : și, voesc să fiți înțelepți spre bine, și proști spre rău.

20. Iar Dumnezeuul păcei va zdrobi pre Satana sub picioarele voastre curând. Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi. Amin.

21. Inchină-se voă Timotei cel împreună cu mine lucrător, și Luchie, și Iason, și Sosipatru, rudele mele.

22. Inchinu-mă voă și eu Terție, cel ce — scris cartea, întru Domnul.

23. Inchină-se voă Gaie, gazda mea și — toată adunarea. Inchină-se voă Erast dregătorul cetăței, și Quart fratele.

24. Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi, cu toți. Amin.

25. Iar celui ce poate să vă întărească pre voi după evanghelia mea, și propoveduirca lui Iisus Hristos, după descoperirea tainei care din anii vecilor — tăcută,

26. Iar acum s'a arătat, — prin scripturele proorocilor, după porunca vecinicului Dumnezeu, spre ascultarea credinței întru toate neamurile s'a cunoscut :

27. Unuia prea înțeleptului Dumnezeu prin Iisus Hristos slava în veci. Amin.

† Cătră Romani s'a scris de la Corint, și s'a trimis prin Eivi diaconita bisericii din Chegreș.

EPISTOLIEA

SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL

CEA ÎNTEIĂ CĂTRĂ CORINTENI.

CAPITOLUL I.

Pavel, chemat apostol al lui Iisus Hristos prin voia lui Dumnezeu, și Sostien fratele.

2. Bisericii lui Dumnezeu care este în Corint, celor sfințiți întru Hristos Iisus, celor chemați sfinți, împreună cu toți cei — cheamă numele Domnului no-

I. CORINTENI, I.

nostru Iisus Hristos în tot locul, și al lor și al nostru :

3. Har voă, și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru, și de la Domnul Iisus Hristos.

4. Mulțumesc Dumnezeului meu pururea pentru voi, pentru harul lui Dumnezeu ce s'a dat voă întru Iisus Hristos ;

5. Că întru toate v'ați îmbogățit întru dănsul, în tot cuvântul și în toată știința ;

6. Precum mărturisirea lui Hristos s'a adeverit întru voi :

7. Cât ■ nu fi lipsiți voi nici într'un dar ; așteptând descoperirea Domnului nostru Iisus Hristos :

8. Care va și întări pre voi până la sfârșit, ■ să ■ fiți novinați în ziua Domnului nostru Iisus Hristos.

9. Credincios este Dumnezeu, prin care v'ați chemat spre împărtășirea Fiului său Iisus Hristos Domnului nostru.

10. Iar vă rog pre voi, fraților, pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos, că toți să graiți aceeași, și să nu fiți între voi împărechieri ; ci să fiți întemeați într'un gând și într'o înțelegere.

11. Pentru că mi s'a arătat mie pentru voi, frații mei, de la cei ■ sunt al Hloii, că priorii sunt între voi.

12. Și dic eu aceasta, că fie ■ din voi dice, Eu sunt al lui Pavel ; iar eu al lui Apolos ; iar ■ al lui Chifa ; iar eu al lui Hristos.

13. Aă doară s'a împărțit

Hristos ? aă Pavel s'a răstignit pentru voi ? sau întru numele lui Pavel v'ați botezat ?

14. Mulțumesc lui Dumnezeu că nici pre unul din voi n'am botezat, fără numai pre Crisp și pre Gaie ;

15. Ca să nu dică cineva că întru numele meu am botezat.

16. Botezat-am și casa lui Stefana : iar mai mult nu știu ■ mai fi botezat pre alt cineva.

17. Că nu m'a trînes pre mine Hristos să botez, ci să vestesc evanghelia : nu întru înțelepciunea cuvântului, ca să nu ■ facă în zadarnică crucea lui Hristos.

18. Pentru că cuvântul crucii celor peritori nebunie este ; iar noă celor ce ne mântuim puterea lui Dumnezeu este.

19. Că scris este, Perde-voi înțelepciunea înțelepților, și știința celor știutori o voi lepăda.

20. Unde este înțeleptul ? unde este cărturarul ? unde este înrobătorul veacului acestuia ? aă n'a făcut nebună Dumnezeu înțelepciunea lumii acesteia ?

21. Că de vreme ce întru înțelepciunea lui Dumnezeu, n'a cunoscut lumea prin înțelepciunea pro Dumnezeu, bine ■ voit Dumnezeu prin nebunia propovăduirii ■ mântui pre cei ce cred.

22. Pentru că și Iudeii semăcer, și Elini înțelepciune caută :

23. Iar noi propoveduim pre Hristos cel răstignit, Iudeilor aminteală, iar Elinilor nebunie ;

24. Iar celor chemați, Iudeilor

I. CORINTENI, II.

și Elîinilor, pră Hristos puterea lui Dumnezeu, și înțelepciunea lui Dumnezeu.

25. Că ■ este nebun ■ lui Dumnezeu mai înțelept de cât oamenii este; și ce este slab a lui Dumnezeu mai tare de cât oamenii este.

26. Că vedeți chemarea voastră, fraților, că nu sînt mulți înțelepți după trup, nu sînt mulți puternici, nu sînt mulți de bună neam :

27. Ci cele nebune ale lumii ■ ales Dumnezeu ca pre cei înțelepți să 'i rușineze; și cele slabe ale lumii ■ ales Dumnezeu ca ■ rușineze pre cele tari;

28. Și cele de neam prost, și nebăga ■ în samă ale lumii a ales Dumnezeu, și cele ce nu sînt, ■ pre cele ce sînt să strice:

29. Ca să ■ se laude nici un trup înaintea lui.

30. Și dintru dănsul voi sîntați întru Hristos Iisus, ■ a făcut noastră înțelepciune de la Dumnezeu, și dreptate, și sfințire, și izbăvire:

31. Ca precum este scris, Cel ce se laudă, întru Domnul să ■ laude.

CAPITOLUL II.

Si eu, venind la voi, fraților, venit-am, ■ întru înălțarea cuvîntului său a înțelepciunii, vestind voă mărturisirea lui Dumnezeu.

2. ■ n'am judecat a ști ceva întru voi, ■ numai pro Iisus Hristos, și pro acesta răstignit.

3. Și eu întru slăbiciune, și întru frică, și întru cutremur ■ am fost la voi.

4. Și cuvîntul meu și propovăduirea mea nu era întru cuvinte îndemnătoare ale înțelepciunii omenești, ci întru arătarea Duhului și ■ puterii:

5. Ca credința voastră să nu fie întru înțelepciunea oamenilor, ci întru puterea lui Dumnezeu.

6. Iar înțelepciunea o grăim întru cel desăvîrșit; însă înțelepciunea nu a veacului acestuia, nici ■ domnilor veacului acestuia, carii sînt peritori :

7. Ci grăim înțelepciunea lui Dumnezeu întru taină, cea ■ cunsă, care ■ rînduit Dumnezeu mai înainte de veoi spre slava noastră:

8. Care nimeni din domnii veacului acestuia nu o ■ cunoscut: că de o ar fi cunoscut, n'ar fi răstignit pre Domnul slavei.

9. Ci precum este scris, Cele ce ochiul n'a vădut, nici urechea n'a auzit, nici la inima omului nu s'au suit, acestea a pătîit Dumnezeu celor ce îl iubesc pre dănsul.

10. Iar noastră ne a descoperit acestea Dumnezeu prin Duhul său: că Duhul toate le cercă, și adîncurile lui Dumnezeu.

11. Că cine știe din oameni ale omului, fără numai duhul omului care este într'însul? ■ și ale lui Dumnezeu nimeni nu le știe, fără numai Duhul lui Dumnezeu.

12. Iar noi n'am luat duhul

I. CORINTENI, III.

lumei, ci duhul cel din Dumnezeu; ■ să știm cele ce sunt de la Dumnezeu dăruite noastră.

13. Care și grăim, nu într-o minte învățate ale înțelepciunii omenești, ci într-o minte învățate ale Duhului Sfânt; cele duhovnicești cu cele duhovnicești asemănându-le.

14. Iar omul cel trupeș nu primește cele ce sunt ale Duhului lui Dumnezeu: că nebunie sunt lui: și nu le poate înțelege, căci duhovnicește se judecă.

15. Iar cel duhovnicesc le judecă toate, iar el de nimeni nu se judecă.

16. Că cine ■ cunoaște gândul Domnului, ca să 'l învețe pe el? Iar noi ■ mintea lui Hristos.

CAPITOLUL III.

Si eu, fraților, n'am putut grăi voastră ■ celor duhovnicești, ci ca celor trupești, ■ pre niște prunci întru Hristos.

2. Cu lapte pe voi v'am hrănit, iar nu cu bucate: că încă nu puteți; ci încă nici acum nu puteți.

3. Că încă trupești sunteți: căci când este întru voi rivală, și prigonire, și împărăchieri, ați nu sunteți trupești, și ați nu după om umblați?

4. Căci când dăcineva, ■ sunt al lui Pavel; și altul, Eu sunt al lui Apolos; ați nu sunteți trupești?

5. Cine dar este Pavel, și cine este Apolos, fără numai sluj-

tori prin cari ați crezut, fie-căruia precum Domnul 'l a dat?

6. Eu am sădit, Apolos a'udat; iar Dumnezeu ■ făcut creșterea.

7. Pentru ■ nici cel ce sădește este ceva, nici cel ■ udă; ci Dumnezeu cel ce dă creșterea.

8. Iar cel ce sădește și cel ce udă una sunt: și fie-care va lua plata sa după osteneala sa.

9. Pentru că al lui Dumnezeu împreună lucrători suntem: a lui Dumnezeu arătură, ■ al lui Dumnezeu zidire sunteți.

10. După harul lui Dumnezeu care este ■ mie, ■ un înțelept meșter, mai mare temelie ■ pun, iar altul zidește. Însă fie-care ■ socotească cum zidește.

11. Că altă temelie nimeni nu poate să pue afară de ceea ce este pusă, care este Iisus Hristos.

12. Iar de zidește cineva pre această temelie aur, argint, pietre scumpe, lemne, fân, trestie;

13. Al fie-cărui lucru arătat va fi: că dăo 'l va arăta, pentru că cu foc ■ va descoperi; și al fie-cărui lucru în ce chie ■ fi, focul ■ lămurii.

14. Și al cărui lucru ■ rămănea care ■ zidit, plată va lua.

15. Iar al cărui lucru va arde, ■ păgubi: iar el însuși se ■ mântui; așa ■ prin foc.

16. Ați nu știți că sunteți biserică lui Dumnezeu, și Duhul lui Dumnezeu lăcuște întru voi?

I. CORINTENI, IV.

17. De va strica cineva biserica lui Dumnezeu, strica-l va pre acela Dumnezeu; căci biserica lui Dumnezeu sfântă este, care sînteți voi.

18. Nimeni pre sine să nu se înșale. De i se pare cuiva între voi că este înțelept în veacul acesta, nebun să se facă, ca să fie înțelept.

19. Pentru că înțelepciunea lumii acesteia nebunie este la Dumnezeu. Că scris este, El prinde pre cei înțelepți întru priceperea lor.

20. Și iarăși, Domnul cunoaște gândurile înțelepților, că sînt deșerte.

21. Drept aceea nimeni să nu se laude între oameni. Că toate ale lui Dumnezeu sînt;

22. Ori Pavel, ori Apolos, ori Chifa, ori lumea, ori viața, ori ~~_____~~ ori acestea de acum, ori cele vitoare; toate ale voastre sînt;

~~_____~~ Iar voi sînteți ai lui Hristos; iar Hristos al lui Dumnezeu.

CAPITOLUL IV.

Așa să ne socotească pre noi omul, ca pre niște slugi ale lui Hristos, și ispravnici ai tainelor lui Dumnezeu.

2. Iar ce este mai mult se caută aceasta întru ispravnic, ca credincios cineva să se afle.

3. Iar mie prea puțin imi este ~~_____~~ ~~_____~~ mă judec de cătră voi, sau de dîoa omenească: ci nici înau-mi pre mine nu mă judec.

4. Pentru că nimio pre mine nu mă știu vinovat; ci nu întru aceasta m'am îndreptat: iar cela ce mă judecă pre mine Domnul este.

5. Drept aceea mai înainte de vreme nimio să nu judecați, până ~~_____~~ va veni Domnul, care ~~_____~~ și lumina cele ~~_____~~ ale întunecului și va arăta sfaturile inimelor: și atunci ~~_____~~ va fi fiecărui de la Dumnezeu.

6. Și acestea, fraților, le am închipuit întru ~~_____~~ și întru Apolos pentru voi; ~~_____~~ întru noi să vă învățați ca nu mai mult de cât ce este scris să gândiți, ca să ~~_____~~ vă mândriți unul pentru altul împotriva celui-l-alt.

7. Că cine te alege pre tine? și ce ai care n'ai luat; ~~_____~~ dacă și ai luat, ce te laudă, ca cum n'ai fi luat?

8. Iată sătuli sînteți, iată v'ați îmbogățit, fără de noi ați împărțit: și ~~_____~~ de ați împărțit, ~~_____~~ și noi împreună cu voi să împărțim.

9. Că mi se pare că Dumnezeu pre noi apostolii cei mai de apoi ne a arătat, ca pre niște rînduiți spre moarte: pentru că priveală ~~_____~~ am făcut lumii, și ingerilor, și oamenilor.

10. Noi nebuni *sîntem* pentru Hristos, iar voi înțelepți întru Hristos; noi slabi, iar voi tari; voi slăviți, iar noi necinstiți.

11. Până în ceasul de acum și flămîndim, și însetoșăm, și sîntem goi, și pătîmim; și nu sîntem așezați;

12. Și ostenim, lucrînd ~~_____~~

I. CORINTENI, V.

mălumele noastre: ocăriți fiind, grăm de bine; izgoniți fiind, răbdăm:

13. Huliți fiind, măgălem: ca niște gunoiu am făcut lumii, tuturilor lepădătură *sântem* până acum.

14. Nu infruntându-vă pre voi scriu acestea, ci ca pre niște fi ai mei iubiți învățându-vă.

15. Că de ați avea dece mii de dascăli întru Hristos, dar nu aveți mulți părinți: că întru Hristos Iisus prin evanghelie eu v'am născut pre voi.

16. Rogu-vă dar pre voi, să fiți mie următori.

17. Pentru aceasta am trimis la voi pre Timotei, care este fiu al meu iubit, și credincios întru Domnul, care va aduce voă aminte căile mele cele ce sânt întru Hristos, precum pretindevă întru toată biserica învăț.

18. Iar ca nu ați veni eu la voi, s'ați semețit uni.

19. Ci voiți veni curând la voi. de va vrea Domnul, și voiți cunoaște, nu cuvântul oelor ce s'ați semețit, ci puterea.

20. Că nu este în cuvânt împărăția lui Dumnezeu, ci întru putere.

21. Ce voiți? cu toiag vin la voi, sau cu dragoste, și cu duhul blândeței?

CAPITOLUL V.

Cu adevărat se aude între voi curvie, și curvie aceea care nici între păgâni nu

numește, ca să aibă cineva pre mulțea lătâne-seu.

2. Și voi v'ați semețit, și nu mai bine ați plâns, ca rădice din mijlocul vostru cel a făcut fapta aceasta.

3. Eu dar nefiind la voi cu trupul, iar cu duhul fiind de față acolo, iată am judecat cum ați fi de față, pre cel ce a făcut aceasta așa.

4. Întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, adunându-vă voi și duhul meu, cu puterea Domnului nostru Iisus Hristos,

5. Să dați pre unul ca acela Satanei spre perirea trupului, ca duhul se mântuească în ziua Domnului Iisus.

6. Nu este bună lauda voastră. Ați nu știți că puțin aluat toată frământătura dospește?

7. Curățiți dar aluatul cel vechi, să fiți frământătură nouă, precum sunteți fără de aluat. Că paștele noastre Hristos pentru noi s'a jertvit:

8. Pentru aceea să prăznuim, nu întru aluatul cel vechi, nici întru aluatul reuței și al vicleșugului; ci întru azimele curăției și ale adevărului.

9. Scris-am voă în epistolie să nu vă amestecați cu curvarii;

10. Și adevărat nu cu curvarii lumii acesteia, sau cu lacomii, cu răpitori, sau cu alujitorii idolilor: că altmintrele trebuie să ești din lumea aceasta.

11. Iar acum scris voă să nu vă amestecați, dacă vre

I. CORINTENI, VI.

unul numindu-se frate va fi curvar, sau lacom, sau slujitor idolilor, sau ocărilor, sau bețiv, sau răpitor; cu unul ■ acesta nici să mâncați.

12. Că ■ imi este mie ■ judeca pre cel din afară? aș nu pre cel din lăuntru voi îl judecați?

13. Iar pre cel din afară Dumnezeu îl va judeca. Deci scoateți afară pre cel rău dintre voi înși-vă.

CAPITOLUL VI.

Aș doară îndrăznește cineva din voi, având vre-o piră împotriva altuia a se judeca la cel nedrept, și nu la cel sfânt?

2. Aș nu știți că sfinții vor ■ judeca lumea? și de se va judeca lumea prin voi, nevrednicii sunteți ■ judecați mai mici?

3. Aș nu știți că pre îngeri ■ să judecăm? cu cât mai virtuos cele lumești?

4. Deci de aveți judecați lumești, pre cel nebăgați în samă întru adunare să l puneți să judece.

5. Și aceasta ■ să vă rușinați din voi. Așa dar, nu este între voi înțelept nici unul, care să poată judeca între frații săi?

6. Ci frate cu frate so judecă, și aceasta la necredincioși?

7. Deci dar cu adevărat păcat este voă, căci judecați aveți între voi, Pentru ce mai bipe nu suferiți strâmbătatea? pentru ce mai bine nu răbdați paguba?

8. Ci voi înși-vă faceți strâm-

bătate, și aduceți pagubă, și aceasta fraților.

9. Aș nu știți că nedreptii împărăția lui Dumnezeu nu o vor moșteni? Nu vă înșelați: nici curvari, nici slujitorii idolilor, nici prea-curvari, nici malachii, nici sodomneni,

10. Nici furii, nici lacomi, nici bețivi, nici ocăritorii, nici răpitorii, împărăția lui Dumnezeu nu o vor moșteni.

11. Și acestea unii ați fost; ci v'ați spălat, ci v'ați sfințit, ci v'ați îndreptat întru numele Domnului Iisus, și întru Duhul Dumnezeului nostru.

12. Toate imi sunt slobode, dar nu toate imi sunt de folos: toate imi sunt slobode. ci cū nu voi ■ sū biruit de ceva.

13. Bucatele pântecelui, și pântecetele bucatelor: iar Dumnezeu și pre acela și pre acelea ■ stîrca. Iar trupul nu curvie, ci Domnul; și Domnul trupului.

14. Iar Dumnezeu și pre Domnul l ■ sculat, și pre noi ■ ■ scula ■ puterea sa.

15. Dar nu știți ■ trupurile voastre sunt mădulările lui Hristos? deci dar pre mădulările lui Hristos le voi face mădulări ale curvei? Să nu fie.

16. Aș nu știți că cel ■ ■ lipește de curvă un trup este? că vor fi, ȳice, amândoi, un trup.

17. Iar cel ■ se lipește de Domnul un duh este.

18. Fugiți de curvie. Că tot păcatul care va face omul afară

I. CORINTENI, VII.

de trup este; iar cel ce curvește într'al său trup păcătuoște.

19. Ați nu știți că trupul vostru este biserica Duhului Sfânt ce *lăcănește* întru voi, pre care aveți de la Dumnezeu, și nu sunteți ai voștri?

20. Oă sunteți cumpărați cu preț: proslăviți dar pre Dumnezeu în trupul vostru, și întru duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.

CAPITOLUL VII.

Iar pentru care 'mă ați scris: Bine este omului de mulere să nu se atingă.

2. Iar pentru curvie, fie-care să 'și aibă mulerea sa, și fie-care mulere să 'și aibă bărbatul său.

3. Mulerei bărbatul datornica dragoste să 'l dea: așijderea și mulerea bărbatului.

4. Mulerea trupul său nu își stăpânește, ci bărbatul: așijderea și bărbatul trupul său își stăpânește, ci mulerea.

5. Să nu opriți datoria unul altuia, fără numai din buna voia, până la o vreme, să vă îndeletniciți în post și în rugăciune; și iarăși să vă împreunați, să nu vă ispitească pre voi Satana pentru neînfrinarea voastră.

6. Și aceasta o dic duple sfat, iar nu duple poruncă.

7. Că voesc toți oamenii să fie precum și eu. Ci fie-care darul său de la Dumnezeu, unul așa, iar altul într'alt chip.

8. Iar dic celor necăsătoriți și văduvelor, Bine este lor de vor rămânea precum și eu.

9. Iar de nu — continesc, să se căsătorească: că mai bine este — se căsătorească de cât — arză.

10. Iar celor căsătoriți poruncesc, nu eu, ci Domnul. Mulerea de bărbat să nu se despartă.

11. Iar de se va despărți, să nu se mărite, sa — — împace cu bărbatul său: și bărbatul pre mulere să nu o lase.

12. Iar celor-l-alți eu dic, nu Domnul: De — un frate mulere neoredincioasă, și ea va voi să viețuească cu el, să nu o lase — —

13. Și mulerea de are bărbat neoredincios, și acela va voi să viețuească cu dânsa, să nu 'l lase pre el.

14. Pentru că se sfințește bărbatul necredincios prin mulerea credincioasă, și — sfințește mulerea necredincioasă prin bărbatul credincios: oă într'alt chip feciorii voștri necurați ar fi; iar acum sfinți sunt.

15. Iar de — desparte cel necredincios, despartă-se. Că nu este supus robiei fratele său sora într'unele ca acestea: că spre pace — a chemat pre noi Dumnezeu.

16. Oă ce știți, mulere, de 'ți vei mântui bărbatul? sa — — știți, bărbate, de 'ți vei mântui mulerea?

17. Insa fie-căruia precum i-a împărțit Dumnezeu, și fie-care

I. CORINTENI, VII.

precum 'l a chemat Domnul, așa să umble. Și așa întru toate bisericile rînduesc.

18. De cste cineva chemat fiind tăiat împrejur, să nu po-
tească' netăiere-imprejur. Întru
netăiere împrejur cineva s'a chie-
mat? să nu se tae împrejur.

19. Tăierea împrejur nimic este,
și netăierea-imprejur nimic este,
ci paza poruncelor lui Dumnezeu.

20. Fie-care întru chemarea
care s'a chemat întru ■■■ să
rămăie.

21. Rob ești chemat? ■■ te
griji : ci de și poți să fii slobod,
■■■ mult te supune.

22. Că cel ce este chemat în-
tru Domnul, rob, slobod Dom-
nului este : așijderea și cel ce
■■■ chemat, slobod, rob este
lui Hristos.

23. Cu preț sunteți cumpărați;
nu vă faceți robi oamenilor.

24. Fie-care întru ce este chie-
mat, fraților, întru aceea ■■ ră-
măie înaintea lui Dumnezeu.

25. Iar pentru fecioare porunca
Domnului nu am : iar sînt daș,
ca un miluit de la Domnul, a fi
credincios.

26. Socotesc dar, că acest
lucru este bun pentru această
de acum nevoie, oă bine este o-
mului așa a fi.

27. Legatu-te-ai cu mulere? nu
căuta deslegare. Deslegatu-te-
ai de mulere? ■■ căuta mulere.

28. Iar de te ai și însurat,
n'ai păcătuit, și de s'a măritat
fecioara, n'a păcătuit. Dar ne-

caz în trup vor avea unii ca a-
ceștia: iar eu vă cruț pre voi.

29. Iar aceasta dic, fraților, că
■■■ de acum scurtă este:
■■■ și cel ce are muleri să fie ■■
cum n'ar avea ;

30. Și cel ce plîng, ca cum
n'ar plînge; și cel ce se bucură,
ca ■■ nu n'ar bucura; și cel
■■■ cumpără, ca cum n'ar stăpîni;

31. Și cel ce ■■ folosește cu
lumea aceasta, ■■ cum ■■ s'ar
folosi: că trece chipul lumii a-
ceștea.

32. Și voesc ca voi fără de
grijă să fiți. Cel neînsurat gri-
jește de ale Domnului, cum ■■
plăcea Domnului :

33. Iar cel ce s'a însurat gri-
jește de ale lumii, cum va plă-
cea mulerei.

34. Se deosebește mulerea și
fecioara. Cea nemăritată se gri-
jește de ale Domnului, oă să
fie sfîntă și cu trupul și cu su-
fletul: iar cea măritată ■■ gri-
jește de ale lumii, cum va plă-
cea bărbatului.

35. Și aceasta spre al vostru
folos dic; ■■ ■■ să vă pun voă
cursă, ci ■■ bună cuviință, și
apropiere de Domnul fără smîn-
teală.

36. Iar de i ■■ pare culva că
i se face vre-o necinste pentru
fecioara sa, dacă îl trec tinere-
țele, și așa trebuie ■■ se face, ce
voște face, nu păcătuiește: mă-
rite-se.

37. Iar care stă întenciat în
inimă, neavînd nevoie, ci are
putere preste voia sa, și aceasta

I. CORINTENI, VIII.

a judecat întru inima sa, ■ păzi pre fecioara sa, bine face.

38. Deci dar, și oel ■ își mărită pre fecioara sa, bine face; iar cel ce nu o mărită mai bine face.

39. Mulerea legată este de lege în câtă vreme trăește bărbatul ei; iar dacă va adormi bărbatul ei, slobodă este după care va vrea să se mărite; numai întru Domnul.

40. Iar mai fericită este de va rămânea așa, duple sfatul meu: și mi se pare, ■ și eă am Duhul lui Dumnezeu.

CAPITOLUL VIII.

I ■ pentru cele ce se jertvesc idolilor, știm că toți avem cunoștință. Inșă cunoștința face semet, iar dragostea zidește.

2. Iar de i se pare cuiva că știe ceva, înă nimio n'a cunoscut precum se cade a cunoaște.

3. Iar de iubeste cineva pre Dumnezeu, acela cunoscut este de densusul.

4. Iar pentru mâncarea jertvelor idolești, știm că idolul nimio nu este în lume, și cum că nu este alt Dumnezeu fără numai unul.

5. Pentru că de și sunt carii ■ dio dumnezei, orî în cer ori pre pământ, (precum sunt dumnezei mulți, și domni mulți.)

6. Ci noă un Dumnezeu este, Tatăl, dintru care sânt toate, și noi întru densusul; și un Domn Iisus Hristos, prin care sânt toate și noi printr'insul.

7. Ci nu este întru toți cunoștința: căci unii ■ știința idolului, până acum o mănâncă ca o jertvă idolească; și știința lor fiind slabă se spurcă.

8. Iar mâncarea nu ne va pune pre noi înaintea lui Dumnezeu: că nici de vom mânca, nu ne prisosește; nici de nu vom mânca ne lipsește.

9. Ci vedeți ■ nu cumva slobodenia voastră aceasta să fie sminteală celor neputincioși.

10. Că de te va vadea cineva pre tine cel ce al cunoștință ședend în capiștea idolilor, aū nu știința lui, slab fiind, ■ lutări ca ■ mănânce jertvele idolești.

11. Și va peri fratele tău cel neputincios pentru cunoștința ta, pentru care Hristos a murit?

12. Și așa păcătuind împotriva fraților, și bătend știința lor cea neputincioasă, împotriva lui Hristos păcătuiești.

13. Pentru aceea, dacă face mâncarea sminteală fratelui meu, nu voi mânca carne în veac, ca să nu fac sminteală fratelui meu.

CAPITOLUL IX.

Aū nu sunt apostol? aū nu sunt slobod? aū nu pre Iisus Hristos Domnul nostru? ■ vedut? aū nu lucrul meu voi santești întru Domnul?

2. De nu sunt apostol altora, dar voă cu adevărat sunt: că

I. CORINTENI, IX.

pacetea apostolilor mele voi sunteți întru Domnul.

3. Răspunsul meu la cei ce mă cercetază pre mine acesta este,

4. Aș n'avem putere a mânca și a bea?

5. Aș n'avem putere pre o soră, mulere, a purta ■ și ceilalți apostoli, și frații Domnului, și Chifa?

6. Său numai eu singur și Varnava n'avem putere ■ nu lucra?

7. Cine slujește în oaste vre odată cu leafa sa? sau cine sădește vie, și din roada ei nu mănâncă? sau cine paște turmă, și din laptele turmei nu mănâncă?

8. Aș doară după om acestea grăesc? aș nu și legea aceasta dice?

9. Că în legea lui Moisi scris este, Să nu legi gura bouului ce trieră. Aș doară de bol se îngrijește Dumnezeu?

10. Aș doară pentru noi cu adevărat dice aceasta? Că pentru noi s'a scris: că întru nădejde, cel ce ară, dator este să are; și cel ce trieră cu nădejde, de nădejdea sa trebuie să albe parte.

11. Dacă am sămănat noi voa cele duhovnicești, aș mare lucru este de vom secera noi ale voastre cele trupesti?

12. Dacă aș parte alții de puterea voastră, aș nu mai virtos noi? Ci nu am făcut după puterea aceasta: ci toate le răb-

dăm, ■ ■ ■ dăm vre-o zătiorire evangheliei lui Hristos.

13. Aș nu știți că cei ■ lucrează cele sfinte din biserică mănâncă? și cari slujesc altarului ■ altarul se împărtășește?

14. Așa și Domnul a rânduit, ■ cei ce propoveduesc evanghelia, din evanghelie să trăească.

15. Iar eu nici una de acestea n'am făcut: și n'am scris acestea, ca ■ se facă așa oătră mine: că mai bine îmi este ■ muri, de cât lauda ■ s'o facă cineva în zadarnică.

16. Că de bine-vestesc nu îmi este mie laudă: că ■ îmi zace asupra; iar amar mie este de nu voi bine-vesti!

17. Că de fac aceasta de vole, plată am: iar dacă de silă, dregătorie îmi este mie încredințată.

18. Care dar este plata mea? Ca bine-vestind evanghelia, fără de plată să pun evanghelia lui Hristos, ■ să nu fac eu după puterea mea cum nu se cade întru buna-vestire.

19. Că slobod fiind de toți, tutulor m'am făcut rob, ca pre mai mulți să dobîndesc.

20. Și m'am făcut Iudeilor ■ un Iudeu, ca pre Iudei să dobîndesc; celor de sub lege, ■ un supus legii, ca pre cei de sub lege să dobîndesc;

21. Celor fără de lege, ca un fără de lege, (nefiind fără de lege lui Dumnezeu, ci întru lege lui Hristos,) ca ■ dobîndesc pre cei fără de lege.

I. CORINTENI, X.

22. M'am făcut celor nepu-ncioși ca un neputincios: ca-
re cel neputincios ■ doblin-
esc: tutulor toate m'am făcut,
a ori cum pre vre unii să măn-
lesc.

23. Și aceasta fac pentru evan-
helie, ■ împreună părtăș ei să
mă fac.

24. Aș nu știți că cel ce a-
lurgă în locul de priveală, toți
decă aleargă, dar unul iea da-
ul? Așa să alergați, ca să a-
ucați.

25. Iar tot cel ce se nevoește,
e toate se înfrinează. Și acela
decă ca să iea cunună strică-
cioasă fac *aceaste*: iar noi
estricăcioasă.

26. Eu drept ■ așa alerg,
u ca cum n'asți ști; așa dau
șaboii, nu ca cum asți fi bătând
șzduhul:

27. Ci imi chinuesc trupul
meu, și îl supun robiei: ■ nu
umva altora propoveduind, în-
u-mi să mă fac netrebnic.

CAPITOLUL X.

Și nu voesc ■ ■ nu știți voi,
? fraților, că părinții noștri toți
ubi nor au fost, și toți prin
■ au trecut;

2. Și toți prin Moisi s'au bo-
ezat în nor și în mare;

3. Și toți aceeași mâncare du-
iovnicească au mâncat;

4. Și toți aceeași băutură du-
iovnicească ■ beut: că bea-
lîn Piatra ■ duhovnicească
sare urma: iar Piatra era Hris-
os.

5. Ci intru cei mai mulți din-
tru ei nu a bine-voit Dumnezeu:
că au cădut în pustie.

6. Și aceștea pilde s'au făcut
noă, ca ■ nu fim noi poftitori
de rele, precum și aceia au
pofit.

7. Nicl slujitori idolilor ■ vă
faceți, precum unii dintru dănșii;
precum este soris, ■ sedut-a no-
rodul de ■ mâncat și a beut, și
s'a sculat de ■ jucat.

8. Nicl să curvim, precum unii
dintru dănșii au curvit, și au că-
dut într'o și două-șee și trei de
mii.

9. Nicl să ispitim pre Hristos,
precum și unii dintru dănșii au
ispitit, și de șerpi au perit.

10. Nicl să cîrțiți, precum și
unii dintru dănșii au cîrtit, și
s'au pierdut de pierdătorul.

11. Și aceste toate, pilde s'au
intemplat lor: iar s'au soris spre
a noastră învățătură, la caril
sfîrșiturile veacurilor au ajuns.

12. Pentru aceea celui ce i se
pare că stă, ■ iee aminte ca să
nu cadă.

13. Ispită pre voi nu v'a ajuns,
fără numai omenească; iar ore-
dincios este Dumnezeu, care nu
■ lăsa pre voi să vă ispițiți mai
mult de cât puteți; ■ împreună
cu ispita ■ face și sfîrșitul, ca
s'o puteți suferi.

14. Pentru aceea, iubiții mei,
fugiți de slujirea idolilor.

15. Ca celor înțelepți grăesc;
judecați voi ■ ce eu grăesc.

16. Paharul blagosloveniei ■
blagoslovim, au nu este împăr-
tășirea sîngelui lui Hristos? PĂ-

I. CORINTENI, XI.

■ ■ ■ fringem, să nu este împărtășirea trupului lui Hristos?

17. Căci o pâine, un trup, cei mulți suntem: că toți dintr'o pâine ■ împărtășim.

18. Vedeți pre Israil după trup: să nu cei ce mănâncă jertvele părtași altarului sunt?

19. Deci ce dic eu? că doară idolul este oeva, sau ce ■ jertvește idolului este oeva?

20. Ci eu dic că cele ce jertvesc Neamurile, dracilor jertvesc, și nu lui Dumnezeu: nu voesc dar ■ să vă faceți voi părtași dracilor.

21. Nu puteți bea paharul Domnului, și paharul dracilor: nu puteți fi mesei Domnului părtași, și mesei dracilor.

22. Ați întărita-vom pre Domnul ■ mânie? ■ mai tare decât el suntem?

23. Toate imi sunt slobode, ci nu ■ imi folosesc: toate imi sunt slobode, ci nu toate zidesc.

24. Nimeni al ■ să nu caute, ci fie-care al altuia.

25. Tot ce se vinde în măcelărie, să mâncați, nimic cercetând pentru știință:

26. Că al Domnului este pământul, și plinirea lui.

27. Și de vă chieamă pre voi la masă cineva din cei necredincioși, și voiți să mergeți; tot ■ se pune înaintea voastră să mâncați, nimic cercetând pentru știință.

28. Iar de va dice voă cineva, Aceasta este jertvită idolilor, să nu mâncați pentru acela ce

v'a spus, și pentru știință: că al Domnului este pământul, și plinirea lui:

29. Iar știința, dic, nu ■ ta, ci a celui-l-alt: că pentru ce slobodenia mea se judecă de altă știință:

30. Iar dacă mă împărtășesc eu prin har, ce mă hulesc, pentru care eu mulțumesc?

31. Deci ori de mâncați, ori de beți, ori alt-ceva de faceți, toate spre slava lui Dumnezeu să le faceți.

32. Fără sminteală fiți, și iudeilor, și Elinilor, și bisericii lui Dumnezeu:

33. Precum și eu întru toate tuturilor plac, necăutând folosul meu, ci al celor mulți, ca să se mântuească.

CAPITOLUL XI.

Următorii fiți mie, precum și eu lui Hristos.

2. Iar vă laud pre voi, fraților, că de toate ale mele vă aduceți aminte, și precum v'am dat voă predaniile, le țineți.

3. Și voesc să știți voi, că a tot bărbatul capul este Hristos; iar capul mulerei este bărbatul; iar capul lui Hristos, Dumnezeu.

4. Tot bărbatul rugându-se sau proorocind cu capul acoperit, își rușinează capul lui.

5. Iar toată mulerea rugându-se sau proorocind cu capul descălit își rușinează capul ei: ■ tot atâta este ■ cum ar fi rasă.

6. Că de nu se învălește mu-

I. CORINTENI, XI.

ierea, să ■ și tundă: iar de este lucru de rușine mulerei a se tunde, să ■ ■ rade, învălească-se.

7. Că bărbatul nu este dator ■ și acoperă capul, ohipul și slava lui Dumnezeu fiind: iar mulerea slava bărbatului este.

8. Că nu este bărbatul din mulere; ci mulerea din bărbat.

9. Că nu s'a zidit bărbatul pentru mulere; ci mulerea pentru bărbat.

10. Pentru aceea dataro este mulerea să nîbă învălitoare în cap, pentru ingeri.

11. Ineă nici bărbatul fără mulere, nici mulerea fără bărbat, întru Domnul.

12. Că precum este mulerea din bărbat, așa și bărbatul prin mulere; și toate de la Dumnezeu.

13. Întru voi înși-vă judecați: oare cu cuvință este, mulerea desvălită să se roage lui Dumnezeu?

14. Aă nu și singură firea vă învață pre voi, că bărbatul de își lasă părul, necoinste lui este?

15. Iar mulerea de își lasă părul, slavă ei este: de vreme ce părul este dat ei în loc de învălitoare.

16. Iar de ■ vede că este cineva prigonitor, noi obicei ca acesta n'avem, nici bisericile lui Dumnezeu.

17. Și aceasta poruncindu-vă nu vă laud, că nu spre mai bine, ci spre mai rău vă adunați.

18. Pentru că înteu, când vă adunați voi în biserică, aud că se fac între voi împărechieri; și despre o parte cred.

19. Că trebuie ■ fie și orosuri

între voi, ■ cei lămurii să se facă arătați între voi.

20. Drept aceea, când vă adunați voi împreună, nu este ■ mânca cina Domnului.

21. Că fie-care își pune cina sa mai înainte spre mâncare: și unul este flămând, iar altul este bat.

22. Aă doară n'aveți case ca să mâncați și să beți? sau pre biserică lui Dumnezeu defăimați, și rușinați pre cei lipsii? Ce voiă dîos voă? lăuda-voiă pre voi? întru aceasta nu vă laud.

23. Că eu am luat de la Domnul care am și dat voă, Că Domnul Iisus în noaptea întru care s'a vindut ■ luat pîne:

24. Și mulțumind a frînt, și ■ dis, Luați, mâncați: acesta este trupul meu ■ se frînge pentru voi: aceasta să faceți întru pomenirea mea.

25. Așjderea și paharul, după cină, dicend, Acest pahar legea cea nouă este întru sângele meu: aceasta să faceți de câte ori veți bea, întru pomenirea ■

26. Că de câte ori veți mânca pînea aceasta, și veți bea paharul acesta, moartea Domnului vestiți până când va veni.

27. Drept aceea, ori-care va mânca pînea aceasta, sau va bea paharul Domnului cu nevrednicie, vinovat ■ și trupului și sîngelui Domnului.

28. Ci să se ispitească omul pre sine, și așa din pîne să mănânce, și din pahar să bea.

29. Că cel ■ mănâncă și bea cu nevrednicie, judecată lui-și mă-

I. CORINTENI, XII.

năncă și bea, nesocotind trupul Domnului.

30. Pentru aceasta între voi mulți sînt neputincioși și bolnavi, și dorm mulți.

31. Că de ne am fi judecat pre noi singuri, nu am fi osîndit.

32. Iar judecându-ne, de la Domnul ne certăm, ca nu cu lumenă să ne osîndim.

33. Decî dar, frații mei, cînd vă adunați să mîncăți, unul pre altul să așteptați.

34. Iar de slămîndește cineva, a casă să mînănoe; ca să nu vă adunați spre osîndă. Iar celelalte cînd voi veni le voi rîndui.

CAPITOLUL XII.

Iar pentru cele duhovnicești, fraților, nu voi să nu știți voi.

1. Că știți cînd orați Neamuri, cum către idoli cei fără de glas, cum ați fi fost trași vă duceți.

2. Pentru că nimeni cu Duhul lui Dumnezeu grăind nu dice anatema pre Iisus; și nimeni nu poate numi Domn pre Iisus, fără numai întru Duhul Sfînt.

3. Și sînt osebirî darurilor, iar același Duh.

4. Și osebirî slujbelor sînt, iar același Domn.

5. Și osebirî lucrărilor sînt, același Dumnezeu este care lucrează toate întru toți.

6. Iar fie-căruia să de arătarea Duhului spre folos.

7. Că unuia prin Duhul se de cuvîntul înțelepciunii; iar altuia

cuvîntul cunoștinței întru același Duh;

8. Și altuia credința întru același Duh; iar altuia darurile tămăduirilor întru același Duh;

9. Iar altuia lucrarea puterilor; iar altuia proorocie; iar altuia alegerea duhurilor; iar altuia feluri de limbi; iar altuia tîlmăcirea limbilor:

10. Și toate acestea le luorează unul și același Duh, împărțind deosebî fie-căruia precum voaște.

11. Că precum trupul unul este, și mădulări multe, și toate mădulările ale unui trup, multe fiind, un trup sînt: așa și Hristos.

12. Pentru că printr'un Duh noi toți într'un trup am botezați, orî Iudei, orî Elini, orî robii, orî cei slobozi; și toți într'un Duh ne am adăpat.

13. Că trupul este un mădular, oi multe.

14. Că de ar dice piciorul, Pentru că nu sînt mîină, nu sînt din trup; aș doară pentru este din trup?

15. Și de ar dice urechea, Pentru că sînt ochi, nu sînt din trup; aș doară pentru este din trup?

16. Că de ar fi tot trupul ochi, unde ar fi auzul? Și de ar fi tot auz, unde ar fi mirosul?

17. Iar acum a pus Dumnezeu mădulările pre unul fie-care dintr'însele în trup, precum a voit.

18. Că de fi toate un mădular, unde fi trupul?

19. Iar multe mădulări cu adevărat sînt, dar un trup.

20. Și nu poate ochiul să dică

I. CORINTENI, XIII.

măinei, N'am trebuință de tine: său iarăși capul picioarelor, N'am trebuință de voi.

23. Ci cu mult mai virtos mădulările trupului care socotesc a fi mai slabe, sunt mai trebuincioase:

24. Și care ni pare că sunt mai necinstite la trup, acestora cinste mai multă le dăm; și cele nesocotite ale noastre mai multă slavă au.

25. Iar cele de cinste ale noastre n'au trebuință: ci Dumnezeu a tocmnit trupul, celui mai de jos mai multă cinste dând.

26. Ca să nu fie desbinare în trup; ci să se îngrijească mădulările între sine asemenea unul de altul.

27. Și ori de pătimește un mădular, pătimesc toate mădulările d'împreună; ori de se slăvește un mădular, împreună se bucură toate mădulările.

28. Iar voi sunteți trupul lui Hristos, și mădulări din parte.

29. Și prin unii a pus Dumnezeu în biserică, întâi pre apostoli, apoi doilea pre prooroci, al treilea pre dascăli, după aceea pre puteri, apoi darurile tămăduirilor, ajutorințele, isprăvnicile, felurile limbilor.

30. Aș doară toți sunteți apostoli? sau doară toți prooroci? sau doară toți dascăli? sau doară toți puteri?

31. Aș doară toți sunteți darurile tămăduirilor? sau doară toți în limbă grăesc? sau doară toți tălmăcesc?

32. Ci nu râvniți darurile cele

mai bune: și încă mai înaltă cale vă arăt voă.

CAPITOLUL XIII.

Daș grăi în limbele omenești și îngerești, iar dragoste n'am, făcutu-m'am niște aramă sunătoare, și chimval răsunător.

2. Și de aș avea înțelegere, și de aș ști toate tainele, și de aș ști știința; și de aș avea credința, cât să mut și să răsturnez, iar dragoste n'am, nimic nu pot.

3. Și de aș împărți toate averile mele, și de aș da trupul meu să-l ardă, și dragoste n'am, nici folos nu'mi este.

4. Dragostea îndelung rabdă, se milostivește; dragostea nu plămuește, dragostea nu se semețește, nu se trufește.

5. Nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se întărește, nu gândește rău;

6. Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr;

7. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le rabdă.

8. Dragostea nici odată nu cade: macar proorociile se lipsesc; macar limbele se înceta; macar cunoștința se strică.

9. Pentru că din parte cunoaștem, și din parte proorocim.

10. Iar când se va săvârși, atunci din parte se va strica.

11. Când prunc, ca un prunc grăiam, ca un prunc cugetam, ca un prunc gândiam:

1. CORINTENI, XIV.

iar dacă m'am făcut bărbat, am lepădat cele prunoești.

12. Ca acum ca prin oglindă în ghioitură; iar atunci față către față: acum cunosc din parte; iar atunci voi cunoaște precum și cunoscut sunt.

13. Și acum rămâne credința, nădejdea, dragostea, aceste trei; iar mai mare de cât acestea este dragostea.

CAPITOLUL XIV.

Urmați dragostea, și râvniți cele duhovnicești, iar mai virtuos ca să proorociți.

2. Că cel ce grăește în limbă, nu grăește oamenilor, ci lui Dumnezeu: că nimeni nu-l aude; iar cu duhul grăește taine.

3. Iar cel proorocește oamenilor grăește spre zidire, și învățare, și mângăiere.

4. Cel ce grăește în limbă proorociște singur zidește; iar cel proorocește biserica zidește.

5. Și voașe ca voi toți să grăiți în limbă, iar mai virtuos să proorociți: că mai mare este cel ce proorocește decât cel ce grăește în limbă, fără numai de va tâlmăci, ca biserica zidire să fie.

6. Iar acum, fraților, de voi veni la voi grăind în limbă, ce voi folosi voă, de nu voi grăi voă sau într-o descoperire, sau într-o cunoștință, sau într-o proorocie, sau într-o învățătură?

7. Că precum cele neînsuflețite ce dau glas, ori surla, ori alăuta, nu dau osebite în

viersuri, se cunoaște glasul surlei sau dicerea altutelor?

8. Că trâmbița de da glas fără de semu, cine se va găti la război?

9. Așa și voi, prin limbă de nu veți da cuvânt bună înțelegere, cum se va cunoaște ceea ce se grăi? că veți fi grăind în văzduh.

10. Atâtea de multe, precum întâmplă, sunt felurile glasurilor în lume, și nici unul dintr'însele este fără de glas.

11. Deci de nu voi ști puterea glasului, voi fi ca cel ce grăește varvar, și cel ce grăește mie varvar.

12. Așa și voi, de vreme ce sunteți râvnitori duhurilor, zidirea bisericii să căutați și să prisișiți.

13. Pentru aceea cel grăește în limbă să se roage ca să și tâlmăcească.

14. Pentru că de mă voi ruga cu limba, duhul meu se roagă, iar mintea fără de roadă este.

15. Ce dar este? ruga-mă-voi cu duhul, ruga-mă-voi și cu mintea: cânta-voi cu duhul, cânta-voi și mintea.

16. Pentru că de veți bine-cuvânta cu duhul, cel ce împlinește locul celui prost, nu știe ce zice, Amin, după mulțumirea ta, de vreme ce nu știe ce zice?

17. Că tu bine mulțumești, dar cela-l-alt nu se zidește.

18. Mulțumesc Dumnezeuului

I. CORINTENI, XIV.

meu, că mai mult de cât voi toți grăesc în limbă :

19. Ci în biserică voesc cinoi cuvinte a grăi cu mintea mea, ea și pre alții să 'l învăț, de cât deoe mi l de cuvinte în limbă.

20. Fraților, nu fiți prunci cu mintea : ci cu reutatea fiți prunci, iar cu mintea fiți desăvârșiți.

21. În lege scris este, Că într'alte limbi și cu alte buze voiți grăi norodului acestuia; și nici așa nu mă vor asculta pre mine, dice Domnul.

22. Drept aceea, limbele spre semn sunt, nu credincioșilor, ci celor necredincioși: iar proorocia *s'ujește* necredincioșilor, ci celor ce cred.

23. Deoi dar de s'ar aduna toată biserica împreună, și toți ar grăi în limbă, și ar intra și de cel neînvățați sau necredincioși, au n'ar dice că sunteți nebuni?

24. Iar de ar prooroci toți, și intra vre-un necredincios sau neînvățat, vedește de toți, se judecă de toți:

25. Și așa cele ascunse ale inimii lui arătate fac; și așa cădând pre față se va închina lui Dumnezeu, dicând că eu adevărat Dumnezeu întru voi este.

26. Ce este dar, fraților? când vă adunați, fie-care dintru voi psalm are, învățătură are, limbă are, descoperire are, tălmăcire are. Toate spre zidire să se facă.

27. De grăește cineva în limbă, să grăească câte doi, sau mai

mulți câte trei, și pre rînd; și unul să tălmăcească.

28. Iar de nu va fi tălmăcitor, să tacă în biserică; și numai lui să'și grăească, și lui Dumnezeu.

29. Iar proorocii doi sau trei să grăească, și cel-l-alti să judece.

30. Iar de se va descoperi ceva altuia ce șede, cel d'întăi să tacă.

31. Că puteți câte unul toți prooroci, ca toți să învețe, și toți să se mîngăie.

32. Și dăburile proorocilor, proorocilor se supun.

33. Că Dumnezeu nu este *Dumnezeu* turburător, ci al păcii, precum întru toate bisericile sfinților:

34. Mulherile voastre în biserică să tacă: că nu li s'a dat voie lor să grăească; ci să fie plecate, precum și legea dice.

35. Iar de voesc să se învețe ceva, casă să'și întrebă pre bărbații lor: că rușine este mulierilor să grăească în biserică.

36. Au de la voi cuvîntul lui Dumnezeu eșit? sau numai la voi a ajuns?

37. De i se pare cuiva că este prooroc, sau duhovnicesc, să înțeleagă cele ce scriu voi, că ale Domnului sînt porunci.

38. Iar de nu înțelege cineva, să nu înțeleagă.

39. Deoi, fraților, rinviți a prooroci, și grăi în limbă nu opriți.

40. Toate duple cuvîntă și rînduială să se facă.

I. CORINTENI, XV.

CAPITOLUL XV.

Si arăt voă, fraților, evanghelia ■■■ bine-vestit voă, care ați și primit, intru care și stați;

2. Prin care vă și mântuiți, de o țineți precum o am bine-vestit voă, fără numai de nu în zadar ați crezut.

3. Că am dat voă întăiri care ■■■ și luat, cum că Hristos a murit pentru păcatele noastre duple scripturi;

4. Și cum că s'a îngropat, și cum că ■ inviat a treia zi duple scripturi;

5. Și cum că s'a arătat lui Chifa, apoi celor doi-spre-zece:

6. După aceea s'a arătat la mai mulți de cât cincisute de frați de odată; din cari cei mai mulți sunt până acum, iar unii au și adormit.

7. După aceea s'a arătat lui Iacov; apoi apostolilor tuturor.

8. Iar mai pre urmă de cât toți, ca unul născut fără de vreme, s'a arătat și mie.

9. Că eu sunt mai micul apostolilor, care nu sunt vrednic a mă cheama apostol, pentru că am gonit biserica lui Dumnezeu.

10. Iar cu harul lui Dumnezeu sunt ce sunt: și harul lui care este intru mine n'a fost înzadarnic; ci mai mult de cât toți aceea m'am ostenit: însă nu eu, ci harul lui Dumnezeu care este cu mine.

11. Deci ori eu ori aceea, așa propoveduim, și așa ați crezut.

12. Iar de vreme ■ Hristos

se propoveduește că s'a sculat din morți, cum dic unii între voi că înviere morților nu este?

13. Și de nu este înviere morților, nici Hristos dar n'a înviat.

14. Iar dacă n'a înviat Hristos, înzadarnică dar este propoveduirea noastră, înzadarnică dar este și credința voastră.

15. Ne aflăm încă și marturi mincinoși ai lui Dumnezeu; că ■ fi mărturisit împotriva lui Dumnezeu că a înviat pre Hristos: pre care nu l'a înviat, dacă morții nu se vor scula.

16. Că de nu se vor scula morții, nici Hristos nu s'a sculat:

17. Iar dacă Hristos nu s'a sculat, înzadarnică este credința voastră; încă sunteți în păcatele voastre.

18. Încă și cei ce au adormit intru Hristos au perit.

19. Și de nădăjduim intru Hristos numai în viața aceasta, mai ticăloși de cât toți oamenii suntem.

20. Iar acum Hristos s'a sculat din morți, începătura celor adormiți s'a făcut.

21. Că de vreme ce prin om s'a făcut moartea, prin om s'a făcut și învierea morților.

22. Că precum intru Adam toți mor, așa intru Hristos toți vor învia.

23. Și fie-care intru ■ s'a rânduială: Începătura Hristos; după ■ cei ce sunt ai lui Hristos intru venirea lui.

24. Apoi sfârșitul, când va da împărăția lui Dumnezeu, și Ta-

I. CORINTENI, XV.

lălu; când va strica toată domnia și toată stăpânirea și puterea.

25. Pentru că ■ cade lui ■ împărăți, până ce va pune pe toți vrăjmașii sub picioarele sale.

26. Vrăjmașul cel mai de aproape ce se surpă moartea este.

27. Pentru că toate le a supus sub picioarele lui. Iar când dice că toate sunt supuse lui, arălat este, că afară de cea ce 'l a supus lui toate.

28. Iar dacă se vor supune lui toate, atunci și însuși Fiul se va supune celui ce ■ supus lui toate, ca să fie Dumnezeu toate întrutote.

29. Că ce vor face cei ce ■ botează pentru cei morți, dacă nu se vor scula morții nici de cum? pentru ce se și botează pentru cei morți?

30. Pentru ce dar și noi ne primejduim în tot ceasul?

31. În toate zilele mor, pentru lauda voastră ■ ■ ■ întru Hristos Iisus Domnul nostru.

32. De m'am și luptat ca un om cu fiarele în Efes, ce folos imi este, dacă morții nu ■ vor scula? să mâncăm și să bem; că mâine vom muri.

33. Nu vă înșelați: strică pre obiceiurile cele bune vorbele cele rele.

34. Treziți-vă cu dreptate, și nu groșiți; că unii au necunoștința lui Dumnezeu: spre rușinare voă grăesc.

35. Ci va dice cineva, Cum se vor scula morții? și ■ ce trup vor veni?

36. Nebune, tu ce sameni nu înviază, de nu va muri:

37. Și ce sameni, nu trupul care va să ■ facă sameni. ci numai grăunțul gol, de ■ întem-plă de grâu, sau de alt ■ ■ ■ din cale-l-alte:

38. Iar Dumnezeu îi dă lui trup precum voește, și fie-cărei sămânțe trupul ei.

39. Nu tot trupul este același trup: ci altul este trupul oamenilor, și altul trupul dobitoacelor, și altul al peștilor, și altul al păsărilor.

40. Și sunt trupuri cerești, și trupuri pământești: ci alta este slava celor cerești, și alta a celor pământești.

41. Alta este slava soarelui, și alta slava lunii, și alta slava stelelor: că stea de stea se osebește în slavă.

42. Așa și învierea morților. Samănă-se întru stricăciune; scula-se-va întru nestricăciune:

43. Samănă-se întru neoinste; scula-se-va întru slavă: samănă-se întru slăbiciune; scula-se-va întru putere:

44. Samănă-se trup sufletesc; scula-se-va trup duhovnicesc. Este trup sufletesc, ■ și trup duhovnicesc.

45. Că așa și scris este, Făcutu-s'a omul cel d'întăi Adam cu suflet viu; iar Adam cel de pe urmă cu duh de viață făcător.

46. Ci nu este întăi cel duhovnicesc ci cel sufletesc; apoi cel duhovnicesc.

47. Omul cel d'întăi este din

I. CORINTENI, XVI.

pământ, pămăntesc: omul cel al
doilea este Domnul din cer.

48. În ce chip este cel pămăntesc, așa și cel pămăntesc: și în ce chip este cel ceresc, așa și cel cereștii.

49. Și precum am purtat chipul celui pămăntesc, să purtăm și chipul celui ceresc.

50. Iar aceasta dic, fraților, că carne și sânge împărăția lui Dumnezeu să moștenească nu pot; nici stricăciunea pre nestricăciune va moșteni.

51. Iată, iată voă dic: Că nu toți vom adormi, iar toți ne vom schimba,

52. Într'o cirtă, într'o clipeală ochiului, într'o trimbița cea de apoi: pentru că va trimbița, și morții se vor scula nestricăți, și noi ne vom schimba.

53. Că se cade stricăciosul acesta să se îmbrace întru nestricăciune, și muritorul acesta să îmbrace întru nemurire.

54. Iar când se va îmbrăca stricăciosul acesta întru nestricăciune, și muritorul acesta va îmbrăca întru nemurire, atunci va fi cuvântul cel ce este scris, Înghițitu-s'a moartea întru biruință.

55. Unde îți este, moarte, boldul tău? Unde îți este, iadule, biruința ta?

56. Iar boldul morții păcatul este; iar puterea păcatului este legea.

57. Iar lui Dumnezeu mulțumită, ne-a dat noă biruința prin Domnul nostru Iisus Hristos.

58. Drept aceea, iubiții mei

frați, fiți tari, neclătiți, sporind întru lucrul Domnului pururea, știind că osteneala voastră nu este departă întru Domnul.

CAPITOLUL XVI.

Iar pentru milostenia care este pentru sfinți, precum am rânduit bisericilor Galatiei, așa și voi să faceți.

2. În ziua d'întăi a săptămănei fie-care din voi să pue la sine, stringend de se va îndura, ca nu dacă voiți veni atunci să faceți strînsoarea.

3. Iar după ce voiți veni, precări veți socoti, pre aceia cu cărți îi voiți trimete să ducă darul vostru în Ierusalim.

4. Și de va fi cu cuviință să merg și eu, cu mine vor merge.

5. Și voiți veni la voi când voiți trece prin Machedonia: că prin Machedonia voiți să trec.

6. Și la voi, de se va întempla, mă voiți zăbăvi, sau voiți și erna, ca voi să mă petreceți ori iutro voiți merge.

7. Că nu voesc să vă ved pre voi acum în treacăt; ci nădejde câte-va vreme să mă zăbăvesc la voi, de va îngădui Domnul.

8. Și voiți rămănea în Efes până la praznicul cinci-deci de zile.

9. Că mi s'a deschis mie ușă mare și spre folos, și protivnici sunt mulți.

10. Iar de veni Timotei, socotiți să fie fără frică la voi:

I. CORINTENI, XVI.

că lucrul Domnului lucrează ca și eu.

11. Deci nimeni pro el să nu 'l defalme: ci să 'l petreceți cu pace, ca ■ vie la mine: oă 'l aștept pre el cu frații.

12. Iar pentru fratele Apolos, mult 'l am rugat ca să vie la voi cu frații: și nici de cum nu i-a fost voia să vie acum; iar va veni când vreme bună va afla.

13. Priveghiați, stați în credință, îmbărbătați-vă, întăriți-vă.

14. Toate ale voastre cu dragoste să fie.

15. Și vă rog pre voi, fraților, (știți casa lui Stefana, oă este pîrga Ahaiei, și spre slujba sfinților s'au rînduit pre sine,)

16. Ca și voi să vă plecați la unii ca aceștia, și la tot cei ce împreună lucrează și se ostenește.

17. Iar mă bucur de venirea

lui Stefana și ■ lui Furtunat și ■ lui Ahaic: căci lipsa voastră aceștia o ■ implinît.

18. Că ■ odihuit duhul meu și al vostru: să cunoașteți dar pre unii ■ aceștia.

19. Inchină-se voă bisericile Ahaiei. Inchină-se voă întru Domnul mult Achila și Prischila, împreună cu biserica cea din casa lor.

20. Inchină-se voă frații toți. Inchinați-vă unul altuia cu sîrutare sfință.

21. Inchinăciunea cu mîna mea a lui Pavel.

22. Cea ■ nu iubește pre Domnul nostru Iisus Hristos, să fie Anatema Maran-ata.

23. Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi.

24. Dragostea mea ■ voi ■ toți întru Hristos Iisus. Amin.

Cea întîi epistolă către Corinteni s'a scris de la Filippi prin Stefana, și Furtunat și Ahaic și Timotei.

EPISTOLIEA

SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL

CEA A DOA CĂTRĂ CORINTENI.

CAPITOLUL I.

Pavel, apostolul lui Iisus Hristos prin voia lui Dumnezeu,

și Timotei fratele, bisericii lui Dumnezeu care este în Corint, împreună cu toți sfinții cari sînt în toată Ahaia.

II. CORINTENI, I.

2. Har voă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru, și de la Domnul Iisus Hristos.

3. Bine este cuvântat Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Părintele îndurărilor și Dumnezeuul a toată mângăierea;

4. Cel ce ne mângăie pro noi întru tot neocazul nostru, ca putem și noi mângăia pro cei ce sunt întru tot neocazul, prin mângăierea cu care ne mângăiem noi de la Dumnezeu.

5. Că precum prisosesc patimile lui Hristos întru noi, așa prin Hristos prisosește și mângăierea noastră.

6. Și ori de pătimim neocaz, este pentru a voastră mângăiere și mântuire, care se lucrează întru răbdarea acestorași patimi, și noi pătimim: ori de ne mângăiem, este pentru voastră mângăiere și mântuire.

7. Și nădejdea noastră tare este pentru voi, știind, că precum sunteți părtași patimelor noastre, așa și mângăierel.

8. Că nu voim să nu știți voi, fraților, pentru neocazul nostru ce s'a făcut nouă în Asia, că preste măsură am fost îngreuiți, și preste puțină, cât n'aveam noi nădejde nici de viață:

9. Ci singuri întru noi judecata morței am avut, ca nu fim nădăjduindu-ne spre noi, ci întru Dumnezeu cel ce înviază morții:

10. Care dintr-o moarte ca aceasta ne a izbăvit pro noi, și ne

izbăvește: întru nădăjduim că încă ne va și mai izbăvi;

11. Ajutorând și voi pentru noi rugăciunea, ca despre multe fete darul cel către noi, prin mulți să mulțumească pentru noi.

12. Că lauda noastră aceasta este, mărturisirea științei noastre, că întru dreptate, și întru curăție dumnezească, iar nu întru înțelepciune trupească, ci întru harul lui Dumnezeu, petrecut în lume, și mai mult la voi.

13. Că nu scrim voă altele, fără numai cele ce cetiți să și știți; și am nădejde că și până în sfârșit veți cunoaște;

14. Precum ați și cunoscut pro noi din parte, că lauda voastră suntem, precum și voi a noastră în dîoa Domnului Iisus.

15. Și cu această nădejde, volam mai înainte să vin la voi, ca să aveți al doilea dar;

16. Și pre la voi să trec în Machedonia, și iarăși din Machedonia să vin la voi, și voi mă petreceți în Iudeea.

17. Deci aceasta vrînd, aș doară ușurarea minții întru trebuință? sau cele ce sfătuiesc, trupește le sfătuiesc, ca să fie la mine ce este așa, așa, și ce nu, nu?

18. Iar credincios este Dumnezeu, că cuvîntul nostru care a fost către voi n'a fost așa și nu.

19. Că Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos, cel propovăduit întru voi prin noi, prin mine și

II. CORINTENI, II.

prin Silvan, și prin Timotei, n'a fost așa și nu, ci așa într-
el ■ fost.

20. Căci câte sunt făgăduin-
tele lui Dumnezeu într'însul
sunt așa, și într'însul Amin, spre
slava lui Dumnezeu prin noi.

21. Iar cea ce ne adeverează
pre noi împreună cu voi întru
Hristos, și ■ ■ uns pre noi,
Dumnezeu este.

22. Care ne a și pecetluit pre
noi, și ■ dat arvuna Duhului
întru inimile noastre.

23. Și eu martur p■ Dumne-
zeu chiem asupra sufletului meu,
că cruțându-vă pre voi n'am
venit până ■■ în Corint.

24. Nu că doară avem stăpâ-
nire preste credința voastră, ci
căci suntem împreună lucrători
bucuriei voastre : că cu cre-
dința stați.

CAPITOLUL II.

Si am judecat aceasta întru
mine, ■ să nu mai vin ia-
răși cu întristare la voi.

2. Măcar că de vă și întristez
eu pre voi, dar care este cel ce
mă veselește pre mine, fără nu-
mai ocl ce se întristează de la
mine ?

3. Și am scris voă aceasta,
■ ■ dacă voi veni, să am
întristare de cel pentru cari mi
■ cădea să mă bucur ; având
nădejde spre voi toți, că bucu-
ria mea ■ voastră ■ tutulor
este.

4. Că din multă scorbă și ne-

caz al inimei ■ scris voă cu
multe lacrimi ; nu ■ să vă în-
tristați, ci ca ■ cunoașteți dra-
gostea care am mai mult spre
voi.

5. Iar de m'a întristat cineva,
nu pre mine ■ întristat, ci din
parte : ca să nu vă îngreuez pre
voi pre toți.

6. Că destul este unuia ca a-
cestuia certarea aceasta, ■■
este de cătră mulți.

7. Așa cât împotriva trebuie
mai mult ■ 'i dăruiti, și ■ 'i
mângăieți, ca ■■ cumva pentru
mai multă mângâiere ■ se în-
ghiță unul ca acela.

8. Pentru ■■ vă rog pre
voi, ca ■ vă întăriți spre acela
dragostea.

9. Că pentru aceasta ■■ și
scris, ca ■ cunosc ougetul vo-
stru, de sunteți întru toate as-
cultători.

10. Iar căruia dăruiti ceva,
dăruosc și eu : că și eu de am
dăruit ceva, căruia am dăruit,
pentru voi am dăruit în fața
lui Hristos.

11. Ca să nu fim cuprinși de
Satana : că nu este ■ nu știm
amăgiturele lui.

12. Și venind eu în Troada
pentru evanghelia lui Hristos,
și ușă deschisă fiind mie prin
Domnul,

13. N'am avut odihnă cu du-
hul meu, neaflând eu pre Tit
fratele meu : ci lăsându-i pre
dânșil ■■ mers în Macedonia.

14. Iar mulțumită lui Dum-
nezeu, celui ce ne face pre noi
pururea biruitori întru Hristos,

II. CORINTENI. III.

și arată mireazma cunoștinței sale prin noi în tot locul.

16. Că ■ lui Hristos bună mireazmă suntem lui Dumnezeu, întru cei ce se mântuesc, și întru cei ce pier :

16. Unora adecă mireazmă ■ morței spre moarte ; iar altora mireazmă a vieții spre viață. Și spre acestea cine este vrednic ?

17. Pentru că nu suntem ■ cei mulți, cari amostecă cuvântul lui Dumnezeu : ci ca din curăție, ci ca de la Dumnezeu, înaintea lui Dumnezeu întru Hristos grăim.

CAPITOLUL III.

Au doară începem iarăși pre noi ■ ne lăuda ? au doară ne trebuesc precum oare-căroră cărți de laudă către voi, sau de la voi cărți de laudă ?

2. Cartea noastră voi sunteți, scrisă în inimile noastre, care ■ știe și se cetește de toți oamenii :

3. Arătându-vă că sunteți carte ■ lui Hristos ■ slujită de noi, scrisă nu cu cerneală, ci cu Duhul lui Dumnezeu celui viu ; nu în table de piatră, ci în tablele inimii cele trupești.

4. Și nădejde ca aceasta avem prin Hristos către Dumnezeu :

5. Nu că vrednici suntem noi ■ cugeta ceva de la noi, că dintru noi ; ci vrednicia noastră este de la Dumnezeu ;

6. Care ■ a și învrednicit pre noi a fi slujitori legii nouă ; nu

slovei, ci duhului ; că slova o-moară, iar duhul face viu.

7. Iar dacă slujba morței, cea închipuită cu slove în pietre s'a făcut cu slavă, cât nu puteau fiil lui Israel să caute la fața lui Moisi pentru slava feței lui cea trecătoare :

8. Cum nu mai mult slujba duhului va fi cu slavă ?

9. Că de ■ fost slujba osîndirei slavă, cu mult mai virtos prisosește slujba dreptății întru slavă.

10. Că nici s'a slăvit cea ce era slăvită întru această parte, pentru slava cea covârșitoare.

11. Că de ■ fost cea trecătoare slăvită, cu mult mai virtos ■ netrecătoare va fi întru slavă.

12. Drept aceea având nădejde ca aceasta, multă îndrăznire întru trebuințăm :

13. Și nu precum Moisi care pune acoperământ peste fața sa, ca să nu caute fiil lui Israel la sfârșitul celei ce era trecătoare :

14. Ci s'au orbit înțelegerile lor : că până astăzi același acoperământ întru cetera legii vechi rămâne nedescoperit ; care acoperământ întru Hristos se strică.

15. Ci până astăzi, când se cetește Moisi, acoperământ pro inimii lor zace.

16. Iar când ■ vor întoarce către Domnul, ■ va lua acoperământul.

17. Iar Domnul este Duhul : și unde este Duhul Domnului, acolo este slobodenia.

18. Iar noi toți cu față desco-

II. CORINTENI, IV.

perită slava Domnului ca prin oglindă privind, spre același chip ne prefacem din slavă în slavă, ca din Duhul Domnului.

CAPITOLUL IV.

Pentru aceea având slujba aceasta, după cum suntem miluiți, nu slăbim;

2. Ci am lepădat de cele ascunse ale rușinei, nu intru vicleșug umblând, nici strămutând cuvântul lui Dumnezeu; ci cu arătarea adovărului adevărându-ne pre noi spre toată știința oamenilor înaintea lui Dumnezeu.

3. Iar de este și acoperită evanghelia noastră, întru cei peritori este acoperită:

4. Intru cari dumnezeul vecului acestuia a orbit mințile necredincioșilor, ca să nu le lumineze lor lumina evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu.

5. Că nu pre noi ne propovăduim, ei pre Hristos Iisus Domnul; iar pre noi slujitori voa pentru Iisus.

6. Că Dumnezeu, care a dat să lumineze dintru întunecarea lumina, acela a strălucit întru inimile noastre, spre luminarea cunoștinței slavei lui Dumnezeu în fața lui Iisus Hristos.

7. Și avem comoara aceasta în vase de lut, ca mulțimea puterii să fie a lui Dumnezeu, iar nu din noi.

8. Intru toate, necaz pătimind, dar nu strămătorându-ne; lipsiți

fiind, dar nu de tot desnădăjduindu-ne;

9. Goniți fiind, dar nu părăsiți; surpați fiind, dar nu prăpădiți;

10. În toată vremea omorîrea Domnului Iisus în trup purtându-o, ca și viața lui Iisus să se arăte în trupul nostru.

11. Că pururea noi cei vii la moarte ne dăm pentru Iisus, ca și viața lui Iisus, să se arăte în trupul nostru cel muritor.

12. Pentru aceea dar moartea întru noi se lucrează, iar viața întru voi.

13. Iar având același duh al credinței, precum este scris, Creșut-am, pentru am și grăit; și noi credem, pentru aceea și grăim;

14. Știind că cel ce a rădicat pre Domnul Iisus și pre noi prin Iisus ne va rădica, și ne va pune împreună cu voi.

15. Că toate sunt pentru voi, ca harul înmulțindu-se, prin cei mai mulți să prisosească mulțumirea spre slava lui Dumnezeu.

16. Pentru aceea nu slăbim; ci de s'ar și strica omul nostru cel din afară, dar cel din lăuntru se înnoțește din zi în zi.

17. Pentru necazul nostru de acum curând trecător, și ușor, veșnică și preste măsură mare slavă lucrează întru noi:

18. Neprivind noi la cele ce se văd, ci la cele ce nu se văd: că cele ce se văd sunt trecătoare; iar cele ce nu se văd sunt veșnice.

II. CORINTENI, V.

CAPITOLUL V.

Că știm că de se va strica casa noastră cea pământească a cortului acestuia, zidire de la Dumnezeu avem, casă nefăcută de mâlnă, veșnică în ceruri.

2. Că de aceasta suspinăm, dorind să ne îmbrăcăm într-o lăcașul nostru cel din cer:

3. Numai de ■ vom și îmbrăca, nu ne vom afla gol.

4. Că cei ce suntem în cortul ~~aceste~~ suspinăm, îngreuiându-ne: pentru că nu voim să ne desbrăcăm, ci să ne îmbrăcăm, ca ce este muritor să se înghiță de viață.

5. Iar cei ce ne a făcut pre noi spre însăși aceasta Dumnezeu este, care ■ și dat noastră arvuna Duhului.

6. Indrăznim, drept aceea, pururea, știind că petrecând în trup, suntem depărtați de la Domnul:

7. (Că prin credință umblăm, iar nu prin vedere;)

8. Nădăjduim, și bine voim mai bine să fim depărtați de trup, și să petrecem cu Domnul.

9. Pentru aceea ne și nevoim, ca ori petrecând, ori depărtați fiind, să fim bine plăcuți lui.

10. Pentru că noi toți trebuie să ne arătăm înaintea divanului lui Hristos; ca să iee fie-care după cum a făcut, cele ce s'au lucrat prin trup, ori bine ori rău.

11. Știind dar frica Domnului, pre oamneni aducom la adevăr; iar lui Dumnezeu arătați suntem; și nădăjduesc că și întru științele voastre suntem arătați.

12. Că nu ■ laudăm iarăși pre noi înaintea voastră, ci pricină dăm voă de laudă pentru noi, ca să aveți *cuvânt* pentru cei ce ■ laudă în față, iar nu în inimă.

13. Că ori de ne răpim cu mintea, este pentru Dumnezeu: ori de suntem așezați cu mintea, este pentru voi.

14. Că dragostea lui Hristos ne stringe pre noi; socotind noi aceasta, că de ■ murit unul pentru toți, iată dar toți au murit:

15. Și că pentru toți a murit, ca cei ce viază să nu mai vieze lorul, ci celui ce ■ murit pentru ei, și ■ înviat.

16. Pentru aceea noi de acum pre nimeni nu știm după trup: iar de ■ și știut pre Hristos după trup, dar de acum nu 'l mai știm.

17. Deci dar ori-care este întru Hristos, făptură nouă este: cele vechi au trecut; iată, toate s'au făcut noue.

18. Și toate de la Dumnezeu *sunt* care ne ■ împăcat pre noi lui-și prin Iisus Hristos, și ne a dat noastră slujba împăcării;

19. Pentru că Dumnezeu era întru Hristos, împăcând lumea lui-și, nesocotind lor păcatele lor; și puind întru noi cuvântul împăcării.

20. Drept aceea în locul lui Hristos *vă* rugăm, ca cum Dumnezeu s'ar ruga prin noi; rugămu-*vă* în locul lui Hristos, împăcați-*vă* cu Dumnezeu.

21. Pentru că pre cei ce n'a cunoscut păcat, pentru noi păcat 'l a făcut; ■ noi să ne fa-

II. CORINTENI, VI.

cem dreptatea lui Dumnezeu întru densul.

CAPITOLUL VI.

Iar noi împreună lucrând cu ei, vă și rugăm, ca nu indeseert harul lui Dumnezeu ■ primiți voi.

2. (Că dăce, în vreme primită te am ascultat, și în ziua mântuirii ți am ajutat ție: iată, acum este vreme bine primită; iată, acum este ziua mântuirii.)

3. Nici o sminteală întru nimic dând, ca slujba noastră să fie fără prihană:

4. Ci întru toate puindu-ne pre noi înainte ca slujitori ai lui Dumnezeu, întru multă răbdare, în necazuri, în nevoi, în strimtorări.

5. Întru bătaii, în temnițe, în zărve, în ostenele, în priveghieri, în posturi;

6. Întru curăție, întru cunoștință, întru îndelungă răbdare, în bunătate, întru Duhul Sfânt, în dragoste neșărnicioasă.

7. Întru cuvântul adevărului, în puterea lui Dumnezeu, prin armele dreptății cele d'a dreapta și cele d'a stânga,

8. Prin slavă și necinste, prin grăire de rău și laudă: ■ niște înșălători, și adevărați;

9. Ca niște necunoscuți, și cunoscuți; ca cei ■ murim, și iată, suntem vii; ca niște pedepsiți, și nu omoriți;

10. Ca niște întristați, iar pururea bucurându-ne; ■ niște săraci, iar pre mulți îmbogățind; ca nimic având, și toate avându-le.

11. Gura noastră s'a deschis către voi, Corinteni, inima noastră s'a lărgit.

12. Nu vă strimtorați întru noi, ci vă strimtorați în pânțele voastre.

13. Pentru aceeași răsplătire, (ca unor fil grăesc.) lărgiți-vă și voi.

14. Nu vă înjuțați întru alt jug cu cei necredincioși: că ce împărtășire are dreptatea cu fără de legea? sau ■ împreunare are lumina ■ întunerecul?

15. Sau ce unire are Hristos cu Veliar? sau ■ parte este credinciosului cu cei necredincioși?

16. Sau ce însoțire ■ bisericii lui Dumnezeu cu idoli? că voi sunteți biserica lui Dumnezeu celui viu; precum a dis Dumnezeu, Voiți lăcui întru ei, și voiți umbla între ei; și voiți filor Dumnezeu, și ei mi vor fi mie norod.

17. Pentru aceea ești din mijlocul lor, și vă osebiți, dăce Domnul, și de necurăție să nu vă atingeți; și eu voi primi pre voi,

18. Și voiți fi voă Tată, și voi veți fi mie fil și fete, dăce Domnul A-tot-țiitorul.

CAPITOLUL VII.

Deci aceste făgăduite având, iubiților. ■ ne curățăm pre noi de toată spurcăciunea trupului și ■ duhului, făcând suntenie întru frica lui Dumnezeu.

2. Cuprindeți-ne pre noi; pre nimeni n'am nedreptățit, pre nimeni n'am stricat, pre nimeni n'am înșelat.

II. CORINTENI, VII.

3. Nu spre osîndire dic *aceasta*: că am *șis* mai înainte, că în inimile noastre sînteți, ■ împreună să murim și împreună să viem.

4. Multă *îmi* este îndrăzneala către voi, multă *îmi* este lauda pentru voi: umplutu-m'am de mîngăiere, de prisosit am bucurie întru tot necazul nostru.

5. Că venind noi în Machedonia, nici o odihnă n'a avut trupul nostru, ci întru toate am fost necăjiți; din afară războaie, din lăuntru temeri.

6. Ci Dumneșu cel ce mîngăiește pre cel smeriți, ne ■ mîngăiat pre noi cu venirea lui Tit;

7. Și nu numai cu venirea lui, ci și cu mîngăierea cu care s'a mîngăiat de voi, spuindu-ne noastră dorirea voastră, plîngerea voastră, rîvna voastră pentru mine; cât ■ mai mult m'am bucurat.

8. Pentru aceea de v'am și întristat pre voi prin epistolă, nu mă căesc, măcar de m'oi și căiam: că ved că epistola aceea măcar de v'a și întristat, până la o vreme.

9. Acum mă bucur, nu căci v'ați fost întristat, ci căci v'ați întristat spre pocîință: că v'ați fost întristat după Dumneșu, ca întru nimic să nu vă păgubiți de către noi.

10. Că întristarea care este după Dumneșu pocîință spre mîntuire fără de căință lucrează: iar întristarea lumii moarte lucrează.

11. Că iată aceasta singură,

căci după Dumneșu v'ați întristat voi, câtă sîrguință ■ făcut întru voi, dar încă răspuns, încă mînie, încă frică, încă dorință, încă rîvnă, încă izbîndă! Întru toate v'ați arătat pre voi curați ■ fi întru acest lucru.

12. Deci de am și scris voă, nu pentru cel ce a nedreptățit, nici pentru cel ce s'a nedreptățit, ci să ■ arăte către voi sîrguința noastră cea pentru voi înaintea lui Dumneșu.

13. Pentru aceasta ne am mîngăiat de mîngăierea voastră: iar mult mai virtos ne am bucurat de bucuria lui Tit, că s'a odihnit duhul lui de către voi toți.

14. Că ori de ce m'am laudat înaintea lui pentru voi, nu m'am rușinat; ci precum toate întru adevăr le ■ grăit voă, așa și lauda noastră ce a fost către Tit, adevărată s'a făcut.

15. Și inima lui mai mult este spre voi, aducîndu-și aminte de ascultarea voastră ■ tuturilor, în ce chip cu frică și cu cutremur l'ați primit pre el.

16. Drept aceea mă bucur că de toate am nădejde spre voi.

CAPITOLUL VIII.

Iar vă facem voă, fraților, știre de harul lui Dumneșu cel dat întru bisericile Machedoniei;

2. Că întru multă ispită de necaz prisosința bucuriei lor și sărăciea lor cea adîncă ■ sporit spre bogăția bunătății lor.

3. Căci după puterea lor, mărtu-

II. CORINTENI. VIII.

risesc însu-mi, și preste putere voioși *ați* fost;

4. Cu multă rugăminte rugându-ne pre noi ca ■ luăm darul, și împărtășirea slujbei celei către sfinți.

5. Și nu precum aveam nădejde, ei singuri pre sine s'au dat întei Domnului, și noă prin voia lui Dumnezeu.

6. Cât am rugat noi pre Tit, ca precum mai înainte a început, așa să și săvârșească întru voi și darul acesta!

7. Și precum întru toate prisosiți, ■ credința, și cu cuvântul, și cu cunoștința, și cu toată sîrguința, și cu dragostea voastră către noi, așa și întru darul acesta să prisosiți.

8. Nu ca oumăși porunci grăesc, ei prin sîrguința altora, și adevărîta dragostei voastre dovădind.

9. Că știți harul Domnului nostru Iisus Hristos, că pentru voi ■ sărăcit, bogat fiind, ca voi cu sărăciea lui să vă îmbogățiți.

10. Și sînt întru aceasta vō'da: că aceasta este voă de folos, cari nu numai ■ face, ci încă și a vrea ați început mai înainte din anul trecut.

11. Iar acum și ■ face să împliniți; ca precum v'a fost osîrdiea ■ vrea, așa să fie și ■ împlini dintru cele ce aveți.

12. Că de este voia gata, după cât are cineva este bine primită, iar nu după cât nu are.

13. Că nu voi ■ să fie altora odihnă, iar voă neoz:

14. Ci dintru întocmire în

vremea de acum ca prisosința voastră ■ îplinească lipsa aceloră, ■ și prisosința aceloră să îplinească lipsa voastră: ca să fie întocmire:

15. Precum este scris. Celui cu multul nu 'l a prisosit; și celui cu puținul nu 'l ■ lipsit.

16. Iar mulțumită *de* lui Dumnezeu, celui ce ■ dat această osîrdie pentru voi în inima lui Tit.

17. Căci îndemnarea aceea o a primit; și fiind mai osîrditor, de bună voie ■ eșit și vine la voi.

18. Și ■ trimis împreună cu el și pre fratele, a cărui laudă întru evanghelie este prin toate bisericile;

19. Și nu numai aceasta, ci și hirotonisit este de biserică să fie soție călătoriei noastre cu darul acesta ce se slujește de noi spre slava Domnului, și *spre a arăta* osîrdiea voastră:

20. Ferindu-ne de aceasta, ca să ■ prihănească pre noi oineva întru această îndestulată și mare strînsoare ce se slujește de noi:

21. Că facem purtare de grijă de cele bune, nu numai înaintea Domnului, ci și înaintea oamenilor.

22. Și am trimis împreună cu el și pre fratele nostru; pre care 'l ■ ispitit întru multe de multe ori că este osîrditor, iar acum cu mult mai osîrditor, pentru nădăjduirea cea multă spre voi.

23. Și ori pentru Tit, părtaş

II. CORINTENI, IX.

mie este și întru voi împreună lucrător: ori pentru frații noștri, apostolii bisericelor *sunt*, și slava lui Hristos.

24. Drept arătarea dragostei voastre, și laudei noastre pentru voi, spre dăruirea să arătați în fața bisericelor.

CAPITOLUL IX.

Că pentru slujba cea către sfinți, de prisosit este a scrie voă :

2. Că știu bună-voința voastră, cu care pentru voi mă laud către Machedoneni, că Abaia s'a gătit din anul trecut; și rivna cea din voi pre cel mai mulți îndemna.

3. Și am trimis pre frați, ca nu'îndesert să fie lauda noastră cea pentru voi în partea aceasta; ca precum am dis, să fiți gata :

4. Ca nu cumva de vor veni împreună cu mine Machedonenii, și vă vor afla pre voi negățiți, ne rușinăm noi (ca să nu dicem voi) întru starea aceasta a laudei.

5. Drept aceea de nevoie am socotit a îndemna pre frați, ca să vie mai înainte la voi, și să gătească blagoslovenia voastră mai înainte făgăduită, să fie gata, așa ca blagoslovenie, iar nu ca o lăcomie.

6. Iar aceasta dico, Cel sămănă cu sumpete, cu sumpete va și secera; iar cel ce

sămănă întru blagoslovenie, întru blagoslovenie și

7. Fie-care să dea precum se îndură inima; nu dintru mahnire, sau de silă: că pre dătorul de bună voie iubește Dumnezeu.

8. Și puternic este Dumnezeu să prisosască tot harul spre voi; ca întru toate pururea toată îndestularea având, să prisosiți spre tot lucrul bun :

9. (Precum este scris, Împărțit-a; dat-a săracilor: dreptatea lui rămâne în veac.

10. Iar cel ce dă sămânța sămănătorului vă dea și pâine spre mâncare, și să înmulțească sămânța voastră, și să croască roadele dreptății voastre;)

11. Ca întru toate vă îmbogățiți spre toată darea cea cu îndestulare, care lucrează prin noi mulțumită lui Dumnezeu.

12. Căci dregătoria slujbei acesteia nu numai împlinește lipsele sfinților, ci prisosește prin multe mulțumite lui Dumnezeu;

13. Prin adeverirea slujbei acesteia slăvind ei pre Dumnezeu pentru ascultarea mărturisirei voastre la evanghelia lui Hristos, și pentru bunătața împărțirii către dăruiri, și către toți;

14. Și cu rugăciunea lor pentru voi, cari vă doresc pre voi pentru harul lui Dumnezeu cel de prisosit întru voi.

15. Iar mulțumită lui Dumnezeu pentru darul lui cel nepus.

II. CORINTENI, X.

CAPITOLUL X.

1. Si insu-mi eu Pavel vă rog pre voi prin blândetele și liniștea lui Hristos, ■ de față *sunt* smerit între voi, iar depărtat fiind îndrăznesc spre voi.

2. Și vă rog pre voi, ■ și de față fiind să nu îndrăznesc cu îndrăzniea, cu care socotesc să îndrăznesc împotriva unora, caril ne socotesc pre noi, că umblăm duple trup.

3. Că în trup umblând, nu ne ostim trupest.

4. (Că armele ostirei noastre nu *sunt* trupesti, ci puternice lui Dumnezeu spre surparea tărielor ;)

5. Surpând izvodirile minții, și toată înălțarea care ■ ridică împotriva științei lui Dumnezeu, și robind toată înțelegerea spre ascultarea lui Hristos ;

6. Și gata având a pedepsi toată neascultarea, când se va implini ascultarea voastră.

7. La cele din față vă uitați ? De ■ nădăjduște cineva că este al lui Hristos, aceasta ■ gândescă iarăși de la sine, că precum el este al lui Hristos, așa și noi al lui Hristos *suntem*.

8. Că de mă voi și lauda ceva mai mult pentru puterea noastră, care ne a dat Domnul noastră spre zidire, iar nu spre răsipirea voastră, nu mă voi rușina.

9. Ci ca ■ nu mă arăt ca cum v'ași speria pre voi prin scrisori.

10. Că epistoliile lui, dic el, grele sunt și tari ; iar venirea trupului este slabă, și cuvântul lui deșălmăț.

11. Aceasta să socotească unul ca acela, că în ce chip suntem cu cuvântul prin ■ ne-find de față. Într'acest chip suntem și de față cu lucrul.

12. Că nu îndrăznim să ■ numărăm, sau să ne amestecăm cu unii ■ ■ laudă pre sineși singuri ; ci acela între sine pre sineși măsurându-se și asemănându-se pre sineși loru-și, nu pricep.

13. Iar noi nu întru cele ce sunt preste măsură ne vom lauda, ci duple măsura îndreptarului cu care ne a măsurat noastră Dumnezeu, măsură a ajunge și până la voi.

14. Că nu ■ cum n'am fi ajuns la voi, mai mult ne întindem pre noi ; că și până la voi am ajuns cu evanghelia lui Hristos :

15. Nu întru cele ce sunt preste măsură laudându-ne *adecă* în ostenele streine ; ci având nădejde, că crescând credința voastră, ne vom mări întru voi duple îndreptarul nostru de prisosit.

16. Ca și în părțile cele mai departe de voi să propoveduim evanghelia, nu întru îndreptar strein în cele gata să ne laudăm.

17. Iar cel ce se laudă, întru Domnul ■ ■ laude.

18. Că ■ cel ce se laudă pre sine este ales, ci pre care Domnul îl laudă.

II. CORINTENI, XI.

CAPITOLUL, XI.

O de m'afi fi suferit puțin pentru neînțelepția; dar și mă suferiți.

2. Că vă rivnesc pre voi cu rivnă, a ■ Dumnedeu: că v'am logodit unul bărbat, fecioară curată să vă pun înaintea lui Hristos.

3. Ci mă tem, ca nu cumva precum șerpelo ■ amăgit pre lăva cu vicleșugul său, așa să se strice și înțelegerile voastre de la adevărta cea întru Hristos.

4. Că de ■ propovedui cel ce vine pre alt Iisus, pre care n'am propoveduit, sau de ați lua alt duh, care n'ați luat, sau altă evanghelie, care n'ați primit, bine / ați suferi.

5. Că socotesc cum că cu nimic nu sunt mai jos de cât apostolii cel mai mari.

6. Că de *sunt* și prost cu cuvântul, dar nu cu știința; ci pre-tutindenea am fost arătați întru toate la voi.

7. Ați doară păcat am făcut pre mine smerindu-mă ■ voi să vă înălțați, că în dară evanghelia lui Dumnedeu am bine vestit voă.

8. Alte biserică am jefuit luând de cheltueală spre a sluji voă.

9. Și venind de față la voi, și fiind lipsit, nimului n'am făcut supărare: că lipsa mea ■ ați implinit frații cari venisră de la Machedonia: și întru toate m'am păzit pre mine voă fără de supărare, și *mă* voiți păzi.

10. Este adevărul lui Hristos

întru mine, că lauda aceasta nu se va îngrădi mie în laturile Ahaiei.

11. Pentru ce? pentru că doară nu vă iubesc pre voi? Dumnedeu știe.

12. Iar ■ ce fac, încă voiți face, ca ■ taiu prioina celor ce poftesc pricină; ca întru ceea ce se laudă să se afle ca și noi.

13. Că unii ca aceia *sunt* apostoli mincinoși, lucrători vicleni, închipuindu-se întru apostolii lui Hristos.

14. Și nu este de minunat; că însuși Satana se prefacă în înger de lumină.

15. Nu este dar lucru ■ de se prefacă și slujitorii lui ca slujitorii dreptăței; căroră va fi stérșitul duple faptele lor.

16. Iarăși dă, Să ■ mă socotească cineva că sunt fără de minte; iar ■ nu, măcar ca pre un fără de minte primiți-mă, ca puțin ceva să mă laud și eu.

17. Iar ■ grăesc, nu grăesc duple Domnul, ci ca întru neînțelepție, în starea aceasta a laudel.

18. Do vreme ce mulți se laudă duple trup, și eu mă voiți lauda.

19. Că bucuoroși suferiți pre cel neînțelepți, fiind voi înțelepți.

20. Că suferiți, de vă robește cineva pre voi, de vă mănâncă cineva, de vă iea cineva *al vostru*, de se semețește cineva, de vă bate cineva preste obraz.

21. Pre necinste dă, ■ cum noi am ■ neputincioși. Iar în-

II. CORINTENI, XII.

tru ■ îndrăznește cineva, (întru neînțelepție dîo,) îndrăznesc și eu.

22. Iudei sînt? și eu. Israeliteni sînt? și eu. Sămânță a lui Avraam sînt? și eu.

23. Slugi ale lui Hristos sînt? (ca un neînțelept grăesc) mai virtos eu; întru ostenele mai mult, întru bătaie preste măsură, în temniță mai ades, în morți de multe ori.

24. De la Iudei de cinci ori câte patru-deci fără una de lovitură am luat.

25. De trei ori cu toge am fost bătut, odată cu pietre am fost improscat, de trei ori s'a sfărîmat corabia cu mine, o noapte și o zi întru adînc am petrecut; •

26. În călătorii de multe ori, în primejdii în riuri, în primejdii de cătră tâlhari, în primejdii de cătră rudenii, în primejdii de cătră păgani, în primejdii în cetăți, în primejdii în pustie, în primejdii în mare, în primejdii între frații oei mincinoși;

27. Întru osteneală și în su-părare, în privegheri de multe ori, în foame și în sete, în posturi adese ori, în frig și în golătate.

28. Fără de cele din afară, năvăliri asupra ■ în toate zilele, grija tuturilor bisericelor.

29. Cine este neputincios, și eu să nu fiu neputincios? cine ■ smintește, și eu să nu mă aprind?

30. De se cuvine a mă lăuda,

de neputințele mele mă voi lăuda.

31. Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, cel ce este bine cuvîntat în vecl. știe că nu mint.

32. În Damasco marele norodului al lui Areta împăratul păzia cetatea Damascului, vrînd să mă prindă:

33. Și pre o fercastră întru o coșniță m'am slobodit preste zid, și am scăpat din mâinele lui.

CAPITOLUL XII.

Insă ■ mă lăuda nu'mi este de folos. Voi veni la vedeniile și descoperirile Domnului.

2. Știu pre un ■ întru Hristos mai înainte cu patru-spre-dece ani, (sau în trup, ■ știu; sau afară de trup, nu știu: Dumnezeu știe;) că s'a răpit unul ca ■ până la al treilea cer.

3. Și știu pre acest om, (sau în trup, nu știu, sau afară de trup, nu știu: Dumnezeu știe;)

4. Că s'a răpit în raiu, și a audat cuvinte nespuse, care nu este slobod omului ■ le grăi.

5. Pentru unul ■ acesta mă voi lăuda: iar pentru mine nu mă voi lăuda, fără numai întru neputințele mele.

6. Că de voi și ■ să mă laud, nu voi fi fără de minte; că adevărul voi grăi: iar las, ca să nu ougete cineva de mine mai mult de cât vede, să aude ceva de la mine.

7. Și pentru mulțimea desco-

II. CORINTENI, XIII.

peririlor ca să nu mă înalț, datu-mi-s'a mie îmbolnăvitor trupului, ingerul Satanei ca să mă bată preste obraz, ca ■ nu mă înalț.

8. Pentru care lucru de trei ori pre Domnul ■ rugat, ca să 'l depărteze de la mine.

9. Și 'mi ■ dis mie, Destul este ție harul meu: că puterea mea intru neputință ■ face de-săvârșit. Cu dulceață dar mă voi lăuda mai mult intru neputințelo mele, ■ să lăcuească intru mine puterea lui Hristos.

10. Pentru ■ bino voesc intru neputințe, intru defălmări, în nevoi, în goane, intru strimtorări pentru Hristos: căci când slăbesc, atunci sunt tare.

11. Făcutu-m'am fără de minte lăudându-mă; voi m'ați silit: că mie mi ■ cădea să fiu lăudat de către voi: că cu nimic nu sunt mai de jos de cât apostolii cel ■ mari, măcar că nimic sunt.

12. Că semnele apostolului s'aū luorat intru voi intru toată răbdarea, prin semne, și minuni, și puteri.

13. Că ■ este de care să fiți mai lipaiți de cât cele-lalte biserici, fără numai că eu ■ v'am făcut supărare? ertați'mi mie nedreptatea aceasta.

14. Iată a treia oară ■ aceasta gata sunt ■ veni la voi; și nu voi supăra pre voi: că nu caut ale voastre, ci pre voi: că nu sunt datorii fiilor să agonisească pârlușilor, ci părinților fiilor.

15. Iar eu prea cu dulceață

voi cheltui și mă voi cheltui și pre mine pentru sufletele voastre; măcar că mai mult iubindu-vă pre voi, mai puțin sunt iubit de voi.

16. Ci fie, eu nu v'am îngreuiat pre voi: ci fiind istet, ■ meșesug v'am prins pre voi.

17. Aū doară prin cineva din cei ■ ■ trimes la voi v'am jefuit pre voi?

18. Am rugat pre Tit, și împreună cu el ■ trimes pre frațele. Aū doară v'a jefuit ceva Tit? aū nu cu același duh am umblat? aū nu pre aceleași urme?

19. Aū iar vă pare că ne îndreptăm înaintea voastră? înaintea lui Dumnezeu intru Hristos grăim: și ■ toate facem, iubiri mei, pentru ■ voastră zidire.

20. Că mă tem, ■ dacă voi veni, să vă aflu pre voi precum nu voesc, și eu să mă aflu voă precum nu voiți: nu cumva să fie prigoaniri, pisme, mâni, sfâșii, clevetiri, șopuiri, semeții, netoomiri:

21. Nu cumva iarăși dacă voi veni să mă smerească Dumnezeu meu la voi, și voi plângă pre mulți cari aū păcătuit mai înainte, și nu s'aū pocăit de ne-curăția și curviea și sporcăciuni care aū făcut.

CAPITOLUL XIII.

Iată ■ treia oară cu aceasta vin la voi. În gură ■ doi săū a trei marturi va sta tot graiul.

II. CORINTENI, XIII.

2. Am scris mai înainte, și iarăși dic mai înainte, precum când am fost de față la voi a doua oară; și acum nefind de față scriu celor ce mai înainte ■ păcătuit, și celor-l-alți tuturor, că de voi veni iarăși, nu voi oruța.

3. De vreme ce căutați ispitire ■ lui Hristos celui ce grăește intru mine, ■ la voi nu este neputincios, ci puternic intru voi.

4. Că de s'a și răstignit dintru neputință, dar este viu din puterea lui Dumnezeu. Pentru că și noi suntem neputincioși intru el, ci vom fi vii împreună cu dănsul din puterea lui Dumnezeu spre voi.

5. Pre voi înși-vă vă ispițiți, de sunteți intru credință; pre voi înși-vă vă cercați. Aș nu vă cunoașteți pre voi, că Iisus Hristos este intru voi, fără numai de sunteți netrebniți?

6. Ci nădăjduesc că veți cunoaște că noi nu suntem netrebniți.

7. Iar mă rog lui Dumnezeu să nu faceți nici un rău; nu ■ să ne arătăm noi lămurii, ci ca

să faceți voi binele, iar noi ca niște netrebniți să fim.

8. Că nu putem ceva împotriva adevărului, ci pentru adevărul.

9. Că ne bucurăm când noi suntem slabi, iar voi sunteți tari: iar pentru această ne și rugăm, ca voi să fiți desăvârșiți.

10. Pentru aceasta acestea scriu nefind de față la voi, ■ fiind de față să nu fac cu asprime, după puterea ■ mi ■ dat mie Domnul spre zidire, iar nu spre surpare.

11. Deoi, fraților, bucurați-vă. Fiți desăvârșiți, mângâiați-vă, aceeași cugetați, pace să aveți; și Dumnezeul dragostei și al păcii ■ și cu voi.

12. Închinați-vă unul altuia cu sărutare sfântă.

13. Închină-se voă toți sfinții,

14. Harul Domnului Iisus Hristos, și dragostea lui Dumnezeu, și împărtășirea Sfântului Duh, cu voi cu toți. Amin.

|| Cea ■ doua epistolă către Corinteni s'a scris din la Filippi cetate a Machedoniei, prin Tit și Luca.

EPISTOLIEA

SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL

CEA CĂTRĂ GALATENI.

CAPITOLUL I.

Pavel, apostolul, (nu de ■ oameni, nici prin om, ci prin

Iisus Hristos, și Dumnezeu Tatăl, care l' ■ înviat pre el din morți;)

3. Și toți frații cari sunt im-

GALATENI, I.

preună cu mine, bisericilor Galatiei:

3. Har voă și pace de la Dumnezeu Tatăl, și de la Domnul nostru Iisus Hristos,

4. Care s'a dat pre sine pentru păcatele noastre, ■ ■ ■ scoată pre noi dintr'acest veac de acum rău, după voia lui Dumnezeu și Tatălui nostru:

5. Căruia este slava în vecii vecilor. Amin.

6. Mă mir că așa de curând vă mutați de la cel ce v'a chemat pre voi prin harul lui Hristos la altă evanghelie:

7. Care nu este altă; fără numai sunt oare-carii ce vă turbură pre voi, și voesc să strămute evanghelia lui Hristos.

8. Ci măcar și noi, său inger din cer de vă va propovedui voă altă evanghelie afară de ceea ce am propoveduit voă, anatema ■ ■ ■ fie.

9. Precum ■ ■ ■ dis mai înainte, și acum iarăși dic, Ori cine de vă va propovedui voă altă evanghelie afară de ceea ce ați luat, anatema să fie.

10. Că acum pre oameni aduc la adevăr, său pre Dumnezeu? său caut oamenilor să plac? că de așa plăcea încă oamenilor, n'ași fi slugă lui Hristos.

11. Iar spun voă, fraților, că evanghelia cea propoveduită de mine nu este după om.

12. Că nici eu de la om o am luat pre aceasta, nici m'am învățat, ci prin descoperirea lui Iisus Hristos.

13. Că ați auzit de petrecerea

mea oare-când întru credința Iudaicească, că preste măsură goniam biserica lui Dumnezeu, și o stricam pre ea:

14. Și sporiam în credința Iudaicească mai mult de cât mulți din cei de ■ vîrstă cu mine în neamul meu, foarte rivalitor fiind părinteștilor mele obiceiuri.

15. Iar când bine ■ voit Dumnezeu, cel ■ m'a ales din pantecele măicei mele, și m'a chemat prin harul său,

16. Ca să descopere pre Fiul său întru mine. ca să 'l bine vestesc pre el întru păgâni; îndată ■ m'am sfătuit cu trupul și sângele:

17. Nici m'am suit în Ierusalim către apostolii cei mai înainte de mine; ci m'am dus în Arabia, și iarăși m'am întors la Damasc.

18. Apoi după trei ani m'am suit în Ierusalim să văd pre Petru, și m'am zăbăvit la el cinci-spre-dece zile.

19. Iar pre altul din apostoli n'am vădit, fără numai pre Iacov fratele Domnului.

20. Iar cele ce scriu voă, iată înainte lui Dumnezeu, că nu mint.

21. După ■ ■ ■ am venit în Ierusalime din Siria și ale Cilichiei;

22. Și eram necunoscut la față de bisericile Iudeei cele întru Hristos:

23. Ci numai s'au diseră, Că ■ ■ ■ cel ce ne gonja pre noi oare-când, acum propoveduete credința care oare-când o pierdea.

24. Și slăviau întru mine pre Dumnezeu.

CAPITOLUL II.

Apoi după patru-spre-dece ani iarăși m'am suit în Ierusalim cu Varnava, împreună luând și pre Tit ■ noi.

2. Și m'am suit duple descoperire, și le am spus lor evanghelia care propovăduiesc întru Neamuri, iar deosebi celor mai aleși, ca nu cumva să alerg în deșert, sau să fiu alergat.

3. Ci nici Tit, care era cu mine, Elia fiind, n'a fost silit să ■ tae împrejur:

4. Și pentru frații cei minelunosii ce veniseră, cari intraseră pre ascuns să iscodească slobodenia noastră care avem întru Hristos Iisus; ca pre noi să ne supue robiei:

5. Căroa nici cât este un ■ nu ne am plecat a ■ supune; ca adevărul evangheliei să rămâne întru voi.

6. Iar de cătră cei ce ■ socotiți a fi ceva, (în ce chip oarecând erau, ■ oselesc: Dumnezeu fața omului nu primește:) că cei ce se socotiți ■ ■ ceva nimic nu 'mi au adaos mai mult.

7. Ci încă împotrivă, vădând că mi s'a încredințat mie evanghelia netăcerei-împrejur, precum lui Petru ■ tăcerei-împrejur;

8. (Că cel ce ■ lucrat lui Petru spre apostolice-tăcerei-împrejur, ■ lucrat și mie întru Neamuri:)

9. Și cunoscând harul cel dat mie, Iacov, și Chifa, și Ioan, cari se socotiți ■ stâlpi, ■ dat mie și lui Varnava dreapta împărțășirei; ■ noi să mergem

la păgânii, iar ei la tăcere-împrejur.

10. Numai ca să ne aducem aminte de cei lipsiți; oare m'am și nevoit ■ face.

11. Iar când ■ venit Petru în Antiohia, de față 'i ■ stătit împotrivă, că era vrednic de înfruntare.

12. Că mai înainte de a veni oare-cari de la Iacov, cu Neamurile mănoa: iar dacă au venit, ■ ferea și ■ osebia pre sine, temându-se de cei ce erau din tăcere-împrejur.

13. Și împreună s'au fătărnioit cu el și cei-l-alți Iudei; cât și Varnava s'a tras ■ fătărnicioia lor.

14. Ci dacă am vădut că nu umblă drept duple adevărul evangheliei, am dis lui Petru înaintea tuturilor, Dacă tu fiind Iudeu, ca Neamurile viețuești, iar nu ca Iudei, pentru ce silești pre Neamuri să ție ca Iudei?

15. Noi cari sântem din sire Iudei, iar nu din Neamuri păcătoși,

16. Știind că nu se îndreptează omul din faptele legii, oi numai prin credința lui Iisus Hristos, și noi întru Iisus Hristos am credut, ■ ■ îndreptăm din credința lui Hristos, iar nu din faptele legii: că nu se va îndrepta din faptele legii tot trupul.

17. Iar dacă căutând să ne îndreptăm întru Hristos, ne am aflat și singuri păcătoși, au doară Hristos este slujitor păcatului? Să nu fie.

18. Că dacă cele ce ■ stricat aceleași iarăși le zidesc, călători

GALATENI, III.

de poruncă pre mine mă adeverez.

19. Că eu prin lege, legii ■■■ murit, ■■■ ■■■ viez lui Dumnezeu.

20. Cu Hristos împreună m'am răstignit : iar viez ; nu de acum eu, ci viază întru mine Hristos : iar eu viez acum în trup prin credința Fiului lui Dumnezeu viez, care m'a iubit, și s'a dat pre sine pentru mine.

21. Nu lepăd harul lui Dumnezeu : că de este prin lege dreptatea, Hristos dar în zadar a murit.

CAPITOLUL III.

O fără de minte Galateni, cine pre voi v'a zăvistuit să nu vă plecați adevărului, căroră mai înainte vă era scris Iisus Hristos înaintea ochilor întru voi răstignit ?

2. Aceasta voesc numai să știu de la voi, Din faptele legii ați înat Duhul, sau din auzul credinței ?

3. Așa de fără de minte sunteți ? începând cu Duhul, ■■■ în trup vă săvârșiți ?

4. Atâtea ați pățimit în zadar ? dacă ora și în zadar.

5. Deci cel ce vă ■■■ voă Duhul, și lucrează puteri întru voi, oare din faptele legii, sau din ■■■ dui credinței lucrează ?

6. Precum și Avraam ■■■ creștut lui Dumnezeu, și i s'a socotit lui întru dreptate.

7. Să știți dar că cei ■■■ sunt din credință, aceia sunt fiii lui Avraam.

8. Și vedând mai înainte scrip-

tura, că din credință îndreptează. Dumnezeu pre păgâni, mai înainte ■■■ bine-vestit lui Avraam, *grăind*, Se vor blagoslovi întru tine toate neamurile.

9. Pentru ■■■ cei ce sunt din credință ■■■ blagoslovesc împreună cu credinciosul Avraam.

10. Căci câți sunt din faptele legii sunt sub blăstăm : că scris este, Blăstămat este tot cel ce nu va rămânea întru toate cele scrise în cartea legii, ■■■ să le facă pre ele.

11. Iar cum că nu ■■■ îndreptează nimeni înaintea lui Dumnezeu prin lege, arătat este : că, Dreptul din credință va fi viu.

12. Iar legea nu este din credință : ci, Omul ■■■ va face acestea va fi viu întru ele.

13. Hristos ne a răscumpărat pre noi din blăstămul legii, făcându-se pentru noi blăstăm : pentru că scris este, Blăstămat este tot cel spânzurat pre lemn :

14. Ca întru Neamuri blagoslovenia lui Avraam să ■■■ facă prin Iisus Hristos ; ca făgăduința Duhului să o luăm prin credință.

15. Fraților, ca un om grăso ; Că și așezământul omului cel întărit, nimeni nu'l strică, sau ■■■ mai adăogă.

16. Iar lui Avraam s'aui grăit făgăduințele și sămânței lui. Nu dice, Și semințelor, ca de mulți ; ci ■■■ de unul, Și sămânței tale, care este Hristos.

17. Și aceasta dă, pre așezământul cel întărit mai înainte de la Dumnezeu întru Hristos, legea, care după patru sute și trei-

GALATENS, IV.

«Leoi de ani s'a făcut, ■■■ 'l lea-
pădă, ■■■ să strice făgăduința.

18. Că de este din lege moștenirea, nu mai este din făgăduință: iar lui Avraam prin făgăduință i-a fost dăruit Dumnezeu moștenirea.

19. Ce este dar legea? Pentru călcările de porunci s'a adaos, până când era ■■ vie sămânța, cărcia s'a dat făgăduința; rînduită fiind prin ingeri în mîna mijlocitorului.

20. Iar mijlocitorul al unuia nu este; iar Dumnezeu unul este.

21. Aă doară legea este împotriva făgăduințelor lui Dumnezeu? ■ nu fie: că de s'ar fi dat lege care să poată învia, adevărat din lege ar fi dreptatea.

22. Ci ■ inohis scriptura toate
subt păcat, ■ făgăduința din cre-
dința lui Iisus Hristos să se dea
celor ce cred.

28. Iar mai înainte de venirea credinței, sub lege eram păziți, închiși fiind spre credința care era să se descopere.

24. Pentru aceea legea învățătoare ne ■ fost noă spre Hristos. ■ din credință să ne îndreptăm.

2b. Iar dacă a venit credința
nu mai suntem sub învățător.

28. Că toți filii ai lui Dumnezeu
sunt ei prin credință întru Hris-
tos Isus.

47. Că ori-când în Hristos v'ați
botezat, în Hristos v'ați îmbrăcat.

Nu este Iudei nici Elia
nu este rob nici elobod, **■ ■ ■**
parte **■ ■ ■ ■ ■** nici mulerea-
scă: **■ ■** voi toți unul sântei în
tru Hristos Iisus.

29. Iar dacă **sănătoși** voi a

lui Hristos, iată ■ lui Avraam
sămânță sînteți, și după făgă-
duință moștenitori

CAPITOLUL IV.

Iar dic, Că în câtă vreme moște-
nitorul prunc este, nimic nu
— osobește de slugă, măcar de
este stăpân tutulor;

2. Cî subî epitropi şi iconomi
este până ■ vremea cea rînduită
de tatăl său.

3. Aşa şi noi, când eram
prunci, sub stihiiile lumii

4. Iar când a venit împlinirea
vremei, a trimis Dumnezeu pe
Fiul său, cel născut din femeie,
care s'a făcut sub lege,

5. Ca pre cel de sub lege să
'i răscumpere, ca să luăm moș-
tenirea fiească.

6. Iar căci sunteți fiți, ■ trimite
Dumnezeu pre Duhul Fiului Său
în inimele voastre, ■ strigă,
Avva, Părinte.

7. Pentru aceea nu mai ești rob, ci fiu; iar de ești fiu, și moștenitor ești lui Dumnezeu prin Hristos.

8. Ci atunci neînșușind pre
Dumnezeu, slujiați celor ■ din
fire nu sânt dumnezei.

9. Iar acum, după — ați cunoscut pe — Dumnedeu, iar mai virtuos după — v'ați cunoscut de Dumnedeu, cum vă întoarceți iarăși la cele slabe și sărace stihii, cărora iarăși de iznoavă voți a le sluji?

10. Dilele păziți, și lunele, și
vremile, și anii.

GALATENI, V.

11. Mă tem de voi, ■ nu cumva în zadar ■ mă fiu ostentit la voi.

12. Fraților, rogu-vă pre voi, fiți precum *sunt* eu, că și eu *sunt* precum *sunteți* voi: cu nimic nu m'ați nedreptățit.

13. Iar știți că prin slăbiciunea trupului am bine-vestit voă întâi.

14. Și ispita mea care era în trupul meu nu o ați defăimat, nici o ați lepădat; ci ca pre un inger al lui Dumnezeu m'ați primit, ■ pre Hristos Iisus.

15. Deci unde este fericirea voastră? că mărturisesc voă, că de ar fi fost cu puțință, ochii voștri scotându-I, I ați fi dat mie.

16. Deci dar ați vrăjmas m'am făcut voă, grăindu-vă voă adevărul?

17. Vă rivnesc eu pre voi, dar nu bine; ci vor să vă osebească pre voi, ca să le urmați lor.

18. Iar bine este ■ urma pururea în *lucru* bun, și nu numai când sunt de față la voi.

19. Feți! mei, pre cari iarăși cu durere vă nasc, până ■ se va închipui Hristos întru voi;

20. Și ați vrea să fiu ■ la voi, și să 'mi schimb glasul meu; că mă îndoesc de voi.

21. Spuneți-mi, cei ce voiți să fiți sub lege, legea n'o auziți.

■ Pentru că scris este, că Avraam doi feciori ■ avut, unul din slujnică, iar altul din cea slobodă.

22. Ci cel din slujnică duple

trup s'a născut; iar cel din cea slobodă prin făgăduință.

24. Care ați altă înțelegere: că acestea sunt cele două legi; ■ din muntele Sinaei, care naște spre robie, care est Agar.

25. Că Agar muntele Sinaei este în Arabia, și ■ alături cu Ierusalimul acest de acum, și slujește cu feciorii săi.

26. Iar Ierusalimul cel de sus slobod este, care este marea noastră tuturilor.

27. Că scris este, Veselește-te cea steașcă care nu naște; glăsuiește și strigă cea ■ n'at durere: că mai mulți sunt fiii celei lăsate, de cât ■ celeia ce are bărbat.

28. Iar noi, fraților, duple Isaac, fii ai făgăduinței suntem.

29. Oi precum atunci cel ce se născuse duple trup gonit pre cel ce se născuse duple Duh, așa și acum.

30. Dar ce dice scriptura? Uonește pre slujnica și pre feciorul ei: că nu va moșteni fiul slujniciei ou fiul celei slobode.

31. Drept aceea, fraților, nu suntem fii ai slujniciei, ci ai celei slobode.

CAPITOLUL V.

Intru slobodănia dar cu ■ Hristos pre noi ne a slobodit stați, și nu ou jugul robiei iarăși vă cuprindeți.

1. Iată, eu Pavel dice voă, că de vă veți tăia împrejur, Hristos nimic voă ■ va folosi.

2. Și mărturisesc iarăși la tot

!GALATENI, VI.

omul ce se taie împrejur, că dator este să împlinească toată legea.

4. Inzadarnici v'ați făcut de cătră Hristos, cei ce voiți să vă îndreptați prin lege; din har ați căzut.

5. Că noi cu Duhul din credință nădejdea dreptății așteptăm.

6. Că întru Iisus Hristos nici tăierea împrejur folosește, nici netăierea împrejur: ci credința care lucrează prin dragoste.

7. Alergați bine; cine va oprit să nu vă plecați adevărului?

8. Statul acesta nu este de la cel ce va chemat pre voi.

9. Puțin aluat toată frământătura dospește.

10. Eu nădejde de voi întru Domnul, că alt nimic nu veți gândi: iar cel ce vă turbură pre voi va purta judecata, ori-care va fi.

11. Iar eu, fraților, de propoveduesc încă tăierea împrejur, pentru ce mai sunt gonit? iată s'a surpat sminteala crucii.

12. O de s'ar lepăda afară cei ce vă răsvătesc pre voi.

13. Că voi la slobodenie v'ați chemat, fraților; numai să nu dați slobodenia voastră spre prilej trupului, ci prin dragoste să slujiți unul altuia.

14. Că toată legea într'un cuvânt se împlinește, adică: să iubești pre aproapele tău ca însuși pre tine.

15. Iar de vă mușcați unul pre altul, și vă mâncați, căutați să vă mistuiți unul de altul.

16. Iar dacă, Cu Duhul să umblați, și pofta trupului nu o veți săvârși.

17. Că trupul poartă împotriva Duhului, iar Duhul împotriva trupului: și aceștia se împotrivesc unul altuia: ca nu cele ce ați voi acestea să faceți.

18. Iar de vă purtați cu Duhul, nu sunteți sub lege.

19. Iar faptele trupului arătate sunt, care sunt acestea: Prea-curviea, curviea, necurăția, fapta de rușine,

20. Slujba idolilor, fermecătoriile, vrăjbele, afețele, zavistiile, mâniile, gâlcoavele, împărchlerile, eresurile,

21. Pismele, uciderile, bețiile, ospetele cele asupră, și cele asemenea acestora: care mai înainte le spun voă, precum am și mai spus, că cei ce fac unele ca acestea împărăția lui Dumnezeu vor moșteni.

22. Iar roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelunga-răbdare, bunătatea, facerea de bine, credința.

23. Blandetele, înfrinarea poftelor: împotriva acestora nu este lege.

24. Iar cari sunt ai lui Hristos, trupul și al răstignit împreună cu patimele și poftele.

25. De trăim cu Duhul, cu Duhul și umblăm.

26. Nu fim măreți în deșert, unul pre altul întăritând, unul altuia plămuid.

CAPITOLUL VI.

Fraților, de va și cădea vre un om în vre-o gresală, voi voi

GALATENI, VI.

duhovnicești, îndreptați pre unul ■ acela cu dubul blândetelor ; păzindu-te pre tine, ■ să nu cazi și tu în ispită.

2. Purtați sarcinele unul altuia, și așa împliniți legea lui Hristos.

3. Că de se socotește cineva că este ceva, nimio fiind, pre sine se înșală.

4. Iar fapta ■ fie-care să 'și ispitească, și atunci întru sine înauși va avea laudă, iar nu întru altul.

5. Că fie-care sarcina ■ își va purta.

6. Și să împărtășească cel ce se învață cuvântul pre cel ce învață întru toate bunătățile.

7. Nu vă amăgiți ; Dumnezeu nu se batjocorește : că ce va sămăna omul, aceea va și secera.

8. Că cel ce samăna în trupul său, din trup va secera stricăciune ; iar cel ce samăna întru Duhul, din Duhul ■ secera viața vecinică.

9. Și făcând binele să nu slăbim : că la ■ sa vom secera, neostenind.

10. Deci dar până când avem vreme, să facem bine către toți, și mai virtos către cei ai noștri de o credință.

11. Vedeți ce fel de carte ■ scris voă cu mâna mea.

12. Câți vor să se fălească în trup, aceia vă silesc pre voi să vă tăeți împrejur ; numai ■ nu pătimească gonire pentru crucea lui Hristos.

13. Că nici singuri cei ■ se lae împrejur păzesc legea ; ci voesc să vă tăeți voi împrejur, ca în trupul vostru să se laude.

14. Iar mie să nu 'mi fie ■ mă lauda fără numai în crucea Domnului nostru Iisus Hristos, prin care mie lumea s'a răstignit, și cu lumea.

15. Că întru Hristos Iisus nici tăerea-imprejur poate ceva, nici netăerea-imprejur, ci lăptura cea nouă.

16. Și câți vor umbla cu canonul acesta, pace preste ei, și milă, și preste larailui lui Dumnezeu.

17. Iar mai mult mie nimeni să nu 'mi facă supărare : că cu ranele Domnului Iisus pre trupul meu le port.

18. Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu duhul vostru, fraților. Amin.

■ Cătră Galateni s'a scris de la Roma.

EPISTOLIEA

SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL

CEA CĂTRĂ EFESENI.

CAPITOLUL I.

Pavel, apostol al lui Iisus Hristos prin voia lui Dumnezeu, sfinților celor ■ sunt în Efes, și credincioșilor întru Hristos Iisus :

2. Har voă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru, și de la Domnul Iisus Hristos.

3 Bine este cuvântat Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, ■ ne a blagoslovit pre noi cu toată blagoslovenia duhovnicească întru cele cerești întru Hristos.

4. Precum ne a ales pre noi întru dânsul mai înainte de întemeierea lumii, ■ ■ fim noi sfinți și fără de prihană înaintea lui întru dragoste :

5. Mai înainte rânduindu-ne pre noi spre moștenirea slavei prin ■ Hristos către sine, după buna voință ■ vlei sale,

6. Spre lauda slavei harului său, cu care ne ■ dăruit pre noi întru cel iubit.

7. Întru care ■ răscumpărare prin sângele lui, și ertarea păcatelor după bogăția harului lui;

8. Pre ■ 'l ■ prisosit către

noi întru toată înțelepciunea și priceperea ;

9. Arătându-ne noă taina vlei sale, după buna voința sa, ■ mai înainte ■ ■ rinduit întru dânsul :

10. Spre iconomia împlinirii vremilor, ca toate ■ le unească sub un cap întru Hristos, și cele din ceruri, și cele de pre pământ; întru dânsul :

11. Întru care și moștenire ■ primit, mai înainte fiind hotărâți după rânduiala celui ce toate le lucrează după sfatul vlei sale.

12. Ca să fim noi spre lauda slavei sale, cari am nădărduit mai înainte întru Hristos.

13. Întru care și voi ați crezut, auzind cuvântul adevărului, evanghelia mântuirii voastre : întru care și credând, v-ați pecetluit cu Duhul făgăduinței cel sfânt.

14. Care este arvuna moștenirii noastre spre răscumpărarea câștigului, spre lauda slavei lui.

15. Drept aceea, ■ ■ auzind credința voastră întru Domnul Iisus, și dragostea ■ către toți sfinții,

16. Nu încetez ■ mulțumi pentru voi, pomenire de voi făcând la rugăciunile mele;

EFESENI, II

17. Ca Dumnezeu Domnul nostru Iisus Hristos, Tatăl slavei, să vă dea voia duiului înțelepciunii și al descoperirii spre cunoștința lui:

18. Luminând ochii minții voastre ; ca să știți voi care este nădejdea chemării lui, și care este bogăția slavei moștenirii lui întru sfinți,

19. Și care este mărimea cea prea înaltă a puterii lui către noi cari credem, duple lucrarea puterii tăriei lui,

20. Care o a lucrat întru Hristos, sculându-l pre el din morți, și 'l a pus a ședea d'a dreapta sa întru cele cerești,

21. Mai pre sus de cât toată începătoria, și stăpânirea, și puterea, și domnia, și de cât tot numele ce se numește, nu numai în veacul acesta, ci și în cel viitor:

22. Și toate le a supus sub picioarele lui, și pre el 'l a dat cap bisericii mai pre sus de toate,

23. Care este trupul lui, împlinirea celui ce împlinește toate întru toți.

CAPITOLUL II.

Si pre voi cari erați morți cu greșalele și cu păcatele;

2. Întru care oare-când ați umblat duple veacul lumii acesteia, duple domnul stăpânirii văzduhului, a duiului celui a lucra întru sfinți neascultărei:

3. Întru cari și noi toți pe trecut oare-când întru poștele trupului nostru, făcând voiele tru-

pului și ale cugetelor ; și eram sfinți din fire ai mâniei, ca și ceilalți.

4. Iar Dumnezeu, bogat fiind întru milă, pentru cea multă a sa dragoste cu care ne a iubit pre noi,

5. Și fiind noi morți cu păcatele, împreună ne a înviat cu Hristos, (cu har sfințirii mântuirii;)

6. Și împreună cu dânsul ne a sculat, și ne a pus a ședea întru cele cerești întru Hristos Iisus :

7. Ca a arăte în veacurile cele viitoare bogăția cea mare a harului său întru bunătate spre noi întru Hristos Iisus.

8. Că cu har sfințirii mântuirii prin credință ; și aceasta nu de la voi : al lui Dumnezeu este darul.

9. Nu din fapte, ca să nu se laude cineva.

10. Că a lui făptură sântem, zidiți întru Hristos Iisus spre fapte bune, care mai înainte le a gătit Dumnezeu ca să umblăm întru ele.

11. Pentru aceea, aduceți-vă aminte, că voi oare-când fiind Neamurile în trup, ați vă chemați Netăere-împrejur de către ceea ce se chema Tăere-împrejur în trup făcută de mână ;

12. Că erați întru acea fără de Hristos, înstreinați de petrecerea lui Israel, și streini de așezăminturile făgăduinței, nădejde neavând, și fără de Dumnezeu în lume:

13. Iar întru Hristos Iisus voi cari oare-când erați departe,

EFESENI, III.

v'ați făcut aproape prin sângele harului lui Dumnezeu celui ce s'a dat mie spre voi :

14. Pentru că el este pacea noastră, ■■■ a făcut amândoa una, și păretele cel din mijloc al zidului ■ sfărâmat;

15. Vraja în trupul său, legea poruncilor cu dogmele stricând; ca pre amândoi să 'i zidească într-o sine într'un om nou, așa făcând pace;

16. Și pre amândoi să 'i împace într'un trup cu Dumnezeu prin cruce, omorînd vraja întru dînsa :

17. Și venind a vesti pace voă celor de departe, și celor de aproape.

18. Că printr'însul avem amândoi apropierea într'un Duh către Tatăl.

19. Pentru ■■■ dar de acum nu mai sînteți streini și nemerici, ci împreună cetățeni cu sfinții, și casnici ai lui Dumnezeu;

20. Zidiți fiind pe temeliea apostolilor și ■ proorocilor, fiind piatra cea din capul unghiului însuși Iisus Hristos ;

21. Întru ■■■ toată zidirea alcătuiindu-se crește întru biserică sfință întru Domnul ;

■ Întru care și voi împreună ve zidiți spre lăcaș al lui Dumnezeu întru Duhul.

CAPITOLUL III.

Pentru ■■■ ești Pavel, legatul lui Iisus Hristos pentru voi Neamurilor,

2. De veți fi audiat economia

harului lui Dumnezeu celui ce s'a dat mie spre voi :

3. Căci după descoperire 'm ■ arătat mie taina (precum am scris mai înainte pre scurt,

4. Din care cetind, puteți cunoaște știința mea întru taina lui Hristos.)

5. Care întru alte veacuri nu s'a arătat fiilor oamenilor, precum s'a descoperit acum sfinților lui apostoli și proorocilor prin Duhul;

6. Ca să fie Neamurile împreună moștenitori, și împreună ■ trup, și împreună părtășii făgăduinței lui întru Hristos prin evanghelie :

7. Căreia m'am făcut slujitor după darul harului lui Dumnezeu, care s'a dat mie după lucrarea puterii lui.

8. Mie, celui mai mic de cât toți sfinții, mi s'a dat harul acesta, a vesti întru Neamuri bogăția lui Hristos cea nemurată :

9. Și a lumina pre toți care este economia tainei celei ■ cunse din veac întru Dumnezeu, care ■ zidit toate prin Iisus Hristos :

10. Ca să se cunoască ■■■ începătoriilor și domniilor întru cele cerești prin biserică înțelepciunea lui Dumnezeu ■ de multe feluri,

11. După hotărîrea cea mai înainte de veac, ■ o ■ făcut întru Hristos Iisus Domnul nostru :

12. Întru care ■■■ îndrăznește și apropiere întru nădejde prin credința lui.

13. Pentru aceea, vă rog pre

EFESENI, IV.

voi să nu slăbiți întru necazurile mele cele pentru voi, care este slava voastră.

14. Pentru aceasta pleo genunchele mele către Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos.

15. Dintru care tot neamul în cer și pe pământ se numește.

16. Ca să dea voă, după bogăția slavei sale, cu putere ■ vă întăriți prin Duhul lui întru omul cel din lăuntru ;

17. Ca să lăcuască Hristos prin credință întru inimela voastre ; ■ întru dragoste fiind înrădăcinați și întemeiați,

18. Să puteți cunoaște împreună cu toți sfinții ce este lățimea, și lungimea, și adâncul, și înălțimea ;

19. Și să știți dragostea lui Hristos cea ■ pre sus de cunoștință, ca ■ vă faceți deplin întru toată împlinirea lui Dumnezeu.

20. Iar celui ce poate face toate mai de prisos de cât cele ce cerem sau gândim, după puterea ce se lucrează întru noi,

21. Aceluia fie slavă în biserică cea întru Hristos Iisus întru toate neamurile, veacului veacurilor. Amin.

CAPITOLUL IV.

Drept aceea, vă rog pro voi eu legatul întru Domnul cu vrednicie să umblați după chemarea cu ■ sfințel chemați.

2. Cu toată smerenia și blândetele, ■ îndelungă-răbdare, îngăduind unul altuia ■ dragoste ;

3. Nevoindu-vă ■ păzi unirea Duhului întru legătura păcii.

4. Un trup și un Duh, precum și chemați sfințel într'o nădejde ■ chemărei voastre ;

5. Un Domn, o credință, un botez,

6. Un Dumnezeu și Tatăl tuturor, care este preste toți, și prin toți, și întru voi toți.

7. Iar fie-căruia din noi s'a dat harul după măsura darului lui Hristos.

8. Pentru aceea dădă, Suindu-se la înălțime, robii-a robime, și a dat daruri oamenilor.

9. (Iar ■ dădă că s'a suit, ce este fără numai că s'a și pogorât întâi la cele mai de jos laturi ale pământului ?

10. Cea ■ s'a pogorât acela este care s'a și suit mai pre sus de toate cerurile, ca să umple toate.)

11. Și acela ■ dat pre unii, apostoli ; iar pre alții, prooroci ; iar pre alții, evangheliști ; iar pre alții, păstori și dascăli ;

12. Spre săvârșirea sfinților, spre lucrul slujbei, spre zidirea trupului lui Hristos ;

13. Până ce vom ajunge toți la unirea credinței, și ■ cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, întru bărbat desăvârșit, la măsura vârstei împlinirii lui Hristos :

14. Că să nu mai fim prunci, învăluindu-ne și purtându-ne de tot vântul învățăturei, întru amăgitura oamenilor, întru vicleșug spre meșesugirea înșelăciunii ;

15. Ci adevărați fiind întru dragoste, să creștem întru el în

EFESENI, V.

toate, care este capul, Hristos:

16. Din care tot trupul potrivea alcătuindu-se și încheindu-se prin toată pipăirea dărei, după lucrare întru măsura fie-cărui mădular, face creșterea trupului spre zidirea ■ singur întru dragoste.

17. Drept aceea, aceasta dă și mărturisesc întru Domnul, ■ să nu mai umblați voi precum și cele-lalte Neamuri umblă, întru desertăciunea minții lor,

18. Intunecați fiind la minte, înstreinați de viața lui Dumnezeu pentru necunoștința care este întru el, pentru împletirea inimii lor:

19. Care întru nesimțire petrecând, s'au dat pre sine la plete de rușine, spre lucrarea ■ toată necurăția întru lăcomie.

20. Iar voi nu așa ați cunoscut pre Hristos;

21. De vreme ce pre el 'l ați auzit, și întru densul v'ați învățat, precum este adevărul întru Iisus:

22. Ca să lepădați voi după cea mai înainte viețuire pre omul cel vechi, care ■ strică după poștele înșelăciunii;

23. Și să vă înnoiți cu duhul minții voastre;

24. ■ ■ vă îmbrăcați în omul cel nou, care după Dumnezeu s'a zidit întru dreptate și întru sfințenia adevărului.

25. Drept aceea, lepădând minciuna, grațiți adevărul fie-care cu aproapele lui: ■ suntem unul altuia mădulări.

26. Mănișa-vă, și nu păcă-

tuiți: soarele ■ nu apucă întru mânia voastră:

27. Nu dați loc diavolului.

28. Cel ■ fură, să nu mai fure: ci mai virtuos să ■ ostenească, lucrând binele cu mâinile sale, ca să aibă să dea celui lipsit.

29. Tot cuvântul putred să nu easă din gura voastră, ci numai care este bun spre zidirea folosului, ■ să dea har celor ■ aud.

30. Și să nu întristați pre Duhul cel sfânt al lui Dumnezeu, întru care v'ați pecetluit spre dădă răscumpărării.

31. Toată amărăciunea, și mâhnea, și iușimea, și strigarea, și mila, să se lepede de la voi, împreună ■ toată răutatea:

32. Și fiți unul către altul buni, milostivi, ertând unul altuia, precum și Dumnezeu v'a ertat voă întru Hristos.

CAPITOLUL V.

Fiți dar următorii lui Dumnezeu, ■ niște fiți iubiți;

1. Și umblați întru dragoste, precum și Hristos ne ■ iubit pre noi, și s'a dat pre sine pentru noi aducare și jertvă lui Dumnezeu întru miros cu bună mireasmă.

2. Iar curviea, și toată necurăția, ■ lăcomia, nici să ■ numească întru voi, precum se cuvine sfinților;

3. Nici măscăriciunea, nici vorba nebunească, nici glumirea,

EFESENI, V.

care nu se cuvin: ci mai virtos multumita.

6. Că aceasta să știți, că tot curvarul, sau necuratul, sau lacomul, care este slujitor idoliilor, n'are moștenire întru împărăția lui Hristos și ■ lui Dumnezeu.

6. Nimeni pre voi să nu vă înșale cu cuvinte deșerte: că pentru acestea vine mânia lui Dumnezeu preste fiil neascultărei.

7. Deci să nu vă faceți împreună părtași acestora.

8. Că erați oare-când întunec, iar acum *sunteți* lumină întru Domnul: ca fiil luminei să umblați:

9. (Că roada Duhului este întru toată bunătatea și dreptatea și adevărul;)

10. Cercând ce este bine plăcut Domnului.

11. Și să nu vă amestecați ■ faptele cele fără de roadă ale întunerecului, ci mai virtos să lo mustrați.

12. Că cele ce se fac întru ascuns de cătră dânsii, rușine este a le și grăi.

13. Iar toate cele ce se vădesc, de lumină ■ arată: că tot ■ se arată lumină este.

14. Pentru aceea dice, Deșteaptă-te cel ce dormi, și te scoală din morți, și te va lumina Hristos.

15. Scoliți, drept aceea, cum să umblați cu pază, nu ca niște neînțelepți, ci ca cei înțelepți.

16. Răscumpărând vremea, că zilele rele sunt.

17. Drept aceea, nu fiți nepri-

cepuți, ci cunoscând ■ este voia Domnului.

18. Și nu vă îmbătați de vin, întru care este curviea; ci vă umpleți de Duhul;

19. Vorbind întru voi în psalmi și laude și cântări duhovnicești, lăudând și cântând întru inimile voastre Domnului;

20. Mulțumind pururea pentru toate întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, lui Dumnezeu și Tatălui;

21. Plecându-vă unul altuia întru frica lui Dumnezeu.

22. Muleri, plecați-vă bărbaților voștri, ca Domnului.

23. Căci bărbatul este cap marelui, precum și Hristos este cap bisericii: și acesta este mântuitorul trupului.

24. Ci precum biserica se supune lui Hristos, așa să ■ supună și mulerile bărbaților lor întru toate.

25. Bărbaților, iubiți-vă mulerile voastre, precum și Hristos a iubit biserica, și pre sine s'a dat pentru dânsa;

26. Ca pre ■ să o sfințească curățindu-o ■ spălare de apă prin cuvânt,

27. Ca să o pue înaintea lui-și slăvită biserică, nevând întinăciune, sau sbircitură, sau alt ceva de acest fel; ci ca să fie sfintă și fără de prihană.

28. Așa sunt datorți bărbații să își iubească mulerile lor ca și trupurile lor. Cel ce își iubește prin mularea ■ pre sine se iubește.

29. Că nimeni nici odată nu

EFESENI, VI

'și ■ urit trupul său; ci îl hrănește și 'l încălzește pre el, precum și Hristos biserica :

30. Că mădulări suntem ale trupului lui, din ■ ■ ■ lui, și din oasele lui.

31. Pentru ■ ■ ■ va lăsa omul pre tatăl său și pre muma sa, și se va lipi de mulerea sa, și vor fi amândoi ■ ■ ■ trup.

32. Taia aceasta mare este : iar eū dle de Hristos și de biserică.

33. Deci dar și voi unul fiecare așa să 'și iubească pre mulerea sa, ca pre sine; iar mulere ■ ■ ■ să se teamă de bărbat.

CAPITOLUL VI.

Fieci ori, ascultați pre părinți voștri întru Domnul : că aceasta este cu dreptate.

2. Cinsteste pre tatăl tău și pre muma ta; (care este porunca cea d'intel întru făgăduință;)

3. Ca să 'ți fie ție bine, și să fii cu dle multe pre pământ.

4. Și voi părinți, nu vă urgișiți pre fii voștri întru mânie : ci îl creșteți pre el întru învățătura și certarea Domnului.

5. Slugi, ascultați pre stăpânii voștri ■ ■ ■ duple trup, cu frică și ■ ■ ■ outremur, întru dreptatea inimii voastre, ■ ■ ■ și pre Hristos;

6. Nu numai înaintea ochilor slujindu-le, ca cei ce vor să placă oamenilor; ci ca slugele lui Hristos, făcând voia lui Dumnezeu din suflet;

7. Cu bună voință slujindu-le,

■ ■ ■ Domnului, iar ■ ■ ■ oamenilor :

8. Știind că ori-ce bine va face fie-care, aceea va lua de la Domnul, ori robul, ori cel alobod,

9. Și voi, stăpânilor, iarăși aceste să faceți către dânsii, slăbind îngrozirea : știind că și al vostru Domn este în ceruri; ■ ■ ■ alegere de față nu este la dânsul.

10. Deci, frații mei, întăriți-vă întru Domnul, și întru puterea tăriei lui.

11. Imbrăcați-vă întru toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva meșteșugurilor diavolului.

12. Căci ■ ■ ■ ne este nouă lupta împotriva trupului și a sângelui, ci împotriva începătorilor, și a domniilor, și ■ ■ ■ stăpânilor întunecului veacului acestuia, împotriva duhurilor răutăței celei de subț oer.

13. Pentru aceea, luați toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva în dle cea rea, și toate isprăvindu-le să stați.

14. Stați drept aceea, încingându-vă mijlocul vostru cu adevărul, și imbrăcându-vă cu ■ ■ ■ dreptății;

15. Și încălțându-vă ■ ■ ■ întru gătirea evangheliei păcii;

16. Preste toate ■ ■ ■ păvaza credinței, cu care veți putea stinge toate săgețile violanței cele aprinse.

17. Și celul mântuirii luați, și sabiea Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu :

18. Prin toată rugăciunea și oererea rugându-vă în toată vremea

EFESENI, VI.

întru Duhul, și la însăși aceasta priveghând cu toată răbdarea și rugăciunea pentru toți sfinții;

19. Și pentru mine, ca să mi dea mie cuvânt, întru deschiderea gurei mele cu îndrăzneală să arăta taina evangheliei.

20. Pentru care fac solie în legături; întru dânsa cu îndrăzneală să grăesc, precum mi se cuvine să grăi.

21. Iar ca să știți și voi cele pentru mine, și ce fac, toate voă le va arăta Tihic iubitul frate și credincioasa slugă întru Domnul:

22. Pre pentru însăși aceasta l trimes la voi, ca să știți cele pentru noi, și ca să mângâie inimile voastre.

23. Pace fraților, și dragoste cu credință, de la Dumnezeu Tatăl și Domnul Iisus Hristos.

24. Harul cu toți cari iubesc pre Domnul nostru Iisus Hristos întru nestricăciune. Amin.

|| Cătră Efesenii s'a scris la Roma prin Tihic.

EPISTOLIEA

SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL

CEA CĂTRĂ FILIPPIENI.

CAPITOLUL I.

Pavel și Timotei, slugele lui Iisus Hristos, tuturor sfinților întru Hristos Iisus celor ce sânt în Filippi, împreună cu episcopii și diaconii:

2. Har voă, și pace, de la Dumnezeu Tatăl nostru, și de la Domnul Iisus Hristos.

3. Mulțumesc Dumnezeului meu întru toată pomenirea voastră,

4. Pururea întru toată rugăciunea pentru voi toți cu bucurie rugăciune făcând,

5. Pentru împărtășirea voastră

întru evanghelie din ziua d'înteu până ;

6. Nădărdindu-mă la însăși aceasta, că cel ce a început întru voi lucrul cel bun îl va săvârși până la ziua lui Iisus Hristos:

7. Precum imi este mie cu dreptate aceasta să cugeta pentru voi toți, pentru că vă am eu pre voi în inimă; și în legăturile mele, și în răspunsul și adevărarea evangheliei, mine împreună părtășii harului voi toți fiind.

8. Că martur mie imi este Dumnezeu, că vă iubesc pre voi toți

FILIPPIENI, I.

întru milostivirile lui Iisus Hristos.

9. Și de aceasta mă rog, ca dragostea voastră încă mai mult, și mai mult să prisosească întru cunoștință și întru toată priceperea;

10. Ca să ispițiți voi cele de folos; ca să fiți curați și fără de sminteală în dăoia lui Hristos;

11. Plini fiind de roadele dreptății, ■■■ sunt prin Iisus Hristos, spre slava și lauda lui Dumnezeu.

12. Iar voesc să știți voi, fraților, că cele pentru mine mai virtuos spre sporul evangheliei au venit;

13. Așa cât legăturile mele s'au făcut arătate întru Hristos în tot divanul, și la cei-l-alți la toți;

14. Și cei mai mulți din frați întru Domnul, nădăjduindu-se pentru legăturile mele, mai mult cutează fără de frică a grăi cuventul.

15. Însă unii pentru pisma și priolirea, iar alții și din buna voință propoveduesc pre Hristos;

16. Unii din prigonire pre Hristos vestesc, nu curat, socotind că vor aduce necaz legăturilor mele;

17. Iar alții din dragoste, știind ■ spre răspunsul evangheliei sunt puși.

18. Ce este dar? iată în tot chipul, ori prin pricină, ori prin adevăr, Hristos se propoveduește; și întru ■■■■ mă bucur, și ■■■■ mă voi bucura.

19. Că știu ■■ aceasta înmi va fi mie spre mântuire prin rugă-

ciunile voastre, și prin darea Duhului lui Iisus Hristos,

20. După așteptarea și nădejdea mea, că întru nimic ■■■■ mă voi rușina, ci că întru toată îndrăzneala, precum pururea, așa și acum se va mări Hristos în trupul meu, ori prin viață, ori prin moarte.

21. Că mie ■■ vieții este Hristos, și ■■ muri dobândă.

22. Iar dacă ■■ vieții în trup, aceasta înmi este roada lucrului; și ce voi alege nu știu.

23. Că sunt cuprins de amendoă, dorință având ■■ mă slobodi și împreună cu Hristos ■■ fi; mai bine cu mult mai virtuos;

24. Iar ■■ rămânea în trup mai de folos este pentru voi.

25. Și aceasta nădăjduind, știu că voi rămânea și împreună voi petrece cu voi cu toți spre sporirea voastră și bucuria credinței;

26. Ca lauda voastră să sporească întru Iisus Hristos întru mine, prin venirea ■■■■ iarăși către voi.

27. Numai cu vrednicie după evanghelia lui Hristos să petreceți: ■■ ori venind și vedându-vă pre voi, ori nefiind de față la voi, să aud cele pentru voi, că stați într'un duh, cu un suflet împreună nevoindu-vă pentru credința evangheliei;

28. Și neingrozindu-vă întru nimic de ■■■■ împotrivnici: care acelor ■■■■ arătare a pierdărei, iar voă a mântuirii, ■■ aceasta de la Dumnezeu.

29. Că voă vi s'a dăruit pentru

FILIPPIENI, II.

Hristos, nu numai întru el a crede, ci și pentru dânsul ■ pătimi ;

30. Aceeași luptă având care ați vădut întru mine, și acum auziți pentru mine.

CAPITOLUL II.

Decî de este vre-o mângăiere întru Hristos, de este vre-o voie bună ■ dragosteî, de este vre-o împărtășire ■ Duhului, de este vre-o milostivire și îndurare,

2. Impliniți bucuria mea ca aceeași să cugetați, aceeași dragoste având, ■ suflet fiind, una cugetând.

3. Nimic făcând cu prigonire sau cu mărire deșartă ; ci cu smerenie unul pre altul socotind ■ fi mai de cinste de cât pre sine.

4. Nu ale sale fie-care, ci și ale altora fie-oine să căutați.

5. Că aceasta să ■ înțeleagă întru voi, care era și întru Hristos Iisus :

6. Care în chipul lui Dumnezeu fiind, nu răpire a socotit ■ fi el întocma cu Dumnezeu :

7. Ci s'a deșertat pre sine, chip de rob luând, întru asemănarea oamenilor făcându-se :

8. Și cu închipuirea aflându-se ca omul, s'a smerit pre sine, ascultător făcându-se până la moarte, iar moarte de cruce.

9. Pentru aceasta și Dumnezeu pre dânsul 'l ■ prea înălțat, și 'l a dăruit lui nume care este preste tot numele :

10. Ca întru numele lui Iisus tot genunchiul să ■ plece, al

celor cerești, și al celor pământești, și al celor de desubt ;

11. Și ca toată limba ■ mărturisească că Domn este Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl.

12. Decî, iubiți mei, precum pururea ați ascultat, nu numai precum când ■ de față, ci cu mult mai virtos când sunt departe, cu frică și cu cutremur mântuirea voastră o lucrați.

13. Că Dumnezeu ■ care lucrează întru voi și ca ■ voiți și ca să săvârșiți, după bună voința sa.

14. Toate le faceți fără de cîrtiri și fără de îndoiri :

15. Ca să fiți fără de prihană și întregi, ■ lui Dumnezeu cu-rați în mijlocul neamului celui îndărătnic și răsvrătit, între cari străluciți ■ niște luminători în lume ;

16. Cuvântul vieții cuprindând, spre laudă mie în dîoa lui Hristos, că nu îndeșert ■ alergat, nici îndeșert m'am ostent.

17. Ci de mă și jertvesc pentru jertva și slujba credinței voastre, mă bucur, și împreună mă bucur cu voi ■ toți.

18. Așijderea și voi vă bucurați, și împreună vă bucurați ■ mine.

19. Și nădăjduesc întru Domnul Iisus că pre Timotei fără de zăbavă îl voi trimete la voi, ca și eu să 'mî fac inima bună, înțelegând oele pentru voi.

20. Că pre nimeni n'am de un suflet ■ mine, care cu tot dea-dinsul să se grijească de voi.

FILIPPIENI, III.

21. Că toți ale lor caută, iar **eu** ale lui Iisus Hristos.

22. Iar nevoința lui o știți, că precum unui tată fiul, împreună cu mine **eu** slujit întru evanghelie.

Eu Pre acesta dar nădăjduesc **eu** 'l trimet îndatăși, după ce voiți vedea cele pentru mine.

24. Iar **eu** nădejde întru Domnul că și eu fără de zăbavă voiți veni la voi.

25. Iar de nevoie lucru **eu** socotit pre Epafrodit, fratele, și împreună lucrătorul, și ostașul cel d'împreună cu mine, iar al vostru apostol, și slujitor al trebelor mele, a'l trimete la voi.

26. De vreme ce doria **eu** vă vadă pre voi pre toți, și **eu** mahnit, că ați auzit că a fost bolnav.

27. Că a fost bolnav aproape de moarte: ci Dumnezeu 'l a mi-luit pre el; și nu numai pre el, ci și pre mine, ca nu întristare preste întristare **eu** am.

28. Deci cum mai degrab 'l am trimes pre el, **eu** vedându'l pre el iarăși, **eu** vă bucurați, și eu mai fără de mâhnire să fiu.

29. Primiți'l, drept aceea, pre el întru Domnul cu toată bucuriea; și pre unul ca aceștia întru cinste îi aveți:

30. Căci că pentru lucrul lui Hristos până la moarte s'a apropiat, nebăgând samă de viață, **eu** **eu** implinească lipsa voastră **eu** slujbei celei către mine.

CAPITOLUL III.

D'aceea, frații mei, bucurați-vă întru Domnul. Acesteași **eu**

scrie voă, mie nu 'mi este cu lene iar voă de folos.

2. Păziți-vă de cămă, păziți-vă de lucrătorii cei răi, păziți-vă de tăiere.

3. Că noi suntem tăierea-împrejur, cari cu duhul slujim lui Dumnezeu, și ne lăudăm întru Hristos Iisus, și nu **eu** nădăjduim în trup.

4. Măcar că eu **eu** nădejde și în trup. De se pare cuiva altuia a se nădăjdui în trup, eu mai mult:

5. Tăiat fiind împrejur a optăci, din neamul lui Israel, din **eu** mințiea lui Veniamin, Evreu din Evrei; după lege Fariseu;

6. După rivniță gonind biserică; după dreptatea **eu** din lege, făcându-mă fără de prihană.

7. Ci cele **eu** 'mi erau mie dobândi, acestea le am socotit pentru Hristos pagubă.

8. Iar **eu** virtos le și socotesc toate pagubă **eu** fi pentru covârșirea cunoștinței lui Hristos Iisus Domnulul meu: pentru care de toate m'am păgubit, și le socotesc gunoase **eu** fi, **eu** pre Hristos să dobândesc,

9. Și să mă aflu întru el, neavând dreptatea mea **eu** din lege, ci ceea **eu** prin credința lui Hristos, **eu** ce este de la Dumnezeu dreptate întru oredință:

10. Ca să 'l cunosc pre el, și puterea învierii lui, și împărțirea patimelor lui, închipuindu-mă cu moartea lui;

11. Ca doară cumva ași ajunge la învierea morților.

FILIPPIENI, V.

12. Nu că acum **am** luat, să **am** sunt desăvârșit: oi gonesc, ca doară voi și ajunge întru care sunt și ajuns de Hristos Iisus.

13. Fraților, eu încă **am** mă socotesc să fiu ajuns: ci numai una fac, cele din apoi uitându-le, și la cele din înainte întinându-mă,

14. La semn alerg, la răsplătirea chemării celei de **am** lui Dumnezeu întru Hristos Iisus.

15. Deci căți desăvârșit suntem, aceasta să gândim: și dacă ceva într'alt chip gândiți, și această Dumnezeu va descoperi voă.

16. Însă la ceea ce **am** ajuns, cu același dreptar **am** viețuim, aceeași **am** gândim.

17. Fiți împreună următorii mie, fraților, și vă uitați la cei **am** așa umblă precum aveți pildă pre noi.

18. (Pentru că mulți umblă, de cari de multe ori **am** dis voă, iar acum și plângând dico, că *sunt* vrăjmașii crucei lui Hristos:

19. Al cărora sfârșit este pierderea, al cărora Dumnezeu este pântecul, și **am** cărora slavă este întru rușinea lor, cari cele pământești cugetă.)

20. Că petrecerea noastră în ceruri este; de unde și pre Mântuitorul așteptăm, pre Domnul nostru Iisus Hristos:

21. Care va schimba chipul trupului smereniei noastre, ca să **am** facă în chipul trupului

slavei lui, după lucrarea puterii ce are **am** de **am** și supune lui-și toate.

CAPITOLUL IV.

Deci, frații mei **am** iubiți și doriți, bucuria și cununa mea, așa stați întru Domnul, iubiților.

2. Pre Evodia rog, și pre Sintihia rog, aceeași să gândească întru Domnul.

3. Încă te rog și p~~re~~ tine, soțule iubite, ajută-le lor **am** împreună cu **am** s'ad~~ă~~ nevoie întru evanghelie, și cu Climent, și **am** cei-l-alți împreună lucrători **am** mei, ale căror nume *sunt scrise* în cartea vieții.

4. Bucurați-vă pururea întru Domnul: și iarăși dico, Bucurați-vă.

5. Blandetele voastre să **am** facă știute tuturilor oamenilor. Domnul aproape este.

6. Nimic să nu vă grijiți; ci întru toate prin rugă și rugăciune cu mulțumită cererile voastre să fie cunoscut la Dumnezeu.

7. Și pacea lui Dumnezeu, **am** covârșeste toată mintea, va păzi inimile voastre și cugetele voastre întru Hristos Iisus.

8. D'aceea, frații mei, câte sunt adevărate, câte sunt cinstite, câte *sunt* drepte, câte *sunt* curate, câte *sunt* iubite, câte *sunt* de bună laudă: ori ce faptă bună, și ori ce laudă, acestea să gândiți.

9. Cele ce ați învățat, și ați

FILIPPENI, IV.

luat, și ați audiat, și ați vădut întru mine, acestea ■ le faceți: și Dumnezeuul păcii va ■ cu voi.

10. Și m'am bucurat întru Domnul foarte, căci iată oarecând ați înflorit a purta grija de mine; precum și purtați, dar n'ați avut ■ cu prilej.

11. Nu doară că pentru lipsă dic: că eu m'am deprins întru ■ sunt, îndestulat a fi.

12. Știu și ■ mă smeri, știu și ■ mă prisosi: întru tot și întru toate m'am învățat, și a mă sătura și a flămânda, și ■ avea de prisosit și a ■ lipsit.

13. Toate le pot întru Hristos, cel ce mă întărește.

14. Inșă bine ați făcut, de v'ați făcut împreună părtași necazului meu.

15. Și știți și voi Filippienilor, că la începutul evangheliei, când am esit din Machedonia, nici o biserică n'a făcut împărtaşire cu mine în cuvânt de dare și de luare, fără numai voi singuri.

16. Că și în Tessalonie și o

dată și de două ori cele spre trebuința mea ați trimis.

17. Nu ■ doară caut darea: ci caut rodul cel prisositor spre folosul vostru.

18. Și ■ luat toate, și am de prisosit: umplutu-m'am luând de la Epafrodit cele trimise de la voi, miros cu bună mireasmă, jertvă primită, bine plăcută lui Dumnezeu.

19. Iar Dumnezeuul meu să implinească toată trebuința voastră după bogăția ■ întru slavă prin Hristos Iisus.

20. Iar lui Dumnezeu și Tatălul nostru slava în vecii vecilor. Amin.

21. Spuneți închinăciune la tot sfântul întru Hristos Iisus. Închină-se voă frații cari sunt împreună cu mine.

22. Închină-se voă toți sfinții, mai ales cel din casa Cesarului.

23. Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi cu toți. Amin.

| Cătră Filippieni s'a scris de ■
Roma prin Epafrodit.

EPISTOLIEA

SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL

CEA CĂTRĂ COLOSSENII

CAPITOLUL I.

Pavel, apostol al lui Iisus Hristos prin voia lui Dumnezeu, și Timotei fratele,

2. Celor ce sunt în Colosse sfinților și credincioșilor frați întru Hristos: Har voă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Iisus Hristos.

COLOSSENÎ, I.

3. Mulțumim lui Dumnezeu și Tatălui Domnului nostru Iisus Hristos, pururea pentru voi rugându-ne,

4. Auzind credința voastră cea întru Hristos Iisus, și dragostea care aveți către toți sfinții,

5. Pentru nădejdea care gătise voă în ceruri, care ați auzit și mai înainte întru cuvântul adevărului evangheliei;

6. Care este de față la voi, precum și în toată lumea; și este făcând rod, precum și întru voi, din ziua în care ați auzit, și ați cunoscut harul lui Dumnezeu întru adevăr:

7. Precum v-ați și învățat de la Epafra iubitul, cel d'împreună slugă cu noi, care este pentru voi credincios slujitor al lui Hristos;

8. Care ne și arătat nouă dragostea voastră întru Dumnezeu.

9. Drept care și noi, din ziua când am auzit acestea, nu încetăm pentru voi rugându-ne, și cerând ca să vă umpleți de cunoștința voiei lui, întru toată înțelegerea și înțelepciunea duhovnicească;

10. Ca să umblați voi cu vrednicie Domnului spre toată plăcerea, întru tot lucrul bun făcând roadă, și crescând întru cunoștința lui Dumnezeu;

11. Cu toată puterea întărindu-vă, după tăria slavei lui, întru îngăduirea și îndelunga-răbdare cu bucurie;

12. Mulțumind Tatălui, celui care invrednicește pe noi a

părtași al moștenirii sfinților întru lumină.

13. Care ne a izbăvit pe noi din stăpânirea întunerecului, și ne mutat la împărăția Fiului dragostei lui:

14. Întru care ne răscum-părarea prin sângele lui, ertarea păcatelor:

15. Care este chipul lui Dumnezeu celui nevăzut, mai întâiu născut de cât toată zidirea:

16. Căci printr'însul s'a zidit toate, cele din ceruri și cele de pre pământ, cele vădute și cele nevădute, ori scaunele, ori domniile, ori începătoriile, ori stăpânirile: toate printr'însul și pentru dânsul s'a zidit:

17. Și el este mai înainte de toate, și toate întru dânsul sunt aședate.

18. Și el este capul trupului, bisericii; care este început, întâiu născut din morți; ca să fie întru toate el cel întâiu.

19. Că întru el bine a voit Tatăl să lăcuească toată împlinirea;

20. Și printr'însul să împace toate spre sine, făcând pace prin sângele crucei lui; printr'însul, și cele de pre pământ, ori cele din ceruri.

21. Și pe voi, cari erați oarecând înstreinați și vrăjmași cu mintea întru lucruri rele, iar acum v'a împăcat,

22. În carnea trupului lui prin moarte, care vă pune pe voi sfinți și fără de prihană și nevinovați înaintea sa:

23. De veți rămânea întru

COLOSSENÎ, II.

credință întemeiată și întărită, și nemișcată din nădejdea evangheliei, care ați audiat, — ce s'a propovedit la toată zidirea cea de sub cer; căreia m'am făcut eu Pavel slujitor;

24. Acum mă bucur întru patimele mele pentru voi, și împlinesc lipsile necazurilor lui Hristos în trupul meu pentru trupul lui, care este biserica:

25. Căreia m'am făcut eu slujitor, după economia lui Dumnezeu — mi s'a dat mie spre voi, să împlinesc cuvântul lui Dumnezeu.

26. Adecă taina cea ascunsă din veac și din neamuri, iar acum s'a arătat sfinților lui:

27. Căroră — voi Dumnezeu a le arăta care este bogăția slavei tainei acestei întru Neamuri; care este Hristos întru voi, nădejdea slavei:

28. Pre care noi propovăduim, sfătuind pre tot omul, și învățând pre tot omul întru toată înțelepciunea; ca să punem de față pre tot omul desăvârșit întru Hristos Iisus:

29. Întru — mă și ostenesco, nevoindu-mă după lucrarea lui, care se lucrează întru mine întru putere.

CAPITOLUL II.

Pentru că — să știți voi câtă luptă am pentru voi, și pentru cei din Laodichia, și căți n'au văzut fața mea în trup:

2. Ca — mângâie inimele

lor, tocmiți fiind ei întru dragoste, și spre — bogăția încredințării înțelegerei. spre cunoștința tainei lui Dumnezeu, și — Tatălui, și a lui Hristos;

3. Întru care sunt toate vistieriile înțelepciunii și ale cunoștinței ascunse.

4. Și aceasta dic, ca nu cineva să vă amăgească pre voi cu cuvinte plecătoare.

5. Că de și sunt cu trupul depărtat, dar cu duhul împreună cu voi sunt, bucurându-mă și vădând rânduiala voastră, și tăria credinței voastre întru Hristos.

6. Deci precum ați luat pre Hristos Iisus Domnul, întru dânsul să umblați:

7. În rădăcinați și zidiți fiind întru Iisus, și întărindu-vă întru credință, precum v'ați învățat, prisosind întru ea cu mulțumită.

8. Socotiți ca să nu vă fure pre voi cineva cu filosofia și cu înșelăciunea deșartă, după predația oamenilor, după stihile lumii, și nu după Hristos.

9. Căci întru dânsul lăcuște toată plinirea Dumnezeirii trupește.

10. Și sunteți întru dânsul plini, care este capul a toată începătoria și stăpânirea:

11. Întru care sunteți și tăeți împrejur cu tăiere-imprejur nefăcută de mână, întru desbrățarea trupului păcatelor cărnei întru tăierea-imprejur a lui Hristos:

12. Îngropați fiind împreună

COLOSSENII, III.

cu el prin botez, intru care v'ați și sculat împreună prin credința lucrării lui Dumnezeu, celui ce l'a sculat pro el din morți.

13. Și pre voi cați erați morți intru păcate și intru nețărirea împrejur trupului vostru, v'a înviat împreună cu dânsul, er-tându-vă voă toate greșalele ;

14. Ștergând cu dogmele zapisul ce era asupra noastră, care era protivnic noastră, și pre acela l'a luat din mijloc, pironindu-l pre cruce ;

15. Desbrăcând începătorile și domniile, l' a vădit de față, arătându-l biruși pre dânsul intru dânsa.

16. Deci nimeni pre voi nu vă judece pentru mâncare, sau băutură, sau pentru parte a serbătoarei, sau a lunii noue, sau a sămbetelor ;

17. Care sunt umbră celor viitoare ; iar trupul este al lui Hristos.

18. Nimeni pre voi să nu vă amăgească voind prin smerenie și slujba ingerilor, la cele ce nu le a vădut cu mândrie umblând, îndesert umflându-se din min-tea trupului său.

19. Și neștiind Capul, dintru care tot trupul prin încheieturi și legături primind darea și întocmindu-se, crește creșterea lui Dumnezeu.

20. Deci de ați murit împreună cu Hristos despre stihile lumii, pentru cum ați fi viețuind in lume primiți obiceiuri,

21. (Nu atinge; nici gusta; nici pipăi;

Care sunt toate spre stricăciune prin obișnuință ;) duple poruncele și învățăturele nitor ?

23. Care sunt având cuvânt numai al înțelepciunii intru slujba din voia sa, și intru smerenie, și intru nepărlinirea trupului, în vre-o cinste spre sațiul trupului.

CAPITOLUL III.

Deci dar de v'ați sculat împreună cu Hristos, cele de sus căutați, unde este Hristos ședând d'a dreapta lui Dumnezeu.

2. Cele de sus gândiți, iar nu cele pământești.

3. Că ați murit, și viața voastră este ascunsă cu Hristos intru Dumnezeu.

4. Când se va arăta Hristos, viața noastră, atunci și voi cu dânsul împreună vă veți arăta intru slavă.

5. Drept aceea, omoriți mădulările voastre cele de pământ ; curviea, necurăția, patima, pofta cea rea, și lăcomia, oare este slujire idolilor ;

6. Pentru care vine mânia lui Dumnezeu preste fiil neascultărei ;

7. Intre care și voi oare-când ați urblat, când viețuiați intru acelea.

8. Iar acum lepădați-le și voi acelea toate ; mânia, iușimea, răutatea, hula, cuvântul de rușine din gura voastră.

COLOSSENÎ, IV.

9. Nu grăiți minciună unul către altul, desbrăcându-vă de omul cel vechi d'împreună ■ ■ ■ ■ ■ aptele lui ;

10. Și îmbrăcându-vă întru cel nou, care se înnoește ■ ■ ■ ■ ■ cunoștință după chipul celui ce 'l ■ ■ ■ ■ ■ zidit pre el :

11. Unde nu este Elin nici ludeu, tăere-împrejur și nețăere-împrejur, Varvar, Schit, rob și slobod : ci toate și întru toți Hristos.

12. Deci îmbrăcați-vă ■ ■ ■ ■ ■ niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și iubiți, întru milostivirile îndurărilor, întru bunătate, întru amerenie, întru blândete, întru îndelunga-răbdare ;

13. Suferind unul pre altul, și ertând unul altuia de are cineva împotriva cuiva piră : precum și Hristos ■ ■ ■ ■ ■ ertat voă, așa și voi.

14. Iar preste toate acestea *îmbrăcați-vă în dragoste*, care este legătura săvârșirei.

15. Și pacea lui Dumnezeu să stăpânească întru inimile voastre, la care și chemați sunteți într'un trup ; și mulțumitori veți faceți.

16. Cuvântul lui Hristos să lăcească întru voi bogat întru toată înțelepciunea ; învățându-vă și înțeleptindu-vă pre voi înșiși-vă cu psalmi și cu laude și cu cântări duhovnicești, cu har cântând întru inimile voastre Domnului.

17. Și tot ori-ce faceți, cu cuvântul, sau cu lucrul, toate să faceți întru numele Domnului

Isus, mulțumind lui Dumnezeu și Tatălui prin el.

18. Muleri, plecați-vă bărbaților voștri, precum se cuvine întru Domnul.

19. Bărbați, iubiți-vă womenile voastre, și nu veți amăriți asupra lor.

20. Feciori, ascultați pre părinții voștri întru toate : că aceasta este bine plăcută întru Domnul.

21. Părinți, nu veți urgisiți pre fiil voștri întru mânie, ■ ■ ■ ■ ■ nu se mâhnească.

22. Slugi, ascultați pre stăpânii voștri cel după trup întru toate, nu numai înaintea ochilor slujindu-le, ■ ■ ■ ■ ■ cei ■ ■ ■ ■ ■ vor ■ ■ ■ ■ ■ placă oamenilor ; ci întru dreptatea inimii, temându-vă de Dumnezeu :

23. Și tot ori-ce faceți, din suflet să faceți, ■ ■ ■ ■ ■ Domnului, iar nu ■ ■ ■ ■ ■ oamenilor :

24. Știind că de la Dumnezeu veți lua răsplătirea moștenirei : că Domnului Hristos slujiți.

25. Iar cel se face nedreptate, va lua aceea ce a făcut cu nedreptate : și alegere de față nu este.

CAPITOLUL IV.

Stăpâni, ■ ■ ■ ■ ■ este cu dreptul și ■ ■ ■ ■ ■ este toameala slugelor să dați ; știind că și voi aveți Domn în ceruri.

2. La rugăciune așteptați, priveghiați întru dănsa cu mulțumită ;

3. Rugându-vă împreună și

COLOSSENÎ, IV.

pentru noi, ca Dumnezeu să deschidă nouă ușa cuvântului, ■ grăim taina lui Hristos, pentru care sunt și legat:

4. Ca ■ o arăt pre ea, precum ■ cade mie ■ grăi.

5. Cu înțelepciune ■ umblați către cei de afară, vreme răscumpărând.

6. Cuvântul vostru tot dea-una să fie cu har, dres ■ sare, ca să știți cum se cade voă a răspunde fie-căruia.

7. Cele despre mine toate le va spune voă Tihic iubitul frate, și credinciosul slujitor și d'impreună slugă întru Domnul:

8. Pre care l am trimis la voi pentru însăși aceasta, ■ să știe cele pentru voi, și să mângăie inimele voastre;

9. Împreună cu Onisim, credinciosul și iubitul frate, care ■ dintre voi. Toate vor spune voă cele de aici.

10. Închină-se voă Aristarh cel împreună cu mine rob, și Marco, nepotul lui Varnava, (de care ați luat porunci: de va veni la voi să l primiți pre densusul;)

11. Și Iisus ce ■ cheamă Iust, caril sunt din tăerea-împrejur. Aceștia singuri sunt împreună

cu mine lucrători spre împărăția lui Dumnezeu, caril mi a fost mie mângăiere.

12. Închină-se voă Epafra, ■ este dintre voi, sluga lui Hristos, care ■ nevoeste pururea pentru voi întru rugăciuni, ■ stați desăvârșit și impliniți întru toată voia lui Dumnezeu.

13. Că mărturisesc de densusul, că ■ rîvnă multă pentru voi, și pentru cei din Laodichia și din Ierapoli.

14. Închină-se voă Luca doctorul cel iubit, și Dimas.

15. Spuneți închinăciune fraților celor din Laodichia, și lui Nimsan, și bisericii celei din ■ lui.

16. Și dacă ■ va ceta epistolia aceasta de către voi, faceți ■ să se cetească și în biserica Laodichienilor; și ■ scrisă din Laodichia și voi să o cetați.

17. Și diceți lui Arhip, Socotești slujba care ai luat întru Domnul, ca să o implinești.

18. Închinăciunea cu înălțarea mea ■ lui Pavel. Aduceți-vă aminte de legăturile mele. Harul cu voi. Amin.

! Cătră Colossenî s'a scris de la Roma prin Tihic ■ Onisim.

EPISTOLIEA

SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL

CEA ÎNTEIŪ CĂTRĂ TESSALONICHENI.

CAPITOLUL I.

Pavel, și Siluan, și Timotei, bisericăi Tessalonichenilor întru Dumnezeu Tatăl, și întru Domnul Iisus Hristos: Iar voă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru, și de la Domnul Iisus Hristos.

2. Mulțumim lui Dumnezeu pururea pentru voi toți, pomenire de voi făcând în rugăciunile noastre:

3. Neîncetat aducându-ne aminte de lucrul credinței voastre, și de osteneala dragostei, și de răbdarea nădăjduirii întru Domnul nostru Iisus Hristos, înaintea lui Dumnezeu și Tatălui nostru;

4. Știind, iubiților frați, de la Dumnezeu alegerea voastră.

5. Căci evanghelia noastră nu s'a făcut la voi numai în cuvânt, ci și întru putere, și întru Duhul Sfânt, și întru adeverire multă; precum știți în chip ■■■■ fost între voi pentru voi.

6. Și voi următori noă v'ați făcut, și Domnului, primind cuvântul întru ■■■■ mult, cu bucuria Duhului Sfânt:

7. Atâta cât v'ați făcut voi pildă tuturilor celor ce cred în Machedonia și Ahaia.

8. Că de la voi s'a vestit cuvântul Domnului nu numai în Machedonia și Ahaia, ci și în tot locul credința voastră cea întru Dumnezeu ■■■■ eșit; cât nu trebuie să mai grăim noi ceva.

9. Că aceia de noi spun ce fel de intrare ■■■■ avut la voi, și cum v'ați întors la Dumnezeu de la idoli, ■■■■ sluji Dumnezeului celui viu și adevărat:

10. Și a aștepta pe Fiul lui din ceruri, pe care 'l ■■■■ înviat din morți, adică pe Iisus, care ne izbăvește pe noi de mâniea cea viitoare.

CAPITOLUL II.

Că voi singuri știți, fraților, intrarea noastră la voi, că n'a fost deșartă:

2. Ci înteiū pătimind, și ocăriți fiind, precum știți. în Filipi, am îndrăznit întru Dumnezeul nostru a grăi ■■■■ voi evanghelia lui Dumnezeu cu multă nevointă.

3. Că indemnarea noastră nu este dintru înșelăciune, nici din necurăție, nici cu vicleșug:

4. Ci precum ne am adeverit de la Dumnezeu a fi credincioși a primi evanghelia, așa grăim;

I. TESSALONICHENI, III.

nu ca cum am plăcea oamenilor, ci lui Dumnezeu, celui ce cercă inimile noastre.

5. Că nici odată întru cuvânt de măgurile am fost la voi, precum știți, nici prin prilej de lăcomio; Dumnezeu este martur:

6. Nici căutând de la oameni slavă, nici de la voi, nici de la alții, măcar că puteam să vă fim voă cu greutate — apostolii lui Hristos.

7. Ci — fost cu liniște în mijlocul vostru, precum doi ca își încăldește pre fiul săi:

8. Așa fiindu-ne de voi, bine voiam a vă da voă nu numai evanghelia lui Dumnezeu, ci încă și sufletele noastre, pentru căci ați fost noă iubiți.

9. Că vă aduceti aminte, fraților, de ostenelele noastre și de nevoițe: că ziua și noaptea lucrând, ca să nu îngreulăm pre oineva din voi, — propoveduit voă evanghelia lui Dumnezeu.

10. Voi *sunteți* marturi, și Dumnezeu, cum cu sfîntenie și cu dreptate și fără de prihană am fost voă celor ce ați crezut:

11. Precum știți că pre unul fie-care din voi, ca — părinte pre fiul său v'am rugat și v'am mângălat,

12. Și am mărturisit ca să umblați voi cu vrednicie lui Dumnezeu, care v'a chemat pre voi întru a sa împărăție și slavă.

13. Drept — și noi mulțumim lui Dumnezeu neîncetat, căci luând voi cuvântul auzirei de Dumnezeu de la noi, ați primit nu cuvânt al oamenilor, ci

precum este adevărat, cuvântul lui Dumnezeu, care se și lucrează întru voi cei ce credeți.

14. Că voi, fraților, următori v'ați făcut bisericelor lui Dumnezeu celor — sunt în Iudeea întru Hristos Iisus: căci aceleași ați pătimit și voi de la cei de un neam cu voi, precum și acela de la Iudei:

15. Căci și pre Domnul Iisus au omorît, și pre proorocii lor, și pre noi ne au gonit; și lui Dumnezeu nu sunt plăcuți, și tuturor oamenilor stau împotrivă:

16. Căci ne opresc pre noi să nu grăim Neamurilor — să — mântuească, — să și implinească păcatele lor pururea: ei — sosit asupra lor mânia până în sfîrșit.

17. Iar noi, fraților, rămîind sirimanî de către voi la vreme de — față, nu cu inima, mai mult ne am sîrguit — vedea față voastră cu mare dorință.

18. Pentru aceea am vrut să venim la voi, eu adevărat Pavel, și odată și de două ori, ci ne — împiedicat Satana.

19. Căci care este nădejdea noastră, sau bucuria, sau cunună laudei? Aș nu și voi veți înaintea Domnului nostru Iisus Hristos întru — lui venire?

20. Că voi sunteți slava noastră și bucuria.

CAPITOLUL III.

Drept aceea, mai mult neputînd răbda, bine am voit a rămănea în Atina singuri;

2. Și am trimis pre Timotei,

I. TESSALONICHENI, IV.

ratele nostru, și slujitorul lui Dumnezeu, și ajutorul nostru întru evanghelia lui Hristos, ■ ■ ■ ■ ■
■ ■ ■ ■ ■ să vă întărească pe voi, și să
■ ■ ■ ■ ■ fie mângâie întru credința voastră:

**3. Ca nici unul să nu se olă-
ească întru scirbele acestea:** ■
înguri știți că spre aceasta sūn-
em puși.

4. Căci când ■■■■ fost la voi,
am dis voă mai înainte că vom
a avem solrbe; precum a și fost,
și știți.

6. Drept aceea, și nu nerăb-
lând mai mult, trimes ca să
junose credința voastră, nu
zumva să vă ispitit pre voi
cel ce ispitește, și fie în zadar
osteneala noastră.

6. Iar acum venind Timotee la noi de la voi, și bine-vestind noastră credința și dragostea voastră, și cum că aveți pomenire bună de noi pururea, dorind a ne vedea pre noi, precum și noi pre voi:

7. Pentru aceasta ne am mângâiat, fraților, de voi întru tot necazul și nevoea noastră pentru credința voastră :

8. Că acum noi vii suntem,
dacă stați voi întru Domnul.

9. Că ce mulțumită vom putea
 ■ lui Dumnezeu, pentru voi,
 pentru toată bucuria cu care
 ne bucurăm pentru voi înaintea
 Dumnezeului nostru;

10. Noaptea și ziua preste măsură rugându-ne ca să vedem fața voastră, și să împlinim lipsele credinței voastre?

11. Iar însuși Dumnezeu și

Tatăl nostru, și Domnul nostru Iisus Hristos, să îndrepteze calea noastră către voi.

12. Și pre voi Domnul să vă
îmmulțască și să vă prisosească
— dragostea unuia spre altul, și
spre toți, precum și noi spre voi:

13. Ca să întărească inimele voastre fără prihană întru sfințenie înaintea lui Dumnezeu și Tatălui nostru, întru venirea Domnului nostru Iisus Hristos, cu toți sfinții lui.

CAPITOLUL IV.

D'aceea, fraților, vă rugăm pre
voi și vă îndemnăm întru
Domnul Iisus, precum ați luat
de la noi în ce chip se cuvine
voă ■ umbla și a plăcea lui Dum-
nezeu, ■ să prisosiți mai mult.

2. Că știți — porunoi am dat
voă prin Domnul Iisus.

8. Căci aceasta este voia lui Dumnezeu, sfințirea voastră, a vă feri voi de toată curviea:

4. A ştie fie-care din voi a 'şi stăpâni vasul său întru sfinţenie şi cinste?

5. Nu întru patimă de poftă
■ și păgânii cari nu cunosc pre
Dumnezeu:

6. A nu trece și a lăcomi:
în lucru asupra fratelui său: de
răsplătitor este Dom-
nul pentru acestea, precum
și înainte am spus voă și am
mărturisit.

**7. Că nu ne a chemat pre noi
Dumnezeu spre necurăție, ci spre
sfîntenie.**

8. Drept aceea, cei ce defăi-

I. TESSALONICHENI, V.

mează, nu pre om defăimează, ci pre Dumnezeu, ■ ■ dat Duhul său cel sfânt intru noi.

9. Iar pentru iubirea de frați, ■ ■ trebucște a sorie voă: că singuri voi sunteți învățați de la Dumnezeu ■ ■ iubiți unul pre altul.

10. Pentru că și faceți ■ ■ spre toți frații cari sunt în toată Machedonia: iar vă rugăm pre voi, fraților, să adăogați mai mult;

11. Și cu dragoste să vă nevoiți ca să fiți cu liniște, și să faceți ale voastre, și să lucrați cu mâinile voastre, precum am poruncit voă;

12. Ca să umblați cu bun ohip către cel de afară, și de nimic ■ ■ nu aveți trebuință.

13. Iar nu voiți să nu știți voi, fraților, pentru cel ■ ■ ați adormit, ca să nu vă întristați, ca și cel-l-alti cari n'au nădejde.

14. Pentru că de credem că Iisus ■ ■ murit și ■ ■ înviat, așa și Dumnezeu pre ■ ■ adormiți intru Iisus, aduce-l-va împreună cu el.

15. Că aceasta grăim voă ■ ■ cuvântul Domnului, că noi cei vii cari vom ■ ■ rămași intru venirea Domnului nu vom întrece pre cei adormiți.

16. Că însuși Domnul intru poruncă cu glasul arhanghelului, și intru trâmbița lui Dumnezeu ■ ■ va pogori din cer: și cei morți intru Hristos vor învia întâi:

17. După aceea, noi cei vii cari vom fi rămași, împreună cu dânsul ■ ■ vom răpi în nori, intru întâmpinarea Domnului în

văzduh: și așa pururea cu Domnul vom fi.

18. Drept aceea mângăleți-vă unul pre altul cu cuvintele acestea.

CAPITOLUL V.

Iar de azi și de vreme, fraților, ■ ■ nu aveți trebuință ■ ■ sorii voă.

2. Că înși-vă adevărat știți că diavolul Domnului ca un fur noaptea ■ ■ așa ■ ■ veni.

3. Căci când vor dice, Pace și liniște, atunci fără de veste ■ ■ veni preste dânsul perirea, ■ ■ și durerea aceleia ce are în pântece; și ■ ■ vor scăpa.

4. Iar voi, fraților, nu sunteți intru întunec, ■ ■ vă apuce diavolul acela ■ ■ un fur.

5. Că voi toți fiți ■ ■ luminoși sunteți, și fiți ai zilei: nu suntem ■ ■ nopții, nici ai întunecului.

6. Drept aceea să nu dormim, ■ ■ și cel-l-alti; ci să priveghiam și să fim trezi.

7. Că cel ce dorm noaptea dorm; și cel ■ ■ se îmbată noaptea se îmbată.

8. Iar noi ai zilei fiind, să fim trezi, îmbrăcându-ne în ■ ■ credinței și ■ ■ dragostei; și în colful nădejdei de mântuire.

9. Că nu ne a pus pre noi Dumnezeu spre mânia, ci spre dobândirea mântuirii prin Domnul nostru Iisus Hristos,

10. Care a venit pentru noi, ca ori de vremea priveghia, ori de

L. TESSALONICHENI, V.

vom dormi, împreună ■ el să viețuim.

11. Pentru ■ mângăleți unul pre altul, și zidiți unul pre altul, precum și faceți.

12. Și vă rugăm pre voi, fraților, ■ cunoașteți pre cel ce se ostenește între voi, și pre mai marii voștri întru Domnul, și pre cel ce vă învață pre voi;

13. Și să 'l aveți pre deșul de prisos întru dragoste pentru lucrul lor. Pace să aveți între voi.

14. Și vă rugăm pre voi, fraților, sfătuiți pre cel fără de rindială, mângăleți pre cel puțin în suflet, sprijiniți pre cel neputincios, fiți îndelung-răbdători spre toți.

15. Socotiți să ■ răsplătească cineva oulva rău pentru rău; ci pururea cele bune ■ urmați, și spre voi unul spre altul și spre toți.

16. Pururea vă bucurați.

17. Neincetat vă rugați.

18. Întru toate mulțumiți: căci ■ este voia lui Dumnezeu întru Hristos Iisus spre voi.

19. Duhul ■ nu 'l stingeți.

20. Proorociile să nu le defăimați.

21. Toate să le ispițiți; ce este bun să țineți.

22. De tot felul de lucru rău să vă feriți.

23. Iar însuși Dumnezeu păcel ■ vă sfințească pre voi întru toate desăvârșit; și întru tot întreg duhul vostru și sufletul și trupul fără de prihană întru venirea Domnului nostru Iisus Hristos să se păzească.

24. Credincios este cel ce v'a chemat pre voi, care va și face.

25. Fraților, rugați-vă pentru noi.

26. Spuneți închinăciune fraților tuturor cu sărutare sfântă.

27. Juru-vă pre voi întru Domnul ca să se cetească epistolia aceasta tuturor sfinților frați.

28. Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi. Amin.

■ Cea întâia epistolă către TESSALONICHENI s'a scris ■ la Atena.

EPISTOLIEA

SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL

CEA A DOA CĂTRĂ TESSALONICHENI.

CAPITOLUL I.

Pavel, și Silvan, și Timotei, bisericii TESSALONICHENILOR întru Dumnezeu Tatăl nostru și întru Domnul Iisus Hristos:

2. Har voă, și pace, de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Iisus Hristos.

3. A mulțumi, zicem, întru Dumnezeu pururea pentru voi, fraților, precum se cuvine,

II. TESSALONICHENI, II.

■ mult crește credința voastră, și ■ înmulțește dragostea a unuia fie-căruia dintre voi spre altul;

4. Atâta cât și noi singuri întru voi ne lăudăm în biseriile lui Dumnezeu pentru răbdarea voastră și credința întru toate gonirile voastre și necazurile care suferiți:

5. Spre arătarea dreptei judecăți ■ lui Dumnezeu, ■ să vă învredniciți voi împărăției lui Dumnezeu, pentru care și pătimiți:

6. De vreme ■ cu dreptate este la Dumnezeu a răsplăti necaz celor ■ vă necăjesc pre voi:

7. Și voă celor necăjiți odihna cu noi, întru arătarea Domnului Iisus din cer cu ingerii puterii sale,

8. Cu văpaș de foc dând izbândă celor ce nu cunosc pre Dumnezeu, și celor ce ■ ascultă evanghelia Domnului nostru Iisus Hristos:

9. Căci va lua muncă pierirea cea vecinică de la fața Domnului, și de la slava puterii lui;

10. Când va veni să se proslăvească întru sfinții săi, și ■ ■ facă minunat întru toți credincioșii (că s'a crezut mărturia noastră întru voi) în ziua aceea.

11. Pentru care ne și rugăm pururea pentru voi, ca să vă învrednicească pre voi Dumnezeu nostru chemării sale, și ■ împlinească toată bună voința bunătății sale, și lucrul credinței întru putere:

12. Ca ■ ■ proslăvească numele Domnului nostru Iisus Hristos întru voi, și voi întru el, după harul Dumnezeului nostru și al Domnului Iisus Hristos.

CAPITOLUL II.

Si vă rugăm pre voi, fraților, pentru venirea Domnului nostru Iisus Hristos, și pentru ■ noastră adunare la dânsul.

2. Ca nu degrab să vă olătiți voi din minte, nici ■ vă spăimântați, nici prin duh, nici prin cuvânt, nici prin epistolă ca cum ■ fi trimisă de la noi, cum că ■ fi sosit ziua lui Hristos.

3. Să nu vă amăgească cineva pre voi nici într'un chip; că *acea zi nu ■ veni* de nu va veni mai întâi depărtarea, și de nu se ■ arăta omul păcatului, fiul pierii;

4. Protivnicul cel ce ■ înălță mai pre sus de tot cel ce se dice Dumnezeu, să ■ cinstește; ■ cât să șadă el în biserică lui Dumnezeu, ca ■ Dumnezeu, arătându-se pre sine ■ că ar fi el Dumnezeu.

5. Aș nu vă aduceți aminte că încă fiind eu la voi acestea am zis voă?

6. Și ■ ce îl oprește știți, ■ să se arăte el la vremea sa.

7. Că iată taina fără-de-legei se lucrează: numai cel ■ oprește acum *va opri*, până ce va lua din mijloc.

8. Și atunci se va arăta acel Fără-de-lege, pre care Domnul îl va omori cu duhul gurei sale,

II. TESSALONICHENI, III.

și ■ va pierde cu arătarea venirii sale:

9. *Pre acela, ■ cărui venire este după lucrarea Satanei întru toată puterea și semne și minuni minciunoase,*

10. *Și întru toată amăgirea nedreptății întru cei peritori; pentru că dragostea adevărului n'a primit el ca să se mântuească.*

11. *Și pentru aceea va trimite lor Dumnezeu lucrarea înșelăciunii, ca să creadă el minciunii:*

12. *Ca să se judece toți cari n'a credut adevărului, ci au bine voit întru nedreptate.*

13. *Iar noi datorî suntem pururea ■ mulțumi lui Dumnezeu pentru voi, fraților iubiți de Domnul, căci v'a ales pre voi Dumnezeu din început spre mântuire întru sfințirea Duhului și întru credința adevărului:*

14. *La ■ v'a chemat pre voi prin evanghelia noastră, spre câștigarea slavei Domnului nostru Iisus Hristos.*

15. *Drept aceea, fraților, stați, și țineți predaniile care v'ați învățat, ori prin cuvânt, ori prin epistolia noastră.*

16. *Iar însuși Domnul nostru Iisus Hristos, și Dumnezeu și Tatăl nostru, care ne a iubit pre noi, și ne a dat mângâiere vecnică și nădejde bună prin har,*

17. *■ mângâie inimile voastre, și ■ întărească pre voi întru tot cuvântul și lucrul bun.*

CAPITOLUL III.

D'aceea, rugați-vă, fraților, pentru noi, ■ cuvântul Domnu-

lui ■ curgă și ■ se slăvească, ■ și întru voi:

2. *Și ca ■ ne izbăvim de oamenilor cei răi și violenți: ■ aucesc a tuturor credința.*

3. *■ credincios este Domnul, care ■ cutări pre voi, ■ vă va păzi de cel viclean.*

4. *Iar ■ nădejde întru Domnul de voi, că cele ce poruncim voă, și faceți, și le veți face.*

5. *Iar Domnul să îndrepteze inimile voastre spre dragostea lui Dumnezeu, și răbdarea lui Hristos.*

6. *Și poruncim voă, fraților, întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, ■ vă feriți voi de tot fratele ce umblă fără de rîndueală, și nu după predania care a luat de ■ noi.*

7. *Căci înși-vă știți cum ■ cade voă să urmați noă: că noi n'am umblat fără ■ rîndueală întru voi;*

8. *Nici în dar ■ mîncat de la cineva; ■ întru osteneală și nevointă noaptea și ziua lucrând, ca să nu îngreulăm pre cineva din voi;*

9. *Nu că doară n'avem putere, ci ca pre noi chip ■ ne ■ voă ca să ■ urmați noă.*

10. *Că și când eram la voi, aceasta porunciam voă, ■ dacă nu voește cineva ■ lucreze, nici ■ mîncare.*

11. *Că auzim ■ oare-cari umblă la voi ■ de rîndueală, nimic lucrând, ci iscodind.*

12. *Și ■ acestora poruncim și ■ rugăm întru Dom-*

II. TESSALONICHENI, III.

nul nostru Iisus Hristos, ca cu liniște lucrând. să 'și mănânce pâinea lor.

13. Iar voi, fraților, nu slăbiți ■ face bine.

14. Iar de nu ascultă cineva de cuvântul nostru pre acela prin epistolă, să 'l însemnați, și să nu 'vă însoțiți cu el, ■ ■ ■ rușineze.

15. Și să nu 'l socotiți ■ pre

un vrăjmaș, ci să 'l învățați ■ pre un frate.

16. Și însuși Domnul păcel să vă dea voastră pace pururea în tot chipul. Domnul ■ cu voi cu toți.

17. Închinăciunea cu mâna ■ a lui Pavel, ■ este semn în toată epistolia: ■ scriu.

18. Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi cu toți. Amin.

|| Cea ■ două epistole către Tes-
lonicheni s'a scris de la Atina.

EPISTOLIEA

SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL

CEA ÎNTEIĂ CĂTRĂ TIMOTEI.

CAPITOLUL I.

Pavel, apostol al lui Iisus Hristos duple porunca lui Dumnezeu Mântuitorului nostru, și a Domnului Iisus Hristos, nădejdei noastre;

2. Lui Timotei, adevăratului fiu întru credință: Har, milă, și pace, de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Hristos Iisus, Domnul nostru.

3. Precum te ■ rugat ■ ră-mai în Efes, când mergeam în Machedonia, ■ ■ poruncă u-
■ ■ ■ nu învețe într'alt chip,

■ Nicl ■ ia aminte la basme și la numere de neamuri fără de

sfârșit, care fac întrebări ■ virtos de cât zidirea lui Dumnezeu cea întru credință, așa ■ fact.

5. Iar sfârșitul poruncei este dragostea din inimă curată, și din știință bună, și din credință nefățarnică :

6. De la care unii rătăcind s'aau întors la cuvinte deșerte;

7. Vrind a fi învățători de lege; neînțelegând nici cele ce grăiesc, nici pentru cele ce se întăresc.

8. Ci știm că legea este bună, de o ține cineva duple lege;

9. Știind uoceasta, că dreptul lege nu este pusă, ci celor ■ de lege și nesupuși, necredin-

I. TIMOTEI, II.

cioșilor și păcătoșilor, nedrepților și spurcaților, ucigătorilor de tată și ucigătorilor de mamă, ucigătorilor de oameni,

10. Curvarilor, sodomnenilor, tâlharilor, minelunoșilor, celor ■ se jură strîmb, și ori-ce alt se împotrivesc învățaturii celei sănătoase;

11. După evanghelia slavei a fericitului Dumnezeu, care mi s'a încredințat mie.

12. Și mulțumesc celui ■ m'a întărit pre mine lui Hristos Iisus Domnului nostru, căci credincios m'a socotit, puindu-mă întru slujbă;

13. Pre mine cel ■ mai înainte hulitor, și gonitor, și ocăritor: ci ■ fost înlăut, că neștiind am făcut-o întru necredință.

14. Și prea s'a înmulțit harul Domnului nostru cu credința și dragostea ■ întru Hristos Iisus.

15. Credincios este cuvântul, și de toată primirea vrednic, că Hristos Iisus a venit în lume să mântuească pe cel păcătos: dintru cari cel d'întîi sunt eu.

16. Ci pentru aceasta am fost miluit, ca întru mine întîi să arate Iisus Hristos toată îndelunga-răbdare, spre pildă celor ■ vor să creadă întru dînsul spre viața ■ vecinică.

17. Iar împăratului veacurilor, celui nestricăcios, celui nevădat, unuia prea înțeleptului Dumnezeu, se cinste și slavă în vecii vecilor. Amin.

18. Această poruncă îți încredințez ție, fiule Timotee, după prorociile care s'a făcut mai

înainte spre tine, ca să te ăștești într'însele bună ăstire.

19. Avînd credință, și bună știință; care unii lepădîndu-o, din credință au căzut:

20. Dintru cari este Imeneu și Alecsandru; pre cari 'i ■ dat Satanei, ca să ■ învețe ■ nu huli,

CAPITOLUL II.

Deci rogu-te mai înainte de toate să faci rugăciuni, cereri, făgăduințe, și mulțumite pentru toți oamenii.

2. Pentru împărați, și pentru toți cari sînt întru dregătorii; ca să petrecem viață lină și cu odihnă întru toată buna-credință și curăția.

3. Că acesta este lucru bun și primit înaintea lui Dumnezeu Mîntuitorului nostru;

4. Care vrea ca toți oamenii să ■ mîntuească, și la cunoștința adevărului să vie.

5. Că unul este Dumnezeu, unul și mijlocitor întru Dumnezeu și între oameni, omul Iisus Hristos;

6. Care pre sine însuși s'a dat preț de răscumpărare pentru toți, mărturisirea în vremile sale.

7. Întru care sînt pus cu propoveditor și apostol, (adevărul ăia întru Hristos, nu mint;) învățător Neamurilor întru credință și întru adevăr.

8. Voesc dar ■ ■ roage bărbatul în tot locul, redicîn-

I TIMOTEI, III.

du'și mâinele curate, fără de mânie și fără de îndoire.

9. Așijderea și muierile cu podoabă de cinste, cu sfială și cu întreagă înțelepciune să se împodobească pre sine; nu cu împletiturile părului, sau cu aur, sau ■ mărgăritaruri, sau cu haine scumpe;

10. Ci (precum se cuvine muierilor oclor ■ ■ făgăduiesc temerei de Dumnezeu) cu fapte bune.

11. Muierea întru tăcere să se învețe cu toată ascultarea.

12. Iar muleri să învețe nu dau voie, nici a'și stăpâni bărbatul, ci să fie întru tăcere.

13. Că Adam întâi s'a zidit, apoi Eva.

14. Și Adam nu s'a amăgit, iar muleria amăgindu-se a lost întru călcarea poruncei.

15. Dar ■ va mântui prin nașterea de fiu, de vor petrece întru credință și întru dragoste al întru sfințire ■ întreagă înțelepciune.

CAPITOLUL III.

Credincios este cuvântul, De poștește cineva episcopie, bun lucru poștește.

2. Iasă ■ ca de episcopului să fie fără de prihană, al unei muieri bărbat, priveghitor, întreg ■ minte, cucernic, iubitor de streini, învățător;

■ Nebețiv, negrabnic a bate, neagonisitor de dobândă urită; ci blând, neșadnic, nelubitor de argint;

4. Casa ■ bine chivernisindu'și, feciori având ascultători cu toată cucernicia;

5. (Că de nu știe cineva ■ 'și chivernisi casa sa, cum de biserica lui Dumnezeu va purta grijă?)

6. Nu de curcând botezat fiind, ca nu umflându-se, în osinda diavolului să cadă.

7. Și se ca de lui și mărturie bună ■ aibă de la cei din afară; ca nu în ocară să cadă și în cursa diavolului,

8. Diaconii așijderea cucernici să fie, nu îndoiți la cuvânt, nobetori de vin mult, neagonisitori de dobândă urită;

9. Ci având taina credinței întru știință curată.

10. Și aceștia să se ispitească întâi; după aceea să ■ diaconască, fără de prihană fiind.

11. Muliile lor așijderea să fie cucernice, necelevetitoare, nelimbute, treze, credincioase întru toate.

12. Diaconii ■ fie al unei muieri bărbat, feciori bine chivernisindu'și, și casele lor.

13. Că cei ce slujesc bine treaptă bună lor-și își dobândesc, și multă îndrăznie întru credința cea întru Iristos Iisus.

14. Aceștia scriu ție, având nădejde că voi veni la tine fără zăbavă:

15. Iar de mă voi zăbăvi, ■ să ști cum trebuie în casa lui Dumnezeu ■ petrece, ■ biserica Dumnezeului celui viu, stălp și întărire ■ adevărului.

16. Și ■ adevărat mare ■

I. TIMOTEI, IV, V.

taîna bunel-credințe; Dumnezeu s'a arătat în trup, s'a îndreptat în Duhul, s'a vădit de îngeri, e'a propovedit întru Neamuri, s'a creșut în lume, s'a înălțat întru slavă.

CAPITOLUL IV.

Iar Duhul arătat grăește, că în vremile cele de apoi se vor depărta unii de la credință, luând aminte la duhurile cele înșelătoare, și la învățăturele cele drăcești.

2. Ale celor ce întru fătărie grăesc minciunii; fiind arși la a or știință;

3. Oprind ■ se însura, și *poruncind* ■ se feri de bucatele, ■ Dumnezeu le a făcut spre împărțărire cu mulțumită celor credincioși și caril cunosco adevărul.

4. De vreme ce toată făptura lui Dumnezeu este bună, și nimic ■ este de lepădat, care se iea cu mulțumită:

5. Că se sfințește prin cuvântul lui Dumnezeu și prin rugăciune.

6. Acestea toate de le vei spune fraților, bună slugă vei fi lui Iisus Hristos, hrănindu-te cu cuvintele credinței și ale bună învățăturii, căreia ai urmat.

7. Iar de hasmele cele spurcate și băbești te lerește, și te nevoește pre tine spre bună-credință.

8. Că nevoința ■ trupească spre puțin este folositoare: iar buna-credință spre toate este

folositoare, având făgăduință ■ vieții acelei de acum, și a celei viitoare.

9. Credincios este cuvântul și de toată primirea vrednic.

10. Că spre aceasta ne și ostenim și sântem ocăriți, căci am nădărduit întru Dumnezeu cel viu, ■ este Mântuitor tuturor oamenilor, și mai virtuos celor credincioși.

11. Poruncește acestea și învăță.

12. Nimeni tinerețele tale ■ nu le defăime; ci ■ fă pildă credincioșilor cu cuvântul, cu petrecerea, cu dragostea, cu duhul, cu credința, cu curăția.

13. Până ■ vei veni, iea aminte la celirea, la mângălerea, la învățătura.

14. Nu fi nebăgător de samă de darul ce este întru tine, care ți s'a dat prin proorocie, cu punerea mâinilor preoției.

15. De acestea să gândești; întru acestea fi; ca procopseala ta să fie arătată întru toți.

16. Păzește-te pre tine însu-ți, și învățătura; și rămâi întru ■ acestea: că acestea făcând și pre tine te vei mântui, și pre cei ■ te vor asculta.

CAPITOLUL V.

Pre cel bătrân să nu'l infruntezi, ci îl îndeamnă ca pre un părinte; și pre cel mai tineri ca pre niște frați;

2. Pre cele bătrâne ■ pre niște măice; pre cele tinere ca pre niște surori, întru toată curăția.

I. TIMOTEL, V.

3. Pre văduve cinstește, pre cele ■ sunt cu adevărat văduve.

4. Iar dacă vre-o văduvă ■ feciori sau nepoți, să se învețe întâi a'și chivernisi casa ■ într-o buna-credință, și să dea răsplătiri părinților: că aceasta este bună și primită înaintea lui Dumnezeu.

5. Iar cea ■ adevărat văduvă și singură lăsată, nădăjduiește într-o Dumnezeu, și se zăbăvește într-o rugăciuni și în cereri noaptea ■ și ziua.

6. Iar cea ce petrece într-o desfătare de vie este moartă.

7. Și acestea poruncește, ca fără de prihană să fie.

8. Iar dacă cineva nu poartă grijă de al său, și mai virtos de al casei sale, de credință s'a lepădat, și mai rău este de cât cel necredincios.

9. Văduva să se aleagă nu mai puțin de șese-deci de ani, care a fost unul bărbat mulțor.

10. Într-o fapte bune fiind mărturisită; de a crescut feciori, de a primit strein, de ■ spălat picioarele sfinților, de ■ ajutat celor necăjiți, de a urmat la tot lucrul bun.

11. Iar de văduvele cele tinere te ferește: căci când ■ înfierbințează împotriva lui Hristos, vor să ■ mărite;

12. Având ostindă, căci credința cea d'întâi a se lepădat.

13. Împreună încă și fără de lucru ■ ■ ■ învață, umblând ■ casă în casă; și nu numai ■ de lucru, ci și limbute și

iscoditoare, grăind cele ce ■ ■ cade.

14. Drept aceea, voi ■ cele tinere să se mărite, și să nască, ■ să chiverniscă, ■ ■ nu dea nici o pricină protivnicului spre ocară.

15. Că iată unele s'au întors în ■ Satanei.

16. Iar de are vre-un credincios sau credincioasă văduve, ■ le ajuto lor, și să nu ■ îngreuleze biserica; ■ celor ce sunt cu adevărat văduve să le ajute.

17. Preoții cei ce își țin bine dregătoria de îndoită cinste să se învrednicească, mai ales cei ce ■ ostenesc în cuvânt și într-o învățătură.

18. Că zice scriptura, Boului ce trieră să nu-i legi gura. Și, Vrednic este lucrătorul de plată sa.

19. Împotriva preotului celui bătrân piră nu primi, fără numai prin doi sau trei marturi.

20. Pre cei ce păcătuiesc, înainte tuturor muștră'i, ca și cel-l-alti frică să albe.

21. Mărturisesc înaintea lui Dumnezeu, și ■ Domnului Iisus Hristos, și ■ îngerilor lui celor aleși, ca ■ păzești acestea fără de căutare în față, nimic făcând după plecare.

22. Măinele degrab ■ nu 'ți poți pre nimeni, nici te face partas în păcat străine: pre tine curat te păzește.

23. De acum ■ mai bea apă, ci puțin vin primește pentru stomahul tău, și pentru ■ dese slăbiciunile tale.

I. TIMOTEI, VI.

24. Ale unor oameni păcatele sunt arătate, mergând mai înainte la judecată: iar ale unora și în urmă vin.

25. Așijderea și faptele oele bune arătate sunt; și cele — sunt într'alt chip — asounde nu pot.

CAPITOLUL VI.

Căți sunt sub jug rob, pre stăpânii lor de toată cinstea vrednici să-i socotească, — să nu — hulească numele lui Dumnezeu și învățătura.

2. Și cari au stăpâni credincioși, — nu 'i defăime, — frați sunt; ci mai virtos — le slujească, căci credincioși sunt și iubii, oel ce facerea de bine primesc. Acestea învață și îndeamnă.

3. Iar de învață cineva într'alt chip, și nu se apropie de cuvintele cele sănătoase ale Domnului nostru Iisus Hristos, și de învățătura cea după buna-credință;

4. Acela s'a trufit, neștiind nimic, ci bolnăvindu-se întru întrebări și în cuvinte de prigonire, dintru care — face pisma, pricirea, hulele, prepusurile cele violente.

5. Zăbăvele cele deșerte ale oamenilor celor stricați de minte, și lipsii de adevăr, cari socotesc — câștig buna-credință: depărtează-te de la unii ca aceia.

6. Însă câștig mare este buna-credință cu îndestulare.

7. Că nimic n'am adus în lume,

arătat este — nici a socote ceva nu putem.

8. Ci având hrană și îmbrăcăminte — acestea îndestulați să fim.

9. Iar cei ce vor să — îmbogățească cad în ispite și în curse, și în poște multe fără de socoteală și vătămătoare, care confundă pre oameni în perire și în pierdere.

10. Că rădăcina tuturor răutăților este iubirea de argint: care unii poftindu-o au rătăcit din credință, și s'au pătruns cu dureri multe.

11. Iar tu, O omul lui Dumnezeu, fugi de acestea; și urmează dreptatea, buna-credință, credința, dragostea, răbdarea, blândețele.

12. Luptă-te lupta — bună a credinței, apucă-te de viața cea veșnică, la care și chemat ești, și ai mărturisit mărturisirea cea bună înaintea multor marturi.

13. Poruncescuți înaintea lui Dumnezeu care înviază toate, și înaintea lui Hristos Iisus, care — mărturisit înaintea lui Pilat din Pont cea bună mărturisire;

14. Să păzești tu porunca neapurcată, și nevinovată, până la arătarea Domnului nostru Iisus Hristos:

15. Pre care în vremile sale o — arăta, cel fericit și singur Puternic, Împăratul împăraților, și Domnul domnilor;

16. Care singur are nemurire, și lăcuște întru lumină neapropiată; pre — nu 'l a vădut nimeni din oameni, nici — 'l vedea

I. TIMOTEI, VI.

poate; căruia cinste și stăpânire vecinică. Amin.

17. Celor bogați în veacul de acum poruncește, să nu se înalțe cu gândul, nici să nădăjduască spre avuția nestăitoare, ci întru Dumnezeu cel viu, care ne dă toată de prisosit spre desfătare;

18. Să facă lucruri bune, să se îmbogățească întru fapte bune, să fie lesne dătorii, împărțășitori;

19. Agonisindu-și loru-și te-

melie bună în veacul cel viitor, ca să ia viața cea veșnică.

20. O Timotee, lucrul cel încredințat ție păzește-l, depărțându-te de glasurile deșerte, cele spurcate, și de vorbele cele protivnice ale științei celei mincinoase.

21. Cu care unii lăudându-se, întru credință au rătăcit. Harul cu tine. Amin.

|| Cea întâie către Timotei s'a scris de la Laodichia, care este metropolis a Frighiei Pacatlianei.

EPISTOLIEA

SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL

CEA A DOA CĂTRĂ TIMOTEI.

CAPITOLUL I.

Pavel, apostol al lui Iisus Hristos prin voia lui Dumnezeu, după făgăduința vieții care este întru Hristos Iisus,

2. Lui Timotei, iubitului său: Har, milă, și pace de la Dumnezeu Tatăl și de la Hristos Iisus Domnul nostru.

3. Mulțumesc lui Dumnezeu, căruia slujesc de la strămoși întru curată știință, că neîncetat am de tine pomenire întru rugăciunile mele noaptea și ziua;

4. Dorind ca te văd, aducându-mi aminte de lacrimile tale, să mă umplu de bucurie;

5. Pomenire luând de credința cea nefățarnică care este întru tine, care s'a sălășluit mai întâie în moșă-ta Loida, și întru măică-ta Evnichia; și încredințat sunt că și întru tine.

6. Pentru care priocină îți aduc aminte ție să aprinzi darul lui Dumnezeu, care este întru tine prin punerea mânelor mele.

7. Că nu ne a dat noastră Dumnezeu duhul tomerei; ci al puterii, și al dragostei, și al întregii înțelepciuni.

8. Deci nu te rușina de mărturisirea Domnului nostru, nici de mine legatul lui: ci pătimește

II. TIMOTEI, II.

împreună cu evanghelia după
puterea lui Dumnezeu;

9. Care ne a mântuit prin noi,
și a chemat cu chemare
sfântă, nu după faptele noastre,
ci după a sa mai înainte hotărâre
și harul, care s'a dat
noastră întru Hristos Iisus mai înainte
de ani vecilor,

10. Și acum s'a arătat prin arătarea
Mântuitorului nostru Iisus
Hristos, care moartea a stricat,
și a adus la lumină viața și ne-
stricăciunea prin evanghelie:

11. La care sunt pus eu pro-
poveditor, și apostol, și învăță-
tor Neamurilor.

12. Pentru care pricină și a-
cestea pățimesc: oi nu mă ru-
șinez: știu că mulți creștini
și încredințați sunt că puternic
este a păzi lucrul cel încredințat
mie la dădă aceea.

13. Chipul cîvintelor celor
sănătoase aibă, al audă
de la mine, întru credință și în-
tru dragostea este întru
Hristos Iisus.

14. Lucrul bun cel încredin-
țat ție să îl păzești prin Duhul
cel Sfânt lăcuște întru
noi.

15. Știi aceasta, că s'au în-
toro de la mine toți cei din
Asia; dintre cari este Fighelei și
Ermoghen.

16. De Domnul milă casei lui
Onisifor; că de multe ori m'a
odihnit, și de lanțul meu nu s'a
rușinat:

17. Ci încă venind în Roma,
mai cu oărdie m'a căutat, și
m'a aflat.

18. De ți-lui Domnul să aște-
pte de la Domnul în dădă a-
ceea: și câte în Efes m'au slu-
jit mie, tu mai bine știi.

CAPITOLUL II.

Deci tu, fiul meu, întărește-te
în harul cel întru Hristos
Iisus.

2. Și cele ce ai audă de
mine în fața multor marturi, a-
cestea le încredințează la oameni
credincioși, cari îndestulați vor fi
a învăța și pre alții.

3. Tu dar pătimește ca un bun
viteaz al lui Iisus Hristos.

4. Nimeni ostaș fiind se
steacă cu lucruri lumești; ca ce-
lui ce strînge oaste să se plă-
cut.

5. Și de și va lupta cineva,
nu se încununează, dacă nu se va
lupta după lege.

6. Plugarul se ostenește
când lăcătuș el din roadă
mănâncă.

7. Înțelege cele ce îți grăiesc;
deo ți-lui Domnul înțelegere
întru toate.

8. Adu-ți aminte de Domnul
Iisus Hristos care s'a sculat din
morți din sămânța lui David
după evanghelia mea:

9. Întru pătimește până
la legături, un făcător de
rele; ci cuvântul lui Dumnezeu
nu se leagă.

10. Pentru aceasta toate le
răbd pentru cel aleși, ca și aceia
să dobîndească mântuirea care
este întru Hristos Iisus cu slavă
vecinică.

II. TIMOTEI, III.

11. Credincios este cuvântul : Că de am murit împreună cu *Hristos*, împreună cu *dânsul* vom și via :

12. De răbdăm, împreună cu *dânsul* vom și împărăți ; de ■ vom lepăda *de el*, și el se va lepăda de noi :

13. De nu credem, el credincios rămâne : ■ se tăgădui el pre sine nu poate.

14. Acestea să 'i îndemni, mărturisindu-le înaintea lui Dumnezeu ■ nu se pricească în cuvinte spre nici un folos, *fără numai* spre surparea celor ce aud.

15. Nevoaste-te să te arăți pre tine însuși lămurit înaintea lui Dumnezeu, lucrător nerușinat, drept îndreptând cuvântul adevărului.

16. Iar de cuvintele deșerte, cele spurcate te ferește : că spre mai multă păgânătate vor spori.

17. Și cuvântul lor ca gângrenă pășune va afla : dintru carii este imeneu și Filii ;

18. Carii de la adevăr au rălăcit, dicând ■ învierea acum s'a făcut ; și răstoarnă credința oare-cărora.

19. Însă temelioa cea tare ■ lui Dumnezeu stă, având pecetea aceasta, Cunoscut-a Domnul pre cei ce sunt ■ lui. Și, ■ se depărteze de la nedreptate tot cel ■ numește numele lui Hristos.

20. Iar în casă ■ nu sunt numai ■ de aur și de argint, ci și de lemn și de lut ; și unele sunt spre cinste, iar altele spre necinste.

21. Deol de ■ va curăți cineva pre sine dintru acestea, ■ fi vas de cinste, sfințit, și ■ bună treabă stăpânului, spre tot lucrul bun gătit.

22. Iar de poștele tinerețelor fugi : și urmează dreptatea, credința, dragostea, pacea, cu toți cei ce chicamă pre Domnul din inimă curată.

23. Iar de întrebările cele ne-bune și neînțelepte te ferește, știind că naso vrăjbi.

24. Și slugel Domnului nu i se cade să ■ sfădească ; ci blând ■ fie către toți, învățător, suferitor,

25. Cu blândețe certând pre cei ce stau împotrivă ; poate când-va le va da lor Dumnezeu pocăință spre cunoaștința adevărului ;

26. Și vor scăpa din cursa diavolului, prinși fiind ei de dânsul spre ■ lui voie.

CAPITOLUL III.

Si aceasta să știi, că în zilele cele de apoi vor veni vremi cumplite.

1. Că vor fi oamenii iubitori de sine, iubitori de argint, măreți, trufași, hulitori, de părinți neascultători, nemulțumitori, necurați,

2. Fără de dragoste, neprimitori de pace, clevetitori, neînfrinați, nedumesnici, ne iubitori de bine,

3. Vindători, obraznici, îngânați, iubitori de desfătări mai

II. TIMOTEI, IV.

mult de cât iubitori de Dumnezeu ;

5. Având chipul bunei-credințe, iar puterea ei tăgăduind : și de aceștia te ferește.

6. Că dintru aceștia sunt cei ■ ■ vîră prin case, și robesco pre mulerusele cele îngreunate de păcate, cele ce se poartă cu multe feluri de poște ;

7. Cari pururea învață, și nioi odată ■ veni la cunoștința adevărului nu pot.

8. În ce chip și Ianis și Iamvris s'aû împotrivit lui Moisi, așa și aceștia staû împotriva adevărului : oameni stricați fiind ■ minte, nelămurii în credință.

9. Ci nu vor spori mai mult : că nebunia lor arătată va fi tutulor, precum și ■ acelora s'a făcut.

10. Iar tu ai urmat învățătura mea, petreceră, voia, credința, îndelunga-răbdare, dragostea, îngăduința,

11. Gonirile, pătimirile, care mi s'aû făcut mie în Antiohia, în Iconia, în Listra ; ce fel de goane am răbdat : și din toate m'a izbăvit Domnul.

12. Și toți cari voesc cu bună-credință a vieți întru Hristos Iisus, gonii vor fi.

13. Iar oamenii cei vicleni și fermecători se vor procopsi spre mai rău, cari înșală, și singuri se înșală.

14. Iar tu petreci întru cele ■ te ai învățat și te ai încredințat, știind de ■ oine ■ ai învățat ;

15. Și căci din pruncie sfin-

tele scripturi ști, care pot să te înțeleptească spre mântuire prin credința ■ întru Hristos Iisus.

16. Toată scriptura este de Dumnezeu însuflată, și de folos spre învățatură, spre mustrare, spre îndreptare, spre înțeleptirea cea spre dreptate :

17. Ca să fie deplin omul lui Dumnezeu, spre tot lucrul bun desăvârșit.

CAPITOLUL IV.

Mărturisesc eu drept aceea înainte lui Dumnezeu, și Domnului Iisus Hristos, ■ ■ judece viii și morții întru arătarea ■ și împărăția sa ;

2. Propoveduește cuvântul ; stăi asupra cu vreme, și fără de vreme ; muștră, ceartă, îndeamnă cu toată îndelunga-răbdare și ■ învățătura.

3. Că va ■ vreme când învățătura cea sănătoasă nu ■ vor primi ; ci după poștele lor își vor alege lor-și învățători, scărpinându-se la urechi ;

4. Și de la adevăr aușul își vor întoarce, iar la basme se vor pleca.

5. Iar tu priveghiează întru toate, pătimește răul, ■ lucrul evanghelistului, slujba ta fă-o deplin.

6. Că eu iată mă jertvesc, și vremea despărțirii mele s'a apropiat.

7. Lupta ■ bună m'am luptat, călătoria am săvârșit, credința am păzit :

8. De acum mi s'a gătit mie

II. TIMOTEI, IV.

cununa dreptății, care îmi da mie Domnul, judecătorul cel drept, în ziua aceea: și nu numai mie, ci și tuturilor celor aș iubit arătarea lui.

9. Silește-te ■ veni la mine curând:

10. Că Dimas m'a lăsat, iubind veacul de acum, și s'a dus în Tessalonio; Criscent în Galatia, Tit în Dalmația,

11. Luca singur este cu mine. Pre Marco luându'l, aș l' aduci cu tine: că îmi este mie de bună treabă în slujbă.

12. Iar pre Tihic 'l am trimis în Efes.

13. Felonul ■ 'l am lăsat în Troada la Carp, venind ■ 'l aduci, și cărțile, mai virtos cele de piele.

14. Alecsandru faurul de ara- ■ multe rele 'm'a făcut mie: plătească 'l Domnul după faptele lui:

15. De care și tu te păzește; că foarte ■ stăut împotriva cuvintelor noastre.

16. La răspunsul meu cel d'în-
tîi nimeni n'a ■ cu mine,

ci toți m'aș părăsit: să nu li ■ socotească lor.

17. Iar Domnul a stăut lângă mine, și m'a întărit; ca prin mine propovăduirea să se împlinească, și ■ o audă toate Neamurile; și m'am izbăvit din gura leului.

18. Și mă va izbăvi Domnul de tot lucrul rău, și mă ■ mîntui la împărăția ■ cerească: căruia slava în vecii vecilor, Amin.

19. Spune închinăciune Prischilei și lui Achila, și casei lui Onisifor.

20. Erast a rămas în Corint: iar p- Trofim 'l am lăsat în Milit fiind bolnav.

21. Silește-te a veni mai înainte de iarnă. Închină-se ție Evul, și Pud. și Lin, și Claudia, și toți frații.

22. Domnul Iisus Hristos cu duhul tău. Harul cu voi. Amin.

■ Cea a doua epistolă către Timotei, cel întâi hirotonisit Episcop bisericii Efesenilor, s'a scris de la Roma, când a doua oară a stăut Pavel înaintea Căesarului Neron.

EPISTOLIEA

SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL

CEA CĂTRĂ TIT.

CAPITOLUL I.

Pavel, sluga lui Dumnezeu, și apostol al lui Iisus Hristos, dinț:

dupre credința aleșilor lui Dumnezeu, și dupre cunoștința adevărului ■ dupre buna-cre-

2. Intru nădejde ■ vieții celei veșnice, ■ o a lăgăduit nemincinosul Dumnezeu mai înainte de anii vecilor;

3. Și ■ arătat în vremile sale cuvântul ■ prin propoveduirea care mi s'a încredințat mie după porunca Mântuitorului nostru Dumnezeu.

4. Lui Tit, adevăratului fiu după credința cea de obște: Har, milă, și pace, de ■ Dumnezeu Tatăl și de la Domnul Iisus Hristos Mântuitorul nostru.

5. Pentru aceasta te ■ lăsat pre tine în Crit, ca cele ce lip- ■ să le îndreptezi, și să așezi prin cetăți preoți, precum eu ți am poruncit:

6. De este cineva fără de prihană, bărbat al unei muleri, având fi credincioși nu intru ocară de curvie sau neascultători.

7. Că se cuvine episcopului să fie fără de prihană, ca un iconom al lui Dumnezeu; nefăcând spre plăcerea sa, nemânicos, nebețiv, negrabnic a bate, neagonisitor de dobindă urită;

8. Ci iubitor de streină, iubitor de bine, întreg la minte, drept, curvios, înfrinat;

9. Țiindu-se de cuvântul cel credincios al învățătural, ■ puternic ■ fie și ■ îndemna cu învățătura cea sănătoasă, și pre cel ce grăesc împotrivă a'i certa.

10. ■ sunt mulți nesupuși, grăitori indeșert și amăgitori, mai virtos ■ dintru țărerea-împrejur:

11. Căroră trebuie ■ le astupa gura, ca să răvrătesc ■ ca-

sele, învățând cele ce nu se cad, pentru dobinda cea urită.

12. Dis-a oare-oare dintru rândul proroc al lor, Critenii *sunt* put- ■ mincinosi, fiare rele, pantece leneșe.

13. Mărturia aceasta adevărată este. Pentru ■ prețioasă ceartă'i pre ei aspru; ■ să fie sănătoși în credință;

14. Neluând aminte la basmele Ildovești, și la poruncele ■ nilor, cari se întorc de către adevăr.

15. Toate *sunt* curate celor curați: iar celor necurați și necredincioși nimic nu este curat; ci li s'a spurcat lor și mintea și știința.

16. Pre Dumnezeu mărturisesc că îl știu; iar cu faptele îi lăgăduesc, urși fiind, și nesupuși, și spre tot lucrul bun ne-
trebnici.

CAPITOLUL II.

Iar tu grăește cele ce ■ cuvin învățătural celei sănătoase:

2. Bătrânii ■ fie trezi, cucernici, întregi la minte, sănătoși în credință, în dragoste, în răbdare.

3. Așijderea și bătrânele să fie intru îmbrăcăminte ■ sfinte, incuviințate, neclevetitoare, ne-robite de vin mult, învățătoare de bine;

4. Ca să înțeleptească pre cele tinere ■ și iubească pre bărbații lor, ■ și iubească fiii.

5. Să fie intru întreagă înțelepciune, curate, grijnice de casele lor, bune, plecate bărbaților

lor, ca să nu se hulească cuvântul lui Dumnezeu.

6. Pre cel tineri aşijderea îl îndeamnă să fie întru întreagă înțelepciune.

7. Intru toate dându-te pre tine pildă de fapte bune: arătând întru învățatură nestricare, cinste, nestricăciune,

8. Cuvânt sănătos, ■■■ de prihană; ca cel protivnic ■■ se rușineze, neavând nimic a grăi rău de voi.

9. Slugele să se plece stăpânilor lor, intru toate ■■ fie lor bine plăcuți; nerăspunzându-le împotriva;

10. Neviolându-l, ci credință bună arătându-le intru toate; ca pre învățătura Mântuitorului nostru Dumnezeu să o înfrumusețeze intru toate.

11. Că s'a arătat harul lui Dumnezeu cel mântuitor tuturor oamenilor,

12. Învățându-ne pre noi ca, lepădând păgânătatea, și poștele cele lumești, cu întreagă înțelepciune, și cu dreptate, și cu bună-credință să viețuim în veacul de acum;

13. Așteptând fericita nădejde, și arătarea slavei marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos;

14. Care s'a dat pre sine pentru noi, ■■ să ■■ mântuească pre noi de toată fără-de-legea, și ■■ și curățască lui-și norod ales, rîvnitor de fapte bune.

15. Acestea grăește, și îndeamnă, și mustră cu toată porunca. Nimeni pre tine ■■ nu ■■ defăime.

CAPITOLUL III.

A du-lo aminte lor domniilor și stăpânirilor ■■ se supue, ■■ asculte, spre tot lucrul bun ■■ fie gata,

2. Pre nimeni ■■ nu hulească, să nu fie slădnic, ci lini, arătând toată blândețea către toți oamenii.

3. Că eram și noi oare-când fără de minte, neascultători, răstăcindu-ne, slujind poștelor, și multor feluri de desfătări, intru răutate și pismă viețuind, urși fiind, și urind unul pre altul.

4. Iar când s'a arătat bunătatea și iubirea de oameni ■■ Mântuitorului nostru Dumnezeu,

5. Nu din lucrurile cele intru dreptate care ■■ făcut noi, ci duple ■■ lui milă ne a mântuit pre noi, prin baea nașterii celei de ■■ doa, și a înnoirii Duhului Sfânt;

6. Pre care 'l a vărsat preste noi de prisos prin Iisus Hristos Mântuitorul nostru;

7. Ca îndreptându-ne prin harul lui, moștenitori să fim duple nădejdea vieții celei vecnice.

8. Credincios este cuvântul, și pentru acestea voi să adeverez tu, ca să poarte grijă, la fapte bune ■■ ■■ nevoască cel ce a credut lui Dumnezeu. Că acestea sunt cele bune și de folos ■■■■ nilor.

9. Iar de întrebările cele nebune, și de numero de neamuri, și de prigoniri, și de sfedele cele pentru lege, te ferește; că sunt ne-folositoare și deșerte.

10. De omul eretic după una și a doua sfătuire, te ferește;

11. Știind că s'a răsvrătit unul ■ acesta, și păcătuiește, fiind singur de sine osîndit.

12. Când voiți trimete pre Arteman la tine, sau pre Tihic, nevoește-te ■ vii la mine în Nicopol: pentru că acolo am socotit să ernez.

13. Pre Zina știutorul legii și pre Apollos degrab să 'i trimeti

mai înainte, ca nimio să ■ le lipsească.

14. Și ■ ■ învețe și ■ noștri ■ poarte grijă de sapte bune spre trebele cele de folos, ■ ■ fie fără de roadă.

15. Inchină-te ■ toți cei ce sînt cu mine. Spune închinăciune celor ■ ne iubesc pre noi întru credință. Harul cu voi toți. Amin.

■ Cătră Tit cel întâi hirotonisit episcop bisericii Criteilor s'a scris, de la Nicopol Machedonei.

EPISTOLIEA

SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL

CEA CĂTRĂ FILIMON.

CAPITOLUL I.

Pavel, legatul lui Iisus Hristos, și Timotei fratele, lui Filimon, iubitului, și ajutorului nostru,

2. Și Apfel celei iubite, și lui Arhip ostașului nostru celui d'impreună, și bisericii celei din ■ ta:

3. Iar voă, și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Iisus Hristos.

4. Mulțumesc Dumnezeui meu, pururea pentru tine pomenește făcând întru rugăciunile mele,

5. Auzind dragostea ta și cre-

dința, care ai cătră Domnul Iisus, și cătră toți sfinții;

6. Ca împărtășirea credinței tale lucrătoare să ■ facă întru cunoștința ■ tot binele ce este întru voi în Hristos Iisus.

7. Că bucurie ■ multă și mângâiere întru dragostea ta, că inimile sfinților s'aū odihnit prin tine, frate.

8. Pentru aceea, multă îndrăzneală având întru Hristos ■ 'ți poruncă ție ■ ce se cuvine,

9. Iar pentru dragostea mai virtuos ■ rog, fiind tu într'acest chip, ■ sînt și oū Pavel bă-

FILIMON.

trânul, iar acum și legatul lui Iisus Hristos.

10. Te rog pentru Onisim fiul meu, pre care 'l am născut întru legăturile mele:

11. Care oare-când era ție netrebnic, iar acum și ție și mie de bună treabă:

12. Pre care 'l am trimes înapoi la tine; iar tu pre el, adecă, pre inima mea, primește:

13. Pre care vreau să 'l țin la mine, ca în locul tău să 'mî slujească mie întru legăturile evangheliei:

14. Dar fără de voia ta nimio n'am voit să fac; ca să nu fie ca din silă fapta ta cea bună, ci de voie.

15. Că poate pentru aceasta s'a despărțit o vreme, ca vecinic pre el să 'l aibi;

16. De nu ca pre o slugă, ci mai presus de slugă, frate iubit, mai ales mie, iar ou cât mai virtos ție, și duple trup, și întru Domnul?

17. Deci de mă ai pre mine părtaș, primește 'l pre dânsul ca pre mine.

18. Iar de 'l a făcut ție nedreptate întru ceva, să 'l este dator, mie să o socotești;

19. Eu Pavel am scris cu mâna mea, cu voi plăti: să nu dic ție că și tu sine singur lui ești dator.

20. Așa, frate, cu să mă folosesc de tine întru Domnul: odihnește inima mea întru Domnul.

21. Nădăduindu-mă spre ascultarea ta scris ție, știind că și mai presus de cât grăiesc vei face.

22. Și împreună gătește 'mî mie și gazdă: că am nădejde că prin rugăciunile voastre mă voi dăruia voă.

23. Închină-se ție Epafras cel împreună cu mine rob întru Hristos Iisus:

24. Marco, Aristarh, Dimas, Luca, împreună cu mine lucrători.

25. Harul Domnului nostru Iisus Hristos și duhul vostru. Amin.

¶ Cătră Filimon s'a scris de Roma prin Onisim sluga.

EPISTOLIEA

SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL

CEA CĂTRĂ EVREI.

CAPITOLUL I

În multe feluri și în multe chipuri de de mult Dumnezeu

grăind părinților prin prooroci,

2. În zilele acestor mai de pre urmă grăit noastră prin Fiul, pre 'l a pus moștenitor

EVREI, II.

tuturilor, prin care și veacurile a
făcut;

3. Care fiind strălucirea slavei,
și chipul ipostasului lui, și pur-
tând **lumină** cu cuvântul puterii
sale, prin sine singur făcând cu-
rățirea păcatelor noastre, ■ pe-
rșut d'a dreapta Măririi întru
cele înalte;

4. Cu atâta mai bun făcându-
se de cât îngerii, cu cât mai
osebit nume de cât densii a
moștenit.

5. Căci căruia din îngeri a
zis când-va, Fiul meu ești tu,
eu astăzi te am născut? Și ia-
răși, Eu voi fi lui Tată, și a-
cela va fi mie Fiul?

6. Și iarăși, când duce pre cel
întâiu-născut în lume, zice, Și
să ■ închină lui toți îngerii lui
Dumnezeu.

7. Și de îngeri zice, Cei ce
face pre îngeri săi duhuri, și
pre slugile sale pară de foc.

8. Iar către Fiul zice, Scaunul
tău, Dumnezeule, este în vea-
cul veacului: toiagul dreptății
este toiagul împărăției tale.

9. Iubit-ai dreptatea, și ai urit
fără-de-legea; pentru aceea te a-
uns pre tine Dumnezeule, Dum-
nezeul tău, cu untul-de-lemn al
bucuriei mai mult de cât pre
părtașii tăi.

10. Și, Întru început, tu, Doam-
ne, pământul ■ întemeiat; și lu-
crurile mării tale sunt ce-
rurile:

11. Acela vor peri; iar tu
rămâi; și ■ ca o haină se
vor învechi;

12. Și ca un veșmînt vei în-

văli pre ele, și se vor schimba:
iar tu același ești, și anii tăi nu
vor lipsi.

13. Și căruia dintru îngeri a
zis când-va, Șezi d'a dreapta
mea, până când voi pune pre
vrăjmașii ■ așternut picioare-
lor tale?

14. Ați nu toți sunt duhuri
slujitoare, ■ se trimet spre
slujbă pentru cei ■ vor ■ mo-
ștenească mântuirea?

CAPITOLUL II.

Pentru ■ ■ cade noă mai
mult ■ ascultăm cele ce
s'au auzit, ■ nu când-va să
cădem.

2. Că de vreme ce s'a făcut
adevărat cuvântul ■ s'a grăit
prin îngeri, și toată călcarea de
poruncă și neascultarea a luat
dreaptă răsplătire;

3. Cum vom scăpa noi, negri-
jindu-ne de atâta mântuire; care
luând începere ■ ■ vesti de la
Domnul, prin cei ce 'l au auzit
s'a adevărit întru noi;

4. Împreună mărturisind Dum-
nezeu, cu semne și cu minuni,
și cu multe feluri de puteri, și
■ împărțirile Duhului Sfânt, du-
pre ■ lui vole?

5. Că ■ îngerilor ■ supus
Dumnezeu lumii ■ viitoare,
pentru ■ grăim.

6. Și ■ mărturisit oare-unde
oare-oine, zicând, Ce este omul,
■ îl pomenești pre el? sau fiul
omului, că îl cercetezi pre el?

7. Măsuratu-l-ai pre el ■ pu-

țin oare-ce de cât ingerii; cu slavă și cu cinste 'l ai încununat pre el, și 'l ai pus preste lucrurile mâinilor tale:

8. Toate le ai supus sub picioarele lui. Și dacă 'l ai supus lui toate, nimic n'a lăsat lui ne-supus. Ci acum încă nu vedem supuse lui toate.

9. Iar mai micșorat cu puțin oare-ce de cât ingerii vedem pre Iisus, pentru patima morții, ■ slavă și cu cinste încununat; ca cu harul lui Dumnezeu pentru toți să guste moarte.

10. Pentru că se cădea acelaia, pentru care *sunt* toate, și prin care *sunt* toate, care pre mulți fi la slavă ■ adus, pre începătorul mântuirii lor prin patimi ■ 'l face desăvârșit.

11. Că cea ce sfințește și cei ce se sfințesc dintru unul *sunt* toți: pentru care pricină nu ■ rușinează a 'l numi pre dânsul frățel.

12. Dicând, Spune-voiă numele tău fraților mei, în mijlocul bisericii te voiă lauda.

13. Și iarăși, Eu voiă fi nădejduindu-mă întru dânsul. Și iarăși; lată eu și pruncul carii 'mi ■ dat mie Dumnezeu.

14. Deci de vreme ce s'au făcut părtași pruncul trupului și sângelui, și același ■ s'a împărtășit aceluiași; ■ prin moarte ■ surpe pre cea ■ ■ stăpânirea morții, adecă pre diavolul;

15. Și ■ izbăvescă pre aceia carii ■ frica morții în toată viața erau supuși robiei.

16. Că nu pre ingerii cu ade-

vărat ■ luat; ci sămânța lui Avraam ■ luat.

17. Pentru aceea dator era întru toate a se asemăna fraților, ca să fie milostiv și credincios arhieru întru cele ce *sunt* către Dumnezeu, ca să curățească păcatele norodului.

18. Că întru ■ ce a pățimit, însuși fiind ispitit, poate și celor ce se ispitesc să le ajute.

CAPITOLUL III.

Pentru aceea, fraților sfinți, cari sunteți părtași chemării celei cerești, socotiți pre Apostolul și Arhierul mărturisirei noastre, pre Iisus Hristos;

2. Care este credincios celui ce 'l a făcut pro el, precum și Moisi întru toată casa lui.

3. Pentru ■ de mai multă slavă de cât Moisi acesta s'a învrednicit, cu cât mai multă cinste are de cât casa, cel ce o a zidit pre ea.

4. Că toată ■ se zidește de cineva; iar cel ce toate a făcut este Dumnezeu.

5. Și Moisi adecă ■ fost credincios întru toată ■ lui, ca o slugă; spre mărturia celor ■ erau ■ se grăiescă;

6. Iar Hristos ca un ■ în ■ sa; a cărui casă suntem noi numai de vom ținea neclătită îndrăznirea și lauda nădejdei până în sfârșit.

7. Drept ■ (precum dice Duhul Sfânt, Astăzi de veți auzi glasul lui,

8. Nu vă înviroați inimile

voastre, ■ și întru întăritare, în
dia ispitierei în pustie:

9 Unde m'aū ispitit părinții
voștri, ispititu-m'aū, și ■ vedut
lucrurile mele patru-deci de ani.

10. Pentru aceea, m'am mā-
niat pre neamul acesta, și am
dis, Pururea se rătăcesc ■ ini-
ma; și ei n'aū cunoscut căile
mele.

11. Precum m'am jurat întru
mânia mea, De vor intra întru
odihna mea.)

12. Socotiți, fraților, ■ să nu
fle când-va în vre-unul din voi
inimă violență a necredinței, de-
părtându-se de la Dumnezeuul oel
viu.

13. Ci vă îndemnați pre voi
inși-vē în toate zilele, până co
se numește Astăzi; ca ■ nu se
învirtoșeze cineva dintru voi cu
îșelăciunea păcatului.

14. Că părtași ne am făcut lui
Hristos, numai de vom ținea în-
cepătura încheielurei până în sfir-
șit neclătită;

15. De vreme ce se dice, As-
tăzi de veți auzi glasul lui, nu
vă înviroșati inimile voastre, ■
și întru întăritare.

16. Pentru că oare-carii auzind,
7 aū întăritat: dar nu toți carii
aū eșit din lăghipet cu Moisi.

17. Iar asupra cărora s'a mā-
niat patru-deci de ani? aū nu
asupra celor ce aū păcătuit, ale
cărora ■ aū cădut în pustie?

18. Și cărora s'a jurat ■ nu
intre întru odihna lui, ■ nu-
mai celor ■ n'aū cređut?

19. Și vedem că n'aū putut să
intre pentru necredință.

Să ne temem dar, ■ nu cum-
■ lăsându-se făgăduință a
intra întru odihna lui, ■ se so-
cotească cineva din voi a fi
lipsit.

2. Pentru că și noă s'a bine-
vestit, ca și acelora: ci n'a folo-
sit pre aceia cuvântul auđului,
nefiind amestecat cu credința
celor ce aū auđit,

3. Că întrăm întru odihnă cei
■ am cređut, precum a dis, Pre-
cum m'am jurat întru mânia
mea, de vor intra întru odihna
mea: măcar că erau făcute lu-
crurile de la întemeierea lumii.

4. Că ■ dis oare-unde de dia
■ șeptea într'acest chip, Și s'a
odihnit Dumnezeuul în dia ■ șep-
tea de toate lucrurile sale.

5. Și de aceasta iarăși, De vor
intra întru odihna mea.

6. Deci de vreme ce a rămas
ca oare-carii să intre întru dēnea,
și aceia cărora mai înainte li s'a
bine-vestit n'aū intrat pentru
necredință:

7 Iarăși, o di oare-care rin-
duește, întru David dīcēnd, As-
tăzi, după atâția ani; precum s'a
dis, Astăzi de veți auzi glasul
lui, nu vă înviroșati inimile
voastre.

8. Că ■ le ar ■ flout Iisus
acelora odihnă, n'ar fi grăit de
altă di după acestea.

■ Drept ■ s'a lăsat o-
dihnă norodului lui Dumnezeu.

10. Că cel ce ■ intrat întru o-
dihna lui, și acela s'a odihnit ■

lucrurile sale, precum și Dumne-deu de ale sale.

11. Deci ■ ne nevoim ■ intra întru ■ odihnă, ca să nu cadă cineva întru aceeași pildă a ne-asculțarei.

12. Pentru că viu este cuvântul lui Dumnezeu, și lucrător, și mai ascuțit de cât toată sabia ascuțită de amândoa părțile, și străbate până la despărțirea sufletului și ■ duhului, și ■ mădu-lărilor și a măduvei, și este judecător cugetelor și gândurilor inimii.

13. Și nu este nici o făptură nearătată înaintea lui : ci toate sânt goale și descoperite înaintea ochilor lui către care ■ este noastră cuvântul.

14. Drept aceea, având arhieru mare, care ■ străbătut cerurile, pre Iisus Fiul lui Dumnezeu, să ținem mărturisirea.

15. Că n'avem arhieru care ■ nu poată pătimi împreună cu neputințele noastre; ci ispitit întru toate, după asemănarea fără de păcat.

16. Să ne apropiem dar cu îndrăzneală la scaunul harului, ■ să luăm milă, și ■ aflăm har spre ajutor la bună vreme.

CAPITOLUL V.

Pentru că tot arhierul din oameni luându-se, pentru oameni ■ pune spre cele ce sânt către Dumnezeu, ca să aducă daruri și jertve pentru păcate:

2. Care ■ poată pătimi d'im-

preună ■ cel ■ ■ știu, și ■ rălăcesco; de vreme ce și el este cuprins de neputință.

3. Și pentru aceasta dator este, precum pentru norod, așa și pentru sine, să aducă pentru păcate.

4. Și nimeni singur nu 'și ia lui-și cinstea, ci cel chemat de Dumnezeu, ca și Aaron.

5. Așa și Hristos nu singur pre sine s'a proslăvit ■ fi arhieru ; ci cela ce ■ grăit către dânsul, Fiul meu ești tu, eu astăzi te am născut.

6. Precum și într'alt loc dăce, Tu ești preot în veac după rânduiala lui Melhisedec.

7. Care în zilele trupului său, cereri și rugăciuni către cela ■ putea să 'l mântuească pre dânsul din moarte, cu strigare tare și cu lacrimi aducând, și fiind audiat pentru buna sa cuernicie;

8. Măcar oă era fiu, s'a învățat ascultarea din cele ce ■ pățimit ;

9. Și făcându-se desăvârșit, s'a făcut tuturilor celor ce 'l ascultă pre el pricină de mântuire veșnică ;

10. Numit fiind de Dumnezeu arhieru după rânduiala lui Melhisedec.

11. Despre ■ mult este noastră cuvântul, și cu anevos tălmăcindu'l ■ grăi, de vreme ■ neputincioși v'ați făcut cu audurile.

12. Că dator fiind voi ■ învățatori pentru vreme, iarăși vă trebuie să vă învățăm pre voi ■ sânt stihile începăturilor

EVREI, VI.

cuvintelor lui Dumnezeu; și v'ați făcut aceia cărora vă trebuie lapte, iar ■ hrană virtuoasă.

13. Că tot cel ce este părtaș laptelui ■ este știutor de cuvântul dreptății: căci prunc este.

14. Iar acelor desăvârșit este hrana cea virtuoasă, care prin multa obicinuință au simțirile învățate spre alegerea binelui și ■ răului.

CAPITOLUL VI.

Pentru ■ lăsând cuvântul începăturii lui Hristos, ■ aducem spre săvârșire; nu iarăși temelie a pocăinței puind din lucruri moarte, și ■ credinței întru Dumnezeu.

2. A învățăturii botezurilor, și ■ punerii mâinilor, și ■ învierii morților, și ■ județului celui veșnic.

3. Și aceasta vom face, de va voi Dumnezeu.

4. Că ■ neputință este celor ce s'au luminat odată, și au gustat darul cel ceresc, și părtași s'au făcut Duhului Sfânt,

5. Și au gustat cuvântul cel bun al lui Dumnezeu, și puterile veacului celui viitor,

6. Și au căzut, ca iarăși să ■ înnoască spre pocăință; a doară răstignind lor-și pre Fiul lui Dumnezeu, și batjocorindu'.

7. Că pământul care bea ploaie ■ ceea ce ■ pogoară prestedensul de multe ori, și rodește iarba de treabă acelor de care

se și lucrează, primește blagoslovenie de la Dumnezeu:

8. Iar care aduce din sine spin și ciulin netrebnic este, și aproape este ■ blăstem; ■ cărui sfârșitul este spre ardere.

9. Iar ■ adevărire pentru voi, iubitor, de cele mai bune și care se țin de mântuire, măcar de și așa grăim.

10. Că nu este nedrept Dumnezeu să uite lucrul vostru și osteneala dragostei, ■ ați arătat spre numele lui, cei ■ ați slujit sfinților, și slujit.

11. Iar poftim ■ fie-care din voi aceastași sirguință ■ arăte spre adevăirea nădejdei până în sfârșit:

12. Ca să nu fiți leneși, ci următorii celor ■ moștenesc făgăduințele prin credință și prin îndelunga-răbdare.

13. Că lui Avraam făgăduindu-se Dumnezeu, de vreme ce nu avea a se jura pre nimeni altul mai mare, s'a jurat asupra sa.

14. Dicând, Cu adevărat blagoslovind te voi blagoslovi, și înmulțind te voi înmulți.

15. Și așa, îndelung răbdând, a dobândit făgăduința.

16. Pentru că oamenii pro cel mai ■ se jură; și sfârșitul ■ tot cuvântul lor ■ de prigoană spre adevărire este jurământul.

17. Pentru aceea vrind Dumnezeu să arăte mai mult moștenitorilor făgăduinței neschimbarea sfatului său, ■ pus la mijloc jurământul:

EVREI, VII.

18. Ca prin două lucruri ce nu se pot muta, întru **care** cu neputință este **mință** Dumnezeu, tare mângâiere **avem**, cari năzuim a apuca nădejdea care **este** pusă înainte:

19. Pre care ca o anghiră o avem **sufletului**, tare și nemiscată, și **întră** întru cele din lăuntru catapetezmei;

20. Unde înainte mergător pentru noi **întrat**, Iisus, după rânduiala lui Melhisedec arhieru fiind făcut în veac.

CAPITOLUL VII.

Că Melhisedec acesta, împăratul Salimului, preotul lui Dumnezeu celui prea-înalt, care a întîmpinat pe Avraam când s'a întors de la tăierea împăraților, și 'l **blagoslovit** pre el;

2. Căruia și decleuală din toate 'l a împărțit Avraam; întîi a decă tilcuindu-se împăratul dreptăței, iar apoi și împăratul Salimului, care este împăratul păcii;

3. Fără tată, fără mamă, fără număr de neam, nici început zilelor, nici sfîrșit vieții avînd; ci asemănat fiind Fiului lui Dumnezeu; rămâne preot pururea.

4. Vedeți dar cât este acesta, căruia și decleuală 'l **dat** patriarhul Avraam din dobînd.

5. Și cei din fiul lui Levi, cari ieau preoția, poruncă au să ia decleuala de la norod după lege, adică, de la frații lor, măcar că și aceia au eșit din coapsele lui Avraam:

6. Iar cel ce nu **numără** din neamul lor **luat** decleuală de la Avraam, și pre cel **făgăduințele** 'l **blagoslovit**.

7. Și fără de nici **împotrivire** cel mai mic de **el** mai **se** blagoslovește.

8. Și aici adică oameni muritori ieau decleule; iar acolo **le** **cea** cel mărturisit că este viu.

9. Și **să** **dică** așa, prin Avraam, și Levi, cel ce lua decleuală, decleuală a dat.

10. Că încă în coapsele tătâne-său era, când 'l a întîmpinat pre dînsul Melhisedec.

11. Deci de ar fi fost săvîrșirea prin preoția Levitilor, (că norodul sub aceea a luat legea, ce încă mai **trebuință** după rânduiala lui Melhisedec să se rîdice alt preot, iar nu după rânduiala lui Aaron să se dică?)

12. Că mutându-se preoția, de nevoc se face și legei mutare.

13. Că de care se dică acestea, acela din altă seminție se împărtășește, din care nimeni nu s'a apropiat de jertvelnic.

14. Că arătat este că din Iuda **resărit** Domnul nostru; întru care seminție Moisi nimic n'a grăit de preoție,

15. Și încă **mult** mai luminat este: de vreme ce după asemănarea lui Melhisedec se rîdică preot altul,

16. Care **după** legea poruncii celei trupesti s'a făcut,

ci duple puterea vieții celei nestricăcioase.

17. Că mărturisește, Tu ești preot în [] duple rânduiala lui Melhisedeo.

18. Că schimbare [] face poruncel care [] fost mai înainte pentru neputința și ne folosul ei.

19. Că nimic n'a săvârșit legea, ci aducere este numai la mai bună nădejde; prin care ne apropiem de Dumnezeu.

20. Și pre cât nu fără de jurământ s'a făcut preot:

21. (Că aceea fără de jurământ preoți [] făceau; iar [] ou jurământ prin cel ce a dis către dănsul, Juratu-s'a Domnul și nu 'l [] părea rău, Tu ești preot în [] duple rânduiala lui Melhisedeo:)

22. Pre atâta așezământului de lege celui [] bun s'a făcut obezaș lișus.

23. Și aceea adeocă mai mulți [] făceau preoți, pentru [] de moarte [] opriți a trăi:

24. Iar acesta, pentru că rămâne în veac, are preoție veșnică.

25. Pentru aceea, și [] mântui desăvârșit poate pre cel [] vin prin el la Dumnezeu, puru- [] trăind [] să [] roage pentru dănsul.

26. Pentru [] arhieru ca acesta se cuvine [] fie noă, cuvios, fără de răutate, fără de spurcăciune, osebit de cel păcătoș, și mai înalt de cât oerurile fiind;

27. Care n'are în toate dăilele nevoie, ca alți arhieru, întel

pentru ale sale păcate a aduce jertve, apoi pentru ale norodului: că aceasta o a făcut odată pre sine aducându-se.

28. Că legea pune pre oameni arhieru caru au neputințe; iar cuvântul jurământului, celui ce a fost în [] legel, pune pre Fiul, în veac desăvârșit.

CAPITOLUL VIII.

Iar cap preste cele ce [] dic este: Arhieru ca acesta avem, care [] ședut d'a dreapta scaunului Măriei în ceruri;

2. Slujitor sfintelor, și cortului celui adevărat care 'l a înșipt Domnul, și nu omul.

3. Că tot arhierul pentru ca să aducă daruri și jertve [] pune: pentru [] trebuia să albă ceva și acesta care să aducă.

4. Că de ar fi fost pre pământ, nici [] fi fost preot, fiind preoți cel ce aduc darurile duple lege;

5. Caru slujesc închipuirii și umbrei celor cerești, precum s'a dis lui Moisi când vrea [] cortul: că, Vezi, dice, [] să faci toate duple chipul [] și s'a arătat ție în munte.

6. Iar acum [] osebită slujire a dobândit, întru cât este și de așezământ de lege mai bună mijlocitor, care spre mai bune făgăduințe s'a aședat.

7. Că de ar fi fost cel d'în- [] așezământ fără de prihană, nu s'ar fi căutat loc celui de al doilea.

EVREI, IX.

8. Că defălmându'î pre dînsîl, dice, Iată, dîle vor veni, dice Domnul, și voiû săvîrși preste ■■■ lui Israil și preste ■■■ lui Iuda așezămînt de lege nouă:

9. Nu dupre așezămîntul de lege ■■■ 'l am făcut părinților lor, în dîoa cînd 'l am apucat pre dînsîl de mîlna lor, ca să 'l scot din pămîntul Eghipetului; căci ei n'au rămas întru așezămîntul de lege al meu, și eu 'l ■■■ părăsit pre ei, dice Domnul.

10. Căci acesta este așezămînt de lege ■■■ voiû așeza casei lui Israil după dîlele acelea, dice Domnul; dînd legile mele în ougetele lor, și în inimile lor le voiû sorie pre ele: și voiû fi lor Dumneșeu, și ei vor ■■■ mie norod:

11. Și nu va mai învăța fie-care pre vecinul său, și fie-care pre fratele său, dîcînd, Cunoaște pre Domnul: că toți mă vor ști, de la cel mic pînă la cel mare al lor.

12. Căci milostiv voiû fi nedreptăților lor, și păcatele lor, și fără-de-legile lor nule voiû mai pomeni.

13. Și dîcînd, Un așezămînt de lege nouă, ■■■ învechit pre ■■■ d'întîi. Iar ce se învechiește și îmbătrînește aproape este de perire.

CAPITOLUL IX.

Avea, drept aceea, și cel d'întîi cort îndreptări de slujbă, și sfințire lumească.

2. Pentru că cortul s'aîfăcut; cel d'întîi întru care era slesnicul, și masa, și punerea înaintea ■■■ pălnilor; care se dice sfințele.

3. Iar după a doa catapeteazmă, cortul cel ce ■■■ chiema Sfintele sfințelor;

4. Care ■■■ cădelniță de aur, și sicriul legii ferecat preste tot cu aur, întru care ■■■ năstrapa cea de aur care ■■■ manna, și toiagul lui Aaron ce odrăslise, și tablele legii;

5. Iar pre d'asupra lui beruvimî slavei cari umbriau oltarul; pentru cari nu este ■■■ ■■■ grăi p ■■■ amăruntul.

6. Și acestea fiind tocmite așa, în cortul cel d'întîi pururea intrau preoții cînd făceau slujbele.

7. Iar în cel de al doilea intra cdată în an singur arhiercul, nu fără de sînge, care aducea pentru sine, și pentru neștiințele norodului:

8. Aceasta însemnînd Duhul cel Sfînt, că încă nu ■■■ arătata calea sfințelor, fiind că încă sta cortul cel d'întîi.

9. Care ■■■ pildă în vremea de atunci, întru ■■■ daruri și jertve se aduc, cele ce nu puteau dupe știință să facă desăvîrșit pre cel ce slujia.

10. *Caprinđîndu-se* numai în mîncări și bîuturi, și în multe feluri de spălări, și îndreptări ale trupului, care erau puse pînă la vremea îndreptării.

11. Iar Iristos venind arhierubunătăților celor viitoare, prin cortul cel mai mare și mai de-

EVREI, IX.

săvârșit, nu de mână făcut, a-decă, nu al acestei zidiri.

12. Nici prin sânge de țapi și de viței, ci prin sângele său a intrat odată întru cele sfinte, veșnică răscumpărare aflând *pentru noi*.

13. Că de vreme ce sângele taurilor și al țapilor, și cenușa de junice stropind pre cel spurcat, sfințește spre curățenia trupului:

14. Cu cât mai virtos sângele lui Hristos, prin Duhul cel veșnic pre sine s'a adus fără de prihană lui Dumnezeu, curăți știința voastră de faptele cele moarte sluiți Dumnezeului celui viu?

15. Și pentru aceasta este mijlocitor așezământului de lege celui nou, ca făcându-se moartea spre răscumpărarea greșalelor era în așezământul de lege cel d'întăi, iea cel chemați făgăduința moștenirii celei veșnice.

16. Că unde este diată, acolo trebuie fie moartea celui ce face diata.

17. Că diata întru cel morți este întărită: de vreme ce încă noi o putere nu are până când este viu cel ce face diata.

18. Pentru nici cea d'întăi lege fără de sânge nu s'a înnoit.

19. Că după ce s'a grăit toată porunca duple lege de Moisi tot norodul, luând sângele cel de viței și de țapi, cu apă, și cu

lână roșie, și cu issop, și pre însăși cartea și pre tot norodul stropit,

20. Dicând, Acesta este sângele legii care poruncit voă Dumnezeu.

21. Încă și pre cort, și pre toate vasele cele de slujbă așijderea sângele le stropit.

22. Și mai toate sânge curătesc duple lege; și fără de vărsare de sânge nu se face er-tare.

23. Trebuia dar ca chipurile celor din ceruri ou acestea să se curățească; iar singure cele cerești cu jertve mai bune de cât acestea.

24. Că nu în sfinte făcute de mâini intrat Hristos, care erau chipuri celor adevărate; ci în singur cerul, ca arăte acum feței lui Dumnezeu pentru noi:

25. Nici de multe ori să se aducă pre sineși, precum arhic-reul intră în cele sfinte în tot anul cu sânge strein:

26. De vreme ce l s'ar fi că-dut lui de multe ori să păt-mească de la întemeierea lumii; ci odată la sfârșitul vea-curilor spre surparea păcatului prin jertva sa s'a arătat.

27. Și precum este rinduit oamenilor odată moară, iar după judecată:

28. Așa și Hristos odată fiind jertvit ca rădăce păcatele mul-tora; doa oară fără de păcat se va arăta celor ce îl așteaptă pre el spre mântuire.

CAPITOLUL X.

Pentru legea având umbra bunătăților celor viitoare, iar nu însuși chipul lucrurilor, cu aceleași jertve în fie-care an aduc pururea, nici odată poate pre cel ce vin 'l face desăvârșit.

2. Că într'alt chip încetat a se aduce? pentru că n'ar mai avea nici o știință de păcate cei ce slujesc, odată fiind curățiți.

3. Ci întru dânsule pomenire de păcate în fie-care an face.

4. Că cu neputință este sânge de tauri și de țapi să rădească păcatele.

5. Pentru intrând în lume, dice, Jertva și prinosul n'ai voit, iar trupul 'm' ai întemeiat:

6. Arderile de tot și jertvele pentru păcat n'ai voit.

7. Atunci am zis, Iată, vin (în capul cărții scris este pentru mine,) ca să fac voia ta, Dumnezeuule.

8. Mai sus zicând, Jertva și prinosul și arderile de tot și jertvele pentru păcat n'ai voit, nici ai poștit; se aduc după lege;

9. Atunci zis, Iată, vin să fac voia ta, Dumnezeuule. El rădică pre d'întăiu, ca pue pre de doa.

10. Întru care voie sîntem sfințiți prin jertvirea trupului lui Iisus Hristos odată.

11. Și tot preotul stă în toate zilele slujind și aceleași jertve

de multe ori aducând, care nici odată nu pot curățească păcatele:

12. Iar acesta jertvă aducând pentru păcate pururea, ședut d'a dreapta lui Dumnezeu;

13. D'aceea așteptând până se vor pune vrăjmașii lui așternut picioarelor lui.

14. Că cu o jertvă săvârșit pururea pre cei ce se sfințesc.

15. Și ne mărturisește noă aceasta și Duhul cel Sfînt: că după a zis mai înainte,

16. Acesta este așezămîntul de lege care voi face cu dînsii după zilele acelea, dice Domnul, dînd legile mele în inimile lor, și în cugetele lor le voi scrie pre ele;

17. Și păcatele lor și fără de legile lor nu le voi mai po-

18. Iar unde este ertare acestora, acolo nu mai este jertvă pentru păcat.

19. Drept aceea, fraților, avînd îndrăzneală intra întru cele sînte prin sângele lui Iisus,

20. Pre cale nouă și vie, care o înnoit noă, prin catapeteasmă, adică, prin trupul său;

21. Și avînd preot mare preste lui Dumnezeu;

22. Că apropiem cu adevărată inimă întru deplină credință, fiind stropiți la inimă de știința rea, și spălați la trup cu apă curată.

23. Ținem mărturisirea nădejdei nesmintită; (pentru că credincios este cel ce făgăduit;)

24. Și să cunoaștem unul pre

EVREI, XI.

Itul spre îndemnarea dragostei
i a faptelor bune:

25. Nepărăsind adunarea noas-
ră, precum au unii obiceiul; oi
ndemnând *unul pre altul*: și cu
tâta mai mult, cu cât vedeți a-
propiindu-se dîioa.

26. Că păcătuiind noi de bună
voie după ce am luat cunoștința
devărului, numai rămâne jertvă
pentru păcate,

27. Ci ■ așteptare oare-care
nfricoșată a judecăței și iușimea
oculului, care ■ să mănânce pro-
ei protivnici.

28. Lepădând cineva legea lui
Moisi ■ de milă prin doi sau
rei marturi moare:

29. Cât de mai amară muncă,
ocoriți, va lua cel ce ■ călcat
pe Fiul lui Dumnezeu, și ■ so-
țotit a îi spurcat sângele legii,
cu ■ s'a sfințit, și a ocărit Du-
zul harului?

30. Că știm pre cel ce ■ dîs,
■ este răsplătirea, eu voi
ăsplăti, dîce Domnul. Și iarăși
Domnul va judeca pre norodul
său.

31. Infricoșat lucru este ■ că-
lea în mâinele Dumnezeului ce-
l vii.

32. Iar aduceți-vă aminte de
faptele cele mai d'înainte, întru
■ luminându-vă, multă luptă
le patimilor ați suferit;

33. De o parte cu ocări și cu
necazuri priveală făcându-vă; iar
le altă parte, pârtați făcându-vă
celor ce viețuiesc așa.

34. Pentru ■ ați și pătimit
mpreună cu legăturile mele, și
eluirea de averile voastre ■

bucurie ați primit, știind că aveți
voi avuție în ceruri mai bună și
stătătoare.

35. Nu lepădați dar îndrăz-
neala voastră, care ■ răs-
plătire.

36. Că aveți trebuință de răb-
dare, ca voia lui Dumnezeu fă-
cînd, să luați făgăduința.

37. Că încă puțin oare-ce cel
■ este să vie ■ veni, și nu va
zăbăvi.

38. Iar dreptul din credință ■
fi viu: și de se va îndoi *cineva*,
nu va bine voi sufletul meu întru
dînsul.

39. Iar noi nu sîntem al in-
doirei spre perire; ci ■ credinței
spre câștigarea sufletului.

CAPITOLUL XI.

Iar credința este adevărarea ce-
lor nădăjduite, dovedirea lu-
crurilor celor nevădute.

1. Că întru aceasta sînt măr-
turișii cei de de mult.

2. Prin credință pricepem că
s'au întemeiat veacurile cu cu-
vîntul lui Dumnezeu, de s'au
făcut din cele nevădute cele ce
■ vîd.

3. Prin credință ■ multă
jertvă Abel de cât Cain a adus
lui Dumnezeu, pentru ■ a fost
mărturișit că a fost drept, măr-
turișind Dumnezeu de darurile
lui: și printr'aceea după ce a mu-
rit, ■ grăește.

4. Prin credință Enoh s'a mu-
tat ca să nu vadă moarte; și
nu s'a aflat, pentru că 'l a mu-
tat pre el Dumnezeu: că mai

EVREI, XI.

înainte de mutarea lui ■ fost mărturisit, că a bine plăcut lui Dumnezeu.

6. Și afară de credință ■ este cu putință ■ bine plăcea lui Dumnezeu : că trebuie cel ce ■ apropie ■ Dumnezeu ■ creadă cum ■ este, și că celor ce 'l caută pre dânsul ■ dătător de plată.

7. Prin credință răspuns luând Noe despre cele ■ încă nu erau vădute, temându-se, ■ făcut corabie spre mântuirea casei sale ; prin ■ osîndit lumea, și dreptăței celei duple credință s'a făcut moștenitor.

8. Prin credință chemându-se Avraam, ■ ascultat de a eșit la locul care era să 'l iee spre moștenire : și a eșit, neștiind unde merge.

9. Prin credință ■ nemernicit în pământul făgăduinței, ■ într'un pământ strein, în corturi locuind cu Isaac și cu Iacov, cei d'împreună moștenitori ai aceleiași făgăduințe :

10. Că aștepta cetatea care are temelii, al cărei meșter și lucrător este Dumnezeu.

11. Prin credință și însăși Sara putere spre zămislirea sămânței ■ luat, și afară de vremea virstei ■ născut, de ■ ce a socotit că este credincios cel ■ ■ făgăduit.

12. Pentru aceea, și dintru unul, și acela încă fiind omorât, s'a născut ca stelele cerului cu mulțimea, și ■ nășipul cel fără de număr de pre lungă mare.

13. După credință au murit aceștia toți, neluând făgăduin-

tele, ci de departe vădându-le, și sărutându-le, și mărturisind că streinii și nemernicii sunt pre pământ.

14. Că cei ce grăiesc unele ■ acestea arată ■ patrie caută.

15. Și de 'și ■ fi adus aminte de ■ dintru care nu eșit, ■ fi avut vreme ■ se întoarce.

16. Iar acum de ■ mai bună doresc, adică, de ■ cerească : pentru ■ nu se rușinează de dânsul Dumnezeu ■ ■ numi Dumnezeul lor ; că le a gătit lor cetate.

17. Prin credință ■ adus Avraam pre Isaac când ■ fost ispitit : și pre cel unul-născut aducea jertvă, cel ce luase făgăduințele.

18. Cătră ■ s'a dis, Că întru Isaac se va numi ție sămânța :

19. Socotind că și din morți a 'l învia puternic este Dumnezeu ; drept aceea pre acela și întru pildă 'l a luat.

20. Prin credință pentru cele viitoare ■ blagoslovit Isaac pre Iacov și pre Isav.

21. Prin credință Iacov, murind, pre fie-care din fiii lui Iosif ■ blagoslovit ; și s'a închinat, rădămându-se pre vârful toiagului lui.

22. Prin credință Iosif, murind, ■ făcut pomenire pentru eșirea fiilor lui Israel ; și pentru casele sale ■ poruncit.

23. Prin credință Moisi, când s'a născut, trei luni ■ fost ascuns de părinții săi, căci 'l au

EVREI, XII.

vădut prunc frumos ; și nu s'aû temut de porunca împăratului.

24. Prin credință Moisi, mare făcându-se, s'a lepădat a ■ numi fecior fetel lui F ■ ;

25. ■ bine alegând a pătimi cu norodul lui Dumnezeu, de cât ■ avea dulceața păcatului cea trecătoare ;

26. ■ mare bogăție socotind a fi ocara lui Hristos de cât vistierile Eghiptului : că ■ ulta la răsplătire.

27. Prin credință ■ lăsat Eghiptul, netemându-se de urgia împăratului : că pre oel nevădut ■ cum 'l ar fi vădut îl aștepta.

28. Prin credință ■ făcut paștele, și vărsarea sângelui, ca ■ cel ce pierdea pre cel întâiu născuți să ■ atingă de densil.

29. Prin credință aû trecut Marea roșie ca p ■ uscat : a cărei ispitire luând Eghiptenii s'aû inecat.

30. Prin credință zidurile Ierihonului aû cădut, cu înounglurarea în șapte zile.

31. Prin credință Raav curva n'a perit împreună cu cei neascultători, primind iscoadele cu pace.

32. Și încă ce voiû mai dice ? că ■ 'mi ajunge vremea ■ spune de Ghedeon, și de Varac, și de Samson, și de Ieftae ; și de David, și de Samuil, și de prooroci ;

33. Carii prin credință aû biruit împărăii, aû lucrat dreptate, aû dobîndit făgăduințele, aû astupat gurele leilor,

34. Aû stins puterea focului, aû scăpat de ascuțitul sabiei, s'aû întărit din slăbiciune, s'aû făcut tari în războaie, aû întors taberele vrăjmașilor în fugă.

35. Aû luat mulierile dintru înviere pre morții lor : și unii s'aû muncit, neprimind slobozirea ; ■ să dobîndească ■ bună înviere :

36. Iar alții de batjocori și de bătăi aû luat ispitire, încă și de legături și de temnițe :

37. S'aû ucis cu pietre, s'aû ferestruit, ispițiți ■ fost, cu ucidere de sabie aû murit : în cojoace aû umblat și în piei de capre ; lipsiți fiind, necăjiți, derâ supărați ;

38. (Căroră nu era lumea vrednică :) în pustii rătăcind, și în munți, și în peșteri, și în crăpăturile pământului.

39. Și aceștia toți mărturisiiți fiind prin credință, n'aû luat făgăduința :

40. Dumnezeu ceva mai bun pentru noi mai înainte vădend, ca ■ nu iea fără de noi săvârșirea.

CAPITOLUL XII.

Drept ■ și noi avend atâta nor de marturi pus împrejurul nostru, lepădând toată sarcina, și păcatul oel ce lesne ■ înounglură, prin răbdare să alergăm în lupta care este pusă înaintea noastră,

2. Căutând la Iisus începătorul și plinitorul credinței ; care în locul bucuriei ce ■ pusă înaintea

lui ■ răbdat crucea, de ocară ne-
băgând samă, și d'a dreapta scau-
nului lui Dumnezeu ■ ședut.

3. Că socotiți de cel ce a răb-
dat de la păcătoși asupra sa im-
potrivire ca aceea, ca să nu
vă osteniți slăbind ou sufletele
voastre.

4. Că încă nu ați stătut până
la sânge, împotriva păcatului
luptându-vă.

5. Și ați uitat mângâierea care
voă ca unor fiî vă grăește, Fiul
meu, nu defăima cercotarea Dom-
nului, nici slăbi muștrându-te de
dânsul:

6. Că pre care iubește Domnul
îl ceartă, și bate pre tot fiul pre
care primește.

7. Dă veți suferi certarea, ca
unor fiî voă se ■ afla Dumne-
deu; căci care fiu este pre care
nu 'l ceartă tatăl?

8. Iar de sunteți ■ de cer-
tare, căreia s'au făcut părtași
toți, iată dar oă sunteți feciori
din curvie, iar nu fiî.

9. Apoi pre părinții trupului
nostru 'l ■ avut pedepsitori și
îi cinstiam pre dânsii: aū ■ ne
vom pleca cu mult mai virtos
Tatălului duhurilor, și să fim vii?

10. Că aceia întru puține zile
precum le plăcea lor, ne pedep-
siau pre noi; iar acesta spre fo-
los, ■ să ne împărtășim sfinți-
rei lui.

11. Iar toată certarea în vre-
mea cea de față se pare că nu
este ■ bucurie, ci de mâhnire:
iar mai p■ urmă roadă de pace
■ dreptăței ■ celor pedepsiți
print'însa.

12. Pentru ■ mâinele cele
slăbite, și genunchele oale slă-
bănoage vi le redicați.

13. Și cărări drepte faceți pi-
cioarelor voastre, ca nu ce este
șchiop să rălăcească; ci mai vir-
tos să se vindece.

14. Pacea ■ urmați cu toți, și
sfințenia, fără de care nimeni
nu va vedea pre Domnul:

15. Socotind ca nimeni să nu
se lipsească de harul lui Dum-
ne-deu; ca nu vre-o rădăcină a
amărăciunei odrăslind în sus să
facă sminteală, și prin aceea să
se spurce mulți;

16. Să nu fie cineva curvar,
sau spurcat ca Isav, care pentru
o mâncare 'și ■ vindut nașterea
■ cea d'întăi:

17. Că știți că și după aceea
vrind să moștenească blagoslo-
venia, ■ fost neprimiți: de ■
■ loc de pocăință n'a aflat, mă
■ că și cu lacrimi o căuta
pre ea.

18. Pentru că nu v'ați apropiat
de muntele ce se putea pipăi, și de
focul ce ardea, și de nor, și de
ceață, și de vișor,

19. Și de viersul trîmbiței, și
de glasul cuvintelor, care oel ce
'Iaū audit s'au rugat ca să nuli
■ mai grăească lor cuvânt:

20. (Că nu puteau suferi ■
ce li se dicea, Și măcar fiară du
s'ar atinge de munte, ou pietre
se va omori, sau cu săgeată ■
va săgeta:

21. Și așa înfricoșat lucru ■
cel ce ■ vedea, că Moisi a dis,
Spăimântatu-m'am și mă cutre-
mur:)

EVREI, XII.

22. Ci v'ați apropiat de muntele Sionului, și de cetatea Dumnezeului celui viu, Ierusalimul cel ceresc, și de sbor de milioane de îngeri,

23. Și de adunarea celor înteiți născuți cari sunt scriși în ceruri și de Judecătorul tuturor Dumnezeului, și de duhurile dreptilor celor desăvârșiți,

24. Și de Iisus mijlocitorul așezământului de lege celui nou, și de sângele atropirei, care grăește mai bine de cât al lui Avel.

25. Vedeți ■ nu vă lepădați de cel ce grăește. Că de n'ați scăpat ■ lepădându-se de cel ce grăia pre pământ, cu mult mai virtos noi ■ scăpa întorcându-ne de la cel ce grăește din cer.

26. Al cărui glas atunci ■ cutremurat pământul: iar acum ■ făgăduit, zicând, încă odată eu voi clăti nu numai pământul, ci și cerul.

27. Iar ■ ce zice, încă odată, arată schimbarea celor ce se clătesc. ■ unor lucruri făcute, ■ rămăse cele ce nu se clătesc.

28. Drept aceea, împărăție nemiscată luând, să avem har, prin care să slujim lui Dumnezeu întru bună plăcere, cu bună cucernicie și cu sfială:

29. Că Dumnezeul nostru este foc mistuitor.

CAPITOLUL XIII.

Iubirea ■ frați ■ rămăse.

2. Iubirea de streini să nu ■ uitați: că prin aceasta oare-cari neștiind au primit oaspeți pre îngeri.

3. Aduceți-vă aminte de cei legați, ca cum ați ■ legați cu dânsii; de cei necăjiți, ■ cum și voi înși-vă ați fi în trup.

4. Cinstită este nunta întru toate, și patul nespurcat: iar pre curvară și pre prea-curvară va judeca Dumnezeu.

5. Să vă fie obiceiurile fără iubire de argint; îndestulându-vă cu cele ■ aveți: că însuși a zis, Nu te voi părăsi, nioi te voi lăsa.

6. Pentru ■ îndrăsnind noi să zicem, Domnul este mie ajutor, și nu mă voi teme, ce 'mi va face mie omul.

7. Aduceți-vă aminte de mai marii voștri, cari v'ați grăit voă cuvântul lui Dumnezeu: la ■ căror săvârșire a vieții privind, să le urmați credința.

8. Iisus Hristos eră și astăzi același, și în veac.

9. La învățătură streine și de multe feluri să nu vă mutați. Că bine este cu harul ■ se întărească inima; iar nu cu mâncările, dintru care nu s'au folosit cei ■ umblat întru dânsese.

10. Avem oltar, dintru ■ a mânca n'ați volnicie cel ce slujese cortului.

11. Pentru că ale căror dobitoace sângele de arhierul se bagă în lăuntru în cele sfinte pentru păcate, ale acelor trupurile se ard afară de tabără.

12. Pentru ■■■ și Iisus, ■■■ să sfințească pre norod ■■■ sângele său, afară de poartă ■■■ pătimit.

13. Deci dar să eșim la densul afară de tabără, ■■■ lui purtând.

14. Că nu ■■■ aici cetate stătătoare, ci pre aceea ce va să fie căutăm.

15. Printr'insul dar să aducem jertvă de laudă pururea lui Dumnezeu, adică, roada buzelor ■■■ ■■■ mărturisesc numelui lui.

16. Și facerea de bine și împărtășirea ■■■ nu uitați : că cu jertve ca acestea ■■■ îmblânțește Dumnezeu.

17. Ascultați pre învățătorii voștri, și vă supuneți lor : că ei priveghiază pentru sufletele voastre, ca cei ce vor să dea samă, ■■■ cu bucurie aceasta ■■■ facă, iar nu suspinând : că ■■■ nu vă este voă de folos.

18. Rugați-vă pentru noi : că nădejduim că bună știință avem,

întru toate bine vrind ■■■ vieții.

19. Și mai mult vă rog să faceți aceasta, ca fără de zăbavă să mă intere ■■■ voi.

20. Iar Dumnezeuul păcii, cel ce a sculat din morți pre Domnul nostru Iisus, pre Păstorul oilor cel mare, prin sângele legii celei vecnice,

21. Să vă facă pre voi desăvârșit întru tot lucrul bun, ca să faceți voia lui, făcând întru voi ce este plăcut înaintea lui, prin Iisus Hristos ; căruia este slava în vecii vecilor. Amin.

22. Și vă rog pre voi, fraților, primiți cuvântul mângălerii : că pre scurt ■■■ scris voă.

23. Să știți că fratele Timotei este slobod ; cu care, de ■■■ veni mai curând, voiți vedea pre voi.

24. Spuneți închinăciunile tuturor mai marilor voștri, și tuturor sfinților. Inchină-se voă cei ce sunt din Italia.

25. Harul cu voi toți. Amin.

■ Cătră Evrei s'a scris ■■■ la Italia prin Timotei.

EPISTOLIEA

SFÎNTULUI APOSTOL IACOV

CEA SOBORNICEASCĂ.

CAPITOLUL I

Iacov, sluga lui Dumnezeu și a Domnului Iisus Hristos, celor

doă-spre-dece seminții ■■■ sunt întru răsipire, să se bucure.

2. Toată bucuria să socotiți,

frații mei, când în multe feluri de ispite cădeți ;

3. Știind ■■■ lămurirea credinței voastre lucrează răbdare.

4. Iar răbdarea lucru desăvârșit să aibă, ca să fiți desăvârșit și întregi, și întru nimic lipsiți.

5. Iar de este cineva dintru voi lipsit de înțelepciune, ■■■ ocară de la Dumnezeu, care dă tuturilor din destul, și nu înfrun-tează ; și i se va da lui.

6. Iar ■■■ ceară cu credință, nimic îndoindu-se. Pentru că cel ce ■■■ îndoiește asemenea este cu valul mării care de vânturi ■■■ aruncă și ■■■ invă-luește.

7. Că să ■■■ gândească omul acela că va lua ■■■ de la Dom-nul.

8. Bărbatul îndoit la suflet, ne-statornic este întru toate căile sale.

9. Iar laude-se fratele cel ■■■ rit întru înălțimea sa :

10. Și cel bogat, întru smere-nia sa : căci ca floarea erbei ■■■ trece.

11. Că ■■■ resărit soarele cu ză-duful, și a uscat iarba, și floarea ei a căzut, și frumusețea feței ei ■■■ perit : așa și bogatul întru umbletele sale se ■■■ vesteji.

12. Fericit bărbatul care rabdă ispita : căci lămurit făcându-se, va lua cununa vieții, care o a făgăduit Dumnezeu celor ce îl iu-besc prc el.

13. Nimeni ispitindu-se să dică, că de la Dumnezeu se ispitește : că Dumnezeu este neispitit de

rale, și ■■■ pre nimeni nu lepi-tește :

14. Ci fie-care ■■■ ispitește de ■■■ poftă fiind tras, și amăgit.

15. După aceea, pofta zămis-lind naște păcat : iar păcatul să-vârșindu-se, naște moarte.

16. Nu vă înșelați, frații mei cei iubiți.

17. Toată darea cea bună și tot darul desăvârșit de sus este, pogorindu-se de la Părintele lu-minelor, la care nu este schim-bare, sau umbră de mutare.

18. El voind ne ■■■ născut pre noi cu cuvântul adevărului, ca ■■■ sim noi o începătură ■■■ zidirilor lui.

19. Drept aceea, frații mei cei iubiți, ■■■ fie tot omul grabnic spre a auzi, și zăbavnio spre ■■■ grăi, zăbavnio spre mânie :

20. Că mâniea omului nu lucrează dreptatea lui Dumnezeu.

21. Pentru ■■■ lepădând toată spurcăciunea și prisosința rău-tății, întru blândețe primiți cu-vântul cel în lăuntru sădit, ■■■ poate să mântuească sufletele voastre.

22. Iar fiți făcători cuvântului, și ■■■ numai ascultători, amăgin-du-vă înși-vă pre voi.

23. Pentru că de este cineva ascultător cuvântului, și nu fă-cător, unul ce ■■■ asemenea este cu omul care iași oaulă lața facerei sale în ogliudă :

24. Pentru ■■■ s'a căutat pre sine, și s'a dus, și îndată 'și a uitat în ■■■ chip era.

25. Iar cel ce privește în legea cea desăvârșit a slobodiei, și

rămâne într'însa, acesta nu ascultător ■ uitare făcându-se, oi făcător lucrului, acesta fericit ■ fi întru fapta ■

26. De se pare cui-va între voi că este bine credincios, și nu își înfrinează limba ■ oi își înșală inima sa, acestuia înzadarnică este buna-credință.

27. Buna-credință cea curată și nespurcată înaintea lui Dumnezeu și Tatălui aceasta este. A cerceta pre cei sirimanți și pre văduve întru necazurile lor, și ■ se păzi pre sine nespurcat de către lume.

CAPITOLUL II.

Frații mei, nu întru alegerea fetelor ■ aveți credința Domnului nostru Iisus Hristos al slavei.

3. Că de ■ intra întru adunarea voastră vre un ■ având inel de aur, ■ haină luminoasă, și ■ intra și vre un sărac cu haină proastă;

4. Și veți ■ la cel ce poartă haina ■ luminoasă, și veți dice lui, Tu ședî aici bine; și săracului veți dice, Tu stăi acolo, sau ședî aici sub așternutul picioarelor mele;

5. Și ■ v'ați luat aminte întru voi, și v'ați făcut judecători de gânduri rele?

6. Ascultați, frații mei cei iubiți, Aū nu Dumnezeu a ales pre săracii lumii aceștia, bogați în credință, și moștenitori împărăției ■ o ■ făgăduit celor ce îl iubesc pre el?

6. Iar voi ați necinstit pre cel sărac. Aū nu bogații ■ asupra voștri, și aceia vă trag pre voi la judecăți?

7. Aū nu ei hulesc numele cel bun ■ s'a chemat preste voi?

8. Inșă de impliniți legea cea împărătească duple scriptură, Să iubești pre aproapele tău ca înșuți pre tine, bine faceți:

9. Iar de vă uitați în față, păcat faceți, muștrându-vă de lege ■ niște călcători de lege.

10. Că ori cine va păzi toată legea, și ■ greși întru una, s'a făcut tutului vinovat.

11. Că cel ce ■ dis, Să nu curvești, ■ dis și, ■ nu uciđi. Și de nu curvești, dar uciđi, te ai făcut călcător legii.

12. Așa ■ grăiți, și așa ■ faceți, ca ■ prin legea slobođeniei aveți ■ vă judecați.

13. Că judecata fără de milă este celuia ■ nu face milă; și ■ laudă mila' asupra judecăței.

14. Ce folos este, frații mei, de ar dice cineva că ■ credință, iar fapte nu are? aū poate credința să 'l mântuească pre dânsul?

15. Că de va fi fratele sau sora gol, și lipaiți de hrana ■ de toate dăile,

16. Și ■ dice lor cineva dintru voi, Mergeți ■ pace, încălciți-vă și vă săturați; și nu le ■ da lor cele de treabă trupului, ce folos ar fi?

17. Așa și credința, dacă ■ are fapte, moartă este singură.

18. Ci ■ dice cineva, Tu ■

credință, iar ■■■■ lapte: arată-mi credința ■■■■ fără laptele tale, și eu ți voi arăta ție din laptele mele credința mea.

19. Tu crezi că Dumnezeu
unul este; bine faci: și dracii
cred și se cutremură.

20. Voești dar să înțelegi. Ominule deșerte, că credința fără de fapte moartă este?

31. Avraam părintele nostru
nu din fapte s'a îndreptat, su-
ind pre Isaac fiul său pre jert-
velnic?

22. Vezi că credința lucră d'împreună cu faptele lui, și din fapte s'a împlinit credința?

23. Și s'a împlinit scriptura care dice, Și a crezut Avraam lui Dumnezeu, și i s'a socotit lui întru dreptate : și Prieten al lui Dumnezeu s'a chemat.

24. Vedeți dar că din fapte se îndreptează omul, iar nu numai din credință.

25. Așijderea încă și Raav
curva aū nu din fapte s'a in-
dreptat primind pre vestitori, și
pre altă cale scotându'?

26. Că precum trupul fără de duh mort este, așa și credința fără de fapte moartă este.

CAPITOLUL II.

Nu sîi mulți dascăli, frații mei,
știind că mai mare judecată
vom să luăm.

2. (Îa multe greșina toți. De nu greșeste cideva in cuvânt, acesta este bărbat desăvêrșit, și puternic a 'ei înfrina și tot trupul.

8. Că iată, și cailor friele în gură le punem, ■ să se supună ei noastră ; și ■ trupul lor îl întorcem.

4. Iată și corăbiile, mari fiind,
și de iuți vânturi împingându-se,
se întorc de prea mică cârmă,
încotro voaște pornirea cârma-
ciului.

5. Aşa şi limba mio mădular
este. şi mari se laudă. Iată, pu-
ţin loc şi cât de mare materie
aprinde !

6. Și limba este foc, lumea nedreptății : așa limba este așezată întru mădulările noastre, — spurge tot trupul, și aprinde roada nașterii; și — aprinde de gheenna.

7. Că toată firea și a fiarelor, și a păsărilor, și a celor ce trăiesc, și a peștilor, se domolește, și s'a domolit de firea omenească.

8. Iar limba nimeni din oameni nu poate să o domolească: că este neînfrinată răutate, plină de otravă aducătoare de moarte.

9. Cu dânsa bine-cuvântăm
pre Dumnezeu, și Tatăl ; și cu
dânsa blăstămăm pre oameni,
cari sunt făcuți după asemă-
narea lui Dumnezeu.

10. Dintru aceeași gură ese buna cuvântare și blăstămul. Nu trebuie, frații mei, acestea așa să fie.

11. Adă doară izvorul dintru aceeași vîină izvoreaște dulce și amar?

12. Aŭ doară poate, frații mei, smochinul să facă masline? sau vița viei, smochine? așa nici uŭ

izvor poate a face apă sărată și dulce.

13. Cine este înțelept și bine știutor între voi? să 'și arăte din viața cea bună faptele sale întru blândetele înțelepciunii.

14. Iar de aveți pismă amară și prigonire întru inimile voastre, nu vă lăudați, nici mințiți împotriva adevărului.

15. Nu este înțelepciunea aceasta de sus pogorindu-se, ci este pământească, trupească, drăcească.

16. Pentru că unde este pismă și prigonire, acolo este neașe- și tot lucrul rău.

17. Iar înțelepciunea cea de sus întîi este curată, apoi făcătoare de pace, blândă, plecată, plină de milă și de rodiri bune, de judecată, și nesfățarnică.

18. Iar roada dreptății cu pace samănă celor ce fac pace.

CAPITOLUL IV.

De unde sînt răsboaie și sfeșii între voi? aș nu de aici, din desmierdările voastre oștesc întru mîdulările voastre?

2. Pofitiți, și aveți: ucideți, și pismuiți, și nu puteți dobîndi; vă sfădiți și faceți răsboaie, și nu aveți, pentru că nu cereți.

3. Cereți, și nu luați, pentru că rău cereți, ca întru desmierdările voastre să cheltuiți.

4. Prea-curvarilor și prea-curvelor, aș nu știți că dragostea lumii acesteia vrajbă este către Dumnezeu? deci ori-care vrea fie prieten lumii,

vrajmaș lui Dumnezeu se face, o. Aș vi se pare că în deșert scriptura grăește, Spre zavistie poștește duhul lăcnește întru noi?

6. Ci mai mare har dă. Pentru aceea dice, Domnul celor mândri le împotriva, iar celor smeriți le har.

7. Supuneți-vă, drept aceea, lui Dumnezeu. Stați împotriva diavolului, și fugi de la voi.

8. Apropiati-vă de Dumnezeu, și se va apropia de voi. Curățiți-vă mâinele, păcătoșilor; și vă curățiți inimile voastre cel îndoii la suflet.

9. Pătimiți, și lăcrămați, și plângeți: risul vostru spre plîns întoarcă, și bucuria voastră întru tînguire.

10. Smeriți-vă înaintea lui Dumnezeu, și vă va înălța pre voi.

11. Nu grăiți de rău unul pre altul, fraților. Că oela grăește de rău pre fratele său, și judecă pre fratele său, grăește de rău legea, și judecă legea: iar dacă judecă legea, nu ești făcător legii, ci judecător.

12. Unul este puitorul legii, care poate mîntuiește și să piardă: iar tu cine ești judeci pre altul?

13. Veniți acum, cei ce diceți, Astăzi sau mâine vom merge întru acca cetate, și vom face acolo un an, și vom neguțători, și vom dobîndi:

14. Carii nu știți ce se întîmplă mâine. Că ce este viața voastră? Că abur este,

oare întru puțin ■ arată, și după aceea plere.

15. În loc de ■ dîce voi, De ■ vrea Domnul, și ■ vil, vom face aceasta saū ■

16. Iar ■ vē lăudați întru trușiile voastre : toată lauda de acest fel rea este.

17. Drept aceea, celui ce știe ■ face bine, și nu ' / face, păcat este lui.

CAPITOLUL V.

Veniți acum, bogaților, plângeți și vē tînguți de ■ zurile ce vor să fie asupra voastră.

2. Bogația voastră ■ putrețit, și bălnele voastre le ■ mîncat moliile.

3. Aurul vostru și argintul aū ruginit; și rugina lor ■ fi mărturie asupra voastră, și ■ mîncă trupurile voastre ca focul. Ați strîns comoară la dîilele cele de apoi.

4. Iată, plata lucrătorilor celor ce aū secerat țarinele voastre, care ■ opriți voi, strigă: și strigările secerătorilor în urechilo Domnului Savaot aū intrat.

5. Desfătatu-v'ați pre pămînt, și v'ați desmierdat; hrănit-ați inimele voastre, ca în dîoa jungierei,

6. Osîndit-ați, și omorit-ați pre cel drept; și nu s'a pus împotriva voastră.

7. Drept aceea, fiți îndelung răbdători, frați mei, până ■ venirea Domnului. Iată, plugarul așteaptă roada ■ scumpă ■ pă-

mîntului, îndelung răbdând pentru dînsa, până ce iea ploae timpurie și tirgie.

8. Deci îndelung răbdați și voi; întăriți-vē inimele voastre : că venirea Domnului s'a apropiat.

9. Nu oftați unul asupra altuia, fraților, ca să nu vē osîndiți: iată, judecătorul înaintea ușelor stă.

10. Luați pildă de patimă rea, frați mei, și de îndelungă răbdare, pre prourocii carū ■ grăit în numele Domnului.

11. Iată, fericim pre cei ce aū răbdat. Răbdarea lui Iov ați audit, și sfîrșitul Domnului ați vēdut; căol mult milostiv este Domnul și îndurat.

12. Iar mai înainte de toate, frați mei, să nu vē jurați, nici pre cer, nici pre pămînt, nici ■ alt jurămînt ori care: oi fle voă ■ este așa, așa; și ce este nu, nu; ca să nu cădeți întru fățarnicie.

13. Pătinește rău cineva între voi? să ■ roage. Este cineva cu inimă bună? să cînte.

14. Este bolnav cineva între voi? să chieame preoții bisericei; și să se roage pentru dînsul, ungîndu'l pre dînsul cu unt-de-lemn întru numele Domnului :

15. Și rugăciunea credinței ■ mîntui pre cel bolnav, și îl ■ rēdica pre dînsul Domnul; și de va fi făcut păcate, se vor erta lui.

16. Mărturisiți-vē unul altuia păcatele, și vē rugați unul pentru altul, ■ să vē vindecați. Că mult poate rugăciunea dreptului ■ serbinte.

17. Ilie om era asemenea noastră pătimăș, și cu rugăciune s'a rugat să ■ ploaie; și n'a ploaie pre pământ ani trei și luni șase.

18. Și iarăși s'a rugat, și cerul a dat ploaie, și pământul a odrăslit runda sa.

19. Fraților, de se ■ rătăci cineva între voi de la adevăr, și 'l ■ întoarce cineva pre el;

20. ■ știe că acela ce a întors pre păcătos de ■ rălăcirea căii lui, ■ mântuie suflet din moarte, și ■ acoperi mulțime de păcate.

EPISTOLIEA

SFÎNTULUI APOSTOL PETRU

CEA SOBORNICEASCĂ ÎNTEIŪ.

CAPITOLUL I.

Petru, apostol ■ lui Iisus Hristos, nemernicilor celor aleși al răsipirei Pontului, Galatiei, Cappadochiei, Asiei, și Vltiniei,

8. După cea mai înainte cunoștință a lui Dumnezeu Tatălui, întru sfințirea Duhului, spre ascultarea și stropirea sângelui lui Iisus Hristos: Iar voă, și pace, să se înmulțească.

3. Bine este cuvântat Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, care după mare mila sa a doua oară ■ născut pre noi spre nădejde vie prin învierea lui Iisus Hristos din morți,

4. Spre moștenire nestricăcioasă, și nespurcată, și nevestejită, păzită în ceruri pentru voi,

6. Carei sînțești păziți cu puterea lui Dumnezeu prin cre-

dință spre mântuire gata ■ arăta în vremea de apoi.

6. Întru care vă bucurați, acum puțin, de se cuvine, necăjiți fiind întru multe feluri de ispite.

7. Ca lămurirea credinței voastre, cea cu mult mai scumpă decât aurul cel peritor, și prin foc lămurit, să se ale spre laudă și cinste și slavă întru arătarea lui Iisus Hristos:

8. Pre ■ nevedându'l, inbiți; întru ■ nu privind, ci credend, vă bucurați cu bucurie negrăită și prea slăvită:

9. Luând sfârșitul credinței voastre, mântuirea sufletelor.

10. Pentru care mântuire ați căutat și ați cercat proorocii, cari ați proorocit de harul ce ■ să vie spre voi.

11. Cercetând în care, și în ce fel de vreme le arăta Duhul lui

I. PETRU, II.

Hristos ■■■■ întru densul, ■■■■ înainte mărturisind de patimele lui Hristos, și de slavele cele după ■■■■

12. ■■■■ s'a descoperit, că nu lor însuși, ci noă slujiaș a-cestea, ■■■■ acum s'a vestit voă prin cel ce bine ■■■■ vestit voă întru Duhul Sfînt cel trimis din cer; spre care doresc îngerii ■■■■ privească.

13. Pentru aceea încoingînd mijloacele cugetului vostru, trezindu-vă, desăvîrșit nădăjduiți spre harul ■■■■ aduce voă prin arătarea lui Iisus Hristos;

14. Ca fiii ascultărei, neprefăcîndu-vă cu poftele cele mald'îna-nte ale ne cunoștinței voastre;

15. Ci după sfîntul care v'a chemat pre voi, și voi fiți sfinți întru toată petrecerea;

16. Căci scria este, fiiți sfinți; ■■■■ sfinți sînt.

17. Și dacă chemați Tată pre cel ce judecă fără de alegerea fețelor după lucrul fie-căruia, întru frică ■■■■ vieții voastre să o petreceți:

18. Știind că nu cu argint sau cu aur care se strică, v'ați izbăvit de petrecerea voastră cea deșartă, care era de la părinții dată;

19. Ci cu scump sînge al lui Hristos, ca al unui miel nevino-vat și nespurcat:

20. Care ■■■■ cunoscut mai în-ainte de întemeierea lumii, dar s'a arătat în anii cei mai de apoi pentru voi,

21. Cari printr'însul ați cre-đut întru Dumnezeu, ■■■■ l'a

înviat pre el din morți, și l'a dat lui slavă; ca credința voastră și nădejdea ■■■■ întru Dum-neđeū.

22. Curățind sufletele voastre cu ascultarea adevărului prin Duhul spre nefățarnică iubire de frați, din inimă curată iubiți-vă unul pre altul ■■■■ deadinsul:

23. Fiind născuți a doua oară, nu din sămânță stricăcioasă, ci din nestricăcioasă, prin cuvîntul lui Dumnezeu celui viu și care petrece în ■■■■

24. Pentru că tot trupul este ca iarba, și ■■■■ slava omului ca floarea erbei. Uscatu-s'a iarba, și floarea ei ■■■■ cădut:

25. Iar cuvîntul Domnului rămîne în ■■■■ Și acesta este cu-vîntul cel ce bine s'a vestit in-tru voi.

CAPITOLUL II.

Decî lepădînd toată răutatea, și tot vicleșugul, și fățărni-ciile, și pismele, și toate cleve-tirile,

2. Ca niște prunoi de curînd născuți ■■■■ iubiți laptele cel cu-vîntător și fără ■■■■ vicleșug, ca printr'însul ■■■■ creșteți:

3. De vreme ce ați gustat că este bun Domnul.

4. Cătră care apropiindu-vă, cea ce este piatra cea vie, de oameni cu adevărat nebăgată în samă, iar la Dumnezeu aleasă, și scumpă,

5. Și voi înși-vă ca niște pie-tre vii, vă zidiți casă duhovni-cească, preoție sfîntă, ca ■■■■ a-duceți jertve duhovnicești, plă-

I. PETRU, II.

cute lui Dumnezeu prin Iisus Hristos.

6. Pentru **■** scris este în scriptură, Iată, pun în Sion piatră în capul unghiului, aleasă, scumpă: și cea ce va crede întru dânsul nu **■** rușina.

7. Drept aceea, voă celor **■** credeți, *el este cinstea*; iar celor necredincioși, piatra care **■** o au băgat în samă ziditorii, aceasta s'a făcut în capul unghiului.

8. Și piatră de poticnire, și piatră de sminteală, de care se poticnesc cei **■** nu se pleacă cu vântului; spre **■** și puși sunt.

9. Iar voi *sunteți* rod al ei, preoție împărătească, neam sfânt, norod spre câștigare; ca să vestiți bunătățile celui ce v'a chemat pre voi dintru întunec la minunata **■** lumină:

10. Carii odinioară nu erați norod, iar acum norodul lui Dumnezeu *sunteți*: carii erați nemiluiți, iar **■** sunteți miluiți.

11. Iubiților, rogu-vă ca pre niște nemernici și streini, să vă feriți de poștele cele trupesti, **■** se oștesc asupra sufletului;

12. Petrecerea voastră avându-o bună întru Neamuri: **■** întru care vă cleveșco pre voi ca pre niște făcători de rău, din faptele voastre cele bune, vedând, să slăvească pre Dumnezeu în dîoa cercetărei.

13. Deci supuneți-vă la toată omeneasca zidire pentru Domnul: ori împăratului, **■** celui ce este mai pre sus;

14. Ori domnilor, ca celor ce sunt de el trimiși spre izbînda

făcătorilor de rău, și spre lauda făcătorilor de bine.

15. Că **■** este voia lui Dumnezeu, ca bine făcând **■** înfrînați necunoștința oamenilor celor fără de minte:

16. Ca cei slobozi, și nu **■** ați **■** slobođeniea acoperemint răutăței, ci ca robii lui Dumnezeu.

17. Pre toți cinstiți. Frățiea iubiți. De Dumnezeu vă temeți. Pre împăratul cinstiți.

18. Slugile, supuindu-vă cu toată frica stăpânilor; nu numai celor blânzi și buni, ci și celor năsilnici.

19. Pentru că aceasta este plăcut înaintea lui Dumnezeu, de răbdă cineva scirbă pentru știința lui Dumnezeu, pătimind ou nedreptate.

20. Că ce laudă este, dacă, greșind și pedepsindu-vă, veți răbda? ci dacă bine făcând, și pătimind, veți răbda, aceasta este dar înaintea lui Dumnezeu.

21. Că spre aceasta v'ați chemat: oă și Hristos **■** pătimit pentru noi, noă lăsându-ne pildă, ca să urmați urmelor lui:

22. Care păcat n'a făcut, nici s'a aflat vicleșug în gura lui:

23. Care ocărindu-se, împotriva n'a ocărit; pătimind, n'a îngrozit, ci se da celui **■** judecă cu dreptul:

24. Care păcatele noastre în-suși le **■** rădicat în trupul său pre lemn, ca păcatelor murind să viețuim dreptăței: **■** a cărui rană v'ați vindecat.

25. Că erați ca niște oi rătă-

I PETRU, III.

cite; ci v'ați întors acum la Păstorul și Păzitorul sufletelor voastre.

CAPITOLUL III.

Așijderea, și mulerile, plecându-vă bărbaților voștri; că de și nu ■ pleacă oare-caril cuvântului, prin viața mulerilor fără de cuvânt să se dobîndească;

2. Vădend viața voastră ■ d'impreună curată intru frică.

3. A căror podoabă ■ fie nu ■ din afară ■ împletirei părului, și ■ înfășurăturii aurului, sau ■ îmbrăcămintei hainelor;

4. Ci omul cel ascuns al inimii, intru nestrîcăriunea duhului celui blând și lin, care este înaintea lui Dumnezeu de mult preț.

5. Că așa odinioară și sfințele muleri, care nădăjdulau intru Dumnezeu, ■ împodobiau, pro sine, plecându-se bărbaților lor:

6. Precum Sara asculta pre Avraam, domn pre acela chemându-l: căreia v'ați făcut fiice, făcend bine, și netemându-vă de nici ■ frică.

7. Bărbații, așijderea, împreună lăuind cu mulerile lor cu cunoștință, ca unul ■ mai slab celul femeesc dându-le cinste, ■ și celor împreună moștenitoare harului vieții; ■ ■ nu se ■ ■ rugăciunile voastre.

8. Iar la sfârșit, toți să fiți ■ un gând, milostivi, iubitori de frați, îndurători, smeriți:

9. Nerăsplătind rău pentru rău, sau ocară pentru ocară: ci im-

potrivă bine-cuvântând; știind ■ spre ■ sînteți chemați, ■ să moșteniți blagoslovenia.

10. ■ oala ■ voaște să iubească viața, și ■ vadă zile bune, ■ și oprească limba sa de la rău, și buzele sale ca să nu grăiască vicleșug:

11. Să se depărteze de la rău, și să facă bine; să caute pacea, și s'o urmeze pre ■

12. Pentru că ochii Domnului sînt spre cei drepti, și urechile lui spre rugăciunea lor: iar fața Domnului este asupra celor ce fac rele.

13. Și cine este cel ce va face voă rău, de veți ■ următori binelui?

14. Ci de și veți pătimi pentru dreptate, fericiți veți fi: iar de îngrozirea lor ■ nu vă temeți, nici să vă turburați;

15. Ci pre Domnul Dumnezeu să 'l sfințiți intru inimile voastre: și să fiți gata pururea spre răspuns la tot cel ce vă întreabă pre voi cuvânt pentru nădejdea ■ intru voi, cu blîndețe și cu frică:

16. Avend știință bună; ca, când vă clevețesc pre voi, ■ pre niște făcători de rău, ■ rușineze cei ce grăiesc de rău viața voastră ■ bună intru Hristos.

17. Că mai bine este, făcend cele bune, de este ■ voia lui Dumnezeu, ■ pătimi, de cât făcend cele rele.

18. Pentru că și Hristos odată pentru păcate a pătimit, cel drept pentru cei nedrepti, ca pre noi

I. PETRU, IV.

să ne aducă la Dumnezeu, născându-se cu trupul, și înviind cu Duhul:

19. Întru [] și duhurilor ce erau în temniță pogorindu-se [] propovăduit;

20. Celor ce fuseseră odinioară necredincioase, când aștepta îndelungă răbdarea lui Dumnezeu în zilele lui Noe, făcându-se corabia, întru care puține, adică, opt suflete s'au mântuit prin apă.

21. A căreia chip [] fiind botezul și pre noi [] mântuiește, (nu lepădarea spurcăciunii celei trupesti, ci întrebarea științei celei bune către Dumnezeu,) prin învierea lui Iisus Hristos:

22. Care este d'a dreapta lui Dumnezeu, după [] s'a suit la cer; plecându-se lui îngerii și stăpânirile și puterile.

CAPITOLUL IV.

Hristos dar pătimind pentru noi cu trupul, și voi după aceeași gând vă înarmați: pentru că acela ce [] pătimit cu trupul a înocetat despre păcat;

2. Ca [] nu mai viețuească cea-l-altă vreme în trup spre poftele omenești, ci spre voia lui Dumnezeu.

3. Că dostul ne este noi cării în vremea cea trecută [] vieții am făcut voia păgânească, umblând întru necurății, întru poftă, întru beție, întru ospete, întru băuturi, și întru urite slujiri idolești;

4. Întru care [] minunează

căci nu vă adunați voi cu *dânșii* la aceeași turburare a curviei, hulindu-vă.

5. Cării vor da [] la cel ce este gata să judece pre cel viu și pre cel mort.

6. Că spre [] și morților s'a bine-vestit, ca [] judece [] trupul după om, și să vieze după Dumnezeu cu duhul.

7. Și sfârșitul tuturor s'a apropiat: deci fiți [] întreagă înțelepciune, și priveghiați întru rugăciuni.

8. Iar mai înainte de toate unul spre altul dragoste [] oșirdie având: căci dragostea acopere mulțime de păcate.

9. Iubitorii de streini fiți între voi fără de cîrtire.

10. Fie-care precum a luat dar, între voi cu acela slujind, ca niște buni economi ai harului celui de multe feluri al lui Dumnezeu.

11. De grăește cineva, ca cuvintele lui Dumnezeu să grăească; de slujește cineva, ca din puterea [] o [] Dumnezeu să slujească: [] întru toate să [] slăvească Dumnezeu prin Iisus Hristos, căruia este slava și stăpânirea în vecii vecilor. Amin.

12. Iubiților, nu vă mirați de aprinderea [] este întru voi, [] se face voă spre ispită, ca [] s'ar întempla voă ceva strein:

13. Ci, pentru că vă faceți părtași patimelor lui Hristos, bucurați-vă; ca și întru arătarea slavei lui [] vă bucurați, veselindu-vă.

I. PETRU, V.

14. De sînteți ocăriți pentru numele lui Hristos, fericiți *sînteți*; căci duhul slavei și al lui Dumnezeu preste voi odihnește: duple aceia ■ hulește, iar duple voi ■ proslăvește.

15. Iar nimeni din voi să nu pătimească ca un ucigaș, sau ■ fur, sau ca un făcător de rău, sau ca un ispititor de lucruri streine.

16. Iar dacă *pătimeste* ■ un Creștin, să nu ■ rușineze; ci ■ proslăvească pe Dumnezeu în partea aceasta.

17. Căci ■ este ■ se începe judecata de la casa lui Dumnezeu: iar dacă este întâiu de la noi, care ■ sfîrșitul celor ce ■ împotrivesc evangheliului lui Dumnezeu?

18. Și de vreme ce dreptul abia se mîntuiește, cel necredincios și păcătos unde ■ va arăta?

19. Pentru aceea, și cei ■ pătimesc duple voia lui Dumnezeu, ca credinciosului Ziditor să și încredințeze sufletele lor lui, întru fapte bune.

CAPITOLUL V.

Pre presviterii cei dintru voi îl rog, ca cei ce sînt împreună presviter, și mărturisitor al patimilor, lui Hristos, și pîrtăș al slavei celei ce ■ să se descopere:

2. Păstoriți turma lui Dumnezeu cea dintru voi, purtând grija *de dînsa*, ■ cu sila, ci de voie, nu cu agonisele urite, ci ■ osirdie;

3. Nici ca cum ați stăpîni preste oliruri, ci pilde făcîndu-vă tarmei.

4. Și cînd se va arăta mai marele Păstorilor, veți lua cununa slavei ■ nevestejită.

5. Așijderea și voi cei tineri, plecați-vă celor bătrîni. Și toți unul altuia plecîndu-vă, smerita cugetare să agonisiți: ■ Dumnezeu celor mîndri le ■ împotivă, iar celor smeriți le dă har.

6. Drept aceea, smeriți-vă sub mîna cea tare a lui Dumnezeu, ca să vă înalțe pre voi în vreme:

7. Toată grija voastră aruncînd spre dînsul; ■ acela se grijește pentru voi.

8. Fiți trezi, priveghiați; pentru că protivnicul vostru diavolul, ca un leu răcnind, umblă, căutînd pre cine să înghiță:

9. Căruia stați împotrivă înțăriți fiind în credință, știind că aceleași patimi ■ întîmplă frățimei voastre celei din lume.

10. Iar Dumnezeul ■ tot harul, ■ ne ■ chemat la slava ■ veșnică prin Hristos Iisus, acela pre voi, după ce ați pătimit puțin, ■ vă face desăvîrșit, să vă întrărească, să vă facă puternici, ■ vă întemeleze.

11. Aceluia slava și stăpînirea în vecii vecilor. Amin.

12. Prin Silvan, voă credinciosul frate, precum socotesu, puțin ■ scris, îndemnîndu-vă, și mărturisind că acesta este harul cel adevărat al lui Dumnezeu întru care stați.

13. Inchina-se voă *biserica*

din Vavilon, ■■■ împreună a-
leasă; și Marco fiul meu.
14. Înclinați-vă unul altuia cu
sărutare ■ dragostei. Pace voă
tuturor celor întru Hristos Iisus.
Amin.

EPISTOLIEA

SFÎNTULUI APOSTOL PETRU

CEA SOBORNICEASCĂ A DOA.

CAPITOLUL I.

Simon Petru, slugă și apostol
al lui Iisus Hristos, celor ce
au dobândit împreună cu noi
credință întocma cinstită întru
dreptatea Dumnezeuului nostru
și ■ Mântuitorului Iisus Hristos:

2. Har voă și pace ■ se în-
mulțească întru cunoștința lui
Dumnezeu, și a lui Iisus Hristos
Domnului nostru.

3. Precum noastră dumnezeiască
putere ■ lui toate cele ce *sânt*
spre viață și buna-credință ne
a dăruit, prin cunoștința celui
ce ■ ■ chemat pre noi prin
slavă și prin fapta bună :

4. Prin care cele scumpe și
mari făgăduințe s'au dăruit noastră :
ca prin acestea să vă faceți păr-
tași dumnezeiești firi, fugind de
stricăciunea poftelor celei din lume.

5. Și întru aceasta singură,
toată nevoia puiud, sporii în-
tru credința voastră fapta bună;
iar întru fapta bună cunoștința;

6. Iar întru cunoștință înfri-

narea ; iar întru înfricare răb-
darea ; iar întru răbdare buna-
credință ;

7. Iar întru buna-credință iu-
birea de frați ; iar întru iubirea
de frați dragostea.

8. Că acestea întru voi fiind,
și înmulțindu-se, nu deșerți nici
fără de roadă vor face pre voi
spre cunoștința Domnului nos-
tru Iisus Hristos.

9. Că cel ce nu are acestea
orb este, nevădând departe, uitare
luând de curățirea păcatelor sale
celor de din mult.

10. Pentru aceea fraților, mai
virtos nevoiți-vă ca să faceți a-
deverită chemarea și alegerea
voastră : că acestea făcând, nu
veți grași nici odată :

11. Că așa din destul se va
da voă intrarea întru veșnica
împărăție ■ Domnului nostru și
Mântuitorului Iisus Hristos.

12. Pentru aceea ■ ■ ■ mă voi
lenevi a vă aduce aminte voă
pururea de acestea, măcar că și

știți, și sunteți întăriți întru adevărul acesta.

13. Însă mi se pare ■ fi cu dreptul, până când sunt într'acest trup, a vă deștepta pre voi cu aducerea aminte ;

14. Știind că ■■ de zăbavă este lepădarea trupului meu, precum și Domnul nostru Iisus Hristos 'mi ■ arătat mie.

15. Iar mă voiū nevoi, și pururea ■ vă avea pre voi după esirea mea, ca să faceți pomenire de acestea.

16. Că nu urmând basmelor celor meșteșugite, am spus voă puterea și venirea Domnului nostru Iisus Hristos, ci singuri vădători fiind mărirei aceuia.

17. Că ■ luat de la Dumnezeu 'Tatal cinste și slavă, glas ■ acesta venind către dânsul de la slava cea cu mare cuvîntă, Acesta este Fiul meu cel iubit întru ■■ bine ■■ voit.

18. Și acest glas noi 'l am audit din cer pogorîndu-se, fiind cu dânsul în muntele cel sfînt.

19. Și avem mai adevărat cuvîntul cel prooroces ; la care bine faceți luând aminte, ca la o lumină ce strălucește în loc întunecos, până ce ziua va lumina, și luceafărul va resări întru inimile voastre :

20. Aceasta mai întîiū știind, că toată proorocia scripturei după ■■ tîlmăcire nu este.

21. Pentru ■■ nu prin voia oamenilor s'a făcut când-va proorocie, ci purtându-se de Duhul Sfînt aū grăit oamenii cel sfînt al lui Dumnezeu.

Însă ■■ fost și prooroci minclu-
noși întru norod, precum și între voi vor fi învățători minclunoși, caril vor băga eresuri de pierdare, și se vor lepăda de Stăpânul cel ■ 'l a răscumpărat pre dânsii, aducându'si lor grabnică pierdare.

2. Și mulți vor merge în urma învîrșunărilor lor ; priu caril se ■ huli calea adevărului.

3. Și pentru lăcomia ■■ covinte amăgitoare ■■ voi vă vor preocupa : a căror judecată încă de de mult nu zăbăvește, și pierdarea lor ■■ dormitează.

4. Că de ■■ ce Dumnezeu pre ingerii caril aū greșit nu 'l ■ cruțat, ci cu lanțurile întunerecului în tartar legându'î, 'l ■ dat spre judecată ■ se păzi ;

5. Și lumea cea d'întîiū nu o a cruțat, ci pre Noe al optulea, mărturisitor al dreptăței 'l ■ păzit, potop în lume acelor necredincioși aducînd ;

6. Și cetățile Sodomlenilor și ale Gomorului ardîndu-le, cu sfărîmare le a osîndit, pildă puindu-le celor ce ■■ petreacă întru păgînatate ;

7. Și pre dreptul Lot ce ■■ năcăjit de petrecerea ■■ d'impreună a celor fără de lege întru învîrșunare, 'l ■ izbăvit :

8. (Pentru că cu vederca și cu auzul, dreptul acela viețuind între dânsii, din zi în zi își muncia sufletul cel drept cu faptele lor cele fără de lege ;)

II. PETRU, II.

9. Știe Domnul pre cei bine credincioși a'î izbăvi de ispită, iar pre cei nedrepti a'î păzi la dîia judecăteli ■ ■ ■ muncească :

10. Iar mai virtuos pre cei ce umblă după trup întru pofta spurcaciunei, și de domnie nu bagă samă. Indrăzneți, obrazniol, slavele hulind, nu ■ cutremură.

11. Unde ingerii, cu tăria și cu puterea mai mari fiind, nu aduc asupra lor înaintea Domnului judecată cu hula.

12. Iar aceștia ca niște dobitoace necuvântătoare firești, născute spre vinare și stricăciune, întru cele ce nu înțeleg hulind, întru stricăciunea lor vor peri ;

13. Luând plata nedreptăței, dulceață socotind pre deslătarea cea din toate dîilele. Spurcații și necurații, cari ■ hrănesc cu înșelăciunile lor, mîncînd cu voi ;

14. Ochii avînd plini de preacurvie, și de păcat nepărăsit ; amăgind sufletele cele neîntărite : inimă deprinsă în lăcomie ; avînd fiii blăstămului :

15. Cari lăsînd calea cea dreaptă ■ rătăcit, urmînd căei lui Valaam al lui Vosor, ■ plata nedreptăței ■ iubit ;

16. Iar muștrare pentru fără de legea ■ a avut : asin necuvîntător, cu glas omenesc grîind, ■ oprit nebunia proorocului.

17. Aceștia sînt izvoare fără de apă, nori ■ ■ poartă de vifor, cărora negura întunericului în ■ se păzește.

18. Întru că cele semețe ale

deșertăciunei spuind, amăgesc cu poște trupesti, și ■ învierșunări, pre cei ce cu adevărat au scăpat de la cei ce viețuesc întru înșelăciune.

19. Răgăduindu-le slobodenia, ei *înșasi* sînt robi ai stricăciunei : că de cine este cineva biruit, de acela s'a și robit.

20. Că dacă după ce au scăpat de la spurcaciunile lumii prin cunoștința Domnului și Mîntuitorului nostru Iisus Hristos, cu acelea iarăși impleticindu-se, ■ biruesc, s'au făcut lor cele de pre urmă mai rele de cât cele d'întîi.

21. Pentru că mai bine era lor ■ nu fi cunoscut calea dreptăței, de cât după ■ o au cunoscut, ■ ■ întoarce înapoi de la sfînta poruncă ■ li s'a dat lor

22. Că s'a întîmplat lor pilda ■ adevărată, Căinele s'a întors la boritura sa ; și porcul scăldat, la mocirla tinei.

CAPITOLUL III.

Si aceasta acum, iubiților, a doua epistolă scriu voă ; întru ■ deștept cu aducerea aminte mintea voastră ■ curată :

2. Ca să vă aduceți aminte de graiurile cele mai nainte grăite de sfîntii prooroci, și de porunca noastră, cari sîntem apostoli ai Domnului și Mîntuitorului :

3. Aceasta mai înainte știind, ■ vor veni în dîilele ■ de apoi batjocoritori cari vor umbla după poștele lor,

II. PETRU, III.

4. Și vor dice, Unde ■■■ făgăduința venirii lui? că de când părinții ■■ adormit, toate așa rămân precum ■■ *fos* din începutul zidirei.

5. Căci ei nu voesc a ști aceasta, că prin cuvântul lui Dumnezeu cerurile ■■ fost de de mult, și pământul din apă și prin apă s'a așezat :

6. Prin care lumea cea de atunci, cu apă înecându-se, a perit :

7. Iar cerurile aceste de ■■■ și pământul ■■ același cuvânt sunt puși sub păstrare, păzindu-se focul la ziua judecății și a pierderii oamenilor celor necredincioși.

8. Iar ■■■ ■■ ■■ nu se tălmăcesc de voi, iubiților, ■■ o zi înaintea Domnului, este ■■ o mie de ani, și ■■ mie de ani ■■ o zi.

9. Nu va zăbăvi Domnul făgăduința, precum oare-carii zăbavă o socotesc; ci îndelung rabdă pentru noi, nevrind ■■ ■■ piară cineva, ci toți ■■ vie la pocăință.

10. Iar ■■ veni ziua Domnului ■■ un fur noaptea; întru ■■ cerurile cu sunet vor trece, stihiele ardând ■■ vor strica, și pământul și cele de pre dânsul lucruri vor arde.

11. Deoi *dacă* ■■ acestea toate ■■ strica, în ■■ fel trebuiește ■■ fiți voi întru sfintele petreceri

cele d'împreună și întru faptele bunei-credințe.

12. Așteptând și dorind a fi mai degrabă venirea zilei lui Dumnezeu, pentru ■■ cerurile ardând se vor strica, și stihiele aprindându-se ■■ vor topi ?

13. Că ceruri nouă și pământ nou, după făgăduința lui așteptăm, întru care dreptatea lăcu-este.

14. Pentru aceea, iubiților, acestea așteptând, nevoiți-vă să vă aflați lui nespureați, și neînținați, în pace.

15. Și pre îndelunga-răbdare ■■ Domnului nostru mântuire să o socotiți; precum și iubitul nostru frate Pavel după înțelepciunea ■■ dată lui ■■ scris voă ;

16. Precum și întru toate epistolele sale, grăind de acestea; întru care sunt unele cu anevoe ■■ se înțelege. ■■ cel neînvățați și neîntăriți le răsvrătesc ca și pre cele-lalte scripturi, spre a lor pierdere.

17. Deoi voi, iubiților, acestea mai înainte știind, păziți-vă, ■■ nu cu înșelăciunea celor ■■ de lege fiind strămutați, ■■ cădeți de la întărirea voastră.

18. Ci ■■ creșteți întru harul și cunoștința Domnului nostru și Mântuitorului Iisus Hristos. Acestuia slava și ■■ și în ziua venoului. Amin.

EPISTOLIEA

SFÎNTULUI APOSTOL IOAN

CEA SOBORNICEASCĂ INTEIŪ.

CAPITOLUL I.

Ce era dintru început, ce am audīt, ce am privit cu ochii noștri, ce am privit, și mâinele noastre au pipăit, de Cuvântul vieții;

2. (Și viața s'a arătat, și o am vădūt, și mărturisim, și vestim voă viața cea vecinică, care era la Tatăl, și s'a arătat noă;)

3. Ce ■■■ vādūt și am audīt spunem voă, ca și voi împărtășire să aveți cu noi: și împărtășirea noastră este cu Tatăl și cu Fiul lui, Iisus Hristos.

4. Și acestea scriem voă, ca bucuria voastră ■■■ fie deplin.

5. Și aceasta este vestirea care am audīt de la dēnsul, și vestim voă, că Dumnezeu lumină este, și nioi un întunerec întru dēnsul nu este.

6. De vom dice că împărtășire ■■■ cu dēnsul, și întru întunerec umblăm, mințim, și nu facem adevărul:

7. Iar de vom umbla întru lumină, precum el este întru lumină, împărtășire ■■■ unii cu alții, și sângele lui Iisus Hristos, Fiului lui ne curățește pre noi de tot păcatul.

8. De vom dice că păcat nu

avem, pre noi înși-ne ne înșălăm, și adevărul nu este întru noi.

9. De vom mărturisi păcatele noastre, credincios este și drept ca ■■■ ne erte doă păcatele, și ■■■ ne curățească pre noi de toată nedreptatea.

10. De vom dice ■■■ nu am păcătuit, minciunos facem pre dēnsul, și cuvântul lui nu este întru noi.

CAPITOLUL II.

Fieți mei, acestea scriu voă, ■■■ să nu păcătuiți. Și dacă cine-va va păcătui, mângăitor ■■■ către Tatăl, pre Iisus Hristos cel drept:

2. Și acesta este curățire de păcatele noastre: și nu numai de ale noastre, ci și de ale ■■■ toată lumea.

3. Și întru aceasta știm că 'l am cunoscut pre dēnsul, dacă vom păzi poruncele lui.

4. Cel ■■■ dice, 'L-am cunoscut pre dēnsul și poruncele lui nu le păzește, minciunos este, și întru acesta adevărul ■■■ este.

5. Iar cel ■■■ păzi cuvântul lui, cu adevărat întru acela dragostea lui Dumnezeu deplin.

I. IOAN, II.

este: întru aceasta cunoaştem că întru dânsul suntem.

6. Cel ce dice că petrece întru dânsul, dator este precum acela ■ umblat, şi el aşa ■ umble.

7. Fraţilor, nu scriţi voă poruncă nouă, ci poruncă veche ■ aţi avut dintru început. Porunca ■ veche este cuvântul care aţi audiat dintru început.

8. Iarăşi, poruncă nouă scriţi voă, ■ este adevărată întru dânsul şi întru voi: ■ întunecul ■ trecut, şi lumina ■ adevărată iată resare.

9. Cel ■ dice că este întru lumină, şi pre fratele său urăşte, întru întunecare este până acum.

10. Cel ce iubeste pre fratele său întru lumină petrece, şi sminteală întru dânsul nu este.

11. Iar cel ■ urăşte pre fratele său întru întunecare este, şi întru întunecare umblă, şi nu ştie încotro merge, că întunecul ■ orbit ochii lui.

12. Scriţi voă, fiilor, că se eartă voă păcatele, pentru numele lui.

13. Scriţi voă, părinţilor, că aţi cunoscut pre cel ce este din început. Scriţi voă, tinerilor, că aţi biruit pre cel viclean. Scriţi voă, pruncilor, ■ aţi cunoscut pre Tatăl.

14. Scria-am voă, părinţilor, că aţi cunoscut pre cel ce este din început. Scria-am voă, tinerilor, că sunteţi tari, şi cuvântul lui Dumnezeu petrece întru voi, şi aţi biruit pre cel viclean.

15. Nu iubiţi lumea, nici cele

din lume. De iubeste cineva lumea, nu este dragostea Tatălui întru dânsul.

16. Pentru că tot ■ este în lume, pofta trupului, şi pofta ochilor, şi trufia vieţii, nu ■ de la Tatăl, ci din lume este.

17. Şi lumea trece, şi pofta ei: iar cel ce face voia lui Dumnezeu petrece în veac:

18. Fiilor, ceasul cel de apoi este: şi precum aţi audiat că antihrist vine, şi ■ antihristii mulţi s'au făcut; dintru aceasta cunoaştem ■ ceasul cel de apoi este.

19. Dintru noi s'au eşit, ci nu erau dintru noi; ■ de ar fi fost dintru noi, ar fi rămas cu noi: ci ■ eşit ca ■ se arăte că nu s'unt toţi dintru noi.

20. Şi voi ungere aveţi de la Cel Sfânt, şi ştiţi toate.

21. Nu am scris voă ca cum n'aţi şti adevărul, ci ■ cum 'l aţi şti pre el, şi cum că nici o minciună nu este din adevăr.

22. Cine este minciunos fără numai cel ce tăgădueste că Iisus este Hristos? Acesta ■ ■ tihrist, care tăgădueste pre Tatăl şi pre Fiul.

23. Tot cel ce tăgădueste pre Fiul, nici pre Tatăl nu are: iar cel ce mărturiseşte pre Fiul şi pre Tatăl ■

24. Drept aceea voi ■ aţi audiat dintru început, întru voi să rămâne. Şi de ■ rămânea întru voi ce aţi audiat dintru început, şi voi în Fiul, şi în Tatăl veţi rămânea.

25. Şi aceasta este făgăduinţa

I. IOAN, III.

care însuși a făgăduit noi, vi-
ața veșnică.

26. Acestea scriis voă pen-
tru cei ce vă înșală pre voi.

27. Și voi care ați
luat de la dânsul întru voi să
rămăe, și nu aveți trebuință
vă învețe pre voi cineva: oi pre-
cum aceeași ungere vă învață
pre voi pentru toate, și adevă-
rată este, și nu minciunoasă,
și precum v'a învățat pre voi,
rămâneți întru dânsul.

28. Și acum, fiilor, rămâneți în-
trudânsul ca să avem îndrăzneală
când va arăta, și să nu ne
rușinăm de dânsul la venirea lui.

29. De știți că este drept,
noașteți că tot cel face drep-
tate de dânsul s'a născut.

CAPITOLUL III.

Vedeți ce fel de dragoste ne a
dat noi Tatăl, al lui
Dumnezeu ne numim: pentru
aceasta lumea nu cunoaște pre
noi, căci nu l'a cunoscut pre
dânsul.

2. Iubiților, fi ai lui Dum-
nezeu suntem, și încă nu s'a a-
rătat vom fi: oștiți că când
arăta, asemenea lui vom
fi; că l' vom vedea pre el pre-
cum este.

3. Și tot cel ce nădejdea
aceasta întru dânsul, cură-
țește pre sine, precum și el esto
curat.

4. Tot cel face păcatul și
fără-de-legea face: și păcatul
este fără-de-legea.

5. Și știți el s'a arătat ca

să rădice păcatele noastre; și
păcat întru el nu este.

6. Tot cel petrece întru dâ-
nsul nu păcătuște: și tot cel ce
face păcatul nu l' vădut pre
el, nici l' cunoscut pre el.

7. Fiilor, nimeni să nu vă înșele
pre voi: cel face dreptate,
drept este, precum și acela drept
este.

8. Cel ce face păcatul din
diavolul este; că din început dia-
volul păcătuște. Spre aceasta
s'a arătat Fiul lui Dumnezeu,
să strice lucrurile diavolului.

9. Tot cel născut din Dum-
nezeu păcat face; că sămânța
lui întru dânsul petrece: și nu
poate să păcătuască, că din
Dumnezeu s'a născut.

10. Întru aceasta arătați sunt
lui Dumnezeu, și fiul diavo-
lului: tot cel ce nu face dreptate
este din Dumnezeu, nici cel
ce nu iubește pre fratele său.

11. Căci aceasta este vestirea
care ați auzit dintru început, ca
iubim unul pre altul.

12. Nu precum Cain care era
din vicleanul, și ucis pre fra-
tele său. Și pentru pricină
l'a ucis pre el? Căci lucrurile
lui erau rele, iar ale fratelui său
drepte.

13. Nu vă mirați, frații mei,
de vă urăște pre voi lumea.

14. Noi știm că trecut din
moarte în viață, pentru că iubim
pre frați. Că cel nu iubește
pre fratele petrece în moarte.

15. Tot cel urăște pre fra-
tele său ucigător de oameni este:
și știți că tot ucigătorul de oa-

menți nu are viață vecinică întru densul petrecând.

16. Întru aceasta am cunoscut dragostea lui Dumnezeu, că el și a pus sufletul său pentru noi; și noi datorăm pentru frați să ne punem sufletele.

17. Iar cel care bogăția lumii acesteia, și vede pre fratele său având trebuință, și își închide inima despre densul, cum rămâne dragostea lui Dumnezeu întru densul?

18. Fiul meu, să nu iubim cu cuvântul, nici cu limba; ci cu fapta și adevărul.

19. Și întru aceasta cunoaștem că suntem din adevăr, și înaintea lui vom încredința inimile noastre.

20. Că de ne arată pre noi inima noastră vinovați, Dumnezeu mai mult este decât inima noastră, și știe toate.

21. Iubiților, de nu vă arăta pre noi vinovați inima noastră, atunci îndrăznire avem către Dumnezeu.

22. Și ori-ce vom cere, vom lua de la densul, pentru că păzim poruncile lui, și cele plăcute înaintea lui facem.

23. Și aceasta este porunca lui, Ca să credem întru numele lui Iisus Hristos Fiului lui, și să iubim unul pre altul, precum ne a dat noastră poruncă.

24. Și cel ce păzește poruncile lui întru densul petrece, și acela întru el. Și întru aceasta cunoaștem că petrece întru noi, din Duhul care a dat noastră.

Iubiților, să nu credeți pre tot dubul, ci să ispițiți duhurile de sunt de la Dumnezeu: că mulți prooroci mincunosi au ășit în lume.

2. Întru aceasta cunoașteți Dubul lui Dumnezeu: Tot duhul care mărturisește pre Iisus Hristos că a venit în trup, de la Dumnezeu este:

3. Și tot duhul care nu mărturisește pre Iisus Hristos că a venit în trup, de la Dumnezeu nu este: și acela este al lui anti-hrist, de care ați auzit că va veni; și acum în lume este.

4. Voi de la Dumnezeu sunteți, fiilor, și ați biruit pre acela: căci mai mare este mila ce este întru voi, de cât cea ce este în lume.

5. Acela din lume sunt: pentru aceea din lume grăiesc, și lumea pre densul ascultă.

6. Noi din Dumnezeu suntem: cel ce cunoaște pre Dumnezeu ascultă pre noi; care nu este din Dumnezeu nu ne ascultă pre noi. Dintru aceasta cunoaștem duhul adevărului, și duhul înșelăciunii.

7. Iubiților, să iubim unul pre altul: că dragoste de la Dumnezeu este; și tot cel ce iubeste, din Dumnezeu este născut, și cunoaște pre Dumnezeu.

8. Cel ce nu iubeste, nu cunoaște pre Dumnezeu; că Dumnezeu dragoste este.

9. Întru aceasta s'a arătat dragostea lui Dumnezeu întru noi.

I. IOAN, V.

că pre Fiul său cel unul-născut
'l ■ trimis Dumneđeū in lume,
■ să viem printr'însul.

10. Intru aceasta este dragostea, nu că noi am iubit pre Dumneđeū, ci căci el ■ a iubit pre noi, și ■ trimis pre Fiul său curățire pentru păcatele noastre.

11. Iubiților, dacă Dumneđeū așa ne ■ iubit pre noi, și noi datorî sîntem ■ iubim unul pre altul.

12. Pre Dumneđeū nimeni nici odinioară ■ 'l ■ vėdut. De iubim unul pre altul, Dumneđeū intru noi petrece, și dragostea lui desăvėrsit este intru noi.

13. Intru aceasta cunoaștem că petrecem intru dēnsul, și el intru noi, ■ din Duhul său ne ■ dat noă.

14. Și noi am vėdut și mărturisim ■ Tatăl ■ trimis pre Fiul Măntuitor lumii.

15. Ori-care mărturisește că Iisus este Fiul lui Dumneđeū, Dumneđeū intru acela petrece, și acela intru Dumneđeū.

16. Și noi am cunoscut și am cređut dragostea care are Dumneđeū spre noi. Dumneđeū dragoste este; și acela ce petrece intru dragoste intru Dumneđeū petrece, și Dumneđeū intru dēnsul.

17. Intru aceasta s'a săvėrsit dragostea cu noi, ca îndrăznire să ■ in đioa judecăței: pentru că precum el este, și noi sîntem in lumea aceasta.

18. Frică nu este intru dragoste: ci dragostea cea desăvėrsit scoate afară pre frică: că fri-

ca pedeapsă are. Iar acela ■ ■ teme ■ este deplin intru dragoste.

19. Noi iubim pre dēnsul, că el întėi ne ■ iubit pre noi.

20. De ■ dice cineva, iubesc pre Dumneđeū, iar pre frațele său urėște, minciunos este: că acela ce ■ iubesc pre frațele său pre care 'l a vėdut, pre Dumneđeū pre care nu 'l a vėdut cum poate ■ 'l iubească?

21. Și această poruncă ■ de la dēnsul, Ca cel ce iubesc pre Dumneđeū să iubească și pre frațele său.

CAPITOLUL V.

Tot cel ce crede că Iisus este Hristos, din Dumneđeū este născut: și tot cel ce iubesc pre cel ce ■ născut, iubesc și pre cel ce s'a născut dintr'însul.

2. Intru aceasta cunoaștem că iubim pre fiul lui Dumneđeū, când iubim pre Dumneđeū, și poruncele lui păzim.

3. Că aceasta este dragostea lui Dumneđeū, ca poruncele lui să păzim: și poruncele lui grele nu sînt.

4. Căci tot cel născut din Dumneđeū biruește lumea: și aceasta este biruința care biruește lumea, credința noastră.

5. Cine este cel ce biruește lumea, fără numai cel ce crede că Iisus este Fiul lui Dumneđeū?

6. Acesta este care ■ venit prin apă și prin sînge, Iisus Hristos; nu numai prin apă, ci prin apă și prin sînge. Și Duhul este

L IOAN, V.

cel ce mărturisește, căci Duhul este adevărul.

7. Căci trei sunt cari mărturisesc în cer, Tatăl, Cuvântul, și Sfântul Duh; și acești trei sunt.

8. Și trei sunt cari mărturisesc pre pământ, duhul, și apa, și sângele; și acești trei într-un sunt.

9. De primă mărturie oamenilor, mărturiea lui Dumnezeu mă este; că aceasta este mărturiea lui Dumnezeu mă mărturisit pentru Fiul său.

10. Cel ce crede într-un Fiul lui Dumnezeu mă mărturiea într-un sine: cel ce crede lui Dumnezeu minciunos l-a făcut pre dănsul; pentru că n'a crezut la mărturiea mă mărturisit Dumnezeu pentru Fiul său.

11. Și aceasta este mărturiea, că viața veșnică mă dat noastră Dumnezeu, și această viață într-un Fiul lui este.

12. Cel ce are pre Fiul are viața; iar cel ce nu are pre Fiul lui Dumnezeu viața nu are.

13. Acestea am scris voșă celor ce credeți într-un nume Fiului lui Dumnezeu; mă să știți că viața veșnică aveți, și ca să credeți într-un nume Fiului lui Dumnezeu.

14. Și aceasta este îndrăznirea mă avem către dănsul, că de ceva după voia lui, ne aude pre noi;

15. Și dacă știm mă ne aude pre noi, ori-ce cerem, știm că vom mă cererile care cerem de la dănsul,

16. De va vedea cineva pre fratele său păcătuiind păcat nu spre moarte, mă oară, și mă da lui viață celor ce păcătuiesc nu spre moarte. Este păcat spre moarte: nu pentru acela dic mă să se roage.

17. Toată nedreptatea păcat este: și este păcat nu spre moarte.

18. Știm că tot cel născut din Dumnezeu nu păcătuiește; ci cel ce s'a născut din Dumnezeu se păzește pre sine însuși, și cel rău nu mă atinge de el.

19. Știm că din Dumnezeu suntem, și lumea toată într-un cel rău zace.

20. Și știm că Fiul lui Dumnezeu mă venit, și ne mă dat noastră pricepere, ca să cunoaștem pre cel adevărat, și suntem într-un cel adevărat, într-un Iisus Hristos Fiul lui. Acesta este Dumnezeu, cel adevărat, și viața mă veșnică.

21. Fiilor, păziți-vă pre voi de idoli. Amin.

SFÎNTULUI APOSTOL IOAN

CEA SOBORNICEASCĂ A DOA.

CAPITOLUL I.

Bătrânul aleselor doamne și fiilor ei, pre cari eu iubesc întru adevăr; și numai eu, ei și toți cari au cunoscut adevărul:

2. Pentru adevărul care petrece întru noi, și cu noi va fi în veac.

3. Fie cu voi har, milă, și pace de la Dumnezeu Tatăl, și de la Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui, întru adevăr și întru dragoste.

4. M'am bucurat foarte căci am aflat din fiili tăi umblând întru adevăr, precum am luat poruncă de la Tatăl.

5. Și acum te rog, doamnă, nu cum ai scrie ție poruncă nouă, ci care din început, că iubim unul pre altul.

6. Și aceasta este dragostea, că umblăm după poruncele lui. Și aceasta este porunca, Precum ai auzit dintru început, să umblați întru dânsa.

7. Pentru că mulți amăgitori

au intrat în lume, cari nu mărturisesc pre Iisus Hristos să fie venit cu trupul. Acesta este amăgitor și antihrist.

8. Păziți-vă pre voi înși-vă, ca nu pierdem cele ce am lucrat, ci luăm plată desăvârșit.

9. Tot cel care calcă porunca, și nu rămâne întru învățătura lui Hristos, nu are pre Dumnezeu. Iar cel ce rămâne întru învățătura lui Hristos, acela și pre Tatăl și pre Fiul are.

10. Oricine vine la voi, și va aduce învățătura aceasta, să nu 'l primiți în casă, și să nu 'l diceți lui, Bucură-te:

11. Că cel ce îl vede lui, Bucură-te, se va face părtaș faptelor lui celor rele.

12. Multe având vă scrie voi, am voit pre hârtie și cu cerneală: ci nădăjduesc că voi veni la voi, și gură către gură voi grăi, bucuria noastră fie deplin.

13. Inchină-se ție fiili surorii tale celei alese. Amin.

EPISTOLIEA

SEÎNTULUI APOSTOL IOAN

CEA SOBORNICEASCĂ A TREIA.

CAPITOLUL I.

Bătrânul lui Gaie celui iubit, pre care cu iubesc întru adevăr.

2. Iubitule, pentru toate fac rugăciune ca ■ sporești și ■ fil sănătos, precum sporește sufletul tău.

3. Pentru că foarte m'am bucurat, după ce au venit frații și au mărturisit de adevărul tău, precum tu întru adevăr umblă.

4. ■■■■ bucurie de cât aceasta nu ■■ când aud că fil mei umblă întru adevăr.

5. Iubitule, cu credință faci ori-ce lucrezi către frați, și către cel străin;

6. Carii au mărturisit de dragostea ta înaintea bisericei: pre carii bine vei face de îi vei petrece cu vrednicie lui Dumnezeu:

7. Că pentru numele lui au eșit, nimic luând de la Neamuri.

8. Noi dar, datorii suntem ■ primim pre unii ca aceștia, ■ împreună lucrători să fim adevărului.

9. Am scris bisericei: ci Diotrefis, cel ■ iubește ■ le fie lor căpetenie, nu ■ primește pre noi.

10. Pentru aceasta, de voi veni, voi pomeni lui faptele care face, ocărindu-ne ■ noi ■ cuvinte rele: și nelodestulat fiind ■ acestea, noi însuși primeste pre frați, și pre ■ ce vor îi oprește, și din biserică îi scoate.

11. Iubitule, nu urma răului, ci binelui. Cei ce face bine din Dumnezeu este: iar cei ce face rău n'a vădut pre Dumnezeu.

12. Lui Dimitrie i s'a dat mărturie de către toți, și de către însuși adevărul, și noi încă mărturisim: și știți. ■ mărturia noastră adevărată este.

13. Multe am avut a scrie, ci ■ ■ cerneală și ■ condei ■ îți scrie ție:

14. Ci nădăjduiesc ■ ■ de zăbavă ■ voi vedea, și gură către gură ■ grăi. Pace ție. Închină-se ție prietenii. Spune închinăciune prietenilor pre noi. ■ Amin.

EPISTOLIEA

CAPITOLUL I.

Iuda, slugă a lui Iisus Hristos,
și frate al lui Iacov, celor sfin-
țiți întru Dumnezeu Tatăl, și de
Iisus Hristos păziți și chemați :

2. Milă voă, și pace, și dragoste ■ ■ ■ immulțescă.

8. Iubiților, toată nevoia făcând ■ scrie voă de cea de obște mântuirea, nove ■ avuta vō scrie voă, rugându-vē să stați vitejește pentru credința ■ odată s'a dat sfinților.

4. Căci au intrat oare-carii oameni, oarii de de mult mai înainte au fost scriși spre aceeași oîndă, necredincioși, oarii schimbă harul Dumnezeuului nostru intru învîrșunare, și pre cel unul Stăpânul Dumnezeu, și Domnul nostru Iisus Hristos tăgăduesc.

6. Iar voi să vă aduc aminte,
știind și voi aceasta odată, că
Domnul după ce ■ scos pre no-
rod din pământul Eghiptului,
mai pre urmă pre cel ce ■ ■
oregut 'l-a pierdut.

6. Și pre ingerii cari au 'șl
au păzit dregătoria lor, ci 'șl au
lăsat lăcașul lor, spre judecata
zilei celei mari, legăturilor celor
veșnice sub întunerec îi ține.

7. Presum Sodoma și Gomora, și cetățile cele d'împrejurul lor care întru același chip curviau, și umbla în urma altui trup, sunt puse înaintea întru pildă, a focului celui veșnic muncă luând.

8. Asemenea și aceștia vise visând, trupul își spuroasă, și domina leapădă, și slavele hulesc.

9. Iar Mihail arhanghelul, când
cu diavolul pricinu-se grăia
pentru trupul lui Moisi, n'a în-
drăznit să aducă judecată de
hulă, ci a zis, Certe-te pre tine
Domnul.

10. Iar aceştia câte nu ştiu hulesc : şi câte după fire, ca nişte dobitoace necuvântătoare ştiu, întru acelea să strică.

11. Vai lor ! că în calea lui Cain ■ umblat, și întru înșelăciunea lui Valaam prin mită s'aū vărsat, și întru împotrivirea euvintelor lui Core aū perit.

12. Aceştia sînt pete între dragostele voastre, împreună cu voi mîncînd, fără de frică pe sine pîscîndu-se ; nori sînt fără de apă, ■ ■ poartă de vînturi ; copaci tomnatici neroditori, de două ori morţi şi desrădăcinaţi :

13. Valuri sălbatice de mare,
spumegându-și rușinile lor ; stele

rătăcitoare, cărora negura întunerecului în veac ■ păzește.

14. Și a proorocit de aceștia și Enoh, cel al șaptelea de la Adam, dicând, Iată, ■ veni Domnul într-o mil de sfînțit eși,

15. ■ facă judecată împotriva tuturilor, și să mustre pre toți necredincioșii lor de toate faptele păgânătății lor cu ■ aș făcut fără de lege, și de toate cuvintele lor cele aspre care aș grăit împotriva lui păcătoșii cei necredincioși.

16. Aceștia sînt cîrtitori, grăitori de rău, cari umblă după poftele lor; și gurele lor grăesc cele cu semeție, mirându-se de fețe pentru vre-o dobîndă.

17. Iar voi, iubiților, aduceți-vă aminte de cuvintele care s'aș spus mai înainte de apostolii Domnului nostru, Iisus Hristos;

18. Căci aș dis voă că în vremea de apoi vor fi batjocoritori, cari vor umbla după poftele lor cele necurate.

19. Aceștia sînt cari se deose-

besc pre sine, trupești, neavînd Duh.

■ voi, iubiților, într-o sfîntă credință voastră zidindu-vă, și într-o Duhul Sfînt rugându-vă,

21. Pre voi singuri într-o dragostea lui Dumnezeu vă păziți, așteptând mila Domnului Iisus Hristos spre viața cea veșnică.

22. Și pre unii să-i miluiți, luându-le sama:

23. Iar pre alții ■ frică ■ i mîntuiți, răpindu-i din foc; urlînd și haîna cea de la trup spurcată.

24. Iar celui ■ poate ■ vă păzească pre voi fără de păcat, și nespurcați și ■ vă pue înaintea slavei sale fără prihană într-o bucurie,

25. Unuia înțeleptului Dumnezeu, Mîntuitorului nostru, fie slavă și mărire, stăpînire și putere, mai înainte de tot veacul și acum și într-o toți vecii. Amin.

APOCALIPSIS

A

SFÎNTULUI IOAN TEOLOGUL.

CAPITOLUL I.

Descoperirea lui Iisus Hristos, ■ Dumnezeu îi ■ dat lui,

ca ■ arăte robilor săi cele ce trebuie ■ fie degrab; și ■ arătat-o trimetîndu-o prin ingerul său robului său Ioan:

2. Care ■ mărturisit cuvântul lui Dumnezeu, și mărturisirea lui Iisus Hristos, și ori câte ■ vădut.

3. Fericit este cel ce otește, și cel ce aud cuvintele proorocii acesteia, și păzească cele scrise întru dânsa : că ■ aproape este.

4. IOAN celor șapte bisericilor care sunt în Asia ; Iar voă și pace de la cel ce este, și cel ■ era, și cel ce vine ; și de la cele șapte Duhuri ■ sunt înaintea scaunului lui ;

5. Și de la Iisus Hristos, marturul cel credincios, și cel întâiu născut din morți, și stăpânul împăraților pământului. Care ne ■ iubit pre noi, și cu sângele său ne ■ spălat de păcatele noastre,

6. Și ne ■ făcut împărați și preoți lui Dumnezeu și Tatălui său ; lui slava și puterea în vecii vecilor. Amin.

7. Iată, vine cu norii ; și 'l va vedea pre el tot ochiul, și cel ce 'l auză impune : și vor plânge înaintea lui toate semințiile pământului. Așa, Amin.

8. Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, dice Domnul, cel ■ este, și cel ce era, și cel ce vine, A-tot-țîitorul.

9. Eu Ioan, cel ce sunt și frațele vostru, și partaș întru necazul, și întru împărăția, și întru răbdarea lui Iisus Hristos, fost-am în ostrovul ce se cheamă Patmos, pentru cuvântul lui Dumnezeu, și pentru mărturisirea lui Iisus Hristos.

10. Fost-am în Duh într-o zi de Duminică, și ■ auzit după mine glas ■ ca de trâmbiță,

11. Dîcînd, Eu sunt Alfa și Omega, cel d'întîi și cel de pre urmă : și, Ce vezi, scrie în carte, și o trimite celor șapte bisericilor ce sunt în Asia ; la Efes, și la Smirna, și la Pergam, și la Tiatira, și la Sardes, și la Filadelfia, și la Laodichia.

12. Și m'am întors ■ văd glasul ■ vorbia ■ mine. Și întorcîndu-mă, ■ vădut șapte sfeșnice de aur ;

13. Și ■ mijlocul celor șapte sfeșnice pre una asemenea Fiului omului, îmbrăcat cu haină lungă, și încins pre la țițe cu brîu de aur.

14. Iar capul lui și părul erau albe, ca lîna cea albă, ca zăpada ; și ochii lui erau ■ para focului ;

15. Și picioarele lui ■ cu arama de Livan, ca într'un cuprător fiind arse ; și glasul lui ca glas de ape multe.

16. Și avînd în mîna ■ cea dreaptă șapte stele : și din gura lui sabie de amîndoa părțile ascuțită esînd ; și fața lui ■ precum soarele luminează întru puterea sa.

17. Și dacă 'l am vădut pre el, am cădut la picioarele lui ca un mort. Și ■ pus mîna sa cea dreaptă preste mine, dîcînd mie, Nu te teme ; eu sunt cel d'întîi, și cel de pre urmă :

18. Și cel ce sunt viu, și am fost mort ; și, iată, sunt viu în vecii vecilor, Amin ; și am cheiele iadului și ale morții.

19. Scrie cele ce ■ vădut, și

APOCALIPSIS, II.

cele ce sînt, și cele ce vor să fie după acestea;

20. Taina oelor șapte stele ■■■ le ai vădut în dreapta mea, și cele șapte sfeșnice de ■■■. Cele șep■ stele ingerii oelor șapte bisericilor sînt: și cele șapte sfeșnice ■■■ ■ ai vădut șapte bisericilor sînt.

CAPITOLUL II.

Ingerului bisericii Efesului scrie: A■■■ dîce cel ce ține oele șapte stele în dreapta sa, ■■■ umblă în mijlocul oelor șapte sfeșnice de aur;

2. Știu faptele tale, și osteneala ta, și răbdarea ta, și ■■■ că nu poți suferi pre cel rău: și ai ispitit pre cel ce se dîce pre sine apostol, și ■■■ sînt, și ■■■ aliat pre ei minciunosi:

3. Și ai purtat, și ai răbdare, și pentru numele meu te ai ostentit, și nu ai încetat.

4. Ci am asupra ■■■ aceasta, că dragostea ta ■■■ d'intîiū o ai părăsit.

5. Drept ■■■ adu'ți aminte de unde ai cădut, și te pocăește, și fă faptele cele d'intîiū; iar de nu, vin la tine curînd, și voiū mișca sfeșnicul tōū din locul sēū, de nu te vei pocăi.

6. Ci aceasta ai, că urēști faptele Nicolaitenilor, ■■■ și eu le urēsc.

7. Cei ce are urechie, audă ■■■ Duhul dîce bisericilor: Celui ce va birui voiū da lui să mănânce din pomul vieții, ■■■

este în mijlocul raiului lui Dumnezeu.

8. Și ingerului bisericii Smirnenilor scrie: Acestea dîce cel d'intîiū și cel de pre urmă, ■■■ murit, și ■■■ înviat;

9. Știu faptele tale, și necazul, și sărăciea, (oi bogat ești) și hula celor ce ■■■ dîce pre sine Iudei și nu sînt, ci sinagogă ■■■ Satanei.

10. Nimic nu ■■■ teme de cele ce vei să pătimești: că iată, diavolul va să arunce *pre unii* dintru voi în temniță, ■■■ ■■■ vă ispititi; și veți avea necaz în dece zile: fi credincios până la moarte, și voiū da ție cununa vieții.

11. Cel ce are urechie, audă ce Duhul dîce bisericilor: Cel ■■■ biruește ■■■ se va nedreptăți de moartea cea de ■■■ doa.

12. Și ingerului bisericii celei din Pergam scrie: Acestea dîce cel ce are sabiea ascuțită de amîndoa părțile,

13. Știu faptele tale, și unde lăcuești, unde este scaunul Satanei: și ții numele meu, și n'ai lepădat credința ■■■ în zilele în care era Antipa marturul meu cel credincios, care ■■■ ucis ■■■ voi, unde lăcuește Satana.

14. Ci am asupra ■■■ puține, că ai acolo pre cel ce țin învățătura lui Valaam, care învăța pre Valac ■■■ pue aminteală înaintea fiilor lui Israel, ca să mănânce de cele jertvite idolilor, și să curvească.

15. Așa ai și tu pre cel ce țin învățătura Nicolaitenilor, care eu o urēsc.

16. Pocăește-te; iar de nu, vin

APOCALIPSIS, III.

ta tine curând, și voiți face cu ei războiul ou sabia gurei mele.

17. Cel ce a urechile, audă ce Duhul dăce bisericelor: Celui ce biruește voiți da lui să mănânce din cea ascunsă, și voiți da lui piatră albă, și în piatră noș scris, nimeni nu 'l știe fără numai cel ce 'l lea.

18. Și ingerului bisericei celei din Tiatira scrie: Acestea dăce Fiul lui Dumnezeu, cel ce are ochii săi para focului, și picioarele sale ou arama de Iivan:

19. Știți faptele tale, și dragostea, și slujba, și credința, și răbdarea ta, și faptele tale; cele de pre urmă sânt mai multe de cât cele d'întelii.

20. Ci asupra ta puțin, că lași pre mulțerea Ezavel, care se dăce pre sine proorociță, a învăța și amăgi pre robii mei să curvească, și mănânce cele jertvite idolilor.

21. Și dat ei vreme ca să se pocăiască de curvea sa, și nu s'a pocăit.

22. Iată, eu o pun pre ea în pat, și pre cel ce curvesc cu ea în necaz mare, de nu se vor pocăi de faptele lor.

23. Și pro filii ei îi voiți uide ou moarte; și vor cunoaște toate bisericile că eu sânt cel ce cercărunchii și inimile: și voiți da voă unuia fie-căruia duple faptele voastre.

24. Iar voă dăce, și celor-l-alți din Tiatira, căți n'au învățatura aceasta, și carii n'au cunoscut a-

dincurile Satanei, precum dăce; voiți pune preste voi altă greutate.

25. Însă ce aveți țineți până voiți veni.

26. Și celui biruește, și păzește până în sfârșit faptele mele, voiți da lui stăpânire preste neamuri:

27. Și le va păstori pre ele ou toiag de fer; ca vasele de lut se vor zdrobi: precum și eu am luat de la Tatăl meu.

28. Și voiți da lui steaou de dimineață.

29. Cel ce a urechile, audă ce Duhul dăce bisericelor.

CAPITOLUL III.

Și ingerului bisericei celei din Sardes scrie: Acestea dăce cel ce are cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu, și cele șapte stele; știți faptele tale, că ai nume oă trăești, și ești mort.

2. Priveghiează, și întărește pre cele-l-alte care vrea să moară: că n'am aflat faptele tale deplin înaintea lui Dumnezeu.

3. Drept'aceea, adu-ți aminte cum ai luat și ai audit, și ține, și te pocăește. Iar de nu vei priveghia, voiți veni asupra ca furul, și nu vei cunoaște în ceas voiți veni asupra ta.

4. Ai puțin numi și în Sardes care nu 'și au întinat hainele lor; și vor umbla împreună eu mine în albe; că vrednici sânt.

5. Cel biruește, acesta va îmbrăca în haine albe; și nu voiți

APOCALIPSIS, III.

sterge numele lui din cartea vieții, și voiți mărturisi numele lui înaintea Părintelui meu, și înaintea îngerilor lui.

6. Cei ce au urechie, audă ce Duhul dă bisericeilor.

7. Și îngerul bisericii celei din Filadelfia scrie: Acestea dăcel sfânt, cel adevărat, care are cheia lui David, cel ce deschide, și nimeni nu închide; și închide, și nimeni nu deschide;

8. Știu faptele tale: iată, am deschis înaintea ta ușă deschisă, și nimeni nu poate închide-o în fața ta: că mică putere ai, și păzi cuvântul meu, și n-ai tăgăduit numele meu.

9. Iată, dau din sinagoga Satanei acelor ce dădă pre sine în Iudei, și nu sunt, ci mint; iată, voiți face pre ei să vie și să închine înaintea picioarelor tale, și vor cunoaște că am iubit pre tine.

10. Pentru că ai păzit cuvântul răbdării mele, și eu te voi păzi pre tine de ceasul ispitei, ce va să vie preste toată lumea, să ispitească pre cei ce lăcesc pre păcânt.

11. Iată, vin curând: ține ce ai, ca nimeni să nu îți iee cununa ta.

12. Cel ce biruște îl voi face pre el stâlp în biserica Dumnezeului meu, și nu va eși afară mai mult: și voiți scrie preste el numele Dumnezeului meu, și numele cetății Dumnezeului meu, Ierusalimului celui nou, care se pogeară din cer de la Dumne-

deul meu: și voiți scrie preste el numele meu cel nou.

13. Cel ce are urechie, audă ce Duhul dă bisericeilor.

14. Și îngerul bisericii celei din Laodichia scrie: Acestea dăcel cel ce Amin, marturul cel credincios și adevărat, începutul zidirii lui Dumnezeu;

15. Știu faptele tale, că nici rece ești nici fierbinte: o de ai fi rece sau fierbinte!

16. Iar fiind că ești cald, și nici fierbinte nici rece, te voi borî din gura mea.

17. Că dăci, Bogat sunt, și m'am îmbogățit, și de nimic nu am lipsă; și nu ști că tu ești ticălos, și mișel, sărac, și orb, și gol:

18. Stătuiescu-te oumperi de mine aur lămurit din foc, te îmbogățesc; și haine albe, să te îmbraci, și nu arăte rușinea goliciunii tale; și ou collirion unge ochii tăi, ca să vezi.

19. Eu orî pre câți iubesc îl mustru și îl cert: rîvnește dar și te pocăiește.

20. Iată, stău la ușă, și bat: de va auzi cineva glasul meu, și va deschide ușa, voiți intra la el, și voiți cina cu el, și el mine.

21. Celui ce biruște voiți da lui să șadă ou mine pre scaunul meu, precum și eu am biruit, și am ședut ou Tatăl meu pre scaunul lui.

22. Cel ce are urechie, audă ce Duhul dă bisericeilor.

APOCALIPSIS, IV, V.

CAPITOLUL IV.

După acestea ■ vădut, și iată, ușă deschisă în cer: și glasul cel d'întăi ■ 'l ■ auđit ca de trîmbiță, ■ vorbia cu mine, dicēd, Sue-te aici, și voiū arăta ție cele ce trebuie să fie după acestea.

2. Și îndată am fost în Duh: și, iată, ■ era pus în cer, și preste ■ cel ■ ședea.

3. Și cel ce ședea la vedere era ■ pietrei de aspis și de sardin: și curcubeu era împrejurul scaunului asemenea la vedere smaragdului.

4. Și împrejurul scaunului era doă-deci și patru de scaune; și pre ■ am vădut doă-deci și patru de bătrâni ședēd, îmbrăcați ■ haine albe; și aveau pre capetele lor cununī de aur.

5. ■ din scaun es fulgere și tunete și glasuri: și era șapte făclii de foc ardēd înaintea ■ unului, care sūnt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu.

6. Și înaintea scaunului ■ o mare de sticlă ■ cu cristalul: și în mijlocul scaunului, și împrejurul scaunului, era patru viețuitori plini de ochi din 'nainte și din 'apoi.

7. Și viețuitorul cel d'întăi era asemenea leului, și al doilea viețuitor asemenea vițelului, și al treilea viețuitor avea față ca de om, și al patrulea viețuitor era ■ vulturului ce zboară.

8. Și cel patru viețuitori unul lie-care-avea câte șese aripi îm-

prejur; și în lăuntru era plin de ochi: și odihnă nu aū dloa și noaptea, dicēd, Sfint, sfint, sfint, Domnul Dumnezeu A-tot-țitorul, cel ce era, și cel ce este, și cel ce vine.

9. Și când vor da viețuitorii aceștia slavă și cinste și mulțumită celui ce șede pre scaun, celui ce este viu în vecii vecilor,

10. Vor cădea cei doă-deci și patru de bătrâni înaintea celui ce șede pre scaun, și ■ vor închina celui ce este viu în vecii vecilor, și ■ pune cununele lor înaintea scaunului, dicēd,

11. Vrednic ești, Doamne, a lua slava și cinstea și puterea: că tu ■ zidit toate, și pentru voia ■ sūnt și s'aū zidit.

CAPITOLUL V.

Si ■ vădut în dreapta celui ce ședea pre scaun carte scrisă din lăuntru și din afară, pecetluită cu șapte peceti.

2. Și am vădut pre un inger tare strigād cu glas mare, Cinc este vrednic a deschide cartea, și a deslega pecetile ei?

3. Și nimeni nu putea în cer, nici pre pământ, nici sub pământ, ■ deschide cartea, nici a vedea pre ea.

4. Și eu plāngeam mult, că nimeni nu s'a aflat vrednic a deschide și a ceti cartea, nici a vedea pre ea.

5. Și unul din bătrâni dice mie, Nu plānge: iată, a biruit Leul cel din seminția lui Iuda, Rădăcina lui David, ca să deschidă

cartea, și ■ deslege cele șapte peceti ale ei.

■ Și am văzut, și iată, în mijlocul scaunului, și ■ celor patru viețuitori, și în mijlocul bătrânilor, un Miel stând ca cum ■ fi fost junghiat, având coarne șapte și ochi șapte, care sunt ■ șapte Duhuri ale lui Dumnezeu trimise în tot pământul.

7. Și ■ venit și ■ luat cartea din dreapta celui ce ședea pe scaun.

8. Și când ■ luat cartea cel patru viețuitori, și cei douăzeci și patru de bătrâni ■ căzut înaintea Mielului, având fie-care ■ lăute, și năstrăpi de ■ pline de tămieri, ■ sunt rugăciunile sfinților.

9. Și cântă cântare nouă, dicând, Vrednic ești să ieși cartea și ■ deschizi pecetile ei: ■ te ai junghiat, și ne ai răscumpărat pre noi lui Dumnezeu cu sângele ■ din toată seminția, și limba, și norodul, și neamul;

10. ■ ne ai făcut pe noi Dumnezeu al nostru împărați și preoți: și vom împărăți pe pământ.

11. Și am văzut, și ■ audiu glas de îngeri mulți împrejurul scaunului și a viețuitorilor și ■ bătrânilor: și ■ numărul lor milioane de milioane, și miș de miș;

12. Dicând cu glas mare, Vrednic este Mielul ■ s'a junghiat ca să ieși puterea, și bogăția, și înțelepciunea, și tăria, și cinstea, și slava, și buna-cuvântare.

13. Și toată făptura care este în cer, și pe pământ, și sub pământ, și cele ce sunt în mare, și cele ce sunt într'însele toate,

am audiat dicând, Celui ce ședea pre ■ și Mielului ■ cu-vântarea și ■ și slava și puterea, în veșii veșilor.

14. Și cel patru viețuitori diceau, Amin. Și cei douăzeci și patru de bătrâni au căzut ■ s'au închinat celui viu în veșii veșilor.

CAPITOLUL VI.

Și ■ vădut când a deschis Mielul ■ din cele șapte peceti și ■ audiu pre unul din cei patru viețuitori dicând cu glas de tunet, Vino și vezi.

2. Și am vădut, și ■ un cal alb: și cel ce ședea pre el avea arc; și s'a dat lui cunună: și ■ eșit biruind, și ca ■ biruasor.

3. Și când ■ deschis a doua pecete, am audiat pre al doilea viețuitor dicând, Vino și vezi.

4. Și a eșit alt cal, roș: și oelul ■ ședea pre el s'a dat lui să iee pacea de pe pământ, și ca unul pre altul ■ se junghie: și s'a dat lui sabie mare.

5. Și când ■ deschis pecetea ■ treia, am audiat pre viețuitorul al treilea dicând, Vino și vezi. Și am vădut, și iată ■ cal negru; și ■ ședea pre ■ cumpănă în mână ■

6. Și am audiat glas în mijlocul celor patru viețuitori dicând, Un hînic de grâu într'un dinar, și trei hînici de orz într'un dinar; și untul de lemn și vinul să nu vătămi.

7. Și când a deschis pecetea ■ patra, am audiat glasul viețui-

torului celui al patrulea zicând, Vino și vezi.

8. Și am văzut, și iată un cal galben: și celui ce ședea pe el îi era numele Moartea, și iadul urma-ou el. Și s'a dat lor putere să meargă peste a patra parte a pământului, să sabie, și cu foamete, și cu moarte, și de fiarele pământului.

9. Și când s'a deschis cincia pecete, am văzut sub jertvelnic sufletele celor junghiați pentru cuvântul lui Dumnezeu, și pentru mărturisirea că s'avea:

10. Și striga cu glas mare, zicând, Până când, Stăpânul cel sfânt și adevărat, nu judeci și nu răbunî sângele nostru de la cel care lăcuiește pe pământ?

11. Și sic-cărula li s'a dat veșminte albe; și li s'a dat lor, ca să se odihnească încă puțină vreme, până ce se vor împlini și să d'impreună robi ou ei și frații lor, cari vor să meargă ca și el.

12. Și am văzut când s'a deschis pecetea șasea, iată, cutremur mare s'a făcut; și soarele s'a făcut negru ca un de pâr, și luna s'a făcut ca sângele;

13. Și stelele cerului au căzut pe pământ, și smochinul leapădă smochinele cele crude ale lui, când se clătește de vânt mare.

14. Și cerul s'a osebit o carte, învălindu-se: și tot muntele și ostrovul din locurile lor s'au mișcat.

15. Și împărații pământului, și domnii, și bogații, și căpitaul,

și cei puternici, și tot cel rob, și cel slobod, s'au ascuns în peșteri și în pietrele munților;

16. Și dăo munților și pietrelor, Cădeți preste noi, și ascundeți pre noi de către fața celui care șede pe scaun, și de mânia Mielului.

17. Că cine va veni dăo mare mării; și cine va putea să stea?

CAPITOLUL VII.

Și după acestea am văzut patru îngeri stând în cele patru unghiuri ale pământului, ținând cele patru vânturi ale pământului, ca să nu sufle vântul pe pământ, nici preste mare, nici preste tot copacul.

2. Și am văzut alt inger suindu-se de la răsăritul soarelui, având pecetea lui Dumnezeu celui viu: și a strigat cu glas mare celor patru îngeri, cărora li s'a dat să vatăme pământul și marea,

3. Zicând, Nu vatămați pământul, nici marea, nici copacii, până ce vom pecetlui pre robii Dumnezeului nostru preste frunțile lor.

4. Și au auzit numărul celor pecetluiți: o sută patru-zeci și patru de mii pecetluiți din toată seminția fiilor lui Israel.

5. Din seminția lui Iuda douăspre-zece mii pecetluiți. Din seminția lui Ruben douăspre-zece mii pecetluiți. Din seminția lui Gad douăspre-zece mii pecetluiți.

6. Din seminția lui Asir două-

spre-dece mil pecetluit. Din seminția lui Neftalim două-spre-dece mil pecetluit. Din seminția lui [] două-spre-dece mil pecetluit.

7. Din seminția lui Simeon două-spre-dece mil pecetluit. Din seminția lui Levi două-spre-dece mil pecetluit. Din seminția lui Isahar două-spre-dece mil pecetluit.

[] Din seminția lui Zevulon două-spre-dece mil pecetluit. Din seminția lui Iosif două-spre-dece mil pecetluit. Din seminția lui Veniamin două-spre-dece mil pecetluit.

9. După acestea [] vădut, și iată, gloată multă, pre care să o numere nimeni nu putea, din tot neamul, și semințiile, și noroadele, și limbele, stând înaintea scaunului, și înaintea Mielului, îmbrăcați în veșminte albe, și finioi în mâinele lor;

10. [] strigău cu glas mare, dicend, Mântuirea Dumneșului nostru celui ce șede pre scaun, și Mielului.

11. Și toți ingerii staū împrejurul scaunului, și [] bătrânilor și a celor patru viețuitori, și aū cădut înaintea scaunului pre fețele lor, și s'aū inchinat lui Dumneșu.

12. Dicend, Amin: Bună cuvântarea, și slava, și înțelepciunea, și mulțumita, și cinstea, și puterea, și tăria, He Dumneșului nostru [] veșii veșilor. Amin.

13. Și [] răspuns unul din cei bătrâni, dicendu'mi mie, Aceș-

tia cari sunt îmbrăcați cu veșmintele cele albe cine sunt? și de unde aū venit?

14. Și [] dis lui, Doamne, tu știi. Și 'mi a dis mie, Aceștia sunt cei ce vin din neocazul cel marc, și 'și aū spălat veșmintele lor, și 'și aū albit veșmintele lor în sângele Mielului.

15. Pentru aceasta sunt înaintea scaunului lui Dumneșu, și elujesc lui ziua și noaptea în biserică lui: și cel ce șede pre scaun [] va sălășlui p[] el.

16. Nu vor flămândi mai mult, nici vor înseta [] mult; nici va [] cădea preste [] soarele, nici tot zădiful.

17. Că Mielul cel din mijlocul scaunului va paște pre el, și li va povățui pre el la izvoare de ape vii; și [] șterge Dumneșu toată lacrima de la ochii lor.

CAPITOLUL VIII.

Si când a deschis pecetea [] șeptea, s'a făcut tăcere în cer [] la o jumătate de []

2. Și am vădut pre cel șeptu ingeri cari staū înaintea lui Dumneșu; și li s'a dat lor șapte trîmbițe.

3. Și alt inger a venit și [] stătu la jertvelnic, avend cădelniță de aur; și li s'a dat lui [] multe, ca [] le dea cu rugăciunile tuturor sfinților preste jertvelnicul cel de aur care este înaintea scaunului.

4. Și s'a suit fumul tămăilor, [] rugăciunile sfinților, din mâna

ingerului înaintea lui Dumnezeu.

5. Și a luat ingerul cădelnița, și o a umplut din focul jertvelnicului, și a aruncat pre pământ: și s'a făcut glasuri, și tunete, și fulgere, și cutremur.

6. Și cel șapte ingeri, cari aveau cele șapte trîmbițe, s'a gătiti să trîmbițeze.

7. Și ingerul cel d'intîi a trîmbitat, și s'a făcut grindină și foc amestecat cu sânge, și s'a aruncat pre pământ: și treia parte din copaci a ars, și toată iarba verde a ars.

8. Și al doilea inger a trîmbitat, și ca un munte ardînd cu foc s'a aruncat în mare: și a treia parte din s'a făcut sânge;

9. Și a murit a treia parte din zidiri în mare, aveau suflete; și a treia parte din corăbii s'a stricat.

10. Și al treilea inger a trîmbitat, și a căzut din cer o stea mare, ardînd o făclie, și a căzut preste a treia parte din riuri, și preste izvoarele apelor;

11. Și numele stelei a fost Pelin: și s'a făcut a treia parte din ape ca pelinul; și mulți din oameni au murit de ape, că se făcuseră amare.

12. Și al patrulea inger a trîmbitat, și s'a rănit a treia parte a soarelui, și a treia parte a lunii, și a treia parte a stelelor; cît s'a întunecat a treia parte a lor, și dina să nu lumineze a treia parte a ei, și noaptea asijderea.

13. Și am vădut, și am audat pre un inger sburînd în mijlocul cerului, dîcînd glas mare. Val, val, val, celor lăcuste pre pământ, de cele-l-alte glasuri de trîmbiță ale celor trei ingeri, cari vor să trîmbițeze.

CAPITOLUL IX.

Și al cînoilea inger a trîmbitat. Și am vădut o stea din cer cădînd pre pământ: și s'a dat lui cheia fîntanei adîncului.

2. Și a deschis fîntana adîncului; și s'a suit fum din fîntană, fumul unui cuprător mare; și s'a întunecat soarele și văzduhul de fumul fîntanei.

3. Și din fum au eșit lăcuste pre pământ: și li s'a dat lor putere, precum au putere scorpionele pământului.

4. Și s'a dîs lor să nu vatîme iarba pământului, nici toată verdeața, nici tot copacul; fără numai pre oamenii cari nu au pecetea lui Dumnezeu pre frunțile lor.

5. Și li s'a dat lor ca să îi omoare pe ei, ci să chinuească luni cinci: și chinul lor ca chinul scorpiei, cînd lovește pre om.

6. Și în zilele acelea vor căuta oamenii moartea, și o vor afla: și vor pofti să moară, moartea va fugi de la ei.

7. Și asemănările lăcustelor erau asemenea cailor celor gătiti spre război; și pre capetele lor erau ca niște cununii.

APOCALIPSIS, X.

aurului, și fețele lor, ca fețele oamenilor.

8. Și aveau păr ca părul mulierilor, și dinții lor erau ca al leilor.

9. Și aveau zale, ca zălele cele de fier; și sunetul aripelor lor era ca sunetul de cară, cu mulți cai care aleargă la război.

10. Și au coade asemenea scorpiilor, și bolduri erau în coadele lor: și puterea lor era ■ vătămă pre oameni luni cinci.

11. Și au preste ele împărat; pre ingerul adinoului, numele lui Evreește ■ Avradon, iar în limba Ellinească are nume Apolion.

12. Un val ■ trecut: iată, mai vin încă două vaiuri după acestea.

13. Și al șeselea inger a trimbitat, și am auzit un glas din cele patru cornuri ale jertvelnicului celui de aur, care este înaintea lui Dumnezeu.

14. Dicând ingerului al șeselea, care ■ trimbiță, Desleagă pre cei patru ingeri legați la riul cel mare Eufratul.

15. Și s'au deslegat cei patru ingeri cari erau gătiți spre ceasul, și ziua, și luna, și anul, ■ omoare a treia parte din oameni.

16. Și numărul oștilor călărimel era două milioane de milioane; și ■ auzit numărul lor.

17. Și așa am văzut cai în vidente, și pre ■ ce se aveau pre ei având zale de foc, și de iachint, și de piatră pucioasă: și capetele cailor erau ca capetele

leilor; și din gurile lor esia foc și fum și piatră pucioasă.

18. De acestea trei bătăi s'a omorât ■ treia parte din oameni; de foc, și de fum, și de piatră pucioasă ce esia din gurile lor.

19. Că puterea lor în gura lor este, și în coadele lor: ■ coadele lor sunt ■ șerpilor, având capete, și cu acestea vatămă.

20. Și cei-l-alți oameni, cari n'au murit de rănele acestea, nu s'au pocăit de faptele mâinilor lor, ■ să nu se închine dracilor, și idolilor oclor de aur, și de argint, și de aramă, și de piatră, și de lemn: care nici a vedea pot, nici ■ auzi, nici a umbla:

21. Și nu s'au pocăit de uciderele lor, nici de fermecătoriile lor, nici de curviea lor, nici de furtisagurile lor.

CAPITOLUL X.

Si am vădut alt inger tare pogorindu-se din cer, îmbrăcat cu nor: și curcubeu era pre capul lui, și fața lui ca soarele, și picioarele lui ■ stâlpi de foc:

2. Și ■ în ■ sa cărtică deschisă: și ■ pus piciorul lui cel drept pre mare, iar cel sting pre pământ.

3. Și a strigat ■ glas mare, precum răcnește leul: și când ■ strigat, ■ grăit cele șapte tunete glasurile lor.

4. Și când au grăit cele șapte tunete glasurile lor, vream să scriu: și ■ auzit glas din cer dicând mie, Pecetluște cele ce

APOCALIPSIS XI.

aŭ grăit cele șapte tuncle, și acestea nu le scrie.

5. Și ingerul pre ■■■ 'l am vădut stând pre ■■■ și pre pământ, și ■■■ rēdicat mālna sa spre cer,

6. Și s'a jurat pre cel ce este viŭ în vecil vecilor, care ■■■ zidit cerul și cele ■■■ sânt într'insul, și pământul și cele ce sânt într'insul, și marea, și cele ■■■ sânt într'insa, că vreme mai mult nu va fi:

7. Ci în dīlele glasulŭl ingerulŭl al șeptelea, când ■■■ vrea ■■■ trîmbițeze, ■■■ va săvērși taina lŭl Dumneđeŭ, precum bine ■■■ vestit robilor sēi proorociilor.

8. Și glasul oare 'l am aŭdit din cer iarăși a vorbit cu mine, și a đis, Mergī de iea cārticica cea doșch■■■ în mālna ingerulŭl ce ■■■ pre mare și pre pământ.

9. Și m'am dus la inger, și ■■■ đis lŭl, Dă'mī mie cārticica. Și 'mī ■■■ đis, lea-o și o mănāncă pre ea; și ■■■ amārī pāntecale tēŭ, iar în gura ■■■ fi dulce ■■■ mierea.

10. Și am luat cārticica din mālna ingerulŭl, și o am māncat pre ea; și era în gura ■■■ dulce ca mierea; și după ce o am māncat, s'a amārīt pāntecale meŭ.

11. Și imī đice mic, Trebuie tu iarăși să proorocești la noroadc, și la neamurī, și la limbi, și la împārați mulți.

CAPITOLUL XI.

Si mi ■■■ dat mie trestie asemenea unui toiag: și ■■■ stătu-

ingerul, dīcēnd, Scoală-te, și măsoară biserica lŭl Dumneđeŭ, și jertvelnicul, și pre cel ■■■ inchină într'insa.

2. Și curtea cea din afară de biserică ■■■ scoate afară, și ■■■ o măsori pre ea; că s'a dat Neamurilor: și cetatea cea sfintă ■■■ vor călca patru-đeol și doă de lunī.

3. Și voiŭ da putere celor doi marturī ■■■ mei, și vor prooroci đile o mie doă sute-șese-đeci, îmbrăcați cu saci.

4. Aceștia sânt cei doi maslini, și cele doă sfeșnice ■■■ staŭ înaintea Dumneđeulŭl pământulŭl.

5. Și de va vrea cineva să'ī vatāme pre el, foc ■■■ din gura lor, și mistuește pre vrājmașilor: și de ■■■ vrea cineva să'ī vatāme pre el, așa trebuie acela să ■■■

6. Aceștia aŭ putere a închide cerul ■■■ să nu ploae ploaie în dīlele proorociilor lor: și putere aŭ preste ape a lo întoarce în sange, și ■■■ bate pământul cu toată rana, ori de câte ori vor voi.

7. Și dacă vor slērși mărturtea lor, fiara care se sue din adīnc ■■■ face rēsboiŭ cu el, și il va birui pre el, și il va omorī pre el.

8. Și trupurile calc cădute ale lor vor zăcea în ulița cetăței celei mari, care duhovnicește se cheamă Sodoma și Eghipet, unde și Domnul nostru s'a răstignit.

9. Și vor vedea din noroadc și din semīnți și din limbi și din neamurī trupurile cele moarte ale lor đile trei și jumătate, și tru-

APOCALIPSIS, XII.

purile cele moarte ale lor nu vor lăsa ■ le pue în morminturi.

10. Și cei ■ lăcuiesc pre pământ ■ vor bucura de el, și se vor veseli, și vor trimete daruri unul altuia; că acești doi proorocii au chinuit pre cei ce lăcuiesc pre pământ.

11. Și după acele trei zile și jumătate Duh de viață de la Dumnezeu ■ intrat întru ei, și au stăut pre picioarele lor; și frică mare ■ cădut preste oei ■ li vedeau pre el.

12. Și ■ auzit glas mare din ■ dicend lor, Suli-vă aici. Și s'au suit în cer pre nor; și 'l au vedut pre el vrăjmașii lor.

13. Și întru acel ceas s'a făcut cutremur mare, și ■ cădut ■ de cea parte din cetate, și s'a omorît întru acel cutremur nume de oameni șapte mii; și cei-l-alți s'au înfricoșat, și au dat slavă Dumnezeului cerului.

14. Al doilea vaiu a trecut; al treilea vaiu iată vine degrab.

15. Și al șeptelea inger a trimbițat; și saū făcut glasuri mari în cer, dicend, Făcutu-s'au împărățiile lumii ale Domnului nostru, și ale Hristosului lui; și va împărăți în vecii vecilor.

16. Și cei două-deci și patru de bătrâni, cari înaintea lui Dumnezeu șed pre scaunele lor, au cădut pre fețele lor, și s'au închinat lui Dumnezeu.

17. Dicend, Mulțumim ție, Doamne, Dumnezeule A-tot-țiitorule, cel ■ ești, și cel ce erai, și cel ■ vii; că ai luat puterea ta cea tare, și ai împărățit.

18. Și neamurile s'au mânia, și ■ venit mânia ta, și vremea celor morți, ca ■ ■ judece, și să dai plată robilor ■ proorocilor, și sfinților, și oelor ce ■ tem de numele tău, celor mici și celor mari; și ■ strici pre cei ce strică pământul.

19. Și s'a deschis biserica lui Dumnezeu în cer, și s'a vedut sioriul legii lui în biserica lui; și s'au făcut fulgeri, și glasuri, și tunete, și cutremur, și grindină mare.

CAPITOLUL XII.

Semn ■ s'a vedut în cer; ■ mulere îmbrăcată cu soarele, și luna sub picioarele ei, și pre capul ■ cunună din douăsprezece stele:

1. Și avend în pântecce striga, chinându-se și muncindu-se să nască.

2. Și s'a vedut alt semn în cer; și iată un bălaur mare roș, avend capete șapte și coarne de ce, și pre capetele lui șapte cununi.

3. Și coada lui trăgea a treia parte din stelele cerului, și le ■ aruncat pre ele pre pământ; și bălaurul ■ stăut înaintea mulerei celei ■ ■ să nască, ■ când va naște, pre fiul ei să 'l mănânce.

4. Și a născut fiu parte bărbătească, care va ■ pască toate neamurile ■ tolag de fer; și s'a răpit fiul ei la Dumnezeu, și la scaunul lui.

5. Și mulerea a fugit în pustie, unde are loc gătit de la Dumnezeu, ca acolo să o hră-

APOCALIPSIS, XIII

nească pre ■ qile p mie doă ;
sute sese-deci.

7. Și s'a făcut război în cer:
Mihail și îngerii lui au dat răz-
boi cu bălaurul; și bălaurul ■
dat război și îngerii lui.

8. Și nu au biruit; nici loc s'a
aflat lor mai mult în cer.

9. Și s'a aruncat bălaurul cel
mare, șerpele cel vechi, care se
chiamă Diavolul, și Satana, cel
ce înșală toată lumea: s'a aruncat
pre pământ, și îngerii lui cu el
s'au aruncat.

10. Și ■ auzit glas ■ in
cer dicând, Acum s'a făcut mân-
tuirea, și puterea, și împărăția
Dumnezeului nostru, și puterea
Hristosului lui: că s'a aruncat
piritorul fraților noștri, cel ■
piria pre el înaintea Dumnezeului
nostru ziua și noaptea.

11. Și el 'l au biruit pre el pen-
tru sângele Mielului, și pentru
cuvântul mărturiei lor; și nu 'și
au iubit sufletele lor până la
moarte.

12 Pentru aceasta, bucurați-vă,
cerurile, și cei ce locuiesc într'in-
sele. Vai celor ce locuiesc pă-
mântul și marea! că s'a pogorit
diavolul la voi, având mânie
mare, știind că puțină vreme are.

13. Și când ■ vedut bălaurul
că s'a aruncat pre pământ, ■ go-
pit pre mulerea care ■ născut
parte bărbătească.

14. Și mulerei s'au dat două
aripl de vultur mare, ca să zboare
în pustie la locul său, unde se
hrănește acolo vreme, și vremi,
și jumătate de vreme, de către
fața șerpelui.

15. Și ■ slobozit șerpele după
mulere din gura sa apă ca un râu,
■ ■ ■ ducă riul pre ■

16. Și ■ ajutat pământul mu-
lerei, și 'și a deschis pământul
gura sa, și ■ înghițit riul ■ 'l
a slobozit bălaurul din gura ■

17. Și s'a mâniat bălaurul pre
mulere, și s'a dus să facă răz-
boi cu cel-l-alti din seminția ei,
carii păzesc poruncele lui Dum-
nezeu, și au mărturia lui Iisus
Hristos.

CAPITOLUL XIII

Si am statut pre năsipul mării,
și ■ vedut suindu-se din mare
o fiară, care avea capete șapte
și coarne deose, și preste coar-
nele ■ deose steme, și preste ■
petele ei nume de hulă.

2. Și fiara care o am vedut era
■ pardosului, și picioa-
rele ei ca și ale ursului, și gura
ei ca gura leului: și 'l ■ dat ei
bălaurul puterea sa, și scaunul
său, și stăpânire mare.

3. Și ■ vedut unul din cape-
tele ei ca cum ar fi junghiat spre
moarte; și rana morții ■ s'a
vindecat: și s'a mirat tot pămên-
tul din 'napoia fiarei.

4. Și s'au închinat bălaurului
celui ce a dat putere fiarei: și
s'au închinat fiarei, dicând, Cine
este asemenea fiarei? cine poate
să se bată cu ea?

5. Și s'a dat ei gură care grăia
mar și hule; și s'a dat ei stă-
pânire să facă război lunii patru-
zeci și două.

6. Și 'și a deschis gura sa spre

din oameni, pîrgă lui Dumnezeu și Mielului.

5. Și în gura lor nu s'a aflat vicleșug: că nevinovați sînt înaintea scaunului lui Dumnezeu.

6. Și am văzut alt înger sburînd în mijlocul cerului, avînd evanghelie veșnică ■■■ binevestească celor ■■■ lăcușor pe pămînt, și la ■■■ neamul, și ■■■ mințea, și limba, și norodul.

7. Dîcînd cu glas mare, 'Te-meți-vă de Dumnezeu, și dați lui slavă; că a venit ceasul judecării lui: și vă închinați celui ce ■■■ făcut cerul, și pămîntul, și marea, și izvoarele apelor.

8. Și alt înger a urmat, dîcînd, A cădut, a cădut Vavilonul, cetatea cea mare, că din vinul mîniei curviei ei a adăpat toate neamurile.

9. Și al treilea înger ■■■ urmat lor, dîcînd ■■■ glas mare, Oricine se închină fiarei și chipul ei, și iea semnul ei pre fruntea sa, sau pre mîna sa,

10. Și acesta ■■■ bea din vinul mîniei lui Dumnezeu, cel dres neamestecat în paharul mîniei lui; și se ■■■ chinui cu foc și cu piatră pucioasă înaintea sfinților îngerilor, și înaintea Mielului:

11. Și fumul chinului lor în vecii vecilor se sue: și nu au odihnă ziua și noaptea, cei ce se închină fiarei și chipul ei, și cel ■■■ iea semnul numelui ei.

12. Aici este răbdarea sfinților: aici sînt cei ce păzesc poruncele lui Dumnezeu, și credința lui Iisus.

13. Și am auzit glas din cer dîcînd mie, Scrie, Fericiți cei morți, cari în Domnul mor ■■■ acum: Așa, dîce Duhul, ca ■■■ odihnească de ostenelele lor; iar faptele lor vor urma cu ei.

14. Și am văzut, și iată nor alb, și cel ce ședea pre nor a ■■■ cu Fiul omului, avînd în capul lui cunună ■■■ aur, și în mîna lui seceră ascuțită.

15. Și alt înger ■■■ eșit din biserică, strigînd cu mare glas celui ce ședea pre nor, Aruncă ■■■ ta, și seceră: că 'l a venit ție ceasul de ■■■ seceră; că s'a uscat secerișul pămîntului;

16. Și a aruncat cel ce ședea pre nor seceră ■■■ pre pămînt; și s'a secerat pămîntul.

17. Și alt înger ■■■ eșit din biserică cea din cer, avînd și el seceră ascuțită.

18. Și alt înger a eșit din ierivelnic, avînd stăpînire prestoc; și ■■■ strigat, cu glas mare celui ce ■■■ seceră ■■■ ascuțită, dîcînd, Aruncă seceră ■■■ cea ascuțită, și culege strugurii viei pămîntului; că s'au copleșit strugurii ei.

19. Și ■■■ aruncat îngerul seceră lui pre pămînt, și a cules via pămîntului, și o a pus în teascu cel mare al mîniei lui Dumnezeu.

20. Și s'a oălcat teascu afară de cetate, și ■■■ eșit sânge din teaso, până la friele cailor, de o mie și șese-sute de stadii.

CAPITOLUL XV.

Și am văzut alt [] în cer, mare și minunat, șapte îngeri având șapte [] cele de apoi; că într-o aceia s'a săvârșit mânia lui Dumnezeu.

2. Și am văzut [] o mare de stea amestecată cu foc: și pre cei [] biruiți din fiară, și din chipul ei, și din semnul ei, și din numărul numelui ei, stând pre [] de stea, având alăute ale lui Dumnezeu.

3. Și cântă cântarea lui Moisi robul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului, dicând, Mari și minunate sânt lucrurile tale, Doamne, Dumnezeule A-tot-țitorule; drept și adevărate sânt căile tale, împărate al sfinților.

4. Cine [] se [] teme de tine, Doamne, și [] va slăvi numele tău? că tu ești unul sfânt: că toate neamurile vor veni și [] vor închina înaintea ta; că dreptățile tale s'a arătat.

5. Și după acestea am văzut, și, iată, s'a deschis biserică cerului mărturie în cer;

6. Și [] este cel șapte îngeri din biserică, cari aveau cele șapte rane, îmbrăcați cu în curat și strălucit, și încinși împrejurul pieptului [] brie de []

7. Și unul din cei patru viețuitori a dat celor șapte îngeri șapte fiale de aur pline de mânia lui Dumnezeu, celui viu în veștile vecilor.

8. Și s'a umplut biserică de fum din slava lui Dumnezeu, și din puterea lui; și nimeni nu pu-

[] [] între în biserică, până se vor sfârși cele șapte [] ale celor șapte îngeri.

CAPITOLUL XVI.

Și am audit glas [] din biserică dicând celor șapte îngeri, Duceți-vă și vărsați fiarele mâniai lui Dumnezeu pre pământ.

2. Și s'a dus oel d'întel, și a vărsat fiala [] pre pământ; și s'a făcut rană [] și [] în [] nil celor aveau semnul fiarei și în oel ce s'a închinat chipului ei.

3. Și al doilea inger [] vărsat fiala [] în mare; și s'a făcut sânge ca de mort: și tot sufletul viu [] murit în mare.

4. Și al treilea inger [] vărsat fiala [] în riuri și în izvoarele apelor; și s'a făcut sânge.

5. Și [] audit pre ingerul apelor dicând, Drept ești, Doamne, oel ce ești, și oel ce erai, și cel ouvios, că ai judecat acestea.

6. Că sângele sfinților și al proorocilor au vărsat, și sângele [] dat lor [] bea; [] vrednici sânt.

7. Și [] audit pre altul din jertvelnic dicând, Asa, Doamne, Dumnezeule A-tot-țitorule, adevărate și drepte sânt judecățile tale.

8. Și al patrulea inger a vărsat [] fiala [] preste soare; și i s'a dat lui putere să pălească pre oameni ou foc.

9. Și s'a pălit oamenii ou pălitură mare, și au hulit numele lui Dumnezeu, celui ce are stă-

APOCALIPSIS, XVII.

păpire, preste ranele acestea: și nu s'aû pocăit ■ să dea slavă lui.

10. Și al cincilea inger ■ vârsat fiala ■ preste scaunul fiarei; și s'a făcut împărăția ei întunecoasă; și își mușcău limbele lor de durere.

11. Și aû hulit pre Dumnezeu cerului de durerile lor, și de ranele lor, și nu s'aû pocăit de faptele lor.

12. Și al șeselea inger a vârsat fiala ■ preste riul cel ■ Eufratul; și a secat apa lui, ca să se gătească cale împăraților celor de la resăriturile soarelui.

13. Și am vădut din gura bălaurului, și din gura fiarei, și din gura proorocului celui minciunos, trei duhuri necurate asemenea broaștelor *esind*.

14. Că sunt duhuri ale dracilor, ■ fac semne, care merg la împărații pământului și a toată lumea, ca ■ 'l adune pre ei la războiul dîlei celei mari ■ lui Dumnezeu A-tot-șitorului.

15. Iată, vin ■ furul. Feriți este cel ce priveghiază, și păzește veșmintele sale, ca să nu umble gol, și vor vedea rușinarea lui.

16. Și 'l a strins pre ei la locul ce se cheamă Evreește Armagheddon.

17. Și al șeptelea inger ■ vârsat fiala ■ în aer; și ■ eșit glas mare din biserică cerului, de la scaun, dicend, S'a făcut.

18. Și s'aû făcut glasuri, și fulgere, și tunete; și cutremur mare s'a făcut, în ■ fel nu s'a făcut de când oamenii s'aû făcut pre

pământ, ■ acest cutremur, așa mare.

19. Și s'a făcut cetatea cea ■ în trei părți, și cetățile neamurilor aû cădut: și Vavilonul cel mare ■ venit întru pomenire înaintea lui Dumnezeu, ■ 'l deo lui păharul vinului mâniei iușimei lui.

20. Și tot ostrovul a fugit, și munții nu s'aû aflat.

21. Și grindină mare ■ talantul s'a pogorit din cer preste ■ menți: și aû hulit oamenii pre Dumnezeu de rana grindinei; că mare este ■ el foarte.

CAPITOLUL XVII.

Si a venit unul din cei șapte ingeri cari aveau cele șapte fiale, și ■ grăit ou mine, dicend, Vino să 'l arăt ție judecata curvei celei mari, care șede preste apele cele multe;

2. Cu ■ aû curvit împărații pământului, și s'aû îmbălat de vinul curviei ■ cel ce lăcuiesc pre pământ.

3. Și m'a dus pre mine în pustie în duh: și ■ vădut ■ mulere ședend pre o fiară roșie, plină de numi de hulă, care avea capete șapte și coarne deco.

4. Și mulerea ■ îmbrăcată cu porfiră și cu roș, și poleită cu aur și cu piatră scumpă și cu mărgăritari, avend păbar de aur în mâna ei plin de uriciuni și de necurăția curviei sale:

5. Și în fruntea ei nume scris, TAINĂ, VAVILONUL CEL MA-

RE. MAICA CURVELOR ȘI A SPURCĂCIUNILOR PĂMÎNTU- LUI.

6. Și am văzut pe mulere
bătă de sângele sfinților, și de
sângele marturilor lui Iisus: și
m'am mirat, vădendu-o pe ea,
cu mirare mare.

7. Și 'mă a dis fingerul, Pentru
ce te ai mirat? eă volă spune
ție taina mulerei, și ■ ■ lare! ce
o poartă pre ea, ■ ■ ■ oele
șapte capete și oele deca coarne.

8. Fiara care o mi vedut era, și nu este; și va să — — — din adînc, și în perire să meargă: și se vor mira cei ce lăcușo pe pămînt, ale căror numi nu — — — scrise în cartea vieții de la întemeierea lumii, vedînd pre fiara că era, și nu este, măcar că este.

9. Aici este mintea ocea care înțelege. Cele șapte capete sunt șapte munți, unde șede murea preste el.

10. Și împărații șapte sunt: oinci
aū cădut, și unul este, și cel-l-alt
încă n'a venit; și când va veni,
puțin trebuie el să rămăe.

11. Și fiara care era, și nu este,
și acesta al optulea este, și din cel
septe este, și întru perire merge.

12. Și cele dece coarne, care le ai vădut dece împărați sunt, cari încă n'au luat împărăția; ci stăpânire ■ niște împărați într'un cers ieau cu flara.

13. Aceștia un gând au, și puteră și stăpânirea lor o vor fiare!

14. Aceștia cu Mielul vor face război, și Mielul îi va birui pe ei; că este Domnul domnilor, și

Impăratul împăraților: și cei ce sunt cu el sunt chemați, și aleși, și credincioși.

10. Și îmi dăo mie, Apele care
le ai vădut, unde șede curva, sunt
noroadе și gloate, și neamuri,
și limbi.

16. Și cele dece coarne care le ai vădut la fiară, aceștia vor urî pre curvă, și pustie o vor face pre ■ și goală, și cărnurile ei vor mânca, și pre ea o vor arde ■ foc.

17. Că Dumnezeu ■ dat în inimile lor ca să facă statul lui, și ■ facă un gând, și să dea împărăția lor fiarei, până ce ■ vor sfârși graiurile lui Dumnezeu.

18. Și mulțimea, pre care ■ ai
vădut ■ cetatea cea mare, care
are împărăția peste împărății
pământului.

CAPITOLUL XVIII

Și după acestea am văzut inger
pogorându-se din cer, care avea
putere mare; și pământul s'a lu-
minat de slava lui.

2. Și a strigat întru tărie cu glas mare, dicend, A cădut, ■ cădut Vavilonul cel mare, și s'a făcut lăcaș dracilor, și pază a tot duhul necurat, și pază ■ toată paserea necurată și urită.

3. Că din vinul mănii curviei ei au băut toate neamurile, și împărații pământului cu ea au curvit, și neguțătorii pământului din puterea desfătărilor ei s'au îmbogățit.

4. Și **eu** audit al glas din cor,
dicând, Ești dintr'însa, norodul
meu, ca să nu vă împărtășiți cu

APOCALIPSIS, XVIII.

păcatele ei, și ca să nu luați din bătăile ei.

5. Că au ajuns păcatele ei până la cer; și și ■ adus aminte Dumnezeu de nedreptățile ei.

6. Răsplătiți ei precum și ea v'a răsplătit voă, și ■ îndoiți ei îndoită duple faptele ei: în paharul cu ■ dres, dregeți ei îndoită.

7. Cât s'a slăvit pre sine, și s'a desfătat, pro atâta dați ■ chin și plângere: că întru inima ei dice, Sed împărăteasă, și văduvă nu sunt, și plângere nu voi vedea.

8. Pentru aceea într-o zi vor veni ranele ei, moarte, și plângere, și foamete; și cu foc se va arde: că tare este Domnul Dumnezeu cel ce o judecă pre ea.

9. Și o vor plânge p■ ea, și vor tîngui de ■ împărații pământului, cei ce au curvit și s'au desmierdat cu ea, când vor vedea fumul arderei ei,

10. Departe stînd pentru frica muncii ei, dicînd, Vai, vai, cetatea cea mare Babilonul, cetatea cea tare! că într'un ceas a venit judecata ta.

11. Și neguțătorii pământului plîng și o julesc pre ea; că povara lor nimeni nu o cumpără mai mult:

12. Povara de aur, și de argint, și de piatră scumpă, și de mărgăritar, și de viscon, și de porfiră, și de mătase, și de roș, și tot lemnul de tin, și tot vasul de elefant, și tot vasul de lemn scump, și de aramă, și de fer, și de marmoră,

13. Și scorțișoară, și tămăieri, și mir, și tămăle, și vin, și unt-de-lemn, și făină de grîu, și grîu, și dobitoace, și oi, și cai, și căruțe, și robi, și suflete de oameni.

14. Și poamele poștei sufletului tău s'au dus de la tine, și toate cele grase și luminate s'au dus de la tine, și mai mult nu le vei mai afla pre ele.

15. Neguțătorii acostora, cari s'au îmbogățit de la ea, departe vor sta pentru frica pedepsei ei, plîngînd și tînguindu-se.

16. Și dicînd, Vai, vai, cetatea cea mare, cea îmbrăcată cu viscon, și cu porfiră, și cu roș, și poleită cu aur, și cu piatră scumpă, și cu mărgăritarii!

17. Că într'un ceas s'a pustiit atîta bogăție. Și tot cîrmaciul, și toată gloata cea din corăbii, și corăbierii, și ori câți luorează marea, de departe au stătut,

18. Și strigau vădînd fumul arderei ei, dicînd, Care era asemenea cu cetatea cea mare!

19. Și își puneau țărîna pe oapetele lor, și strigau, plîngînd și tînguindu-se, dicînd, Vai, vai, cetatea cea mare. Întru care s'au îmbogățit de prețul ei toți cei ce au corăbii în mare! că într'un ceas s'a pustiit.

20. Veselește-te de ea, cerule, și voi sfinți apostoli și prooroci; că a judecat Dumnezeu judecata voastră despre dînsa.

21. Și un înger tare a rădicat o piatră mare ca de moară, și o ■ aruncat în mare, dicînd, Așa cu pornire se va arunca Babilon-

nul cetatea cea mare, și nu se va mai afla.

22. Și glas de alăutari, și de muzici, și de fluerași, și trîmbițași, nu ■ ■ ■ mai auzi întru tine; și tot meșterul ■ tot meșteșugul nu ■ ■ ■ mai afla întru tine; și sunet de moară nu se va mai auzi întru tine;

23. Și lumină de făclie nu ■ va mai ivi întru tine; și glas de mire și de mireasă nu se ■ ■ ■ mai auzi întru tine: că neguțătorii ■ erau boerii pămîntului; căci ou fermecătoriea ■ s'au înșelat toate neamurile.

24. Și într'însa s'a aflat sânge de prooroci, și de sfinți, și de toți cei junghiați pe pămînt.

CAPITOLUL XIX.

Si după acestea ■ ■ ■ auzit ■ ■ ■ un glas mare de gloată multă în cer, dicînd, Alleluia: Mîntuirea, și slava, și cinstea, și puterea, Domnului Dumnezeuului nostru :

2. Că adevărate și drepte sînt judecățile lui: că ■ judecat pre curva cea mare, care a stricat pămîntul cu curviea sa, și a izbăvit sângele robilor săi din mîna ei.

3. Și ■ ■ ■ doă oară au zis, Alleluia. Și fumul ei ■ ■ ■ sue în vecii vecilor.

4. Și au căzut bătrânii cei doă-zeci și patru și cei patru viețuitori și s'au închinat lui Dumnezeu celui ce șede pe scaun, dicînd, Amin; Alleluia.

5. Și glas din scaun a eșit,

dicînd. Lăudați pre Dumnezeul nostru, toți robii lui, și cei ce vî temeți de dînsul, și cei mici și cei mari.

6. Și am auzit ca ■ ■ ■ glas de gloată multă, și ■ ■ ■ un glas de ape multe, și ca un glas de tunete tari, dicînd, Alleluia; ■ ■ ■ împărătit Domnul Dumnezeu Atot-țîitorul.

7. Să ne bucurăm și ■ ■ ■ ne veselim, și să dăm slava lui: că ■ ■ ■ venit nunta Mielului, și mulerea lui s'a gătit pre sine.

8. Și s'a dat ei ca ■ ■ ■ se îmbrace cu viscon, curat și strălucit: ■ ■ ■ visconul sînt îndreptările sfinților.

9. Și îmi dice mie, Sorie, Fericiți cei chemați la cina nunței Mielului. Și îmi dice mie, Aceste cuvinte adevărate sînt ale lui Dumnezeu.

10. Și ■ ■ ■ cădut înaintea picioarelor lui ca să mă închin lui. Și îmi dice mie, Vezi, să nu faci aceasta: împreună cu tine rob sînt, și cu frații ■ ■ ■ cari s'au mărturiea lui Iisus: lui Dumnezeu te închină: că mărturiea lui Iisus este duhul proorociel.

11. Și am vedut cerul deschis, și iată un cal alb; și cel ce ședea pre el se chema Credincios și Adevărat, și întru dreptate judecă și ■ ■ ■ răboiul.

12. Ochii lui erau ca para focului, și pre capul lui erau steme multe; avînd nume scris, care nimeni nu 'l știe, fără numai el.

13. Și era îmbrăcat în haină vopsită cu sânge: și se chema nu-

mele lui Cuvântul lui Dumnezeu.

14. Și oștile cele din cer urmau după el pe cal alb, îmbrăcați fiind în vișson; alb și curat.

15. Și din gura lui ese sabie ascuțită. ■ ■ densa să lovească neamurile; și el le va păste pre ele cu toiag de fer; și el calcă teascu vinului mâniei și iușimei lui Dumnezeu. A-tot-țiitorului.

16. Și are presto haïna și preste coapsa ■ numele scris, IMPĂRATUL IMPĂRAȚILOR, ȘI DOMNUL DOMNILOR.

17. Și am văduț pre un inger stând în soare; și a strigat cu glas mare, dicend tutulor paserilor celor ce zboară în mijlocul cerului, Veniți și vă adunați la cina marelui Dumnezeu;

18. Ca ■ mâncați trupuri de împărați, și trupuri de căpitani, și trupurile celor țari, și trupurile cailor, și ale celor ce sed pre ei, și trupurile tutulor celor sloboși și celor robi, și celor mici și celor mari.

19. Și ■ văduț pre fiară, și pre împărații pământului, și oștile lor, adunate ■ ■ facă război cu cel ce sed pre cal, și cu oastea lui.

20. Și s'a prins fiara, și cu ea proorocul cel minciunos, care ■ făcut semnele înaintea ei, cu ■ ■ amăgit pre cel ■ a luat semnul fiarei, și pre cel ce s'a închinat chipului ei. Vii s'a aruncat amândoi în iazărul cel de foc care arde cu piatră pucioasă.

21. Și cel-l-alti s'a uciș cu sabia celui ce sedea pre cal, care esia din gura lui; și toate paserile s'a saturat din trupurile lor.

CAPITOLUL XX.

Și am văduț inger pogorindu-se din cer, avend cheia adîncului și lanț mare în mâna lui.

2. Și a prins pre bălaur, pre serpele cel vechi, care este Diavolul, și Satana, și 'l a legat pre el o mie de ani,

3. Și 'l a băgat pre el în adînc, și 'l a închis, și a pecetluit d'asupra lui, ■ să nu înșăfe ■ mult pre neamuri, până se implini o mie de ani; și după acestea trebus el să se deslege puțină vreme.

4. Și ■ văduț scaune, și aședut pre ele, și judecată li s'a dat lor; și ■ văduț pre sufletele celor tăleși pentru mărturia lui Iisus, și pentru cuvântul lui Dumnezeu, și cari nu s'a închinat fiarei, nici chipului ei, și n'a luat semnul ei pre fruntea lor, și pre mâna lor; și aș viețuit și aș împărățit ■ Hristos o mie de ani.

5. Iar cel-l-alti morți n'aș înviat până nu se vor sfârși miea ■ de ani. Aceasta este învierea ■ d'înteu.

6. Fericit și sfînt este cel ce ■ parte întru învierea cea d'înteu: preste aceștia moartea cea de a doua nu are putere, ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai

APOCALIPSIS, XXI.

dincioși, și păcătoși, și spurcați, și ucigași, și curvari, și fermecători, și închinători de idoli, și tutulor celor minciunosi, partea lor *li va fi* în iazărul cel ce arde cu foc și cu piatră pucioasă; care este moartea cea a doua.

9. Și ■ venit către mine unul din cei șapte ingeri cari aveau cele șapte fiale care erau pline de cele șapte ■■ cele mai de pre urmă, și ■ grăit cu mine, dicând, Vino, să 'ți arăt ție miera, mireasa Mielului.

10. Și m'a dus pre mine în duh într'un munte ■■ și înalt, și 'm' ■ arătat mie cetatea ■■ mare, Ierusalimul cel sfânt, pogorindu-se din cer de la Dumnezeu.

11. Având slava lui Dumnezeu: și luminătorul ei era asemenea cu piatră prea scumpă, ca cu piatră iaspis, ce este ca cristalul;

12. Și având zid mare și înalt, având porți două-spre-dece, și la porți ingeri doi-spre-dece, și numi scrise d'asupra, ca e sunt cele două-spre-dece sem'nții ale fiilor lui Israel:

13. Despre resărit, porți trei; despre miadă-noapte porți trei; despre miadă-di porți trei; și despre apus porți trei.

14. Și zidul cetății avea temelii două-spre-dece, și într'insele numele celor doi-spre-dece apostoli ■■ Mielului.

15. Și cel ce vorbia cu mine avea trestie de aur ca să măsoare cetatea, și porțile ei, și zidul ei.

16. Și cetatea este în patru colțuri, și lungimea ei este atâta cât și lățimea; și ■ măsurat cetatea cu trestia, la stadii de două-spre-dece mii. Lungimea și lățimea și înălțimea ei întoama sunt.

17. Și ■ măsurat zidul ei, de o sută patru-deci și patru de oți, măsură ■ omului, care este ■ ingerului.

18. Și era zidirea zidului ei de iaspis: și cetatea era aur curat, asemenea ■■ celei curate.

19. Și temelile zidului cetății erau ■■ toată piatra scumpă împedobite. Temeliacead'întoiu, iaspis; ■ doua, safir; a treia balchidon, a patra, smaragd;

20. A cincia, sardonice; a șesea, sardon; ■ șeptea, hrisolitos; ■ opta, viril; a noa, topazion: ■ decea, hrisoprasos; ■ un-spre-decea iachint; a două-spre-decea ametist.

21. Și cele două-spre-dece porți erau două-spre-dece mărgărituri; ■■ fie-care poartă ■■ dintr'un mărgăritar: și ulița cetății ■■ curat, ca stecla ■■ luminoasă.

22. Și biserică n'am vădut întru densa: că Domnul Dumnezeu A-tot-țiitorul este biserică ei și Mielul.

23. Și cetatea nu are trebuință de soare, nici de lună, ca să lumineze întru ea: că slava lui Dumnezeu o ■ luminat pre ea, și luminătorul ei este Mielul.

24. Și neamurile celor ce se mântuesc întru lumina ei vor umbla: și împărații pământului

APOCALIPSIS, XXII.

aduc slava și cinstea lor întru dânsa.

25. Și porțile ei nu se vor închide dînsa: că noapte nu va fi acolo.

26. Și vor aduce slava și cinstea neamurilor întru dânsa.

27. Și nu va intra întru dânsa tot ce este spurcat, și face spurcăciune, și minciună; fără numai cel scris în cartea vieții Mielului.

CAPITOLUL XXII.

Și 'mîi a arătat mie rîu limpede al apei vieții, luminos ca cristalul, esînd din scaunul lui Dumnezeu și al Mielului.

2. În mijlocul uliței ei, și a rîului de o parte și de alta, erau lemnul vieții, făcînd roduri doaspre-dece, în fie-care lună dîndu-și rodul său; și frunzele lemnului erau spre sănătatea neamurilor.

3. Și tot blăstămul nu va mai fi acolo: și scaunul lui Dumnezeu și al Mielului vor fi într'însa; și slugile lui vor sluji lui;

4. Și vor vedea fața lui; și numele lui va fi pre frunțile lor.

5. Și noapte nu va fi acolo; și trebuință nu aū de făclie, și de lumina soarelui; că Domnul Dumnezeu îl luminează pre ei: și vor împărăți în vecii vecilor.

6. Și 'mîi a dîs mie, Aceste cuvinte sînt credincioase și adevărate: și Domnul Dumnezeuul sfinților proorocii a trimis pre ingerul său să arăte robilor săi cele ce trebuie să fie degrab.

7. Iată, vin degrab; fericit este cel ce păzește cuvintele proorocii cărții acesteia.

8. Și eu Ioan am vădut și am audit acestea. Și cînd am audit și am vădut, am cădut să mă închin înaintea picioarelor ingerului ce îmi arăta mie acestea.

9. Și îmi dice: Vede, să nu faci aceasta: că d'împreună cu tine rob sînt, și cu frații tăi proorocii, și cu cel ce păzește cuvintele cărții acesteia; lui Dumnezeu te închină.

10. Și îmi dice, Să nu pecetluiești cuvintele proorocii cărții acesteia: că vremea aproape este.

11. Cel ce face strîmbătate, mai facă strîmbătate: și cel ce se spurcă, mai spurce-se: și cel drept, mai facă dreptate: și cel sfînt, mai sfîntească-se.

12. Iată, vin degrab; și plata mea este cu mine, ca să dau fiecăruia precum va fi fapta lui.

13. Eu sînt Alfa și Omega, începutul și sfîrșitul, cel d'întîi și cel de pre urmă.

14. Fericit cel ce face poruncele lui, ca să fie stăpînirea lor preste lemnul vieții, și pre porți să intre în cetate.

15. Iar afară sînt câinii, și fermecătorii, și curvarii, și ucigașii, și închinătorii de idoli, și tot cel ce iubește și face minciună.

16. Eu Iisus am trimis pre ingerul meu ca să mărturisească voă acestea în biserică. Eu sînt rădăcina și sămînța lui David, steaua cea strălucitoare și de dimineată.

17. Și Duhul și mireasa dic,

APOCALIPSIS, XXII.

Vino. Și cel ce aude să dică,
Vino. Și cel însetat să vie. Și
cel ce voeste, să iee apa vieții
în dar.

18. Că mărturisesc la tot cel
ce aude cuvintele proorocii căr-
ții acesteia, De va da cine-
va la acestea, va pune Domnul
Dumnezeu peste el toate ra-
nele cele scrise în cartea a-
ceasta:

19. Și de va scoate cineva din
cuvintele cărții proorocii acea-
teia, va scoate Dumnezeu par-
tea lui din cartea vieții, și din
cetatea cea sfântă, și din cele
scrise în cartea aceasta.

20. Dice cel ce mărturisește a-
ceasta, Așa vin curând. Amin.
Așa, vino, Doamne Iisus.

21. Harul Domnului nostru
Iisus Hristos cu voi toți. Amin.

SPERȘIT

| și ~~AM~~ DUMNEZEU SLAVĂ.

NUMELE ȘI ORÂNDUIALA CĂRȚILOR

NOULUI TESTAMENT.

	Cap.	Față		Cap.	Față
Evangelhilea cea de la Mattel	28	3	I Epistolilea Sf. Apostol Pavel cea întâi cãtrã Timotel	6	322
Evangelhilea cea de la Marco	16	52	II Epistolilea Sf. Apostol Pavel cea a doua cãtrã Timotel	4	328
Evangelhilea cea de la Luca	24	84	Epistolilea Sf. Apostol Pavel cea cãtrã Tit	3	333
Evangelhilea cea de la Ioan	21	103	Epistolilea Sf. Apostol Pavel cea cãtrã Filimon	1	335
Faptele Sfinților Apostoli	28	179	Epistolilea cea cãtrã Evreii	13	338
Epistolilea Sf. Apostol Pavel cea cãtrã Romanii	16	232	Epistolilea Sf. Apostol Iacov cea Sobornicească	5	352
I Epistolilea Sf. Apostol Pavel cea întâi cãtrã Corinteni	16	254	I Epistolilea Sf. Apostol Petru cea Sobornicească întâi		358
II Epistolilea Sf. Apostol Pavel cea a doua cãtrã Corinteni	13	275	II Epistolilea Sf. Apostol Petru cea Sobornicească a doua	3	364
Epistolilea Sf. Apostol Pavel cea cãtrã Galateni	6	288	I Epistolilea Sf. Apostol Ioan cea Sobornicească întâi	5	368
Epistolilea Sf. Apostol Pavel cea cãtrã Efeseni	6	297	II Epistolilea Sf. Apostol Ioan cea Sobornicească a doua	1	374
Epistolilea Sf. Apostol Pavel cea cãtrã Filippeni	4	304	III Epistolilea Sf. Apostol Ioan cea Sobornicească a treia	1	375
Epistolilea Sf. Apostol Pavel cea cãtrã Colossenii	4	309	Epistolilea Sf. Apostol Iuda cea Sobornicească	1	376
I Epistolilea Sf. Apostol Pavel cea întâi cãtrã Tesalonicheni	5	315	Apocalipsa a Sf. Ioan Teologul	22	387
II Epistolilea Sf. Apostol Pavel cea a doua cãtrã Tesalonicheni	3	319			

NOUL TESTAMENT

AL

DOMNULUI ȘI MÂNTUITORULUI NOSTRU
IISUS HRISTOS.

DUPĂ TEXTUL ÎN SLOVE CIRILICE

TIPĂRIT CU VOEA ȘI BLAGOSLOVENIA PREA SFINȚILOR. EPISCOPI AI
PRINCIPATULUI ROMÂNIEI, DUPĂ CEL MAI ALES MODEL
DAT DE PREA SFINȚIA LOR.

tra

BUCURESCI

TIPOGRAFIA CURȚII REGALE F. GÖBL FI

Strada Regală, 19.

1898